உ

குமரன் றுணை.

அருணகிரிநாதர்

அருளிச்செய்த

திருப்புகழ்.

இரண்டாம் புத்தகம்.

சந்தக்குழிப்பும் அரும்பதவுரையும் அடங்கிய

திருத்தமான புதுப்பதிப்பு.

இது

மதுரை புதுமண்டபம் புத்தக வியாபாரம்

இ. மா. கோபாலகிருஷ்ணக்கோனார்

வேண்டுகோளின்படி

மதுரை வித்தியாபாநுப் பத்திராதிபர்

மு. ரா. கந்தசாமிக் கவிராயரால்

பரிசோதிக்கப்பெற்று

மதுரை:

விவேகபாநு அச்சியந்திரசாலையில்

பதிப்பிக்கப்பெற்றது.

1914.

இதன் விலை ரூ. 2.

உ

குமரன்றுணை.

திருப்புகழ் இரண்டாம்புத்தகம்.

இப்புத்தகத்திலடங்கியவை.

உ

குமரன்றுணை

திருப்புகழ் இரண்டாம் புத்தகம்,

பதிப்புரை.

திருவளர் தாமரைச் செம்மல ரவனு
மரியு மமரரு மலக்கண் டீரத்
தண்ணருள் புரிவா னெண்ணி வேண்ட
வைம்முகப் பெருமா னறுவிழி யகத்தே
யிருமூன்று பொறியா யெய்தியொன் ருகி
மூவிரு முகத்து முதல்வனுய் நின்று
சூரறுத் தும்பர் துயரம் போக்கித்
தேவப் பிடியைத் திருமணங் கொண்டு
வள்ளிநா யகியை யுள்ளி மணந்து
தனையுண ரடியார் நினைவெலா முதவிக்
காக்குங் கருணைக் கடம்பணி தடம்புயக்
கந்தவே டிருவடிக் கமலத் துணையைச்
சிந்தையுட் கொண்டு தினமும் பராவிப்
பணிந்தவன் றிருவருள் பாலித்திடலால்,

திருப்புகழ் முதற்புத்தகம் அச்சிடப்பெற்று முடிந்தது போலவே இந்த இரண்டாம் புத்தகமும் முற்றுப் பெறுவதாயிற்று. இதன் கட்பதிப்பிடப் பெற்ற பாடல்கள் 611 இவற்றுக்கும் அங்கங்கே சந்தக்குழிப்பைத் தலைப்பிற் சேர்த்தும், அரும்பதப் பொருளை யிறுதிக்கட் காட்டியும், கிடைத்த சில பிரதிகளை வைத்துப் பரிசோதித்து இயன்றவரை திருத்தங்களைச் செய்தும் எடுத்த பணியை இறைவனருளாலொருவாறு முடித்தேன். சிற்சில கவிகளில் மட்டும் தையச்

சந்தத்துக்கும் தன்னச் சந்தத்துக்கும் பேத மில்லாமல் வருதலை யறிந்துளே னுயினும் யானுக ஒன்றுஞ் செய்தற்கின்மையால் இருந் தவாறே பதிப்பிட்டுள்ளேன். இத்தகைய கவிகள் பிற்காலத்தவரால் இடைச்செருகலாக வந்திருக்கலாமென்றுங் கருதுகின்றேன். இவை யெவ்வாருயினும் இருந்த மட்டில் ஒருவாறு சுத்தப்படுத்திப் பாக்கி வெளியிட வேண்டுமென்ற பேரவாவால் சந்தங்களை யிருந்தவாறே விட்டு விட்டேன். இதுவரை அச்சிடப் பெருத இரண்டு செய்யு ட்கள்மட்டும் பழைய ஏட்டுப் பிரதிகளிற் காணப்பட்டவாறு இறுதி க்கட் சேர்த்துள்ளேன். இன்னுஞ் சில கவிகள் கிடைத்திருக்கின் றன. அவை பெரிதும் சிதைவு பட்டுள்ளமையால் மற்றுஞ் சிலபிர திகள் தேடித் திருத்தமான பாடங்கண்டபின்னர் இனி வேறு பதி ப்பிடுங்கால் சேர்க்கலாமென வைத்திருக்கின்றேன். திருப்புகழ்ப் பழம்பிரதிகளை வைத்திருப்பவர்கள் எமக்கனுப்புவார்களாயிற் பேரு பகாரமாகும். அங்ஙனம் உபகரிப்பவர்கட்கு அச்சுப்பிரதி யொன்று கொடுக்கச் சித்தமாயிருக்கின்றேன். இந்தமட்டிலாவது யாமெடுத்த பணியை முற்றுவித்த குமரக்கடவுள் திருவடித் தாமரைமலர்களை யெப்பொழுதும் இறைஞ்சி வாழ்த்துகின்றேன்.

குமரக்கடவுள் திருவடிகளே சரணம்.

இங்ஙனம்

மு. ரா. கந்தசாமிக் கவிராயர்.

வித்தியாபாநுப் பத்திராதிபர்.

மதுரை,
ஆனந்த ௵
கார்த்திகை ௴

ஸ்தல அகராதி.

ஸ்தல அகராதி முடிந்தது.

பாட்டு முதற்குறிப்பு அகராதி.

பாட்டுமுதற்குறிப்பு அகராதி.

உ

குமரன் றுணை.

ஸ்ரீ அருணகிரிநாதர் அருளிச்செய்த

திருப்புகழ்.

இரண்டாம் புத்தகம்.

காஞ்சீபுரம்.

தனதனத் தத்த தந்த தனதனத் தத்த தந்தி
தனதனத் தத்த தந்த தனதான.

637. அறிவிலாப் பித்த ருன்ற னடிதொழாக் கெட்ட வஞ்சர்
அசடர்பேய்க் கத்தர் நன்றி யறியாத
அவலர்மேற் சொற்கள் கொண்டு கவிகளாக் கிப்பு கழ்ந்து
அவரை வாழ்த் தித்தி ரிந்து பொருள்தேடிச்
சிறிதுகூட் டிக்கொ ணர்ந்து தெருவுலாத் தித்தி ரிந்து
தெரிவைமார்க் குச்சொ ரிந்து அவமேயான்
திரியுமார்க் கத்து நிந்தை யதனைமாற் றிப்ப ரிந்து
தெளியமோ க்ஷத்தை யென்று அருள்வாயே
இறைவர்மாற் றற்ற செம்பொன் வடிவம்வேற் றுப்பி ரிந்து
இடபமேற் கச்சி வந்த உமையாள்தன்
இருளைநீக் கத்த வஞ்செய் தருளநோக் கிக்கு ழைந்த
இறைவர்கேட் கத்த குஞ்சொல் உடையோனே
குறவர்கூட் டத்தில் வந்து கிழவனுய்ப் புக்கு நின்று
குருவியோட் டித்தி ரிந்த தவமானைக்
குணமதாக் கிச்சி றந்த வடிவுகாட் டிப்பு ணர்ந்த
குமரகோட் டத்த மர்ந்த பெருமாளே. (க)

---

(637) குமரகோட்டம்-காஞ்சீபுரத்திலுள்ள முருகக்கடவுள் கோயில்.

தனதனந் தத்தத் தத்தன தத்தந்
தனதனந் தத்தத் தத்தன தத்தந்
தனதனந் தத்தத் தத்தன தத்தந் தனதான.

638. அதிமதங் கக்கப் பக்கமு கக்குஞ்
சரிதனந் தைக்கச் சிக்கென நெக்கங்
கணைதருஞ் செச்சைப் பொற்புய னத்தன் குறவாணர்
அடவியந் தத்தைக் கெய்த்துரு கிச்சென்
றடிபணிந் திட்டப் பட்டும யற்கொண்
டயர்பவன் சத்திக் கைத்தல னித்தன் குமரேசன்
துதிசெயுஞ் சுத்தப் பத்தியர் துக்கங்
களைபவன் பச்சைப் பக்ஷிந டத்துந்
துணைவனென் றர்ச்சித் திச்சைத ணித்துன் புகழ்பாடிச்
சுருதியின் கொத்துப் பத்தியு முற்றுந்
துரியமுந் தப்பித் தத்வம னைத்துந்
தொலையுமந் தத்துக் கப்புற நிற்கும் படிபாராய்
கதிபொருந் தக்கற் பித்துந டத்துங்
கனல்தலம் புக்குச் சக்ரமெ டுக்குங்
கடவுளும் பத்மத் தச்சனு முட்கும் படிமோதிக்
கதிரவன் பற்குற் றிக்குயி லைத்திண்
சிறகரிந் தெட்டுத் திக்கர்வ குக்குங்
கடகமுந் தட்டுப் பட்டொழி யக்கொன் றபிராமி
பதிவ்ரதம் பற்றப் பெற்றம கப்பெண்
பரிவொழிந் தக்கிக் குட்படு தக்கன்
பரிபவம் பட்டுக் கெட்டொழி யத்தன் செவிபோயப்
பனவியங் கப்பட் டப்படி வெட்கும்
படிமுனிந் தற்றைக் கொற்றம்வி ளைக்கும்
பரமர்வந் திக்கக் கச்சியில் நிற்கும் பெருமாளே. (உ)

---

(638) பத்மதச்சன்—தாமரைமலரிலிருக்கும் பிரமன். குயிலைத்திண் சிறகரிந்து என்றது தக்கன் யாகத்தில் இந்திரன் குயிலுருக்கொண்டு பறந்து ஓடிய போது சிறகரிந்தகதையை யுணர்த்தும். பனவி செவி போய் என்றது அக்காலத்தில் தக்கன் மனைவி காது அறுபட்டதை யுணர்த்தும். இக்கதைகள் காசிகாண்டம் தக்கன்வேள்வி யழித்தபடலம் 32-45 ம் பாடல்களிற் கண்டவை. பனவி - தக்கன் மனைவி. கச்சி - காஞ்சீபுரம்.

639. கனகதம் பத்தைச் செச்சையை மெச்சுங்
கடகசங் கத்துப் பொற்புய வெற்பன்
கடலுள்வஞ் சித்துப் புக்கதொர் கொக்கும் பொடியாகக்
கறுவுசெஞ் சத்திப் பத்மக ரத்தன்
குமரனென் றர்ச்சித் தப்படி செப்புங்
கவிமொழிந் தத்தைக் கற்றற வுற்றும் புவியோர்போய்க்
குனகியுங் கைக்குக் கற்பக மொப்பென்
றனகனென் றிச்சைப் பட்டத ளிக்குங்
குமணனென் றெப்பிட் டித்தனை பட்டிங் கிரவான
குருடுகொண் டத்தச் சத்தம னைத்தூர்
திருடியுஞ் சொற்குத் தக்கதொ டுத்துங்
குலவியுங் கத்தப் பட்டகலக்கந் தெளியாதோ
சனகனன் புற்றுப் பெற்றம டப்பெண்
தனிபெருங் கற்புச் சக்ரந டத்துந்
தகையிலங் கைச்சுற் றத்தைமு ழுத்துஞ் சுடவேமெவஞ்
சமரசண் டக்கொற் றத்தவ ரக்கன்
கதிர்விடும் பத்துக் கொத்துமு டிக்குந்
தனியொரம் பைத்தொட் டுச்சுரர் விக்னங் களைவோனும்
தினகரன் சொர்க்கத் துக்கிறை சுக்ரன்
சசிதரன் திக்குக் கத்தர கத்யன்
திசைமுகன் செப்பப் பட்டவ சிட்டன் திரள்வேதஞ்
செகதலஞ் சுத்தப் பத்தியர் சித்தஞ்
செயலொழிந் தற்றுப் பெற்றவர் மற்றும்
சிவனும்வந் திக்கக் கச்சியில் நிற்கும் பெருமாளே. (௩)

640. செடியுடம் பத்தித் தெற்றியி ரத்தஞ்
செறிநரம் பிடுட்க் கட்டிய சட்டஞ்
சிறைதிரண் டொக்கத் தொக்கவி னைப்பங் தவிகாரம்
திமிரதுங் கத்தத் துத்திரை யெற்றுஞ்
செனனபங் கத்துத் துக்கக டற்கண்
திருகுறும் பைப்பட் டுச்சுழல் தெப்பங் கரணதி

(639) சசிதரன் - ஈசானியன்.

குடிபுகும் பொக்கப் புக்கிலி றப்பின்
குடிலம்வெந் தொக்குக் கொட்டில்ம லத்தின்
குகைசுமந் தெட்டுத் திக்கிலு முற்றுந் தடுமாறுங்
குவலயங் கற்றுக் கத்தியி ளைக்குஞ்
சமயசங் கத்தைத் தப்பியி ருக்குங்
குணமடைந் துட்பட் டொக்கஇ ருக்கும் படிபாராய்
படிதருங் கற்புக் கற்பக முக்கண்
கொடிபசுஞ் சித்ரக் குத்தர முத்தம்
பணிநிதம் பத்துச் சத்தி யுகக்குங் குமரேசா
பரவசங் கெட்டெட் டக்கர நித்தம்
பரவுமன் பர்க்குச் சித்தி யளிக்கும்
பரமர்வந் திக்கத் தக்க பதத்தன் குருநாதா
தொடியிடும் பத்மக் கைக்கு மிடைக்குஞ்
சுருள்படும் பத்திப் பட்ட குழற்குந்
துகிர்கடைந் தொப்பித் திட்ட இதழ்க்குங் குறமானின்
சுடர்படுங் கச்சுக் கட்டு முலைக்குந்
துவளுநெஞ் சத்தச் சுத்த இருக்குஞ்
சுரரும்வந் திக்கக் கச்சியில் நிற்கும் பெருமாளே. (ச)

---

641. கனக்ரவுஞ் சத்திற் சத்தியை விட்டன்
றசுரர்தண் டத்தைச் செற்ற விதழ்ப்பங்
கயனைமுன் குட்டிக் கைத்தளை யிட்டும் பரையாளுங்
கடவுளன் புற்றுக் கற்றவர் சுற்றும்
பெரியதும் பிக்கைக் கற்பக முற்றங்
கரதலம் பற்றப் பெற்ற வொருத்தன் ஜகதாதை
புனவிளந் தத்தைக் கிச்சை யுரைக்கும்
ப்ரவலன் பத்தர்க் குத்துணை நிற்கும்
புதியவன் செச்சைப் புட்ப மணக்கும் பலபாரப்
புயனெனுஞ் சொற்கற் றுப்பிற கற்கும்
பசையொழிந் தத்தத் திக்கென நிற்கும்
பொருடொறும் பொத்தப் பட்டதொ ரத்தம் பெறுவேனே

---

(640) குத்தரம்-மலை. சுத்த இருக்கும்-சுத்தமாகிய இருக்கு வேதமும்.

அனல்விடுஞ் செக்கட் டிக்கய மெட்டும்
பொரவரிந் திட்டெட் டிற்பகு திக்கொம்
பணிதருஞ் சித்ரத் தொற்றை யுரத்தன்　　　　இடமாக
அடியொடும் பற்றிப் பொற்கயி லைக்குன்
றதுபிடுங் கப்புக் கப்பொழு தக்குன்
றணிபுயம் பத்துப் பத்துநெ ரிப்புண்　　　　டவனீடுந்
தனதொரங் குட்டத் தெட்பல டுக்குஞ்
சரியலன் கொற்றத் துக்ரவ ரக்கன்
தசமுகன் கைக்குக் கட்க மளிக்கும்　　　　பெரியோனும்
தலைவியும் பக்கத் தொக்க விருக்குஞ்
சயிலமுன் தெற்குச் சற்குரு வெற்புந்
தணியலும் பெற்றுக் கச்சியில் நிற்கும்　　　　பெருமாளே.(ரு)

---

642. தெரியலஞ் செச்சைக் கொத்து முடிக்கும்
பரிதிகந் தத்தைச் சுற்ற நடத்துஞ்
சிறைவிடுஞ் சொர்க்கத் துச்சுர ரைக்கங்　　　　கையில்வாழுஞ்
சிறுவனென் றிச்சைப் பட்டு பஜிக்கும்
படிபெரும் பத்திச் சித்ர கவித்வஞ்
சிறிதுமின் றிச்சித் தப்பரி சுத்தம்　　　　பிறவாதே
பரிகாஞ் சுற்றத் தக்கப்ர புத்வம்
பதறியங் கட்டப் பட்டனர் தத்வம்
பலவையுங் கற்றுத் தர்க்க மதத்வம்　　　　பழியாதே
பரபதம் பற்றப் பெற்ற எவர்க்கும்
பரவசம் பற்றிப் பற்றற நிற்கும்
பரவ்ரதம் பற்றப் பெற்றிலன் மற்றென்　　　　துயர்போமோ
சரியுடன் துத்திப் பத்திமு டிச்செம்
பணதரங் கைக்குக் கட்டிய நெட்டன்
தனிசிவன் பக்கத் தற்புதை பற்பந்　　　　திரிசூலம்

---

(641) அத்தத்து இக்குஎனநிற்கும் - அர்த்தத்தில் கரும்புபோல் இனித்து நிற்கும். பொருள் தொறும் பொத்தப் பட்டது ஒரு அத்தம் - நலம் அமையைச் செய்யுள்தோறும்பொதியப்படுவதாகிய ஒரு செல்வத்தை.

தரிகரும் பொக்கத் தக்கமொ ழிச்சுந்
தரியரும் பிக்கப் பித்தத னத்தந்
தரிசுரும் பிக்குப் பத்ரையெ வர்க்குந் தெரியாத
பெரியபண் டத்தைச் சத்திய பித்தன்
பிரிதியுண் கற்புப் பச்சையெ றிக்கும்
ப்ரபையள்தண் டிற்கைப் பத்மமடப்பெண் கொடிவாழ்வே
பிரமரண் டத்தைத் தொட்டதொர் வெற்பும்
பிளவிடுஞ் சத்திக் கைத்தல நித்தம்
பெருமிதம் பெற்றுக் கச்சியில் நிற்கும் பெருமாளே. (சு)

---

643. புனமடந் தைக்குத் தக்க புயத்தன்
குமரனென் றெத்திப் பத்தர் துதிக்கும்
பொருளைநெஞ் சத்துக் கற்பனை முற்றும் பிறிதேதும்
புகலு மெண் பத்தெட் டெட்டியல் தத்வம்
சகலமும் பற்றிப் பற்றற நிற்கும்
பொதுவையென் றொக்கத் தக்கதொ ரத்தந் தனைநாளும்
சினமுடன் தர்க்கித் துச்சிலு கிக்கொண்
டறுவரும் கைக்குத் திட்டொரு வர்க்குந்
தெரிவருஞ் சத்யத் தைத்தெரி சித்துன் செயல்பாடித்
திசைதொறுங் கற்பிக் கைக்கினி யற்பந்
திருவுளம் பற்றிச் செச்சை மணக்குஞ்
சிறுசதங் கைப்பொற் பத்ம மெனக்கென் றருள்வாயே
கனபெருந் தொப்பைக் கெட்பொரி யப்பம்
கனிகிழங் கிக்குச் சர்க்கரை முக்கண்
கடலைகண் டப்பிப் பிட்டொடு மொக்குந் திருவாயன்
கவளதுங் கக்கைக் கற்பக முக்கண்
திகழுநங் கொற்றத் தொற்றை மருப்பன்
கரிமுகன் சித்ரப் பொற்புகர் வெற்பன் றனையீனும்
பனவியொன் றெட்டுச் சக்ரத லப்பெண்
கவுரிசெம் பொற்பட் டுத்தரி யப்பெண்
பழையஅண் டத்தைப் பெற்ற மடப்பெண் பணிவாரைப்
பவதரங் கத்தைத் தப்ப நிறுத்தும்
பவதிகம் பர்க்குப் புக்கவள் பக்கம்
பயில்வரம் பெற்றுக் கச்சியில் நிற்கும் பெருமாளே. (எ)

---

(642) பற்பம்-திருநீறு. கப்பித்த - கிளைத்த. பண்டத்தை - பண் தத்தை.

(643) எத்தி - ஏத்தி. எண்பத்தெட்டு எட்டு - கூசு. என்று - சூரியன். அறுவரும் - அறுவகைச் சமயத்தாரும். முக்கண் - தேங்காய். ஒன்றெட்டுச் சக்ரம் - நவகோண சக்ரம்.

644. கனிதருங் கொக்குக் கட்செவி வெற்பும்
பழநியுந் தெற்குச் சற்குரு வெற்புங்
கதிரையுஞ் சொற்குட் பட்ட திருச்செந் திலும்வேலும்

கனவிலுஞ் செப்பத் தப்பு மெனைச்சங்
கடவுடம் புக்குத் தக்கவ னைத்துங்
களவுகொண் டிட்டுக் கற்பனை யிற்கண் சுழல்வேனைப்

புனிதனம் பைக்குக் கைத்தல ரத்னம்
பழையகங் கைக்குற் றப்புது முத்தம்
புவியிலன் றைக்கற் றெய்ப்பவர் வைப்பென் றுருகாவெப்

பொழுதும் வந்திக்கைக் கற்ற எனைப்பின்
பிழையுடன் பட்டுப் பத்தருள் வைக்கும்
பொறையையென் செப்பிச் செப்புவ தொப்பொன் றுளதோதான்

அனனியம் பெற்றற் றற்றொரு பற்றுந்
தெளிதருஞ் சித்தர்க் குத்தெளி சிற்கொந் தமலைதென் கச்சிப் பிச்சிம லர்க்கொந் தளபாரை

அறவிநுண் பச்சைப் பொற்கொடி கற்கண்
டமுதினுந் தித்திக் கப்படு சொற்கொம்
பகிலஅண் டத்துற் பத்திசெய் முத்தின் பொலமேரு

தனிவடம் பொற்புப் பெற்றமு கைக்குன்
றிணைசுமந் தெய்க்கப் பட்ட நுசுப்பின்
தருணிசங் குற்றுத் தத்துதி ரைக்கம் பையினூடே

தவமுயன் றப்பொற் புப்படி கைக்கொண்
டறமிரண் டெட்டெட் டெட்டும்வ ளர்க்கும்
தலைவிபங் கர்க்குச் சத்ய முரைக்கும் பெருமாளே. (அ)

---

(644) கொக்கு-மாமரம். கட்செவிவெற்பு-திருச்செங்கோடு. அனனியம்-அன்னியமின்மை. கொந்தளபாரை-கூந்தலாகிய பாரத்தையுடையவள். அறவி-தர்மத்தை வளர்ப்பவள். படி-இருநாழி நெல். படி கைக்கொண்டதைக் காஞ்சிப்புராணம் தழுவக்குழைந்த படலத்திற் காண்க. இரண்டெட்டு+எட்டு+எட்டு-௩௨.

645. செறிதரும் செப்பத் துற்பல வெற்பும்
பிறிதுமங் கத்தைக் குற்ற விருப்புஞ்
சிகரிதுண் டிக்கக் கற்ற தனிச்செஞ் சுடர்வேலும்

திரள்புயங் கொத்துப் பட்ட வனைத்துந்
தெளியநெஞ் சத்துப் புற்று மயக்கம்
திகழ்ப்ரபஞ் சத்தைப் புற்புத மொக்கும் படிநாடும்

அறிவறிந் தத்தற் கற்றது செப்புங்
கடவுளன் பத்தர்க் கச்சம றுத்தன்
பருள்பவன் பொற்புக் கச்சியுள் நிற்கும் பெருமானென்

றமிழுமன் புற்றுக் கற்றும னத்தின்
செயலொழிந் தெட்டப் பட்டத னைச்சென்
றடைதரும் பக்வத் தைத்தமி யெற்கென் றருள்வாயே

குறியவன் செப்பப் பட்ட எவர்க்கும்
பெரியவன் கற்பிக் கப்படு சுக்ரன்
குலைகுலைந் துட்கக் சத்ய மிழற்றுஞ் சிறுபாலன்

குதலையின் சொற்குத் தர்க்க முரைக்குங்
கனகனங் கத்திற் குத்தி நிணச்செங்
குடர்பிடுங் கித்திக் குற்ற முகச்சிங் கமுராரி

பொறிவிடுந் துத்திக் கட்செவி யிற்கண்
துயில்கொளுஞ் சக்ரக் கைக்கிரி சுத்தம்
புயலெனும் பொற்புப் பெற்ற நிறத்தன் சகதாதை

புனிதசங் கத்துக் கைத்தல நிர்த்தன்
பழையசந் தத்தைப் பெற்ற மடப்பெண்
புகலு கொண் டற்குச் சித்தி யளிக்கும் பெருமாளே. ()

(645) செப்பத்து உற்பலவெற்பு - செங்கழுநீர்மலை, திருத்தணிகை. மிழற்றும் - சொல்லும். சிறுபாலன் - பிரகலாதனன். பழையசந்தத்தைப் பெற்ற மடப்பெண் என்றது அானுடைய சத்தியே அரி ஆதலால் அந்தப்பூர்வ நிலைமையைக் குறித்தது. இதை "அரியலால் தேவியில்லை ஐயனை யாறனர்க்கே" என்னும் தேவாரத்தானும் உணர்க. "கொண்டற்குச் சித்தியளிக்கும் பெருமாள்" என்றது ஷண்முகக்கடவுள் திருஞானசம்பந்த சுவாமிகளாகத் திருஅவதாரஞ்செய்துற்ற காலத்தே கச்சியில் தவஞ்செய்துகொண்டிருந்த விஷ்ணு மூர்த்திக்கு அநுக்கிரகஞ்செய்ததை. இக்கதை காஞ்சிப்புராணம் திருமேற்றளிப் படலத்திற் கண்டது.

646. கறையிலங் குக்ரச் சத்திதரிக்குஞ்
சரவணன் சித்தத் துக்குளொளிக்குங்
கரவடன் கொற்றக் குக்குட வத்தன் தனிவீரக்

கழலிடும் பத்மக் கட்செவி வெற்பன்
பழநிமன் கச்சிக் கொற்றவன் மற்றுங்
கடகவஞ் சிக்குக் கர்த்தனெ னச்செந் தமிழ்பாடிக்

குறையிலன் புற்றுக் குற்றம றுக்கும்
*பொறைகள்நந் தற்பப் புத்தியை விட்டென்
குணமடங் கக்கெட் டுக்குண மற்றொன் றிலதான

குணமடைந் தெப்பற் றுக்களு மற்றுங்
குறியொடுஞ் சுத்தப் பத்தரி ருக்குங்
குருபதஞ் சித்திக் கைக்கருள் சற்றுங் கிடையாதோ

பிறைகரந் தைக்கொத் துப்பணி மத்தந்
தலையெனும் பப்புக் கொக்கிற கக்கம்
பிரமனன் றெட்டற் கற்றதி ருக்கொன் றையும்வேணிப்

பிறவுநின் றொக்கத் தொக்கும ணக்குஞ்
சரணியம் பத்மக் கைக்கொடி முக்கண்
பெறுகரும் பத்தக் கத்தருள் நற்பங் கயவாவி

திறைகொளுஞ் சித்ரக் குத்துமு கைக்கொம்
பறியுமந் தத்தைக் கைக்கக மொய்க்குந்
த்ரிபுரைசெம் பட்டுக் கட்டுநு சுப்பின் திருவான

தெரிவையக் துர்க்கிச் சத்தியெ வர்க்குந்
தெரிவருஞ் சுத்தப் பச்சைநி றப்பெண்
சிறுவதொண் டர்க்குச் சித்திய ளிக்கும் பெருமாளே.()

---

647. அரியயன் †புட்பிக் கக்குழு மிக்கொண்
டமரர்வந் திக்கத் தட்டுரு வச்சென்
றவுணரங் கத்தைக் குத்திமு றித்தங் கொருகோடி

---

* பொறைகள் நந்த அற்ப புத்தியைவிட்டு எனப்பிரிக்க. நந்த - விர்த்தியாக
† புட்பிக்க - வாய்மலர்ந்து குறைகூற.

அலகைநின் றெத்தித் *தித்திய றுத்தும்
பலவியங் கொட்டச் †சக்கடி கற்றந்
தரியுடன் பற்றிக் ‡குச்சரி மெச்சும் படிபாடிப்

பரிமுகங் கக்கச் செக்கண்வி ழித்தும்
பவுரிகொண் டெட்டுத் திக்கையு டைத்தும்
படுகளம் புக்குத் தொக்குந டிக்கும் படிமோதிப்

படைபொருஞ் சத்திப் பத்மநி ணைத்துஞ்
சரவணன் கச்சிப் பொற்பனெ னப்பின்
பரவியுஞ் சித்தத் துக்குவ ரத்தொண் டடைவேனோ

பெரியதண் §செச்சைக் கச்சணி வெற்பும்
சிறியவஞ் சிக்கொத் தெய்த்தநு சுப்பும்
ப்ரிதியொழிந் தொக்கக் கைக்கிளை துத்தங் குரலாதி

பிரிவில்கண் டிக்கப் பட்டவு ருட்டும்
கமுகமுஞ் சிற்பச் சித்ரமு ருக்கும்
பிரதியண் டத்தைப் பெற்றருள் சிற்றுந் தியும்நீலக்

கரியகொண் டற்கொப் பித்தக ளுப்புந்
திலதமுஞ் செப்பொற் பட்டமு முத்தின்
கனவடங் கட்டப் பட்டக ழுத்துந் திருவான

கருணையுஞ் சுத்தப் பச்சைவ னப்புங்
கருதுமன் பர்க்குச் சித்திய ளிக்குங்
கவுரியம் பைக்குப் புத்ரள வர்க்கும் பெருமாளே.(கக)

---

648. தசைதுறுந் தொக்குக் கட்டளை சட்டஞ்
சரியவெண் கொக்குக் கொக்கந ரைத்தந்
தலையுடம் பெய்த்தெற் புத்தளை நெக்கித் ரியமாறித்

தடிகொடுந் திக்குத் தப்பந டக்கும்
தளர்வுறுஞ் சுத்தப் பித்தவி ருத்தன்
தகைபெறும் பற்கொத் துக்கள ணைத்துங் கழலாநின்

---

* தித்தியறுத்தல் - தாளச்சதியறுத்தல். † சக்கடி - பரிகாசம். ‡ குச் - ஓர்பண். § செச்சை - குங்குமக்குழம்பு.

நசலருஞ் செச்செச் செச்செயெ னச்சந்
ததிகளும் சிச்சிச் சிச்சியெ னத்தங்
கர்வையும் துத்துத் துத்துவெ னக்கண் டடியார்மற்
றவருநிந் திக்கத் தக்கபி றப்பிங்
*கலமலஞ் செச்சைச் சித்ரம ணித்தண்
டையரவிந் தத்திற் புக்கடை தற்கென் றருள்வாயே
குசைமுடிந் தொக்கப் †பக்கரை யிட்டெண்
டிசையினுந் தத்தப் ‡புத்தியை நத்துங்
குரகதங் கட்டிக் கிட்டிந டத்தும் §கதிர்நேமிக்
குலரதம் புக்கொற் றைக்கணை யிட்டெண்
டிரிபுரஞ் சுட்டுக் கொட்டைப ரப்புங்
குரிசில்வந் திக்கக் கச்சியில் நிற்குங் கதிர்வேலா
திசைமுகன் தட்டுப் பட்டெழ ||வற்குஞ்
சிகரியுங் குத்துப் பட்டுவி ழுத்தெண்
டிரை ¶யலங் கத்துப் புக்குல விச்சென் றெதிரேறிச்
சிரமதுங் கப்பொற் கட்டிகை யிட்டன்
றவுணர்நெஞ் சிற்குத் திக்கறை கட்கஞ்
சிதறிநின் றெட்டிப் பொட்டெழ வெட்டும் பெருமாளே.

---

649. புரைபடுஞ் செற்றக் குற்றம னத்தன்
தவமிலன் சுத்தச் சத்யஅ சத்யன்
புகலிலன் சுற்றச் செத்தையுள் நிற்குந் துரிசாளன்
பொறையிலன் கொத்துத் தத்வவி கற்பஞ்
சகலமும் பற்றிப் பற்றற நிற்கும்
பொருளுடன் பற்றுச் சற்றுமில் ○வெற்றன் கொடியேனின்
கரையறுஞ் சித்ரச் சொற்புகழ் கற்குங்
கலையிலன் கட்டைப் புத்தியன் மட்டன்
கதியிலன் செச்சைப் பொற்புய வெற்புங் கதிர்வேலுங்

---

* அலம் அலம் - போதும் போதும். † பக்கரை - அங்கவடி. ‡ புத்தியை நத்தும் குரகதம்-வேதப்பரி. § கதிர்நேமி-சூரியசந்திரர்களாகிய சக்கரம். || வற்கும் - வலிமைகொள்ளும். ¶ அலங்கம் - கொத்தளம். ○ வெற்றன் - வீணன்.

கதிரையுஞ் சக்ரப் பொற்றையு மற்றும்
பதிகளும் பொற்புக் கச்சியு முற்றுங்
கனவிலுஞ் சித்தத் திற்கரு திக்கொண் டடைவேனே
*குரைதருஞ் சுற்றுச் சுத்தச முத்ரங்
கதறிவெந் துட்கக் கட்புர துட்டன்
குலமடங் கக்கெட் டொட்டொழி யச்சென் றொருநேமிக்
குவடொ துங் கச்சொர்க் கத்தரி டுக்கங்
கெடநடுங் கத்திக் கிற்கிரி வர்க்கங்
குலிசதுங் கக்கைக் †கொற்றவ னத்தங் குடியேறத்
தரைவிசும் பைச்சிட் டித்தஇ ருக்கன்
சதுர்முகன் சிட்சைப் புட்டொழி யச்சந்
ததமும்வந் திக்கப் பெற்றவர் தத்தம் பகையோடத்
தகையதண் டைப்பொற் சித்ரவி சித்ரந்
தருசதங் கைக்கொத் தொத்துமு ழக்குஞ்
சரணகஞ் சத்திற் பொற்கழல் கட்டும் பெருமாளே.(கரு)

தனதன தத்தத் தனந்த தந்தன
தனதன தத்தத் தனந்த தந்தன
தனதன தத்தத் தனந்த தந்தன தந்ததான.

650. சலமலம் விட்டத் தடம்பெ ருங்குடில்
சகலவி னைக்கொத் திருந்தி டும்படி
சதிரவு றுப்புச் ‡சமைந்து வந்தொரு தந்தைதாயும்
தரவரு பொய்க்குட் கிடந்த கந்தலில்
உறையுமு யிர்ப்பைச் சமன்து ரந்தொரு
தனியிலி ழுக்கப் படுந்த ரங்கமும் வந்திடாமுன்
பலஃவுரு வத்தைப் பொருந்தி யன்றுயர்
படியுநெ ளிக்கப் படர்ந்த வன்கண
படமயில் புக்குத் துரந்து கொண்டிகல் வென்றிவேலா
பரிமள மிக்கச் சிவந்த நின்கழல்
பழுதற நற்சொற் றெரிந்து அன்பொடு
பகர்வதி னிச்சற் றுகந்து தந்திட வந்திடாயோ

---

* குரைதரும் - ஒலிக்கின்ற. † கொற்றவன் நத்தம் எனப்பிரிக்க.
‡ சமைந்து உவந்து எனப்பிரிக்க. § உருவம் - வர்ணம்.

சிலையுமெ னப்பொற் சிலம்பை முன்கொடு
சிவமய மற்றுத் திடங்கு லைந்தவர்
திரிபுர மத்தைச் சுடுந்தி னந்தரி திண்கையாளி
திருமகள் கச்சுப் பொருந்தி டுந்தன
தெரிவைவ்யி ரக்கத் துடன்பி றந்தவள்
திசைக்ளி லொக்கப் படர்ந்தி டம்பொரு கின்றஞானக்
கலைகள ணைக்கொத் தடர்ந்து வம்பலர்
நதிகொள கத்திற் பயந்து கம்பர்மெய்
கருகஇ டத்திற் கலந்தி ருந்தவள் கஞ்சபாதங்
கருணைமி குத்துக் கசிந்து ளங்கொடு
கருதும வர்க்குப் பதங்கள் தந்தருள்
கவுரிதி ருக்கொட் டமர்ந்த இந்திரர் தம்பிரானே.(கச)

---

651. தலைவலை யத்துத் தரம்பெ றும்பல
புலவர்ம திக்கச் சிகண்டி குன்றெறி
தருமயில் செச்சைப் புயங்*க யங்குற வஞ்சியோடு
தமனிய முத்துச் சதங்கை கிண்கிணி
தழுவிய செக்கச் சிவந்த பங்கய
சரணமும் வைத்துப் பெரும்ப்ர பந்தம்வி ளம்புகாளப்
புலவனெ னத்தத் துவந்த ரந்தெரி
தலைவனெ னத்தக் கறஞ்செ யுங்குண
புருஷனெ னப்பொற் பதந்த ருஞ்சன னம்பெறுதோ
பொறையனெ னப்பொய்ப் ப்ரபஞ்ச மஞ்சிய
துறவனெ னத்திக் கியம்பு கின்றது
புதுமைய லச்சிற் பரம்பொ ருந்துகை தந்திடாதோ
குலசயி லத்துப் பிறந்த பெண்கொடி
யுலகடை யப்பெற் றவுந்தி யந்தணி
குறைவற முப்பத் திரண்ட றம்புரி கின்றபேதை
குணதரி சக்ரப் ரசண்ட சங்கரி
கணபண ரத்நப் புயங்க கங்கணி
குவடுகு னித்துப் புரஞ்சு டுஞ்சின வஞ்சிநீலி

---

* கயம் குறவஞ்சி - தெய்வயானை, வள்ளி.

கலபவி சித்ரச் சிகண்டி சுந்தரி
கடியவி டத்தைப் பொதிந்த கந்தரி
கருணைவி ழிக்கற் பகந்தி கம்பரி யெங்களாயி
கருதிய பத்தர்க் கிரங்கு மம்பிகை
சுருதிது திக்கப் படுநந்த்ரி யம்பகி
கவுரிதி ருக்கொட் டமர்ந்த இந்திரர் தம்பிரானே. (கரு)

தனத்தத்தத் தனத்தத்தத் தனத்தத்தத் தனத்தத்தத்
தனத்தத்தத் தனத்தத்தத் தனதான.

652. இதத்துப்பற் றிகழ்த்துப்பற் றிருட்பொக்கக் கருத்திட்டத்
தியக்கத்திற் றியக்குற்றுச் சுழலாதே
எலுப்புச்சுக் கிலக்கத்தத் தடித்தொக்குக் கடத்தைப்பெற்
றெடுத்துப்பற் றடுத்தற்பத் துழலாதே
*சுதத்தத்தத் சதத்தத்தப் பதத்தர்க்குற் றவற்றைச்சொற்
றுவக்கிற்பட் டவத்தைப்பட் டயராதே
துணைச்செப்பத்தலர்க்கொத்துற்பலச்செச்சைத்தொடைப்பத்திக்
கடப்பப்பொற் கழற்செப்பித் தொழுவேனோ
கொதித்துக்குத்திரக்கொக்கைச்சதித்துப்பற்றிகைக்குட்பொற்
குலத்தைக்குத் திரத்தைக்குத் தியவேலா
குறத்தத்தைக் கறத்தத்திக் கு†முத்தத்தத் தமொக்‡கிக்குக்
குலத்துக்குக் குடக்கொற்றக் கொடியோனே
கதச்சுத்தச் சுதைச்சித்ரக் களிற்றுக்கொற் றவற்குக்கற்
பகச்சொர்க்கப் புரப்பொற்பைப் புரிவோனே
கடுக்கைக்கட் செவிக்கற்றைச் சடைப்பக்கக் கொடிக்கற்புக்
கடற்கச்சிப் பதிச்சொக்கப் பெருமாளே. (கசு)

---

* சுத தத் தத் சதத்து அத்த பதத்தர் -சுத்தமாகிய அந்தந்த சத்தத்துக்கும் அர்த்தம் விசாரிக்கும் இலக்கணிகள். † முத்த அத்தத்து அம் ஒக்கு - முத்தாபரண மணிந்த தோள்களின் அழகுக்குஒப்பாகும். ‡ இக்குக் குலத்து - கரும்புக்கு ஒத்த குலமாகிய மூங்கிற் காம்பையுடைய.

653. எனக்குச்சற் றுனக்குச்சற் றெனக்*கத்தத் தவர்க்கிச்சைப்
பொருட்பொற்றட் டிடிக்கைக்†குக் குடில்மாயம்
எனக்கட்டைக் கிடைப்பட்டிட் டனற்சுட்டிட்டடக்கைக்குப்
பிறக்கைக்குத் தலத்திற்புக் கிடியாமுன்
தினைக்குட்சித்திரக்கொச்சைக்குறத்தத்தைத்தனத்தைப்பொற்
பெறச்செச்சைப் புயத்தொப்பித் தணிவோனே
செருக்கிச்சற் றுறுக்கிச்சொற் பிரட்டத்துட் டரைத்தப்பித்
திரட்டப்பிக் கழற்செப்பத் திறல்தாராய்
‡பனைக்கைக்கொக் கனைத்தட்டுப் படக்குத்திப் படச்சாப்பப்
பணத்§துட்கக் கடற்றுட்கப் பொரும்வேலா
பரப்பற்றுச் சுருக்கற்றுப் பதைப்பற்றுத் திகைப்பற்றுப்
பலிப்பப்பத் தருக்கொப்பித் தருள்வாழ்வே
கனிக்குத்திக் கனைத்துச்சுற் றிடப்பச்சைக் கனப்பக்ஷிக்
கிடைப்புக்குக் களிப்புக்குத் திரிவோனே
கலிக்கொப்பிற் சலிப்பற்றுக் கதிக்கொத்திட் டெழிற்சத்திக்
கடற்கச்சிப் பதிச்சொக்கப் பெருமாளே.(கஎ)

---

654. இறைச்சிப்பற் றிரத்தத்திட் டிசைக்கொக்கப் பரப்பப்பட்
டெலும்புக்கட் டளைச்சுற்றிச் சுவர்கோலி
எடுத்துச்செப் பெனக்கட்டிப் புதுக்குப்புத் தகத்திற்புக்
கெனக்குச்சற் றுனக்குச்சற் றெனுமாசைச்
சிறைக்கொத்திப் பிறப்பிற்பட் டிறக்கச்சொப் பனத்துற்றுத்
திகைக்கப்பட் டவத்தைப்பட் டுழலாதுன்
திருப்பத்மத் திறத்தைப்பற்றுகைக்குச்சித்திரத்தைச்சொற்
||றிதக்கொற்றப் புகழ்ச்செப்பித் திரிவேனோ
பிறைச்செக்கர்ப்புரைக்கொத்துச்சடைப்பச்சைக்கொடிக்கிச்சைப்
பிறக்குற்றத் திருப்பக்கச் சிவநாதர்
பெருக்கப்புத்தடைக்கைக்¶கற் பகத்தொப்பைக்கணத்துக்குப்
பிரச்சித்தக் கொடிக்குக்டக் கொடியோனே

---

* அத்தத்தவர் - பொருட்பெண்டிர், விலைமாதர். † கு - சிறுமை.
‡ பனைக்கைக்கொக்கன் - தாருகாசுரன். § துட்க - அஞ்ச || திதம் - நிலைமை.
¶ கற்பக தொப்பை கணம் - விநாயகருடைய வயிறுபோலப் பருத்த வயிற்றை யுடைய பூதகணம்.

பறைக்கொட்டிக் களைச்சுற்றக் குறட்செக்கட் கணத்திற்குப்
பலிக்குப்பச் சுடற்குத்திப் பகிர்வேலா
பணப்பத்திக் கணத்துத்திப் படுக்கைக்கச் சபத்திச்சைப்
படுக்கச்சிப் பதிச்சொக்கப் பெருமாளே.(கஅ)

---

655. கடத்தைப்பற் றெனப்பற்றிக் கருத்துற்றுக் களித்திட்டுக்
கயற்கட்பொற் பிணைச்சித்ரத் தனமாதர்
கலைக்குட்பட்டறக்கத்திச்சலித்துக்*கட்டளைச்சொற்பொய்த்
திரைக்குட்பட் டறச்செத்திட் டுயிர்போனால்
எடுத்துக்கொட் டிடக்கட்டைப் படத்தெட்டத் தணற்றட்டக்
கொளுத்திச்சுற் றவர்ப்பற்றற் றவர்போமுன்
இணக்கிப்பத்திமைச்செச்சைப்பதத்தைப்பற்றுகைக்குச்சொற்
றமிழ்க்கொற்றப் புகழ்ச்செப்பித் திரிவேனோ
அடைத்திட்டுப்புடைத்துப்பொற்பதச்சொர்க்கத்தனைச்சுற்றிட்
டலைப்புப்பற் றெனச்சொற்றிட் டறுசூரை
அடித்துச்செற் றிடித்துப்பொட் டெழப்†பொர்ப்புப் படக்குத்திட்
டலைத்துச்சுற் றலைத்தெற்றுக் கடல்மாயப்
புடைத்திட்டுப் படிக்குட்செற் றடப்புக்குக் கதத்துக்கக்
கயிற்கொக்கைப் படக்குத்திப் பொருவோனே
புனத்திற்பொற்குறத்திக்குப் புணர்க்கொத்தப்பசப்பெத்திப்
புணர்க்கச்சிப் பதிச்சொக்கப் பெருமாளே.(கசு)

---

656. கருப்பற்றிப் பருத்தொக்கத் தரைக்குற்றிட் டுருப்பெற்றுக்
கருத்திற்கட் பொருட்பட்டுப் பயில்காலங்
கணக்கிட்டுப் பிணக்கிட்டுக் கதித்திட்டுக் கொதித்திட்டுக்
கயிற்றிட்டுப் பிடித்திட்டுச் சமனுவி
பெருக்கப்புத் தியிற்பட்டுப் புடைத்துக்கக் கிளைப்பிற்பொய்ப்
பிணத்தைச்சுட் டகத்திற்புக் கனைவோரும்
பிறத்தற்சுற் றமுற்றுற்றிட் டழைத்துத்தொக் கறக்கத்துப்
பிறப்புப்பற் றறச்செச்சைக் கழல்தாராய்

---

* கட்டளை - கற்பனை. † பொர்ப்பு - பொருப்பு.

பொருப்புக்காப் புரக்கச்சுத் தனப்பொற்புத் தினைப்பச்சைப்
புனக்கொச்சைக் குறத்தத்தைக் கினியோனே
புரத்தைச்சுட் டெரித்துப்பற் றலர்க்குப்பொற் பதத்துய்ப்பைப்
புணர்த்தப்பித் தனைக்கற்பித் தருள்வோனே
செருக்கக்குக் கரைக்குத்திச் செருப்புக்குப் பிடித்தெற்றிச்
சினத்திட்டுச் சிதைத்திட்டுப் பொரும்வீரா
திருத்தத்திற் புகற்சுத்தத் தமிழ்ச்செப்புத் ரயச்சித்ரத்
திருக்கச்சிப் பதிச்சொக்கப் பெருமாளே.(உ0)

---

657. கறுக்கப்பற் றுவர்ப்பிட்டுச் சிரித்துச்சற் றுறுக்கிக்கட்
பிறக்கிட்டுப் படக்கற்பித் திளைஞோர்தங்
கழுத்தைச்சிக் கெனக்கட்டித் தனச்செப்புப் படக்குத்திட்
டுருக்கிக்கற் பழிக்கப்பொற் பெழுகாதல்
புறப்பட்டுக் களிக்கக்கற் புரத்தைப்பிட் டரக்கிப்பொற்
பணிக்கட்டிற் புறத்துற்றுப் புணர்மாதர்
பொருத்தத்தைத் தவிர்த்துச்சற் றிரக்ஷித்துப் புரப்பப்பொற்
பதத்தைப்பெற் றிருக்கைக்குப் பெறுவேனோ
திறற்கொக்கைப் படக்குத்திச் செருக்கிக்கொக் கரித்துச்சக்
கரிக்குப்புத் திரற்குற்றுத் தளைபூணச்
சினத்துப்பொற் பொருப்பைப்பொட் டழுத்தித்*திக்கரித்துப்புத்
திரத்தத்திற் சிரித்துற்றுப் பலபேய்கள்
பறிக்கப்பச் சிறைச்சிக்கட் கறிக்குப்பைச் சிரச்சிக்குப்
பரப்பொய்க்கட் டறப்புக்குப் பொருதோனே
பணிச்செச்சைத் தொடைச்சித்ரப் புயத்துக்ரப் படைச்சத்திப்
படைக்கச்சிப் பதிச்சொக்கப் பெருமாளே.(உக)

தத்தத் தத்தத் தத்தத் தத்தத்
தத்தத் தத்தத் தனதான.

658. அற்றைக் கற்றைக் கொப்பித் தொப்பித்
தத்தத் தத்தத் தருவோர்தாள்
அர்ச்சித் திச்சித் தக்கத் தக்கத்
தொக்குத் திக்குக் குடில்பேணிச்

---

* திக்கரித்து - நிந்தித்து.

செற்றைப் புற்சொற் கற்றுக் கற்றுச்
செத்துச் செத்துப் பிறவாதே
செப்பச் செப்பப் பச்சைப் பச்சைச்
செச்சைச் செச்சைக் கழல்தாராய்
துற்றுப் பிற்புக் குற்றக் கொக்கைத்
*துட்கத் †திட்கப் பொரும்வேலா
சுத்தப் பத்திச் சித்ரச் ‡சொர்க்கச்
சொர்க்கத் தத்தைக் கினியோனே
கற்றைப் பொற்றைப் பற்றக் குத்திக்
கத்தக் கத்தக் களைவோனே
கற்புச் சத்திப் பொற்புச் சத்திக்
கச்சிச் சொக்கப் பெருமாளே. (௨௨)

---

659. சுத்தச் சித்தத் தொற்பத் தர்க்குச்
சுத்தப் பட்டிட் டமூறுதே
தொக்கப் பொக்கச் சிற்கட் சிக்குட்
சொற்குற் றத்துத் துறைநாடிப்
பித்தத் தைப்பற் றித்தைத் தற்றுற்
றுத்துக் கித்துப் பிணிமாதர்
பெட்டிற் கட்டுத் தட்டுப் பட்டுப்
பிற்பட் டிட்டுத் தளர்வேனோ
அத்தத் தத்திக் கத்தற் கெய்த்தத்
தத்திக் கத்துப் பலமீவாய்
அர்ச்சித் துப்பொற் செக்கொச் சைத்தத்
தைக்குச் செச்சைத் தொடைசூழ்வாய்
கத்தத் தித்தத் தத்திற் கொக்கைக்
கைத்தச் சத்திப் படையேவுங்
கற்புச் சத்திப் பொற்புச் சத்திக்
கச்சிச் சொக்கப் பெருமாளே. (௨௩)

---

* துட்க-பயப்பட. † திட்க-திடுக்கிட. ‡ சொர்க்கம் - கொங்கை.

தத்தத் தத்தத் தனனத் தத்தத் தத்தத் தனனத்
தத்தத் தத்தத் தனனத் தனதான.

660. கொக்குக் கொக்கத் தலையிற் பற்றுச் சிக்கத் தளகக்
கொத்துற் றுக்குப் பிணியுற் றவனுகிக்
குக்கிக் கக்கிக் கடையிற் பற்றத் துற்றுக் கழலக்
கொத்தைச் சொற்கற் றுலகிற் பலபாஷை
திக்கித் திக்கிக் குளறிச் செப்பித் தப்பிக் கெடுபொய்ச்
செற்றைச் சட்டைக் குடிலைச் சுமைபேணும்
சிக்கற் றுட்குக் கருணைச் சுத்தச் சித்தித் தமிழைத்
திட்டத் துக்குப் புகலப் பெறுவேனே
அக்கிட் டிக்கிட் டமருக் கொட்டிக் கிட்டிட் டெதிரிட்
*டத்ரத் தெற்றிக் கடுகப் பொருசூரன்
அச்சுக் கெட்டுப் படைவிட் டச்சப் பட்டுக் கடலுட்
புக்குப் பட்டுத் †துருமத் தடைவாகத்
தக்குத் திக்குத் தறுகட் டொக்குத் தொக்குற் றதுகட்
கைக்கொட் டிட்டிட் டுடல்சிற் கணமாடிச்
சத்திக் குத்தித் துடியிற் சத்திக் கக்கைச் சமர்செய்ச்
சத்திக் கச்சிக் குமரப் பெருமாளே. (உச)

தத்தத் தத்தத் தத்தத் தத்தத்
தத்தத் தனனத் தனதான.

661. தத்தித் தத்திச் சட்டப் பட்டுச்
சத்தப் படுமைக் கடலாலே
சர்ப்பத் தத்திற் பட்டுக் கெட்டுத்
தட்டுப் படுமப் பிறையாலே
சித்தத் துக்குப் பித்துற் றுச்சச்
சித்ரக் கொடியுற் றழியாதே
செப்பக் கொற்றச் சிற்பப் பத்திச்
செச்சைத் தொடையைத் தரவேணும்

---

* அத்ரத்து - பாணத்தால். † துருமம் - மரம்.

கொத்துத் திக்குப் பத்துட் புக்குக்
குத்திக் கிரியைப் பொரும்வேலா
கொச்சப் பொச்சைப் பொற்பிற் பச்சைக்
கொச்சைக் குறவிக் கினியோனே
சுத்தப் பத்தத் தர்க்குச் சித்தத்
துக்கத் தையொழித் திடும்வீரா
சொர்க்கத் துக்கொப் புற்றக் கச்சிச்
சொக்கப் பதியிற் பெருமாளே. (௨௫)

☞ குறிப்பு:—இப்பாடலின் ஒவ்வோரடியிலும் இறுதிப் பாகத்தை எடுத்தமைக்கப் பிறி தொரு பாட லாமா று காண்க:—

சத்தப் படுமைக் கடலாலே தட்டுப் படுமப் பிறையாலே
சித்ரக் கொடியுற் றழியாதே செச்சைத் தொடையைத் தரவேணும்
குத்திக் கிரியைப் பொரும்வேலா கொச்சைக் குறவிக் கினியோனே
துக்கத் தையொழித் திடும்வீரா சொக்கப் பதியிற் பெருமாளே.

தத்தத்தத் தத்தத் தத்தத்தத் தத்தத்
தத்தத்தத் தத்தத் தனதான.

662. பொக்குப்பைக் *கத்தத் தொக்குப்பைக் குத்துப்
பொய்த்தெத்துத் †தத்துக் குடில்பேணிப்
பொச்சைப்பிச் சற்பக் கொச்சைச்சொற் கற்றுப்
பொற்சித்ரக் கச்சுக் கிரியார்தோய்
துக்கத்துக் கத்திற் சிக்குப்பட் டிட்டுத்
துக்கித்துக் கெய்த்துச் சுழலாதே
சுத்தச்சித் தத்துப் பத்திப்பத் தர்க்கொத்
துச்சற்றுச் சிக்கப் பெறுவேனே
திக்குத்திக் கற்றுப் ‡பைத்தத்தத் திக்குச்
செற் §பத்ரக் கொக்கைப் பொரும்வேலா
செப்பச்சொற் கத்துச் செப்பொற்றத் தைக்குச்
செச்சைக்கொத் தொப்பித் தணிவோனே

* கத்தம் - மலம். † தத்து - ஆபத்து. ‡ பை தத்து அத்தி - பசிய அலை மோதுகின்றகடல். § பத்திரம் - இலை.

*கக்கக்கைத் தக்கக் கக்கட்கக் கக்கிக்
கட்கத்தத் தார்க்குப் பெரியோனே
கற்றைப்பொற் றெத்தப் பெற்றப்பொற் சிற்பக்
கச்சிக்குட் சொக்கப் பெருமாளே. (௨௬)

தனதத்தத் தனதத்தத் தனதத்தத் தனதத்தத்
தனதத்தத் தனதத்தத் தனதான.

663. அயிலப்புக் கயலப்புத் தலைமெச்சுற் பலநச்சுக்
க† ணுரத்தைக் கனவெற்புத் தனமேகம்
அளகக்கொத் தெனவொப்பிப் புளுகிச்சொற் பலகற்பித்
திளகிக்கற் புளநெக்குத் தடுமாறித்
துயில்விட்டுச் செயல்விட்டுத் துயர்வுற்றுக் கயர்வுற்றுத்
தொடியர்க்கிப் படியெய்த்துச் சுழலாதே
சுருதிப்பொற் பொருள்செக்கர்க் குரவிட்டுத் தமர்பற்றித்
தொழுசெச்சைக் கழல்பற்றிப் பணிவேனே
புயலத்தைக் குயில்தத்தைக் கிளைபுக்குத் துளைபச்சைப்
புனமுத்தைப் புணர்சித்ரப் புயவீரா
புரவிக்கொட் பிரதற்றத் திருள்திக்கிப் படிமட்கப்
புகல்பொற்குக் குடவெற்றிக் கொடியோனே
‡கயிலச்சுத் தரதத்துச் சயிலத்துத் தரமிற்கக்
§காணிச்சித் தருள்கச்சிப் பதியோனே
கடவிற்கொக் கடல்கெட்டுக் கரமுட்கத் தரமுட்கப்
பொருசத்திக் கரசொக்கப் பெருமாளே. (௨௭)

---

* கக்கு அக்கை தக்க அக்கக்கட்கு அக்கு அங்கிகட் கத்த அத்தர் - பிரமன் முதலியோர் சரீரத்தினின்றுங்கழன்ற எலும்பை தகுந்த தமது அங்கங்களுக்கு ஆபரணமாக்கிய அக்கினிக்கண்ணையுடைய கர்த்தராகிய பிதா. அங்கங்கட்கு என்பது அக்கக்கட்கு எனவும், ஆக்கு என்பது அக்கு எனவும் விகாரப்பட்டன.

† உரத்தைக் கனவெற்பு-உரத்த+ஐ+கன+வெற்பு. ‡ கயில் - விமானத்தின் கொடுங்கைமேற்பாகம். § காணி-சிற்பவேலைசெய்யும் தமதி.

தத்தத் தனதான தத்தத் தனதான

664. அற்றைக் கிரைதேடி அத்தத் திலுமாசை
பற்றித் தவியாத பற்றைப் பெறுவேனே
வெற்றிக் கதிர்வேலா வெற்பைத் துளைசீலா
கற்றுற் றுணர்போதா கச்சிப் பெருமாளே. (உஅ)

தத்தத் தனதன தத்தத் தனதன
தத்தத் தனதன தனதான.

665. கச்சிட் டணிமுலை தைச்சிட் டுருவிய
மச்சக் கொடிமதன் மலராலுங்
கச்சைக் கலைமதி நச்சுக் கடலிடை
அச்சப் படவெழு மதனாலும்
பிச்சுற் றிவளுள மெய்ச்சுத் தளர்வது
சொச்சத் தரமல இனிதான
பிச்சிப் புதுமலர் வைச்சுச் சொருகிய
செச்சைத் தொடையது தரவேணும்
பச்சைத் திருவுமை யிச்சித் தருளிய
கச்சிப் பதிதனில் உறைவோனே
பற்றிப் பணிபவர் குற்றப் பகைகெட
உற்றுப் பொரவல கதிர்வேலா
இச்சித் தழகிய கொச்சைக் குறமகள்
மெச்சித் தழுவிய திருமார்பா
எட்டுக் குலகிரி முட்டப் பொடிபட
வெட்டித் துணிசெய்த பெருமாளே. (உகூ)

தனதன தானந்தன தனதன தானந்தன
தனதன தானந்தன தனதான.

666. * கமலரு சோகாம்பர முடி † நடு வேய்பூங்கணை
கலகமர் வாய்தோய்ந்தம ளியின்மீதே
கனையற மீதூர்ந் ‡ தெழ மதனவி டாய்போம்படி
கனவிய வாரேந்தின இளநீர்தோய்ந்

---

* கமலரு சோகாம்பரமுடி கமலம்-முதல்கணை. அரு அசோகு-நடுக்கணை. பரம் ஆம்முடி - கனமான நீலோற்பலக் கடைக்கணை. † நடுஎய் பூங்கணை— இவற்றிற்கு இடையிடையாகும் மா, முல்லை என்னும் இருகணைகள், ஆகிய பஞ்சபாணங்களின். 'கமலம் + அரு அசோகு + ஆம்பரம் + முடி + நடு + எய்......கணை, எனப்பிரித்தும் பொருள்கொள்ளலாம். ‡ எழமதன - எழு - அ - மதன.

தெமதுயிர் நீலாஞ்சன மதர்விழி யால்வாங்கிய
இவளுடன் மால்கூர்ந்திடும் அநுபோகம்
இனிவிட வேதாந்தப ரமசுக வீடாம்பொருள்
இதவிய பாதாம்புயம் அருள்வாயே
அமகர *ஆசாம்பர அதுகர ஏகாம்பர
† அது லன நீலாம்பரம் அறியாத
‡ அநகர நாளாங்கிதர் தமையுமை யாள்சேர்ந்தருள்
அறமுறு சிகாஞ்சியில் உறைவோனே
விமல§கி ராதாங்கனை தனகிரி தோய்காங்கெய
||வெடிபடு தேவேந்திர னகர்வாழ்க
விரிகடல் தீமூண்டிட நிசிசரர் வேர்மாண்டிட
வினையற வேல்வாங்கிய பெருமாளே.(௩௦)

தனன தானன தத்தன தனதன
தான தத்தத் தனதான.

667. கரும மானபி றப்பற வொருகதி
காண தெய்த்துத் தடுமாறும்
கலக காரண துற்குண சமயிகள்
நாண வர்க்கக் கலைநூலின்
வரும நேகவி கற்பவி பரிதம
னோபா வத்துக் கரிதாய
மவுன பூரித சத்திய வடிவினை
மாலா மெற்குப் புகல்வாயே
தரும வீமஅ ருச்சுன நகுலச
காதே வர்க்குப் புகலாகிச்
சமர பூமியில் விக்ரம வளைகொடு
நாளோர் பத்தெட் டினிலாளும்

---

*ஆசாம்பர - திகம்பர. †அதுல அனம் நீல அம்பரம் அறியாத - ஒப்பில்லாத அன்னரூபங்கொண்ட பிரமன் நீலநிறமுற்ற ஆகாயத்தில் முடிதேடி யறியாத. ‡ அநகர் அம்நாள அங்கிதர் - பாபரகிதர் அழகிய மூலக்காம்பின் தழும்புடையவர். § கிராத அங்கனை - வேடப்பெண். ||வெடி - நறுமணம்.

குரும கீதல முட்பட வுளமது
கோடா மற்க்ஷத் ரியர்மாளக்
குலவு தேர்கட வச்சுதன் மருககு
மாரா கச்சிப் பெருமாளே. (௩க)

தனதன தத்தத் தாந்த தானன
தனதன தத்தத் தாந்த தானன
தனதன தத்தத் தாந்த தானன தனதான.

668. கலகலெ னப்பொற் சேந்த நூபுர
பரிபுர மொத்தித் தாந்த ணுமென
கரமல ரச்சிற் ருந்தொ மாடிய பொறியார்பைங்
கடிதட முற்றுக் காந்த ளாமென
இடைபிடி பட்டுச் சேர்ந்த ஆலிலை
கனதன பொற்பிட் டோங்கு மார்பொடு வடமாடச்
சலசல சச்சச் சேங்கை பூண்வளை
பரிமள பச்சைச் சேர்ந்து லாவிய
சலசமு கத்துச் சார்ந்த வாள்விழி சுழலாடத்
தரளந கைப்பித் தாம்ப லாரிதழ்
குலமுகி லொத்திட் டாய்ந்த வோதியர்
சரசமு ரைத்துச் சேர்ந்த தூவையர் உறவாமோ
திலதமு கப்பொற் காந்தி மாதுமை
யெனையருள் வைத்திட் டாண்ட நாயகி
சிவனுரு வத்திற் சேர்ந்த பார்வதி சிவகாமி
திரிபுவ னத்தைக் காண்ட நாடகி
குமரிசு கத்தைப் பூண்ட காரணி
சிவைசுடர் சத்திச் சாம்ப வீயுமை யருள்பாலா
அலகையி ரத்தத் தோங்கி மூழ்கிட
நரிகழு குப்பிச் சீர்ந்து வாயிட
அசுரர்கு லத்தைக் காய்ந்த வேல்கரம் உடையோனே
அமரர்ம கட்குப் போந்த மால்கொளும்
விபுதகு றத்திக் காண்ட வாதினம்
அழகுசி றக்கக் காஞ்சி மேவிய பெருமாளே. (௩௨)

தத்தா னத்தா தத்தா னத்தா
தத்தா னத்தத் தனதான.

669. கொத்தார் பற்கா லற்றே கப்பாழ்
*குப்பா யத்திற் செயல்மாறிக்
கொக்கா கிக்கூ னிக்கோல் தொட்டே
கொட்டா விக்குப் புறவாசி
தித்தா நிற்றூர் செத்தார் கெட்டேன்
அஆ உஉ எனவேகேள்
†செற்றே சுட்டே விட்டே றிப்போ
மப்போ துத்துக் கமருதோ
நித்தா வித்தா ரத்தோ கைக்கே
நிற்பாய் கச்சிக் குமரேசா
நிட்டூ ரச்சூர் கெட்டோ டப்போர்
நெட்டோ தத்திற் பொருதோனே
முத்தா ரத்தோ ளிற் ‡கோ டற்பூ
முட்டா திட்டத் தணிவோனே
முற்றா நித்தா அத்தா சுத்தா
முத்தா முத்திப் பெருமாளே. (௩௩)

தானத் தத்தத் தத்தன தத்தத் தனதான.

670. கோவைச் சுத்தத் துப்பத ரத்துக் கொடியார்தங்
கோலக் கச்சுக் கட்டிய முத்தத் தனமேவிப்
பாவத் துக்குத் தக்கவை பற்றித் திரியாதே
பாடப் பத்திச் சித்த மெனக்குத் தரவேணும்
மாவைக் குத்திக் கைத்தற எற்றிப் பொரும்வேலா
மாணிக் கச்சொர்க் கத்தொரு தத்தைக் கினியோனே
சேவற் பொற்கைக் கொற்றவ கச்சிப் பதியோனே
தேவச் சொர்க்கச் சக்கர வர்த்திப் பெருமாளே. (௩௪)

---

* குப்பாயம் - சட்டை, சரீரம். † செற்று - சென்று. ‡ கோடற்பூ - வெண்காந்தள் மலர்.

தத்த தத்ததன தத்த தத்ததன
தத்த தத்ததன தத்த தத்ததன
தத்த தத்ததன தத்த தத்ததன தந்ததான.

671. சித்தி ரத்திலுமி குத்த பொற்பவள
மொதத் மெத்தஅழ குற்ற குத்துமுகை
சிற்ப சிற்பமயி ரொத்த சிற்றிடைய வஞ்சிமாதர்
சித்த மத்தனையு முற்ற ளப்பகடல்
மொய்த்த சிற்றுமண லுக்கு மெட்டியது
சிக்கு மைக்குழல்கள் கஸ்து ரிப்பரிம ளங்கள்வீசப்
பத்தி ரத்திலுமி குத்த கட்கயல்கள்
வித்து ருத்தநுவ லைத்த நெற்றிவனை
பற்க ளைப்பளிரெ னச்சி ரித்துமயல் விஞ்சைபேசிப்
பச்சை ரத்நமயி லைப்பொ லத்தெருவி
லத்தி யொத்தமத மொத்து நிற்பர்வலை
பட்டு ழைத்து*குழி யுற்ற அத்தியென மங்குவேனோ
தத்த னத்தனத னத்த னத்தனன
இத்தி மித்திமிதி மித்தி மித்திமித
தக்கு டுக்குடுடு டுக்கு டுக்குடென சங்குபேரி
சத்த முற்றுகடல் திக்கு லக்கிரிகள்
நெக்கு விட்டுமுகி லுக்கு சர்ப்பமுடி
சக்கு முக்கிவிட கட்க துட்டசுர ரங்கமாள
வெற்றி யுற்ற†கதிர் பத்தி ரத்தையரு
ளிச்சு ரர்க்கதிப திப்ப தத்தையுறு
வித்த ளித்துமதி பெற்ற தத்தைமண முண்டவேலா
வெட்கி டப்பிரம னைப்பி டித்துமுடி
யைக்கு லைத்து‡நட லைச்செ ருக்கையழி
வித்த றத்தர்புகழ் கச்சி யுற்றுமகிழ் தம்பிரானே. ()

---

* குழி யுற்ற அத்தி - படுகுழியில் வீழ்ந்த யானை. †கதிர் பத்திரம்-வேலாயுதம். ‡ நடலை-வஞ்சனை.

தான தத்தனத் தான தானனத்
தான தத்தனத் தான தானனத்
தான தத்தனத் தான தானனத் தனதான.

572. சீசி முப்புரக் காடு நீறெழச்
சாடி நித்திரைக் கோசம் வேரறச்
சீவன் முத்தியிற் கூட வேகளித் தநுபூதி

சேர அற்புதக் கோல மாமெனச்
சூரி யப்புவிக் கேறி யாடுகச்
சீலம் வைத்தருட் டேறி யேயிருக் கறியாமற்

பாசம் விட்டுவிட் டோடிப் போனது
போது மிப்படிக் காகி லேனினிப்
பாழ்வ ழிக்கடைக் காம லேபிடித் தடியேனைப்

பார டைக்கலக் கோல மாமெனத்
தாப ரித்து*நித் தார மீதெனப்
பாத பத்மநற் போதை யேயெனக் கருள்வாயே

தேசில் துட்டநிட் டூர கோதுடைச்
சூரை வெட்டியெட் டாசை யேழ்புவித்
தேவர் முத்தர்கட் கேத மேதவிர்த் தருள்வோனே

சீர்ப டைத்தழற் சூல மான்மழுப்
பாணி வித்துருப் பாத னேர் புறச்
சீர்தி கழ்ப்புகழ்ப் பாவை யீனுபொற் குருநாதா

காசி முத்தமிழ்க் கூட†வேழ்மலைக்
‡கோவ §லத்தியிற் கான ||நான்மறைக்
காடு பொற்கிரிக் காழி யாரூர்பொற் புலிவேளூர்

காள அத்தியப் பால்சி ராமலைத்
தேச முற்றுறப் பூசை மேவிநற்
காம கச்சியிற் சால மேவுபொற் பெருமாளே. (௬௬)

---

* நித்தாரம் - நித்தியமாகிய ஆரம். † எழ்மலை - திருவேங்கடம். ‡ கோவல் - திருக்கோவலூர். § அத்தியின்கானம் - திரு ஆனைக்கா. || நான்மறைக்காடு - வேதாரணியம்.

தத்தனதனந்த தத்தனதனந்த
தத்தனதனந்த தனதான.

673. நச்சரவமென்று நச்சரவமென்று
நச்சுமிழ்களங்க மதியாலும்
நத்தொடுமுழங்க னத்தொடுமுழங்கு
*நத்திரைவழங்கு கடலாலும்
இச்சையுணர்வின்றி யிச்சையெனவந்த
இச்சிறுமிநொந்து மெலியாதே
எத்தனையுநெஞ்சில் எத்தனமுயங்கி
இத்தனையிலஞ்சல் எனவேணும்
பச்சைமயில்கொண்டு பச்சைமறமங்கை
பச்சைமலையெங்கும் உறைவோனே
பத்தியுடனின்று பத்திசெயுமன்பர்
பத்திரமணிந்த கழலோனே
கச்சிவர்குரும்பை †கச்சவர்விரும்பு
கச்சியிலமர்ந்த கதிர்வேலா
கற்பகவனங்கொள் கற்பகவிசும்பர்
கைத்தளைகளைந்த பெருமாளே. (௩எ)

தனன தத்தன தனன தத்தன
தனன தத்தன தனதான.

674. படிறொ ழுக்கமு மடம னத்துள
படிப ரித்துட னெடிபேசும்
பகடி கட்குள மகிழ மெய்ப்பொருள்
பலகொ டுத்தற உயிர்வாடா
மிடியெ னப்பெரு வடவை சுட்டிட
விதன முற்றிட மிகவாழும்
விரகு கெட்டரு நரகு விட்டிரு
வினைய றப்பதம் அருள்வாயே
கொடியி டைக்குற வடிவி யைப்புணர்
குமர கச்சியில் அமர்வோனே

---

* நத்திரை - விசேஷதிரை. † கச்சவர் - வெறுத்தவர்.

குரவு செச்சைவெண் முளரி புத்தலர்
குவளை முற்றணி திருமார்பா
பொடிப டப்பட நெடிய விற்கொடு
புரமெ ரித்தவர் குருநாதா
பொருதி ரைக்கடல் நிருத ரைப்படை
பொருது ழக்கிய பெருமாளே.(௫அ)

தனதத்தத் தானத்தானன தனதத்தத் தானத்தானன
தனதத்தத் தானத்தானன தந்ததான.

675. மகுடக்கொப் பாடக்காதினில் நுதலிற்பொட் டேரக்கோதிய
மயிரிற்சுற் *றோலைப்பூவொடு வண்டுபாட
வகைமுத்துச் சோரச்சேர்நகை யிதழிற்சொற் சாதிப்பாரியல்
மதனச்சொற் பாடக்கோகில ரம்பைமாதர்
பகடிச்சொற் கூறிப்போர்மயல் முகவிச்சைப் பேசிச்சீரிடை
பவளப்பட் டாடைத்தோளிரு கொங்கைமேலாப்
பணமெத்தப் பேசித்தூதிடு மிதயச்சுத் தீனச்சோலிகள்
பலரெச்சிற் காசைக்காரிகள் சந்தமாமோ
தகுடத்தத் தானத்தானன திகுடத்தித் தீதித்தோதிமி
தடுடுட்டுட் டாடப்பேரிகை சங்குவீணை
தடமிட்டுப் பாவக்கார்கிரி பொடிபட்டுப் போகச்சூரர்கள்
தலையிற்றிட் டாடப்போர்புரி கின்றவேலா
திகிரிப்பொற் பாணிப்பாலனை மறைகற்புத் தேனப்பூமனை
சினமுற்றுச் †சேடிற்சாடிய கந்தவேளே
தினையுற்றுக் காவற்காரியை மணமுற்றுத் தேவப்பூவொடு
திகழ்கச்சித் தேவக்கோன்மகிழ் தம்பிரானே.(௫௯)

தத்தத்தத் தானனதானன தத்தத்தத் தானனதானன
தத்தத்தத் தானனதானன தனதான.

676. மக்கட்குக் கூறரிதானது கற்றெட்டத் தான்முடியாதது
மற்றொப்புக் கியாதுமொவ்வாதது மனதாலே

---

* ஓலைப்பூ - தாழம்பூ. † சேடில்சாடிய - திரட்சியான தலையிற் குட்டிய.

மட்டிட்டுத் தேடவொணுதது தத்வத்திற் கோவைபடாதது
மத்தப்பொற் போதுபகிரதி மதிசூடும்
முக்கட்பொற் பாளருசாவிய * அர்த்தக்குப் போதகமானது
முத்திக்குக் காரணமானது பெறலாகா
முட்டர்க்கெட் டாததுநான்மறை யெட்டிற்றெட்டாதெனவேவரு
முற்பட்டப் பாலையிலாவது புரிவாயே
செக்கட்சக் ராயுதமாதுலன் மெச்சப்புற் போதுபடாவிய
திக்குப்பொற் பூதரமேமுதல் வெகுரூபம்
சிட்டித்துப் பூதபசாசுகள் கைக்கொட்டிட் டாடமகோததி
செற்றுக்ரச் சூரனைமார்பக முதுசோரி
கக்கக்கைத் தாமரைவேல்விடு செச்சைக்கர்ப் பூரபுயாசல
கச்சுற்றப் பாரபயோதர முகையாள்முன்
கற்புத்தப் பாதுலகேழையு மொக்கப்பெற் ருள்விளையாடிய
கச்சிக்கச் சாலையில்மேவிய பெருமாளே.(சo)

தத்தத் தத்தத் தனதான தத்தத் தத்தத் தனதான.

677. முட்டுப் பட்டுக்†கதிதோறும் முற்றச் சுற்றிப் பலநாளும்
தட்டுப் பட்டுச் சுழல்வேனைச் சற்றுப் பற்றக் கருதாயோ
‡வட்டப் புட்பத் தலமீதே வைக்கத் தக்கத் திருபாதா
§கட்டத் தற்றத் தருள்வோனே கச்சிச் சொக்கப் பெருமாளே.(சக)

தந்த தாத்தன தனன தனந்தன தத்தத் தத்தத் தனதான.

678. வம்ப ருச்சில கன்ன மிடுஞ்சம யத்துக் கத்துத் திரையாளர்
வன்க லாத்திரள் தன்னை யகன்றும னத்திற் பற்றற் றருளாலே
தம்ப ராக்கற நின்னை யுணர்ந்துரு கிப்பொற் பத்மக் கழல்சேர்வார்
தங்குழாத்தினிலென்னையுமன்பொடுவைக்கச்சற்றுக்கருதாயோ
வெம்பராக்ரமமின்னயில்கொண்டொருவெற்புப்பொட்டுப் படமாசூர்
வென்றபார்த்திபபன்னிருதிண்புயவெட்சிச்சித்ரத் திருமார்பா
கம்ப ராய்ப்பணி மன்னு புயம்பெறு கைக்குக் கற்புத் தவருதே
கம்பையாற்றினிலன்னைதவம்புரிகச்சிச்சொக்கப் பெருமாளே.()

---

* அர்த்தக்கு - அர்த்தத்துக்கு. † கதிதோறும் - தேவ, மனித, நரக, விலங்கு என்னும் நாற்கதிகளிலும். ‡ வட்டப் புட்பத் தலம் - வட்டமாகிய இருதய கமலபீடம். § கட்டத்து அற்றத்து - துன்பப்படுஞ் சமயத்தில்.

தாந்தத்தன தானன தானன தாந்தத்தன தானன தானன
தாந்தத்தன தானன தானன　　தனதான.

679. வாய்ந்தப்பிடை நீடுகு லாவிய நீந்திப்*பது மாதியை மீதினி
லூர்ந்துற்பல வோடையில் நீடிய　　உகள்சேலை
வார்ந்துப்பக ழீயெதி ராகிமை கூர்ந்துப்பரி யாவரி சேரவை
சேர்ந்துக்குழை யோடுச லாடிய　　விழியாலே
சாய்ந்துப்†பனை யூணவ சானபொ‡லாய்ந்துப்§பணி ஞரிரு தாளினில்
வீழ்ந்திப்படி மீதினி லேசிறி　　தறிவாலே
சாந்தப்பிய மாமலை நேர்முகை சேர்ந்துப்||படி வீணினி லேயுயிர்
மாய்ந்திப்படி போகினு மோர்மொழி　　மறவேனே
சார்ந்தப்பெரு நீர்வெள மாகவெ பாய்ந்தப்பொழு தாருமி லாமலெ
காந்தப்பெரு நாதனுமாகிய　　¶மதராலே
தாந்தக்கிட தாகிட தாகிட தோந்திக்கிட தோதிமி தோதிமி
சேஞ்செக்கண சேகெண சேகெண　　வெனதாளம்
காந்தப்பத மாறியு லாவுய *ராந்தற்குரு நாதனு மாகியெ
போந்தப்பெரு மான்முரு காவொரு　　பெரியோனே
காந்தக்கலு ழூசியு மேயென ஆய்ந்துத்தமி ழோதிய சீர்பெரு
காஞ்சிப்பதி மாநகர் மேவிய பெருமாளே.　　(௬௪)

திருக்கோயிலூர்.

தானதானன தானன தானதானன தானன
தானதானன தானன　　தனதான.

680. பாவநாரிகள் மாமட மாதர்வீணிக ளாணவ
பாவையாரிள நீரன　　முலையாலும்
பார்வையாமிகு கூரயி லாலுமாமணி யார்குழை
பாரகாரன வார்குழல்　　அதனாலும்

---

*பதும ஆதியை - தாமரையென்னும் முதன்மையானமலரை. † பனை ஊணவர் ஆன போல்-பனங்கள் உண்டவர் லாகிரி கொண்டதுபோல. ‡ஆய்ந்து-மயங்கிச் சிறிது ஆராய்ந்து. §பணிஞர்- இசைபாடும் பொதுமகளிர். ||படி - படிந்து. ¶மதர் - களிப்பு. *ஆந்தன் - அந்தன், சர்வசங்காரன்.

சாவதாரவி தாரவி தார்தராவித மூவித
சாதமூரலி தாமதி முகமாலுஞ்
சார்வதாவடி யேனிடர் வீறமாலறி வேமிகு
சாரமாயதி லேயுறல் ஒழிவேனோ
ஆவஆர்வன நான்மறை யாதிமூலப ராபரி
யாதிகாணரி தாகிய பரமேச
ஆதியாசருள் மாமுரு கேசமால்மரு கேசுர
ஞாதிதேவர்க ளியாவர்கள் பணிபாத
கோவதாமறை யோர்மறை யோதுமோதம்வி மூவொலி
கோடியாகம மாவொலி மிகவீறும்
கோவைமாநகர் மேவிய வீரவேலயி லாயுத
கோதையானையி னோடமர் பெருமாளே. (க)

திருவதிகை.

தனனதனத் தனனதனத் தனனதனத் தனனதனத்
தனனதனத் தனனதனத் தனதான.

681. பாவுவரிக் கயல்குவியக் குயில்கிளியொத் துரைபதறப்
பவளநிறத் ததரம்விளைத் தமுதூறல்
பருகிநிறத் தாளமணிக் களபமுலைக் குவடசையப்
படைமதனக் கலையடவிப் பொதுமாதர்
சொருகுமலர்க் குழல்சரியத் தளர்வுறுசிற் றிடைதுவளத்
துகிலகலக் க்ருபைவிளைவித் தருகாமுன்
சொரிமலர்மட் டலரணுபுக் கிதமதுரக் கலவிதனிற்
சுழலுமனக் கவலையொழித் தருள்வாயே
கருகுநிறத் தசுரன்முடித் தலையொருபத் தறமுடுகிக்
கணைதொடுமச் சுதன்மருகக் குமரேசா
கயிலைமலைக் கிழவனிடக் குமரிவிருப் பொடுகருதக்
கவிநிறையப் பெறும்வரிசைப் புலவோனே
திரள்கமுகிற் றலையிடறிப் பலகதலிக் குலைசிதறிச்
செறியும்வயற் கதிரலையத் திரைமோதித்
திமிதிமெனப் பறையறையப் பெருகுபுனற் கெடிலநதித்
திருவதிகைப் பதிமுருகப் பெருமாளே. (க)

தனனதானன தனதன தனதன
தனனதானன தனதன தனதன
தனனதானன தனதன தனதன தனதான.

682. விடமும்வேலன மலரனவிழிகளு
மிரதமேதரு மமுதெனுமொழிகளும்
விரகினலெழு மிருதனவகைகளு மிதமாடி
மிகவுமாண்மையு மெழினலமுடையவர்
வினையுமாவியு முடனிருவலையிடை
வெளியிலேபட விசிறியவிஷமிக ளுடன்மேவா
இடருறுதனை நினைபவர்துணைகொள
இனிமைபோலெழு பிறவியெனுவரியி
னிடைகெடாதினி யிருவினையிழிவினில் இழியாதே
இசையினடொறு மிமையவர்முனிவர்கள்
ககனபூபதி யிடர்கெடஅருளிய
இறைநினறிரு புயமெனவுரைசெய அருள்வாயே
படருமார்பினி லிருபதுபுயமொ
டரியமாமணி முடியொளிரொருபது
படியிலேவிழ வொருகணைதொடுபவ ரிடமாராய்
பரவையூடெரி பகழியைவிடுபவர்
பரவுவார்வினை கெடஅருளுதவியெ
பரவுபால்கட லரவணைதுயில்பவர் மருகோனே
அடரவேவரு மசுரர்கள்குருதியை
அரகராவென அலகைகள்பலியுண
அலையும்வேலையும் அலறிடஎதிர்பொரு மயில்வீரா
அமராதிப ரிடர்படஅடர்தரு
கொடியதானவர் திரிபுரமெரிசெய்த
அதிகைமாநகர் மருவியசசிமகள் பெருமாளே. (உ)

திருவாமூர்.

தான தனன தனத்தந் தனதான.

683. சீத மதிய மெறிக்குந் தழலாலே
சீறி மதனன் வளைக்குஞ் சிலையாலே

ஓத பருவி யலைக்குங் கடலாலே
ஊழி யிரவு தொலைக்கும் படியோதான்
*மாது புகழை வளர்க்குந் திருவாமூர்
வாழு மயிலி லிருக்குங் குமரேசா
காத லடியர் கருத்தின் பெருவாழ்வே
காலன் முதுகை விரிக்கும் பெருமாளே. (க)

திருப்பாதிரிப்புலியூர்.

தனதனதனன தனந்த தானன
தனதனதனன தனந்த தானன
தனதனதனன தனந்த தானன தனதான.

684. நிணமொடுகுருதி நரம்புமாறிய
தசைகுடல்மிடையு மெலும்புதோலிவை
நிரைநிரை செறியு முடம்புநோய்படு முதுகாயம்
நிலைநிலையுருவ மலங்களாவது
நவதுளையுடைய குரம்பையாமிதில்
நிகழ்தருபொழுதில் முயன்றுமாதவ முயல்வோரும்
உணர்விலிசெபமு தலொன்றுதானிலி
நிறையிலிமுறையி லியன்புதானிலி
உயர்விலியெனினு மெனெஞ்சுதானினை வழியாமுன்
ஒருதிரு†மரக ததுங்கமாமிசை
யறுமுகமொளிவி டவந்துநான்மறை
யுபநிடமதனை விளங்கநீயருள் புரிவாயே
புணரியில்விரவி யெழுந்தஞாயிறு
விலகியபுரிசை யிலங்கைவாழ்பதி
பொலமணிமகுட சிரங்கள்தாமொரு பதுமாறிப்

---

* திருநாவுக்கரசு சுவாமிகளுடைய தமக்கையாராகிய திலகவதியார் அவதரித்துச் சிவபுண்ணியஞ்செய்து புகழை வளர்ப்பதற்கு ஆதாரஸ்தானமாக இருந்த திருவாமூர். இந்த ஸ்தலம் திருவதிகைக்குச் சமீபத்திலுள்ளது.

†மரகததுங்கமா-மயிற்குதிரை.

புவியிடையுருள முனிந்துகூர்கணை
யுறுசிலைவளைய வலிந்துநாடிய
புயலதிவிறல ரிவிண்டுமால்திரு மருகோனே

அணிதருகயிலை நடுங்கவோரெழு
குலகிரியடைய இடிந்துதூளெழ
அலையெறியுததி குழம்பவேல்விடு முருகோனே

அமலைமுனரிய தவஞ்செய்பாடல
வளநகர்மருவி யமர்ந்ததேசிக
அறுமுககுறம களன்பமாதவர் பெருமாளே. (க)

---

* திருமாணிகுழி.

தனத்த தானன தானன தானன
தனத்த தானன தானன தானன
தனத்த தானன தானன தானன தந்ததான.

685. மதிக்குமேரெனும் வான்† மூகம் வான்மக
நதிக்கு மேல்வரு சேலோடு நேர்விழி
மணத்த வார்குழல் மாமாத ராரிரு கொங்கைமூழ்கி

மதித்த பூதர மாமாம னேலயர்
செருக்கி மேல்விழ நாடோறு மேமிக
வடித்த தேன்மொழி வாயூற லேநுகர் வண்டநாயேன்

பதித்த நூபுர சீபாத மாமலர்
படைக்குள் மேவிய சீராவொ டேகலை
பணைத்த தோள்களொ டீராறு தோடுகள் தங்குகாதும்

பணிக்க லாபமும் வேலோடு சேவலும்
வடிக்கொள் சூலமும் வாள்வீசு நீள்சிலை
படைத்த வாகையும் நாடாது பாழில்ம யங்கலாமோ

கதித்து மேல்வரு மாசூரர் சூழ்படை
நொறுக்கி மாவுயர் தேரோடு மேகரி
கலக்கி யூர்பதி தீமூள வேவிடும் வஞ்சவேலா

---

* இந்தஸ்தலம் திருப்பாதிரிப்புலியூருக்குச் சமீபத்திலுள்ளது.

† முகம் என்பது மூகம் என நீண்டது.

களித்த பேய்கண மாகாளி கூளிகள்
திரட்பி ரேதமெ லாமேவி மூளைகள்
கடித்த பூதமொ டேபாடி யாடுதல் கண்டவீரா
குதித்து வானர மேலேறு தாறுகள்
குலைத்து நீள்கமு கூடாடி வாழைகொள்
குலைக்கு மேல்விழ வேரேறு போகமும் வஞ்சிதோயும்
குளத்தி லூறிய தேனூறல் *மாதுகள்
குடித்து லாவியெ சேலோடு மாணிகொள்
குழிக்குள் மேவிய வானோர்க ளேதொழு தம்பிரானே. (க)

வடுகூர்.

தனதன தனனா தனதன தனனா
தனதன தனனா தனதான.

686. அரியயனறியா தவரெரிபுரமூ
ணதுபுகநகையே வியநாதர்
அவிர்சடை மிசையோர் வனிதையர் பதிசீ
றழலையு மழுநேர் பிடிநாதர்
வரைமக ளொருகூ றுடையவர் மதனா
கமும்விழ விழியே வியநாதர்
மனமகிழ் குமரா எனவுன திருதாள்
மலரடி தொழுமா றருள்வாயே
அருவரை யிருகூ றிடவொரு மயில்மே
லவனியை வலமாய் வருவோனே
அமரர்க ளிகல்நீ டசுரர்கள் சிரமே
லயில்தனை விசையாய் விடுவோனே
வரிசையொ டொருமா தினைதரு வனமே
மருவியொர் குறமா தனைவேடா
மலைகளில் மகிழ்வாய் மருவிநல் வடுகூர்
வருதவ முனிவோர் பெருமாளே. (உ)

---

* மா துகள் - மிகுந்த மகரந்தங்கள்.

* திருத்துறையூர்.

தானத்தன தானத்தன தானத்தன தானத்தன
தானத்தன தானத்தன தனதான.

687. ஆரத்தன பாரத்துகில் மூடிப்பலர் காணக்கையில்
யாழ்வைத்திசை கூரக்குழ லுடைசோர
ஆகப்பனி நீரப்புழு கோடக்குழை யாடப்பிர
யாசப்படு வார்பொட்டணி சசிநேர்வாள்
கூரக்கணை வேல்கட்கயல் போலச்சுழல் வார்சர்க்கரை
கோவைக்கனி வாய்பற்கதிர் ஒளிசேருங்
கோலக்குயி லார்பட்டுடை நூலொத்திடை யார்சித்திர
கோபச்செய லார்பித்தர்கள் உறவாமோ
பூரித்தன பாரச்சடை வேதக்குழ லாள்பத்தர்கள்
பூசைக்கியல் வாள்பத்தினி சிவகாமி
பூமிக்கடல் மூவர்க்குமு ளுள்பத்திர காளிப்புணர்
போகர்க்குப தேசித்தருள் குருநாதா
சூரக்குவ டாழித்தவி டாய்முட்டசு ராருக்கிட
சோர்விற்கதிர் வேல்விட்டருள் விறல்வீரா
தோகைச்செய லாள்பொற்பிர காசக்குற மான்முத்தொடு
சோதித்துறை யூர்நத்திய பெருமாளே. (க)

திருநாவலூர்.

தானதனதத்த தானதனதத்த
தானதனதத்த தனதான.

688. கோலமறையொத்த மாலைதனி லுற்ற
கோரமதன்விட்ட கணையாலே
கோதிலதருக்கள் மேவுபொழி லுற்ற
கோகிலமிகுத்த குரலாலே
ஆலமெனவிட்டு வீசுகலைபற்றி
ஆரழலிறைக்கு நிலவாலே
ஆவிதளர்வுற்று வாடுமெனைநித்த
மாசைகொடணைக்க வரவேணும்

---

* இந்த ஸ்தலம் திருவதிகைக்குச் சமீபத்திலுள்ளது.

நாலுமறைகற்ற நான்முகனுதித்த
நாரணனுமெச்சு மருகோனே
நாவலர்மதிக்க வேல்தனையெடுத்து
நாகமறவிட்ட மயில்வீரா
சேலெனும் விழிச்சி வேடுவர் சிறுக்கி
சீரணிதனத்தில் அணைவோனே
சீதவயல்சுற்று நாவல்தனிலுற்ற
தேவர்சிறைவிட்ட பெருமாளே. (௧)

திருவெண்ணெய்நல்லூர்.

தனதன தத்தன தனதன தத்தன
தனதன தத்தன தனதன தத்தன
தனதன தத்தன தனதன தத்தன தனதான.

689. பலபல தத்துவ மதனையெ ரித்திருள்
பரையர ணப்படர் வடவன லுக்கிரை
படநடனச்சுடர் பெருவெளி யிற்கொள விடமேவிப்
பவனமொ ழித்திரு வழியைய டைத்தொரு
பருதிவ ழிப்பட விடல்கக னத்தொடு
பவுரிகொ ளச்சிவ மயமென முற்றிய பரமூடே
கலகலெ னக்கழல் பரிபுர பொற்பத
வொலிமலி யத்திரு நடனமி யற்றிய
கனகச பைக்குளி லுருகிநி றைக்கட லதில்மூழ்கிக்
கவுரிமி னற்சடை யரனொடு நித்தமொ
டனகச கத்துவம் வருதலு மிப்படி
கழியந லக்கினி நிறமென விற்றுடல் அருள்வாயே
பூலையர்பொ டித்தலும் அமணரு டற்களை
நிரையில்க ழுக்களி லுறவிடு சித்திர
புலவனெ னச்சில விருதுப டைத்திடும் இளையோனே
புனமலை யிற்குற மகளைய லுற்றொரு
கிழவனெ னச்சுனை தனிலவ ளைப்புய
புளகித முற்றிபம் வரவணை யப்புணர் மணிமார்பா

மலைசிலை பற்றிய கடவுளி டத்துறை
கிழவிய றச்சுக குமரி*த கப்பனை
மழுகொடு வெட்டிய நிமலிகை பெற்றருள் முருகோனே
மகிழ்பெணை யிற்கரை பொழில்முகில் சுற்றிய
திருவெணெய் நற்பதி புகழ்பெற அற்புத
மயிலின்மி சைக்கொடு திருநட மிட்டுறை பெருமாளே ()

திருக்கூடலையாற்றூர்.

தாத்ததனத் தாந்ததன தானதன தானதன
தாத்ததனத் தாந்ததன தானதன தானதன
தாத்ததனத் தாந்ததன தானதன தானதன தந்ததான.

690\. வாட்டியெனைச் சூழ்ந்தவினை யாசையமு வாசையனல்
மூட்டியுலைக் காய்ந்தமழு வாமெனவிகாசமொடு
மாட்டியெனைப்பாய்ந்துகடவோடடமொ டாடிவிடு விஞ்சையாலே
வாய்த்தமலர்ச் சாந்துபுழு கானபனி நீர்களொடு
காற்றுவரத் தாங்குவன மார்பிலணி யாரமொடு
வாய்க்குமெனப் பூண்டழக தாகபவி சோடுமெகிழ் வன்புகூரத்
தீட்டுவிழிக் காந்திமட வார்களுட னாடிவலை
பூட்டிவிடப் போந்துபிணி யோடுவலி வாதமென
சேர்த்துவிடப் பேர்ந்துவினை மூடியடி யேனுமுன தன்பிலாமல்
தேட்டமுறத் தேர்ந்து†மமிர் தாமெனவெ யேகிநம
னேட்டிவிடக் காய்ந்துவரி வேதனடை யாளமருள்
சீட்டுவரக் காண்டுகலி காலனணு காநினருள் அன்புதாராய்
வேட்டுவரைக் காய்ந்துகுற மாதையுற வாடியிருள்
நாட்டவரைச் சேந்தகதிர் வேல்கொடம ராடிசிறை
மீட்டமரர்க் காண்டவனை வாழ்கநிலை யாக‡வைகும் விஞ்சையோனே
வேற்றுருவிற் போந்துமது ராபுரியி லாடிவைகை
யாற்றின்மணற் றுங்குமமு வாளியென தாதைபுர
மேட்டையெரித் தாண்டசிவ லோகன்விடை யேறியிட முங்கொளாயி

---

* தகப்பனை மழுகொடு வெட்டிய நிமலிகை - பிதாவாகிய (மதியாத) தக்கனை (வீரபத்திரரால்) மழுகொண்டு வெட்டுவித்த நின்மலி. † அமிருத்து ஆம் எனவே - சாவு இல்லை யென்று. ‡ வைகும் - வைக்கும்.

கோட்டுமுலைத் தாங்குமிழை யானஇடை கோடிமதி
தோற்றமெனப் போந்தஅழ கானசிவ காமிவிறல்
கூற்றுவனைக் காய்ந்தஅபி ராமிமன தாரஅருள் கந்தவேளே
கூட்டுநதித் தேங்கிய*வெ ளாறுதர ளாறுதிகழ்
நாட்டிலுறைச் சேந்தமயி லாவளிதெய் வானையொடு
கூற்றுவிழத் தாண்டியென தாகமதில் வாழ்குமர தம்பிரானே. (க)

விருத்தாசலம்.

தனத்தானன தானன தானன
தனத்தானன தானன தானன
தனத்தானன தானன தானன தனதான.

691. குடத்தாமரை யாமென வேயிரு
தனத்தார்மதி வாணுத லாரிருள்
குழற்காடின மாமுகில் போல்முது கலைமோதக்
குலக்கார்மயி லாமென வேகயல்
விழித்தார்கர மேல்கொடு மாமுகை
குடத்யாழ்கிளி யாமென வேகுயில் குரலோசை
படித்தார்மயி லாமென வேநடை
நெளித்தார்பல காமுகர் வார்கலை
பழிப்பாரவ ராசையை மேல்கொடு விலைமாதர்
படிக்கார்மின லாமென வேநகை
†புரித்தார்பலர் வாயிதழ் சேர்பொருள்
பறிப்பார்பழி காரிகள் நாரிகள் உறவாமோ
அடைத்தார்கட லோர்வலி ராவண
குலத்தோ‡டரி யோர்சர ணர்சின
மழித்தார்முகி லேய்நிற ராகவர் மருகோனே
அறுத்தாரய னார்தலை யேபுர
மெரித்தாரதி லேபுல னுருயி
ரளித்தாருடல் பாதியி லேயுமை அருள்பாலா

---

* வெள்ளாறு தரளாறு திகழ்நாடு - வெள்ளாறும் மணிமுத்தா நதியும் கூடும் இடமாகிய கூடலையாற்றூர். தரள ஆறு - மணிமுத்தாநதி. † புரித்தார்-புரிந்தார். ‡ அரியோர் சரணர்-வாலிமதிக்கும் ஒப்பற்ற அம்பையுடையார்.

விடத்தாரசு ரார்பதி வேரற
அடித்தாய்கதிர் வேல்கொடு சேவகம்
விளைத்தாய்குடி வாழும ரோர்சிறை மிடிதீர

விழித்தாமரை போலழ காகுற
மகட்கான*வ ணுஎன தாயுரை
விருத்தாசலம் வாழ்மயில் வாகன பெருமாளே.(க)

திருவரத்துறை.

தனன தத்தனத் தனனதத்தனத்
தனன தத்தனத் தனதான.

692. கறுவிமைக்கணிட் டினிதழைத்தியற்
கவிசொலிச்சிரித் துறவாடிக்

களவுவித்தையிட் டுளமுருக்கிமுற்
கருதிவைத்தவைப் பவைசேரத்

தறுகணிற்பறித் திருகழுத்துறத்
தழுவிநெக்குநெக் குயிர்சோரச்

சயனமெத்தையிற் செயலழிக்குமித்
தருணிகட்ககப் படலாமோ

பிறவியைத்தணித் தருளுநிட்களப்
பிரமசிற்சுகக் கடல்மூழ்கும்

பெருமுனித்திரட் பரவுசெப்பதிப்
ரபல†கொச்சையிற் சதுர்வேதச்

சிறுவநிற்கருட் கவிகைநித்திலச்
சிவிகையைக்கொடுத் தருளீசன்

செகதலத்தினிற் புகழ்படைத்தமெய்த்
திருவரத்துறைப் பெருமாளே. (க)

---

* வணு - வண்ணு, அழகனே. † கொச்சை - சீகாழி.

யாழ்ப்பாணயன்பட்டினம்.

தாத்தா தானந் தத்தன தனதன
தாத்தா தானந் தத்தன தனதன
தாத்தா தானந் தத்தன தனதன தனதான.

693. பூத்தார் சூடுங் கொத்தலர் குழலியர்
பார்த்தால் வேனுங் கட்கழு மதன்விடு
போர்க்கார் நீடுங் கட்சர மொடுநமன் விடுதூதும்
*போற்றுய் நாளுங் கைப்பொரு ளுடையவர்
மேற்று ளார்தம் பற்றிடு ப்ரமையது
பூட்டா மாயங் கற்றமை விழியினர் அமுதூறல்
வாய்த்தார் பேதஞ் செப்புபொய் விரகியர்
நூற்றேய் நூலின் சிற்றிடை யிடர்பட
வாட்டாய் வீசுங் கர்ப்புர ம்ருகமதம் அகிலாரம்
மாப்பூ ணாரங் கச்சணி முலையினர்
†வேட்பூ ணுகங் கெட்டெனை யுனதுமெய்
வாக்கால் ஞானம் பெற்றினி வழிபட அருளாயோ
ஆத்தாள் மால்தங் கைச்சிக னிகையுமை
கூத்தா டானந் தச்சிவை திரிபுரை
யாட்பேய் பூதஞ் சுற்றிய பயிரவி புவனேசை
ஆக்கா யாவும் பற்றியெ திரிபுர
நோக்கா லெதுஞ் செற்றவள் திருவிளை
யாட்டா லீசன் பக்கம துறைபவள் பெறுசேயே
ஏத்தா நாளுந் தர்ப்பண செபமொடு
நீத்தார் ஞானம் பற்றிய குருபர
யார்ப்பா ராயுஞ் சொற்றமி ழுருள்தரு முருகோனே
ஏற்போர் தாம்‡வந் திச்சையின் மகிழ்வொடு
வாய்ப்பாய் வீசும் பொற்ப்ரபை நெடுமதிள்
§யாழ்ப்பா ணயன் பட்டின மருவிய பெருமாளே.(க)

---

* போற்றுய் - போல், தாய் தாய் - தாவி. †வேட்பூணு - வேட்கைபூண்டு. ‡ வந்து - வர. § யாழ்ப்பாணயன் பட்டினம் என்பது அறுபத்துமூன்றுநாயன் மார்களில் ஒருவராகிய திருநீலகண்ட யாழ்ப்பாண நாயனருடைய ஊராகிய திருஎருக்கத்தம்புலியூராக இருக்கலாம் என்பர். இந்த ஸ்தலம் நடுநாட்டில் விருத்தாசலத்துக்குச் சமீபத்திலுள்ளது.

ஸ்ரீமுட்டம்.

தனதத்ததான தனதத்ததான
தனதத்ததான தனதான.

694. கழைமுத்துமாலை புயல்முத்துமாலை
கரிமுத்துமாலை மலைமேவுங்
கடிமுத்துமாலை வளைமுத்துமாலை
கடல்முத்துமாலை யரவீனும்
அழல்முத்துமாலை யிவைமுற்றுமார்பி
னடைவொத்துலாவ அடியேன்முன்
அடர்பச்சைமாவி லருளிற்பெணோடு
மடிமைக்குழாமொ டருள்வாயே
மழையொத்தசோதி குயில்தத்தைபோலு
மழலைச்சொலாயி யெமையீனு
மதமத்தநீல களநித்தநாதர்
மகிழ்சத்தியீனு முருகோனே
செழுமுத்துமார்பி னமுதத்தெய்வானை
திருமுத்திமாதின் மணவாளா
சிறையிட்டசூரர் தலைவெட்டிஞான
திருமுட்டமேவு பெருமாளே. (க)

தனனத் தத்தன தானன தானன
தனனத் தத்தன தானன தானன
தனனத் தத்தன தானன தானன தனதான.

695. சரம்வெற் றிக்கய லாமெனும் வேல்விழி
சிலைவட் டப்புரு வார்குழல் கார்முகில்
தனமுத் துக்கிரி யாமெனு நூலிடை மடவார்கள்
*சனுமெத் தப்பரி வாகிய மாமய
விடும்†உத் தித்திகழ் மால்கொடு பாவையர்
தருதத் தக்கிட தோதகு தீதென விளையாடும்
விரகத் தூர்க்குண வேசைய ராசையர்
பணமெத் தப்பறி காரிகள் மாறிகள்
விதமெத் தக்கொடு மேவிகள் பாவிகள் அதிபோக

---

* சனு - சரசம். † உத்தி - யுக்தி.

மெலிவுற் றுக்குறி நாறிகள் பீறிகள்
கலகத் தைச்செயு மோடிகள் பீடிகள்
விருதிட் டுக்குடி கேடிகள் சேடிகள் உறவாமோ
பொருவெற் றிக்கழை வார்சிலை யானுட
லெரிபட் டுச்சரு காய்விழ வேநகை
புகுவித் தப்பிறை வாழ்சடை யானிடம் ஒருமாது
புகழ்சத் திச்சிலு காவண மீதுறை
சிவபத் திப்பர மேஸ்வரி யாள்திரி
புவனத் தைப்பரி வாய்முத லீனுமை யருள்பாலா
திரையிற் பொற்கிரி யாடவும் வாசுகி
புணைவித் துத்தலை நாளமு தார்சுவை
சிவபத் தர்க்கிது வாமென வேபகி ரரிராமர்
திருவுற் றுப்பணி யாதிவ ராகர்தம்
மகளைப் பொற்றன வாசையொ டாடிய
திருமுட் டப்பதி வாழ்முரு காசுரர் பெருமாளே.(ரு)

சிதம்பரம்.

தனனதன தான தனனதன தான
தனனதன தானத் தனதானு.

696. கணகசபை மேவு மெனதுகுரு நாத
கருணைமுரு கேசப் பெருமாள்காண்
கனகநிற வேத னபயமிட மோது
கரகமல சோதிப் பெருமாள்காண்
வினவுமடி யாரை மருவிவிளை யாடு
விரகுரச மோகப் பெருமாள்காண்
விதிமுநிவர் தேவ ரருணகிரி நாதர்
விமலசர சோதிப் பெருமாள்காண்
சனகிமண வாளன் மருகனென *வேத
சதமகிழ்கு மாரப் பெருமாள்காண்
சரணசிவ காமி †யிரணகுல காரி
தருமுருக நாமப் பெருமாள்காண்

---

* வேதசதம் - வேதமெல்லாம். †இரணகுலஹாரி - போர்செய்யும் அவுணர் குலத்தை ஹரித்தவன்.

இனிதுவன மேவு மமிர்தகுற மாதொ
டியல்பரவு காதற் பெருமாள்காண்
இணையி*லிப தோகை †மதியின்மக ளோடு
மியல்புலியூர் வாழ்பொற் பெருமாளே.(௧)

தத்ததன தான தத்ததன தான
தத்ததன தானத் தனதானா.

697. கைத்தருண சோதி யத்திமுக வேத
கற்பகச கோத்ரப் பெருமாள்காண்
கற்புசிவ காமி நித்யகலி யாணி
கத்தர்குரு நாதப் பெருமாள்காண்
‡வித்துருப ராம ருக்குமரு கான
வெற்றியயில் பாணிப் பெருமாள்காண்
வெற்புளக டாக முட்குதிர வீசு
வெற்றிமயில் வாகப் பெருமாள்காண்
சித்ரமுக மாறு முத்துமணி மார்பு
திக்கினினி லாதப் பெருமாள்காண்
தித்திமிதி தீதெ ஞெத்திவிளை யாடு
சித்திரகு மாரப் பெருமாள்காண்
சுத்த§விர சூரர் பட்டுவிழ வேலை
தொட்டகவி ராஜப் பெருமாள்காண்
துப்பு‖வளி யோடு மப்புலியூர் மேவு
சுத்தசிவ ஞானப் பெருமாளே.(௨)

தனதனன தனன தந்தத் தனதானா.

698. இருவினையின் மதிம யங்கித் திரியாதே
எழுநரகி லுழலு நெஞ்சுற் றலையாதே
பரமகுரு அருள்நி னைந்திட் டுணர்வாலே
பரவுதரி சனையை யென்றெற் கருள்வாயே
தெரிதமிழை யுதவு சங்கப் புலவோனே
சிவனருளு முருக செம்பொற் கழலோனே
கருணைநெறி புரியு மன்பர்க் கெளியோனே
கனகசபை மருவு கந்தப் பெருமாளே.(௩)

* இபதோகை – தேவயானையம்மை. † மதி – கலை, மான். ‡ வித்துருபம் – விந்துரூபம், மழைத்துளி பெய்யும் மேகவண்ணம். § விர – வீர. ‖ வளி – வள்ளி.

தனன தனதன தானன தந்தத்
தனன தனதன தானன தந்தத்
தனன தனதன தானன தந்தத் தனதான.

699. குகனெ குருபர னேயென நெஞ்சிற்
புகழ அருள்கொடு நாவினி லின்பக்
குமுளி சிவவமு தூறுக வுந்திப் பசியாறிக்

கொடிய இருவினை மூலமும் வஞ்சக்
கலிகள் பிணியிவை வேரொடு சிந்திக்
குலைய நமசிவ யோமென கொஞ்சிக் களிகூரப்

பகலு மிரவுமி லாவெளி யின்புக்
குருகி யிணையிலி நாடக செம்பொற்
பரம கதியிது'வாமென சிந்தித் தழகாகப்

பவள மனதிரு மேனியு டன்பொற்
சரண அடியவ ரார்மன வம்பொற்
றருண சரண்மயி லேறியு னம்பொற் கழல்தாராய்

தகுட தகுதகு தாதக தந்தத்
திகுட திகுதிகு தீதக தொந்தத்
தடுடு டுடுடுடு டாடக டிங்குட் டியல்தாளம்

*தபலை திமிலைகள் பூரிகை பம்பைக்
†காடி தமருகம் வீணைகள் பொங்கத்
தடி‡ய முனவுக மாருத சண்டச் சமபேறிக்

ககன மறைபட ஆடிய செம்புட்
பசிகள் தணிவுற சூரர்கள் மங்கக்
கடல்க ளெறிபட நாகமு மஞ்சத் தொடும்வேலா

கயிலை மலைதனி லாடிய தந்தைக்
குருக மனமுன நாடியெ கொஞ்சிக்
கனக சபைதனில் மேவிய கந்தப் பெருமாளே.(ச)

---

* தபலை - பதலை, பதலை, திமிலை, பூரிகை, பம்பை வாத்திய பேதங்கள். † காடி - காடிகை, ஓர்பறை. ‡ அழன் - அழனம், பிணம்.

தந்தனத் தத்தன தந்தனத் தத்தன
தந்தனத் தத்தன தந்தனத் தத்தன
தந்தனத் தத்தன தந்தனத் தத்தன தந்ததான.

700. வண்டையொத் துக்கயல் கண்சுழற் றுப்புரு
வஞ்சிலைக் குத்தொடு அம்பையொத் துத்தொடை
வண்டுசுற் றுக்குழல் கொண்டலொத் துக்கமு கென்பக்ரீவம்

மந்தரத் தைக்கட மிஞ்சிபத் துப்பணை
கொம்பையொத் துத்தன முந்து *குப் பத்தொரு
வந்துளத் திப்பொரு மங்கையர்க் கைப்பொருள் அன்பினாலே

கொண்டழைத் துத்தழு வுங்கைதட் டிற்பொருள்
கொண்டுதெட் டிச்சர சம்புகழ்க் குக்†குன
குங்‡குழற் கிப்படி நொந்துகெட் டுக்குடில் மங்குறாமல்

கொண்டுசெத் திக்§கட லுண்டுகுப் பத்துனி
னன்பருக் குச்செயல் தொண்டுபட் டுக்கமழ்
குங்குமத்திற்சர ணம்பிடித் துக்கரை யென்றுசேர்வேன்

அண்டமிட் டிக்குட டிண்டிமிட் டிக்குகு
டந்தகொட் டத்தகு டிங்குதொக் கத்தம
டஞ்சகட் டைக்குண கொம்புடக்கைக்கிட லென்பதாளம்

அண்டமெட் டுத்திசை யும்பல்சர்ப் பத்திரள்
கொண்டல்பட் டுக்கிரி யும்பொடித் துப்புல
னஞ்சவித் துத்திர ளண்டமுட் டத்துகள் வந்தசூரர்

கண்டமற் றுக்குட லென்புநெக் குத்தச
னங்கடித் துக்குடி லஞ்சிவப் பச்||செநிர்
கண்தெறிக் கத்தலை பந்தடித் துக்கையி லங்குவேலால்

கண்களிக் கக்கக னந்துளுக் கப்புக
ழிந்திரற் குப்பதம் வந்தளித் துக்கன
கம்பலத் திற்குற மங்கைபக் கத்துறை தம்பிரானே. (ரு)

---

* குப்ப - கூம்ப, குவிய. † குனகும்-சிணுங்குகின்ற. ‡குழற்கு - குழலையுடையார்க்கு. §கடல் உண்டு உகுப்ப துன் நின் அன்பர் - அகஸ்தியர். || செநிர் - செந்நீர், இரத்தம்.

தந்த தந்தனத் தான தந்தன
தந்த தந்தனத் தான தந்தன
தந்த தந்தனத் தான தந்தன தந்ததான.

701. கங்கு லின்குழற் கார்மு கஞ்சசி
மஞ்ச ளின்புயத் தார்ச ரம்பெறு
கண்கள் கொந்தளக் காது கொஞ்சுக செம்பொனாசம்

கந்த ரந்தரித் தாடு கொங்கைக
ளும்ப லின்குவட் டாமெ னுங்கிரி
கந்த முஞ்சிறுத் தேம லும்பட சம்பைபோல

அங்க மைந்திடைப் பாளி தங்கொடு
*குந்தி யின்குறைக் கால்ம றைந்திட
அஞ்சி லம்பொலிப் பாட கஞ்சரி கொஞ்சமேவும்

அஞ்சு கங்குயிற் பூவை யின்குரல்
அங்கை பொன்பறிக் கார பெண்களொ
டண்டி மண்டையர்க் கூழி யஞ்செய்வ தென்றுபோமோ

சங்கு பொன்தவிற் காள முன்†துரி
யங்கள் துந்துமிக் காட திர்ந்திட
சந்த செந்தமிழ்ப் பாணர் கொஞ்சிட அண்டகோசம்

சந்தி ரன்பதத் தோர்வ ணங்கிட
இந்தி ரன்குலத் தார்‡பொ ழிந்திட
தந்தி ரம்புயத் தார்பு கழ்ந்திட வந்தசூரைச்

செங்கை யுஞ்சிரத் தோடு பங்கெழ
அந்த கன்புரத் தேற வஞ்சகர்
செஞ்ச ரந்தொடுத் தேந டம்புரி கந்தவேளே

திங்க ளொண்கதிர்க் §காமர் துண்டமுங்
கொங்கை மென்குறப் பாவை யுங்கொடு
செம்பொ னம்பலத் தேசி றந்தருள் தம்பிரானே. (௯)

---

* குந்தியின் குறைக்கால் - குதிகால். † துரியம் - தூரியம், முரசப் பறை. ‡ பொழிந்திட - புஷ்பமாரி சொரிய. § காமர் துண்டமும் - அழகிய முகமும்.

தந்தனந்தன தந்தனந்தன
தந்தனந்தன தந்தனந்தன
தந்தனந்தன தந்தனந்தன தனதான.

702. கொந்தளம்*புழு கந்தவண்†பனி
ரம்பசம்ப்ரம ணிந்தமந்தர
கொங்கைவெண்கரி கொம்பிணங்கிய மடமாதர்
கொந்தணங்குழ லின்பமஞ்சள
ணிந்துசண்பக வஞ்சிளங்கொடி
கொஞ்சுபைங்கிளி யன்பெனுங்குயில் மயில்போலே
வந்துபஞ்சணை யின்பமுங்கொடு
கொங்கையும்புய முந்தழும்புற
மஞ்சுவொண்கலை யுங்குலைந்தவர் மயல்மேலாய்
வஞ்சினங்கள்தி ரண்டுகண்செவி
யுஞ்சுகங்கள்தி ரும்பிமுன்செய்த
வஞ்சினங்களு டன்கிடந்துடல் அழிவேனோ
தந்தனந்தன தந்தனந்தன
திந்திமிந்திமி திந்திமிந்திமி
சங்குவெண்கல கொம்புதுந்துமி பலபேரி
சஞ்சலஞ்சல கொஞ்சுகிண்கிணி
தங்குடுண்டுடு டுண்டுடன்பல
சந்திரம்பறை பொங்குவஞ்சகர் களமீதே
சிந்தவெண்கழு கொங்குபொங்கெழு
செம்புளங்கரு டன்பருந்துகள்
செங்களந்திகை யெங்குமண்டிட விடும்வேலா
திங்களிந்திரன் உம்பரந்தர
ரும்புகழ்ந்துரு கும்பரன்சபை
செம்பொனம்பல மங்கொளன்பர்கள் பெருமாளே. (எ)

---

* புழுகந்த - புழுகு கந்த. †பனிரம்ப - பன்னீரப்ப.

தந்தனதந்தன தானதந்தன
தானதனந்தன தானதந்தன தந்ததான.

703. மந்தரமென்குவ டார்தனங்களி
லாரமழுந்திட வேமணம்பெறு
சந்தனகுங்கும சேறுடண்பனி
நீர்கள்கலந்திடு வார்முகஞ்சசி
மஞ்சுறையுங்குழ லார்சரங்கயல்
வாள்விழிசெங்கழு நீர்ததும்பிய கொந்தளோலை

வண்சுழலுஞ்செவி யார்நுடங்கிடை
வாடநடம்புரி வார்மருந்திடு
விஞ்சையர்கொஞ்சிடு வாரிளங்குயில்
மோகனவஞ்சியர் போலகம்பெற
வந்தவ*ரெந்தவுர் நீரறிந்தவர்
போலஇருந்ததெ னுமயங்கிட இன்சொல்கூறிச்

சுந்தர†வங்கண மாய்நெருங்கிநீர்
வாருமெனும்படி யாலகங்கொடு
பண்சரசங்கொள வேணுமென்றவர்
சேமவளந்துறு தேனருந்திட
துன்றுபொனங்கையின் மீதுகண்டவ
ரோடுவிழைந்துமெ கூடியின்புறு மங்கையாரால்

துன்பமுடங்கழி நோய்சிரங்கொடு
சீபுழுவுஞ்சல மோ‡டிறங்கிய
புண்குடவன்கடி யோடிளஞ்§சனி
சூலைமிகுந்திட வேபறந்துடல்
துஞ்சியமன்மதி யேபுகுந்துய
ராழிவிடும்படி சீபதம்பெறு விஞ்சைதாராய்

அந்தரதுந்துமி யோடுடன்கண
நாதர்புகழ்ந்திட வேதவிஞ்சைய
ரிந்திரசந்திரர் சூரியன்கவி
வாணர்தவம்புலி யோர்பதஞ்சலி

---

* எந்தவுர் - எந்தவூர். † வங்கணமாய் - நேசமாய். ‡ இறங்கிய - இறங்க. § சனி - சன்னி.

அம்புயனந்திரு மாலொடிந்திரை
வாணியணங்கவ ளோடருந்தவர் தங்கள்மாதர்
அம்பரரம்பைய ரோடுடன்திகழ்
மாவுரகன்புவி யோர்கள்மங்கையர்
அம்புவிமங்கைய ரோடருந்ததி
மாதர்புகழ்ந்திட வேநடம்புரி
அம்புயசெம்பதர் மாடகஞ்சிவ
காமசவுந்தரி யாள்பயந்தருள் கந்தவேளே
திந்திமிதிந்திமி தோதிதிந்திமி
தீததிதிந்ததி தீதிதிந்திமி
தந்தனதந்தன னாதனந்தன
தானதனந்தன னாவெனும்பறை
செந்தவில்சங்குட னேமுழங்கசு
ரார்கள்சிரம்பொடி யாய்விடுஞ்செயல் கண்டவேலா
செந்தினையின்புன மேர்குறிஞ்சியில்
வாழுமிளங்கொடி யாள்பதங்களில்
வந்துவணங்கி* நினேமுகம்பெறு
†தாளழகங்கையின் வேலுடன்புவி
செம்பொனினம்பல ‡மேலகம்பிர
காரசமந்திர மீதமர்ந்தருள் தம்பிரானே. (அ)

தந்ததந்த தத்தான தந்ததன
தந்ததந்த தத்தான தந்ததன
தந்ததந்த தத்தான தந்ததன தந்ததான.

704. வந்துவந்து வித்தூறி யென்றனுடல்
வெந்துவெந்து விட்டோட நொந்துயிரும்
வஞ்சினங்க ளிற்காடு கொண்டவடி வங்களாலே
மங்கிமங்கி விட்டேனை யுன்றனது
சிந்தைசந்தொ ஷித்தாளு கொண்டருள
வந்துசிந்து ரத்தேறி யண்டரொடு தொண்டர்சூழ

* நினே - நின்றே. † தாள்அழக அங்கையின் எனப்பிரிக்க. ‡ மேலகம் பிரகார சமந்திரம் - மேற்புறத்துப் பிரகாரத்திலுள்ள நல்ல கோயில்.

எந்தன்வஞ்ச னைக்காடு சிந்திவிழ
சந்தரண்டி சைத்தேவ ரம்பையர்க
ளிந்துபந்த டித்தாடல் கொண்டுவா *மந்திமேவும்
எண்கடம்ப ணித்தோளு மம்பொன்முடி
சுந்தரந்தி ருப்பாத பங்கயமும்
என்றன்முந்து றத்†தோணி யுன்றனது சிந்தைதாராய்
அந்தரந்தி கைத்தோட விஞ்சையர்கள்
சிந்தை‡மந்தி ரத்தோட கந்தருவ
ரம்புயன்ச லித்தோட எண்டிசையை யுண்டமாயன்
அஞ்சியுன்ப தச்சேவை தந்திடென
வந்தவெஞ்சி னக்காடெ ரிந்துவிழ
அங்கியின்கு ணக்கோல யுந்திவிடு செங்கைவேலா
சிந்துரம்ப ணைக்கோடு கொங்கைகுற
மங்கையின்பு றத்தோள ணைந்துருக
சிந்துரந்த னைச்சேர்ம ணம்புணர்நல் கந்தவேளே
சிந்திமுன்பு ரக்காடு மங்கநகை
கொண்டசெந்த ழற்கோல ரண்டர்புகழ்
செம்பொனம்ப லத்தாடு மம்பலவர் தம்பிரானே. (௬)

தனத்தத்தந் தனத்தத்தத் தனத்தத்தந் தனத்தத்தத்
தனத்தத்தந் தனத்தத்தத் தனதான

705. கதித்துப்§பொங் கலுக்கொத்துப் பணைத்துக்||கொம் பெனத்தெற்றிக்
¶கவித்துச்செம் பொனைத்துற்றுக் குழலார்பின்
கழுத்தைப்பண் புறக்கட்டிச் சிரித்துத்°தொங் கலைப்பற்றிக்
கலைத்துச்செங் குணத்திற்பித் திடுமாதர்
பதித்துத்தந் தனத்தொக்கப் பிணித்துப்பண் புறக்கட்டிப்
பசப்பிப்பொன் தரப்பற்றிப் பொருள்மாளப்

---

*மந்தி - வண்டு. †தோணி - தோன்றி. ‡மந்திரம் - யோசனை. §பொங்கு அல்லுக்கு ஒத்து - மிகுந்த இருளுக்குச் சமானமாகி. || கொம்பு என தெற்றி - கொம்புபோலச் சடைபின்னி. ¶ கவித்து செம்பொனை - (செம்பொனைக் கவித்து) ஜடைபில்லையைச் சூட்டி. ° தொங்கலை - தொங்கும்படி தரித்த வஸ்திரத்தை.

பறித்துப்பின் றுரத்துச்சொற் பகட்டுப்பெண் களுக்கிச்சைப்
பலித்துப்பின் *கசுத்திப்பட் டுழல்வேனை
கதித்துக்கொண் டெதிர்த்துப்பிற் கொதித்துச்சங் கரித்துப்பற்
கடித்துச்சென் றுழக்கித்துக் கசுரோரைக்
கழித்துப்பண் †டமர்க்குச்செப் பதத்தைத்தந் தளித்துக்‡கைக்
கணிக்§குச்சந் தரத்தைச்சுத் தொளிர்வேலா
சிதைத்திட்டம் புரத்தைச்சொற் கயத்தைச்சென் றுரித்துத்தற்
சினத்தக்கன் சிரத்தைத்||தட் சிவனார்தஞ்
செவிக்குச்செம் பொருட்கற்கப் புகட்டிச்செம் பரத்திற்செய்த்
திருச்சிற்றம் பலச்சொக்கப் பெருமாளே. (கo)

தனத்தத் தந்தன தானன தானன
தனத்தத் தந்தன தானன தானன
தனத்தத் தந்தன தானன தானன தனதான.

706. சிரித்துச் சங்கொளி யாமின லாமென
வுருக்கிக் கொங்கையி னூுற மேல்விழு
¶செணத்திற் சம்பளமேபறி காரிகள் பலபேரைச்
சிமிட்டிக் கண்களி னூுற வேமயல்
புகட்டிச் செந்துகி லால்வெளி யாயிடை
திருத்திப் பண்குழ லேய்முகி லோவிய மயில்போலே
அருக்கிப் பண்புற வேகலை யால்முகை
மறைத்துச் செந்துவர் வாயமு தூறல்க
ளளித்துப் பொன்குயி லாமென வேகுறல் மிடறேதை
அசைத்துக் கொந்தள வோலைக ளார்பணி
மினுக்கிச் சந்தன வாசனை சேறுட
னமைத்துப் பஞ்சணை மீதணை மாதர்கள் உறவாமோ

---

* கசுத்தி - கஸ்தி, வருத்தம். † அமர்க்கு செப்பதத்தை - அமரர்க்கு செம்பதத்தை. ‡ கைக்கு அணி - கையினிடத்து அணிந்த. § குச்ச தரத்து ஐ சுத்த ஒளிர்வேலா- குஞ்சங் கட்டிய தகுதியையுடைய அழகிய-பரிசுத்தமான பிரகாசிக்கின்ற வேலையுடையவா. || தட்சிவனார் - தள்ளியசிவனார். ¶ செணத்தில் - கணத்தில்.

இரைத்துப் பண்டம ராவதி வானவ
ரொளித்துக் கந்தசு வாமிப ரா*பர
மெனப்பட் டெண்கிரி ஏழ்கடல் தூள்பட அசுரார்கள்

இறக்கச் சிங்கம தேர்பரி யானைபொ
டுறுப்பிற் செங்கழு கோரிகள் கூளியொ
டிரத்தச் சங்கம தாடிட வேல்விடு மயில்வீரா

சிரித்திட் டம்புர மேமத னுருட
லெரித்துக் கண்டக பாலியர் பாலுறை
திகழ்ப்பொற் சுந்தரி யாள்சிவ காமிநல் கியசேயே

திருச்சித் தந்தனி லேகுற மானினை
யிருத்திக் கண்களி கூர்திக ழாடக
திருச்சிற் றம்பல மேவியு லாவிய பெருமாளே.(கக)

தத்தனந் தத்தனந் தானனத் தந்ததன
தத்தனந் தத்தனந் தானனத் தந்ததன
தத்தனந் தத்தனந் தானனத் தந்ததன தந்ததான.

707. தத்தையென் றெப்பிடுந் தோகைநட் டங்கொளுவர்
†பத்திரங் கட் ‡கயங் காரியொப் புங்குழல்கள்
§சச்சையங் கெச்சையுந் தாளவொத் தும்பதுமை யென்பசீலச்

சக்கரம் பொற்குடம் பாவிருக் குந்தனமொ
டொற்றிநன் சித்திரம் போலஎத் தும்பறியர்
||சக்களஞ் சக்கடம் சாதிதுக் கங்கொலையர் சங்கமாதர்

¶சுத்திடும் பித்திடும் சூதுகற் குஞ்சதியர்
முற்பணங் ০கைக்கொடுந் தாருமிட் டங்கொளுவர்
**சொக்கிடும் புக்கடன் சேருமட் டுந்தனகும் விஞ்சையோர்பால்

---

* பரம் என - எம்மைக் காப்பது உன் பாரம் என. † பத்திரம் - அம்பு. ‡ கயம் காரி - நீருண்ட கார்மேகம். § சச்சை அம்கெச்சை - சத்திக்கும் அழகிய காற் சதங்கை. || ச கள்ளம் சக்கடம் சாதி - கபடத்தொடுகூடிய பரிகாசத்தைச் சாதிக்கின்ற. ¶ சுத்திடும் பித்து இடும் - தங்கள் வசத்திற் சுழலும்படியான பித்தேற்றுகின்ற. சுத்து - சுற்று என்பதன் மரூஉ. ০ கை கொடுந்து ஆரும் - கையிற்கொண்டு செலுத்தும் யாரையும். ** சொக்கு இடும்பு கடன் சேருமட்டும் தனகும் - சொக்கும்படியான இடும்பு வார்த்தைகளைச் சொல்லிப்பொருள் பற்றிக்கொள்ளும் வரையில் கொஞ்சிப் பாராட்டும்.

தொக்கிடுங் கக்கலுஞ் சூலைபக் கம்பிளவை
விக்கலுந் துக்கமும் சீதபித் தங்கள்கொடு
துப்படங் கிப்படுஞ் சோரனுக் கும்பதவி யெந்தநாளோ
குத்திரங் கற்றசண் டாளர் * சத் தங்குவடு
பொட்டெழுந் திட்டுநின் றாட† எட் டந்திகையர்
கொற்றமுங் கட்டியம் பாடநிர்த் தம்பவுரி கொண்டவேலா
கொற்றர்பங் குற்றசிந் தாமணிச் செங்குமரி
பத்தரன் புற்றஎந் தாயெழிற் கொஞ்சுகிளி
கொட்புரந்தொக்கவெந் தாடவிட் டங்கிவிழி மங்கைபாலா
சித்திரம் பொற்குறம் பாவைபக் கம்புணர
செட்டியென் றெத்திவந் தாடிநிர்த் தங்கள்‡புரி
சிற்சிதம் பொற்புயஞ் சேரமுற் றும்புணரு மெங்கள்கோவே
சிற்பரன் தற்பரன் சீர்திகழ்த் தென்புலியூர்
ருத்திரன் §பத்திரஞ் சூலகர்த் தன்சபையில்
இத்தியென் றொத்திநின் றுடிசிற் றம்பலவர் தம்பிரானே. (கஉ)

தனத்தத்தந் தனத்தத்தந்
தனத்தத்தந் தனத்தத்தந் தனதான.

708. தனத்திற்குங் குமத்தைச்சந்
தனத்தைக்கொண் டணைத்துச்சந்
கிலிக்கொத்தும் பிலுக்குப்பொன்
தனிற்கொத்துந் தரித்துச்சுந்
தரத்திற்பண் பழித்துக்கண்
சுழற்றிச்சண் பகப்புட்பங் குழல்மேவித்
தரத்தைக்கொண் டசைத்துப்பொன்
தகைப்பட்டுந் தரித்துப்பின்
சிரித்துக்கொண் டழைத்துக்கொந்
தளத்தைத்தண் குலுக்கிச் ||சங்
கலப்புத்தங் கரத்துக்கொண்
டணைத்துச்சம் ப்ரமித்துக்கொண் டுறவாடிப்

---

* சத்த அம் குவடு - ஏழுமலைகள். †எட்டு அம் திகையர் - அஷ்டதிக்குப் பாலகர். ‡ புரி - புரிந்து. § பத்திர அம் சூலம் - இலைகளையுடைய அழகிய சூலாயுதம் || சங்கு அலப்பு - வளையல்கள் சப்திக்கும்(அலப்பு -அலம்பு)

*புனித்தப்பஞ் சணேக்கட்டிண்
படுத்துச்சந் தனப்பொட்டுங்
குலேத்துப்பின் புயத்தைக்கொண்
டணேத்துப்பின் சுகித்திட்டின்
புகட்டிப்பொன் சரக்கொத்துஞ்
சிதைப்பப்பொன் தரப்பற்றும் பொதுமாதர்

புணர்ப்பித்தும் பிடித்துப்பொன்
கொடுத்துப்பின் பிதிர்ச்சித்தன்
திணிக்கட்டுஞ் சிதைத்துக்கண்
சிறுப்பப்புண் பிடித்தப்புண்
புடைத்துக்கண் பழுத்துக்கண்
டவர்க்குக்கண் புதைப்பச்சென் றுழல்வேனே

சினத்துக்கண் சிவப்பச்சங்
கொலிப்பத்திண் கவட்டுச்செங்
குவட்டைச்சென் றிடித்துச்†சேண்
டரைத்துக்கம் பிடிக்கப்பண்
சிரத்தைப்பந் தடித்துக்கொண்
டிறைத்துத்தெண் கடற்றிட்டுங் கொளேபோகச்

செழித்துப்பொன் சுரர்ச்சுற்றங்
களித்துக்கொண் டளிப்புட்பஞ்
சிறக்கப்பண் சிரத்திற்கொண்
டிறைத்துச்செம் பதத்திற்கண்
டிளேப்பத்தந் தமக்கற்பின்
புகழ்ச்செப்புஞ் சயத்துத்திண் புயவேளே

‡பனித்துட்கங் கசற்குக்கண்
பரப்பித்தன் சினத்திற்றிண்
புரத்தைக்கண் டெரித்துப்பண்
கயத்தைப்பண் டுரித்துப்பன்
பகைத்தக்கன் தவத்தைச்சென்
றழித்துக்கொன் றடற்பித்தன் தருவாழ்வே

* புனிதபஞ்சணேக்கண் திண்படுத்து எனப்பிரிக்க. † சேண் (சேண்) தரை துக்கம் பிடிக்கப் பண் - விண்ணுலகத்தையும் மண்ணுலகத்தையும் துக்கம் பிடிக்கப் பண்ணிய. ‡ பனித்து உட்கு - நடுங்கி அஞ்சுகின்ற.

*படைத்துப்பொன் றுடைத்திட்பன்
தனைக்குட்டும் படுத்திப்பண்
கடிப்புட்பங் கலைச்சுற்றும்
பதத்தப்பண் புறச்சிற்றம்
பலத்திற்கண் களித்தப்பைம்
புனத்திற்செங் குறத்திப்பெண் பெருமாளே.(கங)

தனதன தனத்தத் தந்த தந்தன
தனதன தனத்தத் தந்த தந்தன
தனதன தனத்தத் தந்த தந்தன தனதான.

709. இருடிக ளிணக்கிச் சம்ப ளம்பறி
நடுவிகள் மயக்கிச் சங்க மம்புரி
†சிதடிகள் முகைக்கச் சும்பல் கண்டிகள் சதிகாரர்
செவிடிகள் மதப்பட் டுங்கு குண்டிகள்
அசடிகள் ‡பிணக்கிட் டும்பு றம்பிகள்
செழுமிகளழைத்திச் சங்§கொ ளுஞ்செயல் வெகுமோகக்
குருடிகள் நகைத்திட் டம்பு லம்புக
ளுதடிகள் கணக்கிட் டும்பி ணங்கிகள்
||குசலிகள் ¶மருத்திட் டுங்கொ டுங்குணர் விழியாலே
கொளுவிகள் மினுக்குச் oசங்கி ரங்கிகள்
நடனமு நடித்துத் தங்கு சண்டிகள்
குணமதில் முழுப்பொய்ப் பங்க மங்திகள் உறவாமோ
இருடிய ரினத்துற் றும்ப தங்கொளு
மறையவ னிலத்தோக் குஞ்சு கம்பெறு
மிமையவ ரினக்கட் டுங்கு லைந்திட வருசூரர்

---

* படை துப்பு ஒன்றுடை திட்பன் - படைக்கும் வல்லமை ஒன்றையுடைய வலியோனுகியபிரமன். † சிதடிகள் - அறிவிலிகள். ‡ பிணக்கிட்டும் - பிணங்கிடும். § கொளும் - கொளுவும். || குசலிகள் - தந்திரவாதிகள். ¶ மருத்திட்டும் - மருத்திடும், மருந்திடும். o சங்கு இரங்கிகள் - வளையல் ஒலிக்கச் செய்பவர்கள்.

இபமொடு கொதித்தச் சிங்க மும்பல
இரதமொ டெதிர்த்திக் கும்பி ளந்திட
இவுளியி ரதத்துற் றங்க மங்கிட விடும்வேலா
*அரிகரி யுரித்திட் டங்க சன்புர
மெரிதர நகைத்துப் பங்க யன்சிர
மளவொடு மறுத்துப் பண்ட ணிந்தவர் அருள்கோனே
அமரர்த மகட்கிட் டம்பு ரிந்துநல்
குறவர்த மகட்பக் கஞ்சி றந்துற
அழகிய திருச்சிற் றம்ப லம்புகு பெருமாளே. (௧௪)

தனதன தனதன தானன தானன
தனதன தனதன தானன தானன
தனதன தனதன தானன தானன தந்ததான.

710. அவகுண விரகனை வேதாள ரூபனை
அசடனை மசடனை ஆசார ஈனனை
அகதியை மறவனை †ஆதாளி வாயனை அஞ்சுபூதம்
‡அடைசிய §சவடனை மோடாதி மோடனை
அழிகரு வழிவரு வீணாதி வீணனை
அழுகலை யவிசலை ஆறான வூணனை அன்பிலாத
கவடனை விகடனை நானா விகாரனை
வெகுளியை வெகுவித மூதேவி மூடிய
கலியனை அலியனை ||ஆதேச வாழ்வனை வெம்பிவீழும்
களியனை யறிவுரை பேணாத மாநுட
கசனியை யசனியை மாபாத னாகிய
கதியிலி தனையடி நாயேனை யாளுவ தெந்தநாளோ
மவுலியி லழகிய பாதாள லோகனு
மரகத முழுகிய ¶காகோத ராஜனு
மநுநெறியுடன்வளர்சோணாடர்கோனுடன் உம்பர்சேரும்

---

* அரி - நாமடங்கல். † ஆதாளி வாயன் - வீம்பு பேசுவோன். ‡ அடைசிய - ஒதுக்கிய. § சவடு - வண்டல். || ஆதேசம் - திரிபு. ¶ காகோதராஜன் - சர்ப்பராஜனாகிய பதஞ்சலி.

*மகபதி புகழ்புலி யூர்வாழு நாயகர்
மடமயில் மகிழ்வுற வானுடர் கோவென
மலைமக ளுமைதரு வாழ்வே மனோகர மன்றுளாடும்

சிவசிவ ஹரஹர தேவா நமோநம
தெரிசன பரகதி யானாய் நமோநம
திசையினு மிசையினும் வாழ்வே நமோநம செஞ்சொல்சேருந்

திருதரு கலவிம ணாளா நமோநம
திரிபுர மெரிசெய்த கோவே நமோநம
செயசெய ஹரஹர தேவா சுராதிபர் தம்பிரானே. ()

தத்த தந்ததன தான தந்ததன
தத்த தந்ததன தான தந்ததன
தத்த தந்ததன தான தந்ததன தனதான.

711. கட்டி முண்டகர பாலி யங்கிதனை
முட்டி யண்டமொடு தாவி விந்துவொலி
கத்த மந்திரவ தாள வெண்புரவி மிசையேறிக்

கற்ப கந்தெருவில் வீதி கொண்டுசுடர்
பட்டி மண்டபமு டாடி யிந்துவொடு
கட்டி விந்துபிச காமல் வெண்பொடிகொ டசையாமற்

சுட்டு வெம்புரநி ருக விஞ்சைகொடு
தத்து வங்கள்விழ சாடி யெண்குணவர்
சொர்க்கம் வந்துகையு ளாக எந்தைபதம் உறமேவித்

துக்கம் வெந்துவிழ ஞான முண்டுருசில்
வச்சி ரங்களென மேனி தங்கமுற
சுத்த சம்புகுத வேத விந்தையொடு புகழ்வேனோ

†எட்டி ரண்டுமறி யாத என்செவியி
லெட்டி ரண்டுமிது வா‡மி லிங்கமென
எட்டி ரண்டும்வெளி யாமொ ழிந்தகுரு முருகோனே

---

* மக பதி - இந்திரன். † எட்டு இரண்டு - அகார உகாரங்கள். அவற்றின் பிரபாவம் குருமுகமாக உணரற்பாலது. ‡ இலிங்கம் - சிவக்குறி.

*எட்டி ரண்டுதிசை யோட செங்குருதி
யெட்டி ரண்டுமுரு வாகி வஞ்சகர்மெ
லெட்டிரண்டுதிசை யோர்கள்பொன்றஅயில் விடுவோனே
செட்டி யென்று†சிவ காமி தன்பதியில்
கட்டு செங்கைவளை கூறு மெந்தையிட
சித்த முங்‡குளிர ஞாதி வண்பொருளை நவில்வோனே
செட்டி யென்றுவன மேவி §யின்பரச
சத்தி யின்செயலி னாளை யன்புருக
||தெட்டி வந்துபுலி யூரின் மன்றுள்வளர் பெருமாளே.(௬)

தந்த தந்தன தந்த தந்தன தந்த தந்தன தந்த தந்தன
தந்த தந்தன தந்த தந்தன தந்ததான

712. கொந்த ரங்குழ லிந்து வண்புரு வங்கள் கண்கய லுஞ்ச ரங்கணை
கொண்ட ரம்பைய ரந்த முஞ்சசி துண்டமாதர்
கொந்த ளங்கதி ரின்கு லங்களி னுஞ்சு ழன்றிர சம்ப லங்கனி
கொண்ட நண்பித ழின்சு கங்குயி லின்சொல்மேவும்
தந்த வந்தர ளஞ்சி றந்தெழு கந்த ரங்கமு கென்ப பைங்கழை
தண்பு யந்தளி ரின்கு டங்கையர் அம்பொனாரம்
தந்தி யின்குவ டின்தனங்களிரண்டையுங்குலகொண்டுவிண்டவர்
தங்க டம்படி யுங்க வண்டிய சிந்தையாமோ
மந்த ரங்கட லுஞ்சு ழன்றமிர் தங்க டைந்தவ னஞ்சு ¶மங்குலி
மந்தி ரஞ்செல்வ முஞ்சு கம்பெற எந்தவாழ்வும்
வந்த ரம்பையெ னும்ப கிர்ந்தந டங்கொ ளுந்திரு மங்கை பங்கினன்
வண்டர் லங்கையு ளன்சி ரம்பொடி கண்டமாயன்
உந்தி யின்புவ னங்க ளெங்கும டங்க வுண்டகு டங்கை யன்புக
ழொண்பு ரம்பொடி கண்ட எந்தையர் பங்கின்மேவும்
உம்ப யின்கலை மங்கை சங்கரி மைந்த னென்றய னும்பு கழ்ந்திட
வொண்ப ரந்திரு வம்ப லந்திகழ் தம்பிரானே. (௭)

---

* எட்டு இரண்டு திசை - அஷ்டதிக்கு பூமி ஆகாயம். † சிவகாமி தன் பதியில் - தேவிக்கு ஆதிக்கஸ்தானமாகிய மதுரையில். ‡ குளிர அநாதி என்று பிரிக்க. § இன்ப ரச சத்தியின் செயலினாளை - இச்சா சத்தி மயமான வள்ளி நாயகியை. || தெட்டி - எத்தி. ¶ மங்குலி - இந்திரன்.

தந்தனன தனதாரு தந்தனன தனதானு.

713. செங்கலச முலையார்பால் சிந்தைநிலை தடுமாறு
அங்கமிக மெலியாதே அன்புருக அருள்வாயே
செங்கைபிடி கொடியோனே செஞ்சொல்தெரி புலவோனே
மங்கையுமை தருசேயே மன்றுள்வளர் பெருமாளே. (கஅ)

தனந்தந் தனந்தந் தனந்தந் தனந்தந்
தனந்தந் தனந்தந் தனதான.

714. தியங்குஞ்சஞ் சலந்துன்பங் கடந்தொந்தஞ் செறிந்தைந்திந்
த்ரியம்பந்தந் தருந்துன்பம் படுமேழை
*திதம்பண்பொன் றிலன்பண்டன் †தலன்குண்டன் சலன்கண்டன்
தெளிந்துன்றன் பழந்தொண்டென் றுயர்வாகப்
புயங்கந்திங் களின்துண்டங் குருந்தின்கொந் தயன்றன்கம்
பொருந்துங்கங் கலந்தஞ்செஞ் சடைசூடிப்
புகழ்ந்துங்கண் டுகந்துங்கும் பிடுஞ்செம்பொன் சிலம்பென்றும்
புலம்பும்பங் கயந்தந்தென் குறைதீராய்
இயம்புஞ்சம் புகந்துன்றுஞ் சுணங்கன்செம் பருந்தங்கங்
கிணங்குஞ்‡செந் திடங்கண்டுங் களிகூர
இடும்பைங்கண் சிரங்கண்டம் பதந்தந்தங் கரஞ்சந்தொன்
றெலும்புஞ்சிந் திடும்பங்கஞ் செயும்வேலா
தயங்கும்பைஞ் சுரும்பெங்குந் தனந்தந்தந் தனந்தந்தந்
தடந்தண்பங் கயங்கொஞ்சுஞ் சிறுசூரா
தவங்கொண்டுஞ் செபங்கொண்டுஞ் சிவங்கொண்டும் ப்ரியங்கொண்டுந்
தலந்துன்றம் பலந்தங்கும் பெருமாளே. (கசு)

தனனந் தனத்த தந்த தனனந் தனத்த தந்த
தனனந் தனத்த தந்த தனதான.

715. பருவம் பணைத்தி ரண்டு கரிகொம் பெனத்தி ரண்டு
பவளம் பதித்த செம்பொ னிறமார்பிற்

---

* திதம் - நிலைமையான. † தலன் - கீழானவன். ‡ செந்தடம்-ரணகளம்.

படருங் கனத்த கொங்கை மினல்கொங் தளித்து சிந்த
பலவிஞ் சையைப் புலம்பி யழகான

புருவஞ் சுழற்றி யிந்த்ர தநுவங் துதித்த தென்று
புளகஞ் செலுத்தி ரண்டு கயல்மேவும்

பொறிகண் சுழற்றி *ரம்ப பரிசம் பயிற்றி மந்த்ர
பொடிகொண் டழிக்கும் வஞ்சர் உறவாமோ

உருவந் தரித்து கந்து காமும் பிடித்து வந்து
உறவும் பிடி-த்†த ணங்கை வனமீதே

ஒளிர்கொம் பிணைச்ச வுந்த ரியவும் பலேக்கொ ணர்ந்து
ஒளிர்வஞ் சியைப்பு ணர்ந்த மணிமார்பா

செருவெங் களத்தில் வந்த அவுணன் தெறித்து மங்க
சிவமஞ் செழுத்தை முந்த விடுவோனே

தினமுங் களித்து செம்பொ னுலகந் துதித்தி றைஞ்சு
திருவம் பலத்த மர்ந்த பெருமாளே. (௨0)

---

716. மதவெங் கரிக்கி ரண்டு வலுகொம் பெனத்தி ரண்டு
வளருந் தனத்த ணிந்த மணியாரம்

வளைசெங் கையிற்சி றந்த வொளிகண் டு‡நித்தி லங்கு
வாருந் திகைத்தி ரங்க வருமானர்

விதவிங் கிதப்ரி யங்கள் நகைகொஞ் சுதற்கு ணங்கள்
மிகைகண் டுறக்க லங்கி மருளாதே

§விடுசங் கையற்று ணர்ந்து வலம்வந் துணைப்பு கழ்ந்து
||மிகவிஞ் சுபொற்ப தங்கள் தருவாயே

நதியுந் திருக்க ரந்தை மதியுஞ் சடைக்க ணிந்த
நடனம் பருற்றி ருந்த கயிலாய

நகமங் கையிற்பி டுங்கு மசுரன் சிரத்தொ டங்கம்
நவதுங் கரத்ந முந்து திரடோளுஞ்

---

* ரம்ப - நிரம்ப. † அணங்கு ஐ வனமீதே - தெய்வத்தன்மை பொருந்திய அழகிய கற்பகவனத்திலே. ‡ நித்து - நீத்து, துறந்து. § விடு - விட்டு. || மிக - மேன்மையடைய.

சிறையும் படிக்கொ ரம்பு தனைமுன் தொடுத்த கொண்டல்
திறல்செங் கணச்சு தன்றன் மருகோனே
தினமுங் கருத்து ணர்ந்து சுரர்வந் துறப்ப ணிந்த
திருவம் பலத்த மர்ந்த பெருமாளே. (உக)

தனதந்தன தனதந்தன தனதந்தன தான
தனதந்தன தனதந்தன தனதந்தன தான
தனதந்தன தனதந்தன தனதந்தன தான தனதான.

717. முகசந்திர புருவஞ்சிலை விழியுங்கயல் நீல
முகிலங்குழ லொளிர்தொங்கலொ டிசைவண்டுகள் பாட
மொழியுங்கிளி யிதழ்பங்கய நகைசங்கொளி காதிற் குழையாட
முழவங்கர சமுகம்பரி மளகுங்கும வாச
முலையின்பர சகுடங்குவ டிணைகொண்டுநல் மார்பில்
முரணுஞ்சிறு பவளந்தர ளவடந்தொடை யாடக் கொடிபோலத்
துகிரின்கொடி யொடியும்படி நடனந்துடை வாழை
மறையும்படி *துயல்சுந்தர சுகமங்கைய ரோடு
துதைபஞ்சணை மிசையங்கசன் ரதியின்பம தாகச் செயல்மேவித்
தொடைசிந்திட மொழிகொஞ்சிட அளகஞ்சுழ லாட
விழிதுஞ்சிட இடை†தொய்ஞ்சிட மயல்கொண் ‡டணை கினும்
சுகசந்திர முகமும்பத அழகுந்தமி யேனுக் கருள்வாயே
§அகரந்திரு ||உயிர்பண்புற அரியென்பது மாகி
உறையுஞ்சுட ரொளியென்கணில் வளருஞ்சிவ காமி
அமுதம்பொழி பரையந்தரி உமைபங்கர னருக் கொருசேயே
அசுரன்சிர மிரதம்பரி சிலையுங்கெட கோடு
சரமும்பல படையும்¶பொடி கடலுங்கிரி சாய
அமர்கொண்டயில் விடுசெங்கர வொளிசெங்கதிர் போலத் திகழ்வோனே

---

* துயல் - அசைந்தாடுகின்ற. † தொய்ஞ்சிட - தளர. ‡ அணைகினும்- அணைகினும். § அகர அம்திரு -எல்லா உயிர்களோடும் மெய்களோடும் கலந் தும் வேறாகியும் நிற்கும் அகர எழுத்துப்போல் சித்தும் அசித்தும் ஆகிய பிர பஞ்சமுற்றும் தோய்ந்தும் வேறாகியும் நிற்கின்ற செல்வி. || உயிர் பண்பு உற - ஆத்மகோடிகள் ரக்ஷணையைப்பொருந்த ¶ பொடி -பொடிந்து தூளாகி.

மகரங்கொடி நிலவின்குடை மதனன்திரு தாதை
மருகென்றணி விருதும்பல முரசங்கலை யோத
மறையன்றலை யுடையும்படி நடனங்கொளு மாழை கதிர்வேலா
வடிவிந்திரன் மகள்சுந்தர மணமுங்கொடு மோக
சரசங்குற மகள்பங்கொடு வளர்தென்புலி யூரில்
மகிழும்புகழ் திருவம்பல மருவுங்கும ரேசப் பெருமாளே. ()

தந்தன தானன தான தந்தன
தந்தன தானன தான தந்தன
தந்தன தானன தான தந்தன தந்ததான.

718. *சந்திர வோலைகு லர்வ கொங்கைகள்
† மந்தா மால‡ந னீர்த தும்பநல்
சண்பக மாலைகு லாவி ளங்குழல் மஞ்சுபோலத்
தண்கயல் வாளிக ணூரி ளம்பிறை
விண்புரு வாரிதழ் கோவை யின்கனி
தன்செய லார்நகை சோதி யின்கதிர் சங்குமேவும்
கந்தரர் §தேமலு மார்ப ரம்பநல்
சந்தன சேறுட ணூர்க வின்பெறு
கஞ்சுக மாமிட றேதை கொஞ்சிய ரம்பையாரைக்
கண்களி கூர||வெ காசை கொண்டவர்
பஞ்சணை மீதுகு லாவி னுந்திரு
கண்களி ராறுமி ராறு திண்புய முங்கொள்வேனே
இந்திர லோகமு ளாரி தம்பெற
சந்திரர் சூரியர் தேர்ந டந்திட
எண்கிரி சூரர்கு ழாமி றந்திட கண்டவேலா
இந்திரை கேள்வர்பி தாம கன்கதி
ரிந்துச டாதரன் வாசவன்தொழு
தின்புற வேமனு நூல்வி ளம்பிய கந்தவேளே

---

* சந்திரவோலை - சந்திரனைப்போல் சீதளகாந்தியைத் தரும் காதோலை.
† மந்தாம் ஆல - மந்தரகிரி போல்அசைய. ‡ நல் நீர் ததும்ப - நல்ல நீர்மை பெருக. § தேமலும் மார் பரம்ப எனப்பிரிக்க. பரம்ப - பரவ. || வெகு ஆசை.

*சிந்துர மால்குவ டார்த னஞ்சிறு
பெண்கள்சி காமணி மோக வஞ்சியர்
செந்தினை வாழ்வளி †நாய கொண்குக அன்பசோது
செந்தமிழ் ஞானத டாக மென்சிவ
கங்கைய ளாவும காசி தம்பர
திண்சபை மேவு‡மனுச வுந்தர தம்பிரானே. (உ௩)

தனனதான தனந்தன தானன
தனனதான தனந்தன தானன
தனனதான தனந்தன தானன தந்ததான.

719, கரியமேக மெனுங்குழ லார்பிறை
சிலைகொள்வாகு வெனும்புரு வார்விழி
கயல்கள்வாளி யெனுஞ்செய லார்மதி துண்டமாதர்
கமுகக்ரீவர் புயங்கழை யார்தன
மலைகளாஇ ணையுங்குவ டாரக
கமலவாழை மனுந்துடை யார்மிளிர் §புங்கமாடை
வரியபாளி தமுந்துடை யாரிடை
துடிகள் நூலி யனுங்கவி னூல்குல்
மணமுலாவி யரம்பையி னூர்பொருள் சங்கமாதர்
மயில்கள்போல நடம்புரி வாரியல்
குணமிலாத வியன்செய லார்வலை
மசகிநாயெ னழிந்திட வோவுன தன்புதாராய்
சரியிலாத சயம்பவி யார்முகி
லளகபார பொனின்சடை யாள்சிவை
சருவலோக சவுந்தரி யாளருள் கந்தவேளே
சதபணும குடம்பொடி யாய்விட
அவுணர்சேனை மடிந்திட வேயொரு
தழல்கொள்வேலை யெறிந்திடு சேவக செம்பொன்வாகா

---

* சிந்துரம் - செங்குங்குமம். † நாயக ஒண்குக எனப்பிரிக்க. ‡மனு - மன்னு. §புங்கமா டைபரிய மாதிரிதம் - உயர்ந்த தங்கக்கோடுகளை (சரிகைக ளை) யுடையபட்டுப்புடவை.

அரியமேனி யிலங்கையி ராவணன்
முடிகள்வீழ சரந்தொடு மாயவன்
அகிலமீரெ ழுமுண்டவன் மாமரு கண்டரோதும்
அழகுசோபி தஅங்கொளு மானன
விபுதைமோகி குறிஞ்சியின் வாழ்வளி
அருள்கொடா டிசிதம்பர மேவிய தம்பிரானே (உச)

தாந்த தானன தந்தனதந்தன
தாந்த தானன தந்தனதந்தன
தாந்த தானன தந்தனதந்தன தந்ததான.

720. கூந்த லாழவி ரிந்துசரிந்திட
காந்து மாலைகு லைந்துபளிங்கிட
கூர்ந்த வாள்விழி கெண்டைகலங்கிட கொங்கையாகும்
கோங்க மாமுகை பொங்கநலம்பெறு
காந்தள் மேனிம ருங்குதுவண்டிட
கூர்ந்த ஆடைகு லைந்துபுரண்டிர சங்கள்பாயச்
சாந்து வேர்வின ழிந்துமணந்தப
வோங்க வாவிக்க லந்துமுகங்கொடு
தான்ப லாசுளை யின்சுவைகண்டித மூண்டுமோகம்
தாம்பு ருமயி லின்குரல்கொஞ்சிட
வாஞ்சை மாதரு டன்புளகங்கொடு
சார்ந்து நாயென ழிந்துவிழுந்துடல் மங்குவேனோ
தீந்த தோதக தந்தனதிந்திமி
ஆண்ட பேரிகை துந்துமிசங்கொடு
சேர்ந்த பூரிகை பம்பைதவண்டைகள் பொங்குசூரைச்
சேண்சு லாமகு டம்பொடிதம்பட
வோங்கு வேழ்கட லுஞ்சுவறங்கையில்
சேந்த வேலது கொண்டுநடம்பயில் கந்தவேளே
மாந்த ணுறுவ னங்குயில்கொஞ்சிட
தேங்கு வாழைக ரும்புகள்விஞ்சிடு
வான்கு லாவுசி தம்பரம்வந்தமர் செங்கைவேலா
மாண்ப்ர காசத னங்கிரிசுந்தர
மேய்ந்த நாயகி சம்பைமருங்குபொன்
வார்ந்த ரூபிகு றம்பெண்வணங்கிய தம்பிரானே, (உரு)

தனத்தத் தானன தானன தானன
தனத்தத் தானன தானன தானன
தனத்தத் தானன தானன தானன தந்ததான.

121. எலுப்புத் தோல்மயிர் நாடிகு ழாமிடை
இறுக்குச் சீபுழு வோடடை மூளைகள்
இரத்தச் சாகர நீர்மல மேவிய கும்பியோடை
இளைப்புச் சோகைகள் வாதம்வி லாவலி
உளைப்புச் சூலையொ டேவலு வாகிய
இரைப்புக் கேவல மூலவி யாதியொ டண்டவாதம்
குலைப்புக் காய்கனல் நீரிழி வீளையொ
டளைப்புக் காதடை கூனல்வி சூசிகை
குருட்டுக் கால்முட மூமையு ளூடாறு கண்டமாலை
குடிப்புக் கூனமி தேசத மாமென
எடுத்துப் பாழ்வினை யாலுழல் நாயெனு
னிடத்துத் தாள்பெற ஞானச தாசிவ அன்புதாராய்
கெலிக்கப் போர்பொரு சூரர்கு ழாமுமி
ழிரத்தச் சேறெழ தேர்பரி யாளிகள்
கெடுத்திட் டேகடல் சூர்கிரி தூள்பட கண்டவேலா
கிளர்ப்பொற் றேளிச ராசர மேவியெ
யசைத்துப் பூசைகொள் ஆலிப ராபரி
*கிழப்பொற் காளைமெ லேறு†மெ நாயகி பங்கின்மேவும்
வலித்துத் தோள்மலை ராவண னானவன்
எடுத்தப் போதுடல் கீழ்விழ வேசெய்து
மகிழ்ப்பொற் பாதசி வாயந மோஅர சம்புபாலா
மலைக்கொப் பாமுகை யாள்குற மாதிணை
அணைத்துச் சீர்புலி யூர்பர மாகிய
வடக்குக் கோபுர வாசலில் மேவிய தம்பிரானே. (உ௬)

---

* கிழ பொற் காளை - உரிமையாகிய அழகிய காளை. † எம் நாயகி எம்முடைய பிராட்டி.

தானத் தானன தானன தானன
தானத் தானன தானன தானன
தானத் தானன தானன தானன தனதான.

722. ஆரத் தோடணி மார்பிணை யானைகள்
போருக் காமென மாமுலை பேகொடு
ஆயத் தூசினை மேவிய நூலிடை மடமாதர்
ஆலக் கோதினி லீரமி லாமன
நேசத் தோடுற வானவர் போலுவர்
* ஆருக் கேபொரு ளாமென வேநினை வதனாலே
காருக் கேநிக ராகிய வோதிய
மாழைத் தோடணி காதொடு மோதிய
காலத் தூதர்கை வேலெனு நீள்விழி வலையாலே
காதற் சாகர மூழ்கிய காமுகர்
மேவிட் டேயெறி †கீலிகள் நீலிகள்
காமத் தோடுற வாகையி லாஅருள் புரிவாயே
சூரர்க் கேயொரு கோளரி யாமென
நீலத் தோகைம யூரம தேறிய
தூளிக் கேகடல் தூர நிசாசரர் களமீதே
சோரிக் கேவெகு ரூபம தாவடு
தானத் தானன தானன தானன
சூழிட் டேபல ‡சோகுக ளாடவெ பொரும்வேலா
வீரத் தால்வல ராவண னார்முடி
போகத் தானொரு வாளியை யேவிய
மேகத் தேநிக ராகிய மேனியன் மருகோனே
வேதத் தோன்முத லாகிய தேவர்கள்
பூசித் தேதொழ வாழ்புலி யூரினில்
மேலைக் கோபுர வாசலில் மேவிய பெருமாளே.(உஎ)

தானத் தான தத்த தானத் தான தத்த
தானத் தான தத்த தனதான.

723. காதைக் காதி மெத்த மோதிக் கேள்வி யுற்ற
காமப் பூச லிட்டு மதியாதே

* ஆருக்கே - யாராலே. †கீலிகள் - கீலகிகள், தந்திராவதிகள். ‡சோகுகள் - பேய்கள்.

காரெரத் தேய்நி றத்த வோதிக் காவ னத்தி
வீழற் கேத ருக்கி விளையாடிச்
சேதித் தேக ருத்தை நேருற் றேபெ ருத்த
சேலத் தேவ ருத்தும் விழிமானுர்
தேமற் பார வெற்பில் மூழ்கித் தாப மிக்க
தீமைக்காவி தப்ப நெறிதாராய்
மாதைக் காத லித்து வேடக் கான கத்து
வாசத் தாள்சி வப்ப வருவோனே
வாரிக் கேயொ ளித்த மாயச் சூரை வெட்டி
மாளப் போர்தொ லைத்த வடிவேலா
வீதித் தேர்ந டத்து தூளத் தால ருக்கன்
வீரத் தேர்ம றைத்த புலியூர்வாழ்
மேலைக் கோபு ரத்து மேவிக் கேள்வி மிக்க
வேதத் தோர்து தித்த பெருமாளே. (உஅ)

தைய தானத் தானன தானன
தைய தானத் தானன தானன
தைய தானத் தானன தானன தனதான.

724. கொள்ளை யாசைக் காரிகள் பாதக
வல்ல மாயக் காரிகள் சூரைகள்
கொள்ளும் ஆயக் காரிகள் வீணிகள் விழியாலே
கொல்லும் லீலைக் காரிகள் யாரையும்
வெல்லு மோகக் காரிகள் சூதுசொல்
கொவ்வை வாய்நிட் டூரிகள் மேல்விழு மவர்போல
உள்ள *நோவைத் தேயுற வாடியர்
அல்லை நேரொப் பாமன தோஷிகள்
உள்வி ரோதக் காரிகள் மாயையில் உழல்நாயேன்
உய்ய வேபொற் றாள்களும் ஆறிரு
கையும் நீபத் தார்முக மாறுமுன்
உள்ள ஞானப் போதமும் நீதர வருவாயே

* நோவைத்து - நோவ வைத்து.

கள்ள மாயத் தாருகன் மாமுடி
துள்ள நீலத் தோகையின் மீதொரு
கையின் வேல்தொட் டேவிய சேவக முருகோனே
கல்வி லேபொற் றாள்பட வேபது
நல்ல ரூபத் தேவர கானிடை
கௌவை தீரப் போமிரு ராகவன் மருகோனே
தெள்ளி *யேழுற் †றீரமு னோதிய
சொல்வ ழாமற் றுறொரு வானுறு
செல்வி மார்பிற் பூஷண மாயணை மணவாளா
தெள்ளு மேனற் சூழ்புன மேவிய
வள்ளி வேளைக் காரம னோகர
தில்லை மேலைக் கோபுர மேவிய பெருமாளே.(உசு)

தான தானன தனன தானன
தான தானன தனன தானன
தான தானன தனன தானன தனதான.

725. தாது மாமலர் முடியா லேபத
சூத நூபுர அடியா லேகர
தாள மாகிய நொடியா லேமடி பிடியாலே
சாடை பேசிய வகையா லேமிகு
வாடை பூசிய நகையா லேபல
தாறு மாறுசொல் மிகையா லேயன நடையாலே
மோதி மீறிய முலையா லேமுலை
மீதி லேறிய கலையா லேவெகு
மோடி நாணய விலையா லேமயல் தருமானர்
மோக வாரிதி தனிலே நாடொறு
மூழ்கு வேனுன தடியா ராகிய
மோன ஞானிக ளுடனே சேரவும் அருள்வாயே
காத லாயருள் புரிவாய் நான்மறை
மூல மேயென வுடனே மாகரி
காண நேர்வரு திருமால் நாரணன் மருகோனே

---

* ஏழுற்று - ஏழம் உற்று, இன்பமுற்று. † ஈரம் முன் ஓதிய சொல் - அன்பினாலே முன்செய்த வாக்குத்தத்தம்.

காதல் மாதவர் வலமே சூழ்சபை
நாத னார்தம திடமே வாழ்சிவ
காம நாயகி தருபா லாபுலி   சையில்வாழ்வே
வேத நூன்முறை வழுவா மேதினம்
வேள்வி யாலெழில் புனைமூ வாயிர
மேன்மை வேதியர் மிகவே பூசனை   புரிகோவே
வீறு சேர்வரை யரசாய் மேவிய
மேரு மால்வரை யெனநீள் கோபுர
மேலை வாயிலின் மயில்மீ தேறிய   பெருமாளே.(௩௦)

தத்தத் தானன தானன தானன
தத்தத் தானன தானன தானன
தத்தத் தானன தானன தானன   தனதான.

726. *அக்குப் பீளைமு ளாவிளை மூளையொ
டுப்புக் †காய்பனி நீர்மயிர் தோல்‡குடி
லப்புச் சீபுழு வோடடை யார்தசை   யுறமேவி
§அத்திப் பால்பல நாடிகு ழா||யள்வ
ழுப்புச் சார்வல மேவிளை யூளைகொ
ளச்சுத் தோள்குடி லாமதி லேபொறி   விரகாளர்
¶சுக்கத் தாழ்கட லேசுக மாமென
புக்கிட் டாசைபெ ணாசைம ணாசைகள்
தொக்குத் தீவினை யூழ்வினை காலமொ   டதனாலே
துக்கத் தேபர வாமல்ச தாசிவ
முத்திக் கேசுக மாகப ராபர
சொர்க்கப் பூமியி லேறிட வேபதம்   அருள்வாயே
தக்கத் தோகிட தாகிட தீகிட
செக்கச் சேகண தாகண தோகண
தத்தத் தானன டகுட டாடுடு   வெனதாளம்
தத்திச் சூரர்கு ழாமொடு தேர்பரி
கெட்டுக் கேவல மாய்கடல் மூழ்கிட
சத்திக் கேயிரை யாமென வேவிடு   கதிர்வேலா

---

* அக்குப்பீளை - கண்பீளை. † காய் - புரைகுழல். ‡ குடிலப்புச்சி - வளைவான நாகப்பூச்சி. § அத்தி - எலும்பு. || அள் வழுப்பு - காதுக்குறும்பி. ¶ சுக்கம் - களவு, ஒதுக்கு.

திக்கத் தோகண தாவென வே*பொரு
†சொச்சத் தாதையர் தாமென வேதிரு
செக்கர்ப் பாதம தேபதி யாசுதி யவைபாடச்
செப்பொற் பீலியு லாமயில் மாமிசை
பக்கத் தேகுற மாதொடு சீர்பெறு
தெற்குக் கோபுர வாசலில் மேவிய பெருமாளே.(௩௧)

தனத்தத் தந்தனத்தத் தானன தானன
தனத்தத் தந்தனத்தத் தானன தானன
தனத்தத் தந்தனத்தத் தானன தானன தனதான.

727. அடப்பக் கம்பிடித்துத் தோளொடு தோள்பொர
வளைத்துச் செங்கரத்திற் சீரொடு பாவொடு
அணுக்கிச் ‡செந்துணுக்கிற் §கோவித ழூறல்க ளதுகோதி
அணிப்பொற் பங்கயத்துப் பூண்முகை மேகலை
நெகிழ்த்துப் ||பஞ்சரித்துத் தாபண மேயென
¶ அருட்டிக் கண்சிமிட்டிப் பேசிய மாதர்கள் உறவோடே
படிச்சித் தங்களித்துத் தான்மிக மாயைகள்
படித்துப் பண்பயிற்றிக் காதல்கள் மேல்கொள
பசப்பிப் பின்பிணக்கைக் கூறிய வீணிகள் அவமாயப்
oபரத்தைக் **குண்டுணர்த்துத் தோதக பேதைகள்
பழிக்குட் சஞ்சரித்துப் ஃபாடிடு மூடனை
பரத்துற் றண்பதத்துப் போதக மீதென அருள்தாராய்
தடக்கைத் தண்டெடுத்துத் சூரரை வீரரை
நொறுக்கிப் பொன்றவிட்டுத் தூளெழ நீறெழ
தகர்த்துப் பந்தடித்துச் சூடிய தோரண கலைவீரா
தகட்டுப் பொன்சுவட்டுப் பூவணை மேடையில்
சமைப்பித் தங்கொருத்திக் கோதில மாமயில்
தனிப்பொற் பைம்புனத்திற் கோகில மாவளி மணவாளா

---

* பொரு - நடம்பொரு, நடனஞ் செய்கின்ற. † சொச்சம் - நிர்மலம். ‡ செந்துணுக்கில் - சிவந்த பவளத்துண்டை யொத்த § கோவிதழ் - கோபஇதழ், இந்திரகோபத்தை யொத்தஇதழ். || பஞ்சரித்து - குதலைமொழி பேசி. ¶ அருட்டி - சாக்கிரதைபண்ணி. o பரத்தை - பரத்தைகள். ** குண்டு உணர்த்து - தாழ்வான செய்கையை யுணர்த்தும்.

இடத்திற் றிண்பொ ருப்பைத் தோள்கொடு சாடிய
அரக்கத் திண்குலத்தைச் சூறைகொள் வீரிய
திருப்பொற் பங்கயத்துக் கேசவர் மாயவர் அறியாமல்
திமித்தத் திந்திமித்தத் தோவென ஆடிய
சமர்த்தப் பொன்புவிக்குட் டேவர்க ளுயக
திருச்சிற் றம்பலத்துட் கோபுர மேவிய பெருமாளே.

தையதன தானனத் தானனந் தானதன
தையதன தானனத் தானனந் தானதன
தையதன தானனத் தானனந் தானதன தனதான

728. முல்லைமலர் போலுமுத் தாயுதிர்ந் தானநகை
வள்ளைகொடி போலுநற் காதிலங் காடுகுழை
முல்லைமலர் மாலைசுற் றூடுகொந் தாருகுழல் அலைபோத
*மொள்குசிலை வாணுதற் பார்வையம் பானகயல்
கிள்ளைகுர லாரிதழ்ப் பூவெனும் போதுமுக
முன்னல்கமு கார்களத் தோய்சுணங் காருமுகை மலையானை
வல்லகுவ டாவிலைப் போலுசந் தானவயி
றுள்ளதுகில் நூலிடைக் காமபண் டாரவல்குல்
†வழ்மைதுடை யார்மலர்க் காலணிந் தாடுபரி புரவோசை
மல்விசவி யாடபட் டாடைகொண் டாடமயல்
தள்ளுநடை யோடுசற் றேமொழிந் தாசைகொடு
வல்லவர்கள் போலபொற் சூறைகொண் டார்கள்மயல் உறவாமோ
அல்லல்வினை போகசத் தாதிவிண் டோடநய
வுள்ளமுற வாகவைத் தாளுமென் தாதைமகி
‡முள்ளமைய ஞானவித் தோதுகந் தாகுமர முருகோனே
அன்னநடை யாள்குறப் பாவைபந் தாடுவிர
லென்னுடைய தாய்வெண்முத் தார்கடம் பாடுகுழ
லன்னைவலி சேர்தனக் கோடிரண் டானவளி மணவாளா

* மொள்கு - முகக்கின்ற. †வழ்மை - வாழை. ‡அள் அமைய - காதிற் பொருந்த.

செல்லுமுக ஏழ்கடற் பாழிவிண் டோடதிர
வல்லசுரர் சேனைபட் டேமடிந் தேகுருதி
செல்லதிசை யோடுவிட் டாடுசிங் காரமுக வடிவேலா
தெள்ளுதமிழ் பாடியிட் டாசைகொண் டாட*சசி
வல்லியொடு கூடிதிக் கோர்கள்கொண் டாடஇயல்
தில்லைநகர் கோபுரத் தேமகிழ்ந் தேகுலவு பெருமாளே.

தான தத்ததன தான தத்ததன
தான தத்ததன தான தத்ததன
தான தத்ததன தான தத்ததன தந்ததான.

729. வாத பித்தமொடு சூலை விப்புருதி
யேறு கற்படுவ னீளை பொக்கிருமல்
†மாலை புற்றெழுத லூசல் பற்சனியொ ‡டந்திமாலை
மாச டைக்குருடு காத டைப்புசெவி
மூமை கெட்டவலி மூல §முற்றுதரு
||மாலை யுற்றதொ ணூ றாறு தத்துவர்கள் உண்டகாயம்
வேத வித்துபரி கோல முற்றுவினை
யாடு வித்தகட லோட மொய்த்தபல
வேட மிட்டுபொரு ளாசை பற்றியுழல் ¶சிங்கியாலே
வீடு கட்டிமய லாசை பட்டுவிழ
0வோசை கெட்டுமடி யாமல் முத்திபெற
**வீட ளித்துமயி லாடு சுத்தவெளி சிந்தியாதோ
††ஓத அத்திமுகி லோடு சர்ப்பமுடி
நீறு பட்டலற சூர வெற்பவுண
ரோடு பட்டுவிழ வேலை விட்டபுகழ் அங்கிவேலா
ஓந மச்சிவய சாமி சுத்தஅடி
யார்க ளுக்குமுப காரி பச்சையுமை
ஓர்பு றத்தருள்சி காம ணிக்கடவுள் தந்தசேயே

---

* சசிவல்லி - இந்திராணியின் மகளாகிய தெய்வயானையம்மை. † மாலை-கண்டமாலை. ‡ அந்திமாலை - மாலைக்கண். § முற்றுதரு - முதிரும்படியான விருக்ஷம். || மாலையுற்ற - முறைமையாகப் பொருந்திய. ¶ சிங்கியாலே - அழிசெயலாலே. 0 ஓசைகெட்டு - உள்ளோசையாகிய நாதம்போய். ** வீடளித்து - வீடளிக்க. †† ஓத அத்தி - ஓதத்தையுடைய கடல்.

ஆதி கற்பகவி நாய கற்குபிற
கான பொற்சரவ ஞ*ப ரப்பிரம
ஞதி யுற்றபொருள் †ஓது வித்தமைய திந்தகோவே
ஆசை பெற்றகுற மாதை நித்தவன
மேவி சுத்தமண மாடி நற்புலியு
ராட கப்படிக கோபு ரத்தின்மகிழ் தம்பிரானே. (௩௪)

தான தானன தான தானன தான தானன தான தானன
தான தானன தான தானன தனதான.

730. நீல மாமுகில் போலும் வார்குழ லார்கள் மாலைகு லாவ வேல்கணை
நீள வாள்விழி பார்வை காதிரு குழையாட
நீடு மார்பணி யாட வோடிய கோடு போலிணை யாட நூலிடை
நேச பாளித சோலை மாமயில் எனவேகிக்
காலி னூபுர வோசை கோவென ஆடி மால்கொடு நாணி யேவியர்
காய மோடணு பாகு பால்மொழி விலைமாதர்
காத லாயவ ரோடு பாழ்வினை மூழ்கி யேழ்நர காழு மூடனை
காவ ரோதய மாசி வாபதம் அருள்வாயே
கோல மாமயி லேறி வார்குழை யாட வேல்கொடு வீர வார்கழல்
கோடி கோடிடி யோசை போல்வட வரைநூளாய்க்
கோகொ கோவென ஆழி பாடுகள் தீவுதாடசு ரார்கு ழாமொடு
கூள மாகவி ணோர்கள் வாழ்வுற விடும்வேலா
நாலு ‡வேதமு டாடு வேதனை யீனு கேசவ னார்ச கோதரி
நாதர் பாகம்வி டாள்சி காமணி உமைபாலா
ஞான பூமிய தான பேர்புலி யூரில் வாழ்தெய்வ யானை மானொடு
நாலு கோபுர வாசல் மேவிய பெருமாளே. (௩௫)

தனந்தத் தத்தன தானன தானன
தனந்தத் தத்தன தானன தானன
தனந்தத் தத்தன தானன தானன தனதான.

731. இணங்கித் தட்பொடு பால்மொழி பேசிகள்
மணந்திட் டுச்சுக மாய்விலை யாடிகள்
இளஞ்சொற் செப்பிகள் சாதனை வீணிகள் கடிதாகும்

---

* பரப்பிரம ஞானி. † ஓதுவித்தமை - ஓதுவிக்குந்தன்மை. ‡ வேதம் உடாடு - வேதம் பயின்ற.

இடும்பைப் பற்றிய தாமென மேயினர்
பெருஞ்சொற் பித்தளை தானும்வை யாதவர்
இரும்பிற் பற்றிய கூர்விழி மாதர்கள் எவரேனும்
பணஞ்சுற் றிக்கொளு பாபவு தாரிகள்
மணங்கட் டுக்குழல் வாசனை வீசிகள்
பலஞ்செப் பித்தர மீளமை யாதவர் அவரோடே
பதந்துய்த் துக்கொடு தீமைய மாநர
கடைந்திட் டுச்சவ மாகிவி டாதுமெ
புதம்பற் றிப்புக ழானது கூறிட அருள்வாயே
வணங்கச் சித்தமி லாதஇ ராவணன்
சிரம்பத் துக்கெட வாளிக டாவியெ
மலங்கப் *பொக்கரை யீடழி மாதவன் மருகோனே
மதம்பட் டுப்பொரு சூரபன் மாதியர்
குலங்கொட் டத்திகல் கூறிய மோடரை
வளைந்திட் டுக்கள மீதினி லேகொல விடும்வேலா
பிணம்பற் றிக்கழு கோடுபல் கூளிகள்
பிடுங்கிக் கொத்திட வேயம ராடியெ
பிளந்திட் டுப்பல மாமயி லேறிய முருகோனே
பிரிந்திட் டுப்பரி வாகிய ஞானிகள்
†சிலம்பத் தக்கழல் சேரவெ நாடிடு
பெரும்பற் றப்புலி யூர்தனில் மேவிய பெருமாளே. (௬௬)

---

732. ‡விடுங்கைக் கொத்தக டாவுடை யானிடம்
மடங்கிக் §கைச்சிறை யானஅ நேகமும்
விழுங்கப் பட்டற வேயற லோதியர் விழியாலே
விரும்பத் தக்கன போகமு மோகமும்
விளம்பத் தக்கன ஞானமு மானமும்
‖வெறுஞ்சுத் தச்சல மாய்வெளி யாயுபிர் விடுநாளில்

---

* பொக்கர் - பொய்யையுடைய இராக்கதர். † சிலம்பு அத்த கழல் சேர - சிலம்பையும் பொன்னாற் செய்யப்பட்ட வீரக்கழலையும் அணிந்த திருவடிகளைச்சேர. ‡ விடும்கைக்கு ஒத்த கடா - ஏறிநடத்தும் கைக்குஏற்ற எருமைக்கடா. § கைச்சிறையான - கைவசத்திலிருந்த. ‖ வெறும் சுத்த சலமாய் - வெறும் பொய்யாகி.

இடுங்கட் டைக்கிரை யாஅடி யேனுடல்
கிடந்திட் டுத்தம ரானவர் கோவென
இடங்கட் டிச்சுடு காடுபு காமுன மனதாலே
இறந்திட் டுப்பெற வேகதி யாயினும்
இருந்திட் டுப்பெற வேமதி யாயினும்
இரண்டிற் றக்கதொ ரூதியம் நீதர இசைவாயே
*கொடுங்கைப் பட்டம ராமர மேழுடன்
நடுங்கச் சுக்ரிவ னோடம ராடிய
குரங்கைச் செற்றும கோததி தூளெழ நிருதேசன்
குலங்கட் பட்டநி சாசரர் கோவென
இலங்கைக் குட்டழ லோனெழ நீடிய
†குமண்டைக் குத்திர ராவண னார்முடி அடியோடே
பிடுங்கத் தொட்டச ராதிப னாதி
ப்ரியங்‡கொட் டக்கநன் மாமரு காஇயல்
ப்ரபஞ்சத் துக்கொரு பாவல னாஎன விருதூதும்
ப்ரசண்டச் சொற்சிவ வேதசி காமணி
ப்ரபந்தத் துக்கொரு நாதச தாசிவ
பெரும்பற் றப்புலி யூர்தனில் மேவிய பெருமாளே. (௩௭)

தனந்தத்த தனதான தனந்தத்த தனதான
தனந்தத்த தனதான தனதான.

733. சுரும்புற்ற பொழில்தோறும் விரும்புற்ற குயில்கூவ
துரந்துற்ற குளிர்வாடை யதனாலும்
துலங்குற்ற மருவாளி விரைந்துற்ற படி§யால
தொடர்ந்துற்று தருமாதர் வசையாலும்
அரும்புற்ற மலர்மேவு செழுங்கொற்ற அணையாலு
மடைந்திட்ட விடைமேவு மணியாலும்
அழிந்துற்ற மடமானை யறிந்||தற்ற மதுபேணி
அசைந்துற்ற மதுமாலை தரவேணும்
கருங்கொற்ற மதவேழ முனிந்துற்ற ¶கலைமேவி
கரந்துற்ற மடமானி னுடனேசார்

---

* கொடுங்கை - கொடுமை. †குமண்டை - செல்வ மேலீட்டாலுண்டாகும் செருக்கு. ‡ கொட்டக்க - கொள்ளத்தக்க. § ஆல - சேர. || அற்றம் - சமயம். ¶ கலை - காலை.

கரும்புற்ற வயல்சூழு பெரும்பற்ற புலியூரில்
களம்பற்றி நடமாடு மான்வாழ்வே
இருந்துற்று மலர்பேணி யிடும்பத்தர் துயர்தீர
இதம்பெற்ற மயிலேறி வருகோவே
இனந்துற்ற வருசூர னுருண்டிட்டு விழவேல்கொ
டெறிந்திட்டு விளையாடு பெருமாளே. (௩௮)

தந்தன தானன தானத்தந் தந்தன தானன தானத்தந்
தந்தன தானன தானத்தந் தனதான.

734. கொந்தள வோலைக ளாடப்பண் சங்கொளி போல்நகை வீசித்தண்
கொங்கைகள் மார்பினி லாடக்கொண் டையென்மேகம்
*கொங்கெழ தோள்வளை யாடக்கண் செங்கயல் வாளிகள் போலப்பண்
கொஞ்சிய கோகில மாகப்பொன் பறிகாரர்
தந்திர மாமென வேகிப்பொன் தொங்கலொ டாரமு மாடசெந்
தம்பல வாயொடு பேசிக்கொண் டுறவாடிச்
சம்பள மீதென வோதிப்பின் பஞ்சணை மேல்†மய லாடச்சஞ்
சங்கையில் மூளியர் பால்வைக்குஞ் செயல்தீராய்
அந்தக னுயிர் போகப்பொன் திண்புர மோடெரி பாயப்பண்
டங்கச னுடல் வேகக்கண் ‡டழல்மேவி
அண்டர்க ளோடட லார்தக்கன் சந்திர சூரியர் வீழச்சென்
றம்பல மீதினி லாடத்தன் குருநாதா
சிந்துர மோடரி தேர்வர்க்கம் பொங்கமொ டேழ்கடல் சூர்பத்மன்
சிந்திட வேல்விடு வாகைத்திண் புயவேளே
செங்குற மாதுமி னாளக்கண் டிங்கித மாயுற வாடிப்பண்
செந்தமிழ் வாழ்புலி யூர்நத்தும் பெருமாளே. (௩௯)

தனனா தத்தன தானத்தந் தனனா தத்தன தானத்தந்
தனனா தத்தன தானத்தந் தனதான.

735. நகையா லெத்திகள் வாயிற்றம் பலமோ டெத்திகள் §நாணற்றின்
நயனா லெத்திகள் நாறற்புண் துடைமாதர்

---

* கொங்கு - வாசனை. † மயலாடு அச்சம் சங்கை இல் மூளியர் எனப்பிரிக்க. ‡ அழல்மேவி - தக்கன் செய்த யாகத்தினிடத்திற் சென்று. § நாண் அற்று இன் நயனால். நயனால் - நயத்தால்.

நடையா லெத்திக ளாரக்கொங் கையினு லெத்திகள் மோகத்தின்
நவிலா லெத்திகள் தோகைப்பைங் குழல்மோகச்
சிகையா லெத்திக ளாசைச் *சங் கடியா லெத்திகள் பாடிப்பண்
திறனு லெத்திகள் பாரத்தின் தெருவூடே
சிலர்கூ டிக்கொடு ஆடிக்கொண் டுழல்வா ருக்குழல் நாயெற்குன்
செயலா லற்புத ஞானத்தின் கழல்தாராய்
பகையா ருட்கிட வேலைக்கொண் டுவரா ழிக்கிரி நாகத்தின்
படமோ டிற்றிட சூரைச்சங் கரிசூரா
பணநா கத்திடை சேர்முத்தின் சிவகா மிக்கொரு பாகத்தன்
பரிவால் சத்துப தேசிக்குஞ் சூரவோனே
சுகனு னக்கடல் மூழ்க்கத்தந் தடியே னுக்கருள் பாலிக்குஞ்
சுடர்பா தக்குக னேமுத்தின் கழல்வீரா
†சுகரே சத்தன பாரச்செங் குறமா தைக்கள வால்நித்தஞ்
சுகமூழ் கிப்புலி யூர்நத்தும் பெருமாளே (சo)

தனதன தனன தனதன தனன தனதன தனன தனதான.

736. எழுகடல்மணலை அளவிடி னதிக மெனதிடர்பிறவி அவதாரம்
இனியுன தபப மெனதுயி ருடலு மினியுடல் விடுக முடியாது
கழுகொடு நரியு மெரிபுவி மறலி கமலனு மிகவும் அயர்வானர்
கடனுன தபய மடிமையு னடிமை கடுகியு னடிகள் தருவாயே
விழுதிக ழழகி மரகத வடிவி விமலிமு னருளு முருகோனே
விரிதல மெரிய குலகிரி நெரிய விசைபெறு மயிலில் வருவோனே
எழுகடல் குமுறஅவுணர்க ளுயிரை யிரைகொளும் அயிலை யுடையோனே
இமையவர் முநிவர் பரவிய புலியு ரினில்நட மருவு பெருமாளே.

தனதன தனன தனதன தனன
தனதன தனனத் தனதான.

737. தறுகணன் மறலி முறுகிய கயிறு
தலைகொடு விசிறிக் கொடுபோகும்
§சளமது தவிர அளவிடு சுருதி
கலைகொடு பலசாத் திரமோதி

---

* சம் கடி - சுகத்தைத்தரும் வாசனை. † சுகரேசம் - நல்ல (தமது) நகக் குறியுள்ள. கரேடம் - நகம். கரேடம் என்பது கரேச மென்றாயிற்று. §சளம்- வஞ்சனை.

அறுவகை சமய முறைமுறை சருவி
யலைபடு தலைமுச் சினையாகும்
*அருவரு வொழிய வடிவுள பொருளை
†அலம்வர அடியேற் கருள்வாயே
நறுமல ரிறைவி யரிதிரு மருக
நகமுத வியபார்ப் பதிவாழ்வே
நதிமதி யிதழி பணியணி கடவுள்
நடமிடு புலியூர்க் குமரேசா
கருவிய நிருதர் எறிதிரை பரவு
கடலிடை பொடியாப் பொருதோனே
கழலிணை பணியு மவருடன் முனிவு
கனவிலு மறியாப் பெருமாளே. (சஉ)

தனதன தத்ததன தனதன தத்ததன
தனதன தத்ததன தானதந்ததன தந்ததான.

738. இரசபா கொத்தமொழி யமுர்தமா ணிக்கநகை
யிணையிலா சத்திவிழி யார்பசும் ‡பொனிறர்
எழில்வீநே ரொத்தஇரு ளளகபா ரச்செயல்க
ளெழுதொணா தப்பிறையி னாரரும்புருவர்
எழுதும்தா டிட்டசெவி பவளநீ லக்கொடிக
ளிகலியாடப்படிகமோ§டடும்பொனூ ||திங்கள்மேவும்
இலவுதா வித்கஇதழ் குமிழைநே ரொத்தநாழி
விலகுநா சிக்கமுகு ¶மாலசங்கிநெளி
யிணைசொல்கரீ வத்தரள வினவொள்தா லப்பணியி
னியல்கலா புத்தகமொ டேர்சிறந்தவடி
யிணையிலா ணைக்குவடெ ௦னுளிநிலா துத்திபட
ரிகலியாரத்தொடையுமாருமின்பரச நங்கமார்பின்

---

* அருவரு - அருவருப்பு. † அலம்வர - அமைவுண்டாக. ‡ பொனிறர் - பொன்னின் நிறத்தினை யுடையார். § அடும் - அடுக்கும். || திங்கள்-திங்கள் போன்ற முகம். ¶ மால சங்கு - மாலினுடைய சங்கு. ௦ ஒளி நிலா - ஒளி நிலாவுகின்ற.

வரிகள்தா பித்தமுகை யிசையஆ விற்றளிரின்
வயிருநா பிக்கமல மாமெனுஞ் சுழிய
மடுவுரோ மக்கொடியென் அளிகள்சூழ் வுற்றநிரை
மருவுநூ லொத்தஇடை யாரகன் பையல்குல்
மணமெலா முற்றநறை கமலபோ துத்துடையென்
வளமையார் புக்கதலி சேருசெம் பொனுடை ரம்பைமாதர்

மயலதா விற்றடியெ னவர்கள்பா லுற்றுவெகு
மதனபா ணத்தினுடன் மேவிமஞ் சமிசை
வதனம்வேர் வுற்றவிர முகைகள்பூ ரிக்க*மிடர்
மயில்புறு தத்தைகுயில் போலிலங் கமளி
வசனவாய் பொத்தியிடை துவளமோ கத்துளமிழ்
வசமெலாம்விட்டுமறவேறுசிந்தனையை தந்துஆள்வாய்

முரசுபே ரித்திமிலை துடிகள்பூ ரித்தவில்கள்
முருடுகா ளப்பறைகள் தாரைகொம் புவளை
முகடுபேர் வுற்றவொலி யிடிகள்போ லொத்தமறை
முதுவர்பா டிக்குமுற வேயிறந் தசுரர்
முடிகளோ டெற்றியரி யிரதமா னைப்பிணமொ
டிவுளிவே லைக்குருதி நீர்மிதந் துதிசை யெங்குமோட

முடுகிவேல் விட்டவட குவடு†வாய் விட்டமரர்
முனிவரா டிப்புகழ வேதவிஞ் சையர்கள்
முழவுவீ ணைக்கினரி யமிர்தகீ தத்தொனிகள்
முறையதா கப்பறைய வோதிரம் பையர்கள்
முகைகள்பா ரிக்கவுட னடனமா டிற்றுவர
முடிபதா கைப்பொலிப வேந டங்குலவு கந்தவேளே

அரசுமா ‡கற்பகமொ டகில்பலா §இர்ப்பைமகி
ழழகுவே யத்திகமு கோடரம் பையுடன்
அளவிமே கத்திலொளிர் வனமொடா டக்குயில்க
ளளிகள்தோ கைக்கிளிகள் கோவெனும் பெரிய
அமிர்தவா விக்கழனி வயவில்வா ளைக்கயல்க
||ளடையுமே ரக்கனக நாடெனும் புலியுர் சந்தவேலா.

---

* மிடறு என்பது சந்தநோக்கி மிடர் என்றாயிற்று. † வாய்விட்ட - வாய் விட. ‡ கற்பகம் - தென்னைமரம். § இர்ப்பை - இலுப்பை மரம். || அடையும் ஏர் - அடைகின்ற அழகினலே.

அழகுமோ கக்குமரி விபுதையே னற்புனவி
யளிகுலா வுற்றகுழல் சேர்கடம் புதொடை
அரசிவே தச்சொருபி *கமலபா தக்கரவி
யரியவே டச்சிறுமி யாளணைந் தபுகழ்
அருணரு பப்பதமொ டிவுளிதோ கைச்செயல்கொ
டணைதெய்வா னைத்தனமு மேமகிழந் துபுணர் தம்பிரானே.

தனன தானன தனன தானன
தனன தானன தனதான.

739. இருளுமோர்கதி ரணுகொணுதபொனிடமதேறியென் இருநோயும்
எரிய வேமல மொழிய வேசுட ரிலகு மூலக வொளிமேவி
அருவி பாயஇ னமுத மூறவுன் அருளெ லாமென தளவாக
அருளி யேசிவ மகிழ வேபெற அருளி யேயிணை யடிதாராய்
பரம தேசிகர் குருவி லாதவர் பரவை வான்மதி தவழ்வேணிப்
பவள மேனியர் எனது தாதையர் பரம ராசியர் அருள்பாலா
மருவிநாயெனையடிமையாமெனமகிழ்மெய்ஞானமும் அருள்வோனே
மறைகுலாவியபுலியூர்வாழ்குறமகள்மெலாசைகொள் பெருமாளே.

தனதாத்த தைய தனதாத்த தைய
தனதாத்த தைய தனதான.

740. இருள்காட்டு செவ்வி ததிகாட்டி வில்லி
னுதல்காட்டி வெல்லும் இருபாண
இயல்காட்டு கொல்கு வளைகாட்டி முல்லை
நகைகாட்டு வல்லி யிடைமாதர்
மருள்காட்டி நல்கு ரவுகாட்டு மில்ல
இடுகாட்டி னெல்லை நடவாத
வழிகாட்டி நல்ல றிவுகாட்டி மெல்ல
†வினைவாட்டி யல்லல் செயலாமோ
தெருள்காட்டு தொல்லை மறைகாட்டு மல்லல்
மொழிகாட்டு தில்லை யிளையோனே

---

* கமல பாதக் கரவி - கமலம்போன்ற பாதத்தையும்காத்தையு முடையவள்.
† வினை வாட்டி அல்லல் செயல் ஆமோ - வினையை வாட்டிய பின்னரும்அது துன்பஞ் செய்யலாகுமா ?

இனைகாட்டு கொல்லை வழிகாட்ட வல்ல
குறவாட்டி புல்லு மணிமார்பா
அருள்காட்டு கல்வி நெறிகாட்டு செல்வ
அடல்காட்டு வல்ல சுரர்கோபா
அடிபோற்றி யல்வி முடிசூட்ட வல்ல
அடியார்க்கு நல்ல பெருமாளே. (௪௫)

தானன தத்தந் தானன தத்தந் தானன தந்தந் தனதான.

741. காவியு டுத்துந் தாழ்சடை வைத்துங் காடுகள்புக்குந் தடுமாறிக்
காய்கனி துய்த்துங்காயமொ றுத்துங்காசினி முற்றுந் திரியாதே
சீவனொ டுக்கம் பூதவொ டுக்கம் தேறவு திக்கும் பரஞான
தீபவி ளக்கங் காணஎ னக்குன் சீதள பத்மந் தருவாயே
பாவநி றத்தின் தாருக வர்க்கம் பாழ்பட வுக்ரந் தருவீரா
பாணிகள் கொட்டும் பேய்கள்பி தற்றும் பாடலைமெச்சுங் கதிர்வேலா
*தூவிகள் நிற்குஞ் சாலிவ ளைக்குஞ் சோலைசி றக்கும் புலியூரா
சூரர்மி கக்கொண் டாடந டிக்குந்தோகைநடத்தும் பெருமாளே.

தானத் தானத் தாந்தன தானன
தானத் தானத் தாந்தன தானன
தானத் தானத் தாந்தன தானன தனதான.

742. கோதிக் கோதிக் கூந்தலி லேமலர்
†பாவித் தாகச் சாந்தணி வார்முகை
‡கோடுத் தானைத் தேன்துவர் வாய்மொழி குயில்போலக்
கூவிக் கூவிக் §காண்டிசை போலவெ
நாணிக் கூனிப் பாய்ந்திடு வார்சிலர்
கூடித் தேறிச் சூழ்ந்திடு வார்பொருள் வருமோவென்
றோதித் தோளிற் பூந்துகி லால்முகை
மூடிச் சூதிற் ||றாங்கமி லார்தெரு
வோடித் தேடிச் சோம்பிடு வார்சில விலைமாதர்

---

* தூவிகள் - அன்னங்கள். † பாவித்து - பரவ முடித்து. ‡ கோடுத்தானை - கோடாகிய சேனையோடு. § காண்டு - (ஆடவர்களைக்) கண்டு. || தூங்கம் - தூக்கம்.

*ஒருச் சேரச் †சேர்ந்திடு வார்கலி
சூளைக் காரச் ‡சாங்கமி லார்சில
வோரைச் சாகத் தீம்பிடு வார்செயல் உறவாமோ
வேதத் தோனைக் காந்தள்கை யால்தலை
மேல்குட் டாடிப் பாந்தள்ச தாமுடி
வீரிட் டாடக் காய்ந்தசு ரார்கள்மெல் விடும்வேலா
வேளைச் சீறித் §தூங்கலொ டே||வய
மாவைத் தோலைச் சேர்ந்தணி வாரிட
மீதுற் றுள்பொற் சாம்பவி மாதுமை தருசேயே
¶நாதத் தோசைக் காண்டுணை யேசுடர்
மூலத் தோனைத் தூண்டிட வே**யுயிர்
நாடிக் காலிற் சேர்ந்திட வேயருள் சுரமானை
ஞானப் பால்முத் தேன்மொழி வாய்வளி
மாதைக் கானிற் சேர்ந்தணை வாய்சிவ
ஞானப் பூமித் தேன்புலி யூர்மகிழ் பெருமாளே. (சஎ)

தனதந்தத் தனனா தனதன
தனதந்தத் தனனா தனதன
தனதந்தத் தனனா தனதன தனதான.

743. ††சகசம்பக் குடைசூழ் சிவிகைமெல்
மதவின்பத் துடனே பலபணி
‡‡தனிதம்பட் டுடையோ டிகல்முர சொலிவீணை
§§தவளந்தப் புடனே ||||கிடுகிடு
நடைதம்பட் டமிடோல் பலவொலி
¶¶சதளம்பொற் றடிகா ரருமிவை புடைசூழ

---

* ஒருச்சேர - ஒருசேர, ஒருமிக்க. † சேர்ந்திடுவார்கலி - கலியைச் சேர்ந்திடுவார்கள். கலி - தரித்திரம். ‡ சாங்கம் - ஒழுங்கு. § தூங்கல் - யானை. || வயமா - புலி. ¶ நாதத்து ஓசைக்கு - திருச்சிலம்போசை கேட்பிப்பதற்கு. சுடர் மூலத்தோனை - மூலாதாரக் கனலை. ** உயிர்நாடிக் காலில்சேர்ந்திட - பிராணவாசி சுழிமுனை நாடி மார்க்கத்திற் சார்வதற்கு. †† சகசம்பக்குடை - ஜகத்தோர் மெச்சும் பொருட்டு எதிரில் விருதாகப் பிடிக்கும் குடை. ‡‡ தனிதம் - மேககர்ச்சனை. §§ தவளம் - தவளச்சங்கு. |||| கிடுகிடு - ஓர் பறை. ¶¶ சதளம் - ஜனக்கூட்டம்.

வெருகும்பத் துடனே பலபடை
கரகஞ்சுற் றிடவே வரஇசை
வெருசம்பத் துடனே யழகுட னிதமேவும்
*விருமஞ்சித் திரமா மிதுநொடி
மறையும்பொய்ப் †பவுஷோ டுழல்வது
விடவும்பர்க் கரிதா மிணையடி தருவாயே
திருதந்தித் திருதோ திருதிரு
திருகந்தித் திருதோ திருதிரு
திருர்தஞ்செச் செகசே செககண எனபேரி
திமிர்தங்கற் குவடோ டெழுகட
லொலிகொண்டற் றருமோ டலறிட
திரள்சண்டத் தவுணோர் பொடிபட விடும்வேலா
அகரம்பச் சுருவோ டொளியுறை
படிகம்பொற் செயலா ளரணரி
அயவண்டர்க் கரியா ளுமையருள் முருகோனே
அமிர்தம்பொற் குவடோ டிணைமுகை
மதிதுண்டப் புகழ்மான் மகளொடும்
அருள்செம்பொற் புலியூர் மருவிய பெருமாளே. (௪௮)

தனனதந்தந் தனனதந்தந்
தனனதந்தந் தானந்தந் தனதான.

744. சகுடமுந்துங் கடலடைந்துங் குளமகிழ்ந்துந் தோய்சங்கம்
கமுகடைந்தண் டமுதகண்டந் தரளகந்தந் தேர்கஞ்சம்
சரமெனுங்கண் குமிழதுண்டம் புருவெனுஞ்செஞ் சாபம்
பொன் திகழ்மாதர்
சலசகெந்தம் புழுகுடன்சண் பகமணங்கொண் டேய்ரண்டந்
தனகனம்பொன்கிரிவணங்கும்பொறிபடுஞ்செம்பேர்வந்தண்
சலனசம்பொன் றிடைபணங்கின் கடிதடங்கொண் டாரம்
பொன் தொடர்பார்வை

---

* விருமம் - பிரமை. † பவுஷு - வாழ்வு, சம்பிரமம்.

புகலல்கண்டஞ் சரிகரம்பொன் சரணபந்தந் தோதிந்தம்
புரமுடன்கிண் கிணிசிலம்பும் பொலியலம்புந் தாள்ரங்கம்
புணர்வணைந்தண் டுவரொடுந்தொண் டிடர்கிடந்துண் டேர்
கொஞ்சுங் கடைநாயேன்
புகழடைந்துன் கழல்பணிந்தொண் பொடியணிந்தங் காநந்தம்
புனல்படிந்துண் டவசமிஞ்சுந் தவசர்சந்தம் போலுந்திண்
புவனிகண்டின் றடிவணங்குஞ் செயல்கொளஞ்செஞ் சீர்
செம்பொன் கழல்தாராய்
திகுடதிந்திந் தகுடதந்தந் திகுடதிந்திந் தோதிந்தம்
டகுடடண்டண் டிகுடடிண்டிண் டகுடடண்டண் டோடிண்டிண்
டிமுடடிண்டிண் டுமுடடுண்டுண் டிமுடடிண்டென் றேசங்
கம் பலபேரி
செககணஞ்சஞ் சலிகைபஞ்சம் பறைமுழங்கும் போரண்டஞ்
சிலையிடிந்துங் கடல்வடிந்தும் பொடிபறந்துண்டோர்சங்கஞ்
சிரமுடைந்தண் டவுணரங்கம் பிணமலைந்தன் றுடுஞ்செங்
கதிர்வேலா
அகிலஅண்டஞ் சுழலஎங்கும் பவுரிகொண்டங் காடுங்*கொன்
புகழ்விளங்குங் கவுரிபங்கன் குருவெனுஞ்சிங் காரங்கொண்
டறுமுகம்பொன் சதிதுலங்குந் திருபதங்கந் தாஎன்றென்
றமரோர்பால்
அலர்பொழிந்தங் காமுகிழ்ந்தொண் சரணமுங்கொண் டோதந்தம்
புனகுறம்பெண் சிறுமியங்கம் புணர்செயங்கொண் டேயம்பொன்
அமைவிளங்கும் †புலிசரம்பொன் திருநடங்கொண் டார்
‡கந்தம் பெருமாளே. (சகூ)

தாந்தன தானதன தாந்தன தானதன
தாந்தன தானதன தனதான.

745. சாந்துட னேபுழுகு தோய்ந்தழ கார்குழலை
மோந்துப யோதரம தணையாகச்

---

* கொன் - வலிமை. † புலிசரம் - புலீச்சரம், அதாவது புலியூர். ‡ கந்த அம் பெருமாளே எனப் பிரித்துக்கொள்க.

சாய்ந்துப்ர தாபமுடன் வாழ்ந்தனு ராகசுக
காந்தமொ டேசியென மடவார்பால்
கூர்ந்தக்ரு பாமனது போந்துன தாள்குறுகி
ஓர்ந்துண ராவுணர்வி லடிநாயேன்
கூம்பவிழ் கோகனக பூம்பத கோதிலிணை
பூண்டுற வாடுதின முளதோதான்
பாந்தளின் மீதினிதி னேங்குக ணேதுயில்கொள்
நீண்டிடு மாலொடயன் அறியாது
பாம்புரு வானமுநி வாம்புலி யானபதன்
ஏய்ந்தெதிர் காணநட மிடுபாதர்
பூந்துணர் பாதிமதி வேய்ந்தச டாமகுட
மாங்கன காபுரியில் அமர்வாழ்வே
பூங்கமு கார்வுசெறி யூங்கன காபுரிசை
சூழ்ம்புலி யூரிலுறை பெருமாளே. (ருo)

தனதனன தனதான தனதனன் தனதான
தனதனன தனதான தனதான.

746. சுடரனைய திருமேனி யுடையழகு முதுஞான
சொருப*கிரி யிடமேவு †முகமாறும்
சுரர்தெரிய லளிபாட மழலைகதி நறைபாய
துகிரிதழின் மொழிவேத மணம்வீச
அடர்பவள வொளிபாய அரியபரி புரமாட
அயில்கரமொ டெழில்தோகை மயிலேறி
அடியனிரு வினைநீறு படஅமர ‡ரிதுபூரை
அதிசயமெ னருள்பாட வரவேணும்
§விடைபரவி அயன்மாலொ டமரர்முநி கணமோட
மிடறடைய விடம்வாரி யருள்நாதன்
மினலனைய இடைமாது இடமருவு குருநாதன்
மிகமகிழ அநுபூதி யருள்வோனே

---

* கிரியிடம் - கிரீடம். † முகம்ஆறும் - முகம் ஆறும் தோன்ற. ‡ இது பூரை அதிசயம் என அருள்பாட - இவன் ஏதுமற்றவன்; இவனுக்கடக் கடவுள் அருள்செய்வது என்ன ஆச்சரியம் என்று திருவருளைக்கொண்டாட. பூரை - ஒன்றுமில்லாமை. § விடைபரவி விடைபெற்றுப் பரவி.

இடர்கலிகள் பிணியோட எனையுமருள் குறமாதி
னிணையிளநீர் முகைமார்பின் அணைமார்பா
இனியமுது புலிபாத னுடனரவு சததகோடி
யிருடியர்கள் புகழ்ஞான பெருமாளே. (௫க)

தத்ததன தானதன தானதன தானதன
தத்ததன தானதன தானதன தானதன
தத்ததன தானதன தானதன தானதன தனதான.

747. தத்தைமயில் போலுமியல் பேசிபல மோகநகை
யிட்டுமுட னணிமுகை மீதுதுகில் மூடியவர்
சற்றவிடம் வீடுமினி வாருமென வோடிமடி பிடிபோல
*தைச்சரச மோடுறவெ யாடியக மேகொடுபொ
யெத்தியணை மீதி†விது காலமெனிர் போவதென
தட்டுபுழு கோடுபனி நீர்பலசு வாதையவர் உடல்பூசி
வைத்துமுக மோடிரச வாயிதழி னூறல்பெரு
கக்குழல ளாவசுழல் வாழ்விழிக ளேபதற
வட்டமுலைமார்புதையவேர்வைதரதோளிறுகி யுடைசோர
மச்சவிழி பூசலிட ‡வாய்புலியு லாசமுட
னெப்பியிரு வோருமயல் மூழ்கியபின் ஆபரணம்
வைத்தடகு தேடுபொருள் சூறைகொளு வார்கலவி செயலாமோ
சத்திசர சோதிதிரு மாதுவெகு ரூபிசுக
நித்தியகல் யாணிபெணே யீனமலை மாதுசிவை
தற்பரனொ டாடுமபி ராமிசிவ காமியுமை யருள்பாலா
சக்ரகிரி சூரிமக மேருகடல் தூளிபட
ரத்நமயி லேறிவிளை யாடியசு ராரைவிழ
சத்தியினையேவிஅமரோர்கள்சிறைமீளநடம் இடுவோனே
துத்திதன பாரவெகு மோகசுக வாரிமிகு
சித்ரமுக ரூபியென தாயிவளி நாயகியை
சுத்தஅணை யூடுவட மாமுகைவி டாதகர மணிமார்பா
§சுத்தவம காதவசி காமணியெ னேதுமவர்
சித்தமதி லேகுடிய தாவுறையும் ஆறுமுக
சுப்ரமணியாபுலியூர் மேவியுறை தேவர்புகழ் பெருமாளே.

---

* தை - தைக்கும்படியான. † இதுகாலம் என் நீர் போவது என. ‡ வாய்
புலி - வாய்ந்து புல்லி. § சுத்த அம் மகாதவ.

தத்த தத்தன தான தானன தத்த தத்தன தான தானன
தத்த தத்தன தான தானன தனதான.

748. துத்தி பொற்றன மேரு வாமென வொத்திபத்திரள்வாகுவாயவிர்
துப்பு முத்தொடு மார்பி னுடிட மயில்போலே
சுக்கை மைக்குழ லாட நூலிடை பட்டு விட்டவிர் காம னூல்குல்
சுற்று வித்துறு வாழை சேர்துடை விலைமாதர்
தத்தை புட்குர லோசை நூபுர மொத்த நட்டமொ டாடி மார்முகை
சற்ற சைத்துகு லாவும் வேசியர் அவரோடே
தர்க்க மிட்டுற வாடி யீளை*நொய் கக்கல் விக்கல்கொ ளூளைநாயென
சிச்சி சிச்சி†யெ னுல்வர் கூறிட உழல்வேனோ
தித்தி மித்திமி தீத தோதக தத்த னத்தன தான தீதிமி
திக்கு முக்கிட மூரி பேரிகை தவில்போடச்
சித்ர வித்தைய ராட வானவர் ‡பொற்பு விட்டிடு சேசெ சேயென
செக்கு விட்டசு ரோர்கள் தூள்பட விடும்வேலா
செத்தி டச்சம னுர்க டாபட அற்று தைத்தசு வாமி யாரிட
சித்தி ரச்சிவ காமி யாரருள் முருகோனே
தெற்க ரக்கர்கள் தீவு நீறிட விட்ட அச்சுத ரீனு மானொடு
சித்தி ரப்புலி யூரில் மேவிய பெருமாளே. (ருங)

தானதன தத்த தந்தன தானதன தத்த தந்தன
தானதன தத்த தந்தன தந்ததான.

749. நாலுசது ரத்த பஞ்சறை மூலகம லத்தி லங்கியை
நாடியின டத்தி மந்திர பந்தியாலே
காரணபு ரத்தி விந்துவி னூடுறஇ ணக்கி நன்சுடர்
நாறிசைந டத்தி மண்டல சந்தியாறில்
கோலமுழு திப்ப கண்டுள நாலினைம றித்தி தம்பெறு
கோவெனமு ழக்கு சங்கொலி விந்துநாதம்
கூடியமு கப்பி லிந்திர வானவமு தத்தை யுண்டொரு
கோடிநட னப்ப தஞ்சபை யென்றுசேர்வேன்

---

* நொய் - நோய். † என நால்வர் கூறிட எனப்பிரிக்க. ‡பொற்புவிட்டிடு - பொற்பூ இட்டு இட்டு.

*ஆலமல ருற்ற சம்பவி†வேரிலிகு லக்கொ ழுந்திலி
ஆரணர்த லைக்க லங்கொளி செம்பொன்வாசி
ஆணவ மயக்க முங்‡கலி காமியம கற்றி யென்றனை
ஆளுமைப ரத்தி சுந்தரி தந்தசேயே
வேலதையெ டுத்து மிந்திரர் மால்விதிபிழைக்க வஞ்சகர்
வீடெரிகொளுத்தி யெண்கடல் உண்டவேலா
வேதசது ரத்தர் தென்புலி யூருறையொ ருத்தி பங்கினர்
வீறுநட னர்க்கி சைந்தருள் தம்பிரானே. (௫௪)

தானத்தன தானத்தன தானத்தன தானத்தன
தானத்தன தானத்தன தனதான.

750. நீலக்குழ லார்முத்தணி வாய்சர்க்கரை யார்தைப்பிறை
நீளச்சசி யார்பொட்டணி நுதல்மாதர்
நீலக்கய லார்பத்திர வேலொப்பிடு வார்நற்§கணி
நேமித்தெழு தாசித்திர வடிவார்தோள்
ஆலக்கழை யார்||துத்திகொ ளாசக்குவ டார்கட்டளை
யாகத்தமி யேனித்தமும் உழல்வேனோ
ஆசைப்பத மேல்புத்திமெய் ஞானத்துட னேபத்திர
மாகக்கொள வேமுத்தியை யருள்வாயே
மாலைக்குழ லாளற்புத வேதச்சொரு பாளக்கினி
மார்பிற்பிர காசக்கிரி தனபார
வாசக்குயி லாள்நற்சிவ காமச்செய லாள்பத்தினி
மாணிக்கமி னாள்நிஷ்கள உமைபாகர்
சூலக்கையி னாரக்கினி மேனிப்பர னாருக்கொரு
சோதிப்பொருள் கேள்விக்கிடு முருகோனே
சோதிப்பிர காசச்செய லாள்முத்தமிழ் மானைப்புணர்
சோதிப்புலி யூர்நத்திய பெருமாளே. (௫௫)

---

* ஆலம் மலருற்ற - கைவிரல்களினின்றும் கங்கை முதலிய நதிகளை விரித்த. ஆலம் - நீர். † வேரிலி குலக்கொழுந்திலி - ஆதியந்தமில்லாதவள், ‡ கலி - கல்வி, தோண்டி, வேறுத்து. § கணி - குறித்து எழுதுவோன். || துத்தி - தேமல்.

தனனு தத்தன தனனு தத்தன
தனனு தத்தன தனதான.

751. பனிபோ லத்துளி *சலவா யுட்கரு
பதின்மா தத்திடை தலைகீழாய்ப்
படிமே விட்டுடல் தவழ்வார் தத்தடி
பயில்வா ருத்தியில் சிலநாள்போய்த்
தனமா தர்க்குழி விழுவார் தத்துவர்
சதிகா ரச்சமன் வருநாளிற்
றரியா †ரிற்சடம் விடுவா ரிப்படி
தளர்மா யத்துயர் ஒழியாதோ
வினைமா யக்கிரி பொடியா கக்கடல்
விகடா ருக்கிட விடும்வேலா
விதியோ னைச்சது முடிநால் பொட்டெழ
மிகவே குட்டிய குருநாதா
நினைவோர் சித்தமொ டகலா மற்புகு
நிழலாள் பத்தினி மணவாளா
நிதியா மிப்புவி புலியூ ருக்கொரு
நிறைவே பத்தர்கள் பெருமாளே. (ருசு)

தனதன தனதன தான தாத்தன
தனதன தனதன தான தாத்தன
தனதன தனதன தான தாத்தன தனதான.

752. மகரமொ டுறுகுழை யோலை காட்டியு
மழைதவழ் வனைகுழல் மாலை காட்டியும்
வரவர வரஇத ழூற லூட்டியும் வலைவீசும்
மகரவி ழிமகளிர் பாடல் வார்த்தையில்
வழிவழி யொழுகுமு பாய வாழ்க்கையில்
வளமையி லிளமையில் ‡மாடை வேட்கையில் மறுகாதே

---

* சலவாயுள்கரு - சலத்துவார வழியாய் கருத்தரித்து. † இல்சடம் - தனக்கு வீடாகிய சரீரம். ‡ மாடை - பொன்.

இகலிய பிரமக பால பாத்திர
மெழில்பட இடுதிரு நீறு சேர்த்தது
மிதழிமை யழகிய வேணி யார்த்ததும் விருதாக
எழில்பட மழுவுடன் மானு மேற்றது
மிசைபட இசைதரு ஆதி தோற்றமு
மிவையிவை யெனவுப தேச மேற்றுவ தொருநாளே
ஜகதல மதிலருள் ஞான வாட்கொடு
தலைபறி யமணர்ச மூக மாற்றிய
தவமுனி சகமுளர் பாடு பாட்டென மறைபாடி
தரிகிட தரிகிட தாகு டாத்திரி
கிடதரி கிடதரி தாவெ ளுச்சில
சபதமொ டெழுவன தாள வாச்சியம் உடனேநீள்
அகுதகு குகுவென ஆளி வாய்ப்பல
அலகைக ளடைவுட னுடு மாட்டமு
மரனவ னுடனெழு காளி கூட்டமும் அகலாதே
*அறிதுயில் சயனவி யாள மூர்த்தனு
மணிதிகழ் மிகுபுலி யூர்வி யாக்ரனு
மரிதென முறைமுறை யாடல் காட்டிய பெருமாளே.

தத்த தத்த தாத்த தத்த தத்த தாத்த
தத்த தத்த தாத்த தனதான.

753. †மச்ச மெச்சு சூத்ரம் ரத்த பித்த மூத்ரம்
வைச்சி றைச்ச பாத்ரம் அநுபோகம்
மட்க விட்ட சேக்கை உட்பு முத்த வாழ்க்கை
மட்கு லப்ப தார்த்தம் இடிபாறை
எச்சி லச்ச பேய்க்கு மெய்ச்சி லச்ச நாய்க்கு
மெய்ச்சி லச்ச ஈக்கு மிரையாகும்
இக்க டத்தை நீக்கி ‡அக்க டத்து ளாக்கி
இப்ப டிக்கு மோக்ஷம் அருள்வாயே

---

* அறிதுயில் சயனவியாள மூர்த்தன் - பதஞ்சலி பகவான். † மச்சம் - மஞ்சம், அலங்கரித்த கட்டில். ‡ அக்கடம் - சுத்ததேகம்.

பொய்ச்*சி னத்தை மாற்றி மெய்ச்சி னத்தை யேற்றி
பொற்ப தத்து ளாக்கு புலியூரா
†பொக்க ணத்து ‡நீற்றை யிட்டொ ருத்த னுர்க்கு
புத்தி மெத்த காட்டு §புனவேடன்
பச்சி லைக்கும் வாய்க்கு ளெச்சி லுக்கும் வீக்கு
பைச்சி லைக்கு மாட்கொள் அரன்வாழ்வே
பத்தி சித்தி காட்டி அத்தர் சித்த மீட்ட
பத்த ருக்கு வாய்த்த பெருமாளே. (ருஅ)

தனன தந்தன தந்த தானன
தனன தந்தன தந்த தானன
தனன தந்தன தந்த தானன தந்ததான.

754. மதிய மண்குண மஞ்சு நால்முக நகர முன்கலை கங்கை நால்குண
மகர முன்சிக ரங்கி மூணிடை தங்குகோண
மதன முன்தரி சண்ட மாருத மிருகு ணம்பெறி லஞ்செ லோர்தெரு
வகர மிஞ்சிய கன்படா கமொ ரொன்றுசேரும்
கதிர டங்கிய அண்ட கோளகை யகர நின்றிடும் ரண்டு காலிசை
ககன மின்சுழி ரண்டு கால்பரி கந்துபாயும்
கருணை யிந்திரி யங்கள் சோதிய அருண சந்திர மண்ட லீகரர்
கதிகொள் யந்திர விந்து நாதமொ டென்றுசேர்வென்
அதிர பம்பைகள் டங்கு டாடிக முதிர அண்டமொ டைந்து பேரிகை
டகுட டண்டட தொந்த தோதக என்றுதாளம்
அதிக விஞ்சையர் தும்புரு நாரதரொ டிதவி தம்பெறு சிந்து பாடிட
அமரர் துந்துமி சங்கு தாரைகள் பொங்கவூடு
உதிர மண்டல மெங்கு மாயொளி யெழகு மண்டியெ ழுந்து சூரரை
யுயர்ந ரம்பொடெ லும்பு மாமுடி சிந்திவீழ
உறுசி னங்கொடெ திர்ந்த சேவக மழைபு குந்துய ரண்டம் வாழ்வுற
வுரக னும்புலி கண்ட வூர்மகிழ் தம்பிரானே. (ருக)

---

* சினம் - சின்னம், அடையாளம். † பொக்கணம் - ஒருவகை விபூதிப்பை. ‡ நீற்றையிட்ட ஒருத்தனுர் என்பது சிவகோசரியார். § புனவேடன் - கண்ணப்பநாயனுர்.

தனன தனதன தனன தனதன
தனன தனதன தனன தனதன
தத்தத் தத்தன தத்தத் தத்தன
தத்தத் தத்தன தத்தத் தத்தன தனதான.

755. மருவு கடல்முகி லனைய குழல்மதி
வதன நுதல்சிலை பிறைய தெனும்விழி
மச்சப் பொற்கணை முக்குப் பொற்குமி
ழொப்பக் கத்தரி யொத்திட் டச்செவி
குமுத மலரித ழமுத மொழிநிரை
தரள மெனுநகை மிடறு கமுகென
வைத்துப் பொற்புய பச்சைத் தட்டையொ
டொப்பிட் டுக்கம லக்கைப் பொற்றுகிர்
வகைய விரலொடு கிளிகள் முகநக
மெனவு மிகலிய குவடு மிணையென
வட்டத் துத்திமு கிழ்ப்பச் சக்கரம்
வைத்துப் பொற்குட மொத்திட் டுத்திகழ் முலைமேவும்
வடமு நிரைநிரை தரள பவளமொ
டசைய பழுமர இலைவ யிறுமயி
ரற்பத் திக்கிணை பொற்புத் தொப்புளும்
அப்புக் குட்சுழி யொத்துப் பொற்கொடி
மதன னுருதுடி யிடையு மினலென
அரிய கடிதட மமிர்த கழைரச
மட்டுப் பொற்கம லத்திற் சக்கிரி
துத்திப் பைக்கொரு மித்துப் பட்டுடை
மருவு துடையிணை கதலி பரடுகொள்
கணையு முழவென கமட மெழுதிய
வட்டப் புத்தக மொத்துப் பொற்சர
ணத்திற் பிற்புற மெத்துத் தத்தைகள் மயில்போலே
தெருவில் முலைவிலை யுரைசெய் தவரவர்
மயல்கொ டணைவர மருள்செய் தொழில்கொடு
தெட்டிப் பற்பல சொக்கிட் டப்பொருள்
பற்றிக் கட்டில ணைக்கொப் பிப்புணர்

திலத மழிபட விழிகள் சுழலிட
மலர்க ளணிகுழ லிடைகொள் துகில்பட
தித்தித் துப்பிதழ் வைத்துக் கைக்கொடு
கட்டிக் குத்துமு கைக்குட் கைப்பட
திரையி லமுதென கழையில் ரசமென
பலவில் சுளையென வுருக வுயர்மயல்
சிக்குப் பட்டுடல் கெட்டுச் சித்தமும்
வெட்கித் துக்கமு முற்றுக் கொக்கென நரைமேவிச்

செவியொ டொளிர்விழி மறைய மலசல
மொழுக பலவுரை குழற தடிகொடு
தெத்திப் பித்தமு முற்றித் தற்செய
லற்றுச் சிச்சியெ னத்துக் கப்பட
சிலர்கள் முதுவுடல் வினவு பொழுதினி
லுவரி நிறமுடை நமனு முயிர்கொள
செப்பற் றுப்பிண மொப்பித் துப்பெய
ரிட்டுப் பொற்பறை கொட்டச் செப்பிடு
சென்ன மிதுவென அழுது முகமிசை
அறைய அணிபவ ரெடென சுடலையில்
சிற்றிக் குக்கிரை யிட்டிட் டிப்படி
நித்தத் துக்கமெ டுத்திட் டுச்சட முழல்வேனோ

குருவி னுருவென அருள்செய் துறையினில்
குதிரை கொளவரு நிறைத வசிதலை
கொற்றப் பொற்பதம் வைத்திட் டற்புத
மெற்றிப் பொற்பொரு ளிட்டுக் கைக்கொளு
முதல்வ ரிளகலை மதிய மடைசடை
அருண வுழைமழு மருவு திருபுயர்
கொட்டத் துப்புரர் கெட்டுப் பொடிபட
விட்டத் திக்கணை நக்கர்க் கற்புத
குமர னெனவிரு தொலியு முரசொடு
வளையு மெழுகட லதிர முழவொடு
கொட்டத் துட்டரை வெட்டித் தட்கட
லொப்பத் திக்குமதித்துத் தத்திட அமர்மேவிச்

குருகு கொடிசிலை குடைகள் மிடைபட்
மலைகள் பொடிபட வுடுக ளுதிரிட
கொத்திச் சக்கிரி பற்றப் பொற்பரி
எட்டுத் திக்குமெ டுத்திட் டுக்குரல்
குமர குருபர குமர குருபர
குமர குருபர எனவொ தமரர்கள்
கொட்பப் புட்பமி றைத்துப் பொற்சர
ணத்திற் கைச்சிரம் வைத்துக் *குப்பிட
குலவு நரிசிறை கழுகு கொடிபல
கருட னடமிட குருதி பருகிட
கொற்றப் பத்திர மிட்டுப் பொற்கக
னத்தைச் சித்தமி ரக்ஷித் துக்கொளு மயில்வீரா
சிரமொ டிரணிய னுடல்கி ழியவொரு
பொழுதி னுகிர்கொடு அரியெ னடமிடு
சிற்பர்த் திட்பதம் வைத்துச் சக்கர
வர்த்திக் குச்சிறை யிட்டுச் சுக்கிரன்
அரிய விழிகெட இருப தமுமுல
கடைய நெடியவர் திருவு மழகியர்
தெற்குத் திக்கில ரக்கர்க் குச்சின
முற்றுப் பொற்றசர் தற்குப் புத்திர
செயமு மனவலி சிலைகை கொடுகன
மிருப துடைகிரி சிரமொர் பதும்விழ
திக்கெட் டைக்கக னத்தர்க் குக்கொடு
பச்சைப் பொற்புய னுக்குச் சித்திர மருகோனே
திலத மதிமுக அழகி மரகத
வடிவி பரிபுர நடனி மலர்பத்
சித்தர்க் குக்குறி வைத்திட் டத்தன
முத்தப் பொற்கிரி யொத்தச் சித்திர
சிவைகொள் திருசர சுவதி வெகுவித
சொருபி முதுவிய கிழவி யியல்கொடு
செட்டிக் குச்சுக மூற்றத் தத்துவ
சித்திற் சிற்பதம் வைத்தக் கற்புறு

* குப்பிட - கும்பிட.

திரையி லமுதென மொழிசெய் கவுரியி
னரிய மகனென புகழ்பு விநகரில்
செப்புப் பொற்றன முற்றப் பொற்குற
தத்தைக் குப்புள கித்திட் டொப்பிய பெருமாளே.(௬௦)

தத்த தானன தத்தன தானன
தத்த தானன தத்தன தானன
தத்த தானன தத்தன தானன தனதான.

756. முத்த மோகன தத்தையி னூர்சுர
லொத்த வாயித சர்க்கரை யார்நகை
முத்து வாரணி பொற்குவ டார்முகை விலைமாதர்
*மொக்கை போக†செ குத்திடு வார்பொருள்
பற்றி வேறும மைத்திடு வார்சிலர்
‡முச்ச லீலகை சொக்கிடு வாரிடர் கலிசூழச்
§சித்தி லாடஅ மைத்திடு வார்கவ
டுற்ற மாதர்வ லைப்புகு நாயெனை
சித்தி ஞானம்வெ ளிப்பட வே||சுடர் மடமீதே
சித்தெ லா¶மொரு மித்துன தாறினம்
வைத்து நாயென ருட்பெற வேபொருள்
செப்பி யாறுமு கப்பரி வோடுணர் வருள்வாயே
தத்த னுனத னத்தன தாவென
டுக்கை பேரிமு ழக்கிட வேகடல்
சத்த திவுத யித்தியர் மாளிட விடும்வேலா
சத்தி லோகப ரப்பர மேசுர
நிர்த்த மாடுக ழற்கரு ணாகர
தற்ப ராபர நித்தனுர் பாலுறை யுமைபாலா

---

* மொக்கை - வெட்கம். † செகுத்தல் - அழித்தல். ‡ முச் சலீலகை சொக்கு - வாய்நீர், சிறுநீர், நாதநீர் ஆகிய மூன்று நீரின் சம்பந்தமான சொக்கு மருந்து. சலீலம் - சலிலம், நீர். § சித்து - மாயவித்தை. || சுடர்மடம் - சந்தி ஒளிகாணும் லலாடஸ்தானம். ¶ ஒருமித்த உனதாறு எனப்பிரிக்க; உனது ஆறு - உன்னுடைய சடாக்ஷரத்தை; இனம் வைத்து-இனமாகவைத்து.

துத்தி மார்முகை முத்தணி மோகன
பொற்ப்ர காசமு ளக்குற மான்மகள்
துப்பு வாயிதழ் வைத்தணை சோதிபொன் மணிமார்பா
*சுட்டி நீலஇ ரத்தின மாமயி
லுற்று மேவிய ருட்புலி யூர்வளர்
சுத்த னேசசி பெற்றபெ ணுயகி பெருமாளே.(௬௯௪)

திருவானைக்கா.

தனதனதன தானத் தானன
தனதனதன தானத் தானன
தனதனதன தானத் தானன தனதான.

757. கருமுகில்திர ளாகக் கூடிய
இருளெனமரு ளேறித் தேறிய
கடிகமழள காயக் காரிகள் புவிமீதே
கனவியவிலை யோலைக் காதிகள்
முழுமதிவத னேரப் பாவைகள்
களவியமுழு மோசக் காரிகள் மயலாலே
பரநெறியுண ராஅக் காமுகர்
உயிர்பலிகொளு மோகக் காரிகள்
பகழியைவிழி யாகத் தேடிகள் முகமாயப்
பகடிகள்பொரு ளாசைப் பாடிக
ளுருவியதன பாரக் கோடுகள்
படவுளமழி வேனுக் கோரருள் புரிவாயே
மரகதவித நேர்முத் தார்நகை
குறமகளதி பாரப் பூண்முகை
மருவியமண வாளக் கோலமும் உடையோனே
வளைதருபெரு ஞாலத் தாழ்கடல்
முறையிடநடு வாகப் போயிரு
வரைதுளைபட வேல்விட் டேவிய அதிதீரா

* சுட்டி - தலையணி.

அரவணைதனி லேறிச் சீருடன்
விழிதுயில்திரு மால்சக் ராயுதன்
அடியிணைமுடி தேடிக் காணவும் அரிதாய்
அலைபுனல்சடை யார்மெச் சாண்மையும்
உடையதொர்மயில் வாசிச் சேவக
அழகியதிரு வானைக் காவுறை பெருமாளே.(க)

தானத் தானன தத்தன தத்தன
தானத் தானன தத்தன தத்தன
தானத் தானன தத்தன தத்தன தனதான.

758. வேலைப் போல்விழி யிட்டும ருட்டிகள்
காமக் ரோதம்வி ளைத்திடு துட்டிகள்
வீதிக் கேதிரி பப்பர மட்டைகள் முலையானை
மேலிட் டேபொர விட்டபொ றிச்சிகள்
மார்பைத் தோளைய சைத்துந டப்பிகள்
வேளுக் காண்மைசெ லுத்துச மர்த்திகள் களிகூரும்
சோலைக் கோகில மொத்தமொ ழிச்சிகள்
காசற் றூரையி தத்திலொ ழிச்சிகள்
தோலைப் பூசிமி னுக்கியு ருக்கிகள் எவரேனும்
தோயப் பாயல ழைக்கும வத்திகள்
மோகப் போகமு யக்கிம யக்கிகள்
சூறைக் காரிகள் துக்கவ லைப்படல் ஒழிவேனோ
காலைக் கேமுழு கிக்குண திக்கினில்
ஆதித் யாயஎ னப்பகர் தர்ப்பண
காயத் ரீசெப மர்ச்சனை யைச்செயு முனிவோர்கள்
கானத் தாசிர மத்தினி லுத்தம
வேள்விச் சாலைய ளித்தல்பொ ருட்டெதிர்
*காதத் தாடகை யைக்கொல்க்ருபைக்கடல் மருகோனே
ஆலச் சாறுகொ தித்துவ யற்றலை
பாயச் சாலித ழைத்திர தித்தமு
தாகத் தேவர்கள் மெச்சிய செப்பதி யுறைவேலா
ஆழித் தேர்மறு கிற்பயில் மெய்த்†திரு
நீறிட் டான்மதிள் சுற்றிய பொற்றிரு
ஆனைக் காவினி லப்பர்ப்ரி யப்படு பெருமாளே.(உ)

---

* காதம் - காதகம். † திருநீறிட்டான் மதிள்-ஆலயத்தைச் சுற்றியதிரு மதிலின் பெயர்.

தானத் தான தான தனதன தானத் தான தான தனதன
தானத் தான தான தனதன தனதான.

759. காவிப் பூவை யேவை யிகல்வன நீலத் தால கால நிகர்வன
காதிப் போக மோக மருள்வன இருதோடார்
காதிற் காதி மோதி யுழல்கண மாயத் தார்கள் தேக பரிசன
காமக் ரோத லோப மதமிவை சிதையாத
பாவிக் காயு வாயு வலம்வர *லாவிப் பார்கள் போத கருமவு
பாயத் தான ஞான நெறிதனை யினிமேலன்
பா†லெக் காக யோக ஜபதப ‡நேசித் தார வார பரிபுர
பாதத் தாளு மாறு திருவுள நினையாதோ
கூவிக் கோழி வாழி யெனமயி லாலித் தால கால மெனவுயர்
கூவிச் சேனை வான மிசைதனில் விளையாடக்
கோரத் தீர சூர னுடலிரு கூறுற் றோட வேனை யசுரர்கள்
கூடிக் §கால மாக அமர்செய்த வடிவேலா
||ஆவிச் சேல்கள் பூக மடலிள பாளைத் தாறு கூறு படவுய
ராலைச் சோலை மேலை வயலியில் உறைவோனே
ஆசைத் தோகை மார்க ளிசையுட னாடிப் பாடி நாடி வருதிரு
ஆனைக் காவில் மேவி யருளிய பெருமாளே.(௩)

தந்தன தானன தத்ததத்தன
தந்தன தானன தத்ததத்தன
தந்தன தானன தத்ததத்தன தனதான.

760. அஞ்சன வேல்விழி யிட்டழைக்கவு
மிங்கித மாகந கைத்துருக்கவு
மம்புயல் நேர்குழ லைக்குலைக்கவும் நகரேகை
அங்கையின் மூலம்வெ ளிப்படுத்தவு
மந்தர மாமுலை சற்றசைக்கவு
மம்பரம் வீணில விழ்த்துடுக்கவும் இளைஞோர்கள்

---

* லாவித்தல் - அன்புவைத்தல். † லெக்காக - இலக்கு ஆக்க. ‡ நேசித்து - நேசிப்பித்து. § காலமாக - இறக்க. || ஆவி - வாவி.

நெஞ்சினி லாசைநெ ருப்பெழுப்பவும்
வம்புரை கூறிவ ளைத்திணக்கவு
மன்றிடை யாடிம ருட்கொடுக்கவும் எவரேனும்
நிந்தைசெ யாதுபொ ருட்பறிக்கவு
மிங்குவ லார்கள்கை யிற்பிணிப்பற
நின்பத சேவைய நுக்ரகிப்பதும் ஒருநாளே
குஞ்சர மாமுக விக்கிநப்ரபு
அங்குச பாசக ரப்ரசித்தனெர்
கொம்பன்*ம கோதரன் முக்கண்விக்ரம கணராஜன்
கும்பிடு வார்வினை பற்றறுப்பவன்
எங்கள்வி நாயக னக்கர்பெற்றருள்
குன்றைய ரூபக கற்பகப்பிளை யிளையோனே
துஞ்சலி லாதச டக்ஷரப்†பிர
பந்தசு டானன துஷ்டநிக்ரக
சுந்தர ஞாரவை யிற்றமிழ்த்ரய பரிபாலா
துங்க‡க ஜாரணி யத்திலுத்தம
சம்புத டாகம டுத்ததக்ஷிண
சுந்தர மாறன்ம திட்புறத்துறை பெருமாளே.(ச)

தந்தன தானத் தானன தந்தன தானத் தானன
தந்தன தானத் தானன தனதான.

761. அம்புலி நீரைச் சூடிய செஞ்சடை மீதிற் றூவிய
ஐந்தலை நாகப் பூஷணர் அருள்பாலா
அன்புட ஞவிற் பாவது சந்தத மோதிப் பாதமு
மங்கையி ஞனிற் பூசையும் அணியாமல்
வம்பணி பாரப் பூண்முலை வஞ்சியர் மாயச் சாயலில்
வண்டுழ லோதித் தாழலில் இருகாதில்
மண்டிய நீலப் பார்வையில் வெண்டுகி லாடச் சேர்வையில்
மங்கிய வேழைப் பாவியென் அழிவேனே

---

* மகோதரன் - பெரிய வயிற்றையுடையவர். † பிரபந்தம் - பந்திக்கப்படும் ஷட்கோணயந்திரம். ‡ கஜாரணியம் - திருஆனைக்கா.

கொம்பனை நீலக் கோமளை அம்புய மாலைப் பூஷணி
குண்டலி யாலப் போசனி யபிராமி
கொஞ்சிய வானச் சானவி சங்கரி வேதப் பார்வதி
குன்றது வார்பொற் காரிகை யருள்பாலா
செம்பவ ளாயக் கூறிதழ் மின்குற மானைப் பூண்முகை
திண்புய மாரப் பூரணம் அருள்வோனே
செந்தமிழ் பாணப் பாவலர் சங்கித யாழைப் பாடிய
தென்திரு வானைக் காவுறை பெருமாளே. (ரு)

தனத்த தான தானன தனத்த தான தானன
தனத்த தான தானன தனதான.

762. அனித்த மான வூனாளு மிருப்ப தாக வேநாசி
யடைத்து வாயு வோடாத வகைசாதித்
தவத்தி லேகு வால்மூலி புசித்து வாடு மாயாச
அசட்டு யோகி யாகாமல் மலமாயை
செனித்த காரி யோபாதி யொழித்து ஞான ஆசார
சிரத்தை யாகி யான்வேறென் உடல்வேறு
செகத்தி யாவும் வேறாக நிகழ்ச்சி யாம நோதீத
சிவச்சொ ரூப மாயோகி யெனஆள்வாய்
தொனித்த நாத வேயூது சகஸ்த்ர நாம கோபால
சுதற்கு நேச மாரூத மருகோனே
சுவர்க்க லோக மீகாம சமஸ்த லோக பூபால
தொடுத்த நீப வேல்வீர வயலூரா
மனித்த ராதி சோணாடு தழைக்க மேவு காவேரி
மகப்ர வாக *பானீயம் அலைமோதும்
மணத்த சோலை சூழ் †காவை அனைத்து லோக மாள்வாரு
மதித்த சாமி யேதேவர் பெருமாளே.(சு)

---

* பானீயம் - நீர். † காவை என்பது திருவானைக்கா.

தானதன தானத் தானதன தானத்
தானதன தானத் தனதான.

763. ஆரமணி வாரைப் பீறியற மேலிட்
டாடவர்கள் வாடத் துறவோரை
ஆசைமட லூர்வித் தாளுமதி பாரப்
பாளிதப டீரத் தனமானூர்
காரளக நீழற் காதளவு மோடிக்
காதுமபி ராமக் கயல்போலக்
காலனுடல் போடத் தேடிவரு நாளிற்
காலைமற வாமற் புகல்வேனே
பாரடைய வாழ்வித் தார*அகி பாசச்
சாமளக லாபப் பரியேறிப்
பாய்மதக போலத் தானெடிக லாமுற்
†பாடிவரு மேழைச் சிறியோனே
சூர்புர சூறைக் காரசுரர் காவற்
காரஇள ஏனற் புனமேவும்
தோகைதிரு வேளைக் காரதமிழ் வேதச்
சோதிவளர் காவைப் பெருமாளே. (எ)

தான தத்தன தத்தன தத்தன
தான தத்தன தத்தன தத்தன
தான தத்தன தத்தன தத்தன தனதான.

764. ஆலம் வைத்தவி ழிச்சிகள் சித்தச
னுக மக்கலை கற்றச மர்த்திக
ளார்ம னத்தையு மெத்திவ ளைப்பவர் தெருவூடே
ஆர வட்டமு கைக்குவி லைப்பண
மாயி ரக்கல மொட்டிய ளப்பினு
மாசை யப்பொரு ளொக்கந டிப்பவ ருடன்மாலாய்
மேலி ளைப்பமு சிப்புமு வத்தையு
மாயெடுத்தகு லைப்பொடு பித்தமு
மேல்கொ ளத்தலை யிட்டவி திப்படி யதனாலே

---

* அகி - பாம்பு. †பாடிவரல் - விளங்தோடிவருதல். பாடியோட்டம் ஓர் விளையாட்டு.

மேதி னிக்குள பத்தனெ னப்பல
பாடு பட்டுபு ழுக்கொள்ம லக்குகை
வீடு கட்டியி ருக்குமெ னக்குநின் அருள்தாராய்
பீலி மிக்கம யிற்றுர கத்தினி
லேறி முட்டவ ளைத்துவ குத்துடல்
பீற லுற்றவு யுத்தக ளத்திடை மடியாத
பேர ரக்கரெ திர்த்தவ ரத்தனை
பேரை யுக்ரக ளப்பலி யிட்டுயர்
பேய்கை கொட்டிந டிப்பம ணிக்கழு குடனாட்
ஏலம் வைத்தபு யத்தில ணைத்தருள்
வேலெ டுத்தச மர்த்தையு ரைப்பவர்
ஏவ ருக்கும னத்தில்நி னைப்பவை அருள்வோனே
ஏழி சைத்தமி ழிற்பய னுற்ற*வெ
ணுவ லுற்றடி யிற்பயி லுத்தம
ஈசன் முக்கணி ருத்தன ளித்தருள் பெருமாளே. (அ)

தனத்தா தனத்தா தனத்தா தனத்தா
தனத்தா தனத்தான தந்ததான.

765. உரைக்கா ரிகைப்பா லெனக்கே முதற்பே
ருனக்கோ மடற்கோவை யொன்றுபாட்
உழப்பா திபக்கோ டெழுத்தா ணியைத்தே
டுனைப்பா ரிலொப்பார்கள் கண்டிலேன்யான்
குரைக்கா னவித்யா கவிப்பூ பருக்கே
குடிக்காண் முடிப்போடு கொண்டுவாபொன்
குலப்பூ ணிரத்நா திபொற்றூ செடுப்பா
யெனக்கூ றிடர்ப்பாடின் மங்குவேனோ
அரைக்கா டைசுற்றூர் தமிழ்க்கூ டலிற்போய்
அனற்கே புனற்கேவ ரைந்தஏ டிட்
டறத்தா யெனப்பேர் படைத்தாய் புனற்சே
லறப்பாய் வயற்கீழ மர்ந்தவேளே

---

* வெண்ணுவல் - திரு ஆனைக்கா கோயிலிலுள்ள விருக்ஷம்.

திரைக்கா விரிக்கே கரைக்கா னகத்தே
சிவத்யா னமுற்றோர் *சி லந்திநூல்செய்
திருக்கா வணத்தே யிருப்பா ரருட்கூர்
திருச்சா லகச்சோதி தம்பிரானே. (கூ)

தான தனன தனதந்த தந்தன
தான தனன தனதந்த தந்தன
தான தனன தனதந்த தந்தன தனதான.

766. ஓல மறைக ளறைகின்ற வொன்றது
மேலை வெளியி லொளிரும்ப ரஞ்சுடர்
ஓது சரியை க்ரியையும்பு ணர்ந்தவர் எவராலும்

ஓத வரிய துரியங்க டந்தது
போத அருவ சுருபம்ப்ர பஞ்சமும்
ஊனு முயிரு முழுதுங்க லந்தது சிவஞானம்

சால் வுடைய தவர்கண்டு கொண்டது
மூல நிறைவு குறைவின்றி நின்றது
சாதி குலமு மிலதன்றி யன்பர்சொ ன்வியோமஞ்

சாரு மனுப வரமைந்த மைந்தமெய்
வீடு பரம சுகசிந்து இந்த்ரிய
தாப சபல மறவந்து நின்கழல் பெறுவேனோ

வால குமர குககந்த குன்றெறி
வேல மயில எனவந்து கும்பிடு
வான விபுதர் பதியிந்த்ரன் வெந்துயர் களைவோனே

வாச களப வரதுங்க மங்கல
வீர கடக புயசிங்க சுந்தர
வாகை புனையும் ரணரங்க புங்கவ வயலூரா

ஞால முதல்வி யிமயம்ப யந்தமின்
நீலி கவுரி பரமங்கை குண்டலி
நாளு மினிய கனியெங்க ளம்பிகை த்ரிபுராயி

நாத வடிவி †யகிலம்ப ரந்தவ
ளாலி னுதர முளபைங்க ரும்புவெ
ணாவ லரசு மனைவஞ்சி தந்தருள் பெருமாளே. (கoO)

* சிலந்திநூல்செய் திருக் காவணம் - திரு ஆனைக்கா.
† அகிலம் பரந்தவள் - அகிலாண்டநாயகி.

தனதன தானந்த தான தந்தன
தனதன தானந்த தான தந்தன
தனதன தானந்த தான தந்தன தனதான.

767. குருதிபு லாலென்பு தோன ரம்புகள்
கிருமிகள் மாலம்பி சீத மண்டிய
குடர்நிணம் ரோமங்கள் மூளை யென்பன பொதிகாயக்
குடிலிடை யோரைந்து வேட ரைம்புல
அடவியி லோடுந்து ராசை வஞ்சகர்
கொடியவர் மாபஞ்ச பாத கஞ்செய அதனாலே
சுருதிபு ராணங்க ளாக மம்பகர்
சரியைக்ரி யாஅண்டர் பூசை வந்தனை
துதியொடு நாடுந்தி யான மொன்றையு முயலாதே
*சமடம தாய்வம்பு † மால்கொ ளுந்திய
திமிரரொ டேபந்த மாய்வ ருந்திய
துரிசற ஆநந்த வீடு கண்டிட அருள்வாயே
ஒருதனி வேல்கொண்டு நீள்க்ர'வுஞ்சமும்
நிருதரு மாவுங் ‡க லோல சிந்துவும்
உடைபட மோதுங்கு மார பங்கப கரவீரா
உயர்தவர் மாவும்ப ரான அண்டர்கள்
அடிதொழு தேமன்ப ராவு தொண்டர்கள்
உளமதில் நாளுங்கு லாவி யின்புற வுறைவோனே
கருதிய ஆறங்க வேள்வி யந்தணர்
அரிகரி கோவிந்த §கேச வென்றிரு
கழல்தொழு சீரங்க ராச னண்புறு மருகோனே
கமலனு மாகண்ட லாதி யண்டரு
மெமதுபி ரானென்று தாள்வ ணங்கிய
‖கரிவனம் வாழ்சம்பு நாதர் தந்தருள் பெருமாளே. (௧)

---

* சமடம் - அறிவின்மை. † மால்கொளுந்திய - மால்கொள்ளும் தீய.
‡ கலோலம் - கல்லோலம், ஒலி. § கேசவென்றிரு - கேசவ என்று+இரு.
‖ கரிவனம் - திரு ஆனைக்கா.

தானத் தானத் தனதானா தானத் தானத் தனதானா.

768. நாடித் தேடித் தொழுவார்பால் * நானத் தாகத் திரிவேனோ
மாடக் கூடற் பதிஞான வாழ்வைச் சேரத் தருவாயே
பாடற் காதற் புரிவோனே பாலைத் தேனைத் தருள்வோனே
ஆடற் றோகைக் கினியோனே ஆனைக் காவிற் பெருமாளே. ()

தனந்த தத்தன தானன தானன
தனந்த தத்தன தானன தானன
தனந்த தத்தன தானன தானன தந்ததான.

769. நிறைந்த துப்பிதழ் தேனூறல் நேரென
மறந்த ரித்தக ணாலால நேரென
நெடுஞ்சு ருட்குழல் †சீமூத நேரென நெஞ்சின்மேலே
நெருங்கு பொற்றன மாமேரு நேரென
மருங்கு நிட்கள ஆகாச நேரென
நிதம்ப முக்கணர் பூணார நேரென நைந்துசீவன்
குறைந்தி தப்பட வாய்பாடி யாதர
வழிந்த ழைத்தணை மேல்வீழ மாலொடு
குமண்டை யிட்டுடை சோராவி டாயில மைந்துநாபி
குடைந்தி ளைப்புறு மாமாய வாழ்வருள்
மடந்தை யர்க்கொரு கோமாள மாகிய
குரங்கை யொத்துழல் வேனோமெ னோலைய மென்றுசேர்வேன்
மறந்த சுக்ரிப மாநீசன் வாசவி
விருந்து ணுத்தநி யோராத தேதுசொல்
மனங்க ளித்திட லாமோது ரோகியுன் முன்புவாலி
வதஞ்செய் விக்ரம சீராம னானில
மறிந்த திச்சர மோகோ கெடாதினி
வரும்ப டிக்குரை யாய்பார் பலாகவம் என்றுபேசி
அறந்த ழைத்தது மானோடு மாகடல்
வரம்ப டைத்ததின் மேலேறி ராவண
னரண்கு லைத்தெதிர் போராடு நாரணன் மைந்தனான
அநங்கன் மைத்துன வேளே கலாபியின்
விளங்கு செய்ப்பதி வேலா யுதாவிய
னலங்‡க யப்பதி வாழ்வான தேவர்கள் தம்பிரானே.()

---

* நான் நத்து ஆக - நான் நத்துதலாக. நானெத்தாக' எனவும் பாடம்.
† சீமூதம் - நீருண்ட மேகம். ‡ கயப்பதி - திருவானைக்கா.

* திருவேட்களம்.

தனதத்தன தாத்தன தானன
தனதத்தன தாத்தன தானன
தனதத்தன தாத்தன தானன தனதான.

770. சதுரத்தரை நோக்கிய பூவொடு கதிரொத்திட ஆக்கிய கோளகை
தழையச்சிவ பாக்கிய நாடக அனுபூதி
சரணக்கழல் காட்டியெ ஞானவ மலமற்றிட வாட்டிய ஆறிரு
சயிலக்குல மீட்டிய தோளொடு முகமாறும்
சதிர்சுற்றுற நோக்கிய பாதமு மயிலிற்புற நோக்கிய ஞமென
கருணைக்கடல் காட்டிய கோலமும் அடியேனைக்
கனகத்தினு நோக்கினி தாயடி யவர்முத்தமி ழாற்புக வேபர
கதிபெற்றிட நோக்கிய பார்வையு மறவேனே
சிதறத்தரை நாற்றிசை பூதரம் நெரியப்பறை மூர்க்கர்கள் மாமுடி
சிதறக்கட லார்ப்புற வேஅயில் விடுவோனே
சிவபத்தினி கூற்றினை மோதிய பதசத்தினி மூத்தவி நாயகி
செகமிப்படி தோற்றிய பார்வதி யருள்பாலா
விதுரற்கும ராக்கொடி யானையும் விகடத்துற வாக்கிய மாதவன்
விசையற்குயர் தேர்ப்பரி யூர்பவன் மருகோனே
வெளியெட்டிசை சூர்ப்பொரு தாடிய கொடிகைக்கொடு சீர்த்தி யுலாவிய
விறல்மெய்த்திரு வேட்கள மேவிய பெருமாளே. (க)

தாத்தன தானன தாத்தன தானன
தாத்தன தானன தனதான.

771. மாத்திரை யாகிலு நாத்தவ றாளுடன்
வாழ்க்கையை நீடென மதியாமல்
மாக்களை யாரையு மேற்றிடு சீலிகள்
மாப்பரி வேயெய்த்தி அனுபோக
பாத்திர மீதென மூட்டிடு மாசைகள்
பாற்படு ஆடக மதுதேடப்

---

* இத்தலம் சிதம்பரத்திற்குச் சமீபத்திலுள்ளது.

பார்க்கள மீதினில் மூர்க்கரை யேகவி
பாற்கட லானென வுழல்வேனோ
சாத்திர மாறையு நீத்தம னேலைய
சாத்தியர் மேவிய பதவேளே
தாத்தரி தாகிட சேக்கெனு மாநட
தாட்பர னார்தரு குமரேசா
*வேத்திர சாலம தேற்றிடு வேடுவர்
†மீக்கமு தாமயில் மணவாளா
வேத்தம தாமறை பார்த்திடு சீர்திரு
‡வேட்கள மேவிய பெருமாளே. (உ)

திருநெல் வாயில்.

தனன தானன தானதாத் தனந்த
தனன தானன தானதாத் தனந்த
தனன தானன தானதாத் தனந்த தனதான.

772. அறிவி லாதவ ரீனர்பேச் சிரண்டு
பகரு நாவினர் லோபர்தீக் குணங்க
ளதிக பாதகர் மாதர்மேற் கலன்கள் புனை§யாதர்
அசடர் பூமிசை வீணராய்ப் பிறந்து
திரியு மானுடர் பேதைமார்க் கிரங்கி
யழியு மாவினர் நீதிநூற் பயன்கள் தெரியாத
நெறியி லாதவர் சூதினுற் கவர்ந்து
பொருள்செய் பூரியர் மோகமாய்ப் ரபஞ்ச
நிலையில் வீழ்தரு மூடர்பாற் சிறந்த தமிழ்கூறி
நினைவு பாழ்பட வாடிநோக் கிழந்து
வறுமை யாகிய தீயின்மேற் கிடந்து
நெளியு நீள்புழு வாயினேற் கிரங்கி யருள்வாயே
கறிய வார்குழல் வானநாட் டரம்பை
மகளிர் காதலர் தோள்கள்வேட் டிணங்கி
நகைகொ டேழிசை பாடிமேற் பொலிந்து களிகூற

---

* வேத்திரசாலம் - அம்புக்கூட்டம். † மீக்கமுது - மிக்க அமுது.
‡ வேத்தமதாமறை - தமிழ்வேதம். § ஆதர் - அறிவிலர்.

நடுவி லாதகு ரோதமாய்த் தடிந்த
தகுவர் மாதர்ம ணாளர்தோட் பிரிந்து
நசைபொ ருதழு தாகமாய்த் தழுங்கி யிடர்கூர
மறியு மாழ்கட லூடுபோய்க் கரந்து
கவடு கோடியின் மேலுமாய்ப் பரந்து
வளரு மாவிரு கூறதாய்த் தடிந்த வடிவேலா
மருவு காளமு கில்கள்கூட் டெழுந்து
மதியு லாவிய மாடமேற் படிந்த
வயல்கள் மேவுநெல் வாயில்வீற் றிருந்த பெருமாளே. ()

திருமயேந்திரம்.

தந்தன தந்தன தாந்த தானன
தந்தன தந்தன தாந்த தானன
தந்தன தந்தன தாந்த தானன தனதான.

773. வண்டணி யுங்கமழ் கூந்த லார்விழி
அம்பிய லுஞ்சிலை போந்த வாணுதல்
வண்டர ளந்திக ழாய்ந்த வார்நகை குயில்போல
வண்பயி லுங்குவ டாண்ட மார்முகை
யின்பொறி யங்குமி ழாம்பல் தோள்கர
வஞ்சியெ னுங்கொடி சேர்ந்த நூலிடை மடவார்பொன்
கண்டவு டன்களி கூர்ந்து பேசிகள்
குண்டுணி யுங்குரல் சாங்க மோதிகள்
கண்சுழ லும்படி தாண்டி யாடிகள் சதிகாரர்
கஞ்சுளி யுந்தடி யீந்து போவென
நஞ்சையி டுங்கவ டார்ந்த பாவிகள்
கம்பையி லுஞ்சட மாய்ந்து நாயனும் உழல்வேனோ
அண்டரு டன்தவ சேந்து மாதவர்
புண்டரி கன்திரு பாங்கர் கோவென
அஞ்சலெ னும்படி போந்து வீரமொ டசுரார்கள்

அங்கமொ டுங்கிட மாண்பெ ருழிக
ளெண்கிரி யும்பொடி சாம்பர் நூறிட
அந்தக னுங்கயி ருங்கை வீசிட விடும்வேலா

செண்டணி யுஞ்சடை பாந்தள் நீர்மதி
யென்பணி யன்கன சாம்பல் பூசிய
செஞ்சட லன்சுத சேந்த வேலவ முருகோனே

திங்கள்மு கந்தன சாந்து மார்பின
ளென்றனு ளம்புகு கான்பெண் மானொடு
சிந்தைம கிழ்ந்தும யேந்த்ர மேவிய பெருமாளே.

சீகாழி.

தனதன தனதன தந்த தானன
தனதன தனதன தந்த தானன
தனதன தனதன தந்த தானன தந்ததான.

774. அலைகடல் சிலைமதன் அந்தி யூதையும்
அரிவையர் வசையுட னங்கி போல்வர
அசைவன விடைமணி யன்றில் கோகிலம் அஞ்சிநானும்

அழலிடு மெழுகென வெம்பி வேர்வெழ
அகிலொடு ம்ருகமத நஞ்சு போலுற
அணிபணி மணிபல வெந்து நீறெழ அங்கம்வேறாய்

முலைகனல் சொரிவர முன்பு போல்நினை
வழிவச மறஅற நின்று சோர்வுற
முழுதுகொள் விரகனல் மொண்டு வீசிட மங்கிடாதே

முருகவிழ் திரள்புய முந்து வேலணி
முளரியொ டழகிய தொங்கல் தாரினை
முனிவற நினதருள் தந்தென் *மாலைமு னிந்திடாதோ

சிலைநுதல் கயல்விழி செஞ்சொல் வானவி
திரிபுரை பயிரவி திங்கள் சூடிய
திகழ்சடை நெடியவள் செம்பொன் மேனியள் சிங்கமேறித்

---

* மாலை - மயக்கத்தை.

திரள்படை பலகைகள் பொங்கு *கோடுகள்
திமிலையொ டறைபறை கின்று மோதிட
சிவனுட னடம்வரு மங்கை மாதுமை தந்தவேளே
மலைதனி லொருமுனி தந்த மாதுதன்
மலரடி வருடியெ நின்று நாடொறு
மயில்பயில் குயில்கிளி வம்பி லேகடி தொண்டினேனே
மழைமுகில் தவழ்தரு மண்டு கோபுர
மதிள்வயல் புடையுற விஞ்சுகாழியில்
வருமொரு கவுணியர் மைந்த தேவர்கள் தம்பிரானே. ()

தனனதான தானன தனனதான தானன
தனனதான தானன தனதான.

775. இரதமான தேனூற லதரமான மாமாத
ரெதிரிலாத பூணார முலைமீதே
இனிதுபோடு மேகாச உடையினாலு மாலால
விழியினாலு மாலாகி யதுராக
விரகமாகி யேபாய விடைவிடாமல் நாடோறு
ம்ருகமதாதி சேரோதி நிழல்மூழ்கி
வினையுமோக மாமாயை கழலுமாறு நாயேனும்
விழலனாய்வி டாதேநின் அருள்தாராய்
அரகரார னாமூடர் திருவெணீறி டாமூடர்
அடிகள்பூசி யாமூடர் கரையேற
அறிவுநூல்க லாமூடர் நெறியிலேகி லாமூடர்
அறம்விசாரி யாமூடர் நரகேழில்
புரளவீழ்வ ரீராறு கரவிநோத சேய்சோதி
புரணபூர ணாகார முருகோனே
புயலுலாவு சேணாடு பரவிநாளு மீடேறு
†புகலிமேவி வாழ்தேவர் பெருமாளே. (உ)

* கோடு - சங்கு. † புகலி - சீகாழி.

தானத்தன தானனதந்த தானத்தன தானனதந்த
தானத்தன தானனதந்த தனதான.

776. ஊனத்தசை தோல்கள்சுமந்த காயப்பொதி மாயமிகுந்த
ஊசற்சுடு நாறுகுரம்பை மறைநாலும்
ஓதப்படு நாலுமுகன்ற னூலுற்றிடு கோலமெழுந்து
ஓடித்தடு மாறியுழன்று தளர்வாகிக்
கூனித்தடி யோடுநடந்து ஈனப்படு கோழைமிகுந்த
கூளச்சட மீதையுகந்து புவிமீதே
கூசப்பிர மாணப்ரபஞ்ச மாயக்கொடு நோய்களன்று
கோலக்கழ லேபெறஇன்று அருள்வாயே
*சேனக்குரு கூடலிலன்று ஞானத்தமிழ் நூல்கள்பகர்ந்து
சேனைச்சம ணோர்கழுவின்கண் மிசையேறத்
தீரத்திரு நீறுபுரிந்து மீனக்கொடி யோனுடல்துன்று
தீமைப்பிணி தீரவுவந்த வரநாதா
கானச்சிறு மானைநினைந்து ஏனற்புன மீதுநடந்து
காதற்கிளி யோடுமொழிந்து சிலைவேடர்
காணக்†கணி யாகவளர்ந்து ஞானக்குற மானைமணந்து
காழிப்பதி மேவியுகந்த பெருமாளே. (௩)

தையா தத்தன தானன தானன
தையா தத்தன தானன தானன
தையா தத்தன தானன தானன தனதான.

777. ஒய்யா ரச்சிலை யாமென வாசனை
மெய்யா ரப்பணி பூஷண மாலைக
ளுய்யா நற்கலை யேகொடு மாமத விதமாகி
ஒவ்வா ரிப்படி யோரென வேயிரு
கையா ரக்கணை மோதிர மேப்பல
வுள்ளார் செப்பிட ஏழுற நாளிலும் உடல்பேணிச்

---

† சேனக்குரு - பிறவியிற் சிறந்த குரு. † கணி - வேங்கைமரம்.

செய்வா ரிப்படி யேபல வாணிப
*மிய்யா ரிற்பண மேயொரு காசிடை
செய்யார் சற்பனை காரர்பி சாசருன் அடிபேணச்

செய்வா ரிற்படு நானொரு பாதகன்
மெய்யா எப்படி யோர்கரை சேர்வது
செய்யா யற்புத மேபெற வோர்பொருள் அருள்வாயே

மையா ரக்கிரி யேபொடி யாய்விட
பொய்சூ ரப்பதி யேகெட வானவர்
வையாய் பொற்சர ணென வேதொழ விடும்வேலா

வையா ளிப்பரி வாகன மாகொளு
துவ்வா ழிக்கட லேழ்மலை தூளிசெய்
மைபோ லக்கதி ரேய்நிற மாகிய மயில்வாழ்வே

தெய்வா னைக்கர சேகுற மான்மகிழ்
†செய்யா முத்தமி ழாகர னேபுகழ்
தெய்வீ கப்பர மாகுரு வேயென விருதூதத்

‡திய்யா ரக்கழு வேறிட நீறிடு
கையா அற்புத னேபிர மாபுர
செய்கா ழிப்பதி வாழ்முரு காசுரர் பெருமாளே. (௪)

தந்த தானன தனதன தனதன
தந்த தானன தனதன தனதன
தந்த தானன தனதன தனதன தனதான.

778. கொங்கு லாவிய குழலினு நிழலினு
நஞ்ச ளாவிய விழியினு மிரணிய
குன்று போல்வளர் முலையினு நிலையினு மடமாதர்

கொம்பு சேர்வன இடையினு நடையினு
மன்பு கூர்வன மொழியினு மெழில்குடி
கொண்ட சேயித ழமுதினு நகையினு மனதாய

---

* இய்யார் - ஈயார். † செய்யா - அழகா. ‡ திய்யார் - தீ ஆர்.

சங்கை யாளியை அணுவிடை பிளவள
வின்சொல் வாசக மொழிவன இவையில
சம்ப்ர தாயனை அவலனை ஒளிதிகழ் இசைகூறும்

தண்டை நூபுர மணுகிய இருகழல்
கண்டு நாளவ மிகையற விழியருள்
தந்த பேரருள் கனவிலு நனவிலு மறவேனே

வங்க வாரிதி முறையிட நிசிசரர்
துங்க மாமுடி பொடிபட வடவனல்
மங்கி நீறெழ அலகைகள் நடமிட மயிலேறி

வஞ்ச வேல்கொடு முனிபவ அழகிய
*சண்பை மாநக ருறையுமொ ரறுமுக
வந்த வானவர் மனதினி விடர்கெட நினைவோனே

பங்க வீரியர் பறிதலை விரகினர்
மிஞ்சு பாதக ரறநெறி பயனிலர்
பந்த மேவிய பகடிகள் கபடிகள் நிலைகேடர்

பண்பி லாதவர் கொலைசெயு மனதின
ரிங்கெ ணுயிர ருயரிய கழுமிசை
பஞ்ச பாதகர் முனைகெட அருளிய பெருமாளே. (ரு)

தந்த தந்தன தனதன தனதன
தந்த தந்தன தனதன தனதன
தந்த தந்தன தனதன தனதன தனதான.

779. சந்த னம்பரி மளபுழு கொடுபுனை
கொங்கை வஞ்சியர் சரியொடு கொடுவளை
தங்கு செங்கையர் அனமென வருநடை மடமாதர்

சந்த தம்பொலி வழகுள வடிவினர்
வஞ்ச கம்பொதி மனதின ரணுகினர்
தங்கள் நெஞ்சக மகிழ்வுற நிதிதர அவர்மீதே

சிந்தை வஞ்சக நயமொடு பொருள்கவர்
தந்த்ர மந்த்ரிகள் தரணியி லணைபவர்
செம்பொ னிங்கினி யிலையெனில் மிகுதியு முனிவாகித்

---

* சண்பை - சீகாழி.

திங்க ளொன்றினில் *நெனல்பொரு ளுதவில
னென்று சண்டைகள் புரிதரு மயலியர்
சிங்கி யுங்கொடு மிடிமையு மகலநின் அருள்கூர்வாய்

மந்த ரங்குடை யெனநிரை யுறுதுயர்
சிந்த அன்றடர் மழைதனி லுதவிய
மஞ்செ னும்படி வடிவுறு மரிபுகழ் மருகோனே

மங்கை யம்பிகை மகிழ்சர வணபவ
துங்க வெங்கய முகன்மகிழ் துணைவநல்
வஞ்சி தண்குற மகள்பத மலர்பணி மணவாளா

தந்த னந்தன தனதன தனவென
வண்டு விண்டிசை முரல்தரு மணமலர்
தங்கு சண்பக முகிலள வுயர்தரு பொழில்மீதே

சங்கு நன்குமிழ் தரளமு மெழில்பெறு
துங்க வொண்பணி மணிகளும் வெயில்விடு
சண்பை யம்பதி மருவிய அமரர்கள் பெருமாளே. (கூ)

தனதனதந்தன தந்தன தந்தன
தனதனதந்தன தந்தன தந்தன
தனதனதந்தன தந்தன தந்தன தனதான.

780. சருவியிகழ்ந்தும ருண்டுவெகுண்டுறு
சமயமுமொன்றிலை யென்றவரும்பறி
தலையருநின்றுக லங்கவிரும்பிய தமிழ்கூறுஞ்

†சலிகையுநன்றியும் வென்றியுமங்கள
பெருமைகளுங்கன முங்குணமும்பயில்
சரவணமும்பொறை யும்புகழுந்திகழ் தனிவேலும்

விருதுதுலங்கசி கண்டியிலண்டரு
முருகிவணங்கவ ரும்பதமும்பல
விதரணமுந்திற முந்தரமுந்தினை புனமானின்

ம்ருகமதகுங்கும கொங்கையில்தொந்தடி
வருடிமணந்துபு ணர்ந்ததுவும்பல
விஜயமுமன்பின்மொ ழிந்துமொழிந்தியல் மறவேனே

---

* நெனல் - நென்னல், நேற்று. † சலிகை - செல்வாக்கு.

கருதியிலங்கைய ழிந்துவிடும்படி
அவுணரடங்கம டிந்துவிழும்படி
கதிரவனிந்துவி ளங்கிவரும்படி விடுமாயன்
கடகரியஞ்சிந டுங்கிவருந்திடு
மடுவினில்வந்துத வும்புயலிந்திரை
கணவனரங்கமு குந்தன்வருஞ்சக டறமோதி
மருதுகுலுங்கிந லங்கமுனிந்திடு
வரதனலங்கல்பு னைந்தருளுங்குறள்
வடிவனெடுங்கடல் மங்கவொரம்புகை தொடுமீளி
மருகபுரந்தர னுந்தவமொன்றிய
*பிரமபுரந்தனி லுங்குகனென்பவர்
மனதினிலும்பரி வொன்றியமர்ந்தருள் பெருமாளே.(எ)

தந்தத்தன தானன தந்தத் தனதானா.

781. சிந்துற்றெழு மாமதி அங்கித் திரளாலே
தென்றற்†றரு வாசமி குந்துற் றெழலாலே
அந்திப்பொழு தாகிய கங்குற் றிரளாலே
அன்புற்றெழு பேதைம யங்கித் தனியானாள்
நந்துற்றிடு வாரியை மங்கத் திகழாயே
நஞ்சொத்தொளிர் வேலினை யுந்திப் பொருவேளே
சந்தக்கவி நூலினர் தஞ்சொற் கினியோனே
சண்பைப்பதி மேவிய கந்தப் பெருமாளே (அ)

தத்தன தத்தனத் தத்தன தத்தனத்
தத்தன தத்தனத் தனதான.

782. செக்கர்வா னப்பிறைக் கிக்குமா ரற்கவத்
தெற்கிலூ தைக்கனற் றணியாத
சித்ரவீ ணைக்கலர்ப் பெற்றதா யர்க்கவச்
சித்தம்வா டிக்கனக் கவிபாடிக்

---

* பிரமபுரம் - சீகாழி. † தருவாசம் - சந்தனச்சோலையின் பரிமளம்.

கைக்கபோ லக்கிரிப் பொற்கொள்ரா சிக்கொடைக்
கற்பதா ருச்செகத் ரயபானு
கற்றபேர் வைப்பெனச் செப்பியே லுத்தர்வற்
கைக்குணுன் வெட்கிநிற் பதுபாராய்
சக்ரபா ணிக்குமப் பத்மயோ னிக்குநித்
தப்ரதா பர்க்குமெட் டரிதாய
தத்வவே தத்தினுற் பத்திபோ தித்தஅத்
தத்வரூ பக்கிரிப் புரைசாடிக்
கொக்கிலே புக்கொளித் திட்டசூர் பொட்டெழக்
குத்தும்ரா·வுத்தபொற் குமரோனே
கொற்றவா வுற்பலச் செச்சைமா லைப்புயக்
*கொச்சைவாழ் முத்தமிழ்ப் பெருமாளே.(௯)

தனதன தாந்ததான தனதன தாந்ததான
தனதன தாந்ததான தனதான.

783. தினமணி சார்ங்கபாணி யெனமதிள் நீண்டுசால
தினகா னேய்ந்தமாளி கையிலாரஞ்
செழுமணி சேர்ந்தபீடி கையிலிசை வாய்ந்தபாடல்
வயிரியர் சேர்ந்துபாட இருபாலும்
இனவளை பூண்கையார்க வரியிட வேய்ந்துமாலை
புழுககில் சாந்துபூசி யரசாகி
இனிதிரு மாந்துவாழு மிருவினை நீண்டகாய
மொருபிடி சாம்பலாகி விடலாமோ
வனசர ரேங்கவான முகடுற வோங்கிஆசை
மயிலொடு பாங்கிமார்கள் அருகாக
மயிலொடு மான்கள்சூழ வளவரி வேங்கையாகி
மலைமிசை தோன்றுமாய வடிவோனே
கனசமண் மூங்கர்கோடி கழுமிசை தூங்கநீறு
கருணைகொள் பாண்டிநாடு பெறவேதக்
கவிதரு காந்தபால †கழுமல பூந்தராய
கவுணியர் வேந்ததேவர் பெருமாளே.(௰)

* கொச்சை, † கழுமலம், பூந்தராய் - சீகாழி.

தனதத்தத் தானத்தானன தனதத்தத் தானத்தானன
தனதத்தத் தானத்தானன தனதான.

784. மதனச்சொற் காரக்காரிகள் பவளக்கொப் பாடச்சீறிகள்
மருளப்பட் டாடைக்காரிகள் அழகாக
மவுனச்சுட் டாடிச்சோலிகள் இசலிப்பித் தாசைக்காரிகள்
வகைமுத்துச் சாரச்சூடிகள் விலைமாதர்
குதலைச்சொற் சாரப்பேசிகள் *நரகச்சிற் சாடிப்பீடிகள்
†குசலைக்கொட் சூலைக்காலிகள் மயல்மேலாய்க்
கொளுவிக்கட் டாசைப்பாசனை பவதுக்கக் காரச்சூதனை
குமுதப்பொற் பாதச்சேவையில் அருள்வாயே
கதறக்கற் சூரைக்கார்கட லெரியத்திக் கூறிற்பாழ்பட
ககனக்கட் டாரிக்காயிரை யிடும்வேலா
கதிர்சுற்றிட் டாசைப்பால்கிரி யுறைபச்சைப் பாசக்கோகில
கவுரிப்பொற் சேர்வைச்சேகர முருகோனே
திதலைப்பொற் பாணிக்கார்குயி லழகிற்பொற் றேகைப்பாவையை
தினமுற்றுச் சாரத்தோள்மிசை யணைவோனே
திலதப்பொட் டாசைச்சேர்முக மயிலுற்றிட் டேறிக்காழியில்
சிவன்மெச்சக் காதுக்கோதிய பெருமாளே. (௧௧)

வைத்தீசுவரன் கோயில்.

தனத்தன தானத் தனதான.

785. உரத்துறை போதத் தனியான
உனைச்சிறி தோதத் தெரியாது
மரத்துறை போலுற் றடியேனும்
மலத்திருள் மூடிக் கெடலாமோ
பரத்துறை சீலத் தவர்வாழ்வே
பணித்தடி வாழ்வுற் றருள்வோனே
வரத்துறை நீதர்க் கொருசேயே
வயித்திய நாதப் பெருமாளே. (௧)

---

* நரக அச்சில் சாடிபீடிகள் - நரகமாகிய அச்சில் சாய்வித்துத் துன்பப் படுத்துவோர். † குசலை கொள் சூலைகாலிகள் - (தமது செய்கைக்குத்) தடையாக வந்த கர்ப்பத்தை வெளிப்படுத்துவோர்.

தத்தன தானதான தத்தன தானதான
தத்தன தானதான தனதான.

786. எத்தனை கோடிகோடி விட்டுட லோடியாடி
பெத்தனை கோடிபோன தளவேதோ
இப்படி மோகபோக மிப்படி யாகியாகி
யிப்படி யாவதேது இனிமேல்யோ
சித்திடில் சீசிசீசி குத்திர மாயமாயை
சிக்கினி லாயுமாயும் அடியேனைச்
சித்தினி லாடலோடு முத்தமிழ் வாணரோது
சித்திர ஞானபாதம் அருள்வாயே
நித்தமு மோதுவார்கள் சித்தமெ வீடதாக
நிர்த்தம தாடுமாறு முகவோனே
நிட்கள ரூபர்பாதி பச்சுரு வானமூணு
நெட்டிலை சூலபாணி யருள்பாலா
பைத்தலை நீடுமாயி ரத்தலை மீதுபீறு
பத்திர பாதநீல மயில்வீரா
பச்சிள பூகபாளை செய்க்கயல் தாவு*வேளூர்
பற்றிய மூவர்தேவர் பெருமாளே.(உ)

தானதத்தனந் தானதத்ததன
தானதத்தனந் தானதத்ததன
தானதத்தனந் தானதத்ததன தனதான.

787. பாடகச்சிலம் போடுசெச்சைமணி
கோவெனக்கலந் தாடுபொற்சரணர்
பாவைசித்திரம் போல்வர்பட்டுடையின் இடைநூலார்
பாரபொற்றனம் கோபுரச்சிகர
மாமெனப்படர்ந் தேமலிப்பரித
பாகுநற்கரும் போடுசர்க்கரையின் மொழிமாதர்

* வேளூர் - வேளூர், வைத்தீசுவரன் கோயில்.

வடகக்குலம் சேருமைக்குழலொ
டாடளிக்குலம் பாடநற்றெருவி
லேகிபுட்குலம் போலபற்பலசொல் இசைபாடி

யேறியிச்சகம் பேசியெத்தியிதம்
வாருமுற்பணம் தாருமிட்டமென
வணிவைத்துவந் தேறவிட்டிடுவர் செயலாமோ

சேடனுக்கசண் டாளரக்கர்குல
மாளஅட்டகுன் றேழலைக்கடல்கள்
சோரவற்றநின் றுடயிற்கரமி ரறுதோள்மேல்

சேணிலத்தர்பொன் பூவைவிட்டிருடி
யோர்கள்கட்டியம் பாடஎட்டாசர்
சேசெயொத்தசெந் தாமரைக்கிழவி புகழ்வேலா

நாடகப்புனங் காவலுற்றசுக
மோகனத்திமென் தோளிசித்ரவளி
நாயகிக்கிதம் பாடிநித்தமணி புனைவோனே

ஞானவெற்புகந் தாடுமத்தர்*தையல்
நாயகிக்குநன் பாகரக்கணியும்
நாதர்மெச்சவந் தாடுமுத்தமருள் பெருமாளே.(௩)

தானதான தத்ததந்த தானதான தத்ததந்த
தானதான தத்ததந்த தனதான.

784. மாலினாலெ டுத்தகந்தல் சோறினால்வ ளர்த்தபொந்தி
மாறியாடெ டுத்தசிந்தை யநியாய
மாபயாலெ டுத்துமங்கி னேனையாள னக்கிரங்கி
வாரையாயி னிப்பிறந்து இறவாமல்
வேலினால்வி னைக்கணங்கள் தூளதாள ரித்துவுன்றன்
வீடுதாப ரித்தஅன்பர் கணமூடே
மேவியானு னைப்பொல்சிந்தை யாகவேக ளித்துகந்த
வேளெயாமெ னப்†பரிந்து அருள்வாயே

---

* தையல்நாயகி என்பது வைத்தீசுரன்கோயிலி லெழுந்தருளியிருக்கும் உமாதேவியாரின் பெயர். † பரிந்து - பரிய, அன்புகூர்ந்திருக்க.

காலினுரெ னப்பரந்த சூரர்மாள வெற்றிகொண்ட
காலபானு சத்தியங்கை முருகோனே
காமபாண மட்டனந்த கோடிமாத ரைப்புணர்ந்த
காளையேறு கர்த்தனெந்தை யருள்பாலா
சேலைநேர்வி ழிக்குறம்பெ ணுசைதோளு றப்புணர்ந்து
சீரையோது பத்தரன்பில் உறைவோனே
தேவர்மாதர் சித்தர்தொண்டர் ஏக*வேளு ருக்குகந்த
சேவல்கேது சுற்றுகந்த பெருமாளே.(ச)

தானதானன தாத்ததந்தன தானதானன தாத்ததந்தன
தானதானன தாத்ததந்தன தனதான.

789. மூலாதாரமொ டேற்றியங்கியை ஆருதாரமொ டோட்டியந்திர
மூலாவாயுவை யேற்றுநன்சுழி முனையூடே
மூதாதார†ம ரூப்பிலந்தர நாதாகீதம தார்த்திடும்பர
மூடேபாலொளி ஆத்துமந்தனை விலகாமல்
மாலாடேனொடு சேர்த்திதம்பெற நானுவாகம சாஸ்திரஞ்சொலும்
வாழ்ஞானபுரி யேற்றிமந்திர தவிசூடே
மாதாநாதனும் வீற்றிருந்திடும் வீடேமூவொளி காட்டிசந்திர
வாகார்தேனமு தூட்டியென்றனை யுடனுள்வாய்
சூலாள்மாதுமை சேர்த்தசம்பவி மாதா‡ராபகல் §காத்தமைந்தனை
சூடோடீர்வினை வாட்டிமைந்தரின் எமையாளும்
தூயாள்மூவரை நாட்டுமெந்தையர்வேளூர்வாழ்வினை தீர்த்தசங்கரர்
தோய்சாரூபரொ டேற்றிருந்தவள் அருள்பாலா
வேலாவேழ்கடல் வீட்டிவஞ்சக மூடார்சூரரை வாட்டியந்தகன்
வீடுடேவிய காத்திரம்பரி மயில்வாழ்வே
வேதாநால்தலை சிக்கொளும்படி கோலாகாலம தாட்டுமெந்திர
வேலாமால்மக ளார்க்கிரங்கிய பெருமாளே.(ரு)

---

* வேளூருக்கு உகந்த எனப்பிரிக்க. † மரூப்பில் - மருப்பில்.
‡ ராபகல் - இரவும் பகலும். § காத்தமைந்தனை - காத்து அமைந்த அன்னை.

தானதானதன தானதன தானதன
தானதானதன தானதன தானதன
தானதானதன தானதன தானதன தனதான.

790. மேகவார்குழல தாடதன பாரமிசை
யாரமாடகுழை யாடவிழி யாடபொறி
மேனிவாசனைகள் வீசவல்குல் மோதிபரி மளமேற
மீதிலாடையிடை யாடமயில் போலநடை
யோலமோலமென பாதமணி நூபுரமு
மேல்வில்வீசபணி *கீரகுயில் போலகுரல் முழவோசை
ஆகவேயவைகள் கூடிடுவர் வீதிவரு
வோரைவாருமென வேசரச மோடுருகி
ஆசைபோலமனை யேகொடணை வார்கள்குவ டதிபார
ஆணிமாமுலையின் மூழ்கிசுக வாரிகொடு
வேர்வைபாயஅணை யூடமளி யாடியிட
ரானசூலைபல நோய்கள்கட லாடியுடல் உழல்வேனோ
நாகலோகர்மதி லோகர்பக லோகர்விதி
நாடுளோர்களம ரோர்கள்கண நாதர்விடை
நாதர்வேதியர்கள் ஆதிசர சோதிதிகழ் முனிவோர்கள்
நாதரேநரர்ம னுரணர்பு ராணவகை
வேதகீதவொலி பூரையிது பூரையென
நாசமாயசுரர் மேவுகிரி தூளிபட விடும்வேலா
தோகைமாதுகுற மாதமுத மாதுவினல்
தோழிமாதுவளி நாயகிமி னூலேசுக
சோகமோடிறுகி மார்முலைவி டாமலணை புணர்வோனே
தோளிராறுமுக மாறுமயில் வேலழகு
மீதெய்வானவடி வாதொழு†தெ ணு‡வயனர்
சூழ§காவிரியும் வேளூர்முரு காவமரர் பெருமாளே. (சு)

---

* கீரம் - பால். † எணு - எண்ணி. ‡வயனர் - சடாயு சம்பாதி யென்னும் பறவை வடிவினர். வயானம் - பறவை. § கா விரியும் - சோலை விரிகின்ற.

வழுவூர்.

தனதானன தானனதானன தனதானன தானனதானன
தனதானன தானனதானன   தனதான.

791. தருவூரிசை யாரமுதார்கிளர் குயிலார்மொழி தோதகமாதர்கள்
தணியாமய லாழியி லாழவும்   அமிழாதே
தழலேபொழி கோரவிலோசன மெறிபாசம காமுனைசூலமுள்
சமனூர்முகில் மேனிகடாவினில்   அணுகாதே
கருவூறிய நாளுமுநூறெழு மலதேகமு மாவலுமாசைக
படமாகிய பாதகதீதற   மிடிதீரக்
கனிவீறிய போதமெய்ஞானமு மியலார்சிவ நேசமுமேவர
கழல்சேரணி நூபுரதாளிணை   நிழல்தாராய்
புருகூதன்மி னுளொருபா லுற சிலைவேடுவர் மானொருபா லுற
புதுமாமயில் மீதணையாவரும்   அழகோனே
புழுகார்பனிர் மூசியவாசனை யுரகாலணி கோலமெண்மாலைய
புரிநூலுமு லாவுதுவாதச   புயவீரா
மருவூர்குளிர் வாவிகள்சோலைகள் செழிசாலிகு லாவியகார்வயல்
மகதாபத சீலமுமேபுனை   வளமூதூர்
மகதேவர்பு ராரிசதாசிவர் சுதராகிய தேவசிகாமணி
வழுவூரில்நி லாவிநல் வாழ்வருள்   பெருமாளே.(க)

தனனாதத்தன தாத்ததந்தன தனனாதத்தன தாத்ததந்தன
தனனாதத்தன தாத்ததந்தன   தனதான.

792. தலைநாளிற்பத மேத்தியன்புற வுபதேசப்பொருளூட்டிமந்திர
தவஞானக்கட லாட்டியென்றனை   யருளாலுன்
சதுராகத்தொடு கூட்டியண்டர்க ளறியாமுத்தமி ழூட்டிமுண்டக
தளிர்வேதத்துறை காட்டிமண்டலம்   வலமேவுங்
கலைசோதிக்கதிர் காட்டிநன்சுட ரொளிநாதப்பர மேற்றிமுன்சுழி
கமழ்வாசற்படி நாட்டமுங்கொள   விதிதாவிக்
கமலாலைப்பதி சேர்த்துமுன்பதி வெளியாகப்புக லேற்றியன்பொடு
கதிர்தோகைப்பரி மேற்கொளுஞ்செயல்   மறவேனே

சிலைவிழக்கடல் கூட்டமுங்கெட அவுணேரைத்தலை வாட்டி*யம்பர
சிரமாலைப்புக வேற்றவுந்தொடு கதிர்வேலா
சிவகாமிக்கொரு தூர்த்தரெந்தையர் வரிநாகத்துடை யார்க்குகந்தொரு
சிவஞானப்பொரு ளூட்டுமுண்டக அழகோனே
மலைமேவித்தினை காக்குமொண்கிளி யமுதாகத்தன வாட்டியிந்துள
மலர்மாலைக்குழ லாட்டணங்கிதன் மணவாளா
வரிகோழிக்கொடி மீக்கொளும்படி நடமாடிச்சுரர் போற்றுதண்பொழில்
வழுவூர்நற்பதி வீற்றிருந்தருள் பெருமாளே.(உ)

இஞ்சிகுடி.

தந்தன தத்தான தானதனதன
தந்தன தத்தான தானதனதன
தந்தன தத்தான தானதனதன தனதான.

793. குங்கும கற்பூர நாவியிமசல
சந்தன கஸ்தூரி லேபபரிமள
கொங்கைத னைக்கோலி நீடுமுகபட நகரேகை
கொண்டைத னைக்கோதி வாரிவகைவகை
துங்கமு டித்தால காலமெனவடல்
கொண்டவிடப்பார்வைகா தினெதிர்பொரும் அமுதேயாம்
அங்குள நிட்டூர மாயவிழிகொடு
வஞ்சம னத்தாசை கூறியெவரையு
மன்புடை மெய்க்கோல ராகவிரகினில் உறவாடி
அன்றள வுக்கான காசுபொருள்கவர்
மங்கையர் பொய்க்காதல் மோகவலைவிழ
லன்றியு னைப்பாடி வீடுபுகுவதும் ஒருநாளே
சங்கத சக்ரீவ னேடுசொலவள
மிண்டுசெ யப்போன வாயுசுதனெடு
சம்பவ சுக்ரீவ னுதியெழுபது வெள்ளமாகச்
சண்டக விச்சேனை யால்முனலைகடல்
குன்றில டைத்தேறி மோசநிசிசரர்
தங்கிளை கெட்டோட ஏவுசரபதி மருகோனே

---

* அம்பரசிரமாலைப்புக ஏற்றவும் - ஆகாயத்துச்சியிலுள்ள சுவர்க்கத்தில் இந்திரனைக் குடியேற்றவும்: மால் - இந்திரன்.

எங்குநி னைப்போர்கள் நேசசரவண
சிந்தூர கற்பூர ஆறுமுககுக
எந்தனு டைச்சாமி நாதவயலியில் உறைவேலா

இன்புறு பொற்கூட மாடநவமணி
மண்டப விஸ்தார வீதிபுடைவளர்
இஞ்சிகு டிப்பார்வ தீசரருளிய பெருமாளே.

திருக்கடவூர்.

தாத்தன தத்தன தானன தானன
தாத்தன தத்தன தானன தானன
தாத்தன தத்தன தானன தானன தனதான.

794. ஏட்டின்வி திப்படி யேகொடு மாபுர
வீட்டில டைத்திசை வேகசை மூணதி
லேற்றிய டித்திட வேகட லோடம் தெனவேகி

ஏற்குமெ னப்பொரு ளாசைபெ ணாசைகொள்
நாய்க்குநி கர்த்திரி யாபரி யாதவ
மேற்றியி ருப்பிட மேயறி யாமலும் உடல்பேணிப்

பூட்டுச ரப்பணி யேமத னாமென
ஆட்டிய சைத்திய லேதிரி நாளையில்
பூத்தம லக்குகை யோபொதி சோறென கழுகாகம்

போற்றிந மக்கிரை யாமென வேகொள
நாட்டிலொ டுக்கென வேவிழ போதினில்
பூட்டுப ணிப்பத மாமயி லாவருள் புரிவாயே

வீட்டில டைத்தெரி யேயிடு பாதக
னாட்டைவி டுத்திட வேபல சூதினில்
வீழ்த்தவி திப்படி யேகுருகாவலர் வனமேபோய்

வேற்றுமை யுற்றுரு வோடியல் நாளது
பார்த்துமு டித்திட வேயொரு பாரத
மேற்புனை வித்தம காவிர மாயவன் மருகோனே

கோட்டைய ழித்தசு ரார்பதி கோவென
மூட்டியெ ரித்தப ராபர சேகர
கோத்தம ணிக்கதி ரேநிக ராகிய வடிவேலா
கூற்றும ரித்திட வேயுதை பார்வதி
யார்க்குமி னித்தபெ ணாகிய மான்மகள்
கோட்டுமு கைக்கதி பாகட வூருறை பெருமாளே. (௧)

தானதன தானதத்த தானதன தானதத்த
தானதன தானதத்த தனதான.

795. சூலமென வோடுசர்ப்ப வாயுவைவி டாதடக்கி
தூயவொளி காணமுத்தி விதமாகச்
சூழுமிருள் பாவகத்தை வீழஅழ லூடெரித்து
சோதிமணி பீடமிட்ட மடமேவி
மேலைவெளி யாயிரத்து நாலிருப ராபரத்தின்
மேவியரு ணாசலத்தி னுடன்மூழ்கி
வேலுமயில் வாகனப்ர காசமதி லேதரித்து
வீடுமது வேசிறக்க அருள்தாராய்
ஓலசுர ராழியெட்டு வாளகிரி மாயவெற்பு
மூடுருவ வேல்தொடுத்த மயில்வீரா
ஓதுகுற மான்மனத்தில் மேவியவள் கால்பிடித்து
ளோமெனுப தேசவித்தொ டணைவோனே
காலனொடு மேதிமட்க வூழிபுவி மேல்கிடத்து
காலனிட மேவுசத்தி யருள்பாலா
காலமுதல் வாழ்புவிக்க தாரநகர் கோபுரத்துள்
கானமயில் மேல்தரித்த பெருமாளே. (௨)

திருவிடைக்கழி.

தனனத் தனனத் தனனத் தனனத்
தனனத் தனனத் தனதான.

796. அனலப் பரிபுக் கருணத் ரயம்வைத்
தடர்பொய்க் குருதிக் குடில்பேண

அவலக் கவலைச் சவலைக் கலைகற்
றதனிற் பொருள்சற் றறியாதே
குனகித் தனகிக் கனலொத் துருகிக்
குலவிக் கலவிக் கொடியார்தங்
கொடுமைக் கடுமைக் குவளைக் கடையிற்
குலையுட் டலையக் கடவேனே
தினைவித் தினநற் புனமுற் றகுறத்
திருவைப் புணர்பொற் புயவீரா
தெளியத் தெளியப் பவளச் சடிலச்
சிவனுக் கொருசொற் பகர்வோனே
கனகச் சிகரக் குலவெற் புருவக்
கறுவிப் பொருகைக் கதிர்வேலா
கழியைக் கிழியக் கயல்தத் துமிடைக்
கழியிற் குமரப் பெருமாளே. (க)

தனத்ததனத் தனத்ததனத் தனத்ததனத் தனத்ததனத்
தனத்ததனத் தனத்ததனத் தனதான.

797. இரக்குமவர்க் கிரக்கமிகுத் தளிப்பனசொப் பனத்திலுமற்
றெனக்கியலுக் கிசைக்கெதிரெப் புலவோரென்
றெடுத்துமுடித் தடக்கைமுடித் திரட்டையுடுத் திலச்சினையிட்
டடைப்பையிடப் ரபுத்துவமுற் றியல்மாதர்
குரக்குமுகத் தினைக்குழலைப் பனிப்பிறையொப் பெனப்புயலொப்
பெனக்குறுகிக் கலைக்குள்மறைத் திடுமானின்
குளப்படியிற் சளப்படுமிப் பவக்கடலைக் கடக்கஇனிக்
குறித்திருபொற் கழற்புணையைத் தருவாயே
அரக்கர்டற் கடக்கஅமர்க் களத்தடையப் புடைத்துலகுக்
கலக்கணறக் குலக்கிரிபொட் டெழுவாரி
அனைத்தும்வறப் புறச்சூர்கற் பகப்புரியிற் புகக்கமலத்
தனைச்சிறையிட் டிடைக்கழியிற் பயில்வோனே
கரக்கரடக் களிற்றுமருப் புலக்கையினிற் கொழித்தமணிக்
கழைத்தரளத் தினைத்* தினையிற் குறுவாளைக்
கணிக்குறவக் குறிச்சியினிற் சிலைக்குறவர்க் கிலச்சைவரக்
கயத்தொடுகைப் பிடித்தமணப் பெருமாளே. (உ)

* தினையிற்குறுவாள் - தினைபோலக் குற்றி விளையாடுமெவள்.

தனனதத்தனத் தனனதத்தனத்
தனனதத்தனத் தனதான.

798. பகருமுத்தமிழ்ப் பொருளுமெய்த்தவப்
பயனுமிப்படிப் பலவாழ்வும்
பழையமுத்தியிற் பதமுநட்புறப்
பரவுகற்பகத் தருவாழ்வும்
புகரில்புத்தியுற் றரசுபெற்றுறப்
பொலியும்அற்புதப் பெருவாழ்வும்
புலனகற்றிடப் பலவிதத்தினைப்
புகழ்பலத்தினைத் தரவேணும்
தகரிலற்றகைத் தலம்விடப்பிணைச்
சரவணத்தினிற் பயில்வோனே
தனிவனத்தினிற் புனமறத்தியைத்
தழுவுபொற்புயத் திருமார்பா
சிகரவெற்பினைப் பகிரும்வித்தகத்
திறலயிற்சுடர்க் குமரேசா
செழுமலர்ப்பொழிற் குரவமுற்றபொற்
றிருவிடைக்கழிப் பெருமாளே.(ங)

தனதனன தத்தனத் தனதனன தத்தனத்
தனதனன தத்தனத் தனதான.

799. படிபுனல்நெ ருப்படற் பவனம்வெளி பொய்க்கருப்
பவமுறைய வத்தைமுக் குணநீடு
பயில்பிணிகள் மச்சைசுக் கிலமுதிர மத்திமெய்ப்
பசிபடுநி ணச்சடக் குடில்பேணும்
உடலதுபொ றுத்தறக் கடைபெறுபி றப்பினுக்
குணர்வுடைய சித்தமற் றடிநாயேன்
உழலுமது கற்பலக் கழலிணையெ னக்களித்
துனதுதம ரொக்கவைத் தருள்வாயே

கொடியவொரு குக்குடக் கொடியவடி விற்புனக்
கொடிபடர்பு யக்கிரிக் கதிர்வேலா
குமரசம ரச்*சினக் குமரவணி யத்தன்மெய்க்
குமரமகிழ் முத்தமிழ்ப் புலவோனே
தடகிகட மத்தகத் தடவரைய ரத்தர்நத்
தடலனுச வித்தகத் துறையோனே
தருமருவு மெத்தலத் தருமருவ முத்தியைத்
தருதிருவி டைக்கழிப் பெருமாளே.(ச)

தனதனனத் தனதான தனதனனத் தனதான
தனதனனத் தனதான தனதான.

800. பழியுறுசட் டகமான குடிலையெடுத் திழிவான
பகரும்வினைச் செயல்மாதர் தருமாயப்
படுகுழிபுக் கினிதேறும் வழிதடவித் தெரியாது
பழமைபிதற் றிடுலோக முழுமூடர்
உழலும்விருப் புடனோது பலசவலைக் கலைதேடி
யொருபயனைத் தெளியாது விளியாமுன்
உனகமலப் பதநாடி யுருகியுளத் தமுதூற
உனதுதிருப் புகழோத அருள்வாயே
†தெழியுவரிச் சலராசி மொகுமொகெனப் பெருமேரு
திடுதிடெனப் பலபூதர் விதமாகத்
திமிதிமெனப் பொருசூர னெறுநெறெனப் பலதேவர்
செயசெயெனக் கொதிவேலை விடுவோனே
அழகுதரித் திடுநீப சரவணவுற் பவவேல
அடல்தருகெற் சிதநீல மயில்வீரா
அருணைதிருத் தணிநாக மலைபழநிப் பதிகோடை
அதிபஇடைக் கழிமேவு பெருமாளே.(ரு)

---

* சினக்கும் அரவு அணி அத்தன் எனப்பிரிக்க. † தெழி - ஒலிக்கின்ற.

தனத்த தானன தனதன தனதன
தனத்த தானன தனதன தனதன
தனத்த தானன தனதன தனதன தனதான.

801. பெருக்க மாகிய நிதியினர் வரின்மிக
நகைத்து வாமென அமளிய ருருவிரல்
பிடித்து போயவர் துடையொடு துடைபட வுறவாடிப்
பிதற்றி யேயள விடுபண மதுதம
திடத்தி லேவரு மளவுந லுரைகொடு
பிலுக்கி யேவெகு சரசமொ டணைகுவர் கனமாலாய்
முருக்கி னேரித ழமுதுப ருகுமென
வுரைத்து லீலைக ளதிவித மொடுமலை
முகைக்கு ளேதுயில் கொளமயல் புரிகுவர் பொருள்தீரின்
முறுக்கி யேயுதை கொடுவசை யுரைதரு
மனத்து ரோகிக ளிடுதொழில் வினையற
முடுக்கி யேயுன திருகழல் மலர்தொழ அருள்தாராய்
நெருக்கி யேவரு மவுணர்கள் குலமற
வுறுக்கி யேமயில் முதுகினில் விசைகொடு
நிலத்தி லேசமர் பொருதவ ருயிர்பலி கொளும்வேலா
நெகத்தி லேஅயன் முடிபறி யிறைதிரி
புரத்தி லேநகை புரிபர னடியவர்
நினைப்பி லேயருள் தருசிவ னுதவிய புதல்வோனே
செருக்கு வேடுவர் தருமொரு சிறுமியை
மருக்கு லாவிய மலரணை மிசைபுணர்
திருக்கை வேல்வடி வழகிய குருபர முருகோனே
சிறக்கு மாதவ முனிவரர் மகபதி
யிருக்கு வேதனு மிமையவர் பரவிய
*திருக்கு ராவடி நிழல்தனி லுலவிய பெருமாளே. (சு)

தனத்த தானன தனதன தனதானா.

802. மருக்கு லாவிய மலரணை கொதியாதே
வளர்த்த தாய்தமர் வசையது மொழியாதே
கருக்கு லாவிய அயலவர் பழியாதே
கடப்ப மாலையை யினிவர விடவேணும்

---

* திருக்குரா - ஸ்தல விருக்ஷம்.

தருக்கு லாவிய கொடியிடை மணவாளா
சமர்த்த னேமணி மரகத மயில்வீரா
திருக்கு ராவடி நிழல்தனில் உறைவோனே
திருக்கை வேல்வடி வழகிய பெருமாளே. (எ)

தனனதத்தன தனதன தனனதத்தன தனதன
தனனதத்தன தனதன தனதான.

803. முலைகுலுக்கிகள் கபடிகள் வடிபுழுக்கைக ளசடிகள்
முறைமசக்கிகள் திருடிகள் மதவேனுல்
மொழியசப்பிகள் விகடிகள் அழுமனத்திகள் தருநகை
முகமினுக்கிகள் கசடிகள் இடையேசூழ்
கலைநெகிழ்த்திக ளிளைஞர்கள் பொருள்பறித்தம ளியின்மிசை
கனியிதழ்ச்சுருள் பிளவிலை யொருபாதி
கலவியிற்றரும் வசவிகள் விழிமயக்கினில் வசமழி
கவலைபற்றிட நினதருள் புரிவாயே
அலைநெருப்பெழ வடவரை பொடிபடச்சம ணர்கள்குலம்
அணிகழுப்பெற நடவிய மயில்வீரா
அரனரிப்பிர மர்கள்முதல் வழிபடப்பிரி யமும்வர
அவரவர்க்கொரு பொருள்புகல் பெரியோனே
சிலைமொழுக்கென முறிபட மிதிலையிற்சன கமனருள்
திருவினைப்புண ரரிதிரு மருகோனே
திரள்வருக்கைகள் கமுகுகள் சொரிமதுக்கத லிகள்வளர்
திருவிடைக்கழி மருவிய பெருமாளே. (அ)

திருநள்ளாறு.

தத்ததந்தன தானன தானன
தத்ததந்தன தானன தானன
தத்ததந்தன தானன தானன தனதான.

804. பச்சையொண்கிரி போலிரு மாதன
முற்றிதம்பொறி சேர்குழல் வாளயில்
பற்றுபுண்டரி காமென ஏய்கயல் விழிஞான

பத்திவெண்டர ளாமெனும் வாணகை
வித்ருமஞ்சிலை போல்நுத லாரிதழ்
பத்மசெண்பக மாமனு பூதியின் அழகாளென்
றிச்சையந்தரி பார்வதி மோகினி
தத்தைபொன்கவி னுவிலை போல்வயி
றிற்பசுங்கிளி யானமி னூலிடை யபிராமி
எக்குலங்குடி லோடுலகியாவையு
மிற்பதிந்திரு நாழிநெ லாலற
மெப்பொதும்பகிர் வாள்கும ராளென உருகேனே
கச்சையுந்திரு வாளுமி ராறுடை
பொற்புயங்களும் வேலுமி ராறுள
கட்சிவங்கம லாமுக மாறுள முருகோனே
கற்பகந்திரு நாடுயர் வாழ்வுற
சித்தர்விஞ்சையர் மாகர்ச பாசென
கட்டவெங்கொடு சூர்கிளை வேரற விடும்வேலா
நச்சுவெண்பட மீதணை வார்முகில்
பச்சைவண்புய னூர்கரு டாசனர்
நற்கரந்தனு கோல்வளை நேமியர் மருகோனே
நற்புனந்தனில் வாழ்வளி நாயகி
யிச்சைகொண்டொரு வாரண மாதொடு
நத்திவந்துந ளாறுறை தேவர்கள் பெருமாளே.

திருச்செங்காட்டங்குடி.

தந்தான தானதன தானதன தானதன
தந்தான தானதன தானதன தானதன
தந்தான தானதன தானதன தானதன தனதான.

805. *வங்கார மார்பிலணி தாரொடுயர் கோடசைய
கொந்தார மாலைகுழ லாரமொடு தோள்புரள
வண்காதி லோலைகதிர் போலவொளி வீசஇதழ் மலர்போல

---

* வங்காரம் - பொன்.

மஞ்சாடு சாபநுதல் வாளணைய வேல்விழிகள்
கொஞ்சார மோககிளி யாகநகை பேசியுற
வந்தாரை வாருமிரு நீருறவெ னுசைமய விடுமாதர்
*சங்காளர் சூதுகொலை காரர்குடி கேடர்சுழல்
சிங்கார தோளர்பண ஆசையுளர் சாதியிலர்
சண்டாளர் சீசியவர் மாயவலை யோடடியென் உழலாமல்
சங்கோதை நாதமொடு கூடிவெகு மாயையிருள்
வெந்தோட மூளஅழல் வீசவுப தேசமது
தன்காதி லோதியிரு பாதமலர் சேரஅருள் புரிவாயே
சிங்கார ரூபமயில் வாகனந மோநமென
கந்தாகு மாரசிவ தேசிகந மோநமென
சிந்தூர பார்வதிசு தாகரந மோநமென விருதோதை
சிந்தான சோதிகதிர் வேலவந மோநமென
கங்காள வேணிகுரு வானவந மோநமென
திண்சூர ராழிமலை தூள்படவை வேலைவிடு முருகோனே
இங்கித வேதபிர மாவைவிழ மோதியொரு
பெண்காத லோடுவன மேவிவளி நாயகியை
யின்பான தேனிரச மார்முகைவி டாதகர மணிமார்பா
எண்டோளர் காதல்கொடு †காதல்கறி யேபருகு
செங்காடு மேவிபிர காசமயில் மேலழகொ
டென்காதல் மாலைமுடி ஆறுமுக வாவமரர் பெருமாளே.

நாகபட்டினம்.

தானதத்த தத்ததந்த தானதத்த தத்ததந்த
தானதத்த தத்ததந்த தனதான.

806. ஓலமிட்டி ரைத்தெழுந்த வேலைவட்ட மிட்டஇந்த
ஊர்முகிற்ற ருக்களொன்றும் அவராரென்
றாமரைப்ர சித்தரென்று மூடரைச்ச மர்த்தரென்றும்
ஊனரைப்ர புக்களென்றும் அறியாமற்

---

* சங்கம் - சங்கமம். † காதல்கறி - காதலன்கறி, அதாவது பிள்ளைக்கறி.

கோலமுத்த மிழ்ப்ரபந்த மாலருக்கு ரைத்தனந்த
கோடியிச்சை செப்பிவம்பில் உழல்நாயேன்
கோபமற்று மற்றுமந்த மோகமற்று னைப்பணிந்து
கூடுதற்கு முத்தியென்று தருவாயே
வாலைதுர்க்கை சத்தியம்பி லோககத்தர் பித்தர்பங்கில்
மாதுபெற்றெ டுத்துகந்த சிறியோனே
வாரிபொட்டெ ழுக்ரவுஞ்சம் வீழநெட்ட யிற்றுரந்த
வாகைமற்பு யப்ரசண்ட மயில்வீரா
ஞாலவட்ட முற்றவுண்டு நாகமெத்தை யிற்றுயின்ற
*நாரணற்க ருட்சுரந்த மருகோனே
நாலுதிக்கும் வெற்றிகொண்ட சூரபத்ம னைக்களைந்த
நாகபட்டி னத்தமர்ந்த பெருமாளே. (க)

தானதந்ததன தந்ததன தந்ததன
தானதந்ததன தந்ததன தந்ததன
தானதந்ததன தந்ததன தந்ததன தந்ததான.

807. மார்புரம்பினளி னங்கிரியெ னுந்தனமொ
டாரமும்படித ரம்பொறியு டன்பணிகள்
மாலையொண்பவள மும்பரிம ளங்கலவை தொங்கலாட்
வாள்சரங்கணிய லுங்குழைத ளம்பளக
பாரதொங்கலணி பெண்கள்வத னங்கள்மதி
வாகையென்பஇத ழுஞ்சலச மென்பகள சங்குமோக
சாரமஞ்சள்புய முங்கிளிமு கங்களுகிர்
பாளிதம்புனைது வண்டிடையொ டின்பரச
தாழியென்பவல்கு லுந்துளிர சம்பைதுடை ரம்பைமாதர்
தாள்சதங்கைகொ லுசுங்குலசி லம்புமணி
யாடல்கொண்டமட மங்கையரு டன்கலவி
தாகமுண்டுழல்கி னுங்கழலு றுங்கழல்ம றந்திடேனே

---

* விஷ்ணுவுக்குச் சிவசாரூப்பியமளித்தது.

வீரவெண்டையமு ழுங்கவரி சங்குமுர
சோடுபொன்பறைத தும்பவிதி யுஞ்சுரரும்
வேதவிஞ்சையரு டன்குமுற வெந்துகஅு டர்ந்தசூரன்
வீறடங்கமுகி லுங்கதற நஞ்சுடைய
ஆயிரம்பகடு கொண்டவுர கன்குவடு
மேகொளுந்தபல்சிரந்தனையெறிந் தூநட னங்கொள்வேலா
நாரசிங்கவடி வங்கொடுப்ர சண்டிரணி
யோனடுங்கநட னஞ்செய்துஇ லங்கைவலி
ராவணன்குலம டங்கசிலை கொண்டகரர் தந்தமூல
ஞானமங்கையமு தஞ்சொருபி யென்றனொரு
தாயணங்குகுற மங்கையைம ணந்தபுய
நாகையம்பதிய மர்ந்துவளர் நம்பர்புகழ் தம்பிரானே.

தனனா தனனா தனனா தனனா
தனனா தனனா தனதான.

804. விழு*தா தெனவே கருதா துடலே
வினைசேர் வதுவே புரிபாவி
விருதா வினிலே †யுலகா யதமே
விடவே மடவார் மயலாலே
அழுதா கெடவே அவமா கிடநா
ளடைவே கழியா துனையோதி
அலர்தா ளடியே னுறவாய் மருவோ
ரழியா வரமே தருவாயே
தொழுதார் வினைவே ரடியோ டறவே
துகள்தீர் பரமே தருதேவா
சுரர்பூ பதியே கருணா லயனே
சுகிர்தா அடியார் பெருவாழ்வே
எழுதா மறைமா முடிவே வடிவே
லிறைவா எனையா ளுடையோனே
இறைவா எதுவா வதுதா தனையே
இணைநா கையில்வாழ் பெருமாளே. (௩)

---

* தாது - சுக்கிலம். † உலகாயதம் - தேகமே ஆத்மா, போகமே மோக்ஷம் என்னும் மதம்.

தன்னதத்த தனத்த தானன தன்னதத்த தனத்த தானன
தன்னதத்த தனத்த தானன தனதான.

809. கன்னலொத்த மொழிச்சொல் வேசியர் வன்மனத்தை யுருக்கு லீலையர்
கண்வெருட்டி விழித்த பார்வையர் இதமாகக்
கையிலுற்ற பொருட்கள் யாவையும் வையெனக்கை விரிக்கும் வீணியர்
கைகள்பற்றி யிழுத்து மார்முலை தனில்வீழப்
பின்னிவிட்ட சடைக்கு ளேமலர் கன்னைவைத்து முடிப்பை நீயவி
ழென்னுமற்ப குணத்த ராசையில் உழலாமல்
பெய்யுமுத்த மிழிற்ற யாபர என்னமுத்தர் துதிக்க வேமகிழ்
பிஞ்ஞகர்க்கு ரைசெப்பு நாயக அருள்தாராய்
வன்னியொத்த படைக்க லாதிய துன்னுகைக்கொ ளரக்கர் மாமுடி
மண்ணிலற்று விழச்செய் மாதவன் மருகோனே
மன்னுபைப்ப ணியுற்ற நீள்விட மென்னவிட்டு முடுக்கு சூரனை
மல்லுடற்று முருட்டு மார்பற அடைவாகச்
சென்னிபற்றி யறுத்த கூரிய மின்னிழைத்த திறத்த வேலவ
செய்யபொற்பு னவெற்பு மானணை மணிமார்பா
செம்மனத்தர் மிகுத்த மாதவர் நன்மைபெற்ற வுளத்தி லேமலர்
செல்வசிக்கல் நகர்க்குள் மேவிய பெருமாளே. (க)

தனதன தத்தத் தந்தான தானன
தனதன தத்தத் தந்தான தானன
தனதன தத்தத் தந்தான தானன தனதான.

810. புலவரை ரக்ஷிக் குந்தாரு வேமது
ரிதகுண வெற்பொக் கும்பூவை மார்முலை
பொருபுய திக்கெட் டும்போயு லாவிய புகழாளா
பொருவரு நட்புப் பண்பான வாய்மையி
னுலகினு னக்கொப் புண்டோவெ னாநல
பொருள்கள்நி ரைத்துச் செம்பாக மாகிய கவிபாடி
விலையில்த மிழ்ச்சொற் குன்போனு தாரிக
ளெவரென மெத்தக் கொண்டாடி வாழ்வெனும்
வெறிகொளு லுத்தர்க் கென்பாடு கூறிடு மிடிதீர

மிகவறு மைப்பட் டுன்பாத தாமரை
சரணமெ னப்பற் றும்பேதை யேன்மிசை
விழியருள் வைத்துக் குன்றாத வாழ்வையும் அருள்வாயே
இலகிய வெட்சிச் செந்தாம மார்புய
சிலைநுதல் மைக்கட் சிந்தூர வாணுதல்
இமயம கட்குச் சந்தான மாகிய முருகோனே
இளையகொ டிச்சிக் கும்பாக சாதன
னுதவுமொ ருத்திக் குஞ்சீல நாயக
எழிலியெ ழிற்பற் றுங்காய மாயவன் மருகோனே
அலர்தரு புட்பத் துண்டாகும் வாசனை
திசைதொறு முப்பத் தெண்காதம் வீசிய
அணிபொழி லுக்குச் சஞ்சார மாமளி யிசையாலே
அழகிய சிக்கற் சிங்கார வேலவ
சமரிடை மெத்தப் பொங்கார மாய்வரும்
அசுரரை வெட்டிச் சங்கார மாடிய பெருமாளே. (உ)

வலிவலம்.

தனத்த தானன தனதன தனதன
தனத்த தானன தனதன தனதன
தனத்த தானன தனதன தனதன தனதான.

811. தொடுத்த நாள்முதல் மருவிய இளைஞனும்
இருக்க வேறொரு பெயர்தம திடமது
துவட்சி யேபெறி லவருடன் மருவிடு பொதுமாதர்
துவக்கி லேயடி படநறு மலரயன்
விதித்த தோதக வினையுறு தகவது
துறக்க நீறிட அரகர வெனவுளம் அமையாதே
அடுத்த பேர்மனை துணைவியர் தமர்பொருள்
பெருத்த வாழ்விது சதமென மகிழ்வுறு
மசட்ட னாதுலன் அவமது தவிரநின் அடியாரோ
டமர்த்தி மாமலர் கொடுவழி படஎனை
யிருத்தி யேபர கதிபெற மயில்மிசை
யரத்த மாமணி யணிகழ லிணைதொழ அருள்தாராய்

எடுத்த வேல்பிழை புகலரிதென எதிர்
விடுத்து ராவணன் மணிமுடி துணிபட
எதிர்த்து மோர்கணை விடல்தெரி கரதலன் மருகோனே

எருக்கு மாலிகை குவளையி னறுமலர்
கடுக்கை மாலிகை பகிரதி சிறுபிறை
யெலும்பு மாலிகை புனைசடி லவனருள் புதல்வோனே

வடுத்த மாவென நிலைபெறு நிருதனை
அடக்க ஏழ்கட லெழுவரை துகளெழ
வடித்த வேல்விடு கரதல ம்ருகமத புயவேளே

வனத்தில் வாழ்குற மகள்முலை முழுகிய
கடப்ப மாலிகை யணிபுய அமரர்கள்
மதித்த சேவக வலிவல நகருறை பெருமாளே.

எட்டிகுடி.

தனனத் தனனத் தனனத் தனனத்
தனனத் தனனத் தனதான.

812. உரமுற் றிருசெப் பெனவட் டமுமொத்
திளகிப் புளகித் திடமாயே
உடைசுற் றுமிடைச் சுமையொக் கஅடுத்
தமிதக் கெறுவத் துடன்வீறு
தரமொத் துபயக் களபத் தளமிக்
கவனத் தருணத் தனமீதே
சருவிச் சருவித் தழுவித் தழுவித்
தவமற் கவிடுத் துழல்வேனோ
அரிபுத் திரசித் தசஅக் கடவுட்
கருமைத் திருமைத் துனவேளே
அடல்குக் குடநற் கொடிகட் டியனர்த்
தசுரப் படையைப் பொருவோனே
பரிவுற் றவருக் கருள்வைத் தருள்வித்
தகமுத் தமிழைப் பகர்வோனே
பழனத் தொளிர்முத் தணியெட் டிகுடிப்
பதியிற் குமரப் பெருமாளே.(க)

தாந்த தந்தன தானதனத்தந் தனதான.

813. ஓங்குமைம்புல னோடநினைத்நின் பயர்வேனை
ஓம்பெறும்ப்ரண வாதியுரைத்தென் றனையாள்வாய்
வாங்கிவெங்கணை சூரர்குலக்கொம் புகடாவி
வாங்கிநின்றன ஏவிலுகைக்கும் குமரேசா
மூங்கிலம்புய வாசமணக்குஞ் சரிமானு
மூண்டபைங்குற மாதுமணக்குந் திருமார்பா
காங்கைபங்கறு பாசின்மனத்தன் பர்கள்வாழ்வே
* காஞ்சிரங்குடி ஆறுமுகத்தெம் பெருமாளே. (உ)

தனதத்த தனதத்த தனதத்த தனதத்த
தனதத்த தனதத்த தனதான.

814. கடலொத்த விடமொத்த கணையொத்த பிணையொத்த
கயலொத்த மலரொத்த விழிமானார்
கனசெப்பு களினத்து முகைவெற்பை நிகர்செப்பு
கதிர்முத்து முகைதைக்க அகலாதே
மிடலுற்ற கலவிக்கு ளுளநச்சி வளமற்று
மிடிபட்டு மடிபட்டு மனமாழ்கி
மெலிவுற்ற தமியற்கு னிருபத்ம சரணத்தை
மிகநட்பொ டருள்தற்கு வருவாயே
தடையற்ற கணைவிட்டு மணிவஜ்ர முடிபெற்ற
தலைபத்து டையதுட்டன் உயிர்போகச்
† சலசத்து மயிலுற்ற சிறைவிட்டு வருவெற்றி
தருசக்ர தரனுக்கு மருகோனே
திடமுற்ற கனகப்பொ துவில்நட்பு டனடித்த
சிவனுக்கு விழியொத்த புதல்வோனே
செழுநத்து மிழுமுத்து வயலுக்குள் நிறைபெற்ற
திகழெட்டி குடியுற்ற பெருமாளே. (௩)

---

* காஞ்சிரங்குடி என்பது எட்டிகுடி. † சலசத்து மயில் - சீதை, சலசம் - தாமரை.

தத்தன தத்தன தானா தானா
தத்தன தத்தன தானா தானா
தத்தன தத்தன தானா தானா தனதான.

815. மைக்குழ லொத்தவை நீலோ மாலோ
அக்கணி ணைக்கிணை சேலோ வேலோ
மற்றவர் சொற்றெளி பாலோ பாகோ வடிதேனோ
வத்திர மெய்ச்சசி தானோ நானா
குத்துமு கைக்கிள நீரோ மேரோ
வைப்பதி டைக்கிணை நூலோ *மேலோ வெனமாதர்
தக்கவு றுப்பினுள் மாலே மேலாய்
லச்சைய றப்புணர் வாதே காதே
சைச்சையெ னத்திரி நாயே னேயா தலையாதே
தற்பொறி வைத்தருள் பாராய் தாராய்
தற்சம யத்தக லாவே னூதா
தத்தும யிற்பரி மீதே நீதான் வருவாயே
முக்கணர் மெச்சிய பாலா சீலா
சித்தசன் மைத்துன வேளே தோளார்
மொய்த்தம ணத்தது ழாயோன் மாயோன் மருகோனே
முத்தமிழ் வித்வவி னோதா கீதா
மற்றவ ரொப்பில ரூபா தீபா
முத்திகொ டுத்தடி யார்மேல் மாமால் உறுவோனே
இக்குநி ரைத்தவி ராலூர் சேலூர்
செய்ப்பழ நிப்பதி யூரா வாரூர்
மிக்கவி டைக்கழி வேளூர் தாரூர் வயலூரா
எச்சுரு திக்குளு நீயே தாயே
சுத்தவி றற்றிறல் வீரா தீரா
எட்டிகு டிப்பதி வேலா மேலோர் பெருமாளே. (ரு)

---

* மேலோ - ஆகாயமோ.

வேதாரணியம்.

தானன தத்தத் தந்தன தந்தன தனதான.

816. சூழும்வி னைக்கட் டுன்பநெ டும்பிணி கழிகாமஞ்
சோரமி தற்குச் சிந்தைநி னைந்துறு துணையாதோ
ஏழைய னித்துக் கங்குலு டன்தினம் உழல்வேனோ
ஏதம கற்றிச் செம்பத சிந்தனை தருவாயே
ஆழிய டைத்துத் *தங்கையி லங்கையை யெழுநாளே
ஆண்மைசெ லுத்திக் கொண்டக ரும்புயல் மருகோனே
வேழமு கற்குத் தம்பியெ னுந்திரு முருகோனே
வேதவ னத்திற் சங்கரர் தந்தருள் பெருமாளே.(க)

தானன தத்தன தந்த தானன தத்தன தந்த
தானன தத்தன தந்த தனதான.

817. சேலையு டுத்துந டந்து மாலைய விழ்த்துமு டிந்து
சீதவ ரிக்குழல் கிண்டி யளிமூசத்
தேனிலி னிக்கமொ ழிந்து காமுக ரைச்சிறை கொண்டு
தேசம னைத்தையும் வென்ற விழிமானர்
மாலைம யக்கில்வி ழுந்து காமக லைக்குளு ளைந்து
மாவில கப்பட நொந்து திரிவேனோ
வாலர விக்கிர ணங்க ளாமென வுற்றப தங்கள்
மாயைதொ லைத்திட வுன்றன் அருள்தாராய்
பாலைவ னத்தில்ந டந்து நீலஅ ரக்கியை வென்று
பாரம லைக்குள கன்று கணையாலேழ்
பாரம ரத்திரள் மங்க வாலியு ரத்தையி டந்து
பால்வரு ணத்தலை வன்சொல் வழியாலே
வேலைய டைத்துவ ரங்கள் சாடிய ரக்கரி லங்கை
வீடண ருக்கருள் கொண்டல் மருகோனே
மேவுதி ருத்தணி செந்தில் நீள்பழ நிக்குளு கந்து
வேதவ னத்தில மர்ந்த பெருமாளே.(உ)

---

* எழுநாளே ஆண்மை செலுத்தி யிலங்கையைத் தம் கைக்கொண்ட கரும்புயல் என்று பிரித்துக்கொள்க.

818. நூலினை யொத்தம ருங்குல் தேரினை யொத்தநி தம்பம்
நூபுர மொய்த்தப தங்கள் இவையாலும்
நூறிசை பெற்றப தங்கொள் மேருவை யொத்தத னங்கள்
* நூல்வல்மலர்ப்பொரு† துண்டம் அவையாலும்
சேலினை யொத்திடு கண்க ளாலும மைத்திடு பெண்கள்
தேனிதழ் பற்றுமொ ரின்ப வலைமூழ்கிச்
சீலம ணைத்துமொ ழிந்து காமவி தத்தி லழுந்தி
தேறுத வத்தை யிழந்து திரிவேனோ
வாலஇ ளப்பிறை தும்பை ஆறுக டுக்கை கரந்தை
வாசுகி யைப்புனை நம்பர் தருசேயே
மாவலி யைச்சிறை மண்ட ஓரடி யொட்டிய ளந்து
வாளிப ரப்பி யிலங்கை யரசானோன்
மேல்முடி பத்தும ரிந்து தோளிரு பத்தும ரிந்து
வீரமி குத்தமு குந்தன் மருகோனே
மேவுதி ருத்தணி செந்தில் நீள்பழ நிக்குளு கந்து
வேதவ னத்தில மர்ந்த பெருமாளே. (௩)

திருவாரூர்.

தான தான தான தான தான தானத் தனதான.

819. கூசா தேபா ரேசா தேமால் கூறு நூல்கற் றுளம்வேறு
கோடா தேவேல் பாடா தேமால் கூர்கூ தாளத் தொடைதோளில்
வீசா தேபேர் பேசா தேசீர் வேதா தீதக் கழல்மீதே
வீழா தேபோய் நாயேன் வாணாள் வீணே போகத் தகுமோதான்
நேசா வானோ ரீசா வாமா நீபா கானப் புனமானை
நேர்வா யார்வாய் சூர்வாய் சார்வாய் நீள்கார் சூழ்கற் பகசாலத்
தேசா தீனா தீனா ரீசா சீரா ரூரிற் பெருவாழ்வே
சேயே வேளே பூவே கோவே தேவே தேவப் பெருமாளே. (க)

---

820. கூர்வாய் நாராய் வாராய் போனார் கூடா ரேசற் றலஆவி
கோதா னேன்மா தாமா ருனாள் கோளே கேள்மற் றிளவாடை
ஈர்வாள் போலே மேலே வீசா ஏறு வேறிட் டதுதீயின்
ஈயா வாழ்வோர் பேரே பாடா ஈடே ருரிற் கெடலாமோ

---

* நூல்வல்மலர் . தாமரை. † துண்டம் - முகம்.

சூர்வா ழாதே மாறு தேவாழ் சூழ்வா னோர்கட் கருள்கூருந்
தோலா வேலா வீரு ரூர்வாழ் சோதீ பாகத் துமையூடே
சேர்வாய் நீதி வானோர் வீரா சேரா ரூரைச் சுடுவார்தஞ்
சேயே வேளே பூவே கோவே தேவே தேவப் பெருமாளே. (உ)

---

821. பாலோ தேனோ பாகோ வானோர் பாரா வாரத் தமுதேயோ
பாரோர் சீரோ வேளோர் வாழ்வோ *பானோ வான்மு த்தெனநீளத்
தாலோ தாலே லோபா டாதே தாய்மார் நேசத் துனுசாரந்
தாரா தேபே ரீயா தேபே சாதே யேசத் தகுமோதான்
†ஆலோல் கேளா மேலோர் நாண்மா லானு தேனற் புனமேபோய்
ஆயாள் தாள்மேல் வீழா வாழா ஆளா வேளைப் புகுவோனே
சேலோ டேசே ராரால் சாலார் சீரா ரூரிற் பெருவாழ்வே
சேயே வேளே பூவே கோவே தேவே தேவப் பெருமாளே. (ங)

தானனத் தனதான தானனத் தனதான.

822. நீதானெத் தனையாலும் நீடூழிக் குபையாகி
மாதானத் தனமாக மாஞானக் கழல்தாராய்
வேதாமைத் துனவேளே வீராசற் குணசீலா
ஆதாரத் தொளியானே ஆரூரிற் பெருமாளே. (ச)

தனதன தனன தனதன தனன
தானன தந்த தனதான.

823. மகரம துகெட இருகுமி ழுடைசி
வாரார்ச ரங்க ளெனநீளும்
மதர்விழி வலைகொ டுலகினில் மனிதர்
வாணுள டங்க வருவார்தம்
பகர்தரு மொழியில் ம்ருகமத களப
பாடீர கும்ப மிசைவாவிப்
படிமன துனது பரிபுர சரண
பாதார விந்த நினையாதோ
நகமுக சமுக நிருதரு மடிய
நாணுவி லங்கல் பொடியாக
நதிபதி கதற வொருகணை தெரியு
நாராய ணன்றன் மருகோனே

* பானோ - சூரியனோ. † ஆலோல் - ஆலோலம், பறவையோட்டு மொலி.

அகனக கனக சிவதல முழுது
மாராம பந்தி யவைதோறும்
அரியளி *விததி முறைமுறை கருது
மாரூர மர்ந்த பெருமாளே. (௫)

தனன தனதன தனதன தனதன
தனன தனதன தனதன தனதன
தனன தனதன தனதன தனதன தனதான.

824. காமு முளரியின் மலர்முக மதிகுழல்
கனம தெனுமொழி கனிகதிர் முகைநகை
கலக மிடுவிழி கடலென விடமென மனதூடே
கருதி யனநடை கொடியிடை யியல்மயில்
கமழு மகிலுட னிளகிய ம்ருகமத
களப புளகித கிரியினு மயல்கொடு திரிவேனும்
இரவு பகலற இகலற மலமற
இயலு மயலற விழிபினி ரிழிவர
இதய முருகியெ யொரு †குள பதமுற மடலூடே
யெழுத அரியவள் குறமக ளிருதன
கிரியில் முழுகிய இளையவ னெனுமுரை
யினிமை பெறுவது மிருபத மடைவதும் ஒருநாளே
சுரபி மகவுயிர் படவரண் மனையிடை
மனுவி னெறிமணி யசைவுற விசைமிகு
துயரில் செவியினி லடிபட வினவுமின் அதிதீது
துணிவி லிதுபிழை பெரிதென வருமனு
வுருகி யாகர சிவசிவ பெருமதோர்
சுரபி யலமர விழிபுனல் பெருகிட நடுவாகப்
பாவி யதனது துயர்கொடு நடவிய
பழுதின் மதலையை யுடலிரு பிளவொடு
படிய ரதமதை நடவிட மொழிபவன் அருளாரூர்
படியி லறுமுக சிவசுத கணபதி
யிளைய குமரநி ருபபதி சரவண
பரவை முறையிட அயில்கொடு நடவிய பெருமாளே. ()

---

* விததி - கூட்டம். † குள பதம் - சர்க்கரைப் பாகுபதம்.

பெரியமடம்.

தனதனன தானதன தத்தன தாத்த
தனதனன தானதன தத்தன தாத்த
தனதனன தானதன தத்தன தாத்த தனதான.

825. கலகவிழி மாமகளிர் கைக்குளே யாய்ப்பொய்
களவுமத னூல்பலப டித்தவா வேட்கை
கனதனமு மார்புமுற விச்சைபா லார்த்து கழுநீரார்

கமழ்நறைச வாதுபுழு கைத்துழாய் வார்த்து
நிலவரசு நாடறிப கட்டில்மேபோ டாச்செய்
கருமமறி யாதுசிறு புத்தியால் வாழ்க்கை கருதாதே

தலமடைசு சாளரமு கப்பலே காத்து
நிறைபவுசு வாழ்வரசு சத்தமே வாய்த்த
தெனவுருகி யோடியொரு சற்றுளே வார்த்தை தடுமாறித்

தழுவியனு ராகமும்வி ளைத்துமா யாக்கை
தனையுமரு நாளையும வத்திலே போக்கு
தலையறிவி லேனைநெறி நிற்கநீ தீக்ஷை தரவேணும்

அலகில்தமி ழாலுயர்ச மர்த்தனே போற்றி
அருணைநகர் கோபுரவி ருப்பனே போற்றி
அடல்மயில்ந டாவியப்ரி யத்தனே போற்றி அவதான

அறுமுகசு வாமியெனும் அத்தனே போற்றி
அகிலதல மோடிவரு நிர்த்தனே போற்றி
அருணகிரி நாதனெனும் அப்பனே போற்றி அசுரேசர்

பெலமடிய வேல்விடுக ரத்தனே போற்றி
கரதலக பாலிகுரு வித்தனே போற்றி
பெரியகுற மாதணைபு யத்தனே போற்றி பெருவாழ்வாம்

பிரமனறி யாவிரத தக்ஷிண மூர்த்தி
பரசமய கோளரித வத்தினல் வாய்த்த
பெரியமட மேவியசு கத்தனே *யோக்யர்பெருமாளே.()

---

* யோக்யர் - யோகியர்.

சோமநாதன் மடம்.

தனதன்ன தானதான தனதனன தானதான
தனதனன தானதான தனதான.

826. ஒருவழிப டாதுமாயை யிருவினைவி டாதுநாளு
முழலுமனு ராகமோக அநுபோகம்
உடலுமுயிர் தானுமாயு முணர்விலொரு காலிராத
வுளமுநெகிழ் வாகுமாறு அடியேனுக்
கிரவுபகல் போனஞான பரமசிவ யோகதீர
மெனமொழியும் வீசுபாச கனகோப
எமபடரை மோதுமோன வுரையிலுப தேசவாளை
யெனதுபகை தீரநீயும் அருள்வாயே
அரிவையொரு பாகமான அருணகிரி நாதர்பூசை
அடைவுதவ றாதுபேணும் அறிவாளன்
அமணர்குல காலனாகும் அரியதவ ராஜராஜன்
அவனிபுகழ் சோமநாதன் மடமேவும்
முருகபொரு சூரர்சேனை முறியவட மேருவீழ
*முகரசல ராசிவேக முனிவோனே
மொழியுமடி யார்கள்கோடி குறைகருதி னாலும்வேறு
முனியஅறி யாததேவர் பெருமாளே. ()

திருவம்பர்.

தானதந்தனந் தானதந்ததன தானதந்தனந் தானதந்ததன
தானதந்தனந் தானதந்ததன தந்ததான.

827. சோதிமந்திரம் போதகம்பரவு ஞானகம்பரந் தேயிருந்தவெளி
தோடலர்ந்தபொன் பூவிருந்தஇட முங்கொளாமல்
சூதுபந்தயம் பேசியஞ்சுவகை சாதிவிண்பறிந் தோடுகெண்டைமிகு
தோதகம்பரிந் தாடுசிந்துபரி கந்துபாயும்
வீதிமண்டலம் பூணமர்ந்துகழி கோலமண்டிநின் றாடியின்பவகை
வேணுமென்றுகண் சோரஐம்புலனொ டுங்குபோதில்

---

* முகரம் - சங்கு.

வேதியன்புரிந்தேடுகண்டளவி லோடிவெஞ்சுடுங்காடணைந்துசுட
வீழ்கிவெந்* துகுந் தீடுமிந்தஇடர் என்றுபோமோ
†ஆதிமண்டலஞ் சேரவும்பரம சோமமண்டலங் கூடவும்பதும
வாளன்மண்டலம் சாரவுஞ்சுழிப டர்ந்ததோகை
ஆழிமண்டலந்தாவியண்டமுதலானமண்டலந்தேடியென்‡றதொமு
கானமண்டலஞ் சேடனங்கணயில் கொண்டுலாவி
சூதர்மண்டலந்தூளெழுந்துபொடியாகிவிண்பறந்தோடமண்டியொரு
சூரியன்திரண் டோடகண்டுநகை கொண்டவேலா
சோலைகொண்டுளெங்கானமங்கைமயலாடி இந்திரன்தேவர்வந்துதொழ
சோழமண்டலஞ் சாருமம்பர்வளர் தம்பிரானே.

திருமாகாளம்.

தானன தானதன தானதன தானதன
தானன தானதன தானதன தானதன
தானன தானதன தானதன தானதன தனதான.

828. காதோடு தோடிகலி யாடவிழி வாள்சுழல
கோலாக லாரமுகை மார்புதைய பூணகல
காரோடு கூடளக பாரமல ரோடலைய அணைமீதே
காலோடு காவிகலி யாடபரி நூபுரமொ
டேகாச மானவுடை வீசியிடை நூல்துவள
காவிர மானஇத ழூறல்தர நேசமென மிடறூதை
நாதான கீதகுயில் போலவல்குல் மால்புரள
மார்போடு தோள்கரமொ டாடிமிக நாணழிய
நானாவி னோதமுற மாதரொடு கூடிமயல் படுவேனோ
நானரு நீயெவனெ னுமலென தாவிகவர்
ஸ்ரீபாத மேகவலை யாயுமுன வேநிதமும்
நாதாகு மாரமுரு காஎனவு மோதஅருள் புரிவாயே

---

* உகுந்திடும் என்பது சந்தத்திற்காக 'உகுந்தீடும்' எனநீண்டது. † ஆதிமண்டலம் - ஆதித்த மண்டலம். ‡ அதொமுகானமண்டலம் - அதோமுகமான மண்டலம், பாதாள லோகம்.

பாதாள சேடனுட லாயிரப ணாமகுட
மாமேரொ டேழுகட லோதமலை சூரருடல்
பாழாக தூளிவிணி லேறபுவி வாழவிடு சுடர்வேலா

பாலாழி மீதரவின் மேல்திருவொ டேயமளி
சேர்நீல ரூபன்வலி ராவணகு ழாமிரிய
பாரேவை யேவியமு ராரியைவர் தோழனரி மருகோனே

மாதாபு ராரிசுக வாரிபரை நாரியுமை
ஆகாச ரூபியபி ராமிவல மேவுசிவன்
மாடேறி யாடுமொரு நாதன்மகிழ் போதமருள் குருநாதா

* வானோர்க ளீசன்மயி லோடுகுற மாதுமண
வாளாகு காகுமர மாமயிலின் மீதுதிரு
மாகாள மாநகரில் மாலொடடி யார்பரவு பெருமாளே.

கூந்தலூர்.

தனதன தனதன தாந்த தானன
தனதன தனதன தாந்த தானன
தனதன தனதன தாந்த தானன தனதான.

829. தரையினில் வெகுவழி சார்ந்த மூடனை
வெறியனை நிறைபொறை வேண்டி டாமத
சடலனை மகிமைகள் தாழ்ந்தவீணனை மிகுகேள்வி

தவநெறி தனைவிடு தாண்டு காவியை
யவமதி யதனில்பொ லாங்கு தீமைசெய்
சமடனை வலியஅ சாங்கமாகிய தமியேனை

விரைசெறி குழலியர் வீம்பு நாரியர்
மதிமுக வனிதையர் வாஞ்சை மோகியர்
விழிவலை மகளிரொ டாங்கு கூடிய வினையேனை

வெகுமல ரதுகொடு வேண்டி யாகிலு
மொருமல ரிலைகொடு மோர்ந்து யானுனை
விதமுறு பரிவொடு வீழ்ந்து தாடொழ அருள்வாயே

---

* வானோர்களீசன் மயில் - தேவேந்திரனுடைய மகளாகிய தெய்வயானை

ஒருபது சிரமிசை போந்த ராவண
னிருபது புயமுட னேந்தும் *எதிபு
மொருகணை தனிலற வாங்கு மாயவன் மருகோனே

உனதடி யவர்புக ழாய்ந்த நூலின
ரமரர்கள் முனிவர்க †ளீந்த பாலகர்
உயர்கதி பெறஅரு ளோங்கு மாமயில் உறைவோனே

குரைகழல் பணிவொடு கூம்பி டார்பொரு
களமிசை யறமது தீர்ந்த சூரர்கள்
குலமுழு தனைவரு மாய்ந்து தூளெழ முனிவோனே

கொடுவிட மதுதனை வாங்கி யேதிரு
மிடறினி லிருவென ஏந்து மீசுரர்
குருபர னெனவரு கூந்த லூருறை பெருமாளே.

திருவாஞ்சியம்.

தனதாந்த தத்ததனதன தனதாந்த தத்ததனதன
தனதாந்த தத்ததனதன தனதான.

830. இபமாந்தர் சக்ரபதிசெறி படையாண்டு சக்ரவரிசைக
ளிடவாழ்ந்து திக்குவிஜயமண் ணரசாகி
இறுமாந்துவட்டவணைமிசைவிரிசார்ந்துவெற்றிமலர்தொடை
யெழிலார்ந்த பட்டிவகைபரி மளலேபந்
தபனக்க ரத்நவணிகல னிவைசேர்ந்த விச்சுவடிவது
தமர்சூழ்ந்து மிக்கவுயிர்நழு வியபோது
தழல்தாங்கொ ளுத்தியிடவொரு பிடிசாம்பல் பட்டதறிகிலர்
தனவாஞ்சை மிக்குனடிதொழ நினையாரே
உபசாந்த சித்தகுருகுல பவபாண்ட வர்க்கு வரதன்மை
யுருவோன்ப்ர சித்த நெடியவன் ரிஷிகேசன்
உலகின்ற பச்சையுமையணன் வடவேங்க டத்திலுறைபவ
னுபர்சார்ங்க சக்ரகரலதன் மருகோனே
த்ரிபுராந்த கற்குவரசுத ரதிகாந்தன் மைத்துனமுருக
திறல்பூண்ட சுப்ரமணியசண் முகவேலா
திரைபாய்ந்த பத்மதடவய லியில்வேந்த முத்தியருள்தரு
திருவாஞ்சி யத்திலமரர்கள் பெருமாளே.

---

*எதி - வாள். † ஈந்த பாலகர் - கொடுத்து ரக்ஷிப்போர்.

தனன தனன தனன தனன தனன தனன தனதான.

831. எருவாய் கருவாய் தனிலே யுருவா யிதுவே பயிராய் விளைவாகி
இவர்போ யவரா யவர்போ யிவரா யிதுவே தொடர்பாய் வெறிபோல
ஒருதா யிருதாய் பலகோ டியதா யுடனே யவமா யழியாதே
ஒருகால் முருகா பரமா குமரா உயிர்கா வெனவோ தருள்தாராய்
முருகா வெனவோர் தரமோ தடியார் முடிமே லிருதாள் புனைவோனே
முனிவோ ரமரோர் முறையோ வெனவே முதுசூ ருரமேல் விடும்வேலா
திருமால் பிரமா அறியா தவர்சீர் சிறுவா திருமால் மருகோனே
செழுமா மதில்சே ரழகார் பொழில்சூழ் திருவீ ழியில்வாழ் பெருமாளே.

திலதைப்பதி.

தனனத் தனன தனதான தனனத் தனன தனதான.

832. இறையத் தனையோ அதுதானும் இலையிட் டுணலேய் தருகாலம்
அறையிற் பெரிதா மலமாயை அலையப் படுமா றினியாமோ
*மறையத் தனைமா சிறைசாலை வழியுய்த் துயர்வா னுறுதேவர்
சிறையைத் தவிரா விடும்வேலா திலதைப் பதிவாழ் பெருமாளே.

தனதத்த தத்ததந்த தனதத்த தத்ததந்த
தனதத்த தத்ததந்த தனதான.

833. மகரக்கு ழைக்குளுந்து நயனக்க டைக்கிலங்கு
வசியச்ச ரத்தியைந்த குறியாலே
வடவெற்ப தைத்துரந்து களபக்கு டத்தைவென்று
மதர்விற்ப ணைத்தெழுந்த முகைமீதே
உகமெய்ப்ப தைத்துநெஞ்சும் விரகக்க டற்பொதிந்த
வுலைபட்ட லர்ச்சரங்கள் நலியாமல்
உலகப்பு கழ்ப்புலம்பு கலியற்று ணர்ச்சிகொண்டு
னுரிமைப்பு கழ்ப்பகர்ந்து திரிவேனோ
புகர்கைக்க ரிப்பொதிந்த முளரிக்கு ளத்திழிந்த
பொழுதிற்†க ரத்தொடர்ந்து பிடிநாளில்
பொருமித்தி கைத்துநின்று வரதற்க டைக்கலங்கள்
புகுதக்க ணத்துவந்து கையிலாரும்

---

* மறை அத்தனை - பிரமனை. † கர - கரா, முதலை.

திகிரிப்ப டைத்துரந்த வரதற்கு டற்பிறந்த
சிவைதற்ப ரைக்கிசைந்த புதல்வோனே
சிவபத்தர் முத்தரும்பர் தவசித்தர் சித்தமொன்று
திலதைப்ப திக்குகந்த பெருமாளே. (உ)

திருக்குடவாயில்.

தனனா தத்தன தனனா தத்தன
தனனா தத்தன தனதான.

834. அயிலார் மைக்கடு விழியார் மட்டைகள்
அயலார் நத்திடு விலைமாதர்
அணைமீ திற்றுயில் பொழுதே தெட்டிக
ளவமே வற்செய்து தமியேனும்
மயலா கித்திரி வதுதா னற்றிட
மலமா பைக்குணம் அதுமாற
மறையால் மிக்கருள் பெறவே யற்புத
மதுமா லைப்பதம் அருள்வாயே
கயிலா யப்பதி யுடையா ருக்கொரு
பொருளே கட்டளை யிடுவோனே
கடலோ டிப்புகு முதுசூர் பொட்டெழ
கதிர்வேல் விட்டிடு திறலோனே
குயிலா லித்திடு பொழிலே சுற்றிய
குடவா யிற்பதி யுறைவோனே
குறமா தைப்புணர் சதுரா வித்தக
குறையா மெய்த்தவர் பெருமாளே. (க)

தனன தானன தானன தானன
தனன தானன தானன தானன
தனன தானன தானன தானன தனதான.

835. சுருதி யாயிய லாயியல் நீடிய
தொகுதி யாய்வெகு வாய்வெகு பாஷைகொள்
தொடர்பு மாயடி யாய்நடு வாய்மிகு துணையாய்மேல்

துறவு மாயற மாய்நெறி யாய்மிகு
விரிவு மாய்வினை வாயருள் ஞானிகள்
சுகமு மாய்முகி லாய்மழை யாயெழு சுடர்வீசும்
பருதி யாய்மதி யாய்நிறை தாரகை
பலவு மாய்வெளி யாயொளி யாயெழு
பகலி ராவிலை யாய்நிலை யாய்மிகு பரமாகும்
பரம மாயையி னேர்மையை யாவரு
மறியொ ணாதநை நீகுரு வாயிது
பகரு மாறுசெய் தாய்முதல் நாளுறு பபனோதான்
கருது மாறிரு தோள்மயில் வேலிவை
கருதொ ணாவகை யோரர சாய்வரு
கவுணி யோர்குல வேதிய னுமை கனபாரக்
களப பூண்முலை யூறிய பாலுண
மதலை யாய்மிகு பாடலின் மீறிய
கவிஞ னாய்வினை யாடிடம் வாதிகள் கழுவேறக்
குருதி யாறெழ வீதியெ லாமலர்
நிறைவ தாய்விட நீறிட வேசெய்து
கொடிய மாறன்மெய் கூனிமி ராமுனை குலையாவான்
குடிபு கீரென மாமது ராபுரி
யியலை யாரண வூரென நேர்செய்து
குடசை மாநகர் வாழ்வுற மேவிய பெருமாளே. (௨)

திருவாவடுதுறை.

தத்தனனதான தனத்தனத்ததத்த
தத்தனனதான தனத்தனத்தத்தகத்த
தத்தனனதான தனத்தனத்தத்தத்த தனதான.

836. சொற்பிழைவராம லுனைக்கனக்கத்துதித்து
நிற்பதுவராத பவக்கடத்திற்சுழற்றி
சுக்கிலவதார வழிக்கிணக்கிக்களித்து விலைமாதர்

துப்பிறையதான இதழ்க்கனிக்குக்கருத்தை
வைத்துமயலாகி மனத்தைவிட்டுக்கடுத்த
துற்சன *மகாத கரைப்புவிக்குட்டழைத்த நிதிமேவு

கற்பகஇராச னெனப்படைக்குப்பெருத்த
அர்ச்சுனநராதி யெனக்கவிக்குட்பதித்து
கற்றறிவினுவை யெடுத்தடுத்துப்படித்து மிகையாகக்

கத்திடுமெயாக வலிக்கலிப்பைத்தொலைத்து
கைப்பொருளிலாமை யெனைக்கலக்கப்படுத்து
கற்பனைவிடாம லலைத்திருக்கச்சலிக்க விடலாமோ

எற்பணியராவை மிதித்துவெட்டித்துவைத்து
பற்றியகராவை யிழுத்துரக்கக்கிழித்து
எட்கரிபடாம விதத்தபுத்திக்கதிக்கு நிலையோதி

எத்தியபசாசின் முகைக்குடத்தைக்குடித்து
முற்றுயிரிலாம லடக்கிவிட்டுச்சிரித்த
யிற்கணையிராமர் சுகித்திருக்கச்சினத்த திறல்வீரா

வெற்பெனமதாணி நிறுத்துருக்கிச்சமைத்து
வர்க்கமணியாக வடித்திருத்தித்தகட்டின்
மெய்க்குலமதாக மலைக்கமுத்தைப்பதித்து வெகுகோடி

விட்கதிரதாக நிகர்த்தொளிக்கச்சிவத்த
ரத்தினபடாக மயிற்பரிக்குத்தரித்து
மிக்கதிருவாவ நெற்றுறைக்குட்செழித்த பெருமாளே.

தான தானன தானன தந்தன தான தானன தானன தந்தன
தான தானன தானன தந்தன தனதான.

837. சோதி மாமதி போல்முக முங்கிளர் மேருலாவிய மாமுலை யுங்கொடு
தூர வேவரு மாடவர் தங்கள்முன் எதிராயே
சோலி பேசிமு னுளிலி ணங்கிய மாதர் போலிரு தோளில்வி ழுந்தொரு
சூதி னுல்வர வேமனை கொண்டவ ரொடுமேவி
மோதி யேகனி வாயத ரந்தரு நாளி லேபொருள் சூறைகள் கொண்டுபின்
மோன மாயவ மேசில சண்டைக ளுடனேசி

---

* ம காதகரை - மகா காதகரை.

மோச மேதரு தோதக வம்பியர் மீதி லேமய லாகிம னந்தளர்
மோட னாகிய பாதக னுக்கதி பெறுவேனோ

ஆதி யேயெனும் வானவர் தம்பகை யான சூரனை மோதிய ரும்பொடி
யாக வேமயி லேறிமு னிந்திடு நெடுவேலா

ஆயர் வாழ்பதி தோறுமு கந்துர லேறி யேயுறி மீதளை யுங்கள
வாக வேகொடு போதநு கர்ந்தவன் மருகோனே

வாதி னால்வரு காளியை வென்றிடு மாதி நாயகர் வீறுத யங்குகை
வாரி ராசனு மேபணி யுந்திரு நடபாதர்

வாச மாமல ராளொடு செந்திரு மார்பில் வீறிய மாயவ னும்பணி
*மாசி லாமணி யீசர்ம கிழ்ந்தருள் பெருமாளே.

திருக்குரங்காடுதுறை.

தனந்தான தனத்தனனத் தனந்தான தனத்தனனத்
தனந்தான தனத்தனனத் தனதான.

838. அலங்கார முடிக்கிரணத் திரண்டாறு முகத்தழகிற்
கசைந்தாடு குழைக்கவசத் திரடோளும்

அலந்தாம மணித்திரளைப் புரண்டாட நிரைத்தகரத்
தணிந்தாழி வளைக்கடகச் சுடர்வேலும்

சிலம்போடு மணிச்சுருதிச் சலங்கோசை மிகுத்திரச்
சிவந்தேறி மணத்தமலர்ப் புனைபாதம்

திமிந்தோதி திமித்திமிதித் தனந்தான தனத்தனனத்
தினந்தோறு நடிப்பதுமுற் புகல்வேனோ

இலங்கேசர் வனத்துள்வனக் குரங்கேவி யழற்புகையிட்
டிளந்தாது மலர்த்திருவைச் சிறை†மீளும்

இளங்காள முகிற்கடுமைச் சரங்கோடு காத்திலெடுத்
திருங்கான நடக்குமவர்க் கினியோனே

குலங்கோடு படைத்தசூரப் பெருஞ்சேனை யழிக்கமுனைக்
கொடுந்தாரை வெயிற்கயிலைத் தொடும்வீரா

கொழுங்காவின் மலர்ப்பொழிலிற் கரும்பாலை புணர்க்குமிசைக்
குரங்காடு துறைக்குமரப் பெருமாளே. (க)

---

* மாசிலாமணியீசர் என்பது திருவாவடுதுறையில் எழுந்தருளியிருக்கும் சுவாமியின் பெயர். வடதிருமுல்லைவாயிற் சுவாமி பெயராகக்கொண்டு அத் தலத்துக்குரிய தென்பாருமுளர். † மீளும் - மீட்கும்.

தனத்தனந் தானதனதன தனத்தனந் தானதனதன
தனத்தனந் தானதனதன தனதான.

839. குறித்தநெஞ் சாசைவிரகிகள் நவிற்றுசங் கீதமிடறிகள்
குதித்தரங் கேறுநடனிகள் எவரோடும்
குறைப்படுங் காதல்குனகிகள் அரைப்பணங் கூறுவிலையினர்
கொலைக்கொடும் பார்வைநயனிகள் நகரேகை
பொறித்தசிங் காரமுலையினர் வடுப்படுங் கோவையிதழிகள்
பொருட்டினந் தேடுகபடிகள் தவர்சோரப்
*புரித்திடும் பாவசொருபிகள் உருக்குசம் போகசரசிகள்
புணர்ச்சிகொண் டாடுமருளது தவிர்வேனோ
நெறித்திருண் †டாறுபதமலர் மணத்தபைங் கோதைவகைவகை
நெகிழ்க்குமஞ் சோதிவனசரி மணவாளா
நெருக்குமிக் காதியமரர்கள் வளப்பெருஞ் சேனையுடையவர்
நினைக்குமென் போலுமடியவர் பெருவாழ்வே
செறித்தமந் தாரை மகிழ்புனை மிகுத்ததண் சோலைவகைவகை
தியக்கியம் பேறுநதியது பலவாறுந்
திரைக்கரங் கோலிநவமணி கொழித்திடுஞ் சாரல்வயலணி
திருக்குரங் காடுதுறையுறை பெருமாளே. (௨)

திருப்பந்தணைநல்லூர்.

தனதந்தன தனதந்தன தனதந்தன தான
தனதந்தன தனதந்தன தனதந்தன தான
தனதந்தன தனதந்தன தனதந்தன தான தனதான.

840. இதசந்தன புழுகுஞ்சில மணமுந்தக வீசி
யணையுந்தன கிரிகொண்டிணை யழகும்பொறி சோர
இருளுங்குழல் மழையென்பர வாசங்கொளுமோகக் குயில்போலே
இடையுங்கொடி மதனன்தனை யிடுகுந்தள பார
இலையுஞ்சுழி துடைரம்பையு மமுதந்தட மான
இயலங்கடி தடமும்பொழி மதவிஞ்சைகள் பேசித் தெருமீதே
யுதபங்கய மணையும்பரி புரமங்கொலி வீச
நடைகொண்டிடு மயிலென்பன கலையுஞ்சுழ லாட
பரிசும்பல மொழியுஞ்சில கிளிகொஞ்சுகை போலப் பரிவாகிப்

* புரித்திடும் - புரிந்திடும். † ஆறுபதம் - வண்டு.

பணமுண்டென அவலம்படு நினைவுண்டிடை சோர
இதுகண்டவர் மயல்கொண்டிட மனமுஞ்செயல் மாறப்
பகலுஞ்சில இரவுந்துயில் சிலவஞ்சகர் மாயைத் துயர்தீராய்
திதிதிந்திமி தனதந்தன டுடுடுண்டுடு பேரி
டகுடங்குகு டிகுடிங்குகு படகந்துடி வீணை
செகணஞ்செகவெனவும்பறைதிசையெங்கினுமோதக் கொடுசூர்
சிரமுங்கர வுடலும்பரி யிரதங்கரி யாளி
நிணமுங்குடல் தசையுங்கட லெனசெம்புன லோடச்
சிலசெம்புள்கள் கழுகுஞ்சிறு நரியுங்கொடியாடப் பொரும்வேலா
மதவெங்கய முரிகொண்டவர் மழுவுங்கலை பாணி
யிடமன்பொடு வளருஞ்சிவை புகழ்சுந்தரி யாதி
வளருந்தழ லொளிர்சம்பவி பரைவிண்டிள தோகைத் தருசேயே
வதனஞ்சசி யமுதம்பொழி முகைநன்குற மாதொ
டிசையுஞ்சுரர் தருமங்கையொ டிதயங்களி கூர
வருபந்தணை நகர்வந்துறை விமலன்குரு நாதப் பெருமாளே. ()

தனதன தந்த தனதன தந்த தனதன தந்த தனதான.

841. இருவினை யஞ்ச வருவினை கெஞ்ச இருள்பிணி துஞ்ச மலமாய
எனதிடர் மங்க வுனதருள் பொங்க இசைகொடு துங்க புகழ்கூறித்
திருமுக சுந்த்ர முருகக டம்ப சிவசுத கந்த குகவேலா
சிவசிவ என்று தெளிவுறு நெஞ்சு திகழந டஞ்செய் கழல்தாராய்
மருதொடு கஞ்ச னுயிர்பலி கொண்டு மகிழரி விண்டு மருகோனே
வதைபுரி கின்ற நிசிசரர் குன்ற வலம்வரு செம்பொன் மயில்வீரா
அருகுறு மங்கை யொடுவிடை யுந்து மமலனு கந்த முருகோனே
அருள்செறிபந்தணையிவிருமங்கை அமளிநலங்கொள்பெருமாளே.

தனன தந்தன தானன தானன
தனன தந்தன தானன தானன
தனன தந்தன தானன தானன தனதான.

842. *எகினி னம்பழி நாடக மாடிகள்
மயிலெ னுஞ்செயலா†ரகி நேர்குறி
இசையி டுங்குரலார்கட ளுளிகள் வெகுமோகம்

---

* எகின் - அன்னம். † அகி - பாம்பு.

என்வி ழுந்திட வார்முகை மேல்துகி
லலைய வுந்திரி வாரெவ ராயினு
மிளகு கண்சுழல் வார்விலை வேசியர் வலைவீசும்

அகித வஞ்சக பாவனை யால்மயல்
கொடுவி ழுந்திட ராகமு நோய்பிணி
யதிக முங்கொடு நாயடி யேனினி யுழலாமல்

அமுத மந்திர ஞானொப தேசமு
மருளி யன்புற வேமுரு காவென
அருள்பு குந்திட வேகழ லார்கழல் அருள்வாயே

ககன விஞ்சையர் கோவென வேகுவ
டவுணர் சிந்திட வேகடல் தீவுகள்
கமற வெந்தழல் வேல்விடு சேவக முருகோனே

கரிநெ டும்புலி தோலுடை யாரெனை
யடிமை கொண்டசு வாமிச தாசிவ
கடவு ளெந்தையர் பாகம்வி டாவுமை யருள்பாலா

செகமு மண்டமு மோருரு வாய்நிறை
நெடிய அம்புயல் மேனிய னாரரி
திருவு றைந்துள மார்பக னார்திரு மருகோனே

தினைவ னந்தனில் வாழ்வளி நாயகி
வளர்த னம்புதை மார்பழ காமிகு
திலக பந்தணை மாநகர் மேவிய பெருமாளே. (௩)

தந்தன தனத்த தந்தன தனத்த
தந்தன தனத்த தனதான.

3, கும்பமு நிகர்த்த கொங்கையை வளர்த்த
கொஞ்சுகி ளியொத்த மொழிமானர்

குங்கும பணிக்குள் வண்புழு குவிட்ட
கொந்தள கம்வைத்த மடவார்பால்

வம்புகள் விளைத்து நண்புகள் கொடுத்து
மங்கிந ரகத்தில் மெலியாமல்

வண்கயி லைசுற்றி வந்திடு பதத்தை
வந்தனை செய்புத்தி தருவாயே
பம்புந தியுற்ற பங்கொரு சமர்த்தி
பண்டுள தவத்தில் அருள்சேயே
பைம்புய லுடுத்த தண்டலை மிகுத்த
பந்தணை நகர்க்குள் உறைவோனே
சம்புநி ழலுக்குள் வந்தவ தரித்த
சங்கரர் தமக்கும் இறையோனே
சங்கணி கரத்த ரும்பர்ப யமுற்ற
சஞ்சல மறுத்த பெருமாளே. (ச)

தந்ததன தந்தனந் தனதனத்
தந்ததன தந்தனந் தனதனத்
தந்ததன தந்தனந் தனதனத் தனதான.

844. கெண்டைகள்பொ ருங்கண்மங் கையர்மலர்க்
கொண்டைகள்கு லுங்கநின் றருகினிற்
கெஞ்சுபலு டன்குழைந் தமளியிற் கொடுபோய்வண்
கெந்தபொடி யும்புனைந் *தரவணைத்
தின்பகல விகள்தருந் தொழிலடுக்
கின்றஅறி விலனுறுந் துயரறப் ப்ரபைவீசும்
தண்டைகள்க வின்கலின் கலினெனக்
கிண்கிணிகி ணின்கிணின் கிணினெனத்
தண்கொலுசு டன்சிலம் பசையவுட் பரிவாகிச்
சந்ததமும் வந்திரும் பரிமளப்
பங்கயப தங்களென் கொடுவினைச்
சஞ்சலம லங்கெடும் படியருட் புரிவாயே
தொண்டர்கள்ச ரண்சரண் சரணெனக்
கொம்புகள்கு குங்குகுங் குகுமெனத்
துந்துமிதி மிந்திமிந் திமினெனக் குறுமோசை
சுந்தரி மணஞ்செயுஞ் சௌரியக்
கந்தகுற வஞ்சிதங் கருவனத்
துங்கமலை யும்புரந் தமராருக் கிடர்கூரும்

---

* அரவணைத்து - ஆதரித்து.

பண்டர்கள்பு யங்களும் பொடிபடக்
கண்டவப்ர சண்டகுஞ் சரியெழிற்
பைந்தருவ னம்புரந் தகமெழிபிற் புடைசூழும்
பந்திவரு மந்திசெண் பகமகிற்
சந்துசெறி கொன்றைதுன் றியவனப்
பந்தணையில் வந்திடுஞ் சரவணப் பெருமாளே. (ரு)

தானதந்ததன தானதந்ததன
தானதந்ததன தானதந்ததன
தானதந்ததன தானதந்ததன தந்ததான.

845. தேனிருந்தஇத ழார்பளிங்குநகை
யார்குளிர்ந்தமொழி யார்சரங்கள்விழி
சீர்சிறந்தமுக வாரிளம்பிறைய தென்புருவர்
தேனமர்ந்தகுழ லார்களங்கமுகி
னார்புயங்கழைபி னார்தனங்குவடு
சேர்சிவந்தவடி வார்துவண்டஇடை புண்டரீகம்
சூனியங்கொள்செய லாரரம்பைதுடை
யார்சரண்கமல நேரிளம்பருவ
தோகைசந்தமணி வாருடன்கலவி யின்பமூடே
சோகமுண்டுவிளை யாடினுங்கமல
பாதமும்புயமி ராறுமிந்துளபல்
தோடலங்கலணி மார்பமும்பரிவு ளங்கொள்வேனே
ஓநமந்தசிவ ரூபியஞ்சுமுக
நீலிகண்டிகலி யாணிவிந்துவொளி
யோகைதங்குமபி ராமியம்பிகைப யந்தவேளே
ஓலமொன்றவுணர் சேனமங்கையர்கள்
சேறுடன்குருதி யோடஎண்டிசையும்
ஓதுகெந்தருவர் பாடநின்றுநட னங்கொள்வேலா
ஏனல்மங்கைசுசி ஞானரம்பையென
தாயிசந்த்ரமுக பாவைவஞ்சிகுற
மானெடும்பர்தரு மானணைந்தழகி லங்குமார்பா
ஏர்கரந்தையறு கோடுகொன்றைமதி
ஆறணிந்தசடை யார்விளங்குமெழி
லீறில்பந்தணைந லூரமர்ந்துவளர் தம்பிரானே. (சு)

தனதந் தத்தன தனந்த தானன
தனதந் தத்தன தனந்த தானன
தனதந் தத்தன தனந்த தானன தனதான.

846. மதியஞ் சத்திரு நிறைந்த மாமுக
மயிலஞ் சக்கிளி யினங்க ளாமென
மதுரஞ் செப்பிய மடந்தை மேனகை ரதிபோலே
மருவும் பொற்குட மெழுந்த மாமுகை
வளர்வஞ் சிக்கொடி நடந்த வாறென
வருதுங் கக்கட லணங்கு போல்பவர் தெருவூடே
நிதமிந் தப்படி யிருந்து *வாறவர்
பொருள்தங் கப்†பணி கலந்து போய்வர
நெறிதந் திட்டவர் வசங்க ளாமென வுழலாதே
நிதிபொங் கப்பல தவங்க ளாலுனை
மொழியும் புத்திகள் தெரிந்து நானுனை
நிகர்சந் தத்தமிழ் சொரிந்து பாடவும் அருள்தாராய்
நதியஞ் சச்சடை விரிந்த நாயக
னுமையன் பிற்செயு மிகுந்த பூசனை
நலமென் றுட்குளிர் சிவன்ப ராபரன் அருள்பாலா
நவகங் கைக்கிணை பகர்ந்த மா‡மணி
நதிபங் கிற்குல வு§கந்து காபுரி
நகர்பொங் கித்தழை யவந்து வாழ்வுறு முருகோனே
கெதிதங் கத்தகு கணங்கள் வானவ
‖ரரிகஞ் சத்தவர் முகுந்தர் நாவலர்
கிளைபொங் கக்குபை புரிந்து வாழ்கென அருள்நாதா
கெருவம் பற்றிகல் விளைந்த சூரொடு
தளமஞ் சப்பொரு தெழுந்து தீயுகள்
கிரவுஞ் சக்கிரி வகிர்ந்த வேலுள பெருமாளே.(எ)

---

* வாறவர் - வருகிறவர் என்பதன் மரூஉ. † பணி - பண்ணி. ‡ மணி நதி - மண்ணியாறு. § கந்துகாபுரி - பந்தணைநல்லூர். கந்துகம் - பந்து. ‖ அரி - இந்திரன்.

திருப்பனந்தாள்.

தந்தா னத்தன தந்தா னத்தன
தந்தா னத்தன தனதான.

847. கொந்தார் மைக்குழ லிந்தார் சர்க்கரை
யென்றே செப்பிய மொழிமாதர்
கொங்கார் முத்துவ டந்தா னிட்டத
னந்தா னித்தரை மலைபோலே
வந்தே சுற்றிவ ளைந்தா லற்பம
னந்தா னிப்படி யுழலாமல்
மங்கா நற்பொரு ளிந்தா வற்புத
மென்றே யிப்படி அருள்வாயே
இந்தோ டக்கதிர் கண்டோ டக்கட
மண்டா நற்றவர் குடியோட
எங்கே யக்கிரி யெங்கே யிக்கிரி
யென்றே திக்கென வருசூரைப்
பந்தா டித்தலை விண்டோ டக்களம்
வந்தோ ரைச்சில ரணகாளி
பங்கா கத்தரு கந்தா மிக்கப
னந்தா ளுற்றருள் பெருமாளே.

திருவிடைமருதூர்.

தனதனன தனதனன தனதனன தனதனன
தான தானன தான தானன தனதன தனதானா.

848. அறுகுநுனி பனியனைய சிறியதுளி பெரியதொரு
ஆக மாகியோர் பால ரூபமாய்
அருமதலை குதலைமொழி தனிலுருகி யவருடைய
ஆயி தாதையார் மாய மோகமாய்
அருமையினி லருமையிட மொளுமொளென வுடல்வளர
ஆளு மேளமாய் வால ரூபமாய் அவரொரு பெரியோராய்
அழகுபெறு நடையடைய கிறுதுபடு மொழிபழகி
ஆவி யாயவோர் தேவி மாருமாய்
விழுசுவரை யரிவையர்கள் படுகுழியை நிலைமையென
வீடு வாசலாய் மாட கூடமாய்

அணுவளவு தவிடுமிக பிதிரவிட மனமிறுகி
ஆசை யாளராய் ஊசி வாசியாய் அவியுறு சுடர்போலே
வெறுமிடிய ரொருதவசி யமுதுபடை யெனுமளவில்
மேலை வீடுகேள் கீழை வீடுகேள்
திடுதிடென நுழைவதன்முன் எதிர்முடுகி யவர்களொடு
சீறி ஞாளிபோல் ஏறி வீழ்வதாய்
விரகினொடு வருபொருள்கள் சுவறியிட மொழியுமொரு
வீணி யார்சொலே மேலதாயிட விதிதனை நினையாதே
மினுமினு கெனுமுடல மறமுறுகி நெகிழ்வுறவும்
வீணர் சேவையே பூணு பாவியாய்
மறுமையுள தெனுமவரை விடும்விழலை யதனின்வரு
வார்கள் போகுவார் காணு மோஎன
விடுதுறவு பெரியவரை மறையவரை வெடுவெடென
மேள மேசொலாய் ஆளி வாயராய் மிடையுற வருநாளில்
வறுமைகளு முடுகிவர வுறுபொருளு நழுவசில
வாத மூதுகா மாலை சோகைநோய்
பெருவயிறு வயிறுவலி படுவன்வர இருவிழிகள்
பீளை சாடிட ஈளை மேலிட
வழவழென உமிழுமது கொழகொழென ஒழுகிவிழ
வாடி யூனெலாம் நாடி பேதமாய் மனையவள்மனம்வேறாய்
மறுகமனை யுறுமவர்கள் நணுகுநணு கெனுமளவில்
மாதர் சீயென வாலர் சீயென
கனவுதனி விரதமொடு குதிரைவர நெடியசுடு
காடு வாவென வீடு போவென
வலதழிய விரகழிய வுரைகுழறி விழிசொருகி
வாயு மேலிட ஆவி போகுநாள் மனிதர்கள் பலபேசu
இறுதியதொ டறுதியென உறவின்முறை கதறியழ
ஏழை மாதராள் மோதி மேல்விழ
எனதுடைமை யெனதடிமை யெனுமறிவு சிறிதுமற
ஈமொ லேலெனவாயை ஆவென
இடுதுபறை சிறுபறைகள் திமிலையொடு தவிலறைய
ஈம தேசமே பேய்கள் சூழ்வதாய் எரிதனிலிடும்வாழ்வே

இணையடிகள் பரவுமுன தடியவர்கள் பெறுவதுவும்
ஏசி டார்களோ பாச நாசனே
இருவினைமு மலமுமற இறவியொடு பிறவியற
ஏக போகமாய் நீயு நானுமாய்
இறுகும்வகை பரமசுக மதனையரு ளிடைமருதில்
ஏக நாயகா லோக நாயகா இமையவர் பெருமாளே. (௧)

தனன தனதனன தான தானதன
தனன தனதனன தான தானதன
தனன தனதனன தான தானதன தந்ததான.

849. இலகு குழைகிழிய வூடுபோயுலவி
யடர வருமதன னூலளாவியெதி
ரிளைஞ ருயிர்கவர ஆசைநேர்வலைபொ திந்தநீலம்
இனிமை கரைபுரள வாகுலாவுசரி
நெறிவு கலகலென வாசம்வீசுகுழ
லிருளின் முகநிலவு கூரமானுடைய கன்றுபோக
மலையு மிதழ்பருகி வேடைதீரவுட
லிறுக இறுகியனு ராகபோகமிக
வளரு மிளகுதன பாரமீதினில்மு யங்குவேனை
மதுர கவியடைவு பாடிவீடறிவு
முதிய அரியதமி ழோசையாகவொளி
வசன முடையவழி பாடுசேருமருள் தந்திடாதோ
கலக அசுரர்கிளை மாளமேருகிரி
தவிடு படவுதிர வோலவாரியலை
கதற வரியரவம் வாய்விடாபசித ணிந்தபோக
கலப மயிலின்மிசை யேறிவேதநெறி
பரவு மமரர்குடி யேறநாளும்வினை
கடிய கொடியவினை வீழவேலைவிட வந்தவாழ்வே
அலகை யுடனடம தாடுதாதைசெவி
நிறைய மவுனவுரை யாடுநீபளழி
லடவி தனிலுறையும் வேடர்பேதையைம ணந்தகோவே
அமணர் கழுவில்விளை யாடவாதுபடை
கருது குமரகுரு நாதநீதியுள
தருளு மிடைமருதில் மேவுமாமுனிவர் தம்பிரானே. (௨)

தனனதன தனனதன தந்தனந் தந்தனந்
தனனதன தனனதன தந்தனந் தந்தனந்
தனனதன தனனதன தந்தனந் தந்தனந் தந்ததான.

850. படியையள விடுநெடிய கொண்டலுஞ் சண்டனும்
தமரசது மறையமரர் சங்கமும் *சம்புவும்
பரவரியநிருபன்விரகன்சுடுஞ்சம்பனன்செம்பொன்மேனிப்

பரமனெழில் புனையுமர வங்களுங் கங்கையுந்
திருவளரு முளரியொடு திங்களுங் கொன்றையும்
பரியகுமிழறுகுகனதும்பையுஞ்செம்பையுந் துன்றுமேலச்

சடைமுடியி லணியுநல சங்கரன் கும்பிடுங்
குமரனறு முகவன்மது ரந்தருஞ் செஞ்சொலன்
சரவணையில் வருமுதலி கொந்தகன் கந்தனென் றுய்ந்துபாடித்

தணியவொலி புகலும்வித மொன்றிலுஞ் சென்றிலன்
பகிரவொரு தினையளவு பண்புகொண் டண்டிலன்
தவநெறியி லொழுகிவழி பண்படுங் கங்கணஞ் சிந்தியாதோ

கடுகுபொடி தவிடுபட மந்திரந் தந்திரம்
பயிலவரு நிருதருட லம்பிளந் தம்பரங்
கதறிவெகு குருதிநதி பொங்கிடுஞ் சம்ப்ரமங்கண்டுசேரக்

கழுகுநரி கொடிகருட னங்கெழுந் தெங்குநின்
றலகைபல திமிலைகொடு தந்தனந் தந்தனங்
கருதிபிசை பொசியுநசை கண்டுகண் டின்புறுந் துங்கவேலா

அடல்புனையு மிடைமருதில் வந்திணங் குங்குணம்
பெரியகுரு பரகுமர சிந்துரஞ் சென்றடங்
கடவிதனி லுறைகுமரி சந்திலங் குந்தனந் தங்குமார்பா

அருணமணி வெயிலிலகு தண்டையம் பங்கயம்
கருணைபொழி வனகழலி லந்தமுந் தம்பமென்
றழகுபெற நெறிவருடி யண்டருந் தொண்டுறுந் தம்பிரானே. (ந)

---

* சம்பு - பிரமன்.

தனதனதன தானதானன தனதனதன தானதானன
தனதனதன தானதானன தந்ததான.

851. புழுகொடுபனி நீர்சவாதுட னிருகரமிகு மார்பிலேபன
புளகிதஅபி ராமபூஷித கொங்கையானே
பொதுவினில்விலை கூறுமாதர்கள் மணியணிகுழை மீதுதாவடி
பொருவனகணை போல்விலோசன வந்தியாலே
மெழுகெனவுரு காவனுர்தம திதயகலக மோடுமோகன
வெகுவிதபரி தாபவாதனை கொண்டுநாயேன்
மிடைபடுமல மாயையால்மிக கலவியஅறி வேகசாமிநின்
விதரணசிவ ஞானபோதகம் வந்துதாராய்
எழுகிரிநிலை யோடவாரிதி மொகுமொகுவென வீசமேதினி
யிடர்கெடஅசு ரேசர்சேனைமு றிந்துபோக
இமையவர்சிறை மீளநாய்நரி கழுகுகள்கக ராசன்மேலிட
ரணமுககண பூதசேனைகள் நின்றுலாவச்
செழுமதகரி நீலகோமள அபிநவமயி லேறுசேவக
செயசெயமுரு காகுகாவளர் கந்தவேளே
திரைபொருகரைமோதுகாவிரி வருபுனல்வயல்வாவிசூழ்தரு
திருவிடைமரு தூரில்மேவிய தம்பிரானே.(௪)

திருநாகீச்சுரம்.

தானன தானத் தனத்த தத்தன
தானன தானத் தனத்த தத்தன
தானன தானத் தனத்த தத்தன தனதான.

852. ஆசார வீனக் குதர்க்க துட்டர்கள்
மாதாபி தாவைப் பழித்த துட்டர்கள்
ஆமாவி னூனைச் செகுத்த துட்டர்கள் பரதாரம்
ஆகாதெ னுமற் பொசித்த துட்டர்கள்
நானாவு பாயச் சரித்ர துட்டர்க
*ளாவேச நீரைக் குடித்த துட்டர்கள் தமியோர்†சொம்

---

* ஆவேசநீர் - கள். † சொம் = சொத்து.

கூசாது சேரப் பறித்த துட்டர்கள்
ஊரார்க ளாசைப் பிதற்று துட்டர்கள்
கோலால வாழ்விற் செருக்கு துட்டர்கள் குருசேவை
கூடாத பாவத் தவத்த துட்டர்கள்
ஏயாது தேடிப் புதைத்த துட்டர்கள்
கோமாள நாயிற் கடைப்பி றப்பினில் உழல்வாரே
வீசாவி சாலப் பொருப்பெ டுத்தெறி
போரார வாரச் சமுத்தி ரத்தினில்
மீளாம லோடித் துரத்தி யுட்குறும் ஒருமாவை
வேரோடு வீழத் தறித்த டுக்கிய
போராடு சாமர்த் தியத்தி ருக்கையில்
வேலாயு தாமெய்த் திருப்பு கழ்ப்பெறு வயலூரா
நாசாதி ப்ரார்த் ததுக்க மிக்கவர்
மாயாவி காரத் தியக்க றுத்தருள்
ஞானோப தேசப் ரசித்த சற்குரு வடிவான
நாதாவெ னுமுற் றுதித்தி டப்புவி
யாதார மாய்கைக் குமுட்ட முற்றருள்
நாகீச நாமத் தகப்பன் மெச்சிய பெருமாளே. ()

சிவபுரம்.

தனன தந்தன தானன தானன
தனன தந்தன தானன தானன
தனன தந்தன தானன தானன தனதான.

853. மனமெ னும்பொருள் வானறை கால்கனல்
புனலு டன்புவி கூடிய தோருடல்
வடிவு கொண்டதி லே*பதி மூணெழு வகையாலே
வருசு கந்துய ராசையி லேயுழல்
மதியை வென்றுப ராபர ஞானநல்
வழிபெ றும்படி நாயடி யேனைநின் அருள்சேராய்

---

* பதிமூணு எழுவகை - தத்துவம் கூகூ-ல் சிவதத்துவம் ரு—நீங்கலாக மற்ற கூக-தத்துவக்கூட்டம்.

சென‌னி சங்கரி ஆரணி நாரணி
விமலி யெண்குண பூரணி காரணி
சிவைப ரம்பரை யாகிய பார்வதி அருள்பாலா
சிறைபு குஞ்சுரர் மாதவர் மேல்பெற
அசுரர் தங்கிளை யானது வேரற
சிவனு கந்தருள் கூர்தரு வேல்விடு முருகோனே
கனக னங்கயி னுலறை தூணிடை
மனித சிங்கம தாய்வரை பார்திசை
கடல்க லங்கிட வேபொரு தேயுகிர் முனையாலே
கதற வென்றுடல் கீறிட ஆவியு
முதிர முஞ்சித ருதமு தாயுணு
கமல வுந்திய னாகிய மால்திரு மருகோனே
தினக ரன்சிலை வேளருள் மாதவர்
சுரர்க ளிந்திர னுருர காதிபர்
திசைமு கண்செழு மாமறை சீர்புகழ் அழகோனே
* திரும டந்தையர் நாலிரு வோர்நிறை
அகமொ டம்பொனி னாலய நீடிய
சிவபு ரந்தனில் வாழ்குரு நாயக பெருமாளே.

திரிபுவனம்.

தனதன தனதன தனதன தனதன
தத்தத் தத்தன தத்தத் தத்தன தந்ததான.

854. தனுநுதல் வெயர்வெழ விழிகுழி தரவளை
சத்திக் கச்சில தித்திக்க ப்படும் அன்புபேசித்
தழுவிய மகளிர்த முகிழ்முகை யுரமிசை
தைக்கச் சர்க்கரை கைக்கப் பட்டன தொண்டையூறல்
கனவிலு நுகர்தரு கலவியின் வலையிடை
கட்டுப் பட்டுயிர் தட்டுப் பட்டழி கின்றதோதான்
கதிபெற விதியிலி மதியிலி யுனதிரு
கச்சூற் றச்சிறு செச்சைப் பதமப தம்பெறேனோ

---

* திருமடந்தையர் நாலிருவோர் - அஷ்டலக்ஷ்மிகள்.

முனைமலி குலிசைதன் ம்ருகமத புளகித
முத்தச் சித்ரத னத்துக் கிச்சித அம்புராசி
முறையிட முதுநிசி சரர்திரள் மூதுகிட
முட்டப் பொட்டெழ வெட்டிக் குத்தும டங்கல்வீரா
அனுபவ மளிதரு நிகழ்தரு மொருபொருள்
அப்பர்க் கப்படி யொப்பித் தர்ச்சனை கொண்டநாதா
அகிலமு மழியினு நிலைபெறு திரிபுவ
னத்துப் பொற்புறு சித்திச் சித்தர்கள் தம்பிரானே.()

கும்பகோணம்.

தந்ததனத் தானதனத் தந்ததனத் தானதனத்
தந்ததனத் தானதனத் தனதான.

855. இந்துகதிர்ச் சோருணப் பந்திநடுத் தூனொளிபட்
டின்பரசப் பாலமுதச் சுவைமேவு
எண்குணமுற் றேனடனச் சந்த்ரவொளிப் பீடகமுற்
றெந்தைநடித் தாடுமணிச் சபையூடே
கந்தமெழுத் தோடுறுசிற் கெந்தமணப் பூவிதழைக்
கண்டுகளித் தேபமுதக் கடல்மூழ்கிக்
கந்தமதித் தாயிரவெட் டண்டமதைக் கோல்புவனக்
கண்டமதைக் காணஎனக் கருள்வாயே
திந்ததிமித் தீதகுடட் டுண்டுமிடட் டாடுடுடிட்
டிந்தமெனக் காளமணித் தவிலோசை
சிந்தைதிகைத் தேழுகடற் பொங்கவரிச் சூர்மகுடச்
செண்டுகுலைத் தாடுமணிக் கதிர்வேலா
குந்தியரித் தாழ்துளபச் செந்திருவைச் சேர்களபக்
கொண்டல்நிறத் தோன்மகளைத் தரைமீதே
கும்பிடுகைப் பூவிலெடுத் தம்பொனூரத் தோடணைநற்
கும்பகொணத் தாறுமுகப் பெருமாளே. (க)

---

856. தும்பிமுகத் தானைபணைக் கொம்பதெனத் தாவிமயற்
றெருந்தமெனப் பாயுமுலைக் கனமாதர்
தும்பிமலர்ச் சோலைமுகிற் கங்குலிருட் காரினிறத்
தொங்கல்மயிற் சாயலெனக் குழல்மேவிச்
செம்பொனுருக் கானமொழிச் சங்கிளொளிக் காமநகைச்
செங்கயலைப் போலும்விழிக் கணையாலே
சிந்தைதகர்த் தாளுமிதச் சந்த்ரமுகப் பாவையர்தித்
திந்திமெனுற் றாடுமவர்க் குழல்வேனோ
தம்பிவரச் சானகிபொற் கொம்புவரக் கூடவனச்
சந்தமயிற் றுய்விலகிச் சிறைபோகச்
சண்டர்முடித் தூள்கள்படச் சிந்தியரக் கோர்கள்விழத்
தங்கநிறத் தாள்சிறையைத் தவிர்மாயோன்
கொம்புகுறிக் காளமடுத் திந்தமெனுற் றாடிநிரைக்
கொண்டுவளைத் தேமகிழச் சுதனீனக்
கொஞ்சுசுகப் பாவையிணைக் கொங்கைதனிற் றாவிமகிழ்க்
கும்பகொணத் தாறுமுகப் பெருமாளே. (உ)

தந்ததா னத்தனன தந்ததா னத்தனன
தந்ததா னத்தனன தனதான.

857. கெண்டைநே ரொத்தவிழி மங்கைமோ கக்கலவை
கெந்தவா சப்புழுகு மணநாறும்
*கிம்புரீ சக்களப கொங்கையூ டப்பொலிவு
†கிஞ்சுகா ணப்பெருகி யடியேனும்
மண்டிமோ சக்கலவி கொண்டுகா மித்துருகி
வண்டனா கப்புவியில் உழலாமல்
வந்துஞா னப்பொருளி லொன்றுபோ தித்துனது
மஞ்சுதா ளைத்தினமும் அருள்வாயே
அண்டர்வா ழப்பிரபை சண்டமே ருக்கிரிய
ளைந்துவீ ழப்பொருத கதிர்வேலா

---

* கிம்புரீசக்களபம் - சிறந்த பூணணிந்த (கொம்பையுடைய) யானை.
† கிஞ்சு - அற்பம்.

*அஞ்சுவா யிற்பரனெ நெஞ்சிலூ றித்தவசி
னன்புளா ரைச்சிறையி டசுரோரைக்
கொண்டுபோய் †வைத்தகழு நெஞ்சிலே றக்கழுகு
கொந்தியா டத்தலையை யரிவோனே
கொண்டல்சூ ழக்கழனி சங்குலா விப்பரவு
கும்பகோ ணத்திலுறை பெருமாளே. (௩)

தந்ததானத்தத் தனதான தந்ததானத்தத் தனதான.

858. பஞ்சுசேர் நிர்த்தப் பதமாதர் பங்கமார் தொக்கிற் படியாமல்
செஞ்சொல்சேர்சித்ரத்தமிழாலுன்செம்பொனூர்வத்தைப் பெறுவேனோ,
பஞ்சபா ணத்தற் போருதேவர் பங்கில்வாழ் சத்திக் குமரேசா
குஞ்சரீ வெற்புத் தனநேயா கும்பகோ ணத்திற் பெருமாளே. (௪)

தானதன தந்த தானதன தந்த
தானதன தந்த தனதான.

859. மாலைதனில் வந்து வீதிதனில் நின்று
வாசமலர் சிந்து குழல்கோதி
வாரிருத னங்கள் பூணிடுகு லுங்க
மால்பெருகி நின்ற மடவாரைச்
சாலைவழி வந்து போமவர்க ணின்று
தாழ்குழல்கள் கண்டு தடுமாறித்
தாகமயல் கொண்டு மாவிருளை மூந்தி
சாலமிகு நொந்து தவியாமல்
காலையிலெ ழுந்து னுமமெமொ ழிந்து
காதலுமை மைந்த எனவோதிக்
காலமுமு ணர்ந்து ஞானவெளி கண்கள்
காணஅரு ளென்று பெறுவேனோ
கோலமுட னன்று சூர்படையின் முன்பு
கோபமுட னின்ற குமரேசா
கோதையிரு பங்கின் மேவவளர் கும்ப
கோணநகர் வந்த பெருமாளே. (௫)

---

* அஞ்சு வாயில் - பஞ்சேந்திரிய வழிகளாலும். † வைத்த - கூர்மையாகிய.

தனத்த தந்தன தனதன தந்தத்
தனத்த தந்தன தனதன தந்தத்
தனத்த தந்தன தனதன தந்தத் தனதான.

௪60. கறுத்த குஞ்சியும் வெளிறியெ ழுங்கோத்
துருத்த வெண்பலு மடையவி ழுந்துட்
கருத்து டன்திகழ் மதியும ருண்டுச் சுருள்நோயால்

கலக்க முண்டல மலமுற *வெண்டிப்
பழுத்தெ ழும்பிய முதுகுமு டங்கக்
கழுத்தில் வந்திளை யிருமலொ துங்கக் கொழுமேனி

அறத்தி ரங்கியோர் தடிகைந டுங்கப்
பிடித்†தி டும்புறு மனைவியு நிந்தித்
தடுத்த மைந்தரும் வசைகள்வி ளம்பச் சடமாகி

அழுக்க டைந்திடர் படுமுடல் பங்கப்
பிறப்பெ னுங்கட லழியலொ ழிந்திட்
டடுத்தி ருந்திரு வடிதனை யென்றுற் றிடுவேனோ

புறத்த லம்பொடி படமிக வுங்கட்
டறப்பெ ருங்கடல் வயிறுகு மும்பப்
‡புகட்ட ரங்கிய விரகது ரங்கத் திறல்வீரா

பொருப்பு ரம்படர் கிழிபட வென்றட்
டரக்கர் வன்றலை நெரியநெ ருங்கிப்
புதைக்கு றுந்தசை குருதிகள் பொங்கப் பொரும்வேலா

சிறுத்த தண்டைய மதலையொ ரஞ்சச்
சினத்து மிஞ்சரி திரிதரு குன்றத்
தினைப்பு னந்திகழ் குறமகள் கொங்கைக் கிரிமேவிச்

செருக்கு நெஞ்சுடை முருகசி கண்டிப்
பரிச்சு மந்திடு குமரக டம்பத்
திருக்கு டந்தையி லுறைதரு கந்தப் பெருமாளே. (சு)

---

* வெண்டி - நீர்வற்றி. † இடும்பு - அவமதிப்பு. ‡ புகட்டரங்கிய - புக விட்டு அரங்கிய: அரங்கிய - அரக்கிய.

தனத்த தந்தன தானன தானன
தனத்த தந்தன தானன தானன
தனத்த தந்தன தானன தானன தனதான.

861. செனித்தி டுஞ்சல சாழலு மூழலும்
விளைத்தி டுங்குடல் பீறியு மீறிய
செருக்கொ டுஞ்சதை பீளையு மீளையும் உடலூடே

தெளித்தி டும்பல சாதியும் வாதியும்
இரைத்தி டுங்குல மேசில கால்படர்
சினத்தி டும்பவ நோயென வேயிதை யணைவோரும்

கனைத்தி டுங்கலி காலமி தோவென
வெடுத்தி டுஞ்சுடு காடுபு காவென
கவிழ்த்தி டுஞ்சட மோபொடி யாய்விடும் உடல்பேணிக்

கடுக்க னுஞ்சில பூடண மாடைகள்
இறுக்கி டுங்கலை யேபல வாசைகள்
கழித்தி டுஞ்சிவ யோகமு ஞானமும் அருள்வாயே

தனத்த னந்தன தானன தானன
திமித்தி திந்திமி தீதக தோதக
தகுத்து துந்துமி *தாசைவி ராணமொ டடல்பேரி

சமத்த மொன்றிய தானவர் சேனையை
வளைத்து வெஞ்சின வேல்விடு சேவக
சமித்து ணர்ந்திடு மாதவர் பாலருள் புரிவோனே

தினைப்பு னந்தனி லேமய லாலொரு
மயிற்ப தந்தனி லேசர ணானென
திருப்பு யந்தரு மோகன மானினை யணைவோனே

சிவக்கொ ழுஞ்சுட ரேபர ணாகிய
தவத்தில் வந்தருள் பாலக்ரு பாகர
திருக்கு டந்தையில் வாழ்முரு காசுரர் பெருமாளே. ()

---

* தாரை, விராணம் — வாத்திய பேதங்கள்.

தனதனன தனதனன தானான தானதன
தனதனன தனதனன தானான தானதன
தனதனன தனதனன தானான தானதன தனதான.

862. கரியகுழல் சரியமுகம் வேர்வாட வாசமுறு
களபமுலை புளகமெழ நேரான வேல்விழிகள்
கயல்பொருது செயலதென நீள்பூச லாடநல கனிவாயின்

கமழ்குமுத அதரவிதழ் தேனூறல் பாயமிகு
கடலமுத முதவியிரு தோள்மாலை தாழவளை
கலகலென மொழிபதற மாமோக காதலது கரைகாணா

தெரியணுகு மெழுகுபத மாய்மேவி மேவியிணை
யிருவருட லொருவரென நாணாது பாயல்மிசை
யிளமகளிர் கலவிதனி லேமூழ்கி யாழுகினு மிமையாதே

இரவினிடை துயிலுகினும் யாரோடு பேசுகினும்
இளமையுமு னழகுபுனை யீராறு தோள்நிரையும்
இருபதமு மறுமுகமும் யானோத ஞானமதை யருள்வாயே

உரியதவ நெறியில்நம நாராய ணாயவென
ஒருமதலை மொழியளவி லோராத கோபமுட
னுனதிறைவ னெதனிலுள னோதாய டாவெனுமுன் உறு தூணில்

உரமுடைய அரிவடிவ தாய்மோதி வீழவிர
லுகிர்புதைய இரணியனை மார்பீறி வாகைபுனை
உவணபதி நெடியவனும் வேதாவும் நான்மறையும் உயர்வாக

வரியளிக ளிசைமுரல வாகான தோகையிள
மயிலிடையில் நடனமிட ஆகாச மூடுருவ
வளர்கமுகின் விரிகுலைகள் பூணார மாகியிட மதில்சூழும்

மருதரசர் படைவிடுதி வீடாக நாடிமிக
மழவிடையின் மிசையிவரு*சோமீசர் கோயில்தனில்
மகிழ்வுபெற வுறைமுருக னேபேணு வானவர்கள் பெருமாளே.()

---

* இது கும்பகோணத்திலுள்ள சிவாலயங்களி லொன்று.

திருச்சத்திமுத்தம்.

தனதனன தத்தத்த தத்தத்த தத்ததன
தனதனன தத்தத்த தத்தத்த தத்ததன
தனதனன தத்தத்த தத்தத்த தத்ததன தனதான

863. கடகரிம ருப்பிற்க திர்த்துப்ர மிக்கமிக
வரமிடநெ ருக்கிப்பி டித்துப்பு டைத்துவளர்
கனககுட மொத்துக்க னத்துப்பெருத்தமணி யணியாலே

கதிர்திகழு செப்பைக்க திக்கப்ப தித்துமகிழ்
கமலமுகை பட்சத்தி ருத்திப்பொ ருத்துமுகை
கமழ்விரைகொள் செச்சைக்க லப்பைப்பொ தித்ததனை விலகாது

கடுவைவடு வைப்பற்றி விற்சிக்க வைத்தமெய
லெனநிறமி யற்றிக்கு யிற்றிப்பு ரட்டிவரு
கயல்விழிவெ ருட்டித்து ரத்திச்செ விக்குழையின் மிசைதாவும்

களமதன னுக்குச்ச யத்தைப்ப டைத்துலவு
கடுமொழிப யிற்றக்க ளத்துக்கொ டிச்சியர்கள்
கணியினிலகப்பட்ட முத்தத்துயர்ப்படுவ தொழியேனோ

அடலைபுனை முக்கட்ப ரற்குப்பொ ருட்சொலரு
மறைதனையு ணர்த்திச்செ கத்தைப்பெ ருத்தமயில்
அதனைமுனை டத்திக்க ணத்திற்றிரித்துவரும் அழகோனே

அபகடமு ரைத்தத்த மெத்தப்ப டைத்துலகில்
எளியரைம ருட்டிச்செ கத்திற்பி ழைக்கவெணு
மசடர்தம னத்தைக்க லக்கித்து ணித்தடரும் அதிசூரா

விடவரவ ணைக்குட்டு யிற்கொட்க்ரு பைக்கடவு
*ளுலவுமலை செப்பைச்செ விக்கட்செ றித்துமிக
விரைவிலுவணத்திற்சிறக்கப்ரியத்தில்வரும் ஒருமாயோன்

விழைமருக கொக்கிற்ச முத்ரத்தி லுற்றவனை
நெறுநெறென விட்டுக்ர சத்தித்த னிப்படைய
விடையவர்தி ருச்சத்தி முத்தத்தினிற்குலவுபெருமாளே.

---

* உலவுமலை செப்பை - யானை கூப்பிட்டதை. உலவுமலை - யானை.

திருப்பழையாறை.

தானத்தத் தானன தானன தானத்தத் தானன தானன
தானத்தத் தானன தானன தனதான.

864. தோடுற்றுக் காதள வோடிய வேலுக்குத் தானிக ராயெழு
சூதத்திற் காமனி ராசத விழியாலே
சோடுற்றத் தாமரை மாமுகை போலக்கற் பூரம ளாவிய
தோல்முத்துக் கோடென வீறிய முலைமானார்
கூடச்சிக் காயவ ரூழிய மேபற்றிக் காதலி னோடிய
கூளச்சித் தாளனை மூளனை வினையேனைக்
கோபித்துத்தாவெனநீயொரு போதத்தைப்பேசவதாலருள்
கோடித்துத் தானடி யேனடி பெறவேணும்
வேடிக்கைக் காரவு தார்கு ணபத்மத் தாரணி கார்ண
வீரச்சுத் தாமகு டாசமர் அடுதீரா
வேலைக்கட் டாணிம காரத சூரற்குச் சூரனை வேல்விடு
வேழத்திற் சீரரு ளூறிய இளையோனே
ஆடத்தக் காருமை பாதியர் வேதப்பொற் கோவணவாடையர்
ஆலித்துத் தாமரு ளூறிய முருகோனே
ஆடப்பொற் கோபுரமேவிய ஆடிக்கொப் பாமதிள்சூழ்பழை
ஆறைப்பொற் கோயிலின் மேவிய பெருமாளே.

திருநல்லூர்.

தானதந்ததன தானதந்ததன தானதந்ததன தானதந்ததன
தானதந்ததன தானதந்ததன தந்ததான.

865. மூலமுண்டகனு பூதிமந்திரப ராபரஞ்சுடர்கள் மூணுமண்டல*அ
தாரசந்திமுக மாறுமிந்த்ரதரு வுங்களாமேல்
மூதுரம்பலவர் பீடமந்தமுமி லாதபந்தவொளி யாயிரங்கிரண
மூணுமிந்துவொளிர் சோதிவிண்படிக விந்துநாதம்
ஓலமென்றுபல தாளசந்தமிடு சேவைகண்டமுதை வாரியுண்டுலகி
ரேழுகண்டுவினை யாடியிந்துகதிர் அங்கிசூலம்

---

* அதார - ஆதார.

ஓடுமந்தகலி காலொடுங்கநடு தூணில்தங்கவரி ஞானவண்கயிறு
மீதணைந்துசத கோடிசந்த்ரவொளி சந்தியாதோ
சூலியந்தரிக பாலிசங்கரிபு ராரியம்பரிகு மாரியெண்குணசு
வாமிபங்கிசிவ காமிசுந்தரியு கந்தசேயே
சூரசங்கரகு மாரஇந்திரச காயஅன்பருப் காரசுந்தரகு
காளனுஞ்சுருதி யோலமொன்றநட னங்கொள்வேலா
சீலவெண்பொடியி டாதவெஞ்சமணர் மாளவெங்கழுவி லேறுமென்றுபொடி
நீறிடுங்கமல பாணிசந்த்ரமுக கந்தவேளே
தேவரம்பையமு தீனுமங்கைதரு மானணைந்தபுய தீரசங்கரதி
யாகர்வந்துறைந லூரமர்ந்துவளர் தம்பிரானே.

திருவலஞ்சுழி.

தனன தந்தன தானு தானன
தனன தந்தன தானு தானன
தனன தந்தன தானு தானன தனதான.

866. மகர குண்டல மீதே மோதுவ
வருண பங்கய மோபூ வோடையில்
மருவு செங்கழு நீரோ நீவிடு வடிவேலோ
மதன்வி டுங்கணை யோவா ளோசில
கயல்கள் கெண்டைக ளோசே லோகொலை
மறலி யென்பவ னோமா னோமது நுகர்கீத
முகர வண்டின மோவான் மேலெழு
நிலவ ருந்துபு ளோமா தேவருண்
முதிய வெங்கடு வோதே மாவடு வகிரோபார்
முடிவெ னுங்கட லோயா தோவென
வுலவு கண்கொடு நேரே சூறைகொள்
முறைய றிந்தப சாசே போல்பவர் உறவாமோ
நிகரில் வஞ்சக மாரீ சாதிகள்
தசமு கன்படை கோடா கோடிய
நிருத ரும்பட வோரே வேவியெ அடுபோர்செய்
நெடிய னங்கனு மானோ டேயெழு
பதுவெ ளங்கவி சேனு சேவித
நிருப னம்பரர் கோமான் ராகவன் மருகோனே

சிகர வும்பர்கள் பாகீ ராதிகள்
பிரபை யொன்றுபி ராசா தாதிகள்
சிவச டங்கமொ டீசா னாதிகள் சிவமோனர்
தெளியு மந்த்ரக லாபா யோகிக
ளயல்வி ளங்குசு வாமீ காமரு
திருவ லஞ்சுழி வாழ்வே தேவர்கள் பெருமாளே.

திருச்சக்கரப்பள்ளி.

தத்தனத்தன தத்தன தத்தன
தத்தனத்தன தத்தன தத்தன
தத்தனத்தன தத்தன தத்தன தனதான.

867. திட்டெனப்பல செப்பைய டிப்பன
பொற்கு டத்தையு டைப்பன வுத்தர
திக்கி னிற்பெரு வெற்பைவி டிப்பன அதின்மேலே
செப்ப வத்திம ருப்பையொ டிப்பன
புற்பு தத்தையி மைப்பி லழிப்பன
செய்த்த லைக்கம லத்தைய லைப்பன திறமேய
*புட்ட னைக்கக னத்தில்வி டுப்பன
சித்த முற்பொர விட்டுமு றிப்பன
†புட்ப இக்கன்மு டிக்குறி யுய்ப்பன இளநீரைப்
புக்கு டைப்பன முத்திரை யிட்டத
னத்தை விற்பவர் பொய்க்கல விக்குழல்
புத்தி யுற்றமை யற்றிட எப்பொழு தருள்வாயே
துட்ட நிக்ரக சத்தித ரப்ரப
லப்ர சித்தச மர்த்தத மிழ்த்ரய
சொற்சு வைக்கவி தைப்புக லிக்கர செனநாமா
சொற்க ணிக்கசு லட்சண தக்கிண
குத்த ரத்தில கத்திய னுக்கருள்
சொற்கு ருத்வம கத்துவ சத்வசண் முகநாதா

* புள் - சக்ரவாகப்புள். † புட்ப இக்கன் - மன்மதன்.

தட்ட றச்சம யத்தைவ ளர்ப்பவ
ளத்தன் முற்புகழ் செப்பவ நுக்ரக
சத்து வத்தைய ளித்திடு செய்ப்பதி மயிலேறீ
சப்ப தத்திரள் மொய்த்தம ணப்பொழில்
மிக்க ரத்நம திற்புடை சுற்றிய
சக்க ரப்பளி முக்கணர் பெற்றருள் பெருமாளே.

காவளூர்.

தான தானன தத்தன தந்தன
தான தானன தத்தன தந்தன
தான தானன தத்தன தந்தன தனதான.

868. மானை நேர்விழி யொத்தம டந்தையர்
பாலை நேர்மொழி யொத்துவி ளம்பியர்
வாச மாமலர் கட்டும ரம்பையர் இருதோளும்
மார்பு மீதினு முத்துவ டம்புரள்
காம பூரண பொற்கட கம்பொர
வாரி நீலவ ளைக்கைபு லம்பிட அநுராகம்
ஆன நேரில்வி தத்திர யங்களும்
நாண மாறம யக்கியி யம்பவும்
ஆடை சோரநெ கிழ்த்தியி ரங்கவும் உறவாடி
ஆர வாரந யத்தகு ணங்களில்
வேளி னூல்கலை கற்றவி ளம்பவும்
ஆகு மோகவி பத்துமொ ழிந்துனை யடைவேனோ
சான கீதுய ரத்தில ருஞ்சிறை
போன போதுதொ குத்தசி னங்களில்
தாப சோபமொ ழிப்பஇ லங்கையும் அழிவாகத்
தாரை மானொரு சுக்கிரி பன்பெற
வாலி வாகுத லத்தில்வி ழுந்திட
சாத வாளிதொ டுத்தமு குந்தனன் மருகோனே

கானவேடர்சி றுக்குடி லம்புன
மீதில் வா*ழித ணத்திலு றைந்திடு
காவல் கூருகு றத்திபு ணர்ந்திடு மணிமார்பா
காவு லாவிய பொற்கமு கின்திரள்
பாளை வீசம லர்த்தட முஞ்செறி
காவ ளூர்தனில் முத்தமி ழுந்தெரி பெருமாளே. (௩)

தஞ்சை.

தந்தன தானன தனதான தந்தன தானன தனதான.

869. அஞ்சனவேல்விழிமடமாதர் அங்கவர்மாயையில் அலைவேனோ
விஞ்சுறு மாவுன தடிசேர விம்பம தாயருள் அருளாயோ
நஞ்சமு தாவுணும் அரனார்தம் நன்கும ராவுமை யருள்பாலா
தஞ்சென வாமடி யவர்வாழத் தஞ்சையில் மேவிவிய பெருமாளே.

தந்த தானனத் தந்த தானனத்
தந்த தானனத் தனதான.

870. அம்பு ராசியிற் கெண்டை சேலொளித்
தஞ்ச வேமணிக் குழைவீசும்
அங்க ணாரிடத் தின்ப சாகரத்
தங்கி மூழ்குமிச் சையினாலே
எம்பி ரானுனைச் சிந்தி யா†தொழித்
திந்த்ர சாலஇப் ப்ரமைதீர
இங்கு வாவெனப் பண்பி னாலழைத்
தெங்கு மானமெய்ப் பொருள்தாராய்
கொம்பு போலிடைத் தொண்டை போலிதழ்க்
கொண்டல் போல்குழற் கனமேருக்
குன்று போல்முலைப் பைங்கி ராதியைக்
கொண்ட கோலசற் குணவேலா
சம்ப ராரியைக் கொன்ற தீவிழிச்
சம்பு போதகக் குருநாதா
சண்ட கோபுரச் செம்பொன் மாளிகைத்
தஞ்சை மாநகர்ப் பெருமாளே. (உ)

---

* இத்தணத்தில் - பரணில். இதண் - பரண். † ஒழித்தஇந்த்ரசால எனப்பிரிக்க.

தந்தன தனதான தானதத்த தந்த
தந்தன தனதான தானதத்த தந்த
தந்தன தனதான தானதத்த தந்த தனதான.

871. கந்தவார் குழல்கோதி மாலையைப்பு னைந்து
மஞ்சளா லழகாக மேனியிற்றி மிர்ந்து
கண்டமா லைகளான ஆணிமுத்த ணிந்து தெருவூடே

கண்டபே ரையெலாம வாவினிற்கொ ணர்ந்து
வண்பயோ தரபார மேருவைத்தி றந்து
கண்களா லியகூர வேலைவிட்டெ றிந்து விலைகூறி

வந்தபேர் களையேகை யாலெடுத்த ணைந்து
கொண்டுதே னிதழூறு வாயைவைத்த ருந்தி
மந்தமா ருதம்வீசு பாயலிற்பு ணர்ந்து மயல்பூணு

மங்கைமா ரநுபோக தீவினைப்ப வங்கள்
மங்கியே கிடுமாறு ஞானவித்தை தந்து
வண்டுலா வியநீப மாலைசற்றி லங்க வருவாயே

இந்த்ரதா ருவைஞால மீதினிற்கொ ணர்ந்த
சங்கபா ணியனுதி கேசவப்ர சங்க
னென்றுவாழ்மணிமார்பன்வீரவிக்ரமன்றன் மருகோனே

எண்டிசா முகவேலை ஞாலமுற்று மண்டு
கந்ததா ருகசேனை நீறுபட்டொ துங்க
வென்றுபே ரொளிசேர்ப்ர காசம்விட்டி லங்கு கதிர்வேலா

சந்த்ரசே கரிநாக பூஷணத்தி யண்ட
முண்டநா ரணியால போஜனத்தி யம்பை
தந்தபூ ரணஞான வேள்குறத்தி துஞ்சு மணிமார்பா

சண்டநீ லகலாப வாசியிற் றிகழ்ந்து
கஞ்சன்வா சவன்மேவி வாழ்பதிக்கு யர்ந்த
தஞ்சைமா நகர்ராஜ கோபுரத்த மர்ந்த பெருமாளே. (க)

திருவையாறு.

தனன தானன தானன தானன
தனன தானன தான்ன தானன
தனன தானன தானன தானன தனதான.

872. சொரியு மாமுகி லோஇரு ளோகுழல்
சுடர்கொள் வாளிணை யோபிணை யோவிழி
சுரர்த மாரமு தோகுயி லோமொழி யிதழ்கோவை
துவர தோஇல வோதெரி யாஇடை
துகளி லாவன மோபிடி யோநடை
துணைகொள் மாமலை யோமுகை தானென உரையாடிப்
பரிவி னுலெனை யாளுக நானொரு
பழுதி லானென வானுத லாரொடு
பகடி யேபடி யாவொழி யாஇடர் படுமாயப்
பரவை மீதழி யாவகை ஞானிகள்
பரவு நீள்புக ழேயது வாமிகு
பரம வீடது சேர்வது மாவதும் ஒருநாளே
கரிய மேனிய னுனிரை யாள்பவன்
அரிய ராவணை மேல்வளர் மாமுகில்
கனகன் மார்பது பீறிய வாளரி கனமாயக்
கபடன் மாமுடி யாறுட னுலுமோர்
கணையி னுல்நில மீதுற நூறிய
கருணை மால்*கவி கோபக்ரு பாகரன் மருகோனே
திரிபு ராதிகள் தூளெழ வானவர்
திகழ வேமுனி யாவருள் கூர்பவர்
தெரிவை பாதியர் சாதிபி லாதவர் தருசேயே
சிகர பூதரம் நீறுசெய் வேலவ
திமிர †மோகர வீரதி வாகர
திருவை யாறுறை தேவக்ரு பாகர பெருமாளே.

---

* கவி கோப - வாலியைக் கோபித்த. † மோகரம் - மயக்கம்.

தனனதானன தானனதத்தன தனனதானன தானனதத்தன
தனனதானன தானனதத்தன தனதான.

873. மருவுலாவிடு மோதிகுலைப்பவர் சமரவேலெனு நீடுவிழிச்சியர்
மனதிலேகப ரூபரத்தையர் அதிகேள்வர்
மதனனூடுறழ் பூசலிடைச்சிய ரிளைஞராருயிர்வாழுமுகைச்சியர்
மதுரமாமொழி பேசுகுணத்தியர் தெருமீதே
சருவியாரையும்வாவெனழைப்பவர்பொருளிலேவெகுஆசைபரப்பிகள்
சகலதோதக மாயைபடிப்பரை யணுகாதே
சலசமேவிய பாதநினைத்துமு னருணைநாடதி லோதுதிருப்புகழ்
தணியவோகையி லோதஎனக்கருள் புரிவாயே
அரியகானக மேவுகுறத்தித னிதணிலேசில நாளுமனத்துட
னடவிதோறுமெ வாழியல்பத்தினி மணவாளா
அசுரர்வீடுகள் நூறுபொடிப்படஉழவர்சாகர மோடியொளித்திட
அமரர்நாடுபொன் மாரிமிகுத்திட நினைவோனே
திருவின் மாமர மார்பழ னப்பதி அயிலு*சோறவையாளுது றைப்பதி
திசையி†னுன்மறை தேடிய முற்குடி‡விதியாதிச்
சிரமுமாநிலம்வீழ்தருமெய்ப்பதி§பதுமநாயகன்வாழ்பதி ||நெய்ப்பதி
திருவை யாறுட னேழுதி ருப்பதி பெருமாளே. (உ)

திருப்பூந்துருத்தி.

தாந்த தத்தன தானு தானன
தாந்த தத்தன தானு தானன
தாந்த தத்தன தானு தானன தந்ததான.

874. வீங்கு பச்சிள நீர்போல் மாமுகை
சேர்ந்த ணைத்தெதிர் மார்பூ டேபொர
வேண்டு சர்க்கரை பால்தே னேரிதழ் உண்டுதோயா
வேண்டு ரைத்துகில் வேறாய் மோகன
வாஞ்சை யிற்களி கூரா வாள்விழி
மேம்ப டக்குழை மீதேமோதிட வண்டிராசி

---

* சோறவையாளு துறைப்பதி - திருச்சோற்றுத்துறை. † நான்மறை தேடிய முற்குடி - திருவேதிகுடி. ‡ விதிசிரம் வீழ்தரு பதி - திருக்கண்டியூர். § பதுமநாயகன் வாழ்பதி - திருப்பூந்துருத்தி. ||நெய்ப்பதி - திருநெய்த்தானம்.

ஒங்கு மைக்குழல் சாதா வீறென
வீந்து புட்குரல் கூவா வேள்கலை
யோர்ந்திடப்பல க்ரீடா பேதமு யங்குமாகா
ஊண்பு ணர்ச்சியு மாயா வாதனை
தீர்ந்து னக்கெளி தாயே மாதவ
மூன்று தற்குமெய்ஞ் ஞான சாரம்வ ழங்குவாயே
தாங்கும் *அற்சார் சேனை நீறுசெய்
தோங்கு ருத்ரகு மாரா கோஷண
தாண்ட வற்கருள் கேகீ வாகன துங்கவீரா
சார்ங்க கைத்தலன் வானு டாளம
ரேந்த்ரன் மெச்சிய வேலா போதக
சாந்த வித்தக ஸ்வாமி நீபவ லங்கன்மார்பா
பூங்கு ளத்திடை தாரா வோடன
மேய்ந்த செய்ப்பதி நாதா மாமலை
போன்ற விக்ரக சூரா ரீபகி ரண்டரூபா
போந்த பத்தர்பொ லாநோய் போயிட
வேண்ட நுக்ரக போதா மேவிய
பூந்து ருத்தியில் வாழ்வே தேவர்கள் தம்பிரானே

திருநெய்த்தானம்.

தனனத் தானத் தனதன தனதன
தனனத் தானத் தனதன தனதன
தனனத் தானத் தனதன தனதன தனதான.

875. முகிலைக் காரைச் சருவிய குழலது
சரியத் தாமத் தொடைவகை நெகிழ்தர
முளரிப் பூவைப் பனிமதி தனைநிகர் முகம்வேர்வ
முனையிற் காதிப் பொருகணை யிணையிள
வடுவைப் பானற் பரிமள நறையிதழ்
முகையைப் போலச் சமர்செயு மிருவிழி குழைமோதத்

---

*அற்சார்சேனை - நிசிசரர் (அசுரர்) சேனை.

துகிரைக் கோவைக் கனிதனை நிகரிதழ்
பருகிக் காதற் றுயரற வளநிறை
துணைபொற் றோளிற் குழைவுற மனமது களிகூரச்
சுடர்முத் தாரப் பணியணி ம்ருகமத
நிறைபொற் பாரத் திளகிய முகிழ்முகை
துவளக் கூடித் துயில்கினு முனதடி மறவேனே
குகுகுக் கூகுக் குகுகுகு குகுவென
திமிதித் தீதித் திமிதியென் முரசொடு
குழுமிச் சீறிச் சமர்செயு மசுரர்கள் களமீதே
குழறிக் கூளித் திரளெழ வயிரவர்
குவியக் கூடிக் கொடுவர அலகைகள்
குணலிட் டாடிப் பசிகெட அயில்விடு குமரேசா
செகசெச் சேசெச் செகவென முரசொலி
திகழச் சூழத் திருநட மிடுபவர்
செறிகட் காளப் பணியணி யிறையவர் தருசேயே
சிகரப் பாரக் கிரியுறை குறமகள்
கலசத் தாமத் தனகிரி தழுவிய
திருநெய்த் தானத் துறைபவ சுரபதி பெருமாளே.

பெரும்புலியூர்.

தனந்ததன தானத் தனந்ததன தானத்
தனந்ததன தானத் தனதான.

876. சதங்கைமணி வீரச் சிலம்பினிசை பாடச்
சரங்களொளி வீசப் புயமீதே
தனங்கள்குவ டாடப் படர்ந்தபொறி மால்பொற்
சரங்கண்மறி காதிற் குழையாட
இதங்கொள்மயி லேரொத் துகந்தநகை பேசுற்
றிரம்பையழ கார்மைக் குழலாரோ
டிழைந்தமளி யோடுற் றழுந்துமெனை நீசற்
றிரங்கியிரு தாளைத் தருவாயே

சிதம்பரகு மாரக் கடம்புதொடை யாடச்
சிறந்தமயில் மேலுற் றிடுவோனே
சிவந்தகழு காடப் பிணங்கள்மலை சாயச்
சினந்தசுரர் வேரைக் களைவோனே
பெதும்பையெழு கோலச் செயங்கொள்சிவ காமிப்
ப்ரசண்டஅபி ராமிக் கொருபாலா
பெரும்புனம தேகிக் குறம்பெணொடு கூடிப்
பெரும்புலியுர் வாழ்பொற் பெருமாளே

வாலிகொண்டபுரம்.

தான தந்ததன தான தந்ததன
தான தந்ததன தான தந்ததன
தான தந்ததன தான தந்ததன தந்ததான.

377. ஈயெ றும்புநரி நாய்க ணங்கழுகு
காக முண்பவுட லேசு மந்துஇது
ஏல்வ தென்றுமத மேமொ ழிந்துமத *வும்பல்போலே
ஏது மென்றனிட கோலெ னும்பரிவு
மேவி நம்பியிது போது மென்கசில
ரேய்த னங்கள்தனி வாகு சிந்திவச னங்கள்பேசிச்
சீத தொங்கலழ காவ ணிந்துமணம்
வீச மங்கையர்க ளாட வெண்கவரி
சீற கொம்புகுழ லூத தண்டிகையில் அந்தமாகச்
சேர்க னம்பெரிய வாழ்வு கொண்டுழலு
மாசை வெந்திடவு னாசை மிஞ்சிசிவ
சேவை கண்டுனது பாத தொண்டனென அன்புதாராய்
சூதி ருந்தவிடர் மேயி ருண்டகிரி
சூரர் வெந்துபொடி யாகி மங்கிவிழ
சூரி யன்புரவி தேர்ந டந்துநடு பங்கினோடச்
சோதி யந்தபிர மாபு ரந்தரனு
மாதி யந்தமுதல் தேவ ருந்தொழுது
சூழ மன்றில்நட மாடு மெந்தைமுதல் அன்புகூர

---

* உம்பல் - யானை.

வாது கொண்டவுணர் மாள செங்கைஅயி
லேவி யண்டர்குடி யேற விஞ்சையர்கள்
மாதர் சிந்தைகளி கூர நின்றுநட னங்கொள்வோனே
வாச கும்பதன மானை வந்துதினை
காவல் கொண்டமுரு கான னும்பெரிய
வாலி கொண்டபுர மேய மர்ந்துவளர் தம்பிரானே.

திருப்பழுவூர்.

தனன தந்தன தாத்த தானன தனன தந்தன தாத்த தானன
தனன தந்தன தாத்த தானன தனதான.

878. விகட சங்கட வார்த்தை பேசிகள் அவ்வலமங்கைய ரூத்தை நாறிகள்
விரிவ டங்கிட மாற்றும் வீறிகள் வருவார்தம்
விதம்வி தங்களை நோக்கியாசையி லுபரி தங்களை மூட்டி யேதம
திடும ருந்தொடு சோற்றை யேயிடு விலைமாதர்
சகல மஞ்சன மாட்டி யேமுகை படவ ளைந்திசை மூட்டி யேவரு
சரச இங்கித நேர்த்தி யாகிய சுழலாலே
சதிமு ழங்கிட வாய்ப்ப ணனது மலரவுந்தியை வாட்டியேயிடை
தளர வுங்கணை யாட்டும் வேசியர் உறவாமோ
திகிரி கொண்டிரு ளாக்கி யேயிரு தமையர்தம்பியர் மூத்ததாதையர்
திலக மைந்தரை யேற்ற சூரரை வெகுவான
சேனம டங்கலு மாற்றி யேயுடல் தகர அங்கவர் கூட்டை யேநரி
திருகி யுண்டிட ஆர்த்த கூளிகள் அட்டர்பூமி
அகடு துஞ்சிட மூட்டு பாரத முடிய அன்பர்க ளேத்த வே*அரி
யருளு மைந்தர்கள் வாழ்த்து மாயவன் மருகோனே
அமர ரந்தணர் போற்ற வேகிரி கடல திர்ந்திட நோக்கு மாமயி
லழகொ டும்பழு வூர்க்குள் மேவிய பெருமாளே.

நெடுங்களம்.

தந்ததன தந்ததன தந்ததன தந்ததன
தந்ததன தந்ததன தந்ததான.

879. பஞ்சபுல னும்பழைய ரண்டுவினை யும்பிணிகள்
பஞ்செனஎ ரிந்துபொடி யங்கமாகிப்

---

* அரி அருளு மைந்தர் - யமன், வாயு, இந்திரன் என்னும் மூவர் புதல்வர்களான தரும வீம அருச்சுனர்.

பண்டறவு டன்பழைய தொண்டர்களு டன்பழகி
பஞ்சவர்வி யன்பதியு டன்குலாவக்
குஞ்சரமு கன்குணமொ டந்தவனம் வந்துலவ
கொஞ்சியசி லம்புகழல் விந்துநாதம்
கொஞ்சமயி லின்புரமெல் வந்தருளி யென்கவலை
கொன்றருள்நி றைந்தகழல் இன்றுதாராய்
எஞ்சியிடை யுஞ்சுழல அம்புவிழி யுஞ்சுழல
இன்பரச கொங்கைகர முங்கொளாமல்
*எந்தவுடை சிந்தபெல மிஞ்சியமு தம்புரள
இந்துநுத லும்புரள கங்குல்மேகம்
அஞ்சுமள கம்புரள மென்குழைக ளும்புரள
அம்பொனுரு மங்கைமண முண்டபாலா
அன்பர்குல வுந்திருநெ டுங்களவ ளம்பதியி
லண்டரய னும்பரவு தம்பிரானே.

திருத்தவத்துறை.

தானன தந்தன தத்த தத்தன தானன தந்தன தத்த தத்தன
தானன தந்தன தத்த தத்தன தனதான.

880. காரணி யுங்குழ லைக்கு வித்திடு கோகன கங்கொடு மெத்தெனப்பிறர்
காணவ ருந்திமு டித்திடக்கடு விரகாலே
காதள வுங்கய லைப்பு ரட்டிம ருதிகள் வஞ்சமி குத்தி டப்படி
காமுக ரன்புகு வித்த கைப்பொருள் உறவாகிப்
பூரணகும்பமெ னப்பு டைத்தெழு சீதளகுங்கும மொத்த சித்திர
பூஷித கொங்கைபி லுற்று முத்தணி பிறையான
போருவையொன்றுநெகிழ்த்துருக்கிமெய்யாரையும்நெஞ்சைவிலைப்படுத்திடு
பூவையர் தங்கள்ம யக்கை விட்டிட அருள்வாயே
வீரபுயங்கிரி யுக்ர விக்ரம பூதக ணம்பல நிர்த்த மிட்டிட
வேகமு டன்பறை கொட்டி டக்கழு கினமாட
வீசியபம்பரமொப்பெனக்களி வீசநடஞ்செய்†விடைத்தனித்துசர்
வேதப ரம்பரை யுட்க ளித்திட வரும்வீரா

---

*எந்த - மீற. †விடைத் தனித் துசர் - விடைக் கொடி யுடைய சிவபிரான்.

சீரணியுந்திரை தத்துமுத்தெறி காவிரியின்கரை மொத்துமெத்திய
சீர்புனே கின்றதி ருத்த வத்துறை வரும்வாழ்வே
சீறியெதிர்ந்தவ ரக்கரைக்கெட மோதியடர்ந்தருள் பட்சமுற்றிய
தேவர்கள் தஞ்சிறை வெட்டி விட்டருள் பெருமாளே.(க)

தனத்த தத்தன தானன தானன
தனத்த தத்தன தானன தானன
தனத்த தத்தன தானன தானன தனதான.

881. நிரைத்த நித்தில நீள்மணி மாலைகள்
பொறுத்த வெற்பிணே மார்முலை மேலணி
நெறித்த நெய்க்குழல் வாள்விழி மாமதி முகமானூர்
நெளித்த சிற்றிடை மேல்கலை யாடையை
யுடுத்தி யத்தமு ளோர்தமை யேமயல்
நிரப்பி நித்தமும் வீதியில் நேருறு நெறியாலே
கரைத்தி தக்குயில் போல்மொழி மாதர்கள்
வலைக்கு ளிற்சுழ லாவகை யேபுன
கழற்று தித்திடு வாழ்வது தான்மன துறமேவிக்
கதித்த பத்திமை சாலடி யார்சபை
மிகுத்தி ழிக்குண பாதக னேனுயர்
கதிக்க டுத்துயர் வாகவு மேயருள் உரையாயோ
வரைத்த நுக்கரர் மாதவ மேவின
ரகத்தி டத்தினில் வாழ்சிவ னூர்திரு
மணிச்செ விக்குள்மெய்ஞ் ஞானம தோதிய வடிவேலா
மதித்த முத்தமி ழாய்வினர் மேலவ
ருரைத்து ளத்திரு வாசக மானது
மனத்து *ளெத்தழ.கார்புகழ் வீசிய மணிமாடத்
திரைக்க டற்பொரு காவிரி மாநதி
பெருக்கெடுத்துமெ யாய்வள நீர்பொலி
செழித்த நெற்செநெல் வாரிக ளேகுவை குவையாகச்
செருக்கு செய்ப்பதி வாழ்முரு காவறம்
வளர்த்த நித்யகல் யாணிக்ரு பாகரி
திருத்த வத்துறை மாநகர் தானுறை பெருமாளே.(உ)

---

* எத்து - எத்து.

திருமாந்துறை.

தாந்ததன தந்த தாந்ததன தந்த
தாந்ததன தந்த தனதான.

882. ஆங்குடல்வ ளைந்து நீங்குபல்நெ கிழ்ந்து
ஆய்ஞ்சுதளர் சிந்தை தடுமாறி
ஆர்ந்துளக டன்கள் வாங்கவும றிந்து
ஆண்டுபல சென்று கிடையோடே
ஊங்கிருமல் வந்து வீங்குகுடல் நொந்து
ஓய்ந்துணர்வ ழிந்து உயிர்போமுன்
ஓங்குமயில் வந்து சேண்பெறஇ சைந்து
வூன்றியப தங்கள் தருவாயே
வேங்கையுமு யர்ந்த தீம்புனமி ருந்த
வேந்திழையி னின்ப மணவாளா
வேண்டுமவர் தங்கள் பூண்டபத மிஞ்ச
வேண்டியப தங்கள் புரிவோனே
மாங்கனியு டைந்து தேங்கவயல் வந்து
மாண்புநெல்வி ளைந்த வளநாடா
மாந்தர்தவ ரும்பர் கோன்பரவி நின்ற
மாந்துறைய மர்ந்த பெருமாளே.

பூவாளூர்.

தான தாத்தன தானா தானன தான தாத்தன தானா தானன
தான தாத்தன தானா தானன தனதான.

883. காலன் வேற்கணை யீர்வா ளாலமு நோக ணூற்கொலை சூழ்மா பாவிகள்
காம சாத்திர வாய்பா டேணிகள் எவரேனும்
காத லார்க்கும்வி னவாய் கூறிகள் போக பாத்திர மாமூ தேவிகள்
காசு கேட்டிடு மாயா ரூபிகள் அதிமோக
மாலை மூட்டிகள் வானா டேநிமிர் ஆனை போற்பொர நேரே போர்முலை
மார்பு காட்டிகள் நானா பேதக மெனமாயர்
மாப ராக்கிக ளோடே சீரிய போது போக்குத லாமோ நீயினி
வாவெ னாப்பரி வாலே யாள்வதும் ஒருநாளே
பால ரூத்திரு வாயா லோதிய ஏடு நீர்க்கெதிர் போயே வாதுசெய்
பாடல் தோற்றிரு நாலா மாயிர சமண்மூடர்

பாரின் மேற்கழு மீதே யேறிட நீறி டாத்தமிழ் நாடீ டேறிட
பாது காத்தரு ளாலே கூனிமிர் இறைபோ னும்
ஞால மேத்திய தோர்மா தேவியும் ஆல வாய்ப்பதி வாழ்வா மாறெணு
ஞான பாக்கிய பாலா வேலவ மயில்வீரா
ஞான தீக்ஷித சேயே காவிரி யாறு தேக்கிய கால்வாய் மாவள
நாடு போற்றிய பூவா ளூருறை பெருமாளே. ()

வயலூர்.

தானதன தாத்த தானதன தாத்த
தானதன தாத்த தனதான.

884. ஆரமுகை காட்டி மாரனிலை காட்டி
யாடையணி காட்டி அநுராக
ஆலவிழி காட்டி ஓசைமொழி காட்டி
ஆதரவு காட்டி எவரோடும்
ஈரநகை காட்டி நேரமிகை காட்டி
யேவினைகள் காட்டி யுறவாடி
ஏதமயல் காட்டு மாதர்வலை காட்டி
யீடழிதல் காட்டல் அமையாதோ
வீரபவ ராட்டு சூர்படை காட்டில்
வீழனலை யூட்டி மயிலூர்தி
வேலையுறை நீட்டி வேலைதனி லோட்டு
வேலைவிளை யாட்டு வயலூரா
சேரமலை நாட்டில் வாரமுடன் வேட்ட
சீலிகுற வாட்டி மணவாளா
தேசுபுகழ் தீட்டி யாசைவரு கோட்டி
தேவர்சிறை மீட்ட பெருமாளே. (க)

தனனதன தனனதன தத்தத்த தத்ததன
தத்தத்த தத்தன தந்ததான.

885. இகல்கடின முகபடவி சித்ராத்து திக்கைமத
மத்தக்க ளிற்றையெதிர்

திருப்புகழ்.

புளகதன மிளகஇனி தெட்டிக்க மூத்தொடுகை
கட்டிப்பி ணித்திறுகி
யிதழ்பொதியி னமுதுமுறை மெத்தப்பு சித்துருகி
முத்தத்தை யிட்டுநக தந்தமான
இடுகுறியும் வரையையுற நெற்றித்த லத்திடையி
லெற்றிக்க லக்கமுற
இடைதுவள வுடைகழல இட்டத்த ரைப்பையது
தொட்டுத்தி ரித்துமிக
இரணமிடு முரணர்விழி யொக்கக்க றுத்தவிழி
செக்கச்சி வக்கவளை செங்கைசோர
அகருவிடு ம்ருகமதம ணத்துக்க னத்தபல
கொத்துக்கு ழற்குலைய
மயில்புறவு குயில்ஞிமிறு குக்கிற்கு ரற்பகர
நெக்குக்க ருத்தழிய
அமளிபெரி தமளிபட வக்கிட்டு மெய்க்கரண
வர்க்கத்தி னிற்புணரும் இன்பவேலை
அலையின்விழி மணியின்வலை யிட்டுப் பொருட்கவர
கட்டுப்பொ றிச்சியர்கள்
மதனகலை விதனமறு வித்துத்தி ருப்புகழை
யுற்றுத்து திக்கும்வகை
அபரிமித சிவஅறிவு சிக்குற்று ணர்ச்சியினில்
ரக்ஷித்த ளித்தருள்வ தெந்தநாளோ
திகுடதிகு தகுடதகு திக்குத்தி குத்திகுட
தத்தித்த ரித்தகுட
செகணசெக சகணசக செக்கச்செ கச்செகண
சத்தச்ச கச்சகண
திகுதிகுர்தி தகுதகுர்த திக்குத்தி குத்திகுர்தி
தக்குத்த குத்தகுர்த திங்குதீதோ
திரிரிதிரி தரிரிதரி தித்தித்தி ரித்திரிரி
தத்தித்த ரித்தரிரி
டிகுடடகு டகுடடிகு டிட்டிட்டி குட்டிகுடி
டட்டட்ட குட்டகுட
தெனதிமிர்த தவில்மிருக டக்கைத்தி ரச்சலிகை
பக்கக்க ணப்பறைத வண்டைபேரி

வகைவகையின் மிகவதிர வுக்ரத்த ரக்கர்படை
பக்கத்தி னிற்சரிய
எழுதுதுகில் முழுதுலவி பட்டப்ப கற்பருதி
விட்டத்த மித்ததென
வருகுறளி பெருகுகுரு திக்குட்கு ளித்துழுது
தொக்குக்கு னிப்புவிட வென்றவேலா
வயலிநகர் பயில்குமர பத்தர்க்க னுக்ரகவி
சித்ரப்ர சித்தமுறு
அரிமருக அறுமுகவ முக்கட்க ணத்தர்துதி
தத்வத்தி றச்சிகர
வடகுவடில் நடனமிடு மப்பர்க்கு முத்திநெறி
தப்பற்று ரைக்கவல தம்பிரானே.(௨)

தனன தனதன தனதன தனதன
தனன தனதன தனதன தனதன
தனன தனதன தனதன தனதன தனதான.

886. இலகு முகைவிலை யசடிகள் கசடிகள்
கலைகள் பலவறி தெருளிகள் மருளிக
ளெயிறு கடிபடு முதடிகள் பதடிகள் எவரோடும்
இனிய நயமொழி பழகிக ளழகிகள்
மடையர் பொருள்பெற மருவிகள் சருவிகள்
யமனு மிகையென வழிதரு முழிதரும் விழிவாளால்
உலக மிடர்செயு நடலிகள் மடலிகள்
சிலுகு சிலரொடு புகலிக ளிகலிக
ளுறவு சொலவல துரகிகள் விரகிகள் பிறைபோலே
உகிர்கை குறியிடு *கமுகிகள் சமுகிகள்
பகடி யிடவல கபடிகள் முகடிகள்
உணர்வு கெடும்வகை †பருவிக ளுருவிகள் உறவாமோ
அலகை புடைபட வருவன பொருவன
கலக கணநிரை நகுவன தகுவன
அசுரர் தசைவழி நிமிர்வன திமிர்வன பொடியாடி

---

* கமுகிகள் - கண்டத்தினையுடையவர்கள். † பருவிகள் - பருத்தவர்கள்.

அலரி குடதிசை யடைவன குடைவன
தரும வநிதையு மகிழ்வன புகழ்வன
அகில புவனமு மரகர கரவென அமர்வேள்வி
திலக நுதலுமை பணிவரு செயமகள்
கலையி னடமிட வெரிவிரி முடியினர்
திரள்ப லுயிருடல் குவடுக ளெனநட மயிலேறிச்
சிறிது பொழுதினி லயில்விடு குருபர
அறிவு நெறியுள அறுமுக இறையவ
த்ரிசிர கிரியயல் வயலியி லினிதுறை பெருமாளே.(ரு)

தன்ன தனத்தன தன்ன தனத்தன
தன்ன தனத்தன தந்ததான.

887. என்னால் பிறக்கவும் என்னா லிறக்கவும்
என்னால் துதிக்கவுங் கண்களாலே
என்னா லழைக்கவும் என்னால் நடக்கவும்
என்னா லிருக்கவும் பெண்டிர்வீடு
என்னால் சுகிக்கவும் என்னால் முசிக்கவும்
என்னால் சலிக்கவும் தொந்தநோயை
என்னா லெரிக்கவும் என்னால் நினைக்கவும்
என்னால் தரிக்கவும் இங்குநானார்
கன்னா ருரித்தஎன் மன்னா எனக்குநல்
கர்னா மிர்தப்பதந் தந்தகோவே
கல்லார் மனத்துட னில்லா மனத்தவ
கன்னா டியிற்றடங் கண்டவேலா
முன்னா னதக்கனை முன்னாள் முடித்தலை
வன்வா ளியிற்கொளுந் தங்கருபன்
மன்னா குறத்தியின் மன்னா வயற்பதி
மன்னா முவர்க்கொரு தம்பிரானே.(சு)

தனனத் தனதன தனனத் தனதன
தனனத் தனதன தனதான.

888. கடல்போற் கணைவிழி சிலைபோற் பிறைநுதல்
கனிபோற் றுவரிதழ் எழிலாகும்

கரிபோற் கிரிமுகை கொடிபோற் றுடியிடை
கடிபோற் பணியரை யெனவாகும்
உடல்காட் டினிமையி லெழில்பாத் திரமிவ
ளுடையாற் கெறுவித நடையாலும்
ஒருநாட் பிரிவது மரிதாய்ச் சுழல்படும்
ஒழியாத் துயரது தவிரேனோ
குடலீர்த் தசுரர்க ளுடல்காக் கைகள்நரி
கொளிவாய்ப் பலஅல கைகள்பேய்கள்
கொலைபோர்க் களமிசை தினமேற் றமரர்கள்
குடியேற் றியகுக வுயர்தாழை
மடல்கீற் றினிலெழு விரைபூப் பொழில்செறி
வயலூர்ப் பதிதனில் உறைவோனே
மலைமேற் குடியுறை கொடுவேட் டுவருடை
மகள்மேற் ப்ரியமுள பெருமாளே. (ரு)

தனதத்த தானன தனதத்த தானன
தனதத்த தானன தந்ததான.

889. கமையற்ற சீர்கேடர் வெகுதர்க்க கோலாலர்
கலையுற்று மாயாது மந்த்ரவாதக்
கடைகெட்ட ஆபாத முறுசித்ர கோமாளர்
கருமத்தின் மாயாது கொண்டுபூணுஞ்
சமயத்த ராசார நியமத்தின் மாயாது
சகளத்து ளேநாளு நண்புளோர்செய்
சரியைக்ரி யாயோக நியமத்தின் மாயாது
சலனப்ப டாஞானம் வந்துதாராய்
அமரிற்சு ராபான திதிபுத்ர ராலோக
மதுதுக்க மேயாக மிஞ்சிடாமல்
அடமிட்ட வேல்வீர திருவொற்றி யூர்நாதர்
அருணச்சி காமீல கண்டபார

*மமபட்ச மாதேவ ரருமைச்சு வாமீநி
மலநிட்க ளாமாயை விந்துநாதம்
வரசத்தி மேலான பரவத்து வேமேலை
வயலிக்குள் வாழ்தேவர் தம்பிரானே.(௬)

தனன தனதன தனதன தனதன
தனன தனதன தனதன தனதன
தனன தனதன தனதன தனதன தனதான.

890. குருதி கிருமிகள் சலமல மயிர்தசை
மருவு முருவமும் அலமலம் அழகொடு
குலவு பலபணி பரிமள மறுசுவை †மடைபாயல்
குளிரி லறையக மிவைகளும் அலமலம்
மனைவி மகவனை யநுசர்கள் முறைமுறை
குனகு கிளைஞர்க ளிவர்களும் அலமலம் ஒருநாலு
சுருதி வழிமொழி ‡சிவகலை யலதினி
யுலக கலைகளும் அலமலம் இலகிய
தொலைவி லுனைநினை பவருற வலதினி யயலார்பால்
சுழல்வ தினிதென வசமுடன் வழிபடு
முறவும் அலமலம் மருளலை கடல்கழி
துறைசெ லறிவினை யெனதுள மகிழ்வுற அருள்வாயே
விருது முரசுகள் மொகுமொகு மொகுவென
§முகுற ||ககபதி முகில்திகழ் முகடதில்
விகட இறகுகள் பறையிட அலகைகள் நடமாட
விபுத ரரகர சிவசிவ சரணென
விரவு கதிர்முதி ரிமகரன் வலம்வர
வினைகொள் நிசிசரர் பொடிபட அடல்செயும் வடிவேலா
மருது நெறுநெறு நெறுவென முறிபட
வுருளு முரலொடு தவழரி மருகசெ
வனச மலர்சுனை புவிநுழை முழையுடை யவிராலி
மலையி லுறைகிற அறுமுக குருபர
கயலு மயிலையு மகரமு முகள்செநெல்
வயலி நகரியி லிறையவ அருள்தரு பெருமாளே.(எ)

---

* மம - என்னுடைய. † மடை - சோறு. ‡ சிவகலை - சைவசித்தாந்த நூல். § முகுற - குமுற, எழுத்து நிலைமாறல். || ககபதி - கருடன்.

தனதானன தனதானன தனதானன தனதானன
தனதானன தனதானன தந்ததான.

891. குயிலோமொழி அயிலோவிழிகொடியோஇடைபிடியோநடை
குறியீர்தனி செறியீரினி யென்றுபாடிக்
குனகாவடி பிடியாவிதழ் கடியாநகம் வகிராவுடை
குலையாகுறி அளையாவிரு கொங்கைமீதிற்
பயிலாமன மகிழ்மோகித சுகசாகர மடமாதர்கள்
பகையேயென நினையாதுற நண்புகூரும்
பசுபாசமு மகிலாதிக பரிபூரண புரணுகர
பதிநேருநி னருளால்மெயு ணர்ந்திடேனோ
வெயில்வீசிய கதிராயிர வருணோதய விருணசன
விசையேழ்பரி ரவிசேயெனும் அங்கராசன்
விசிகாகவ மயில்பேடிகை படுபோதுசன் னிதியானவன்
விதிதேடிய திருவாளிய ரன்குமாரா
அயலூருறை மயிலாபல கலைமானுழை புலி*தோல்அரி
யகிலாரம தெறிகாவிரி வண்டல்மேவும்
அதிமோகர வயலூர்மிசை திரிசேவக முருகேசுர
அமராபதி யதில்வாழ்பவர் தம்பிரானே.(அ)

தானதன தத்த தானதன தத்த
தானதன தத்த தனதான.

892. தாமரையின் மட்டு வாசமல ரொத்த
தாளிணைநி னைப்பில் அடியேனைத்
தாதவிழ்க டுக்கை நாகமகிழ் கற்ப
தாருவென †மெத்தி யவிராவி
மாமலையி னிற்பம் நீகருதி யுற்று
வாவெனஅ ழைத்தென் மனதாசை
மாசினைய றுத்து ஞானமுத ளித்த
வாரமினி நித்த மறவேனே
காமனையெ ரித்த தீநயன நெற்றி
காதியசு வர்க்க நதிவேணி

* தோல் - யானை. † மெத்திய - மிகுந்த.

காளிலுறை புற்றி லாடுபணி யிட்ட
காதுடைய அப்பர் குருநாதா
சோமனுடை ருக்கன் மீனுலவு மிக்க
சோலைபுடை சுற்று வயலூரா
சூடியத டக்கை வேல்கொடுவி டுத்து
சூர்தலைது ணித்த பெருமாளே. (௯)

தனதனன தானன தனதனன தானன
தனதனன தானன தனதான.

893. திருவுருப நேராக அழகதான மாமாய
திமிரமோக மானார்கள் கலைமூடுஞ்
சிகரிபூடு தேமாலை யடவிபூடு போயாவி
செருகுமால னாசார வினையேனைக்
கருவிழாது சீராதி யடிமைபூண லாமாறு
கனவிலாள்சு வாமீநின் மயில்வாழ்வுங்
கருணைவாரி கூரேக முகமும்வீர மாருத
கழலுநீப வேல்வாகு மறவேனே
சருவதேவ தேவாதி நமசிவாய நாமாதி
சயிலநாரி பாகாதி புதல்வோனே
*சதமகீவல் போர்மேவு குலிசபாணி மால்யானை
சரசமான †சாரீசெ யிளையோனே
மருவுலோக மீரேழு மளவிடாவொ ணாவான
வரையில்வீசு தாள்மாயன் மருகோனே
மநுநியாய சோணாடு தலைமையாக வேமேலை
வயலிமீது வாழ்தேவர் பெருமாளே. (௧௦)

தத்த தனதன தனன தனன
தந்த தனதன தனன தனன
தத்த தனதன தனன தனன தனதான.

894. நெய்த்த சுரிகுழ லறலோ முகிலோ
பத்ம நறுநுதல் சிலையோ பிறையோ
நெட்டை யிணைவிழி கணையோ பிணையோ இனிதூறும்

* சதமகி - நூறுயாகஞ் செய்தவன், இந்திரன். † சாரீசெய் - சாரிசெய், விளையாடுகின்ற.

செக்க அமுதிதழ் கனியோ துவரோ
சுத்த மிடறது வளையோ கமுகோ
நிற்கு மிளமுலை குடமோ மலையோ அறவேதேய்ந்
தெய்த்த இடையது கொடியோ துடியோ
மிக்க திருவரை அரவோ ரதமோ
இப்பொ னடியிணை மலரோ தளிரோ எனமாலாய்
இச்சை விரகுடன் மடவா ருடனே
செப்ப மருளுட னவமே திரிவேன்
ரத்ந பரிபுர இருகா லொருகால் மறவேனே
புத்த ரமணர்கள் மிகவே கெடவே
தெற்கு நரபதி திருநீ றிடவே
புக்க அனல்வய மிகவு டயவே உமையாள்தன்
புத்ர னெனஇசை பகர்நூல் மறைநூல்
கற்ற தவமுனி பிரமா புரம்வாழ்
பொற்ப கவுணியர் பெருமா னுருவாய் வருவோனே
சத்த முடையசண் முகனே குகனே
வெற்பி லெறிசுட ரயிலா மயிலா
சத்தி கணபதி யிளையா யுளையா யொளிகூரும்
சக்ர தரஅரி மருகா முருகா
உக்ர இறையவர் புதல்வா முதல்வா
தப்ப முளதட வயலூ ரியலூர் பெருமாளே. (கக)

தனதன தந்தன தாத்தன தனதன தந்தன தாத்தன
தனதன தந்தன தாத்தன தனதான.

895. முகிலள கஞ்சரி யாக்குழை யிகழ்வன கண்சிவ வாச்சிவ
முறுவல்மு கங்குறு வேர்ப்பெழ வநுபோக
முகைபுள கஞ்செய வார்த்தையும் நிலையழி யும்படி கூப்பிட
முகுளித பங்கய மாக்கர நுதல்சேரத்
துகிலொழு குஞ்சல பாத்திர மெலியமி குந்துத ராக்கினி
துவளமு யங்கிவி டாய்த்தரி வையர்தோளின்
*துவையலிநின்றன் †வியாத்தமும்வயலியல்வஞ்சியின்மேற்பயில்
சொருபமு நெஞ்சிலி ராப்பகல் மறவேனே

---

* துவையலி - துவைக்கப்பட்டவன். † வியாத்தம் - கீர்த்தி.

சகலம யம்பர மேச்சுரன் மகபதி யுய்ந்திட வாய்த்தருள்
சரவண சம்பவ தீர்க்கசண் முகமாகிச்
சருவுக்ர வுஞ்சசி லோச்சய முருவவெ றிந்தகை வேற்கொடு
சமராமு கந்தனில் நாட்டிய மயிலேறி
அகிலமு மஞ்சிய வாக்ரம விகடப யங்கர ராக்கத
வசுரார கங்கெட வார்த்திடு கொடிகூவ
அமரார டங்கலு மாட்கொள வமரர்த லங்குடி யேற்றிட
வமரரை யுஞ்சிறை மீட்டருள் பெருமாளே. (௧௨)

தனன தத்தன தானன தானன
தனன தத்தன தானன தானன
தனன தத்தன தானன தானன தனதான.

896. மூலம றைக்கவும் வாசலி லேதலை
மறைய நிற்கவும் ஆசையு ளோரென
முகிழ்ந கைச்சிறு தூதினை யேவவு முகமோடே
முகம ழுத்தவும் ஆசைகள் கூறவும்
நகம ழுத்தவும் லீலையி லேயுற
முறைம சக்கவும் வாசமு லாமலர் அணைமீதே
கலைநெ கிழ்க்கவும் வாலிப ரானவர்
உடல்ச ளப்பட நாள்வழி நாள்வழி
கறைய ழிக்கவும் நானென வே*யணி விலையிதே
கடிய சத்திய மாமென வேசொலி
யவர்கு டப்பண மாறிட வீறொடு
கடுக டுத்திடு வாரொடு கூடிய தமையாதோ
மலையை மத்தென வாசுகி யேகடை
கயிறெ னத்திரு மாலொரு பாதியு
மருவு மற்றது வாலியு மேவிட அலையாழி
வலய முட்டவொ ரோசைய தாயொலி
திமிதி மித்திமெ னவெழ வேயலை
மறுகி டக்கடை யாவெழ மேலெழும் அமுதோடே

---

* அணி-அண்ணி.

*துலைவ ருத்†திரு மாமயில் வாழ்வுள
வயலை யற்புத னேவினை யானவை
தொடா றுத்திடு மாரிய ‡கேவலி மணவாளா
துவள்க டிச்சிலை §வேள்பகை வா||திரு
மறுவொ ரெட்டுட னுயிர மேலொரு
துகள றுத்தணி யாரழ காசுரர் பெருமாளே. (கங)

தான தனதன தந்தன தந்தன
தான தனதன தந்தன தந்தன
தான தனதன தந்தன தந்தன தனதான.

897. வாளின் முனையினு நஞ்சினும் வெஞ்சம
ராஜ நடையினு மம்பதி னும்பெரு
வாதை வகைசெய்க ருங்கணு மெங்கணும் அரிதான
வாரி யமுதுபொ சிந்துக சிந்தசெ
வாயு நகைமுக வெண்பலு நண்புடன்
வாரு மிருமெனு மின்சொலு மிஞ்சிய பனிநீரும்
தூளி படுநவ குங்கும முங்குளி
ரார மகில்புழு கும்புனை சம்ப்ரம
சோதி வளர்வன கொங்கையு மங்கையும் எவரேனுந்
தோயு மளறெனி தம்பமு முந்தியு
மாயை குடிகொள்கு டம்பையுள் மன்பயில்
சூலை யரையெதிர் கண்டும ருண்டிடல் ஒழிவேனோ
காளி திரிபுரை யந்தரி சுந்தரி
நீலி கௌரிப யங்கரி சங்கரி
காரு ணியசிவை குண்டலி சண்டிகை த்ரிபுராரி
காதல் மனைவிப ரம்பரை யம்பிகை
ஆதி மலைமகள் மங்கலை பிங்கலை
கான நடனமு கந்தவள் செந்திரு அயன்மாது

---

* துலை வரு-ஒப்பாக வந்த. †திரு மா மயில்-லக்ஷ்மி. ‡ கேவலி - முத்தியைத் தரவல்ல தெய்வயானை. §வேள்பகைவன் - மன்மதன்தாத்தக்க சிற்றின்பத்துக்கு விரோதமான பேரின்பத்தைத் தருபவன். || திரு மறு - தெய்வான மச்சரேகை.

வேளி னிரதிய ருந்ததி யிந்திர
தேவி முதல்வர்வ ணங்குத்ரி யம்பகி
மேக வடிவர்பின் வந்தவள் தந்தருள் இளையோனே
வேலு மயிலுநி னைந்தவர் தந்துயர்
தீர வருள்தரு கந்தநி ரந்தர
மேலை வயலையு கந்துள நின்றருள் பெருமாளே. (கசு)

தனன தனதன தனதன தனதன
தனன தனதன தனதன தனதன
தத்தத்த தத்ததன தத்தத்த தத்ததன தந்ததான.

898. விகட பரிமள ம்ருகமத இமசல
வகிர படிரமு மளவிய களபமு
மட்டித்தி தழ்த்தொடைமு டித்துத்தெ ருத்தலையில்
உலவி யிளைஞர்கள் பொருளுட னுயிர்கவர்
கலவி விதவிய னரிவையர் மருள்வலை
யிட்டுத்து வக்கியிடர் பட்டுத் தியக்கியவர்
விரவு நவமணி முகபட எதிர்பொரு
புரண புளகித இளமுகை யுரமிசை
தைக்கக்கழுத்தொடுகை யொக்கப்பிணித்திறுகி யன்புகூற
விபுத ரமுதென மதுவென அறுசுவை
அபரி மிதமென இலவிதழ் முறைமுறை
துய்த்துக்க ளித்துநகம் வைத்துப்ப லிற்குறியின்
வரையு முறைசெய்து முனிவரு மனவலி
கரையு மரிசன பரிசன ப்ரியவுடை
தொட்டுக்கு லைத்துநுதல் பொட்டுப்ப டுத்திமதர்
விழிகள் குழைபொர மதிமுகம் வெயர்வெழ
மொழிகள் பதறிட ரதிபதி கலைவழி
கற்றிட்ட புட்குரல்மி டற்றிற்ப யிற்றிமடு வுந்திமூழ்கிப்
புகடு வெகுவித கரணமு மருவிய
வகையின் முகிலென இருளென வனமென
ஒப்பித்த நெய்த்தபல புஷ்பக்கு ழற்சரிய
அமுத நிலைமல ரடிமுதல் முடிகடை

குமுத பதிகலை குறைகலை நிறைகலை
சித்தத்த மூத்தியனு வர்க்கத்து ருக்கியொரு
பொழுதும் விடலரி தெனுமனு பவமவை
முழுது மொழிவற மருவிய கலவியி
தத்துப்ரி யப்படநடித்துத்து வட்சியினில் நைந்துசோரப்
புணரு மிதுசிறு சுகமென இகபரம்
உணரு மறிவிலி ப்ரமைதரு திரிமலம்
அற்றுக்க ருத்தொருமை யுற்றுப்பு லத்தலையில்
மறுகு பொறிகழல் நிறுவியெ சிறிதுமெய்
உணர்வு முணர்வுற வழுவற வொருஜக
வித்தைக்கு ணத்ரயமும் நிர்த்தத்து வைத்துமறை
புகலு மனுபவ வடிவினை யளவறு
அகில வெளியையு மொளியையு மறிசிவ
தத்வப்ரசித்திதனைமுத்திச்சி வக்கடலையென்றுசேர்வேன்
திகுட திகுகுட திகுகுட திகுகுட
தகுட தகுகுட தகுகுட தகுகுட
திக்குத்தி குத்திகுட தக்குத்த குத்தகுட
டிமிட டிமிமிட டிமிமிட டிமிமிட
டமட டமமட டமமட டமமட
டுட்டுட்டு டிட்டிமிட டட்டட்ட டட்டமட
திகுர்தி திகுதிகு திகுகுர்தி திகுகுர்தி
தகுர்தி தகுதகு தகுகுர்தி தகுகுர்தி
திக்குத்தி குத்திகுர்தி தக்குத்த குத்தகுர்தி என்றுபேரி
திமிலை கரடிகை பதலைச லரிதவில்
தமர முரசுகள் குடமுழ வொடுதுடி
சத்தக்க ணப்பறைகள் மெத்தத்தொ னித்ததிர
அசுரர் குலஅரி அமரர்கள் ஜயபதி
குசல பசுபதி குருவென விருதுகள்
ஒத்தத்தி ரட்பலவு முற்றிக்க லிக்களமு
சிகர கொடுமுடி கிடுகிடு கிடுவென
மகர சலநிதி மொகுமொகு மொகுவென
எட்டுத்தி சைக்களிறு மட்டற்ற றப்பிளிற நின்றசேடன்

மகுட சிரதலம் நெறுநெறு நெறுவென
அகில புவனமும் ஹரஹர ஹரவென
நக்ஷத்ர முக்கிவிழ வக்கிட்ட துட்டகுண
நிருதர் தலையற வடிவெனு மலைசொரி
குருதி யருவியின் முழுகிய கழுகுகள்
பக்கப்ப ழுத்தவுடல் செக்கச்சி வத்துவிட
வயிறு சரிகுடல் நரிதின நிணமவை
எயிறு அலகைகள் நெடுகிய குறளிகள்
பக்ஷித்து நிர்த்தமிட ரக்ஷித்த லைப்பரவி யும்பர்வாழ
மடிய அவுணர்கள் குரகத கஜரத
கடக முடைபட வெடிபட எழுகிரி
அற்றுப்ப றக்கவெகு திக்குப்*ப டித்துநவ
நதிகள் குழைதர இபபதி மகிழ்வுற
அமர்செய் தயில்கையில் வெயிலெழ மயில்மிசை
அக்குக்கு டக்கொடிசெ ருக்கப்பெ ருக்கமுடன்
வயலி நகருறை சரவண பவகுக
இயலு மிசைகளும் நடனமும் வகைவகை
சத்யப்ப டிக்கினித கத்யர்க்குணர்த்தியருள் தம்பிரானே.

கொடும்பாளூர்.

தனனதனந் தத்தத் தனனதனந் தத்தத்
தனனதனந் தத்தத் தனதான.

899. கலைஞரெனுங் கற்புக் கலியுகபந் தத்துக்
கடனபயம் பட்டுக் கசடாகுங்
கருமசடங் கச்சட் சமயிகள்பங் கிட்டுக்
கலகலெனுங் கொட்புற் றுடன்மோதும்
அலகில்பெருந் தர்க்கப் பலகலையின் பற்றற்
றவலரிடந் தப்பிக் குறியாத
அறிவையறிந் தப்பற் றதனினெடுஞ் சற்றுற்
றருள்வசனங் கிட்டப் பெறலாமோ

* படித்து - படிந்து.

கொலைஞரெனுங் கொச்சைக் குறவரிளம் பச்சைக்
கொடிமருவுஞ் செச்சைப் புயமார்பா
கொடியநெடுங் கொக்குக் குறுகவுணன் பட்டுக்
குரைகடல்வெம் பசசக் காவாளச்
சிலைபகளண் டிக்குத் திகிரிகளும் பத்துத்
திசைகளினுந் தத்தச் செகமேழும்
திருகுசிகண் டிப்பொற் குதிரைவிடுஞ் செட்டித்
திறலகொடும் பைக்குட் பெருமாளே.

திருப்பராய்த்துறை.

தானன தந்தன தாத்த தத்தன
தானன தந்தன தாத்த தத்தன
தானன தந்தன தாத்த தத்தன தனதான.

900. வாசனை மங்கையர் போற்று சிற்றடி
பூஷண கிண்கிணி யார்ப்ப ரித்திட
மாமலை ரண்டென நாட்டு மத்தக முகையானை
வாடைம யங்கிட நூற்ற சிற்றிழை
நூலிடை நன்கலை தேக்க இக்குவில்
மாரன்வி டுங்கணை போற்சி வத்திடு விழியார்கள்
நேசிகள் வம்பிக ளாட்ட மிட்டவர்
தீயர்வி ரும்புவர் போற்சு ழற்றியெ
நீசனெ னும்படி யாக்கி விட்டொரு பிணியான
நீரின்மி குந்துழ லாக்கை யிற்றிட
யோகமி குந்திட நீக்கி யிப்படி
நீயெனு ளந்தனில் வீற்றி ருப்பதும் ஒருநாளே
தேசம டங்கலு மேத்து மைப்புய
லாயநெ டுந்தகை வாழ்த்த வச்சிர
தேகமி லங்கிய தீர்க்க புத்திர முதல்வோனே
தீரனெ னும்படி சாற்று விக்ரம
சூரன டுங்கிட வாய்த்த வெற்புடல்
தேயந டந்திடு கீர்த்தி பெற்றிடு கதிர்வேலா

மூசளி பம்பிய நூற்றி தழ்க்கம
லாசனன் வந்துல காக்கி வைத்திடு
வேதன கந்தைபை மாற்றி முக்கணர் அறிவாக
மூதறி வுந்திய தீக்ஷை செப்பிய
ஞானம்வி ளங்கிய மூர்த்தி யற்புத
மூவரி லன்குப ராய்த்து றைப்பதி பெருமாளே.

தென்கடப்பந்துறை.

தனதனன தந்தனந் தந்தனந் தந்தனந்
தனதனன தந்தனந் தந்தனந் தந்தனந்
தனதனன தந்தனந் தந்தனந் தந்தனத் தனதான.

901. புணரியும னங்கனம் புஞ்சரும் புங்கருங்
கயலினெடு கெண்டையுஞ் சண்டனுங் கஞ்சமும்
புது*நிலவ ருந்தியுந் துஞ்சுநஞ் சும்பொருப்பெறிவேலும்
பொருவெனஇ டந்தகன் றங்குமிங் குஞ்சுழன்
றிருகடைசி வந்துவஞ்,சம்பொ திந் திங்கிதம்
புவியிளைஞர்முன்பயின் றம்பொனின்†கம்பிதக்குழைமோதிக்
குணலையொடு மிந்த்ரியஞ் சஞ்சலங் கண்டிடும்
படியமர்பு ரிந்தருஞ் சங்கடஞ் சந்ததங்
கொடுமைசெய்து சங்கொடுஞ் சிங்கிதங் குங்கடைக் கணினர்பால்
குலவுபல செந்தனந் தந்துதந் தின்புறுந்
த்ரிவிதகர ணங்களுங் கந்தநின் செம்பதங்
குறுகும்வகையந்தியுஞ்சந்தியுந்தொந்தமற் றமைவேனோ
துணர்விரிக டம்பமென் தொங்கலும் பம்புறும்
புழுகுமச லம்பசுஞ் சந்தனங் குங்குமந்
தொகுகளப முந்துதைந் தென்றுநன் கொன்றுபத் திருதோளும்
தொலைவில்சண்மு கங்களுந் தந்த்ரமந் த்ரங்களும்
பழநிமலை யும்பரங் குன்றமுஞ் செந்திலுந்
துதிசெயுமெ யன்பர்தஞ் சிந்தையுஞ்சென்று‡செய்ப்பதிவாழ்வாய்
கணபணபு யங்கமுங் கங்கையுந் திங்களுங்
குரவுமறு குங்குறுந் தும்பையுங் கொன்றையுங்
கமழ்சடில சம்புவுங் கும்பிடும் பண்புடைக் குருநாதா

*நிலவருந்தி - சகோரபட்சி. †கம்பிதம் - அசைதல். ‡செய்ப்பதி-வயலூர்.

கனகுடகில் நின்றகுன் றந்தருஞ் சங்கரன்
குறுமுனிக மண்டலங் கொண்டுமுன் கண்டிடுங்
கதிசெய்நதி வந்துறுந் தென்கடம் பந்துறைப் பெருமாளே (க)

தானனந் தானன தானனந் தானன
தானனந் தானன தனதான.

902. வாருமிங் கேவிடி தோபணம் பாஷாண
மால்கடந் தேபோமெ னியலூடே
வாடிபெண் காள்பாயை போடுமென் றுசார
வாசகம் போல்கூறி யணைமீதே
சேருமுன் காசாடை வாரியும் போதாமை
தீமைகொண் டேபோமென் நடமாதர்
சேரிடம் போகாம லாசுவந் தேறுமல்
சீதளம் *பாதாரம் அருள்வாயே
நாரணன் சீராம கேசவன் கூராழி
நாயகன் பூவாயன் மருகோனே
†நாரதும் பூர்கீத மோதநின் றேயாடு
நாடகஞ் சேய்தாளர் அருள்பாலா
சூரணங் கோடாழி போய்கிடந் தேவாட
சூரியன் தேரோட அயிலேவீ
தூநறுங் காவேரி சேருமொண் சீராறு
சூழ்கடம் பூர்தேவர் பெருமாளே. (உ)

கருவூர்.

தனதத்த தத்ததன தனதத்த தத்ததன
தனதத்த தத்ததன தனதான.

903. இளநிர்க்கு வட்டுமுகை யமுதத்த டத்தைகனி
யிரதக்கு டத்தையெணு மரபோடே
இருகைக்க டைத்துஇடை துவளக்கு ழற்சரிய
இதழ்சர்க்க ரைப்பழமொ டிறமூறல்
‡முளரிப்பு வொத்தமுக முகம்வைத்த ருத்திநல
முதிரத்து வற்பகுறி மிசைமூழ்கி

* பாதாரம் - பாதாரவிந்தம். † நாரதும்பூர் - தும்புருநாரதர்,
‡ முளரிப் பு - முளரிப் பூ.

மொழி தத்தை யொப்பகடை விழிகட்*சி வப்பமளி
முழுகிச்சு கித்தும்வினை அறஆளாய்
நளினப்ப தக்கழலு மொளிர்செச்சை பொற்புயமு
நயனத்தி லுற்றுநட மிடும்வேலா
நரனுக்க மைத்தகொடி யிரதச்†சு தக்களவ
னறைபுட்ப நற்றுளவன் மருகோனே
களபத்த னத்திசுக சரசக்கு றத்திமுக
கமலப்பு யத்துவளி மணவாளா
கடலைக்கு வட்டவுணை யிரணப்ப டுத்தியுயர்
கருவைப்ப திக்குளுறை பெருமாளே. (க)

தனனா தனனத் தனனா தனனத் தனனா தனனத் தனதான.

904- தசையா கியகற் றையினால் முடியத் தலைகா லளவொப் பனையாயே
தடமா றுதல்சற் றொருநா ளுலகிற் றவிரா வுடலத் தினைநாயேன்
பசுபா சமுமவிட் டறிவா லறியப் படுபூ ரணநிஷ் களமான
பதிபா வனையுற் றனுபூ தியிலப் படியே யடைவித் தருள்வாயே
அசலே சுரர்புத் திரனே குணதிக் கருணோ தயமுத் தமிழோனே
அகிலா கமவித் தகனே துகளற் றவர்வாழ் வயலித் திருநாடா
கசிவா ரிதயத் தமிர்தே மதுபக் கமலா லயன்மைத் துனவேளே
கருணா கரசற் குருவே குடகிற் கருவூ ரழகப் பெருமாளே. (உ)

தத்தத் தனதன தானன தானன
தத்தத் தனதன தானன தானன
தத்தத் தனதன தானன தானன தனதான.

905. நித்தப் பிணிகொடு மேவிய காயமி
தப்புப் பிருதிவி வாயுவு தேயுவு
நிற்பொற் ககனமொ டாமிவை பூதக லவைமேவி
நிற்கப் படுமுல காளவு மாகரி
டத்தைக் கொளவுமெ நாடிடு மோடிடு
நெட்டைப் பணிகலை பூணிடு நானெனு மடவாண்மை

---

* சிவப்ப அமளி எனப்பிரிக்க, † சுதக்களவன் - சூதக்களவன்;
சூதன் - தேர்ப்பாகன்,

எத்தித் திரியுமி தேதுபொ யாதென
வுற்றுத் தெளிவுண ராதுமெய் ஞானமொ
டிச்சைப் படஅறி யாதுபொய் மாயையில் உழல்வேனை
எத்திற் கொடுநின தாரடி யாரொடு
முய்த்திட் டுனதரு ளாலுயர் ஞானமு
திட்டுத் திருவடி யாமுயர் வாழ்வுற இனிதாள்வாய்
தத்தத் தனதன தானன தானன
தித்தித் திமிதிமி தீதக தோதக
டத்தக் குடகுகு தாகுட திகுட வெனபேரிச்
சத்தத் தொலிதிகை தாவிட வானவர்
திக்குக் கெடவரு சூரர்கள் தூள்பட
சர்ப்பச் சதமுடி நாணிட வேலதை யெறிவோனே
வெற்றிப் பொடியணி மேனியர் கோகுல
சத்திக் கிடமருள் தாதகி வேணியர்
வெற்புப் புரமது நீறெழ காணியர் அருள்பாலா
வெற்புத் தடமுகை யாள்வளி நாயகி
சித்தத் தமர்கும ராஎமை யாள்கொளா
வெற்றிப் புகழ்கரு வூர்தனில் மேவிய பெருமாளே. ()

தத்தன தத்த தனதன தத்தன தத்த தனதன
தத்தன தத்த தனதன தனதான.

906. முட்டம ருட்டி யிருகுழை தொட்டக டைக்க ணியலென
*மொட்பைவி ளைத்து முறையளித் திடுமோதர்
முத்தமி ரத்ந மரகதம் வைத்தவி சித்ர முகபட
மொச்சிய பச்சை யகில்மணத் தனபாரம்
கட்டிய ணைத்து நகநுதி பட்டக ழுத்தி லிறுகிப
கைத்தல மெய்த்து வசனமற் றுயிர்சோரும்
கட்டமு யக்கி னனுபவம் விட்டுவி டற்கு நிபமித
கற்பனை பக்ஷ முடனளித் தருளாயோ
வெட்டிய கட்க முனைகொடு வட்டகு ணத்து ரணமுக
விக்ரம வுக்ர வெகுவிதப் படைவீரா

---

* மொட்பு-முகத்தல்.

வெற்றியை யுற்ற குறவர்கள் பெற்றகொ டிக்கு மிகமகிழ்
வித்தக சித்த வயலியிற் குமரேசா
கிட்டிய பற்கொ டசுரர்கள் மட்டற வுட்க வடலொடு
கித்திந டக்கு மலகைசுற் றியவேலா
கெட்டவ ருற்ற துணையென நட்டருள் சிட்ட பசுபதி
*கொர்ப்பபு ரத்தி லறுமுகப் பெருமாளே. (ச)

தந்தன தனதனன தாத்தன தந்தன தனதனன தாத்தன
தந்தன தனதனன தாத்தன தனதான.

907. சஞ்சல சரிதபர நாட்டர்கள் மந்திரி குமரர்படை யாட்சிகள்
சங்கட மகிபர்தொழ ஆக்கினை முடிசூடித்
தண்டிகைகளிறுபரிமேற்றனிவெண்குடை நிழலிலுல வாக்கண
சம்பிரம விபவசவு பாக்கியம் உடையோராய்க்
குஞ்சமும் விசிறஇரு மாப்பொடு பஞ்சணை மிசையிலிசை யாத்திரள்
கொம்புகள் குழல்கள்வெகு வாத்தியம் இயல்கீதம்
கொங்கணி மகளிர்பெரு நாட்டிய நன்றென மனதுமகிழ் பார்த்திபர்
கொண்டய னெழுதும்யம கோட்டியை யுணராரே
பஞ்சவர் கொடியவினை நூற்றுவர் வென்றிட சகுனிகவ றற்பொருள்
பங்குடை யவனிபதி தோற்றிட அபலேபோய்ப்
பண்டையில் விதியையினி யாப்பனி ரண்டுடை வருஷமுறையாப்பல
பண்புடன் மறைவின்முறை யாற்றிரு வருளாலே
வஞ்சனை நழுவிநிரை மீட்சியில் முந்துத முடையமனை வாழ்க்கையின்
வந்தபி னுரிமையது கேட்டிட இசையாநாள்
மண்கொள விசையன்விடு தேர்ப்பரி யுந்தினன் மருகவய லூர்க்குக
†வஞ்சியி லமரர்சிறை மீட்டருள் பெருமாளே. (ரு)

நெருவூர்.

தனன தனதன தனதன தனதன
தனன தனதன தனதன தனதன
தனன தனதன தனதன தனதன தனதான.

908. குருவு மடியவ ரடியவ ரடிமையு
மருண மணியணி கணபண விதகர
குடில செடிலினு நிகரென வழிபடு குணசீலா

---

*கொர்ப்பபுரம், † வஞ்சி - கருவூர்.

குழவி லொழுகுதல் தொழுகுதல் விழுகுத
லழுகு தலுமிலி நலமிலி பொறையிலி
குசல கலையிலி தலையிலி நிலையிலி   விலைமாதர்
மருவு முகையெனு மலையினி விடரியு
மளக மெனவளர் அடவியில் மறுகியு
மகர மெறியிரு கடல்தனில் முழுகியும்   உழலாமே
வயலி நகரியி லருள்பெற மயில்மிசை
யுதவு பரிபள மதுகர வெகுவித
வனச மலரடி கனவிலு நனவிலு   மறவேனே
உருவு பெருகயல் கரியதொர் முகிலெனு
மருது நெறிபட முறைபட வரைதனி
லுரலி னுடுதவழ் விரகுள இளமையு   மிகமாறி
உமிழ நிரைகளி னிடர்கெட வடர்கிரி
கவிகை யிடவல மதுகையு நிலைகெட
வுலவில் நிலவறை யுருவிய வருமையு   மொருநூறு
நிருப ரணமுக வரசர்கள் வலிதப
விசயன் ரதமுதல் நடவிய வெளிமையு
நிகில செகதல முரைசெயு மரிதிரு   மருகோனே
நிலவு சொரிவளை வயல்களு நெடுகிய
குடக தமனியும் நளினமு மருவிய
நெருவை நகருறை திருவுரு வழகிய   பெருமாளே.

திருப்பாண்டிக்கொடுமுடி.

தனதனத் தனனத் தனதான தனதனத் தனனத் தனதான.

909 இருவினைப் பிறவிக் கடல்மூழ்கி இடர்கள்பட் டலையப் புகுதாதே
திருவருட்கருணைப்ரபையாலேதிரமெனக்கதியைப்பெறுவேனோ
அரியயற் கறிதற் கரியானே அடியவர்க் கெளியற் புதநேயா
குருவெனச் சிவனுக் கருள்போதா கொடுமுடிக் குமரப் பெருமாளே.

தாந்தத் தனதன தாந்தத் தனதன
தாந்தத் தனதன   தனதான.

910. காந்தட் கரவளை சேந்துற் றிடமத
காண்டத் தரிவைய   ருடனூசி

காந்தத் துறவென வீழ்ந்தப் படிகுறி
காண்டற் கனுபவ விதமேவிச்
சாந்தைத் தடவிய கூந்தற் கருமுகில்
சாய்ந்திட் டயில்விழி குழைமீதே
தாண்டிப் பொரவுடை தீண்டித் தனகிரி
தாங்கித் தழுவுதல் ஒழியேனே
மாந்தர்க் கமரர்கள் வேந்தற் கவரவர்
வாஞ்சைப் படியருள் வயலூரா
வான்கிட் டியபெரு மூங்கிற் புனமிசை
மான்சிற் றடிதொழு மதிகாமி
பாந்தட் சடைமுடி யேந்திக் குலவிய
பாண்டிக் கொடுமுடி யுடையாரும்
பாங்கிற் பரகுரு வாங்கற் பனையொடு
பாண்சொற் பரவிய பெருமாளே.(உ)

திருவெஞ்சமாக்கூடல்.

தந்தனத் தானத் தனதான தந்தனத் தானத் தனதான.

911. வண்டுபோற் சாரத் தருள்தேடி மந்திபோற் காலப் பிணிசாடிச்
செண்டுபோற் பாசத் துடனாடிச் சிந்தைமாய்த் தேசித் தருள்வாயே
தொண்டராற்காணப்பெறுவோனேதுங்கவேற்கானத்துறைவோனே
பிண்டராற் காணக் கிடையானே வெஞ்சமாக் கூடற் பெருமாளே.

சிங்கை (காங்கேயம்.)

தந்ததன தந்த தந்ததன தந்த
தந்ததன தந்த தனதான.

912. சஞ்சரியு கந்து நின்றுமுரல் கின்ற
தண்குவளை யுந்து குழலாலும்
தண்டரள தங்க மங்கமணி கின்ற
சண்டவித கும்ப கிரியாலும்
நஞ்சவினை யொன்றி தஞ்சமென வந்து
நம்பிவிட நங்கை யுடனசை
நண்புறெனையின்று நன்றில்வினை கொன்று
நன்றுமயில் துன்றி வரவேணும்

கஞ்சமலர் கொன்றை தும்பைமகிழ் விஞ்சி
கந்திகமழ் கின்ற கழலோனே
கன்றிடுபி ணங்கள் தின்றிடுகணங்கள்
கண்டுபொரு கின்ற கதிர்வேலா
செஞ்சொல்புனை கின்ற எங்கள்குற மங்கை
திண்குயம ணைந்த திருமார்பா
செண்பகமி லங்கு மின்பொழில்சி றந்த
சிங்கையில மர்ந்த பெருமாளே.

கன்னபுரம்.

தன்னதனத் தன்னதனத் தன்னதனத் தன்னதனத்
தன்னதனத் தனதாத்த தந்ததான.

913. அன்னமிசைச் செங்கனிநச் சென்மிகணக் கந்யமத்
தன்னமயப் புலால்யாக்கை துஞ்சிடாதென்
றந்நினைவுற் றன்னினைவுற் றன்னியரிற் றன்னெறிபுக்
கன்னியசற் றுலாமூச்ச டங்கயோகம்
என்னுமருட் கின்னமுடைப் பன்னவைகற் றின்னவைவிட்
டின்னணமெய்த் தடாமார்க்கம் இன்புறாதென்
றின்னதெனக் கென்னுமதப் புன்மைகெடுத் தின்னல்விடுத்
தின்னதெனப் படாவாழ்க்கை தந்திடாதோ
கன்னல்மொழிப் பின்னளகத் தன்னநடைப் பன்னவுடைக்
கண்ணவிரச் சுறுவீட்டு கெண்டையாளைக்
கன்னமிடப் பின்னிரவிற் றுன்னுபுரைக் கன்முழையிற்
கன்னிலையிற் புகாவேர்த்து நின்றவாழ்வே
பொன்னசலப் பின்னசலச் சென்னியினிற் கன்னபுரப்
பொன்னிநதிக் கராநீர்ப்பு யங்கனுதா
பொன்மலையிற்பொன்னினகர்ப்புண்ணியர்பொற்பொன்மவுலிப்
பொன்னுலகத் திராசாக்கள் தம்பிரானே.

பட்டாலியூர்.

தனதன தனனத் தான தானன
தனதன தனனத் தான தானன
தனதன தனனத் தான தானன தனதான.

914. இருகுழை யிடறிக் காது மோதுவ
பரிமள நளினத் தோடு சீறுவ
இணையறு வினையைத் தாவி மீளுவ அதிசூர
எமபடர் படைகெட் டோட நாடுவ
அமுதுடன் விடமொத் தாளை யீருவ
ரதிபதி கலைதப் பாது சூழுவ முனிவோரும்
உருகிட விரகிற் பார்வை மேவுவ
பொருளது திருடற் காசை கூருவ
யுகமுடி விதெனப் பூச லாடுவ வடிவேல்போல்
உயிர்வதை நயனக் காதல் மாதர்கள்
மயல்தரு கமரிற் போய்வி ழாவகை
உனதடி நிழலிற் சேர வாழ்வதும் ஒருநாளே
முருகவிழ் தொடையைச் சூடி நாடிய
மரகத கிரணப் பீலி மாமயில்
முதுரவி கிரணச் சோதி போல்வய லியில்வாழ்வே
முரண்முடி யிரணச் சூலி மாலினி
சரணெனு மவர்பற் றூன சாதகி
முடுகிய கடினத் தாளி வாகினி மதுபானம்
பருகினர் பரமப் போக மோகினி
அரகர வெனும்வித் தாரி யாமளி
பரிபுர சரணக் காளி கூளிகள் நடமாடும்
பறையறை சுடலைக் கோயில் நாயகி
இறையொடு மிடமிட் டாடு காரணி
பயிரவி யருள்பட் டாவி யூர்வரு பெருமாளே. (க)

தத்தான தனன தனதன தத்தான தனன தனதன
தத்தான தனன தனதன தனதான.

915. கத்தூரி யகரு ம்ருகமத வித்தார படிர இமசல
கற்பூர களப மணிவன மணிசேரக்
கட்டார வடமு மடர்வன நிட்டூர கலக மிடுவன
கச்சோடு பொருது நிமிர்வன தனமாதர்
கொத்தூரு நறவ மெனவத ரத்தூறல் பருகி யவரொடு
கொற்சேரி யுலையில் மெழுகென வுருகாமே
கொக்காக நரைகள் வருமுன மிக்காய விளமை யுடன்முயல்
குற்றேவல் அடிமை செயும்வகை யருளாயோ
அத்தூர புவன தரிசன நித்தார கனக நெடுமதி
லச்சான வயலி நகரியில் உறைவேலா
அச்சோவெனவசவுவகையி லுட்சோர்த லுடையபரவையொ
டக்காகி விரக பரிபவம் அறவேபார்
பத்தூரர் பரவ விரைவுசெல் மெய்த்தூரர் விரவ வருடரு
பற்றூய பரம பவுருஷ குருநாதா
பச்சோலை குலவு பனைவளர் மைச்சோலை மயில்கள் நடமிடு
பட்டாலி மருவு மமரர்கள் பெருமாளே. (௨)

தந்தத்தத் தான தனதன தந்தத்தத் தான தனதன
தந்தத்தத் தான தனதன தனதான.

916. சங்கைக்கத் தோடு சிலுகிடு சங்கிச்சட் கோல சமயிகள்
சங்கற்பித் தோதும் வெகுவித கலைஞானச்
சண்டைக்குட் கேள்வி அலமலம் அண்டர்க்குப் பூசையிடுமவர்
சம்பத்துக் கேள்வி அலமலம் இமவானின்
மங்கைக்குப் பாக னிருடிக ளெங்கட்குச் சாமி யெனவடி
வந்திக்கப் பேசி யருளிய சிவநூலின்
மந்த்ரப்ரஸ் தார தரிசன யந்த்ரத்துக் கேள்வி அலமலம்
வம்பிற்சுற் றுது பாகதி யருள்வாயே

வெங்கைச்சுக் ரீபர் படையையி லங்கைக்குப் போகவிடவல
வென்றிச்சக் ரேசன் மிகமகிழ் மருகோனே
வெண்பட்டுப்பூணல்வனகமுகெண்பட்டுப்பாளைவிரிபொழில்
விஞ்சிட்டுச் சூழ வெயில்மறை வயலூரா
கொங்கைக்கொப் பாகும் வடகிரி செங்கைக்கொப்பாகுநறுமலர்
கொண்டைக்கொப் பாகு முகிலென வனமாதைக்
கும்பிட்டுக் காதல் குனகிய இன்பச்சொற் பாடு மிளையவ
கொங்கிற்பட் டாலி நகருறை பெருமாளே. (௩)

எழுகரைநாடு.

தனதன தாத்தன தனதன தாத்தன
தனதன தாத்தன தந்ததான.

917. விரகற நோக்கியு முருகியும் வாழ்த்தியும்
விழிபுனல் தேக்கிட அன்புமேன்மேல்
மிகவுமி ராப்பகல் பிறிது*ப ராக்கத
விழைவுகு ராப்புனை யுங்குமார
முருகச டாக்ஷர சரவண கார்த்திகை
முலைநுகர் பார்த்திப என்றுபாடி
மொழிகுழ றாத்தொழு தழுதழு தாட்பட
†முழுதும லாப்பொருள் தந்திடாயோ
பரகதி காட்டிய விரக‡சி லோச்சய
பரமப ராக்ரம சம்பராரி
படவிழி யாற்பொரு பசுபதி போற்றிய
பகவதி பார்ப்பதி தந்தவாழ்வே
இரைகடல் தீப்பட நிசிசரர் கூப்பிட
எழுகிரி யார்ப்பெழ வென்றவேலா
இமையவர் நாட்டினில் நிறைகுடி யேற்றிய
எழுகரை நாட்டவர் தம்பிரானே.

---

* பராக்கதம்-தைரியம். † முழுதும் அலாப் பொருள் - உலகப் பொருள் யாவற்றையுங் கடந்த பொருள், ‡சிலோச்சயம்-மலை.

தந்ததானன தத்தன தந்ததானன தத்தன
தந்ததானன தத்தன தனதான.

918. சங்குவார்முடி பொற்கழல் பொங்குசாமரை*கத்திகை
தண்டுமாகரி பெற்றவன் வெகுகோடிச்
சந்தபாஷைகள் கற்றவன் மந்த்ரவாதிச துர்க்கவி
சண்டமாருத மற்றுள கவிராஜப்
பங்கிபாலச ரச்வதி சங்கநூல்கள்வி தித்தப்ர
பந்தபோதமு ரைத்திடு புலவோன்யான்
பண்டை†மூவெழு வர்க்கெதிர் கண்டநீயுமெ னச்சில
பஞ்சபாதக ரைத்துதி செயலாமோ
வெங்கையானை‡வனத்திடை துங்கமாமுதலைக்குவெ
ருண்டுமூலமெ னக்கரு டனிலேறி
விண்பராவஅ டுக்கிப மண்பராவஅ தற்குவி
தம்பராவஅ டுப்பவன் மருகோனே
கொங்கணுதித ரப்பெறு கொங்கினூடுசெ கித்திடு
கொங்கின்வீரக ணப்ரிய குமராபொற்
கொங்குலாவுகு றக்கொடி கொங்கையேதழு விச்செறி
கொங்குராஜபு ரத்துறை பெருமாளே.

சேலம்.

தனதன தானத் தனதன தானத்
தனதன தானத் தனதான.

919. பரிவுறு நாரற் றழல்மதி வீசச்
சிலைபொரு காலுற் றதனாலே
பனிபடு சோலைக் குயிலது கூவக்
குழல்தனி யோசைத் தாலாலே
மருவியல் மாதுக் கிருகயல் சோரத்
தனிமிகவாடித் தளராதே

---

* கத்திகை - விருதுக்கொடி. † மூ வெழுவர் - தலை யிடை கடைப்படு வள்ளல்கள் இருபத்தொருபேர். ‡ வனத்திடை - ஜலத்தினிடத்தில்.

மனமுற வாழத் திருமணி மார்பத்
தருள்முரு காவுற் றணிவாயே
கிரிதனில் வேல்விட் டிருதுளை யாகத்
தொடுகும ராமுத் தமிழோனே
இளரொளி நாதர்க் கொருமக னாகித்
திருவளர் சேலத் தமர்வோனே
பொருகிரி சூரக் கிளையது மாளத்
தனிமயி லேறித் திரிவோனே
புகர்முக வேழக் கணபதி யாருக்
கிளையவி நோதப் பெருமாளே.

கீரனூர்.

தான தானன தத்தன தத்தன
தான தானன தத்தன தத்தன
தான தானன தத்தன தத்தன தனதான.

920. ஈர மோடுசி ரித்துவ ருத்தவும்
நாத கீதந டிப்பினு ருக்கவும்
ஏவ ராயினு மெத்திய ழைக்கவு மதராஜன்
*ஏவின் மோதுக ணிட்டும ருட்டவும்
வீதி மீதுத லைக்கடை நிற்கவும்
ஏறு மாறும னத்தினி னைக்கவும் விலைகூறி
ஆர பார தனத்தைய சைக்கவு
மாலை யோதிகு லைத்துமு டிக்கவும்
ஆடை சோரஅ விழ்த்தரை சுற்றவும் அதிமோக
ஆசை போல்மன இஷ்டமு ரைக்கவு
மேல்வி ழாவெகு துக்கம்வி ளைக்கவும்
ஆன தோதக வித்தைகள் கற்பவ ருறவாமோ
பார மேருப ருப்பத மத்தென
நேரி தாகஎ டுத்துட னட்டுமை
பாக ராசப டப்பணி சுற்றிடு கயிறாகப்

---

* ஏவின் - அம்புபோல.

பாதி வாலிபி டித்திட மற்றொரு
பாதி தேவர்பி டித்திட லட்சுமி
பாரி சாதமு தற்பல சித்திகள் வருமாறு
கீர வாரிதி யைக்கடை வித்ததி
காரி யாயமு தத்தைய ளித்தக்ரு
பானு வாகிய பச்சுரு வச்சுதன் மருகோனே
கேடி லாவள கைப்பதி யிற்பல
மாட கூடம லர்ப்பொழில் சுற்றிய
கீர னூருறை சத்தித ரித்தருள் பெருமாளே.

விஜயமங்கலம்.

தனன தந்தனத் தானன தானன
தனன தந்தனத் தானன தானன
தனன தந்தனத் தானன தானன தனதான.

921. கலக சம்ப்ரமத் தாலேவி லோசன
மலர்சி வந்திடப் பூசை மானவை
கழல வண்டெனச் சாரீரம் வாய்விட அபிராமக்
கனத னங்களிற் கோமாள மாகியெ
பலந கம்படச் சீரோடு பேதக
கரண முஞ்செய்துட் பானூறு தேனிதழ் அமுதூறல்
*செலுவி மென்பணைத் தோளோடு தோள்பொர
நிலைகு லைந்திளைத் தோராகு மாருயிர்
செருகு முந்தியிற் போய்வீழு மாவுடன் அனுராகம்
தெரிகு மண்டையிட் டாராத சேர்வையி
லுருகி மங்கையர்க் காளாகி யேவல்செய்
திடினு நின்கழற் சீபாத நானினி மறவேனே
உலக கண்டமிட் டாகாச மேல்விரி
சலதி கண்டிடச் சேராய மாமவ
ருடன்ம டிந்திடக் கோபாலர் சேரியில் மகவாயும்

---

* செலுவி - செலுத்தி.

உணர்சி றந்தசக் ராதார நாரணன்
மருக மந்திரக் காபாலி யாகிய
உரக கங்கணப் பூதேசர் பாலக வயலூரா

விலைத ருங்கொலைப் போர்வேடர் கோவென
இனையு மங்குறப் பாவாய்வி யாகுலம்
விடுவி டென்றுகைக் கூர்வேலை யேவிய இளையோனே

விறல்சு ரும்புநற் க்ரீதேசி பாடிய
விரைசெய் பங்கயப் பூவோடை மேவிய
விஜய மங்கலத் தேவாதி தேவர்கள் பெருமாளே.

திரியம்பகபுரம்.

தனன தந்தனந் தனதன தனதன
தனன தந்தனந் தனதன தனதன
தனன தந்தனந் தனதன தனதன தனதான.

922. உரையொ ழிந்துநின் றவர்பொரு ளெளிதென
வுணர்வு கண்டபின் திரவிய இகலரு
ளொருவர் நண்படைந் துளதிரள் கவர்கொடு பொருள்தேடி

உளம கிழ்ந்துவந் துரிமையில் நினைவுறு
சகல இந்த்ர தந்த் ரமும்வல விலைமக
ளுபய கொங்கையும் புளகித மெழமிக வுறவாயே

விரக வன்புடன் பரிமள மிகவுள
முழுகி நன்றியொன் றிடமல ரமளியில்
வெகுவி தம்புரிந் தமர்பொரு சமயம துறுநாளே

விளைத னங்கவர்ந் திடுபல மனதிய
ரயல்த னங்களுந் தமதென நினைபவர்
வெகுளி யின்கணின் றிழிதொழி லதுஅற அருள்வாயே

செருநி னைந்திடுஞ் சினவலி யசுர்க
ளுகமு டிந்திடும் படியெழு பொழுதிடை
செகம டங்கலும் பயமற மயில்மிசை தனிலேறித்

திகுதி குந்திகுந் திகுதிகு திகு திகு
தெனதெ னந்தெனந் தெனதென தெனதென
திமிதி மிந்திமிந் திமிதிமி திமியென வருபூதம்

கரையி றந்திடுங் கடலென மருவிய
வுதிர மொண்டுமுண் டிடஅமர் புரிபவ
கலவி யன்புடன் குறமகள் தழுவிய முருகோனே
கனமு றுந்த்ரியம் பகபுர மருவிய
கவுரி தந்தகந் தறுமுக எனஇரு
கழல்ப ணிந்துநின் றமரர்கள் தொழவல பெருமாளே.

திருமுருகன்பூண்டி.

தனதனனந் தாந்தத் தனதான.

923. அவசிய*முன் வேண்டிப் பலகாலும்
அறிவினுணர்ந் தாண்டுக் கொருநாளில்
தவசெபமுந் தீண்டிக் கனிவாகிச்
சரணமதும் †பூண்டற் கருள்வாயே
சவதமொடுந் தாண்டித் தகரூர்வாய்
‡சடுசமயங் காண்டற் கரியானே
§சிவகுமரன் பீண்டிற் பெயரானே
திருமுருகன் பூண்டிப் பெருமாளே.

திருப்புக்கொளியூர் அவிநாசி.

தனதானத் தனதான தனதானத் தனதான.

924. இறவாமற் பிறவாமல் எனையாள்சற் குருவாகிப்
பிறவாகித் திரமான பெருவாழ்வைத் தருவாயே
குறமாதைப் புணர்வோனே குகனேசொற் குமரேசா
அறநாலைப் புகல்வோனே அவிநாசிப் பெருமாளே.

தந்தத்தத் தானன தானன தந்தத்தத் தானன தானன
தந்தத்தத் தானன தானன தனதான.

925. பந்தப்பொற் பாரப யோதர முந்திச்சிற் றுடைகை மேகலை
பண்புற்றுத் தாளொடு மேவிய துகிலோடே

---

* உன் வேண்டி-உன்னை வேண்டி. †பூண்டற்கு-பூணுதற்கு. ‡சடுசமயம்-ஆறுசமயம். §சிவகுமர அன்பு ஈண்டில் பெயரானே எனப்பிரித்துக்கொள்க.

பண்டெச்சிற் சேரியில் வீதியில் கண்டிச்சிச் சாரொடு மேவியெ
பங்குக்கைக் காசுகொள் வேசியர் பனிநீர்தோய்
கொந்துச்சிப் பூவணி கோதையர் சந்தச்சத் தாமரை வாயினர்
கும்பிட்டுப் பாணியர் வீணியர் அனுராகங்
கொண்டுற்றுப் பாயலின் மூழ்கினு மண்டிச்செச் சேயன வானவர்
கொஞ்சுற்றுத் தாழ்பத தாமரை மறவேனே
அந்தத்*தொக் காதியு †மாதியும் வந்திக்கத் தானவர் வாழ்வுறும்
அண்டத்துப் பாலுற மாமணி யொளிவீசி
அங்கத்தைப் பாவைசெய் தாமென சங்கத்துற் றூர்தமி ழோதவு
வந்துக்கிட் டார்கழு வேறிட வொருகோடிச்
சந்தச்செக் காளநி சாசரர் வெந்துக்கத் தூளிப டாமெழ
சண்டைக்கெய்த் தாரம ராபதி குடியேறத்
தங்கச்‡செக் கோலசை சேவக கொங்கிற்றெக் காரவி நாசியில்
தண்டைச்§சிக் காரயில் வேல்விடு பெருமாளே. (உ)

தனத்த தந்தன தானன தானன
தனத்த தந்தன தானன தானன
தனத்த தந்தன தானன தானன தனதான.

926. மனத்தி ரைந்தெழு மீளையு மேலிட
கறுத்த குஞ்சியு மேநரை யாயிட
மலர்க்க ணண்டிரு ளாகியு மேநடை தடுமாறி
வருத்த முந்தரா தாய்மனை யாள்மக
வெறுத்தி டங்கிளை யோருடன் யாவரும்
வசைக்கு றுஞ்சொலி னுல்மிக வேதின நகையாட
எனைக்க டந்திடு பாசமு மேகொடு
சினத்து வந்தெதிர் சூலமு மேகையி
லெடுத்தெ றிந்தழல் வாய்விட வேபயம் உறவேதான்
இழுக்க வந்திடு தூதர்க ளானவர்
பிடிக்கு முன்புன தாள்மல ராகிய
இணைப்ப தந்தர வேமயில் மீதினில் வரவேணும்

---

* தொக்கு ஆதி - சரீர சிருட்டிக்குத் தலைவனான பிரமன். † ஆதி - ஆதி மூலம் என்னும் விஷ்ணு. ‡ செக்கோல் - செங்கோல். § சிக்கார - சிங்கார.

கனத்த செந்தமி ழால்நினை யேதின
நினைக்க வந்தரு வாயுன தாரருள்
கருத்தி ருந்துறை வாயென தாருயிர் துணையாகக்
கடற்ச லந்தனி லேயொளி சூரனை
யுடற்ப குந்திரு கூறென வேயது
கதித்தெ ழுந்தொரு சேவலு மாமயில் விடும்வேலா
அனத்த னுங்கம லாலய மீதுறை
திருக்க லந்திடு மாலடி நேடிய
அரற்க ரும்பொருள் தானுரை கூறிய குமரேசா
அறத்தை யுந்தரு வோர்கன பூசுரர்
நினைத்தி னந்தொழு வாரம ராய்புரி
யருட்செ றிந்தவி நாசியுள் மேவிய பெருமாளே.(௩)

—

தத்தன தானன தத்தன தானன
தத்தன தானன தனதான.

927. பக்குவ வாசார லட்சண சாகாதி
பட்சண மாமோன சிவயோகர்
பத்திபி லாறுறு தத்துவ மேல்வீடு
பற்றுநி ராதார நிலையாக
அக்கண மேமாய துற்குணம் வேருக
அற்புத மாஞான வுபதேசம்
அக்கற வாய்பேசு சற்குரு நாதாவு
னற்புத சீபாத மறவேனே
உக்கிர வீராறு மெய்ப்புய னேநீல
வுற்பல *வீராசி மணநாற
ஒத்தநி லாவீசு நித்தில நீராவி
உற்பல நீர்வாவி வயலூரா
பொக்கமி லாவீர விக்ரம மாமேனி
பொற்ப்ரபை யாகார அவிநாசிப்
பொய்க்கலி போமாறு மெய்க்கருள் சீரான
புக்கொளி யூர்மேவு பெருமாளே. (௪)

* வீ ராசி - புஷ்பக்கூட்டம்.

தனத்தத்தன தானனதானன தனத்தத்தன தானனதானன
தனத்தத்தன தானனதானன தந்ததான.

928. மதப்பட்டவி சாலகபோலமு முகப்பிற்சனவாடையுமோடையு
மருக்கற்புர லேபனலாடமு மஞ்சைவாரி
வயிற்றுக்கிடு சீகரபாணியு மிகற்செக்கர்வி லோசன வேகமு
மணிச்சத்தக டோர*புரோசமும் ஒன்றுகோல
விதப்பட்டவெ ளானையி லேறியு நிறைக்கற்பக நீழலு லாவியும்
மினுக்குப்பெறு சூளிகைமாளிகை யிந்த்ரலோகம்
விளக்கச்சுரர் சூழ்தரவாழ்தரு †பிரப்புத்வகு மாரசொரூபக
வெளிப்பட்டெனை யாள்வயலூரிலி ருந்தவாழ்வே
இதப்பட்டிட வே‡கம லாலய வொருத்திக்கிசை வானபொனுயிர
மியற்றப்பதி தோறுமுலாவிய தொண்டர்தாள
இசைக்கோக்கவி ராசதபாவனை யுளப்பற்றெடுபாடிடவேடையில்
§இளைப்புக்கிட வார்மறை யோனென வந்தகானிற்
||றிதப்பட்டெதி ரேபொதிசோறினை யவிழ்த்திட்டவி நாசியிலேவரு
திசைக்குற்றச காயனுமாகிம றைந்துபோமுன்
செறிப்பித்தக ராவதின்வாய்மக வழைப்பித்தபு ராணக்ருபாகர
திருப்புக்கொளி யூருடையார்புகழ் தம்பிரானே. (ரு)

தனத்தத் தனதான தான தானன
தனத்தத் தனதான தான தானன
தனத்தத் தனதான தான தானன தந்ததான.

929. வனப்புற் றெழுகேத மேவு கோகிலம்
அழைக்கப் பொருமார னேவ தாமலர்
மருத்துப் பயில்தேரி லேறி மாமதி ¶தொங்கலாக
மறுத்துக் கடல்பேரி மோத வேயிசை
பெருக்கப் படைகூடி மேலெ ழாவணி
வகுத்துக் கொடுசேம மாக மாலையில் வந்துகாதிக்

---

* புரோசம் - யானைக்கழுத்திற் கட்டும் கயிறு. † பிரப்புத்வ - பிரபுத்வ. ‡ கமலாலய வொருத்தி - திருவாரூரிற் பரவையார். § இளைப்புக்கிட - இளைப்புப்புக்கிட. || திதப்பட்டு - உறுதிகொண்டு. ¶ தொங்கல் - வெண்குடை.

தனக்கப் பறைதாய ளாவ நீள்கன
கருப்புச் சிலைகாம ரோவில் வாளிகள்
களித்துப் பொரவாசம் வீசு வார்குழல் மங்கைமார்கள்

கலைக்குட் படுபேத மாகி மாயும
துனக்குப் ரியமோக்ரு பாக ராஇது
கடக்கப் படுநாம மான ஞானம தென்றுசேர்வேன்

புனத்திற் றினைகாவ லான காரிகை
தனப்பொற் குவடேயு மோக சாதக
குனித்தப் பிறைசூடும் வேணி நாயகர் நன்குமாரா

பொறைக்குப் புவிபோலு நீதி மாதவர்
சிறக்கத் தொகுபாசி சோலை மாலைகள்
புயத்துற் றணிபாவ சூர னுருயிர் கொண்டவேலா

சினத்துக் *கடிவீசி மோது மாகட
லடைத்துப் †பிசிதாச னுதி மாமுடி
தெறிக்கக் கணையேவு வீர மாமனும் உந்திமீதே

செனித்துச் சதுர்வேத மோது நாமனு
மதித்துப் புகழ்சேவ காவி மூாமவி
திருப்புக் கொளியூரில் மேவு தேவர்கள் தம்பிரானே. (௬)

பேரூர்.

தானத் தனதான தானத் தனதான.

930. தீராப் பிணிதீர சீவாத் துமஞான
ஊராட் சியதான ஓர்வாக் கருள்வாயேசு
பாரோர்க் கிறைசேயே பாலாக் கிரிரா
போறற் பெரியோனே பேரூர்ப் பெருமாளே. (௧)

தத்த தானன தத்த தானன
தான தான தான தான தனதான.

931. மைச்ச ரோருக நச்சு வாள்விழி
மான ரோடே நானுர் நீயார் எனுமாறு

---

* கடி - விரைவாக. † பிசிதாசனுதி - புலாலுணவையுடைய ராவணன்.

வைத்த போதக சித்த யோகியர்
வாணாள் கோணாள் வீணாள் காணா் அதுபோலே
நிச்ச மாகவு மிச்சை யானவை
நேரே தீரா வூரே பேரே பிறவேயென்
நிட்க ராதிகண் முற்பு காதினி
நீயே தாயாய் நாயேன் மாயா தருள்வாயே
*மிச்ச ரோருக வச்ர பாணியன்
வேதா வாழ்வே நாதா தீதா வயலூரா
வெற்பை யூடுரு வப்ப டாவரு
வேலா சீலா பாலா †காலா யுதமாளி
பச்சை மாமயில் மெச்ச வேறிய
பாகா சூரா வாகா போகா தெனும்வீரா
பட்டி யாள்பவர் கொட்டி யாடினர்
பாரு ராசூழ் பேரூ ராள்வார் பெருமாளே. (௨)

அத்திக்கரை.

தத்தத்தன தத்தத் தனதன தத்தத்தன தத்தத் தனதன
தத்தத்தன தத்தத் தனதன தனதான.

932. தொக்கைக்கழுவிப்பொற் றகுமுடை சுற்றிக்கலனிட்டுக்கடி தரு
சொக்குப்‡புலி யப்பிப் புகழுறு களியாலே
சுத்தத்தைய கற்றிப் பெரியவர் சொற்றப்பிய கத்தைப் புரிபல
சுற்றத்துட னுற்றிப் புவியிடை யலையாமல்
முக்குற்றம கற்றிப் பலகலை கற்றுப்பிழை யற்றுத் தனையுணர்
முத்தர்க்கடி மைப்பட் டிலகிய அறிவாலே
முத்தித்தவ சுற்றுக் கதியுறு சத்தைத்தெரி சித்துக் கரையகல்
முத்திப்புண ரிக்குட் புகவரம் அருள்வாயே
திக்கெட்டும டக்கிக் கடவுள ருக்குப்பணி கற்பித் தருளறு
சித்தத்தொட டுத்துப் படைகொடு பொருசூரர்

* மி - மீ, மேலான. † காலாயுதம் - சேவல். ‡ புலி - நால்வகைச்சாந்தி லொன்று.

செச்சைப்புய மற்றுப் புகவொரு சத்திப்படை விட்டுச் சுரர்பதி
சித்தத்துயர் கெட்டுப் பதிபெற அருள்வோனே
*அக்கைப்புனை கொச்சைக் குறமகளச்சத்தையொழித்துக்கரிவரும்
†அத்தத்தில ழைத்துப் பரிவுடன் அணைவோனே
அப்பைப்பிறை யைக்கட் டியசடை அத்தர்க்கரு மைப்புத் திரவிரி
அத்திக்கரை யிச்சித் துறைதரு பெருமாளே.

இந்தம்பலம்.

தனன தனனதன தந்தந் தனத்ததன
தனன தனனதன தந்தந் தனத்ததன
தனன தனனதன தந்தந் தனத்ததன தனதான.

933. அமல கமலவுரு சங்கந் தொனித்த‡மறை
அரிய பரமவெளி யெங்கும் பொலித்தசெய
§லளவு மசலமது கண்டங் கொருத்தருள வறியாத
தகர முதலுருகொ ளோம்பந் தொரக்ஷரமொ
டகில புவனநதி யண்டங் களுக்குமுத
லருண கிரணவொளி யெங்கெங் குமுற்றுமுதல் நடுவான
கமல துரியமதி லிந்துங் கதிர்ப்பரவு
கனக நிறமுடைய பண்பும் ||படிக்கதவ
ககன சுழிமுனையி ¶லஞ்சுங் களித்தமுத சிவயோகம்
கருணை யுடனறிவி தங்கொண் டிடக்கவுரி
குமர குமரகுரு வென்றென் றுரைப்பமுது
கனிவு வரஇளமை தந்துன் பதத்திலெனை யருள்வாயே
திமில பல○முருடு திந்திந் திமித்திமித
டுமுட டுமுடுமுட டுண்டுண் டுமுட்டுமுட
திகுட திகுடதிகு திந்திந் திகுர்த்திகுர்த திகுதீதோ
செகண செகணசெக செஞ்செஞ் செகக்கணென
அகில முரகன்முடி யண்டம் பிளக்கவெகு
திமுர்த குலவிருது சங்கந் தொனித்தசுரர் களமீதே

---

* அக்கு - சங்குமணி. † அத்தம் - சிறுவழி. ‡ மறை - இரகசியம்.
§ அளவும் - அளவிட் டறியும். || படிக் கதவம் - படிகக் கதவு. ¶ அஞ்சும் - பஞ்சேந்திரியங்களும். ○ முருடு - ஓர் வாத்தியம்.

அமரர் குழுமிமலர் கொண்டங் கிறைத்தருள
அரிய குருகுகொடி யெங்குந் தழைத்தருள
அரியொடயன்முனிவரண்டம் பிழைத்தருள விடும்வேலா
அரியின் மகள்தனமொ டங்கம் புதைக்கமுக
அழகு புயமொடணை யின்பங் களித்துமகிழ்
அரிய மயிலயில்கொ டிந்தம் பலத்தின்மகிழ் பெருமாளே.

ஒடுக்கத்துச்செறிவாய்.

தனத்தத் தத்தன தாத்த தந்தன
தனத்தத் தத்தன தாத்த தந்தன
தனத்தத் தத்தன தாத்த தந்தன தனதான.

934 வழக்குச் சொற்பயில் வாற்ச ளப்படு
மருத்துப் பச்சிலை தீற்று மட்டைகள்
வளைத்துச் சித்தச சாத்தி ரக்கள வதனாலே
மனத்துக் கற்களை நீற்று ருக்கிகள்
சுகித்துக் தெட்டிக ளூர்த்து திப்பரை
மருட்டிக் குத்திர வார்த்தை செப்பிகள் மதியாதே
கழுத்தைக் கட்டிய ணுப்பி நட்பொடு
சிரித்துப் பற்கறை காட்டி கைப்பொருள்
கழற்றிக் கற்புகர் மாற்று ரைப்பது கரிசாணி
கணக்கிட் டெப்பொழு தேற்றி வைத்தொரு
பிணக்கிட் டுச்சிலு காக்கு பட்டிகள்
கலைக்குட் புக்கிடு பாழ்த்த புத்தியை யொழியேனோ
அழற்கட் டப்பறை மோட்ட ரக்கரை
நெருக்கிப் பொட்டெழ நூக்கி யக்கணம்
அழித்திட் டுக்குற வாட்டி பொற்றன கிரிதோய்வாய்
அகப்பட் டுத்தமிழ் தேர்த்த வித்தகர்
சமத்துக் கட்டியி லாத்த முற்றவன்
அலைக்குட் கட்செவி மேற்ப டுக்கையில் உறைமாயன்
உழைக்கட் பொற்கொடி மாக்கு லக்குயில்
விருப்புற் றுப்புணர் தோட்க்ரு பைக்கடல்
உறிக்குட் கைத்தல நீட்டு மச்சுதன் மருகோனே

உரைக்கச் செட்டிய ஞப்பன் முத்தமிழ்
மதித்திட் டுச்செறி நாற்க விப்புணர்
ஒடுக்கத் துச்செறி வாய்த்த லத்துறை பெருமாளே.

கந்தனூர்.

தந்தன தத்ததன தந்தன தத்ததன
தந்தன தத்ததன தந்தான

935. விந்துபே தித்தவடி வங்களா யெத்திசையு
மின்சரா சர்க்குலமும் வந்துலாவி
விண்டுபோய் விட்டவுடல் சிந்தைதா னுற்றறியு
மிஞ்சரீ விட்டவடி வங்களாலே
வந்துநா யிற்கடைய னென்துஞா னப்பதவி
வந்துதா இக்கணமெ யென்றுகூற
மைந்தர்தா விப்புகழ தந்தைதா யுற்றுருகி
வந்துசே யைத்தழுவல் சிந்தியாதோ
அந்தகா ரத்திலிடி யென்பவாய் விட்டுவரு
மங்கிபார் வைப்பறையர் மங்கிமாள
அங்கைவேல் விட்டருளி யிந்த்ரலோ கத்தின்மகி
ழண்டரே றக்கிருபை கொண்டபாலா
எந்தன திக்குதவு சந்த்ரசேர் வைச்சடைய
ரெந்தைபா கத்துறையும் அந்தமாது
எங்குமாய் நிற்குமொரு கந்தனூர் சத்திபுக
ழெந்தைபூ சித்துமகிழ் தம்பிரானே.

கரியவனகர்.

தனதன தனனத் தான தாத்தன
தனதன தனனத் தான தாத்தன
தனதன தனனத் தான தாத்தன தனதான.

936. அளிசுழ லளகக் காடு காட்டவும்
விழிகொடு கலவித் தீயை மூட்டவும்
அமளியில் முடியப் போது போக்கவும் இளைஞோர்கள்

அவர்வச மொழுகிக் காசு கேட்கவும்
அழகிய மயிலிற் சாயல் காட்டவும்
அளவிய தெருவிற் போயு லாத்தவும் அதிபார
இளமுகை மிசையிற் றூசு நீக்கவும்
முகமொடு முகம்வைத் தாசை யாக்கவும்
இருநிதி யிலரைத் தூர நீக்கவும் இனிதாக
எவரையு மளவிப் போய ணுப்பவும்
நினைபவ ரளவிற் காதல் நீக்கியென்
இடாது தொலையத் தாள்கள் காட்டிநின் அருள்தாராய்
நெளிபடு களமுற் றுறு போர்சுழல்
குருதியில் முழுகிப் பேய்கள் கூப்பிட
நிணமது பருகிப் பாறு காக்கைகள் கழுகாட
நிரைநிரை யணியிட் டோரி யார்த்திட
அதிர்தரு சமரிற் சேனை கூட்டிய
நிசிசரர் மடியச் சாடு வேற்கொடு பொரும்வீரா
களிமயில் தனில்புக் கேறு தாட்டிக
அழகிய கனகத் தாம மார்த்தொளிர்
கனகிரி புயமுத் தார மேற்றருள் திருமார்பா
கரியவ னகரிற் றேவ பார்ப்பதி
யருள்சுத குறநற் பாவை தாட்பணி
கருணைய தமிழிற் பாடல் கேட்டருள் பெருமாளே.

காமத்தூர்.

தானத் தானத் தானத் தானத்
தானத் தானத் தனதானா.

937. ஆகத் தேதப் பாமற் சேரிக் கார்கைத் தேறற் கணையாலே
*ஆலப் பாலைப் போலக் கோலத் தாயக் காயப் பிறையாலே
போகத் தேசற் றேதற் பாயற் பூவிற் றீயிற் கருகாதே
போதக் காதற் போகத் தாளைப் பூரித் தாரப் புணராயே
தோகைக் கேயுற் றேறித் தோயச் சூர்கெட் டோடப் பொரும்வேலா
†சோதிக் காலைப் போதக் கூவத் தூவற் சேவற் கொடியோனே
பாகொத் தேசொற் பாகத் தாளைப் பாரித் தார்நற் குமரேசா
பாரிற் காமத் தூரிற் சீலப் பாலத் தேவப் பெருமாளே.

---

* ஆலம் - விஷம். † சோதி - சூரியன்.

தான்தோன்றி.

தாந்தாந்த தத்ததன தாந்தாந்த தத்ததன
தாந்தாந்த தத்ததன தனதான.

938. சூழ்ந்தேன்ற துக்கவினை சேர்ந்தூன்று மப்பில்வளர்
தூண்போன்ற இக்குடிலும் உலகூடே
சோர்ந்* தூய்ந்து மக்கினியில் நூண்சாம்பல் பட்டுவிடு
தோம்பாங்கை யுட்பெரிது முணராமே
வீழ்ந்தீண்டி நற்கலைகள் தான்தோண்டி மிக்கபொருள்
வேண்† டீங்கை யிட்டுவர குழுவார்போல்
வேம்பாங்கு மற்றுவினை யாம்பாங்கு மற்றுவினை
வாம்பாங்கில் நற்கழல்கள் தொழஆளாய்
வாழ்ந்தான்ற கற்புடைமை வாய்ந்தாய்ந்த நற்றவர்கள்
வான்மீதான்று மற்றவரும் அடிபேண
மான்போன்ற பொற்றொடிகள் தாந்தோய்ந்த நற்‡புயமும்
வான்தீண்ட வுற்றமயில் மிசையேறித்
தாழ்ந்தாழ்ந்த மிக்ககடல் வீழ்ந்தீண்டு வெற்பசுரர்
சாய்ந்தேங்க வுற்றமர்செய் வடிவேலா
தான்மேதோன்றி யப்பர்குடி வாழ்ந்தீன்ற நற்புதல்வ
தான்தோன்றி நிற்கவல பெருமாளே.

தேவனூர்.

தானதான தந்ததந்த தானதான தந்ததந்த
தானதான தந்ததந்த தனதான.

939. ஆறுமாறு மஞ்சுமஞ்சும் ஆறுமாறு மஞ்சுமஞ்சும்
ஆறுமாறு மஞ்சுமஞ்சும் அறுநாலும்
ஆறுமாய சஞ்சலங்கள் வேறதாவி ளங்குகின்ற
ஆரணாக மங்கடந்த §கலையான
ஈறுகூற ரும்பெருஞ்சு வாமியாயி ருந்தநன்றி
யேதுவேறி யம்பவின்றி யொருதானும்

---

* ஊய்தல்-பதனழிதல். † ஈங்கை யிட்டு வரகுழுவார் போல்-பொற்கொழுவைக்கொண்டு வரகுக்கு உழுபவர்போல. ஈங்கை - ஈகை பொன். ‡ புயமும் - புயமும் பிற அங்கமுந் தோன்ற. §கலையான ஈறு-உபதேசகலையாகியசித்தாந்தம்.

யாவுமாய்ம னங்கடந்த மோனவீட டைந்தொருங்கி
யானவாவ டங்களன்று பெறுவேனோ
மாறுகூறி வந்தெதிர்ந்த சூரர்சேனை மங்கவங்க
வாரிமேல்வெ குண்டசண்ட விததாரை
வாகைவேல கொன்றைதும்பை மாலைகூவி ளங்கொழுந்து
வாலசோம னஞ்சுபொங்கு பகுவாய
சீறுமாசு ணங்கரந்தை ஆறுவேணி கொண்டநம்பர்
தேசிகாக டம்பலங்கல் புனைவோனே
தேவர்யாவ ருந்திரண்டு பாரின்மீது வந்திறைஞ்சு
தேவனூர்வி ளங்கவந்த பெருமாளே.(க)

---

940. தாரகாசு ரன்சரிந்து வீழவேரு டன்பறிந்து
சாதிபூத ரங்குலுங்க முதுமீனச்
சாகரோதை யுங்குழம்பி நீடுதீகொ ளுந்தஅன்று
தாரைவேல்தொ டுங்கடம்ப மததாரை
ஆரவார வும்பர்கும்ப வாரணாச லம்பொருந்து
மானையாளு நின்றகுன்ற மறமானும்
ஆசைகூரு நண்பஎன்று மாமயூர கந்தஎன்றும்
ஆவல்தீர என்றுநின்று புகழ்வேனோ
பாரமார்த மும்பர்செம்பொன் மேனியாளர் கங்கைவெண்க
பாலமாலை கொன்றைதும்பை சிறுதாளி
பாரமாசு ணங்கள்*சிந்து வாரவார மென்படம்பு
பானல்கூவி ளங்கரந்தை அறுகோடே
சேரவேம ணந்தநம்ப ரீசனூரி டஞ்சிறந்த
சீதளார விந்தவஞ்சி பெருவாழ்வே
தேவர்யாவ ருந்திரண்டு பாரின்மீ துவந்திறைஞ்சு
தேவனூர்வி ளங்கவந்த பெருமாளே. (உ)

---

* சிந்துவாரம்-வெண்ணொச்சி.

தான் தானன தனனு தனதன
தான தானன தனனு தனதன
தான தானன தனனு தனதன தந்ததான.

941. காணொ ணாதது உருவோ டருவது
பேசொ ணாதது உரையே தருவது
காணு நான்மறை முடிவாய் நிறைவது பஞ்சபூதக்
காய பாசம தனிலே யுறைவது
மாய மாயுட லறியா வகையது
காய மானவ ரெதிரே யவரென வந்துபேசிப்
பேணொ ணாதது வெளியேப் ஒளியது
மாய னாய னறியா வகையது
பேத பேதமொ டுலகாய் வளர்வது விந்துநாதப்
பேரு மாய்கலை யறிவாய் துரியவ
தீத மானது வினையேன் முடிதவ
பேறு மாயருள் நிறைவாய் விளைவது ஒன்றுநீயே
வீணொ ணாதென அமையா தசுரரை
நூறி யேயுயிர் நமனீ கொளுகென
வேல்க டாவிய கரனே யுமைமுலை யுண்டகோவே
வேத நான்முக மறையோ னொடும்விளை
யாடி யேகுடு மியிலே கரமொடு
வீற மோதின மறவா குறவர்கு றிஞ்சியூடே
சேணொ ணாயிடு மிதண்மே லரிவையை
மேவி யேமயல் கொளலீ லைகள்செய்து
சேர நாடிய திருடா அருடரு கந்தவேளே
சேரொ ணாவகை வெளியே திரியுமெய்ஞ்
ஞான யோகிக ளுளமே யுறைதரு
தேவ னூர்வரு குமரா வமரர்கள் தம்பிரானே. (௩)

பாகை.

தான தானன தானந் தான தானன தானந்
தான தானன தானந் தனதான.

942. ஆடல் மாமத ராஜன் பூசல் வாளியி லேநொந்
தாகம் வேர்வுற மால்கொண் டயராதே

ஆர வாணகை யார்செஞ் சேலி னேவலி லேசென்
றுயு வேதனை யேயென் றலையாதே
சேடன் மாமுடி மேவும் பாரு ளோர்களுள் நீடுந்
த்யாக மீபவர் யாரென் றலையாதே
தேடி நான்மறை நாடுங் காடு மோடிய தாளுந்
தேவ நாயக நானின் றடைவேனோ
பாடு நான்மறை யோனுந் தாதை யாகிய மாலும்
பாவை பாகனு நாளுந் தவறாதே
பாக நாண்மலர் சூடுஞ் சேக ராமதில் சூழ்தென்
பாகை மாநக ராளுங் குமரேசா
கூட லான்முது கூனன் றோட வாதுயர் வேதங்
கூறு நாவல மேவுந் தமிழ்வீரா
கோடி தானவர் தோளுந் தாளும் வீழவு லாவுங்
கோல மாமயி லேறும் பெருமாளே. (௧)

தான தனந்தன தான தனந்தன
தான தனந்தன தனதான.

943. ஈளை சுரங்குளிர் வாத மெனும்பல
நோய்கள் வளைந்தற இளையாதே
ஈடு படுஞ்சிறு கூடு புகுந்திடு
காடு பயின்றுயிர் இழவாதே
மூளை யெலும்புகள் நாடி நரம்புகள்
வேறு படுந்தழல் முழுகாதே
மூல மெனுஞ்சிவ யோக பதந்தனில்
வாழ்வு பெறும்படி மொழிவாயே
வாளை நெருங்கிய வாவியி லுங்கயல்
சேல்கள் மறிந்திட லலைமோதும்
வாகை துதைந்தணி கேதகை மங்கிட
மோதி வெகுண்டிள மதிதோயும்
பாளை நறுங்கமழ் பூக வனந்தலை
சாடி நெடுங்கடல் கழிபாயும்
பாகை வளம்பதி மேவி வளஞ்செறி
தோகை விரும்பிய பெருமாளே.(௨)

தனன தனதன தனன தனதன
தான தானன தனதான.

944. குவளை பொருதிரு குழையை முடுகிய
கோல வேல்விழி மடவார்தங்
கொடிய ம்ருகமத புளக தனகிரி
கூடி நாடொறு மயலாகித்
துவள வுருகிய சரச விதமது
சோர வாரிதி யலையூடே
சுழலு மெனதுயிர் மவுன பரமசு
கோம கோததி படியாதோ
கவள கரதல கரட விகடக
போல பூதர முகமான
கடவுள் கணபதி பிறகு வருமொரு
கார ணுகதிர் வடிவேலா
பவள மரகத கனக வயிரக
பாட கோபுர *அரிதேரின்
பரியு மிடறிய புரிசை தழுவிய
பாகை மேவிய பெருமாளே.(௩)

பெருங்குடி.

தனந்தன தனந்தன தனந்தன தனந்தன
தனந்தன தனந்தன தனதான.

945. தலங்களில் வருங்கன †இலங்கொடு மடந்தையர்
தழைந்தவு தரந்திகழ் தசமாதஞ்
சமைந்தனர் பிறந்தனர் கிடந்தன ரிருந்தனர்
தவழ்ந்தனர் நடந்தனர் சிலகாலந்
துலங்குந லபெண்களை முயங்கினர் மயங்கினர்
தொடுந்தொழி லுடன்‡தம க்ரகபாரஞ்
சுமந்தன ரமைந்தனர் குறைந்தன ரிறந்தனர்
சுடும்பிணை யெனும்பவம் ஒழியேனோ
இலங்கையி லிலங்கிய இலங்களு ளிலங்கரு
ளிலெங்கணு மிலங்கென முறையோதி

---

* அரி - சூரியன். † இலம் கொடு - இல்லம்கொண்டு. ‡ தம - தம்முடைய.

இடுங்கனல் குரங்கொடு நெடுங்கடல் நடுங்கிட
எழுந்தருள் முகுந்தனன் மருகோனே
பெலங்கொடு விலங்கலு நலங்கஅ யில்கொண்டெறி
ப்ரசண்டக ரதண்டமிழ் வயலூரா
பெரும்பொழில் கரும்புக ளரம்பைகள் நிரம்பிய
பெருங்குடி மருங்குறை பெருமாளே.

மருத்துவக்குடி.

தனத்த தத்தன தானா தானன
தனத்த தத்தன தானா தானன
தனத்த தத்தன தானா தானன தனதான.

946. கருத்தி தப்படு காமா லீலைகள்
விதத்தை நத்திய வீணா வீணிகள்
கவட்டு விற்பன மாயா வாதிகள் பலகாலுங்
கரைத்து ரைத்திடு மோகா மோகிக
ளவிக்கு லப்பதி கார்போ லோதிகள்
கடைக்க ணிற்சுழ லாயே பாழ்படு வினையேனை
உரைத்த புத்திகள் கேளா நீசனை
யவத்த *மெத்திய ஆசா பாசனை
யுளத்தில் மெய்ப்பொரு ளோரா மூடனை யருளாகி
உயர்ச்சி பெற்றிடு மேலா மூதுரை
யளிக்கு நற்பொரு ளாயே மாதவ
வுணர்ச்சி பெற்றிட வேநீ தாளிணை யருள்வாயே
செருக்கி வெட்டிய தீயோ ராமென
மதத்த துட்டர்கள் மாசூ ராதிய
சினத்தர் பட்டிட வேவே லேவிய முருகோனே
சிவத்தை யுற்றிடு தூயா தூயவர்
கதித்த முத்தமிழ் மாலா யோதிய
செழிப்பை நத்திய சீலா வீறிய மயில்வீரா
†வரைத்த வற்கலர் சூலா பாணிய
ரதிக்கு ணத்தரர் தீரா தீரத
மனத்தி யற்படு ஞானா தேசிக வடிவேலா

---

* மெத்திய - மிகுந்த. †_வரைத்தவற்கலர் - மலையிடத்துள்ள மரவுரியுடையார்.

வருக்கை யிற்கனி சாறுய் *மேலிடு
தழைத்த செய்த்தலை யூடே பாய்தரு
மருத்து வக்குடி வாழ்வே தேவர்கள் பெருமாளே.

முள்வாய்.

தன்ன தனந்தனந்த தன்ன தனந்தனந்த
தன்ன தனந்தனந்த தனதான.

947. மின்னர் பயந்தமைந்தர் தன்னு டினங்குவிந்து
வெவ்வே றுழன் றுழன்று மொழிகூற
விண்மேல் நமன்கரந்து மண்மே †லுடம்பொருங்க
மென்னு ளறிந்தடைந்து உயிர்போமுன்
பொன்னர் சதங்கைதண்டை முன்னூல் கடம்பணிந்து
பொய்யார் மனங்கள்தங்கு மதுபோலப்
பொல்லே னிறைஞ்சிரந்த சொல்நீ தெரிந்தழுந்து
புன்ன யுளுங்கவின்று புகுவாயே
பன்ன ளிறைஞ்சுமன்பர் ‡பொன்னு டுறங்கைதந்து
பன்னக ணைந்துசங்க முறவாயிற்
பன்னூல் முழங்கலென்று விண்ணோர் மயங்கநின்று
பண்ணூது கின்றகொண்டல் மருகோனே
முன்னுய் மதன்கரும்பு வின்னேர் தடந்தெரிந்து
முன்னேர் பொருங்கையென்று முனையாட
மொய்வார் நிமிர்ந்த கொங்கை மெய்ம்மா தர்வந்திறைஞ்சு
முள்வாய் விளங்கநின்ற பெருமாளே. (௧)

வாகைமாநகர்.

தானதான தனத்த தானதான தனத்த
தானதான தனத்த தனதான.

948. ஆலையான மொழிக்கு மாலையூடு கிழிக்கு
மாலகால விழிக்கும் உறுகாதல்
ஆசைமாத ரழைக்கு மோசையான தொனிக்கு
மாரபார முகைக்கும் அழகான

---

* மேலிடு - மேலிட்டு. † உடம்பு ஒருங்கு அ மெல்லாள் எனப்பிரிக்க. ஒருங்கல் - அடங்கல். ‡ 'பொன்னுடு உற அம் கை தந்து' எனப்பிரிக்க.

ஓலைமேவு குழைக்கு மோடையானை நடைக்கும்
*ஓரைசாயு மிடைக்கு மயல்மேவி
ஊறுபாவ வுறுப்பி லூறல்தேறு கறிப்பி
லூரவோடு விருப்பில் உழல்வேனோ
வேலையாக வளைக்கை வேடர்பாவை தனக்கு
மீறுகாத லளிக்கு முகமாய
மேவுவேடை யளித்து நீடுகோல மளித்து
மீளவாய்மை தெளித்தும் இதண்மீது
மாலையோதி முடித்து மாதுதாள்கள் பிடித்து
வாயிலூறல் குடித்து மயல்தீர
வாகுதோளி லணைத்து மாகமார்பொ ழிலுற்ற
வாகைமாந கர்பற்று பெருமாளே. (௧)

விஜயபுரம்.

தனதன தந்தன தானன தனதன தந்தன தானன
தனதன தந்தன தானன தனதான.

949. குடல்நிண மென்புபு லால்கமழ் குருதிந ரம்பிவை தோலிடை
குளுகுளெ னும்படி மூடிய மலமாகக்
குதிகொளுமொன்பதுவாசலை யுடையகு ரம்பையை நீரெழு
குமிழியி னுங்கடி தாகியெ யழிமாய
அடலையு டம்பைய வாவியெ அநவர தஞ்சில சாரமில்
அவுடத மும்பல யோகமு முயலாநின்
றலமரு சிந்தையி னாகுலம் அலமலம் என்றினி யானுநின்
அழகிய தண்டைவி டாமலர் அடைவேனோ
இடமற மண்டுநி சாசர ரடையம டிந்தெழு பூதரம்
இடிபட இன்பம கோததி வறிதாக
இமையவ ருஞ்சிறை போயவர் பதியுளி லங்க†வி டாதர
எழில்பட மொன்றுமொ ராயிர முகமான
விடதர கஞ்சுகி மேருவில் வளைவதன் முன்புர நீறெழ
வெயில்நகை தந்தபு ராரிம தனகோபர்
விழியினில் வந்தப கீரதி மிசைவள ருஞ்சிறு வாவட
விஜயபு ரந்தனில் மேவிய பெருமாளே.

---

* ஓரை - மகளிர், விளையாடுமிடத்தில், † விடு ஆதர - விடும் ஆதாவானவனே

*சீகாழி.

தனதன தந்தன தந்தன தந்தன
தனதன தந்தன தந்தன தந்தன
தனதன தந்தன தந்தன தந்தன தனதான.

950. தருவினி ழிந்துய ரும்பர்வெ ருண்டுறு
சமயமெ ழுந்துத வுங்க்ருபை யும்பல
தலைவரு நின்றுக லங்கிவி ரும்பிய தமிழ்கூறுஞ்
சலிகையு நன்றியும் வென்றியு மங்குள
பெருமைக ளுங்கன முங்குண மும்பயில்
சரவண மும்பொறை யும்புக ழுந்திகழ் தனிவேலும்
விருதது லங்குசி கண்டியு மண்டரு
முருகிவ ணங்கிவ ரும்பத மும்பல
விதரண முந்திற முந்தர முந்தினை புனமானும்
மிர்கமத குங்கும கொங்கையு நொந்தடி
வருடிம ணந்துபு ணர்ந்துத வும்பல
விசயமு மன்பினி னைந்துமொ ழிந்தியல் புகல்வேனே
கருதியி லங்கைய ழிந்துவி டும்படி
யவுணர டங்கம றிந்துவி ழும்படி
கதிரவ னிந்துவி ளங்கிவ ரும்படி விடுமாயன்
கடகரி யஞ்சிந டுங்கிமு றிந்திட
மடுவினில் வந்துத வும்புய மந்தர
கருணைமு குந்தன ரங்கன்வ ருஞ்சக டறமோதி
மருதுகு லுங்கம லங்கமு னிந்திடு
வரதன லங்கல்பு னைந்தரு ளுங்குறள்
வடிவனெ டுங்கடல் மங்கவொ ரம்புகை தொடுமீளி
மருகபு ரந்தர னுந்தவ மொன்றிய
பிரமபு ரந்தனி லுங்குக னென்பவர்
மனமதி லும்பரி வொன்றிய மர்ந்தருள் பெருமாளே.

விரிஞ்சிபுரம்.

தனனதனதான தனனதனதான தனனதனதான தனதான.

951. சரியையிதுவீ றுகிரியையிதுயோகதவசுமிகுஞானமெனவோதுஞ்
சதுருவிதமானநெறிகள்தவறாததலைமையடியார்கள் அடிபேணி
உரியதவரேவல் மனதுவிசுவாச மொடுசெயடியார்கள் பதசேவை
யொருபொழுதுதானு மிடைவிடலிலாம லுவகையுடனேசெய் திடுவேனோ

* இதன் கீழ்வரும் 3 பாடல்கள் காலந்தாழ்த்துக் கிடைத்தவை.

திரிபுரமும்நீறு படநகைசெயாதி திருமுருகனுன் குமரேசா
செகதலமொரேழுமடையவுணுமாயர்திகழ்மருகனாக வருவோனே
காமுமிருநாலு முகமுமொருநாலு கமலர்சிறையாக முனிவோனே
கழனிநெடுவாளை கமுகொடிபமோதுகரபுரியில்வீறுபெருமாளே.

திருப்பரங்குன்றம்.

தனத்ததங்கன தனதனதந்தத்
தனத்ததந்தன தனதனதந்தத்
தனத்ததந்தன தனதனதந்தத் தனதான.

952. உரத்தசம்ப்ரம வடிவுதிரங்கிக்
கறுத்தகுஞ்சியும் வெளிறியபஞ்சொத்
தொலித்திடுஞ்செவி செவிடெனவங்கட் குருடாகி
யொளித்தவெண்பலு நழுவிமதங்கெட்
டிரைத்தகிண்கிணெ னிருமலெழுந்திட்
டிளைப்புடன்றலை கிறுகிறெனும்பித் தமுமேல்கொண்
டாத்தமின்றிய புழுவினுமிஞ்சப்
பழுத்துடன்செயல் வசனம்வரம்பற்
றடுத்தபெண்டிரு மெதிர்வரகிஞ்சித் தனைவோரு
மசுத்தனென்றிட வுணர்வதுகுன்றித்
துடிப்பதுஞ்சில வுளவிலவென்கைக்
கவத்தைவந்துயி ரலைவருமன்றைக் கருள்வாயே
திரித்திரிந்திரி திரிரிரியென்றிட்
டுடுட்டுடுண்டுடு டுடுடுடுடுண்டுட்
டிகுட்டிகுண்டிகு டிகுடிகுடிங்குட் டெனவேதான்
திமித்திமிந்திமி திமிதிமியென்றிட்
டிடக்கைதுந்துமி முரசுமுழங்கச்
செருக்களம்புகு நிருதர்தியங்கச் சிலபேய்கள்
தரித்தமண்டையி லுதிரமருந்தத்
திரட்பருந்துகள் குடர்கள்பிடுங்கத்
தருக்குதிண்புய நிணமவைசிங்கப் பொரும்வேலா
தனிச்சிகண்டியில் வயலினிலம்பைப்
படைத்தசெந்திலி லியல்செறிதுங்கத்
தனிப்பரங்கிரி தனிலுறைகந்தப் பெருமாளே.

ஸ்தலப் பாடல்கள் முற்றும்.

உ

சிவமயம்.

வேலு மயிலுந் துணை.

பொதுப் பாடல்கள்.

தனன தனதன தனதன தனதன
தனன தனதன தனதன தனதன
தனன தனதன தனதன தனதன தனதான.

953. இலகி யிருகுழை கிழிகயல் விழியினு
மிசையி னசைதரு மொழியினு மருவம
ரிருள்செய் குழலினு மிடையினு நடையினும் அநுராக
இனிமை தருமொரு இதழினு நகையினு
மிளைய ம்ருகமத தனகுவ டழகினு
மியலு மயல்கொடு துணிவது பணிவது தணியாதே
குலவி விரகெனு மளறிடை முழுகிய
கொடிய நடலைய னடமிட வருபிணி
குறுகி யிடஎம னிறுதியி லுயிரது கொடுபோநாள்
குனகி யழுபவர் அயர்பவர் முயல்பவர்
குதறு முதுபிண மெடுமென வொருபறை
குணலை யிடஅடு சுடலையில் நடவுதல் இனிதோதான்
மலையில் நிகரில தொருமலை தனையுடல்
மறுகி யலமர அறவுர முடுகிய
வலிய பெலமிக வுடையவ னடையவும் அதிகாய
மவுலி யொருபது மிருபது கரமுடன்
மடிய வொருசரம் விடுபவன் மதகரி
மடுவில் முறையிட வுதவிய க்ருபைமுகில் மதியாதே
அலகை யுயிர்முகை யுமுதுசெய் தருளிய
அதுல னிருபத மதுதனி லெழுபுவி
யடைய அளவிட நெடுகிய அரிதிரு மருகோனே

அவுண ருடலம தலமர அலைகட
லறவு மறுகிட வடகுவ டனகிரி
யடைய இடிபொடி படஅயில் விடவல பெருமாளே. (க)

954. கடலை பயறொடு துவரையெ ளவல்பொரி
சுகியன் வடைகனல் கதலியி னமுதொடு
கனியு முதுபல கனிவகை நலமிவை யினிதாகக்
கடல்கொள் புவிமுதல் துளிர்வொடு வளமுற
அமுது *துதிகையில் மனமது களிபெற
கருணை யுடன்†னளி திருவருள் மகிழ்வுற நெடிதான
குடகு வயிறினி லடைவிடு மதகரி
பிறகு வருமொரு முருகசண் முகவென
குவிய இருகர மலர்விழி புனலொடு பணியாமற்
கொடிய நெடியன அதிவினை துயர்கொடு
வறுமை சிறுமையி னலைவுட னரிவையர்
குழியில் முழுகியு மழுகியு முழல்வகை யொழியாதோ
நெடிய கடலினில் முடுகியெ வரமுறு
மறலி வெருவுற ரவிமதி பயமுற
நிலமு நெறுநெறு நெறுவென வருமொரு கொடிதான
‡நிசிசர் கொடுமுடி சடசட சடவென
பகர கிரிமுடி கிடுகிடு கிடுவென
நிகரி லயில்வெயி லெழுபசு மையநிற முளதான
நடன மிடுபரி துரகத மயிலது
முடுகி கடுமையி லுலகதை வலம்வரு
நளின பதவர நதிகுழ குழுவென முனிவோரும்
நறிய மலர்கொடு ஹர ஹர ஹரவென
அமரர் சிறைகெட நறைகமழ் மலர்மிசை
நணியெ சரவண மதில்வள ரழகிய பெருமாளே.(உ)

955. கமல குமிளித முகைமிசை துகிலிடு
விகட கெருவிக ளசடிகள் கபடிகள்
கலக மிடுவிழி வலைகொடு தழுவிகள் இளைஞோர்கள்

---

* துதிகை - துதிக்கை. † அளி - அள்ளி. ‡ நிசிசர் - நிசிசரர்.

கனவி லிடுமெழு கெனநகை யருளிக
ளநெக விதமொடு தனியென நடவிகள்
கமரில் விழுகிடு கெடுவிகள் திருடிகள் தமைநாடி
அமுத மொழிகொடு தவநிலை யருளிய
பெரிய குணதர ருரைசெய்த மொழிவகை
அடைவு நடைபடி பயிலவு முயலவும் அறியாத
அசட னறிவிலி யிழிகுல னிவனென
இனமு மனிதரு ளனைவரு முரைசெய
அடிய னிதுபட அரிதினி யொருபொருள் அருள்வாயே
திமித திமிதிமி டமடம டமவென
சிகர கரதல டமருக மடிபட
தெனனதெனதென தெனவெனநடைபட முனிவோர்கள்
சிவமி லுருகியு மரகர வெனவதி
பரத பரிபுர மலரடி தொழஅனு
தினமு நடமிடு பவரிட முறைபவள் தருசேயே
குமர சரவண பவதிற லுதவிய
தரும *நிகரொடு புலமையு மழகிய
குழக குருபர னெனவொரு மயில்மிசை வருவோனே
குறவ ரிடுதினை வனமிசை யிதணிடை
மலையு மரையொடு பசலைகொள் வளர்முகை
குலவு குறமக ளழகொடு தழுவிய பெருமாளே. (௩)

956. தசையு முதிரமு நிணமொடு செருமிய
கரும கிருமிக ளொழுகிய பழகிய
சடல வுடல்கடை சுடலையி லிடுசிறு குடில்பேணுஞ்
சகல கருமிகள் †சருவிய சமயிகள்
சரியை கிரியைகள் தவமெனு மவர்சிலர்
சவலை யறிவினர் நெறியினை விடஇனி யடியேனுக்
கிசைய இதுபொரு ளெனஅறி வுறவொரு
வசன முறஇரு வினையற மலமற
இரவு பகலற எனதற நினதற அநுபூதி
இனிமை தருமொரு தனிமையை மறைகளி
னிறுதி யறுதியி டவரிய ‡பெறுதியை
இருமை யொருமையில் பெருமையை வெளிபட மொழிவாயே

* நிகர் - ஒளி. † சருவிய - போராடுகின்ற. ‡ பெறுதி - பேறு.

அசல குலபதி தருமொரு திருமகள்
அமலை *விமலைக ளெழுவரும் வழிபட
அருளி அருணையி லுறைதரு மிறையவள் அபிராமி
அநகை அநுபவை அநுதயை அபிநவை
அதல முதலெழு தலமிவை முறைமுறை
அடைய அருளிய பழையவ ளருளிய சிறியோனே
†வசுவ பசுபதி மகிழ்தர வொருமொழி
மவுன மருளிய மகிமையு மிமையவர்
மரபில் வனிதையும் வனசரர் புதல்வியும் வடிவேலும்
மயிலு மியலறி புலமையு முபநிட
மதுர கவிதையும் விதரண கருணையும்
வடிவு மிளமையும் வளமையு மழகிய பெருமாளே. (ச)

957. நெடிய வடகுவ டிடியவு மெழுகிரி
நெறுநெ றெனநெரி யவுமுது பணிபதி
‡நிபிட முடிகிழி யவுநில மதிரவும் விளையாடும்
நிகரில் கலபியும் ரவியுமிழ் துவசமும்
நினது கருணையு முறைதரு பெருமையும்
நிறமு மிளமையும் வளமையு மிருசர ணமும்நீப
முடியு மபிநவ வனசரர் கொடியிடை
தளர வளர்வன ம்ருகமத பரிமள
முகுள புளகித தனகிரி தழுவிய திரடோளும்
மொகுமொ கெனமது கரமுரல் குரவணி
முருக னறுமுக னெனவரு வனபெயர்
முழுது மியல்கொடு பழுதற மொழிவதும் ஒருநாளே
கொடிய படுகொலை நிசிசர ருரமொடு
குமுகு மெனவிசை யுடனிசை பெறமிகு
குருதி நதிவித சதியொடு குதிகொள விதியோடக்
குமுறு கடல்குடல் கிழிபட வடமா
மொளுமொ ளெனஅடி யொடலறி விழவுயர்
§குருகு பெயரிய வரைதுளை படவிடு சுடர்வேலா

---

* விமலைகள் எழுவர் - சப்த மாதர்கள். †வசுவ பசுபதி - அக்கினிசொரூபியாகிய சிவபிரான். ‡ நிபிட - நெருங்கிய, §குருகு பெயரிய வரை-பறவைப் பெயருடைய மலை; அது கிரவுஞ்சம்.

இடியு முனைமலி குலிசமு மிலகிடு
கவள தவளவி கடதட கனகட
இபமு மிரணிய தரணியு முடையதொர் தனியானைக்
கிறைவ குருபர சரவண வெகுமுக
ககன புனிதையும் வனிதைய ரறுவரும்
எமது மகவென வுமைதரு மிமையவர் பெருமாளே. (ரு)

958. பகிர நினைவொரு தினையள விலுமிலி
கருணை யிலியுன தருணையொ டுதணியல்
பழநி மலைகுரு மலைபணி மலைபல மலைபாடிப்
பரவு மிடறிலி படிறுகொ டிடறுசொல்
பழகி யழகிலி குலமிலி நலமிலி
*பதிமை யிலிபவு ஷதுமிலி மகிமையி லிகுலாலன்
திகிரி வருமொரு செலவினி லெழுபது
செலவு வருமன பவுரிகொ டலமரு
திருக னுருகுத லழுகுதல் தொழுகுதல் நினையாத
திமிர னியல்பிலி யருளிலி பொருளிலி
திருடன் மதியிலி கதியிலி விதியிலி
செயலி லுணர்விலி சிவபத மடைவதும் ஒருநாளே
மகர சலநிதி முறையிட நிசிசரன்
மகுட மொருபது மிருபது திரள்புய
வரையு மறவொரு கணைதெரி புயல்குரு நிர்பதூதன்
மடுவில் மதகரி முதலென வுதவிய
வரத னிருதிறல் மருதொடு பொருதவன்
மதலை குதலையின் மறைமொழி யிகழிர ணியனுகம்
உகிரி னுதிகொடு வகிருமொ ரடலரி
திகிரி தரமர கதகிரி யெரியுமிழ்
உரக சுடிகையில் நடநவி லரிதிரு மருகோனே
உருகு மடியவ ரிருவினை யிருள்பொரு
முதய தினகர இமகரன் வலம்வரு
உலக முழுதொரு நொடியினில் வலம்வரு பெருமாளே. (௬)

---

* பதிமை - பத்திமை.

959. முருகு செறிகுழ லவிழ்தர முகமதி
முடிய வெயர்வர முதுதிரை யமுதன
மொழிகள் பதறிட வளைகல கலவென அணைபோக
முகையின் மிசையிடு வடமுடி யறஇடை
முறியு மெனஇரு பரிபுர மலறிட
முகுள அலரிள நிலவெழ இலவிதழ் பருகாநின்
றுருகி யுளமுட லுடலொடு செருகிட
வுயிரு மெனதுயி ரெனமிக வுறவுசெய்
துதவு மடமக ளிர்களொடு மமளியில் அநுராக
உததி யதனிடை விழுகினு மெழுகினும்
உழலு கினுமுன தடியிணை எனதுயிர்
உதவி யெனவுனை நினைவது மொழிவது மறவேனே
எருவை யொடுகொடி கெருடனும் வெளிசிறி
திடமு மிலையென வுலவிட அலகையின்
இனமும் நிணமுண எழுகுறள் களுமியல் இசைபாட
இகலி முதுகள மினமிசை யொடுதனி
யிரண பயிரவி பதயுக மிகுநட
மிடவு மிகவெதி ரெதிரெதி ரொருதனு இருகாலும்
வரிசை யதனுடன் வளைதர வொருபது
மகுட மிருபது புயமுடன் மடிபட
வலியி னொருகணை விடுகர முதலரி நெடுமாயன்
மருக குருபர சரவண மதில்வரு
மகிப சுரபதி பதிபெற அவுணர்கள்
மடிய இபல்கொளு மயில்மிசை வரவல பெருமாளே.(எ)

தனத்ததனத் தனத்ததனத் தனத்ததனத் தனத்ததனத்
தனத்ததனத் தனத்ததனத் தனதான.

960. இருட்குழலைக் குலைத்துமுடித் தெழிற்கலையைத் திருத்தியுடுத்
திணக்கயலைப் புரட்டிவிழித் ததிபார
இழைக்களபப் பொருப்பணிகச் செடுத்துமறைத் தழைத்துவளைத்
திருத்தியகப் படுத்திநகைத் துறவாடிப்
பொருட்குமிகத் துதித்திளகிப் புலப்படுசித் திரக்கரணப்
புணர்ச்சிவிளைத் துருக்குபரத் தையர்மோகப்

புழுத்துளையிற் றிளைத்ததனைப் பொறுத்தருளிச் சடக்கெனஅப்
புறத்திலழைத் திருத்தியளித் திடுவாயே
உருத்திரரைப் பழித்துலகுக் குகக்கடையப் பெனக்ககனத்
துடுத்தகரப் படுத்திகிரித் தலமேழும்
உடுத்தபொலப் பொருப்புவெடித் தொலிப்பமறுத் திளைப்பநெருப்
பொளிக்கஇருப் பிடத்தைவிடச் சுரரோடித்
திரைக்கடலுட் படச்சுழலச் செகத்ரயமிப் படிக்கலையச்
சிரித்தெதிர்கொக் கரித்துமலைத் திடுபாவி
செருக்கழியத் தெழித்துதிரத் திரைக்கடலிற் சுழித்தலையிற்
றிளைத்தஅயிற் காக்குமரப் பெருமாளே.(அ)

961. வினைத்திரளுக் கிருப்பெனவித் தகப்படவிற் சலப்பிலமிட்
டிசைக்குமிடற் குடிற்கிடைபுக் கிடுமாய
விளைப்பகுதிப் பயப்பளவுற் றமைந்ததெனக் கருத்தமைவிற்
சகப்பொருள்மெய்க் குறப்பருகக் கருதாதே
எனக்கெதிரொப் பிசைப்பவரெத் தலத்துளரெச் சமர்த்தரெனப்
புறத்துரையிட் டிகழ்ச்சியினுற் றிளையாதுன்
எழிற்கமலத் திணைக்கழலைத் தமிழ்ச்சுவையிட் டிறப்பற*எய்த்
திடக்கருணைத் திறத்தெனைவைத் தருள்வாயே
சினத்தைமிகுத் தனைத்துலகத் திசைக்கருதிக் கடற்பரவித்
திடத்தொடதிர்த் தெதிர்த்திடலுற் றிடுசூரன்
சிரத்துடன்மற் புயத்தகலத் தினிற்குருதிக் கடற்பெருகச்
சிறப்புமிகத் திறத்தொடுகைத் திடும்வேலா
கனத்தமருப் பினக்கரிநற் கலைத்திரள்கற் புடைக்கிளியுட்
கருத்துருகத் தினைக்குளிசைத் திசைபாடிக்
கனிக்குதலைச் சிறுக்குயிலைக் கதித்தமறக் குலப்பதியிற்
களிப்பொடுகைப் பிடித்தமணப் பெருமாளே.(கூ)

தந்த தானன தனதன தனதன
தந்த தானன தனதன தனதன
தந்த தானன தனதன தனதன தனதான.

962. கொந்து வார்†குர வடியினு மடியவர்
சிந்தை வாரிச நடுவினு நெறிபல
கொண்ட வேதநன் முடியினு மருவிய குருநாதா

---

* எய்த்திட - அறிய. † குரவடி - திருவிடைக்கழியிற்குரா மரத்தினடி.

கொங்கி லேர்தரு பழநியி லறுமுக
செந்தில் காவல தணிகையி லிணையிலி
கொரந்து காவென மொழிதர வருசம யவிரோத
தந்த்ர வாதிகள் பெறவரி யதுபிறர்
சந்தி யாதது தனதென வருமொரு
சம்ப்ர தாயமு மிதுவென வுரைசெய்து விரைநீபச்
சஞ்ச ரீகரி காமுரல் தமனிய
கிண்கி ணீமுக விதபத யுகமலர்
தந்த பேரருள் கனவிலு நனவிலு மறவேனே
சிந்து வாரமு மிதழியு மிளநவ
சந்த்ர ரேகையு மரவமு மணிதரு
செஞ்ச டாதரர் திருமக வெனவரு முருகோனே
செண்ப காடவி யினுமித ணினுமுயர்
சந்த னாடவி யினுமுறை குறமகள்
செம்பொ னூபுர கமலமும் வளையணி புதுவேயும்
இந்து வாண்முக வனசமு ம்ருகமத
குங்கு மாசல யுகளமு மதுரித
இந்த ளாம்ருத வசனமு முறுவலும் அபிராம
இந்த்ர கோபமு மரகத வடிவமு
மிந்த்ர சாபமு மிருகுழை யொடுபொரு
மிந்த்ர நீலமு மடவிடை யெழுதிய பெருமாளே. (௧௦)

தனன தானன தனதன தனதன
தனன தானன தனதன தனதன
தனன தானன தனதன தனதன தனதான.

963. முருகு லாவிய குழலினு நிழலினு
மருவ மாகிய இடையினு நடையினு
முளரி போலுநல் விழியினு மொழியினு மடமாதர்
முனிவி லாநகை வலையினு நிலையினு
மிறுக வாரிடு மலையெனு முகையினு
முடிவி லாததொர் கொடுவிட மடுவித மயலாகி

நாகி லேவிழு மவலனை யசடனை
வழிப டாதவொர் திருடனை மருடனை
நலமி லாவக கபடனை விகடனை வினையேனை
நடுவி லாதன படிறுகொ ளிடறுசொல்
வதனில் மூழ்கிய மறவனை யிறவனை
நளின மார்பத மதுபெற ஒருவழி யருள்வாயே
வரிய ராவினின் முடிமிசை நடமிடு
பரத மாயவ னெழுபுவி யளவிடு
வரதன் மாதவ னிரணிய னுடலிரு பிளவாக
வகிரு மாலரி திகிரிய னலையெறி
தமர வாரிதி முறையிட நிசிசரன்
மகுட மானவை யொருபது விழவொரு கணையேவுங்
கரிய மேனியன் மருதொடு பொருதவ
னினிய பாவல னுரையினி லொழுகிய
கடவுள் வேயிசை கொடுநிரை பரவிடும் அபிராமன்
கருணை நாரண னரபதி சுரபதி
மருக கானக மதனிடை யுறைதரு
கரிய வேடுவர் சிறுமியொ டுருகிய பெருமாளே. (கக)

தானதன தந்தான தானதன தந்தான
தானதன தந்தான தனதான.

964. நீருநில மண்டாத தாமரைப டர்ந்தோடி
நீளமக லஞ்சோதி வடிவான
நேசமல ரும்பூவை மாதின்மண மும்போல
நேர்மருவி யுண்காதல் உடன்மேவிச்
சூரியனு டன்சோம னீழலிவை யண்டாத
சோதிமரு வும்பூமி யவையூடே
தோகைமயி லின்பாக னுமெனம கிழ்ந்தாட
சோதிஅயி லுந்தாரும் அருள்வாயே
வாரியகி லங்கூச ஆயிரப ணஞ்சேடன்
வாய்விட*வொ டெண்பாலு முடுபோல
வார்மணியு திர்ந்தோட வேகவினி றைந்தாட
மாமயில்வி டுஞ்சேவல் கொடியோனே

*ஒ டெண்பாலும் - ஒடு எண்பாலும்.

ஆரியன வன்தாதை தேடியின மும்பாடு
மாடலரு ணஞ்சோதி யருள்பாலா
ஆனைமுக வன்தேடி யோடிடஅ ணங்காத
லாசைமரு வுஞ்சோதி பெருமாளே. (௧௨)

தத்ததன தானன தத்ததன தானன
தத்ததன தானன தனதான.

965. பக்கமுற நேரான மக்களுட னேமாதர்
பத்தியுடன் மேல்மூடி யினிதான
பட்டினுட னேமாலை யிட்டுநெடி தோர்பாடை
பற்றியணை வோர்கூவி யலைநீரிற்
புக்குமுழு காநீடு துக்கமது போய்வேறு
பொற்றியிட வேயாவி பிரியாமுன்
பொற்கழலை நாடோறு முட்பரிவி னாலோது
புத்திநெடி தாம்வாழ்வு புரிவாயே
இக்கனுக வேநாடு முக்கணர்ம காதேவ
ரெப்பொருளு மாமீசர் பெருவாழ்வே
எட்டவரி தோர்வேலை வற்றமுது சூர்மாள
எட்டியெதி ரேயேறு மிகல்வேலா
மக்களொடு வானாடர் திக்கில்முனி வோர்சூழ
மத்தமயில் மீதேறி வருவோனே
வைத்தநிதி போல்நாடி நித்தமடி யார்வாழ
வைத்தபடி மாறாத பெருமாளே. (௧௩)

தந்தன தனதனந் தந்தன தனதனந்
தந்தன தனதனந் தனதான.

966. உம்பரா ரமுதெனுந் தொண்டைவா யமுதமுண்
டுண்டுமே கலைகழன் றயலாக
உந்திவா வியில்விழுந் தின்பமா முழுகியன்
பொன்றிலா ரொடுதுவண் டணைமீதே
செம்பொனார் குடமெனுங் கொங்கையா பரணமுஞ்
சிந்தவாள் விழிசிவந் தமராடத்
*திங்கள்வேர் வுறஅளைந் தின்பவா ரியில்விழுஞ்
சிந்தையே †னெனவிதங் கரைசேர்வேன்

* திங்கள் - திங்கள் போன்ற முகம். † என விதம் - என்ன விதம்.

கொம்புநா லுடையவெண் கம்பமால் கிரிவருங்
கொண்டல்ப்லோ மசையள்சங் ரமபாரக்
கும்பமால் வரைபொருந் திந்த்ரா பூ பதிதருங்
கொண்டலா னையைமணஞ் செயும்வீரா
அம்புரா சியுநெடுங் குன்றுமா மாமுமன்
றஞ்சவா னவருறுஞ் சிறைமீள
அங்கநான் மறைசொலும் பங்கயா சனமிருந்
தங்கைவே லுறவிடும் பெருமாளே. (கச)

967. வண்டுதான் மிகவிடங் கொண்டகா ளகமென்
மந்திமா மலர்சொரிந் துடைசோர
வம்புசேர் கனிபொருந் தின்பவா யமுதருந்
தந்தமா மதனலம் விதமாக
விண்டுமே னிகள்துவண் டன்றில்போ லுளமிரண்
டொன்றுமா யுறவழிந் தநுபோகம்
விஞ்சவே தருமிளங் கொங்கையார் வினைகடந்
துன்றன்மே லுருகஎன் றருள்வாயே
பண்டுபா ரினையளந் துண்டமால் மருகசெம்
பைம்பொன்மா நகரிலிந் திரன்வாழ்வு
பண்பெலா மிகுதிபொங் கின்பயா னையைமணந்
தன்பினோ ரகமமர்ந் திடுவோனே
அண்டர்தா மதிபயங் கொண்டுவா டிடநெடுந்
தண்டுவாள் கொடுநடந் திடுசூரன்
அங்கமா னதுபிளந் தெங்கும்வீ றிடவெகுண்
டங்கைவே லுறவிடும் பெருமாளே. (கரு)

தானனா தந்தனந் தானனா தந்தனந்
தானனா தந்தனந் தனதான.

968. காதல்மோ கந்தருங் கோதைமார் கொங்கைசிங்
கார*நா கஞ்செழுங் கனிவாய்கண்
காளகூ டங்கொடுங் காலரூ பம்பொருங்
காமபா ணஞ்சுரும் பினம்வாழும்

* நாகம் - மலை.

ஓதிகார் செஞ்சொல்மென் பாகுதே னென்றயர்ந்
தோநமோ கந்தஎன் றுரையாதே
ஊசலா டும்புலன் *தாரியே சென்றுநின்
றோயுமா றொன்றையுங் கருதாதோ
தாதகி சண்பகம் பூகமார் கந்தரந்
தாரம்†வா சந்திசந் தனநீடு
‡சாமவே தண்டவெங் கோபகோ தண்டசந்
தானமா தெங்கள்பைம் புனமேவும்
தீதிலா வஞ்சியஞ் சீதபா தம்படுஞ்
சேகரா தண்டையங் கழல்பேணித்
தேவிபா கம்பொருந் தாதிநா தன்தொழுந்
தேசிகா வும்பர்தம் பெருமாளே.(கசு)

தனன தனன தாத்தன தனன தனன தாத்தன
தனன தனன தாத்தன தனதான.

969. சரியு மவல யாக்கையு ளெரியு முரிய தீப்பசி
தணிகை §பொருடி ராப்பகல் தடுமாறுஞ்
சகல சமய தார்க்கிகர் கலக மொழிய நாக்கொடு
சரண கமல மேத்திய வழிபாடற்
றரிய துரிய மேற்படு கருவி கரண நீத்ததொ
ரறிவின் வடிவ மாய்ப்புள கிதமாகி
அவச கவச மூச்சற அமரு மமலர் மேற்சில
ரதிப திவிடு பூக்கணை படுமோதான்
விரியு முதய பாஸ்கர கிரண மறைய வார்ப்பெழ
மிடையு மலகில் தேர்ப்படை யொடுசூழும்
விகட மகுட பார்த்திப ரணைவ ருடனு நூற்றுவர்
விசைய னொருவ னூற்றப டொருநூது
திரியு மொருப ராக்ரம அரியின் மருக பார்ப்பதி
சிறுவ தறுகண் வேட்டுவர் கொடிகோவே
திமிர வுததி கூப்பிட அவுணர் மடிய வேற்கொடு
சிகரி தகர வீக்கிய பெருமாளே.(கஎ)

* தாரி - வழி. † வாசந்தி - குருக்கத்தி. ‡ சாம வேதண்டம் - கரிய நிறத்தை யுடைய மலை. § பொரு டிராப்பகல் - பொருட்டு இராப்பகல்.

970. மகளு மனைவி தாய்க்குல மனையு மனைவர் வாக்கினில்
மறுகி புறமு மார்த்திட உடலூடே
மருவு முயிரை நோக்கமு மெரியை யுமிழ ஆர்ப்பவ
ருடனு மியமன் மாட்டிட அணுகாமுன்
உகமு முடிவு மாச்செலு முதய மதியி னேட்டமு
முளது மிலது மாச்சென உறைவோரும்
உருகு முரிமை காட்டிய முருக னெனவு நாக்கொடு
உனது கழல்கள் போற்றிட அருள்தாராய்
புகல வரிய போர்ச்சிலை விரக விசைய னுற்புக
ழுடைய திருத ராட்டிர புதல்வோர்தம்
புரவி கரிகள் தேர்ப்படை மடிய அரசை மாய்த்துயர்
புவியின் விதன மாற்றினர் மருகோனே
மிகவு மலையு மாக்கடல் முழுது மடிய வேற்றுரு
வெனவு மருவி வேற்கொடு பொருசூரன்
விரைசெய் நெடிய தோட்கன அடலு முருவ வேற்படை
விசைய முறவும் வீக்கிய பெருமாளே. (கஅ)

தான தாத்தன தாத்தன தான தாத்தன தாத்தன
தான தாத்தன தாத்தன தனதான.

971. ஆவி காப்பது மேற்பத மாத லாற்புரு டார்த்தமி
தாமெ னுப்பர மார்த்தம துணராதே
ஆனை மேற்பரி மேற்பல சேனை போற்றிட வீட்டொட
நேக நாட்டொடு காட்டொடு தடுமாறிப்
பூவை மார்க்குரு காப்புதி தான கூத்தொடு பாட்டொடு
பூவி னூற்றம ருத்தன கிரிதோயும்
போக போக்பக லாத்தொடு வாழ்ப ராக்கொடி ராப்பகல்
போது போக்கியெ னுக்கையை விடலாமோ
தேவி பார்ப்பதி சேர்ப்பர பாவ னூர்க்கொரு சாக்ரஅ
தீத தீக்ஷப ரீக்ஷகள் அறவோதுந்
தேவ பாற்கர நாற்கவி பாடு லாட்சண மோட்சதி
யாக ராத்திகழ் கார்த்திகை பெறுவாழ்வே
மேவி னூர்க்கருள் தேக்குது வாத சாக்ஷச டாக்ஷர
*மேரு வீழ்த்தப ராக்ரம வடிவேலா

* மேரு - மலை. இங்கே க்ரவுஞ்சம்.

வீர ராக்கத ரார்ப்பெழ வேத தாக்ஷக னுக்கெட
வேலை கூப்பிட வீக்கிய பெருமாளே.(௧௯)

972. ஏக மாய்ப்பல வாய்ச்சிவ போக மாய்த்தெளி வாய்ச்சிவ
மீதெ னுக்குரு வார்த்தையை யுணராதே
ஏழு பார்க்கும்வி யாக்கிரன் யானெ னுப்பரி தேர்க்கரி
யேறு மாப்பிறு மாப்புடன் அரசாகித்
தோகை மார்க்கொரு காற்றொலை யாத வேட்கையி னுற்கெடு
சோர்வி னுற்கொடி தாக்கையை யிழவாமுன்
சோதி காட்ட*வ ராச்சுத நாத னூர்க்கருள் போற்றிய
தூரி தாப்பர மார்த்தம தருள்வாயே
நாக மேற்றுயில் வார்க்கய னுன பேர்க்கரி யார்க்கொரு
ஞான வார்த்தையி னுற்குரு பரனாய
நாத நாட்டமு ருப்பல காலும் வேட்கையி னுற்புகல்
நாவ லோர்க்கரு ளாற்பதம் அருள்வாழ்வே
வேக மேற்கொள ராப்புடை தோகை மேற்கொடு வேற்கொடு
வீர †மாக்குலை யாக்குல வரைசாய
மேலை நாட்டவர் பூக்கொடு வேல போற்றியெ னுத்தொழ
வேலை கூப்பிட வீக்கிய பெருமாளே.(௨0)

தனதனன தனதனன தனதனன தனதனன
தனதனன தனதனன தனதான.

973. அளகநிரை குலையவிழி குவியவளை கலகலென
அமுதமொழி பதறியெழ அணியாரம்
அழகொழுகு புளகமுலை குழையஇடை துவளமிக
அமுதநிலை யதுபரவ அதிமோகம்
உளமுருக வருகலவி தருமகளிர் கொடுமையெனு
முறுகபட மதனில்மதி யழியாதே
உலகடைய மயிலின்மிசை நொடியளவில் வலம்வருமு
னுபயநறு மலரடியை அருள்வாயே

* குமாரக்கடவுள் ஸ்ரீ ஞானசம்பந்தராக வந்தபோது அச்சுதனுக்குச் சிவ சாரூப்பியம் அளித்தமை குறிக்கப்பட்டது. வர அச்சுதன் எனப்பிரிக்க. "புக லுகொண்டற்குச் சித்தியளிக்கும் பெருமாளே." என்றார்முன்னரும், † மா- மாமரமாய் நின்ற சூரன்.

வளையுமலை கடல்சுவற விடுபகழி வரதனிரு
மருதினொடு பொருதருளும் அபிராமன்
வரியரவின் மிசைதுயிலும் வரதஜய மகள்கொழுநன்
மருகஅமர் முடுகிவரு நிருதேசர்
தளமுறிய வரைதகர அசுரர்பதி தலைசிதற
தகனமெழ முடுகவிடு வடிவேலா
தரளமணி வடமிலகு குறவர்திரு மகள்கணவ
சகலகலை முழுதும்வல பெருமாளே.(உக)

974. அனகனென அதிகனென அமலனென அசலனென
அபயனென அதுலனென அநபாயன்
அடல்மதன னெனவிசைய னெனமுருக னென*நெருடி
யவர்பெயரு மிடைசெருகி யிசைபாடி
வனசமணி பணிலமழை சுரபிசுரர் தருநிகர்கை
மகிபஎன தினையளவு ளவுமீயா
மனிதர்கடை தொறுமுழலு மிடியொழிய மொழியொழிய
மனமொழிய வொருபொருளை அருள்வாயே
இனனிலவு தலைமலைய அடியினுகி ரிலைகளென
இருசதுர திசையிலுர கமும்வீழ
இரணியச யிலம்ரசித சயிலமர கதசயில
மெனவிமலை யமுனையென நிழல்வீசிக்
கனகமழை யுகைகடவு ளுடலமென முதியவிழி
கதுவியெழில் பொதியமிசை படர்கோலக்
கலபகக மயில்கடவி நிருதர்கஜ ரததுரக
கடகமுட னமர்பொருத பெருமாளே. (உஉ)

975. குடருமல சலமுமிடை யிடைதடியு முடையளவு
கொழுவிமுதி ரமும்வெளிற ளறுமாகக்
கொளகொளென அளவில்புழு நெளுநெளென விளைகுருதி
குமுகுமென இடைவழியில் வரநாறும்
உடலின்மண மலிபுழுகு தடவியணி கலமிலக
வுலகமரு ளுறவருமு ரிவையாரன்
பொழியவினை யொழியமன மொழியஇரு ளொழிய†என
தொழிவிலக லறிவையருள் புரிவாயே

* நெருடி - இணைத்து. † எனது ஒழிவு - தற்போதஒழிவு.

வடகனக சயிலமுத லியசயில மெனநெடிய
வடிவுகொளு நெடியவிறல் மருவாரை
வகிருமொரு திகிரியென மதிமுதிய பணிலமென
மகரசல நிதிமுழுகி விளையாடிக்
கடலுலகை யளவுசெய வளருமுகி லெனஅகில
ககனமுக டுறநிமிரு முழுநீலக்
கலபகக மயில்கடவி நிருதர்கஜ ரததுரக
கடகமுட னமர்பொருத பெருமாளே. (உரு)

976. வதைபழக மறலிவிறல் மதனன்வழி படுதுமென
வயிரமர கதமகரம் அளவாக
வரிசிதறி விடமளவி வளருமிரு கலகவிழி
வலையினொரு யிர்கவர வருமாய
இதையமள விடஅரிய அரிவையர்கள் நெறியொழுகி
எழுபிறவி நெறியொழிய வழிகாணு
இடர்கள்படு குருடனெனை அடிமைகொள மகிழ்வொடுன
திருநயன கருணைசிறி தருள்வாயே
பதயுகள மலர்தொழுது பழுதில்பொரி அவல்துவரை
பயறுபெரு வயிறு* நிறை யவிடாமுப்
பழமுமினி துதவிமுனி பகரவட சிகரிமிசை
பரியதனி யெயிறுகொடு குருநாடர்
கதைமுழுது மெழுதுமொரு களிறுபிளி றிடநெடிய
கடலுலகு நொடியில்வரும் அதிவேகக்
கலபகக மயில்கடவி நிருதர்கஜ ரததுரக
கடகமுட னமர்பொருத பெருமாளே. (உச)

977. விடமளவி யரிபரவு விழிகுவிய மொழிபதற
விதறிவளை கலகலென அநுராகம்
விளையமுக மதமுகுள முகைபுளக மெழநுதலில்
வியர்வுவர அணிசிதற மதுமாலை
அடரளக மவிழஅணி துகிலகல அமுதுபொதி
யிதழ்பருகி யுருகியரி வையரோடே

* நிறைய இடா - நிறைய இட்டு.

அமளிமிசை யமளிபட விரகசல தியில்முழுகி
யவசமுறு கினுமடிகள் மறவேனே
உடலுழுய லகன்முதுகு நெறுநெறென எழுதிமிர
வுரகர்பில முடியவொரு பதமோடி
உருவமுது ககன்முக டிடியமதி முடிபெயர
வுயரவகி லபுவனம திரவீசிக்
கடககர தலமிலக நடனமிடு மிறைவர்மகிழ்
கருதரிய விதமொடழ குடனுடுங்
கலபகக மயில்கடவி நிருதர்கஜ ரததுரக
கடகமுட னமர்பொருத பெருமாளே. (உரு)

தானத்த தானத்த தானத்த தானத்த
தானத்த தானத்த தனதான.

978. தோடுற்ற காதொக்க நீடுற்ற போருற்ற
தோய்மைக்க ணுல்மிக்க நுதலாலே
தோள்வெற்பி னுல்விற்கை வேளுக்கு மேன்மக்கள்
சோர்கைக்கு மால்விற்கு மடவார்தம்
ஊடற்கு ளேபுக்கு வாடிக்க லாமிக்க
ஓசைக்கு நேசித்து உழலாதே
ஊர்பெற்ற தாய்சுற்ற மாயுற்ற தாள்பற்றி
யோதற்கு நீசற்றுள் *உணர்வாயே
†வேடர்க்கு நீள்சொர்க்கம் வாழ்விக்க வோர்வெற்பின்
மீதுற்ற பேதைக்கொர் மணவாளா
வேழத்தி னுபத்தை மீள்வித்த மாலொக்க
வேதத்தி லேநிற்கும் அயனுருந்
தேடற்கொ ணுநிற்கும் வேடத்தர் தாம்வைத்த
சேமத்தி னுமத்தை மொழிவோனே
தீதற்ற நீதிக்கு ளேய்பத்தி கூர்பத்தர்
சேவிக்க வாழ்வித்த பெருமாளே. (உசு)

979. தோலத்தி யாலப்பி னுலொப்பி லாதிற்ற
தோளுக்கை காலுற்ற குடிலூடே

---

* உணர்வாயே - உணர்த்தாயா. † வேடர்க்கும் - வேடரையும்.

சோர்வற்று வாழ்வுற்ற கால்பற்றி யேகைக்கு
வேதித்த சூலத்தன் அணுகாமுன்
கோலத்தை வேலைக்கு ளேவிட்ட சூர்கொத்தொ
டேபட்டு வீழ்வித்த கொலைவேலா
கோதற்ற பாதத்தி லேபத்தி கூர்புத்தி
கூர்கைக்கு நீகொற்ற அருள்தாராய்
ஆலத்தை ஞாலத்து ளோர்திக்கு வானத்த
ராவிக்கள் மாள்வித்து மடியாதே
ஆலித்து மூலத்தொ டேயுட்கொ ளாதிக்கு
மாம்வித்தை யாமத்தை யருள்வோனே
சேலொத்த வேலொத்த நீலத்து மேலிட்ட
தோதக்கண் மானுக்கு மணவாளா
தீதற்ற நீதிக்கு ளேப்பத்தி கூர்பத்தர்
சேவிக்க வாழ்வித்த பெருமாளே. (உஎ)

தானனா தத்தனத் தானனா தத்தனத்
தானனா தத்தனத் தனதான.

௯80. கோலகா லத்தைவிட் டாசுபா டக்கொடிக்
கோவைபா டக்கொடிக் கொடிவாதிற்
கோடிகூ ளக்கவிச் சேனைசா டக்கெடிக்
கூறுகா ளக்கவிப் புலவோன்யான்
சீலகா லப்புயற் பாரிசா தத்தருத்
யாகமே ருப்பொருப் பெனவோதுஞ்
சீதரா சித்ரவித் தாரமே செப்பிடக்
கேளெனா நிற்பதைத் தவிர்வேனோ
ஆலகா லப்பணிப் பாயல்நீ ளப்படுத்
தாரவா ரக்கடற் கிடைசாயும்
ஆழிமா லுக்குநற் சாமவே தற்குமெட்
டாதரூ பத்தினிற் சுடராய
காலகா லப்ரபுச் சாலுமா லுற்றுமைக்
காகவே லைப்புகக் கழுநீராற்
காதும்வே ழச்சிலைப் பாரமீ னக்கொடிக்
காமவேள் மைத்துனப் பெருமாளே. (உஅ)

981. ஞாலமோ டொப்பமக் காளெனு நற்சொலத்
தீதெனு நற்றவத் தணைவோர்தம்
நாதமோ டெட்கருத் தோடவே தர்க்கமிட்
டோயுநா யொப்பவர்க் கிளையாதே
நீலமே னிக்குலத் தோகைமே லுற்றுநிட்
டேசுர் கெட்டுகப் பொரும்வேலா
நேசமாய் நித்தநிற் றுளைநீ ளச்சமற்
றேருதநீ திப்பொருட் டரவேணும்
கோலவா ரிக்கிடைக் கோபரா விற்படுத்
தானும்வே தக்குலத் தயனுருங்
கூறும்*வா னப்புவிக் கூறுதீ ரக்குறிப்
போதுரு நிற்பஅக் கொடிதான
காலன்மார் புற்றுதைக் தானுமோர் கற்புடைக்
கோதைகா மக்கடற் கிடைமூழ்கக்
காவிசேர் கொத்தலர்ப் பாண†மேய் வித்தகக்
காமவேள் மைத்துனப் பெருமாளே. (உகூ)

தனதாத்த தைய தனதாந்த தைய
தனதாத்த தைய தனதான.

982. கலைகோட்டு வல்லி விலைகாட்டு வில்ல
ரிவைமார்க்கு மெய்யி லவநூலின்
கலைகாட்டு பொய்ய மலைமாக்கள் சொல்ல
கடுகோட்டி வெய்ய அதிபாரக்
கொலைகோட்டு கள்ளி டறிவோர்க்கு முள்ள
முகையாக்கை நையும் உயிர்வாழக்
கொடிகோட்டு மல்லி குரவார்க்கொள் தொல்லை
மறைவாழ்த்து செய்ய கழல்தாராய்
சிலைகோட்டு மள்ளர் தினைகாத்த கிள்ளை
முகைவேட்ட பிள்ளை முருகோனே
திணிகோட்டு ‡வெள்ளி பவனுட்டி லுள்ள
சிறைமீட்ட §தில்ல மயில்வீரா

---

* வானப் புவிக்கு - வானத்துக்கும் புவிக்கும். †எய் - எய். ‡வெள்இபவன் - வெள்ளை யானையை யுடைய தேவேந்திரன். §தில்லம் - காடு.

அலைகோட்டு வெள்ள மலைமாக்கள் விள்ள
மலைவீழ்த்த வல்ல அயில்மோகா
அடிபோற்றி யல்லி முடிசூட்ட வல்ல
அடியார்க்கு நல்ல பெருமாளே.(௩௦)

983. குடிவாழ்க்கை யன்னை மனையாட்டி பிள்ளை
குயில்போற்ப்ர சன்ன மொழியார்கள்
குலம்வாய்த்த நல்ல தனம்வாய்த்த தென்ன
குருவார்த்தை தன்னை யுணராதே
இடநாட்கள் வெய்ய நமனீட்டி தொய்ய
இடர்கூட்ட இன்னல் கொடுபோகி
இடுகாட்டி லென்னை எரியூட்டு முன்னு
னிருதாட்கள் தம்மை யுணர்வேனே
வடநாட்டில் வெள்ளி மலைகாத்து புள்ளி
மயிலூக்க வல்ல குமரேசா
வடிவாட்டி வள்ளி அடிபோற்றி வள்ளி
மலைகாத்த நல்ல மணவாளா
அடிநாட்கள் செய்த பிழைநீக்கி யென்னை
யருள்போற்றும் வண்மை தருவாழ்வே
அடிபோற்றி யல்லி முடிசூட்ட வல்ல
அடியார்க்கு நல்ல பெருமாளே.(௩௧)

தத்தா னத்தா தத்தா னத்தா தத்தா னத்தத் தனதான.

984. உற்பா தப்பூ தக்கா யத்தே யொத்தோ டித்தத் தியல்காலை
உட்பூ ரித்தே சற்றே சற்றே யுக்கா ரித்*தற் புதனேரும்
†அற்பா யிற்றாய் நிற்பா ரைப்போ லப்பா வித்துத் திரிவேனுக்
கப்பா சத்தா லெட்டா அப்பா லைப்போ தத்தைப் புரிவாயே
‡பொற்பார் பொற்பார் புத்தே ளிர்க்கா கப்போய் முட்டிக்கிரிசாடிப்
புக்கா ழிச்சூழ் கிட்டா கிச்சூர் பொட்டா கக்குத் தியவேலா
§முற்பா டப்பா டற்றா ருக்கோர் ‖முட்பா டற்கப் பொருளீவாய்
முத்தா முத்தீ யத்தா சுத்தா முத்தா முத்திப் பெருமாளே.()

---

* அற்புதன் - கடவுள். † அற்பாய் இல் தாய் - அன்பாய் இல்லறத்தைத் தழுவி. ‡பொற்புஆர் பொன் பார் - அழகு நிறைந்த பொன்னுலகம். §இங்கே பொய்யாமொழிப் புலவருக்கு அநுக்கிரகித்தமை குறிப்பிட்டது. ‖முட்பாடு அற்க - முட்டுப்பாடு நீங்க.

985. எற்று வற்று மட்டா கத்தி யிற்காய் செக்கட் பிறைவாளே
யிற்றார் கைப்பா சத்தே கட்டா டிக்கோ பித்துக்கொடுபோமுன்
உற்றார் பெற்றார் சுற்று நிற்பா ரொட்டோம் விட்டுக் கழியீரென்
றுற்றோ றுற்றே பற்று நிற்பா ரக்கா லத்துக் குறவார்தான்
பற்றார் மற்று டைக்கே குத்தா பற்று னப்பிற் களைவோனே
பச்சே னற்கா னத்தே நிற்பாள் பொற்பா தத்திற்பணிவோனே
முற்று வற்று மெய்ப்போ தத்தே யுற்றார் சித்தத் துறைவோனே
முத்தா முத்தீ யத்தா சுத்தா முத்தா முத்திப் பெருமாளே.()

986. பட்டா டைக்கே பச்சோ லைக்கா துக்கே பத்தித்தனமா*கும்
பக்கே நிட்டூ ரப்பார் வைக்கே பட்டா சைப்பட் டுறவாடி
ஒட்டார் நட்டார் †வட்டா ரத்தே சுற்றே முற்றத் தடுமாறும்
ஒட்டா ரப்பா விக்கே மிக்கா ‡முற்றாள் கிட்டத் தருமோதான்
கட்டா விப்போ துட்டா விப்பூ கக்கா விற்புக் களிபாடுங்
கற்பூர் நற்சா ரக்கா ழித்தோய் கத்தா சத்தித் தகவோடே
முட்டா கக்கூ ரிட்டே னற்றாள் முற்று மற்கொட் குமரேசா
முத்தா முத்தீ யத்தா சுத்தா முத்தா முத்திப் பெருமாளே.(௩௪)

987. §பத்தேழெட்டீரெட்டேழ்ரட்டால்வைத்தேபத்திப்படவேயும்)
பைப்பீ றற்கூ ரைப்பா சத்தா சற்கா ரத்துக் கிரைதேடி
எத்தே சத்தோ டித்தே சத்தோ டொத்தேய் ‖சப்தத் திலுமோடி
எய்த்தே நத்தா பற்று மற்று திற்றே முக்கக் கடவேனோ
சத்தே முற்று யத்தா னைச்சூர் கற்சா டிக்கற் பணிதேசா
சட்சோ திப்பூ திப்பா லத்தா அக்¶கோ டற்செச் சையமார்பா
○முத்தா பத்தா ரெட்டா வைப்பா வித்தா முத்தர்க் கிறையோனே
முத்தா முத்தீ யத்தா சுத்தா முத்தா முத்திப்பெருமாளே.(௩௫)

988. பொற்கோ வைக்கே பற்கோ வைக்கே பொய்ப்போ கத்தைப் பகர்வார்தம்
பொய்க்கேமெய்க்கேபித்தாகிப்போகித்தேகைக்குப் பொருள்தேடித்
தெற்கோ டிக்கா சிக்கோ டிக்கீழ் திக்கோ டிப்பச் சிமமான
திக்கோடி ப்**பா ணிக்கோ டித்தீ வுக்கோடிக்கெட் டிடலாமோ

---

* கும்பக்கே - கும்பத்துக்கே. † வட்டாரத்து ஏசு உற்றே எனப்பிரிக்க. ‡ உற்றாள் - உன் தாள். § பத்து ஏழு எட்டு பதினாறு ஏழு - ௪அ; இதன் இரட்டை ௯௬ தத்துவம் ‖ சப்தத்திலும் - சப்த தீவிலும். ¶கோடல்-காந்தள் மலர். ○முத்தாபத்தார் - தாபத்திரய முடையவர்கள். ** பாணி - நீர், கடல்.

தற்கோ விப்பா விப்பார் நற்சீ ரைச்சா ரத்தற் பரமாணுப்
தப்பா முப்பா லைத்தே டித்தே சத்தோர் நிற்கத் தகையோடே
முற்கா னப்பே தைக்கா கப்போய் முற்பால் வெற்பிற் *கணியாளுய்
முத்தா முத்தீ யத்தா சுத்தா முத்தா முத்திப்பெருமாளே. (௩௬)

989. பொற்பூவைச்சீரைப்போலப்போதப்பேசிப்பொற் கனிவாயின்
பொய்க்காமத்தேமெய்க்காமப்பூ ணைப்பூண்வெற்பிற் றுகில்சாயக்
கற்பா லெக்கா வுட்கோ விக்கா சுக்கே கைக்குத் திடுமாதர்
கட்கே பட்டே நெட்டா சைப்பா டுற்றே கட்டப் படுவேனோ
சொற்கோ லத்தே நற்கா லைச்சே விப்பார் சித்தத் துறைவோனே
தொக்கே கொக்கா கிச்சூ ழச்சூர் விக்கா முக்கத் தொடும்வேலா
முற்கா லத்தே வெற்பேய் வுற்றுர் முத்தாள் முத்தச் சிறியோனே
முத்தா முத்தீ யத்தா சுத்தா முத்தா முத்திப் பெருமாளே. ()

990. மெய்க்கூ ணைத்தே டிப்†பூ மிக்கே வித்தா ரத்திற் பலகாலும்
வெட்கா மற்சே ரிச்சோ ரர்க்கே வித்தா சைச்சொற் களையோதிக்
கைக்கா ணிக்கோ ணற்போ தத்தா ரைப்போ லக்கற் பழியாதுன்
கற்பூ டுற்றே நற்று ளைப்பா டற்கே நற்சொற் றருவாயே
பொய்க்கோ ணத்தாழ் மெய்க்கோ ணிப்போய் முற்பால் வெற்பிற் புனமானைப்
பொற்றோ ளிற்சேர் கைக்காகப்பா தத்தாள்பற்றிப் புகல்வோனே
முக்கோ ணத்தா னத்தா ளைப்பால் வைத்தார் முத்தச் சிறியோனே
முத்தா முத்தீ யத்தா சுத்தா முத்தா முத்திப் பெருமாளே. ()

991. மெய்ச்சார்வற்றேபொய்ச்சார்வுற்றே நிச்சார்‡ துற்பப்பவவேலை
விட்டே றிப்போ கொட்டா மற்றே மட்டேயத்தத் தையர்மேலே
பிச்சா யுச்சா கிப்போ ரெய்த்தார் பத்தார் விற்பொற் கழல்பேணிப்
பிற்பால் பட்டே நற்பால் பெற்றுர் முற்பா லைக்கற் பகமேதான்
§செச்சா விச்சா லத்தே றிச்சே லுற்று ணித்துப் பொழிலேறுஞ்
‖செக்கோ டைக்கோ டுக்கேநிற்பாய்நித்தா செக்கர்க் கதிரோனல்
முச்சா விச்சா வித்தாள் வெற்பாள் முத்தார் வெட்சிப் புயவேளே
முத்தா முத்தீ யத்தா சுத்தா முத்தா முத்திப் பெருமாளே.(௩௯)

* கணி - வேங்கைமரம். † பூமிக்கே - பூமியினிடத்தில். ‡ துற்ப-துன்ப
§ செச்சாலிச் சாலம் - செந்நெற் கூட்டம். ‖செக்கோடைக் கோடுக்கே - திருச்
செங்கோட்டு மலையி னுச்சியில்.

தனன தான தானன தனன தான தானன
தனன தான தானன தனதான.

992. அகல நீளம் யாதானு மொருவ ரானு மாராய
அரிய மோன மேகோயில் எனமேவி
அசைய வேக்ரி யாபீட மிசைபு காம காஞான
அறிவி ஞத ராமோத மலர்தூவிச்
சகல வேத ஞதீத சகல வாச காதீத
சகல மாக்ரி யாதீத சிவரூப
சகல சாத காதீத சகல வாச ஞதீத
தனுவை நாடி மாபூசை புரிவேனே
விகட தார சூதான நிகள பாத போதுாள
*விரக ராக போதார சுரர்கால
விபுத மாவி காநீல முகப டாக மாயூர
விமல வ்யாப காசில சுவிநோத
ககன கூட பாடீர தவள சோபி தாளான
கவன பூத ராரூட சதகோடி
களப காம †வீர்‡வீசு கரமு கார வேல்வீர
கருணை மேரு.வேதேவர் பெருமாளே. (சo)

993. அடைப டாது நாடோறும் இடைவிடாது போம்வாயு
அடையமீனில் வீடாகும் எனநாடி
அருள்பெ ருவ ஞசார கருமயோகி யாகாமல்
அவனி மீதி லேயாது தடுமாறும்
உடலம் வேறு யான்வேறு கரணம் வேறு வேறாக
உதறி வாச காதீத அடியூடே
உருகி ஆரி யாசார பரம யோகி யாமாறுன்
உபய பாத ராசீகம் அருள்வாயே
வடப ராரை மாமேரு கிரியெ டாந டாமோது
மகர வாரி யோரேழும் அமுதாக
மகுட வாள ராநோவ மதிய நோவ வாரீச
வனிதை மேவு தோளாயி ரமுநோவக்

* விரகர் ராக போதார் அசுரர் எனப்பிரிக்க. †வீர் - வீர. ‡ வீசு காரம் காரம் வீசு, கிரணம் வீசுகின்ற.

கடையு மாதி கோபாலன் மருக சூலி காபாலி
புதல்வ கான வேல்வேடர் கொடிகோவே
கனக லோக பூபால சகல லோக ஆதார
கருணை மேரு வேதேவர் பெருமாளே. (சக)

994. அமல வாயு வோடாத கமல நாபி மேல்மூல
அமுத பான மேமூல அனல்மூள
அசைவு றாது பேராத விதமு மேவி யோவாது
அரிச தான சோபான மதனாலே
எமனை மோதி யாகாச கமன மாம னோபாவ
மெளிதுசால மேலாக வுரையாடும்
எனதி யானும் வேறாகி எவரும்யாதும் யானாகும்
இதயபாவ னாதீதம் அருள்வாயே
விமலை* மாகை மீதோடு யமுனைபோல வோரேழு
விபுதமேக மேபோல வுலகேழும்
விரிவுகாணு மாமாயன் முடியநீளு மாபோல
வெகுவிதாமு காகாய பதமோடிக்
கமலயோனி வீடான ககனகோள மீதோடு
கலபநீல மாயூர இளையோனே
கருணைமேக மேதூய கருணைவாரி யேயீறில்
கருணைமேரு வேதேவர் பெருமாளே. (சஉ)

995. அயிலின் வாளி வேல்வாளி அளவு கூரி தா†யீச
ரமுத ளாவு மாவேசம் அதுபோல
அறவு நீளி தாய்மீள அகலி தாய வார்காதி
னளவு மோடி நீடோதி நிழலாறித்
துயில்கொ ளாத வானேரு மயல்கொ ளாத ‡ஆவேத
துறவ ரான பேர்யாரு மடலேறத்

---

*உமாதேவியார் சிவபிரான் திருக்கண்புதைத்து எடுத்த காலத்துக் கைகள் இரண்டினும் வேர்வை உண்டாகிப் பத்து விரல்வழியாலும் விரிந்த கங்கை முதலிய நதிகளுள் யமுனை ஒன்று. அது கருநிறம் உடையது. † ஈசர் அமுது- ஆலகால விஷம். ‡ ஆவேதம் - வேடம்.

துணியு மாறு லாநீல நயன மாத ராரோடு
துவளு வேணி யீடேறு நெறியாராய்
யயிலு மேக *நீகார சபில ராசன் வாழ்வான
பவதி யாம ளாவாமை அபிராமி
பரிபு ரார பாதார சரணி சாம ளாகார
பரம யோகி னீமோகி மகமாயி
கயிலை யாள ரோர்பாதி கடவு ளாளி லோகாயி
கனத னுச லாபார அமுதூறல்
கமழு மார ணுகீத கவிதை வாண வேல்வீர
கருணை மேரு வேதேவர் பெருமாளே. (சந)

996. இரத மான வாயூறல் பருகி டாவி டாய்போக
இனிய போக வாராழி யதில்மூழ்கி
இதயம் வேறு போகாம லுருகி யேக மாய்நாளு
மினிய மாதர் தோள்கூடி விளையாடுஞ்
சரச மோக மாவேத சரியை யோக்ரி யாஞான
சமுக மோத ராபூத முதலான
சகள மோச டாதார முகுள மோநி ராதார
தரணி யோநி ராகார வடிவேயோ
பரத நீல மாயூர வரத நாக கேயூர
பரம யோகி மாதேசி மிகுஞான
பரமர் தேசி காவேட பதிவ்ரு தாசு சீபாத
பதும சேக ராவேலை மறவாத
காத லாவி சாகாச கலக லாத ராபோத
கமுக மூஷி காரூட மததாரைக்
கடவுள் தாதை சூழ்போதி லுலக மேழு சூழ்போது
கருணை மேரு வேதேவர் பெருமாளே. (சச)

997. குருதி தோலி னூல்மேவு குடிலி லேத மாமாவி
குலைய எம னுலேவி விடு†காலன்
கொடிய பாச மோர்சூல படையி னோடு கூசாத
கொடுமை நோய்கொ டேகோலி யெதிராமுன்

* நீகாரம் - கூட்டம். † காலன் - இயமன் மந்திரி.

பருதி சோமன் வானுடர் படியு ளோர்கள் பாலாழி
பயமு ருமல் வேலேவும் இளையோனே
பழுது ருத பாவாண ரெழுதொ ணுத தோள்வீர
பரிவி னேடு தாள்பாட அருள்தாராய்
மருது நீற தாய்வீழ வலிசெய் மாயன் வேயூதி
மடுவி லானை தான்மூலம் எனவோடி
வருமு ராரி கோபாலர் மகளிர் கேள்வன் மாதாவின்
வசன மோம ருமாயன் மருகோனே
கருதொ ணுத ஞானுதி எருதி லேறு காபாலி
கடிய பேயி னேடாடி கருதார்வெங்
கனலில் மூழ்க வேநாடி புதல்வ கார ணுதீத
கருணை மேரு வேதேவர் பெருமாளே. (சரு)

998. சுருதி யூடு கேளாது சரியை யாளர் காணுது
துரிய மீது சாராது எவரா லுங்
தொடரொ ணுது மாமாயை யிடைபு காது ஆனுத
சுகம கோத தீயாகி யொழியாது
பருதி காயில் வாடாது வடவை மூளில் வேகாது
பவனம் வீசில் வீழாது சலியாது
பரவை சூழி லாழாது படைகள் மோதில் மாயாது
பரம ஞான வீடேது புகல்வாயே
நிருதர் பூமி பாழாக மகர பூமி தீமூள
*நிபிட தாரு காபூமி குடியேற
†நிகர பார ‡நீகார சிகர மீது வேலேவு
நிருப வேத ஆசாரி யனுமா லும்
கருது மாக மாசாரி கனக கார்மு காசாரி
ககன சாரி பூசாரி வெகுசாரி
கயிலை நாட காசாரி சகல சாரி வாழ்வான
கருணை மேரு வேதேவர் பெருமாளே. (சசு)

999. தொடஅு டாது நேராக வடிவு காண வாராது
சுருதி கூறு வாசாலும் எதிர்கூறத்

---

* நிபிட தாருகா பூமி - நெருங்கிய கற்பக தருக்களுள்ள தேவ லோகம்.
† நிகரம் - கூட்டம், ‡ நீகாரம் - பனி.

துறைபி லாத தோராசை யிறைவ னாகி யோரேக
துரிய மாகி வேறாகி யறிவாகி
நெடிய கால்கை யோடாடு முடலின் மேவி நீநானு
மெனவு நேர்மை நூல்கூறி நிறைமாயம்
நிகரில் கால னாரேவ முகரி யான தூதாளி
நினைவொ டேகு மோர்நீதி மொழியாயோ
அடல்கெ டாத சூர்கோடி மடிய வாகை வேலேவி
யமர்செய் வீர ஈராறு புயவேளே
அழகி னோடு மானீனு மரிவை காவ லாவேதன்
அரியும் வாழ வானாளும் *அதிரேகா
கடவி டாக †ளாரூப நடவி னோத ‡தாடாளர்
கருதி டார்கள் தீமூள முதல்நாடுங்
கடவு ளேறு மீதேறி புதல்வ கார ணாவேத
கருணை மேரு வேதேவர் பெருமாளே. (சஎ)

1000. நிலவில் மார னேறாதை யசைய வீசு மாராம
நிழலில் மாட மாமாளி கையின்மேலாம்
நிலையில் வாச மாருத அணையில் மாத ராரோடு
நியதி யாக வாயார வயிறார
இலவி னூறு தேனூறல் பருகி யார வாமீறி
யிளகி யேறு பாடீர தனபாரம்
எனது மார்பி லேமூழ்க இறுக மேவி மால்கூரு
கினுமு னீப சீபாத மறவேனே
குலவி யோம பாகீர திமிலை நாதர் மாதேவர்
குழைய மாவி காநாக மொடுதாவிக்
குடில கோம ளாகார சடில மோலி மீதேறு
குமரவேட மாதோடு பிரியாது
கலவி கூரு மீராறு கனக வாகு வேசூரர்
கடகவாரி தூளாக அமராடுங்
கடக போல மால்யானை வனிதை பாக வேல்வீர
கருணைமேரு வேதேவர் பெருமாளே. (சஅ)

---

* அதிரேகம் - அதிசயம். † களாரூப - களரூப, கண்டத்தோடு கூடிய ரூபத்தையுடைய. ‡ தாடாளர் - முயற்சியுடையார்.

1001. மனக பாட பாடீர தனத ராத ராரூப
மதன ராச ராசீப சரகோப்
வருண பாத காலோக தருண சோபி தாகார
மகளி ரோடு சீராடி யிதமாடிக்
குனகு வேனை நாணுது தனகு வேனை வீணன
குறைய னேனை நாயேனை வினையேனைக்
கொடிய னேனை யோதாத குதலை யேனை நாடாத
குருட னேனை நீயாள்வ தொருநாளே
அநக வாம னுகார முனிவ ராக மால்தேட
அரிய தாதை தானேவ மதுரேசன்
அரிய சார தாபீட மதனி லேறி *யீடேற
அகில நாலு மாராயும் இளையோனே
கனக பாவ னுகார பவள கோம ளாகார
கலப சாம ளாகார மயிலேறுங்
கடவு ளேக்ரு பாகார †கமல வேத னுகார
கருணை மேரு வேதேவர் பெருமாளே. (சகூ)

1002. அதல சேட னாராட அகில மேரு மீதாட
அபின காளி தானுட அவளோடன்
றதிர வீசி வாதாடும் விடையி லேறு வாராட
அருகு பூத வேதாளம் அவையாட
மதுர வாணி தானுட மலரில் வேத னாராட
மருவு வானு ளோராட மதியாட
வனச மாமி யாராட நெடிய மாம னாராட
மயிலு மாடி நீயாடி வரவேணும்
கதைவி டாத தோள்வீம னெதிர்கொள் வாளி யால்நீடு
கருத லார்கள் மாசேனை பொடியாகக்
கதறு காலி போய்மீள விஜயனேறு தேர்மீது
கனக வேத கோடூதி அலைமோதும்
உததி மீதி லேசாயு முலக மூடு சீபாத
உவண மூர்தி மாமாயன் மருகோனே

---

* ஈடேற - (உலகத்தார்) உய்ய. † கமல வேதன ஆகாரம் - இதய கமலத்திற் பொருந்திய ஞான சொரூபம்.

உதய தாம மார்பான ப்ரபுட தேவ மாராஜ
னுளமு மாட வாழ்தேவர் பெருமாளே. (ரு0)

1003. குருதிமூளை யூனுறு மலமருத தோல்மூடு
குடிசைகோழை மாசூறு குழிநீர்மேற்
குமிழிபோல நேராகி அழியுமாயை யாதார
குறடுபாறு நாய்கூளி பலகாகம்
பருகுகாய மேபேணி அறிவிலாம லேவீணில்
படியின்மூழ்கி யேபோது தளிர்வீசிப்
பரவுநாட காசார கிரியையாளர் காணுத
பரமஞான வீடேது புகல்வாயே
எரியின்மேனி நீறுடு பரமர்பாலில் வாழ்வான
இமயமாது மாசூலி தருபாலா
*எழுமையீறு காணுதர் முனிவரோடு வானுட
ரிசைகளோடு †பாராட மகிழ்வோனே
அரவினோடு மாமேரு மகரவாரி பூலோக
மதிரநாக மோரேழு பொடியாக
அலகைபூத மாகாளி சமரபூமி மீதாட
அசுரர்மாள வேலேவு பெருமாளே. (ருக)

தனதன தத்த தனதன தத்த தனதன தத்த தனதான.

1004. கருதியே மெத்த விடமெலாம் வைத்த கலகவா ளொத்த விழிமானூர்
கடினபோ கத்த புளகவா ருற்ற களபமார் செப்பு முகைமீதே
உருகியான் மெத்த அவசமே வுற்ற உரைகளே செப்பி அழியாதுன்
உபயபா தத்தி னருளையே செப்பு முதயஞா னத்தை அருள்வாயே
பருவரா லுற்று மடுவின்மீ துற்ற பகடுவாய் விட்ட மொழியாலே
பரிவினோ டுற்ற திகிரியே விட்ட பழையமாயற்கு மருகோனே
முருகுலா வுற்ற குழலிவே டிச்சி முகையின்மே வுற்ற க்ருபைவேளே
முருகனேபத்தாருகனேவெற்பு முரியவேல்தொட்ட பெருமாளே.

1005. கொலையிலே மெத்த விரகிலே கற்ற
குவளையோர் மைக்கண் விழிமானூர்

---

* எழுமை ஈறு காண் நாதர் - எழுவகைத் தோற்றத்தின் முடிவையுங்கண்டுணர்ந்த அகத்தியாதி எண்மர். † பாராட - பாராட்ட.

குழையிலே யெய்த்த நடையிலே நெய்த்த
குழலிலே பற்கள் தனிலேமா
முகையிலே யற்ப இடையிலே பத்ம
முகநிலா வட்டம் அதின்மீதே
முதுகிலே பொட்டு நுதலிலே தத்தை
மொழியிலே சித்தம் விடலாமோ
கலையனே உக்ர முருகனே துட்டர்
கலகனே மெத்த இளையோனே
கனகனே பித்தர் புதல்வனே மெச்சு
கடவுளே பச்சை மயிலோனே
உலகனே முத்தி முதல்வனே சித்தி
உடையனே விஷ்ணு மருகோனே
ஒருவனே செச்சை மருவுநேர் சித்ர
வுருவனே மிக்க பெருமாளே. (௫௬)

தனன தாத்தன தனன தாத்தன தனன தாத்தன தந்ததான.

1006. குடருநீர்க்கொழு மலமுமீத்தொருகுறைவிலாப்பலஎன்பினுலங்
கொடியநோய்க்கிடமெனவுநாட்டியகுடிலிலேற்றுயிரென்றுகூறும்
வடிவி லாப்புல மதனை நோக்கிய மறலி யாட்பொர வந்திடாமுன்
மதியுமூத்தனதடிகளேத்திடமறுவிலாப்பொருள் தந்திடாயோ
கடியகாட்டகமுறையும்வேட்டுவர்கருதொணுப்பரு *வெங்கையாகிக்
கழைசெய்தோட்குறமயிலைவேட்டுயர்களவினுற்புணர் கந்தவேளே
முடுகிமேற்பொரு மசுரரார்ப்பெழ முடியவேற்கொடு வென்றவீரா
முடிவிலாத்திரு வடிவைநோக்கிய முதியமூர்த்திகள் தம்பிரானே.

1007. பொதுவ தாய்த்தனி முதல தாய்ப்பக
விரவு போய்ப்புகல் கின்றவேதப்
பொருள தாய்ப்பொருள் முடிவ தாய்ப்பெரு
வெளிய தாய்ப்புதை வின்றியீறில்
கதிய தாய்க்கரு தரிய தாய்ப்பரு
கமுத மாய்ப்புலன் ஐந்துமாயக்
கரண மாய்த்தெனை மரண மாற்றிய
கருணை வார்த்தையி ருந்தவாறென்

---

* வெங்கை - வேங்கை.

உததி கூப்பிட நிருத ரார்ப்பெழ
உலகு போற்றிட *வெங்கலாப்
ஒருப ராக்ரம துரக மோட்டிய
வுரவ †கோக்கிரி நண்பவானோர்
முதல்வ பார்ப்பதி புதல்வ கார்த்திகை
முலைகள் தேக்கிட வுண்டவாழ்வே
முளரி பாற்கடல் சயில மேற்பயில்
முதிய மூர்த்திகள் தம்பிரானே. (ருரு)

தனதனனந் தான தனதனனந் தான
தனதனனந் தான தனதான.

1008. அகிலநறுஞ் சேறு ம்ருகமதமுந் தோயு
மசலமிரண் டாலும் இடைபோமென்
றடியில்விழுந் தாடு பரிபுரசெஞ் சீர
தபயமிடுங் கீதம் அமையாதே
நகமிசைசென் றூடி வனசரர்சந் தான
நவையறநின் றேனல் ‡விளைவாள்தன்
னளிதவிர்சிங் கார தனமுறுசிந் தூர
நமசரணென் றோத அருள்வாயே
§பகலிரவுண் டான இருவரும்வண் டாடு
பரிமளபங் கேரு கனுமாலும்
படிகநெடும் பார கடதடகெம் பீர
பணிமுகசெம் பால மணிமாலை
முகபடஞ்சி தூர கரியில்வருந் தேவு
முடியஅரன் தேவி யுடனாட
முழுதுலகுந் தாவி எழுகடல்மண் டூழி
முடிவினுமஞ் சாத பெருமாளே.(ருசு)

தனதனனந் தானந் தனதனனந் தானந்
தனதனனந் தானந் தனதான.

1009. கலகமதன் காதுங் கனமலரம் பாலுங்
களிமதுவண் டூதும் பயிலாலும்

---

*வெம் - விருப்பத்தைத் தருகின்ற. †கோ கிரிநண்ப - பூமியிலுள்ள மலைகளினிடத்து விருப்ப முள்ளவனே. ‡விளைவாள் - விளைவிப்பாள். § பகலிரவுண்டான இருவர் - சூரிய சந்திரர்.

கடலலையங் காலுங் கன*இரையொன் றாலுங்
கலைமதியங் காயும் வெயிலாலும்
இலகியசங் காளும் இனியவளன் பீனும்
எனதருமின் தானின் றிளையாதே
இருள்கெடமுன் தானின் றினமணிசெந் தார்தங்
கிருதனமுந் தோள்கொண் டணைவாயே
உலகைவளைந் தோடுங் கதிரவன்விண் பாலநின்
றுனதபயங் காவென் றுனைநாட
உரவிபவெஞ் சூரன் சிரமுடன்வன் தோளும்
உருவியுடன் போதும் ஒளிவேலா
அலகையுடன் பூதம் பலகவியும் பாடும்
அடைவுடனின் றாடும் பெரியோர்முன்
அறமுமறந் தோயும் அறிவு†நிரம் போதென்
றழகுடனன் றோதும் பெருமாளே.(ளஎ)

1010. குருதிசலந் தோலுங் குடலுடனென் பாலுங்
குலவியெழுங் கோலந் தனில்மாயக்
கொடுமையுடன் கோபங் கடுவிரகஞ் சேருங்
குணவுயிர்கொண் டேகும் படிகாலன்
கருதிநெடும் பாசங் கொடுவரநின் றாயுங்
கதறமறந் தேனென் றகலாமுன்
கமலமலர்ந் தேறுங் குகனெனவும் போதுன்
கருணைமகிழ்ந் தோதுங் கலைதாராய்
நிருதர்தளஞ் சூழும் பெரியநெடுஞ் சூரன்
நினைவுமழிந் தோடும் படிவேலால்
நிகரிலதம் பாரொன் றிமையவர்நெஞ் சால்நின்
நிலைதொழநின் றேமுன் பொருவீரா
பருதியுடன் சோமன் படியையிடந் தானும்
பரவவிடந் தானுண் டெழுபாரும்
பபமறநின் றாடும் பரமருளங் கூரும்
பழமறையன் றோதும் பெருமாளே.(ளஅ)

---

* இரை - ஒலி. †நிரம்ப ஓது என்று - நிரம்ப ஓது என்ன.

தனனு தனத்த தனனு தனத்த
தனனு தனத்த தனதான.

1011. கருவாய் வயிற்றி னுருவா யுதித்து
முருகாய் மனக்க வலையோடே
கலைநூல் பிதற்றி நடுவே கறுத்த
தலைபோய் வெளுத்தும் அறியாதே
இருபோது மற்றை யொருபோது மிட்ட
கனல்மூழ்கி மிக்க புனல்மூழ்கி
*இறவாத சுத்த மறையோர் துதிக்கு
மியல்போத கத்தை மொழிவாயே
அரு†மாத பத்த அமரா பதிக்கு
வழிமூடி விட்ட தனைமீள
அயிரா வதத்து விழியா யிரத்த
னுடனேபி டித்து முடியாதே
திருவான கற்ப தருநா டழித்து
விபுதேசர் சுற்றம் அவைகோலித்
திடமோ டரக்கர் கொடுபோ யடைத்த
சிறைமீள விட்ட பெருமாளே. (ருகூ)

தனதனன தாத்த தனதனன தாத்த
தனதனன தாத்த தனதான.

1012. இருவினைக ளீட்டு மிழவுபடு கூட்டை
யெடுமெடென வீட்டில் அனைவோரும்
இறுதியிடு காட்டி லழுதுதலை மாட்டி
லெரியளரி மூட்டி யிடுமாறு
கரியஇரு கோட்டு முரணெருமை மோட்டர்
கயிறிறுக மாட்டி யழையாமுன்
கனகமணி வாட்ட மருவுகழல் பூட்டு
கழலிணைகள் காட்டி யருள்வாயே
பருவமலை நாட்டு மருவுகிளி யோட்டு
பழையபுகுற வாட்டி மணவாளா

* இறவாத சுத்த மறையோர் - சித்தத்துவம் பெற்ற அகஸ்திய ராதியர்.
† ஆதபம் - ஒளி.

பகைஞர்படை வீட்டில் முதியகன லூட்டு
பகருநுதல் நாட்ட குமரேசா
அருமறைகள் கூட்டி யுரைசெய்தமிழ் பாட்டை
அடைவடைவு கேட்ட முருகோனே
அலைகடலி லீட்ட அவுணர்தமை யோட்டி
அமரர்சிறை மீட்ட பெருமாளே. (௬0)

1013. உறவின்முறை யோர்க்கு முறுதுயரம் வாய்த்து
வுளமுருகு தீர்த்தி வுடலூடே
உடலைமுடி வாக்கு நெடியதொரு காட்டி
லுயர்கனலை மூட்டி விடஆவி
மறலிமற மார்த்த கயிறுதனை வீக்கி
வலியினொடு தாக்கி வளையாமுன்
மனமுமுனி வேட்கை மிகவுமுன தாட்கள்
மகிழ்வியல்கொ டேத்த மதிதாராய்
பிறைநுதலி சேற்க ணமையரிவை வேட்கும்
வரையில்மற வோர்க்கு மகவாகப்
*பிறிதுருவில் வாய்த்து நிறைதினைகள் காத்த
பிடியினடி போற்று மணவாளா
அறுகுபிறை யாத்தி அலைசலமு மார்த்த
அடர்சடையி னூர்க்கும் அறிவீவாய்
அடரவரு போர்க்கை அசுரர்கிளை மாய்த்து
அமரர்சிறை மீட்ட பெருமாளே. (௬௧)

தனன தாத்தன தனன தாத்தன
தானு தானு தானு தானு தனதான.

1014. கவடு கோத்தெழு முவரி மாத்திறல்
காய்வேல் பாடே னுடேன் வீடா னதுகூடக்
கருணை கூர்ப்பன கழல்க ளார்ப்பன
கால்மேல் வீழேன் வீழ்வார் கால்மீ தினும்வீழேன்
தவிடி னூர்ப்பத மெனினு மேற்பவர்
தாழா தீயேன் வாழா தேசா வதுசாலத்

* பிறிதுருவில் - மான் வயிற்றில்.

தாமு மோக்ஷமு மினியெ னுக்கைச
தாவா மாறே நீதா னுதா புரிவாயே
கூவடு பார்த்தட வருக ராத்தலே
தூளா மாறே தானு நாரா யணனேநற்
றுணைவ பாற்கடல் வனிதை சேர்ப்பது
மூாய்மார் பாகோ பாலா காவா யெனவேகைக்
குவடு கூப்பிட வுவண மேற்கன
கோடு தாவா னேபோ லாள்வான் மருகோனே
குலிச பார்த்திப னுலகு காத்தருள்
கோவே தேவே வேளே வானோர் பெருமாளே. (௬உ)

1015. பருதி யாய்ப்பனி மதிய மாய்ப்படர்
பாராய் வானுப் நீர்தீ காலா யுடுசாலம்
பலவு மாய்ப்பல கிழமை யாய்ப்*பதி
னுலா றேழா மேனுளாயேழ் உலகாகிச்
சுருதி யாய்ச்சுரு திகளின் மேற்சுட
ராய்வே தாவாய் மாலாய் மேலே சிவமான
தொலைவி லாப்பொரு ளிருள்பு காக்கழல்
சூடா நாடா ஈடே றுதே சுழல்வேனோ
திருத ராட்டிர னுதவு நூற்றுவர்
சேனு டாள்வா னுளோர் மூவா றினில்வீழத்
திலக பார்த்தனு முலகு காத்தருள்
சீரா மாறே தேரூர் கோமான் மருகோனே
குருதி வேற்கர நிருத ராக்ஷத
கோபா நீபா கூதா ளாமா மயில்வீரா
குலிச பார்த்திப னுலகு காத்தருள்
கோவே தேவே வேளே வானோர் பெருமாளே. (௬௩)

1016. முதலி யாக்கையு மிளமை நீத்தற
மூவா தாரா காவா தாரா எனஞாலம்

---

* பதினுல் ஆறு எழ் ஆம் மேல் நாள் - உஎ-நக்ஷத்திரம்.

முறையி டாப்படு பறைக ளார்த்தெழ
மூடா வீடு டேகேள் கோகோ எனநோவ
மதலை கூப்பிட மனைவி கூப்பிட
மாதா மோதா வீழா வாழ்வே யெனமாய
மறலி யூர்ப்புகு மரண யாத்திரை
வாரா வானுள் போநாம் நீமீள் எனவேணும்
புதல ருப்புன எயினர் கூக்குரல்
போகா நாடார் பாரா வாரார் அசுரோடப்
பொருது தாக்கிய வயப ராக்ரம
பூபா லாநீ பாபா லாதா தைபூமோதும்
குதலை வாய்க்குரு பரச டாக்ஷர
கோடா ரூபா ரூபா பாரீ சதவேள்விக்
குலிச பார்த்திப னுலகு காத்தருள்
கோவே தேவே வேளே வானோர் பெருமாளே. (௬௪)

1017. வருக வீட்டெனும் விரகர் நேத்திரம்
வாளோ வேலோ சேலோ மானோ எனுமாதர்
மனது போற்கரு கினகு வாற்குழல்
வானோ கானோ மாயா மாயோன் வடிவேயோ
பருகு பாற்கடல் முருகு தேக்கிய
பாலோ தேனோ பாகோ வானோர் அமுதேயோ
பவள வாய்ப்பனி மொழியெ னுக்கவி
பாடா நாயே னீடே றுதே யொழிவேனோ
அருகு பார்ப்பதி யுருகி நோக்கவொ
ரால்கீழ் வாழ்வார் வாழ்வே கோகோ வெனவுகி
அவுணர் கூப்பிட வுததி தீப்பட
ஆகா சூரா போகா தேமீள் எனவோடிக்
குருகு பேர்க்கிரி யுருவ வோச்சிய
கூர்வே லாலே யோர்வே ளாலே அமராடிக்
குலிச பார்த்திப னுலகு காத்தருள்
கோவே தேவே வேளே வானோர் பெருமாளே. (௬௫)

1018. மறலி போற்சில நயன வேற்கொடு
மாயா தோயா வேயார் தோளார் மறையோதும்

வகையு மார்க்கமு மறமு மாய்த்திடு
மாறு ராயா தேபோ மாறு திடதீர
விறலு மேற்பொலி அறிவு மாக்கமும்
வேறாய் நீரே ருதோர் மேடாய் வினையூடே
விழுவி னூற்களை யெழும தாற்பெரு
வீரா பாராய் வீணே மேவா தெனையாளாய்
மறலி சாய்த்தவ ரிறைப ராக்ரம
மால்கா ணாதே மாதோ டேவாழ் பவர்சேயே
மறுவி லாத்திரு வடிக *ணாட்டொறும்
வாயார் நாவால் மாறு தேயோ தினர்வாழ்வே
குறவர் காற்புன அரிவை தோட்கன
கோடார் மார்பா கூர்வே லாலே அசுரேசர்
குலைய மாக்கட லதனி லோட்டிய
கோவே தேவே வேளே வானோர் பெருமாளே. (கூகூ)

தானந் தனதன தானந் தனதன
தானந் தனதன தனதான.

1019. ஊனுந் தசையுடல் தானென் பதுவழி
ஊருங் கருவழி யொருகோடி
ஓதும் பலகலை கீதஞ் சகலமு
மோரும் படியுன தருள்பாடி
நானுன் திருவடி பேணும் படியிரு
போதுங் கருணையில் மறவாதுன்
நாமம் புகழ்பவர் பாதந் தொழஇனி
நாடும் படியருள் புரிவாயே
கானுந் திகழ்கதி ரோனுஞ் சசியொடு
காலங் களு†நடை யுடையோனும்
காருங் கடல்வரை நீருந் தருகயி
லாயன் கழல்தொழும் இமையோரும்
வானிந் திரனெடு மாலும் பிரமனும்
வாழும் படிவிடும் வடிவேலா

* நாட்டொறும் - நாடோறும். † நடையுடையோன் - காற்று.

மாயம் பலபுரி சூரன் பொடிபட
வாள்கொண் டமர்செய்த பெருமாளே. (௬௭)

1020. தீயும் பவனமு நீருந் தரணியும்
வானுஞ் செறிதரு பசுபாசத்
தேகந் தனைநிலை யேயொன் றிருவினை
தீருந் திறல்வினை யறியாதே
ஓயும் படியறு நூறும் பதினறழ்
நூறும் பதினிரு பதுநூறும்
ஓடுஞ் சிறுவுயிர் மீளும் படிநல
யோகம் புரிவது கிடையாதோ
வேயுங் கணியும்வி ளாவும் படுபுன
மேவுஞ் சிறுமிதன் மணவாளா
மீனம் படுகட லேழுந் தழல்பட
*வேதங் கதறிய வொருநாலு
வாயுங் குலகிரி பாலுந் தளைபட
மாகந் தரமதில் மறைசூரன்
மார்புந் துணையுறு தோளுந் துணிபட
வாள்கொண் டமர்செய்த பெருமாளே. (௬௮)

1021. வாதந் தலைவலி சூலம் பெருவயி
ருகும் பிணியிவை யணுகாதே
மாயம் பொதிதரு காயந் தனின்மிசை
வாழுங் கருவழி மருவாதே
ஓதம் பெறுகடல் மோதுந் திரையது
போலும் பிறவியில் உழலாதே
ஓதும் பலஅடி யாருங் கதிபெற
யானுன் கழலிணை பெறுவேனே
கீதம் புகழிசை நாதங் கனிவொடு
வேதங் கிளர்தர மொழிவார்தம்
கேடின் பெருவலி மாளும் படியவ
ரோடுங் கெழுமுதல் உடையோனே

* வேதங் கதறிய ஒருநாலுவாய் - பிரமன்.

வேதந் தொழுதிரு மாலும் பிரமனு
மேவும் பதமுடை   விறல்வீரா
மேல்வந் தெதிர்பொரு சூரன் பொடிபட
வேல்கொண் டமர்செய்த   பெருமாளே. (௬௯)

தனதன தானத் தனதன தானத்
தனதன தானத்   தனதான.

1022. கருமய லேறிப் பெருகிய காமக்
கடலினில் மூழ்கித்   துயராலே
கயல்விழி யாரைப் பொருளென நாடிக்
கழியும நாளிற்   கடைநாளே
எருமையி லேறித் தருமனும் வாவுற்
றிறுகிய பாசக்   கயிறாலே
எனவளை யாமற் றுணைநினை வேனுக்
கியலிசை பாடத்   தரவேணும்
திருமயில் சேர்போற் புயனென வாடத்
தெரியல னோடப்   பொரும்வீரா
செகதல மீதிற் பகர்தமிழ் பாடற்
செழுமறை சேர்போற்   புயநாதா
பொருமயி லேறிக் கிரிபொடி யாகப்
புவியது சூழத்   திரிவோனே
புனமக ளாரைக் கனதன மார்பிற்
புணரும்வி நோதப்   பெருமாளே. (௭௦)

1023. குடலிடை தீதுற் றிடையிடை பீறிக்
குலவிய தோலத்   தியிலூடே
குருதியி லேசுக் கிலமது கூடிக்
குவலயம் வானப்   பெரிகாலாய்
உடலெழு மாயப் பிறவியி லாவித்
துறுபிணி நோயுற்   றுழலாதே
உரையடி யேனுக் கொளிமிகு நீபத்
துனதிரு தாளைத்   தரவேணும்
கடலிடை சூரப் படைபொடி யாகக்
கருதல ரோடப்   பொரும்வேலா

கதிர்விடு வேலைக் கதிரினில் மேவிக்
கலைபல தேர்முத் தமிழ்நாடா
சடையினர் நாடப் படர்மலை யோடித்
தனிவிளை யாடித் திரிவோனே
தனிமட மானைப் பரிவுட னாத்
தழுவும்வி னோதப் பெருமாளே. (எக)

தனதன தனதனந் தனதன தனதனந்
தனதன தனதனந் தனதான.

1024. கரவுசேர் மகளிர்குங் குமபயோ தரதனங்
களினரு துயில்வதுஞ் சரிபேசுங்
கரசரோ ருகநகம் படவிடாய் தணிவதுங்
கமலநா பியின்முயங் கியவாழ்வும்
அரவுபோ லிடைபடிந் திரவெலா முழுகுமின்
பநலமகோ ததிநலம் பெறுமாறும்
அதரபா னமுதமுந் தவிரவே மவுனபஞ்
சரமனோ லயசுகந் தருவாயே
பரவுமா யிரமுகங் கொடுதிசா முகதலம்
படர்பகீ ரதிவிதம் பெறஆடல்
பயில்பணா வனமுகந் தகுணமா சுணகணம்
பனிநிலா வுமிழுமம் புலிதாளி
குரவுகூ விளமரும் பிதழிதா தகிநெடுங்
குடிலவே ணியிலணிந் தவராகங்
குழையஆ தரவுடன் தழுவுநா யகிதருங்
குமரனே யமரர்தம் பெருமாளே. (எஉ)

1025. வடிவவேல் தனைவெகுண் டினைஞரா வியைவளைந்
தமர்செய்வாள் விழியர்நெஞ் சினில்மாயம்
வளரமால் தனைமிகுந் தவர்கள்போ லளவிவந்
தணுகுமா நிதிகவர்ந் திடுமாதர்
அடியைநே ரிடைதனந் துவளவே துயில்பொருந்
தமளிதோய் பவர்வசஞ் சுழலாதே
தொலைவிலா இயல்தெரிந் தவலமா னதுகடந்
துனதுதாள் தொழமனந் தருவாயே

படியெலா முடியநின் றருளுமா லுதவுபங்
கயனுநான் மறையுமும் பரும்வாழப்
பரவையூ டெழுவிடம் பருகிநீள் பவுரிகொண்
டலகையோ டெரிபயின் றெருதேறிக்
கொடியவா ளரவிளம் பிறையினோ டலைசலங்
குவளைசேர் சடையர்தந் திருமேனி
குழையஆ தரவுடன் தழுவுநா யகிதருங்
குமரனே யமரர்தம் பெருமாளே. (எஙு)

தனன தனன தனன தனன தனன தனன தனதான.

1026. துயர மறுநின் வறுமை தொலையு மொழியு மமிர்த சுரபானம்
சுரபி குளிகை யெளிது பெறுக துவளு மெமது பசிதீரத்
தயிரு மமுது மமையு மிடுக சவடி கடக நெளிகாறை
தருக தகடொ டுறுக எனுமி விரகு தவிர்வ தொருநாளே
உபரு நிகரில் சிகரி மிடறு முடலு மவுணர் நெடுமார்பும்
உருவ மகர முகர திமிர வுததி யுதரம் அதுபீற
அபரு மமரர் சரண நிகள முறிய எறியும் அயில்வீரா
அறிவு முரமு மறமு நிறமு மழகு முடைய பெருமாளே. (எச)

1027. பணிகள் பணமு மணிகொள் துகில்கள் பழைய அடிமை யொடுமாதும்
பகரி லொருவர் வருக அரிய பயண மதனில் உயிர்போகக்
குணமு மனமு முடைய கிளைஞர் குறுகி விறகில் உடல்போடாக்
கொடுமை யிடுமு னடிமை யடிகள் குளிர மொழிவ தருள்வாயே
இணையி லருணை பழநி கிழவ இளைய இறைவ முருகோனே
எயினர் வயினின் முபலு மயிலை யிருகை தொழுது புணர்மார்பா
அணியொ டமரர் பணிய அசுரர் அடைய மடிய விடும்வேலா
அறிவு முரமு மறமு நிறமு மழகு முடைய பெருமாளே. (எரு)

1028. குருதி யொழுகி யழுகு மவல குடிலை யினிது புகலாமே
குலவு மினிய கலவி மகளிர் கொடிய கடிய விழியாலே
கருது மெனது விரக முழுது கலக மறவி அழியாமுன்
கனக மயிலி னழகு பொழிய கருணை மருவி வரவேணும்
பரிதி சுழல மருவு கிரியை பகிர எரிசெய் பணிவேலா
பணில வுததி யதனி லசுரர் பதியை முடுக வரும்வீரா

இரதி பதியை யெரிசெய் தருளு மிறைவர் குமர முருகோனே
இலகு கமல முகமு மழகு மெழுத வரிய பெருமாளே. (எசு)

தந்ததனன தந்ததனன தந்ததனன தனதான.

1029. மைந்த ரினிய தந்தை மனைவி மண்டி யலறி மதிமாய
வஞ்ச விழிகள் விஞ்சு மறலி வன்கை யதனில் உறுபாசந்
தந்து வளைய புந்தி யறிவு தங்கல் குலைய உயிர்போமுன்
தம்ப முனது செம்பொ னடிகள் தந்து கருணை புரிவாயே
மந்தி குதிகொ ளந்தண் வரையில் மங்கை மருவு மணவாளா
மண்டு மசுரர் தண்ட முடைய அண்டர் பரவ மலைவோனே
இந்து நுதலு மந்த முகமு மென்று மினிய மடவார்தம்
இன்பம் விளைய அன்பி னணையு மென்று மிளைய பெருமாளே.(எஎ)

தனதன தனதன தத்தத் தத்தத் தாந்தாந் தனதான.

1030. சுடரொளி கதிரவ னுற்றுப் பற்றிச் சூழ்ந்தோங் கிடபோரிற்
றுயரிரு வினைபல சுற்றப் பட்டுச் சோர்ந்தோய்ந் திடநாறுங்
கடுகென எடுமெனு டற்பற் றற்றுக் கான்போந் துறவோருங்
கனலிடை விதியிடு தத்துக்கத்தைக் காய்ந்தாண் டருளாயோ
தடமுடை வயிரவர் தற்கித் தொக்கத் தாங்தோய்ந் திருபாலும்
தமருக வொலிசவு தத்திற் றத்தத் தாழ்ந்தூர்ந் திடநாகம்
படிநெடி யவர்கர மொத்தக் கெத்துப் பாய்ந்தாய்ந் துயர்கானம்
பயில்பவர் புதல்வகு றத்தத் தைக்குப் பாங்காம் பெருமாளே.

தானா தானா தானா தானா தானா தானத் தனதான.

1031. ஊனே தானா யோயா நோயா லூசா டேசற் குடில்பேணு
ஓதா மோதா வாதா காதே லோகா சாரத் துளம்வேறாய்
நானே நீயாய் நீயே நானாய் நானா வேதப் பொருளாலும்
நாடா வீடா யீடே றாதே நாயேன் மாயக் கடவேனோ
வானே காலே தீயே நீரே பாரே பாருக் குரியோனே
மாயாமானேகோனேமானார்வாழ்வே கோழிக் கொடியோனே
தேனே தேனீள் கானா றாய்வீழ் தேசார் சாரற் கிரியோனே
சேயே வேளே பூவே கோவே தேவே தேவப் பெருமாளே.

1032. சாவா மூவா வேளே போல்வாய் தாளா வேனுக் கருள்கூருந்
தாதா வேணா தாவே கோவே சார்பானூர்கட் குயிர்போல்வாய்

ஏவால் மாலே போல்வாய் காரே போல்வா யீதற் கெனே யாள்கென்
றேயா பாடா வாழ்வோர் பாலே யான்வீ ணேகத் திடலாமோ
பாவா நாவாய் வாணீ சார்வார் பாரா வாரத் தூரகேசப்
பாய்மீ தேசாய் வார்கா ணுதே பாதா ளாழத் துறுபாதச்
சேவா மாவூர் கோமான் வாழ்வே சீமா னேசெச் சையமார்பா
சேயே வேளே பூவே கோவே தேவே தேவப் பெருமாளே.

1033. *தாமா †தாமா லாபா லோகா தாரா தாரத் தரணீசா
தானு சாரோ பாவா பாவோ நாசா பாசத் தயராத
‡யாமா யாமா தேசா ரூடா யாரா யாபத் தெனதாவி
யாமா காவாய் தீயே னீர்வா யாதே யீமத் துகலாமோ
§காமா ‖காமா தீனு ¶நீணு காவாய் காளக் கிரியாய்கங்
காளா லீலா பாலா நீபா *காமா மோதக் குறமானின்
†தேமார் தேமா காமீ பாகீ தேசா தேசத் தவசோதுஞ்
சேயேவேளேபூவே கோவேதேவேதேவப் பெருமாளே.

1034. நாரா லேதோல் நீரா லேயாம் நானு வாசற் குடிலூடே
ஞாதா வாயே வாழ்கா லேகாய் நாய்பேய் சூழ்கைக்கிடமாமுன்
தாரா ராரதோ வீரா ரூனே சார்வா ஞேர்நற் பெருவாழ்வே
தாழா தேநா யேனு வாலே தாள்பா டாண்மைத் திறல்தாராய்
பாரே ழோர்தா ளாலே யாள்வோர் பாவார் வேதத் தயனும்
பாழூ டேவா னூடே பாரூ டேயூர் பாதத் தினைநாடாச்
சீரார் மாதோ டேவாழ் வார்நீள் சேவூர் வார்பொற் சடையீசர்
சேயே வேளே பூவே கோவே தேவே தேவப் பெருமாளே.()

1035. மாதா வோடே மாமா னுனோர் மாதோடேமைத் துனமாரும்
மாறு னர்போ னீள்தீ யூடே மாயா மோகக் குடில்போடாப்

---

* தாமா - மாலையை யுடையவனே. † தாம ஆலாபா - சுக சம்பாஷணை யுள்ளோனே. தாமம் - சுகம், ஆலாபம் - சம்பாஷணை. ‡ யாமா யாமா தேசார் - தெற்கிலுள்ள யமபுரியோர். யாமம் - தெற்கு. § காமா - அன்பனே.

‖ காம ஆதீனு - அன்பர்கள் இச்சிப்பதை அளிப்பவனே. ¶ நீள் நாக வாய் காளக் கிரியாய்-நாகாசலத்தில் வீற்றிருப்பவனே.

* காம ஆமோத - மிகுந்த விருப்பமுள்ள. † தேம் ஆர் தே மா காமீ - தேன் கலந்த இனிய தினைமாவின் விருப்பனே.

போதா நீரு டேபோய் மூழ்கா விழ்கா வேதைக் குயிர்போமுன்
போதா காரா பாராய் சீரார் போதார் பாதத் தருள்தாராய்
வேதா வோடே மாலா னூர்மேல் வானோர் மேனிப் பயமீள
வே*தா னோர்மே லாகா தேயோர் வேலால் வேதித் திடும்வீரா
தீதார் தீயார் தீயூ டேமூள் சேரா சேதித் திடுவோர்தஞ்
சேயே வேளே பூவே கோவே தேவே தேவப் பெருமாளே.()

1036. வாராய்பேதாய் கேளாய்நீ† தாய்மானூர்மோகத் துடனுசை
மாசூ டாடா ‡ஊடே பாராய் மாறு ஞானச் சுடர்தா§னின்
||றூரா யாதே யாராய் பேறும் ஆறு வேதப் பொருள்காணென்
றுள்வாய் நீதா னுதா பார்மீ தார்வே றுள்கைக் குரியார்தாம்
தோரா வானோர் சேனு தாரா சூரா சாரற் புனமாது
தோள்தோய் தோளீ சாரு மாசூர் தூளாய் வீழச்சிறுதாரைச்
சீரா வாலே வாளா லேவே லாலே சேதித் திடும்வீரா
சேயே வேளே பூவே கோவே தேவே தேவப் பெருமாளே.()

தான தான தானன தானத் தனதான.

1037. காதி மோதி வாதாடு நூல்கற் றிடுவோரும்
காசு தேடி யீயாமல் வாழப் பெறுவோரும்
மாது பாகர் வாழ்வே யெனுநெக் குருகாரும்
மாறி லாத மாகால னூர்புக் கலைவாரே
நாத ரூப மாநாத ராகத் துறைவோனே
நாக லோக மீரேழு பாருக் குரியோனே
தீதி லாத வேல்வீர சேவற் கொடியோனே
தேவ தேவ தேவாதி தேவப் பெருமாளே.(அரு)

1038. கூறு மார வேளார வாரக் கடலாலே
கோப மீது மாறுத கானக் குயிலாலே
மாறு போலு மாதாவின் வாய்மைப் பகையாலே
மாது போத மாலாகி வாடத் தகுமோதான்

---

* தானோர் - தானவர், அசுரர். † தாய் - தாவி. ‡ ஊடே - உள்ளே. § நின்று - மனம் நிலைத்து. || ஆராயாதே ஆராய் - மற்றப்பொருள்களை ஆராய்வதுபோல் ஆராயாது அறிவால் ஆராய்.

ஏறு தோகை மீதேறி யாலித் திடும்வீரா
ஏழு லோகம் வாழ்வான சேவற் கொடியோனே
சீறு சூரர் நீறுக மோதிப் பொரும்வேலா
தேவ தேவ தேவாதி தேவப் பெருமாளே. (அசு)

1039. பேர வாவ றுவாய்மை பேசற் கறியாமே
பேதை மாத ராரோடு கூடிப் பிணிமேவா
ஆர வார மாறுத நூல்கற் றடிநாயேன்
ஆவி சாவி யாகாமல் நீசற் றருள்வாயே
சூர சூர சூராதி சூரர்க் கரியோனே
தோகை யாகு மாரா கிராதக் கொடிகேள்வா
தீர தீர தீராதி தீரப் பெரியோனே
தேவ தேவ தேவாதி தேவப் பெருமாளே. (அஎ)

தானதன தத்த தானதன தத்த தானதன தத்த தனதான.

1040. ஏடுமல ருற்ற ஆடல்மதனுக்கு மேவதுபழிக்கும்விழியாலே
ஏதையும ழிக்கு மாதர்தம யக்கி லேமருவி மெத்த மருளாகி
நாடுநகர் மிக்க வீடுதன மக்கள் நாரியர்கள் சுற்றம் இவைபேணு
ஞானவுணர் வற்று நானெழுபி றப்பும் நாடிநரகத்தில்விழலாமோ
ஆடுமர வத்தை யோடியுடல் கொத்தி யாடுமொருபச்சைமயில்வீரா
ஆரணமு ரைக்கு மோனகவி டத்தில்ஆறுமுயநிற்குமுருகோனே
வேடுவர்பு னத்தில் நீடுமித ணத்தில் மேவியகு றத்தி மணவாளா
மேலசுர ரிட்ட தேவர்சிறை வெட்டி மீளவிடு வித்தபெருமாளே.

1041. சீதமலம் வெப்பு வாதமிகுபித்த மானபிணிசுற்றி யுடலூடே
சேருமுயிர் தப்பி யேகும்வண மிக்க தீதுவிளைவிக்க வருபோதில்
தாதையொடு மக்கள் நீதியொடு துக்கசாகரமதற்குள் அழியாமுன்
தாரணி தனக்கு ளாரணமுரைத்த தாள்தாநினைத்து வரவேணும்
மாதர்மய லுற்று வாடவடிவுற்று மாமயிலில் நித்தம் வருவோனே
மாலுமயனெப்பி லாதபடிபற்றி மாலுழலுமற்ற மறையோர்முன்
வேதமொழி வித்தை யோதியறி வித்த நாதவிறல்மிக்க இகல்வேலா
மேலசுர ரிட்ட தேவர்சிறை வெட்டி மீளவிடு வித்தபெருமாளே.

1042. தோடுபொரு மைக்க ணுட்வடிவுற்ற தோர்தனமசைத்து இளைஞோர்தம்
தோள்வலிமனத்துவாள்வலியுழக்குதோகையர்மயக்கில் உழலாதே

பாடலீசை மிக்க ஆடல்கொடுபத்தி யோடுநினைபத்தர் பெருவாழ்வே
பாவவினை யற்று ஞமஙினை புத்தி பாரிலருள் கைக்கு வரவேணும்
ஆடலழ கொக்க ஆடுமயி லெற்றி ஆண்மையுட னிற்கு முருகோனே
ஆதியரனுக்குவேதமொழி முற்றியார்வம்விளைவித்த அறிவோனே
வேடைமய லுற்று வேடர்மக ளுக்கு வேளையெனநிற்கும் விறல்வீரா
மேலசுர ரிட்ட தேவர்சிறை வெட்டி மீளவிடுவித்த பெருமாளே.

1043. தோதகமிகுத்தபூதமருள்பக்கசூலைவலிவெப்பு மதநீர்தோய்
சூழ்பெருவயிற்றுநோயிருமல்குற்றுசோகைபலகுட்டம் அவைதீரா
வாதமொடு பித்த மூலமுடன் மற்று மாயபிணி சற்றும் அணுகாதே
வாடுமெனை முத்தி நீடியப தத்தில் வாழமிகவைத்து அருள்வாயே
காதல்மிக வுற்று மாதினைவி ளைத்த கானககு றத்தி மணவாளா
காசினிய னைத்து மோடியள விட்ட கால்நெடிய பச்சை மயில்வீரா
வேதமொழிமெத்த வோதிவருபத்தர்வேதனைதவிர்க்கு முருகோனே
மேலசுர ரிட்ட தேவர்சிறை வெட்டி மீளவிடு வித்த பெருமாளே.

தனதனன தானதத்த தனதனன தானதத்த
தனதனன தானதத்த தனதான.

1044. நடையுடையி லேயுருக்கி நெடியதெரு வீதியிற்குள்
நயனமத னல்மருட்டி வருவாரை
நணுகிமய லேவிளைத்து முகையைவிலை கூறிவிற்று
லளிதமுட னேபசப்பி யுறவாடி
வடிவதிக வீடுபுக்கு மலரணையின் மீதிருத்தி
மதன னுடை யாகமத்தின் அடைவாக
மருவியுள மேயுருக்கி நிதியமுள தேபறிக்கும்
வனிதையர்க ளாசைபற்றி யுழல்வேனோ
இடையர்மனை தோறுநித்த முறிதயிர்நெய் பால்குடிக்க
இருகையுற வேபிடித்து உரலோடே
இறுகிடஅ சோதைகட்ட அழுதிடுகோ பாலக்ருஷ்ண
னியல்மருக னேகுறத்தி மணவாளா
அடலெழுது மேடுமெத்த வருபுனலி லேறவிட்டு
அரியதமிழ் வாதுவெற்றி கொளும்வேலா
அவுணர்குலம் வேறறுத்து அப்பமென வோலமிட்ட
அமரர்சிறை மீளவிட்ட பெருமாளே. (கூஉ)

1045. மடலவிழ்ச ரோருகத்து முகிழ்நகைபி லேவளைத்து
மதசுகப்ர தாபசித்ர முகையாலே
மலரமளி மீதணைத்து விளையுமமு தாதரத்தை
மனமகிழ வேயளித்து மறவாதே
உடலுயிர தாயிருக்க உனதெனதெ னுமறிக்கை
ஒருபொழுதொ ணாதுசற்றும் எனவேதான்
உரைசெய்மட வாரளித்த கலவிதரு போதகத்தை
யொழியவொரு போதகத்தை யருள்வாயே
தடமகுட நாகரத்ந படநெளிய ஆடுபத்ம
சரணயுக மாயனுக்கு மருகோனே
சரவணமி தேயுதித்த குமரமுரு கேசசக்ர
சயிலம்வல மாய்நடத்து மயில்வீரா
அடல்மருவு வேல்கரத்தி லழகுபெற வேயிருத்தும்
அறுமுகவ ஞானதத்வ நெறிவாழ்வே
அசுரர்குல வேரைவெட்டி அபயமென வோலமிட்ட
அமரர்சிறை மீளவிட்ட பெருமாளே. (கூ௩)

தானதான தனத்தந் தானதான தனத்தந்
தானதான தனத்தந் தனதான.

1046. காதிலோலை கிழிக்குங் காமபாண விழிக்குங்
கானயாழின் மொழிக்கும் பொதுமாதர்
காணொணாத இடைக்கும் பூணுலாவு முகைக்குங்
காதில்நீடு குழைக்கும் புதிதாய
கோதிலாத கருப்பஞ் சாறுபோல ருசிக்குங்
கோவைவாய முதுக்குந் தணியாமல்
*கூருவேனொ ருவர்க்குந் தேடொணாத தொரர்த்தங்
கூடுமாறொ ருசற்றுங் கருதாயோ
பூதிபூஷ ணர்கற்பின் பேதைபாகர் துதிக்கும்
போததேசி கசக்ரந் தவறாதே
போகபூமி புரக்குந் த்யாகமோக குறப்பெண்
போதஆத ரம்வைக்கும் புயவீரா
சோதிவேலை யெடுத்தன் றோதவேலை யில்நிற்குஞ்
சூததாரு வும்வெற்பும் பொருகோவே

* கூர்தல் - உள்ளது மிகுதல்.

சூர்சேனை யனைத்துந் தூளியாக நடிக்குந்
தோகைவாசி நடத்தும் பெருமாளே. (௯௪)

1047. காருலாவு குழற்குங் கூரிதான விழிக்குங்
காதல்பேணு நுதற்குங் கதிர்போலுங்
காவிசேர் பவளத்தின் கோவைவாயி தழுக்குங்
காசுபூணு முலைக்குங் கதிசேரா
நேரிதான இடைக்குஞ் சீதவார நகைக்கும்
நேரிலாத துடைக்குஞ் சதிபாடும்
நீதமான அடிக்கும் மாலுருத படிக்குன்
னேயமோடு துதிக்கும் படிபாராய்
பாரமேரு வளைக்கும் பாணியார்ச டையிற்செம்
பாதிசோம னெருக்கும் புனைவார்தம்
பாலகாள னநித்தம் பாடுநாவ லர்துக்கம்
பாவநாச மறுத்துன் பதமீவாய்
சோரிவாரி யிடச்சென் றேறியோடி யழற்கண்
சூலகாளி நடிக்கும் படிவேலாற்
சூர்சேனை தனைக்கொன் றூரவார மிகுத்தெண்
தோகைவாசி நடத்தும் பெருமாளே. (௯௫)

தனதன தத்த தந்த தனதன தத்த தந்த
தனதன தத்த தந்த தனதான.

1048. குடமென வொத்தகொங்கைகுயில்மொழியொத்தஇன்சொல்
குறமகள் வைத்த நண்பை நினைவோனே
வடவரை யுற்று றைந்த மகதேவர் பெற்ற கந்த
மதசல முற்ற தந்தி யிளையோனே
இடமுடன் வைத்த சிந்தை யினைவற முத்தி தந்து
இசையறி வித்து வந்து எனையாள்வாய்
தடவரை வெற்பி னின்று சரவண முற்றெ ழுந்து
சமர்கள வெற்றி கொண்ட பெருமாளே. (௯௬)

1049. மடவிய ரெச்சி லுண்டு கையில்முத லைக்க ளைந்து
மறுமைத னிற்சு ழன்று வடிவான

சடமிக வற்றி நொந்து கலவிசெ யத்து ணிந்து
தளர்வுறு தற்கு முந்தி யெனையாள்வாய்
படவர விற்சி றந்த இடமிதெ னத்து யின்ற
பசுமுகி லுக்கு கந்த மருகோனே
குடமுனி கற்க வன்று தமிழ்செவி யிற்ப கர்ந்த
குமரகு றத்தி நம்பு பெருமாளே. (கஎ)

தனந்த தானந் தந்தன தனதன தனதான.

1050. இருந்த வீடுங் கொஞ்சிய சிறுவரும் உறுகேளும்
இசைந்த வூரும் பெண்டிரு மிளமையும் வளமேவும்
விரிந்த நாடுங் குன்றமு நிலையென மகிழாதே
விளங்கு தீபங் கொண்டுனை வழிபட அருள்வாயே
குருந்தி லேறுங் கொண்டலின் வடிவினன் மருகோனே
குரங்கு லாவுங் குன்றுறை குறமகள் மணவாளா
திருந்த வேதந் தண்டமிழ் தெரிதரு புலவோனே
சிவந்த காலுந் தண்டையு மழகிய பெருமாளே. (கூஅ)

1051. கலந்த மாதுங் கண்களி யுறவரு புதல்வோருங்
கலங்கி டாரென் றின்பமு றுலகிடை கவிமேவி
உலந்த காயங் கொண்டுள முறுதுயர் உடன்மேவா
துகந்த பாதந் தந்துனை யுரைசெய அருள்வாயே
மலர்ந்த பூவின் மங்கையை மருவரி மருகோனே
மறஞ்செய் வார்தம் வஞ்சியை மருவிய மணவாளா
சிலம்பி னோடுங் கிண்கிணி திசைதொறும் ஒலிவீசச்
சிவந்த காலுந் தண்டையு மழகிய பெருமாளே. (கூகூ)

தனந்த தானந் தன்தன தானன தனதான

1052. இசைந்த ஏறுங் கரியுரி போர்வையும் எழில்நீறும்
இலங்கு நூலும் புலியத ளாடையு மழுமானும்
அசைந்த தோடுஞ் சிரமணி மாலையு முடிமீதே
அணிந்த ஈசன் பரிவுடன் மேவிய குருநாதா
*உசந்த சூரன் கிளையுடன் வேரற முனிவோனே
உகந்த பாசங் கயிறொடு தூதுவர் நலியாதே

* உசந்த - உயர்ந்த.

*அசந்த போதென் துயர்கெட மாமயில் வரவேணும்
அமைந்த வேலும் புயமிசை மேவிய பெருமாளே. (௧௦௦)

தனனதன தனனதன தந்தந்த தத்ததன
தனனதன தனனதன தந்தந்த தத்ததன
தனனதன தனனதன தந்தந்த தத்ததன தத்ததன தான.

1053. அகரமுத லெனவுரைசெய்†ஐம்பந்தொ ரக்ஷரமும்
அகிலகலை களும்வெகுவி தங்கொண்ட தத்துவமும்
அபரிமித சுருதியு மடங்குந்த னிப்பொருளை
எப்பொருளு மாய
அறிவையறி பவரறியும் இன்பந்த னைத்துரிய
முடிவைஅடி நடுமுடிவில் துங்கந்த னைச்சிறிய
அணுவையணு வினின்மலமு நெஞ்சுங்கு ணத்ரயமும்
அற்றதொரு காலம்
நிகழும்வடி வினைமுடிவி லொன்றென்றி ருப்பதனை
நிறைவுகுறை வொழிவறநி றைந்தெங்கு நிற்பதனை
நிகர்பகர அரியதைவி சும்பின்பு ரத்ரயமெ
ரித்தபெரு மானும்
நிருபகுரு பரகுமர என்றென்று பத்திகொடு
பரவஅரு ளியமவுன மந்த்ரந்த னைப்பழைய
நினதுவழி யடிமையும்வி ளங்கும்ப டிக்கினிது
ணர்த்தியருள் வாயே
தகுதகுகு தகுதகுகு தந்தந்த குத்தகுகு
டிகுடிகுகு டிகுடிகுகு டிண்டிண்டி குக்குடிகு
தகுதகெண கெணசெகுத தந்தந்த ரித்தகுத
தத்ததகு தீதோ
தனதனன தனதனன தந்தந்த னத்ததன
டுடுடுடு டுடுடுடு டுண்டுண்டு டுட்டுடுடு
டிரரர ரிரிரிரிரி யென்றென்றி டக்கையுமு
டுக்கையுமி யாவும்

---

* அசந்த - அயர்ந்த. † ஐம்பந்தொரு - ஐம்பத்தொரு.

மொகுமொகென அதிரமுதி ரண்டம்பி ளக்கிமிர்
அலகைகர ணமிடவுல கெங்கும்ப்ர மிக்கநட
முடுகுபயி ரவர்பவுரி கொண்டின்பு றப்படுக
எத்திலொரு கோடி
முதுகழுகு கொடிகருட னங்கம்பொ ரக்குருதி
நதிபெருக வெகுமுகக வந்தங்கள் நிர்த்தமிட
முரசதிர நிசிசரரை வென்றிந்தி ரற்கரச
ளித்தபெருமாளே. (௧௦௧)

தனதன தனதன தந்த தானன
தனதன தனதன தந்த தானன
தனதன தனதன தந்த தானன தனதான.

1054. அரிசன பரிசஅ லங்க்ரு தாம்ருத
கலசமு மதனுப ரம்பொன் மாமுடி
யதுமென இளைஞர்கள் நெஞ்சு மாவியும் ஒருகோடி
அடைபடு குடயுக ளங்க ளாமென
ம்ருகமத களபம ணிந்த சீதள
அபிநவ கனதன மங்கை மாருடன் விளையாடி
இரவொடு பகலொழி வின்றி மால்தரு
மலைகட லளறுப டிந்து வாயமு
தினிதென அருளஅ ருந்தி யார்வமொ டிதமாகி
இருவரு மருவிய ணைந்து பாழ்படு
மருவினை யறவும றந்து னீள்தரு
மிணைமல ரடிகள்நி னைந்து வாழ்வதும் ஒருநாளே
சுரர்குல பதிவிதி விண்டு தோலுரி
யுடைபுனை யிருடிக ளண்ட ரானவர்
துதிசெய எதிர்பொர வந்த தானவர் குடிமாளத்
தொலைவறு மலகையி னங்க ளானவை
நடமிட நிணமலை துன்ற வேயதில்
துவரிது புளியிது தொய்ந்த தீதிது இதுவினால்
பருகுத லரியது கந்த தீதிது
உளதென குறளிகள் தின்று மேதகு
பசிகெட வொருதனி வென்ற சேவக மயில்வீரா

பகிரதி சிறுவவி லங்க லூடுறு
குறமகள் கொழுநப டர்ந்து மேலெழு
பருவரை யுருவஎ றிந்த வேல்வல பெருமாளே.(க0உ)

தனன தந்தன தனனு தனதன
தனன தந்தன தனனு தனதன
தனன தந்தன தனனு தனதன தனதான.

1055. அரிய வஞ்சக ரறவே கொடியவ
ரவலர் வன்கண ரினியா ரவகுண
ரசட ரன்பில ரவமே திரிபவர் அதிமோக
அலையில் மண்டிய வழியே யொழுகியர்
வினைநி ரம்பிடு மவமே செறிபவ
ரருள்து றந்தவ ரிடம்வாழ் சவலைகள் நரகேற
உரிய சஞ்சல மதியா னதுபெறு
மனஇ டும்பர்க ளிடமே தெனஅவ
*ருபய அங்கமு நிலையா கிடவொரு கவியாலே
உலக முண்டவர் மதனு ரிமையவர்
தருவெ னும்படி மொழியா வவர்தர
உளது கொண்டுயி ரவமே விடுவது தவிராதோ
கரிய கொந்தள மலையா ளிருதன
அமுது ணுங்குரு பரனே திரைபடு
கடல டும்படி கணையே வியஅரி மருகோனே
கருணை கொண்டொரு குறமா மகளிடை
கலவி தங்கிய குமரா மயில்மிசை
கடுகி யெண்டிசை நொடியே வலம்வரும் இளையோனே
திரிபு ரங்கனல் நகையா லெரிசெய்து
பொதுந டம்புரி யரனு ரிடமுறை
சிவைச வுந்தரி யுமையா ளருளிய புதல்வோனே
சிகர வெண்கரி அயிரா வதமிசை
வருபு ரந்தர னமரா பதியவர்
சிறைவி டும்படி வடிவேல் விடவல பெருமாளே.(க0ரு)

* உபயம் அங்கம் - சாங்கமும் உபாங்கமும்.

தானன தான தனதன தானன தான தனதன
தானன தான தனதன தனதான.

1056. ஆசார வீன னறிவிலி கோபாப ராதி யவகுண
னாகாத நீச னநுசிதன் விபரீதன்
ஆசாவி சார வெகுவித மோகாச ரீத பரவச
னாகாச நீர்ம ணனல்வளி யுருமாறி
மாசான நாலெண் வகைதனை நீநானெ னாத அறிவுளம்
வாயாத பாவி யிவனென நினையாமல்
மாதாபி தாவி னருணல மாறும காரி லெனையினி
மாஞான போத மருள்செய நினைவாயே
வீசால வேலை சுவறிட மாசூரர் மார்பு துளைபட
வேதாள ராசி பசிகெட அறைகூறி
மேகார வார மெனஅதிர் போர்மோது தான ரெமபுர
மீதேற வேல்கொ டமர்செயும் இளையோனே
கூசாது வேட னுமிழ்தரு நீராடி யூனு ணெனுமுரை
கூறுமு னீய அவனுகர் தருசேடங்
கோதாமெ னும லமுதுசெய் வேதாக மாதி முதல்தரு
*கோலோக நாத குறமகள் பெருமாளே. (கoச)

தானன தான தான தானன தானன தான தான தானன
தானன தான தான தானன தந்ததான.

1057. ஆராத காத லாகி மாதர்த †மாபாத சூட மீதி லேவிழி
யாலோல னாய்வி கார மாகியி லஞ்சியாலே
ஆசாப சாசு மூடி மேவிட ஆசார வீன னாகி யேமிக
ஆபாச னாகி யோடி நாளும ழிந்திடாதே
ஈராறு தோளு மாறு மாமுக மோடாரு நீப வாசு மாலையு
மோரான தோகை நீல வாசியும் அன்பினாலே
ஏனோரு மோது மாறு தீதற நானாசு பாடி யாடி நாடொறு
மீடேறு மாறு ஞான போதகம் வந்திடாதோ
வாராகி நீள்க பாலி மாலினி மாமாயி யாயி தேவி யாமளை
வாசாம கோச ராப ராபரை யிங்குளாயி

* கோலோகநாத - தேவலோக நாதனே. † ஆபாத சூடம் - உச்சந்தலை முதல் உள்ளங்கால் வரைக்கும்.

வாதாடி மோடி காடு காளுமை மாஞால லீலியால போசனி
மாகாளி சூலி வாலை யோகினி யம்பவானி
சூராரி மாபு ராரி கோமளை தூளாய பூதி பூசு நாரணி
சோணாசலாதி லோக நாயகி தந்தவாழ்வே
தோளாலும்வாளினாலுமாறிடு தோலாதவானநாடுசூறைகொள்
சூராரியேவி சாக னேசுரர் தம்பிரானே.(௧௦௫)

தானாதன தானந்ததத்த தானாதன தானந்ததத்த
தானாதன தானந்ததத்த தனதான.

1058. ஆராதன ராடம்பரத்து மாறுதுச வாலம்பனத்து
மாவாகன மாமந்திரத்து மடலாலும்
ஆரூர்தெச மாமண்டபத்தும் வேதாகம மோதுந்தலத்து
மாமாறெரி தாமிந்தனத்தும் அருளாதே
நீராளக நீர்மஞ்சனத்த நீடாரக வேதண்டமத்த
நீநானற வேறின்றிநிற்க நியமாக
நீவாவென நீயிங்கழைத்து பாராவர வாநந்தசித்தி
நேரேபர மாநந்தமுத்தி தரவேணும்
வீராகர சாமுண்டிசக்ர பாராகண பூதங்களிக்க
வேதாளச மூகம்பிழைக்க அமராடி
வேதாமுறை யோவென்றரற்ற ஆகாசக பாலம்பிளக்க
வேர்மாமர மூலந்தறித்து வடவாலும்
வாராகர மேழுங்குடித்து மாசூரொடு போரம்பறுத்து
வாஞாசன மேலுந்துணித்த கதிர்வேலா
வானாடர சாளும்படிக்கு வாவாவென வாவென்றழைத்து
வானோர்பரி தாபந்தவிர்த்த பெருமாளே. (௧௦௬)

தானான தான தத்த தத்த தத்தன
தானான தான தத்த தத்த தத்தன
தானான தான தத்த தத்த தத்தன தனதான.

1059. ஆனாத ஞான புத்தி யைக்கொ டுத்ததும்
ஆராயு நூல்க ளிற்க ருத்த ளித்ததும்
ஆதேச வாழ்வி னிற்ப்ர மித்தி ளைத்துயிர் அழியாதே

ஆசா*ப யோதி யைக்க டக்க விட்டதும்
வாசம கோச ரத்தி ருத்து வித்ததும்
ஆபாத னேன்மி கப்ர சித்தி பெற்றினி துலகேழும்
யானுக நாம அற்பு தத்தி ருப்புகழ்
தேனூற வோதி யெத்தி சைப்பு றத்தினும்
ஏடேவு ராஜ தத்தி னைப்ப ணித்ததும் இடராழி
ஏறுத மாம லத்ர யக்கு ணத்ரய
நானுவி கார புற்பு தப்பி றப்பற
ஏதேம மாயெ னக்க நுக்ர கித்ததும் மறவேனே
மாநாக நாண்வ லுப்பு றத்தொட க்கியொர்
மாமேரு பூத ரத்த னுப்பி டித்தொரு
மாலாய வாளி யைத்தொ டுத்த ரக்கரில் ஒருமூவர்
மாளாது பாத கப்பு ரத்ர யத்தவர்
தூளாக வேமு தற்சி ரித்த வித்தகர்
வாழ்வேவ லாரி பெற்றெ டுத்த கற்பக வனமேவும்
†தேநாய காள னத்து தித்த வுத்தம
வானுடர் வாழ விக்ர மத்தி ருக்கழல்
சேராத சூர னைத்து ணித்த டக்கிய வரைமோதிச்
சேறுய சோரி புக்க ளக்கர் திட்டெழ
மாறுநி சாச ரக்கு லத்தை யிப்படி
சீரேவி னுல றுத்த றுத்தொ துக்கிய பெருமாளே.(கoஎ)

தனதனனந் தாத்த தானதத்த
தனதனனந் தாத்த தானதத்த
தனதனனந் தாத்த தானதத்த தனதான.

1060. இடமருவுஞ் சீற்ற வேலெடுத்து
விடமுழுதுந் தேக்கி யேநிறைத்து
இருகுழையுந் தாக்கி மீள்கயற்கண் வலையாலே
இனிமையுடன் பார்த்து ளேயழைத்து
முகபடமுஞ் சேர்த்து வாரழுத்தும்
இருவரையுங் காட்டி மாலெழுப்பி விலைபேசி

---

* பயோதி - பயோததி. † தேம் நாயகா; தேம் - தேசம்.

மடலவிழும் பூக்க ளால்நிறைத்த
சுருளளகந் தூற்றி யேமுடித்து
மறுகிடைநின் றார்க்க வேநகைத்து நிலையாக
வருபொருள்கண் டேற்க வேபறிக்கும்
அரிவையர்தம் பேச்சி லேமுழுக்க
மனமுருகுந் தூர்த்த னாயிளைத்து விடலாமோ
படிமுழுதுங் கூர்த்த மாகுலத்தி
முதுமறையின் பேச்சி நூலிடைச்சி
பகிர்மதியம் பூத்த தாழ்சடைச்சி யிருநாழி
படிகொடறங் காத்த மாபரைச்சி
மணிவயிரங் கோத்த தோள்வளைச்சி
பலதிசையும் போய்க்கு லாவிருப்பி நெடுநீலி
அடுபுலியின் தோற்ப டாமுடைச்சி
சமரமுகங் காட்டு மால்விடைச்சி
அகிலமுழுண் டார்க்கு நேரிளைச்சி பெருவாழ்வே
அரியயனின் றேத்த வேமிகுத்த
விபுதர்குலம் பேர்க்க வாளெடுத்த
அசுரர்குலம் பாழ்க்க வேலெடுத்த பெருமாளே.(௪௦அ)

தனதத்தத் தனதத்தத் தனதத்தத் தனதத்தத்
தனதத்தத் தனதத்தத் தனதான.

1061. இடர்மொய்த்துத்தொடரிற்பொய்க் குடிலக்குக்கிடைபிட்டிட்
டினிமைச்சுற் றமுமற்றைப் புதல்வோரும்
இனமொப்பித் திசைபச்சொற் பலகத்திட் டிழியப்பிற்
கிடையத்துக் கமும்விட்டிட் டவரேக
விடமெத்தச் சொரிசெக்கட் சமன்வெட்டத் தனமுற்றிட்
டுயிர்வித்துத் தணியெற்றிக் கொடுபோமுன்
வினைபற்றற் றறநித்தப் புதுமைச்சொற் கொடுவெட்சிப்
புயவெற்றிப் புகழ்செப்பப் பெறுவேனோ
அடர்செக்கர்ச் சடையிற்பொற் பிறையப்புப் புனையப்பர்க்
கறிவொக்கப் பொருள்கற்பித் திடுவோனே
அலகைக்குட் பசிதித்தப் பலகைக்கொத் ததுபட்டிட்
டலறக்குத் துறமுட்டிப் பொரும்வேலா

கடலுக்குட் படுசர்ப்பத் தினில்மெச்சத் துயில்பச்சைக்
கிரிகைக்குட் டிகிரிக்கொற் றவன்மாயன்
கமலத்திற் பயில்நெட்டைக் குயவற்கெட் டிசையர்க்குக்
கடவுட்சக் கரவர்த்திப் பெருமாளே. (௧0௬௧)

தனதன தத்தத் தனந்த தந்தன
தனதன தத்தத் தனந்த தந்தன
தனதன தத்தத் தனந்த தந்தன தந்ததான.

1062. இமகிரி மத்திற் புயங்க வெம்பணி
கயிறது சுற்றித் தரங்க வொண்கட
லிமையவர் பற்றிக் கடைந்த அன்றெழு நஞ்சுபோலே
இருகுழை தத்திப் புரண்டு வந்தொரு
குமிழையு மெற்றிக் கரும்பெ னுஞ்சிலை
ரதிபதி வெற்றிச் சரங்க ளஞ்சையும் விஞ்சிநீடு
சமரமி குத்துப் பரந்த செங்கயல்
விழியினில் மெத்தத் ததும்பி விஞ்சிய
தமனிய வெற்புக் கிசைந்த வம்பணி கொங்கைமீதே
தனிமனம் வைத்துத் தளர்ந்து வண்டமர்
குழலியர் பொய்க்குட் கலங்க லின்றியெ
சததளம் வைத்துச் சிவந்த நின்கழல் தந்திடாயோ
அமரர்து திக்கப் புரந்த ரன்தொழ
எழுபது வர்க்கக் குரங்கு கொண்டெறி
யலையைய டைத்துக் கடந்து சென்றெதிர் முந்துமீபாரில்
அசுரர்மு தற்கொற் றவன்பெ ருந்திற
லிருபது கொற்றப் புயங்கள் சிந்திட
அழகிய கொத்துச் சிரங்க ளொன்பதும் ஒன்றுமாளக்
கமலம லர்க்கைச் சரந்து ரந்தவர்
மருமக மட்டுக் கொன்றை யந்தொடை
கறையற வொப்பற் றதும்பை யம்புலி கங்கைசூடுங்
கடவுளர் பக்கத் தணங்கு தந்தருள்
குமரகு றத்தத் தைபின்தி ரிந்தவள்
கடினத னத்திற் கலந்தி லங்கிய தம்பிரானே. (௧௧0)

தனதனன தான தத்ததந்த
தனதனன தான தத்ததந்த
தனதனன தான தத்ததந்த தனதான.

1063. இரவினிடை வேள்தொ டுத்துடன்று
முறுகுமலர் வாளி யைப்பிணங்கி
யிருகுழையு மோதி யப்படங்கு கடலோடே
எதிர்பொருது மானி னைத்துரந்து
சலதிகிழி வேல்த னைப்பொருந்தி
யினியமுத ஆல முற்றகண்கள் வலையாலே
முரணிளகு ராவி யைத்தொடர்ந்து
விசிறிவளை மாத ரைக்கலந்து
மொழியதர கோவை யிக்கருந்தி யமுதாகு
முகிழ்முகுளி தார வெற்பணைந்து
சுழிமிதுன வாவி யிற்புகுந்து
முழுகியழி யாம னற்பதங்கள் தரவேணும்
திரையுலவு சாக ரத்திலங்கை
நகரிலுறை ராவ ணற்கியைந்த
தெசமுடியு மீரு பத்தொழுங்கு திணிதோளுஞ்
சிதையவொரு வாளி யைத்துரந்த
அரிமருக தீத'றக்கடந்து
தெளிமருவு கார ணத்தமர்ந்த முருகோனே
அரணமதிள் சூழ்பு ரத்திருந்து
கருதுமொரு மூவ ருக்கிரங்கி
யருளுமொரு நாய கற்பணிந்த குருநாதா
அகல்முடிவை யாதி யைத்தெளிந்து
இரவுபக லாக நெக்கவிழ்ந்த
அடியவர்கள் பாட லுக்கிசைந்த பெருமாளே. (கககக)

தனனதந்தன தானதான தனனதந்தன தானதான
தனனதந்தன தானதான தனதான.

1064. இரவொடும்பக லேமாறாதே அநுதினந்துய ரோயா தேயே
யெரியுமுந்தியி னுலேமாலே பெரிதாகி

இரைகொளும்படி யூடேபாடே மிகுதிகொண்டொழி யாதேவாதே
யிடைகளின்சில நாளேபோயே வயதாகி
கரைகளும்பெரி தாயேபோயே கிழவனென்றொரு பேரேசார்வே
நடைகளும்பல தாறேமாறே விழலாகி
நயனமுந்தெரி யாதேபோனால் விடிவதென்றடி யேனேதானே
நடனகுஞ்சித வீடேகூடா தழிவேனோ
திருநடம்புரி தாளீ தூளீ மகாகுண்டலி மாரீசூரீ
திரிபுரந்தழ லேவீசார்வீ யபிராம
சிவனிடந்தரி நீலீசூலீ கவுரிபஞ்சவி யாயீமாயீ
சிவைபெணம்பிகை வாலாசீலா அருள்பால
அரவகிண்கிணி வீராதீரா கிரிபுரந்தொளிர் நாதாபாதா
அழகிளங்குற மானார்தேனார் மணவாளா
அரியரன்பிர மாவோடேழு வகையரிந்திர கோமானீள்வா
னமரர்கந்தரு வானோரேனோர் பெருமாளே. (ககஉ)

தனதான தத்ததன தன்தான தத்ததன
தனதான தத்ததன தனதான.

1065. இருநோய்ம லத்தைசிவ வொளியால்மி ரட்டியெனை
யினிதாவ ழைத்தெனது முடிமேலே
இணைதாள ளித்துனது மயில்மேலி ருத்தியொளி
ரியல்வேல ளித்துமகிழ் இருவோரும்
ஒருவாகெ னக்கயிலை யிறையோன ளித்தருளு
மொளிர்வேத கற்பகநல் இளையோனே
ஒளிர்மாம றைத்தொகுதி சுரர்பார்து தித்தருள
உபதேசி கப்பதமும் அருள்வாயே
கருநோய றுத்தெனது முடிதூள்ப டுத்திவிடு
கரிமாமு கக்கடவுள் அடியார்கள்
கருதாவ கைகுவர மருள்ஞான தொப்பைமகிழ்
கருணைக டப்பமலர் அணிவோனே
திருமால ளித்தருளு மொருஞான பத்தினியை
திகழ்மார்பு றத்தழுவு மயில்வேலா
சிலைதூளெ ழுப்பிகவ டவுணோரை வெட்டிசுரர்
சிறைமீள விட்டபுகழ் பெருமாளே. (ககங)

தனதன தானு தானு தனதன தானு தானு
தனதன தானு தானு தனதான.

1066. இலகிய வேலோ சேலோ ஒளிவிடு வாளோ போதோ
எமன்விடு தூதோ மானோ விடமீதோ
எனவிழி கூறு வாரா அரிவையர் தோளூ டாடா
இறுதியில் வேறுய் மாறு நினைவாலே
பலபல கோளாய் மாலா யுழலும தானுல் வீணே
படிறுசொ லாகா லோகா யதனுகிப்
பரிவுட னுடாய் வீடா யடிமையு மீடே றுதே
*பணிதியில் மூழ்கா மாயா விடுவேனு
அலைகடல் கோகோ கோகோ எனவுரை கூறு வோடா
அவுணரை வாடா போடா எனலாகி
அழகிய வேலால் வாளால் நிலவிய சீரே வாலே
யவருடல் வானு ளீரா எதிராகி
மலைமிகு தோளா போதா அழகிய வாலா பாலா
மகபதி வாழ்வே சேயே மயில்வீரா
மறைதொழு கோவே தேவே நறைசெறி பூவே நீரே
வளவிய வேளே மேலோர் பெருமாளே. (ககச)

தனன தானன தனதன தனதன
தனன தானன தனதன தனதன
தனன தானன தனதன தனதன தனதான.

1067. இலகு வேலெனு மிருவினை விழிகளு
மெழுதொ ணுதெனு மிருதன கிரிகளு
மிசையினுல்வசைபொசிதருமொழிகளும் எதிர்வேகொண்
டெதிரி லாவதி பலமுடை யினொனுரெ
னினிய மாவினை யிருளெனும் வலைகொடு
இடைவி டாதெறு நடுவனு மெனவளை மடவார்தம்
கலவி மால்கொடு கலைகளு மறிவொடு
கருதொ ணுதென முனிவுற மருள்கொடு
கரையி லாவிதி யெனுமொரு கடலிடை கவிழாதே

* பணிதி - ஆபரணம்.

கருணை வானவர் தொழுதெழு மயிலுறை
குமர கானவர் சிறுமியொ டுருகிய
*கமல தாளிணை கனவிலு நினைவுற அருள்தாராய்
பலகை யோடொரு பதுசிர மறஎரி
பகழி யானர வணைமிசை துயில்தரு
பரமன் மால்படி யளவிடு மரிதிரு மருகோனே
பழுதி லாமன முடையவர் மலர்கொடு
பரவ மால்விடை மிசையுறை பவரொடு
பரம ஞானமு மிதுவென வுரைசெய்த பெரியோனே
அலகை காளிகள் நடமிட அலைகட
லதனில் நீள்குடல் நிணமலை பிணமலை
அசுரர் மார்பக மளறது படவிடும் அயில்வேலா
அரிய பாவல ருரைசெய அருள்புரி
முருக ஆறிரு புயஇய லிசையுடன்
அழகு மாண்மையு மிலகிய சரவண பெருமாளே. (௧௧௫)

தனதனன தந்தனந் தனதனன தந்தனந்
தனதனன தந்தனந் தந்ததான.

1068. இனமறைவி தங்கள்கொஞ் சியசிறுச தங்கைகிண்
கிணியிலகு தண்டையம் புண்டரீகம்
எனதுமன பங்கயங் குவளைகுர வம்புனைந்
திரவுபகல் சந்ததஞ் சிந்தியாதோ
உனதருளை யன்றியிங் கொருதுணையு மின்றிநின்
றுளையுமொரு வஞ்சகன் பஞ்சபூத
உடலதுசு மந்தலைந் துலகுதொறும் வந்துவந்
துழலுமது துன்புகண் டன்புறாதோ
கன†நிவத தந்தசங் ரமகவள துங்கவெங்
கடவிகட குஞ்சரந் தங்கும்யானைக்
கடகசயி லம்பெறும் படியவுணர் துஞ்சமுன்
கனககிரி யுங்கலங் கம்புராசி

*கமல - முக கமலத்தை யுடையவனே. † நிவதம் - உயர்வு.

அனலெழமு னிந்தசங் ரமமதலை கந்தனென்
றானுமுமை யும்புகழ்ந் தன்புகூர
அகிலபுவ னங்களுஞ் சுரரொடுதி ரண்டுநின்
றரிபிரமர் கும்பிடுந் தம்பிரானே. (கககூ)

தனதன தனதத்த தனனா தனனா
தனதன தனதத்த தனனா தனனா
தனதன தனதத்த தனனா தனனா தனதான.

1069. உமையெனு மயில்பெற்ற மயில்வா கனனே
வனிதைய ரறுவர்க்கு மொருபா லகனே
உளமுரு கியபத்த ருறவே மறவேன் எனவோதி
உருகுத லொருசற்று மறியேன் வறியேன்
இருவினை யிடையிட்ட கொடியே னடியேன்
உணர்விலி பெறமுத்தி தருவாய் துகிர்வாய் மடமாதர்
அமையென வளர்சித்ர இருதோள் தழுவா
அமுதென மதுரித்த கனிவா யணுகா
அமளியி லணைவுற்ற அநுராகமோக தகிமூழ்கி
அநவரத தழுமுற்ற மணிமா முலைதோய்
கலவியி னலமற்ப சுகமா கினுமா
அநுபவ மிதுசற்றும் விடவோ இயலா தியலாதே
தமனிய குலசக்ர கிரியோ கடலோ
விடமென முடிவைத்த முதுபே ரிருளோ
தனுவென முனையிட்ட கொலைமூ விலைவேல் கொடுபார்வை
தழலெழ வருமுக்ர எமபா தகனோ
உகஇறு தியில்மிக்க வடவா னலமோ
தனியிவ னெனமிக்க *பிசிதா சனபூ பதியாகி
இமையவ ரனைவர்க்கும் †அறையோ அறையோ
அரியயன் முழுதுக்கும் அறையோ அறையோ
எழுபுவி யுலகுக்கும் அறையோ அறையோ பொரவாரும்
எனவரு மொருதுட்டன் முறையோ முறையோ
வடகுல கிரியெட்டும் ‡அபிதா அபிதா
எனவொருஅயில்தொட்டஅரசேயிமையோர்பெருமாளே

---

*பிசிதாசன - இறைச்சியுணவையுடைய. † அறையோ-பொரஅழைத்தற் சொல். ‡அபிதா - ஆபத்தைநீக்க முறையிடுஞ்சொல்.

தனதன தனதன தந்த தானன
தனதன தனதன தந்த தானன
தனதன தனதன தந்த தானன தந்ததான.

1070. உரைதரு பரசம யங்க ளோதுவ
துருவென அருவென வொன்றி லாததொ
ரொளியென வெளியென வும்ப ராமென இம்பராநின்
றுலகுகள் நிலைபெறு தம்ப மாமென
வுரைசெய அதுபொருள் கண்டு மோனமொ
டுணர்வுற வுணர்வொடி ருந்த நாளுமொ ழிந்திடாதே
பாகதி பெறுவதொ ழிந்தி டார்வன
பரிசன தெரிசன கந்த வோசைகள்
பலநல விதமுள துன்ப மாகிம யங்கிடாதே
பரிபுர பதமுள வஞ்ச மாதர்கள்
பலபல விதமுள துன்ப சாகர
படுகுழி யிடைவிழு பஞ்ச பாதகம் என்றுதீர்வேன்
அரகர சிவசுத கந்த னேநின
தபயம பயமென நின்று வானவர்
அலறிட வொழுகினி யஞ்சி டாதென அஞ்சல்கூறி
அடல்தரு நிருதர நந்த வாகினி
யமபுர மடையஅ டர்ந்து போர்புரி
அசுரன தகலமி டந்து போகவ கிர்ந்தவேகம்
விரிகடல் துகளெழ வென்ற வேலவ
மரகத கலபசி கண்டி வாகன
விரகுள சரவண முந்தை நான்மறை யந்தமோதும்
விரைதரு மலரிலி ருந்த வேதனும்
விடவர வமளிது யின்ற மாயனும்
விமலைகொள் சடையர னும்ப ராவிய தம்பிரானே.(௧௧அ)

தனத்த தத்தன தனதன தந்தத்
தனத்த தத்தன தனதன தந்தத்
தனத்த தத்தன தனதன தந்தத் தனதான.

1071. உரைத்த பற்றுட னடிகள்ப ணிந்திட்
டிருத்தி மெத்தென இளநகை யுஞ்சற்
றுமிழ்த்த டைக்கல மெனஎதிர் கும்பிட் டணைமேல்வீழ்ந்

துடித்த பொற்றுகி லகல்குறி யுந்தொட்
டெடுத்த ணைத்திதழ் பெருகமு தந்துய்த்
துணக்கெ னக்கென வுருகிழு யங்கிட் டௌம்வேறுய்
அருக்கி யத்தனை யெனுமவ சம்பட்
டறுத்தொ துக்கிய நகநுதி யுந்தைத்
தறப்பி தற்றிட அமளிக லங்கித் தடுமாறி
அளைத்து மைத்திரு விழிகள்சி வந்திட்
டயர்த்தி தத்தொடு மொழிபவ ருந்திக்
கடுத்த கப்படு கலவியில் நொந்தெய்த் திடலாமோ
தரைக்க டற்புகு நிருதர்த யங்கச்
சளப்ப டத்தட முடிகள்பி டுங்கித்
தகர்த்தொ லித்தெழு மலையொடு துண்டப் பிறைசூடி
தனுக்கி ரித்திரி தரஎதி ருங்கொக்
கிளைப்ப தைத்துட லலறிட வஞ்சத்
தறுக்க டக்கிய சமர்பொரு துங்கத் தனிவேலா
பருப்ப தப்ரிய குறுமுனி வந்தித்
திருக்கு முத்தம நிருதர்க லங்கப்
படைப்ப லத்தொடு பழையபக்ர வுஞ்சக் கிரிசாடிப்
படர்ப்ப டைக்குரு குடலுதி ரங்குக்
குடக்கொ டிக்கிடு குமரகொ டுங்கற்
பதத்தி றுத்திடு பசியசி கண்டிப் பெருமாளே. (ககக)

தனதத்தன தானன தந்தன
தனதத்தன தானன தந்தன
தனதத்தன தானன தந்தன தனதான.

1072. உலகத்தினில் மாதரு மைந்தரும்
உயர்சுற்றமும் வாழ்வொடு றுங்கிளை
உறுதுக்கமு மோடுற வென்றுற வருகாலன்
உதிரத்துட னேசல மென்பொடு
உறுதிப்பட வேவள ருங்குடில்
உதிரக்கனல் மீதுற என்றனை யொழியாமுன்
கலகக்கலை நூல்பல கொண்டெதிர்
கதறிப்பத ருவுரை வென்றுயர்
கயவர்க்குள னுப்வினை நெஞ்சொடு களிகூரும்

கவலைப்புல மோடுற என்றுயர்
கழிவித்துன தாளிணை யன்பொடு
கருதித்தொழும் வாழ்வது தந்திட நினைவாயே
இலகப்பதி னாலுல கங்களும்
இருளைக்கடி வானெழு மம்புலி
யெழில்மிக்கிட வேணியில் வந்துற எருதேறி
இருகைத்தல மான்மழு வும்புனை
யிறையப்பதி யர்கிய இன்சொலன்
இசையப்பரி வோடினி தன்றருள் இளையோனே
மலைபட்டிரு கூறெழ வன்கடல்
நிலைகெட்*டபி தாவென வஞ்சகர்
வலியற்றசு ரேசரு மங்கிட வடிவேலால்
மலைவித்தக வானவ ரிந்திரர்
மலர்கைக்கொடு மாதவ ருந்தொழ
வடிவுற்றொரு தோகையில் வந்தருள் பெருமாளே. ()

தனதனன தனதனன தானான தானதன
தனதனன தனதனன தானான தானதன
தனதனன தனதனன தானான தானதன தந்ததான.

1073. உறவின்முறை கதறியழ ஊராரு மாசையற
பறைதிமிலை முழவினிசை யாகாச மீதுமுற
உலகிலுள பலரரிசி வாய்மீதி லேசொரியும் அந்தநாளில்
உனதுமுக கருணைமல ரோராறு மாறிருகை
திரள்புயமு மெழில்பணிகொள் வார்காது நீள்விழியு
முபயபத மிசைகுலவு சீரேறு நூபுரமும் அந்தமார்பும்
மறையறைய அமரர்தரு பூமாரி யேசொரிய
மதுவொழுகு தரவில்மணி மீதேமு நாலொளிர
மயிலின்மிசையழகுபொலியாளாய்மு னாடியர் வந்துகூட
மறலிபடை யமபுரமு மீதோட வேபொருது
விருதுபல முறைமுறையி லேயூதி வாது செய்து
மதலைபொருகுதலையடிநாயேனையாளஇவண் வந்திடாயோ

* அபிதா என - ஆபத்தில் உதவுவாயென்றுகூற.

பிறையெயிறு முரணசுரர் போரா துபாரில்விழ
அதிரஎழு புவியுலக மீரேழு மோலமிட
பிடிகளிறினடல்நிரைகள்பாழாகவே திசையில்நின்றநாகம்
பிரியநெடு மலையிடிய மாவாரி தூளியெழ
பெரியதொரு வயிறுடைய மாகாளி கூளியொடு
பிணநிணமு முணவுசெய்து பேயோடு மாடல்செய வென்றதீரா
குறமறவர் கொடியடிகள் கூசாது போய்வருட
கரடிபுலி திரிகடிய வாராம கானில்மிகு
குளிர்கணியி னிளமரம தேயாகி நீடியுயர் குன்றுலாவி
கொடியதொரு முயலகனின் மீதாடு வாருடைய
வொருபுறம துறவளரு மாதாபெ ருவருள்செய்
குமரகுரு பரஅமரர் வானாடர் பேணஅருள் தம்பிரானே.
தனன தந்தன தான தானன
தனன தந்தன தான தானன
தனன தந்தன தான தானன தனதான.

1074. உறவு சிங்கிகள் காமா காரிகள்
முறைம சங்கிக ளாசா வேசிகள்
உதடு கன்றிகள் நாண வீணிகள் நகரேகை
உடைய கொங்கையின் மீதே தூசிகள்
பிணமெ னும்படி *பேய்நீ ராகிய
உணவை யுண்டுடை சோர்கோ மாளிகள் கடல்ஞாலத்
தறவு நெஞ்சுபொ லாமா பாவிகள்
வறுமை தந்திடு பாழ்மூ தேவிக
ளணிநெ ருங்கிக ளாசா பாஷண மடமாதர்
அழகு யர்ந்தபொய் மாயா ரூபிகள்
கலவி யின்பமெ னாவே சோருதல்
அலம லம்தடு மாறா தோர்கதி யருள்வாயே
†பறவை யென்கிற கூடார் மூவரண்
முறையி டுந்தமர் வானோர் தேரரி
பகழி குன்றவி லாலே நீறெழ ஒருமூவர்

* பேய்நீர் - கள். †பறவை யென்கிற மூவரண் - பறக்குந்தன்மையுள்ள திரிபுரங்கள்.

ப்தநி னைந்துவி டாதே தாள் பெற
அருள்பு ரிந்தபி ரானுர் மாபதி
பரவு கந்தசு வாமீ கானகம் அதின்மேவுங்
குறவர் தங்கள்பி ரானே மாமரம்
நெறுநெ றென்றடி வேரோ டேநிலை
குலைய வென்றிகொள் வேலை யேவிய புயவீரா
குயில்க ளன்றில்கள் கூகூ கூவென
மலர்கள் பொங்கிப தேன்வீழ் காமிசை
குறவர் சுந்தரி யோடே கூடிய பெருமாளே. (௧௦௨)

தானன தானன தனத்த தத்தன
தானன தானன தனத்த தத்தன
தானன தானன தனத்த தத்தன தந்ததான.

1075. ஊனோடு *வா துயிர் தரித்து மட்டற
வூசாடு பாழ்குடி லெடுத்த திற்படி
ஓயாத மாமய †லுழற்றி னிற்படு வம்பனேனை
ஊதாரி யாய்விடு சமத்தில் நிற்பது
மாறாத காதலை மனத்தில் வைப்பது
மூரோடு போயெதிர் பிணக்கி னிற்பது மூண்டிடாதே
தேனூறு வாய்மொழி பரத்தை யர்க்கொரு
நாய்போல வேயவர் வசத்தில் நிற்பது
சீர்கேட தாய்விடு சிறுப்பி னைத்தனம் என்றுநீபச்
‡சீதாள மாமலர் தொடுத்த பத்தர்கள்
சீராடு நாண்மல ரெனப்ரி யப்படு
சீபாத போதக மநுக்ர கிப்பதும் எந்தநாளோ
மானாக பாயலில் படுக்கை யிட்டவர்
மாமேரு வாரியில் திரித்து விட்டவர்
மாடோடு போய்வரு மிடைக்கு லத்தவர் அன்றுலாவி
வாய்நாக மோலிட பிடித்த சக்கர
வாளேவி யே§கர வினைத்த றித்தவர்
மாமாய னுயுல களித்த வித்தகர் தங்கைவாழ்வே

* வாதுயிர் - வாத உயிர், பிராண வாயு. † உழற்று - துன்பம்.
‡ சீதாள - சீதள. § கரவினை - முதலையை.

காஞரு மாமலை திணைப்பு னத்தினில்
கால்மேல்வி ழாவொரு குறச்சி றுக்கியை
காணுது போயியல் புணர்ச்சி யிட்டருள் கந்தவேளே
காரேழு மாமலை யிடித்து ருக்கெட
காராழி யேழவை கலக்கி விட்டுயர்
காவான நாடர்கள் பகைச்ச வட்டிய தம்பிரானே. ()

தத்தன தனதன தானு தனதன
தத்தன தனதன தானு தனதன
தத்தன தனதன தானு தனதன தனதான.

1076. எட்டுட னொருதுளை வாயா யதுபசு
மட்கல மிருவினை தோயா மிருபிணி
*யிட்டிடை செயவொரு போதா கிலுமுயிர் நிலையாக
எப்படி யுயர்கதி நாமே றுவதென
எட்பகி றினுமிது வோரார் தமதம
திச்சையி னிடருறு பேரா சைகொள்கடல் அதிலேவீழ்
முட்டர்க ணெறியினில் வீழா தடலொடு
முப்பதி னறுபதின் மேலா மறுவரு
முற்றுத லறிவரு ஞானே தயவொளி வெளியாக
முக்குண மதுகெட நானு வெனவரு
முத்திரை யழிதர ஆரா வமுதன
முத்தமிழ் தெரிகனி வாயா லருளுவ தொருநாளே
திட்டென எதிர்வரு மாகா ளியினெடு
திக்கிட தரிகிட தீதோ மெனவொரு
சித்திர வெகுவித வாதா டியபத மலராளன்
செப்புக வெனமுன மோதா துணர்வது
சிற்சுக பரவெளி யீதே யெனஅவர்
†தெக்ஷிண செவிதனி லேபோ தனையருள் குருநாதா
மட்டற அமர்பொரு சூரா திபனுடல்
பொட்டெழ முடுகிவை வேலா லெறிதரு
மற்புய மரகத மாதோ கையில்நடம் இடுவோனே

* இட்டிடை - தடை. † தெக்ஷிண செவி - கிழக்கு முகமாக இருந்தசிவ பிரானுக்குத் தென்புறச் செவியெனவே வலக்காது என்பது பெறப்படும்.

வச்சிர கரதல வானோ ரதிபதி
பொற்புறு கரிபரி தேரோ டழகுற
வைத்திடு மருமக னேவா ழமரர்கள் பெருமாளே. ()

தனதனன தனதனன தனதனன தனதனன
தத்தத்த தத்தான தந்ததான.

1077. எதிரொருவ ரிலையுலகி லெனஅலகு சிலுகுவிரு
திட்டுக்ரி யைக்கேயெ முந்துபாரின்
இடையுழல்வ சுழலுவன சமயவித சகலகலை
யெட்டெட்டு மெட்டாத மந்த்ரவாளால்
விதிவழியி னுயிர்கவர வருகொடிய யமபடரை
வெட்டித்து ணித்தாண்மை கொண்டுநீபம்
விளவினிள இலைதளவு குவளைகமழ் பவளநிற
வெட்சித்தி ருத்தாள்வ ணங்குவேனோ
திதிபுதல்வ ரொடுபொருது குருதிநதி முழுகியொளிர்
செக்கச்செ வத்தேறு செங்கைவேலா
சிகரகிரி தகரவிடு முருவமர கதகலப
சித்ரக்*க கத்தேறும் எம்பிரானே
முதிய†பதி னொருவிடையர் முடுகுவன பரிககன
முட்டச்செ லுத்தாறி ரண்டுதேரர்
மொழியுமிரு அசுவினிக ளிருசதுவி தவசுவெனு
முப்பத்து முத்தேவர் தம்பிரானே. (கஉரு)

தத்த தனதனன தான தானதன
தத்த தனதனன தான தானதன
தத்த தனதனன தான தானதன தனதான.

1078. எத்தி யிருகுழையை மோதி மீனமதின்
முட்டி யிடறியம தூதர் போலமுகி
லெட்டி வ்யவர்கர வாளை வேல்முனையை யெதிர்சீறி
எத்தி சையினுமொரு காம ராஜன்மிக
வெற்றி யாசுதனை யாள வீசியட
லெற்றி யினைஞருயிர் கோலு நீலவிழி மடமாதர்

* ககம் - பறவை(மயில்.) † உருத்திரர் பதினொருவர், ஆதித்தர்பன்னிருவர், அசுவினிகளிருவர்,வசுக்கள் எண்மர் ஆகக்33பேர்.

வித்தை தனிலுருகி யாசை யாகியவர்
கைக்குள் மருவுபொரு ளான ஆகும்வரை
மெத்தை தனிலுருகி மோக மாகிவிட அதன்மேலே
வெட்க மிலைநடவு மேகு மேகுமினி
மற்ற வரையழையு மாத ரேயெனமுன்
விட்ட படிறிகள்தம் நேச ஆசைகெட அருள்வாயே
ஒத்த வரிகழுகு வாளை தாவுபுனல்
*அத்தி நகரமர சான வாள்நிருபன்
ஒக்கு நினைவுமுனி லாமல் வாகுபெல நிலைகூற
உற்ற தருமனடல் வீமன் மேல்விசையன்
வெற்றி நகுலசக தேவர் தேர்தனிலும்
ஒத்து முடுகிவிடு பாகன் வாளமரில் அசுரேசன்
பத்து முடிகள்துக ளாக வாகுஇரு
பத்து மொருகணையில் வீழ நேரவுணர்
பட்டு மடியஅமர் மோது காளமுகில் மருகோனே
பச்சை மயிலில்வரு வீர வேல்முருக
துட்ட நிருதர்குல கால வானவர்கள்
பத்தி யுடனடியில் வீழ வாழ்வுதவு பெருமாளே. (கஉகூ)

தனந்தனந் தத்தத் தனந்தனந் தத்தத்
தனந்தனந் தத்தத் தனதான.

1079. எழுந்திடுங் கப்புச் செழுங்குரும் பைக்கொத்
திரண்டுகண் பட்டிட் டிளையோர்நெஞ்
சிசைந்திசைந் தெட்டிக் கசிந்தசைந் திட்டிட்
டிணங்குபொன் செப்புத் தனமாதர்
அழுங்கலங் கக்குக் குழைந்துமன் பற்றுற்
றணைந்துபின் பற்றற் றகல்மாயத்
தழுங்குநெஞ் சற்றுப் புழுங்குபுண் பட்டிட்
டலைந்தலைந் தெய்த்திட் டுழல்வேனோ
பழம்பெருந் தித்திப் புறுங்கரும் பப்பத்
துடன்பெருங் கைக்குட் படவாரிப்

* அத்தி நகரம் - அஸ்தினபுரம்.

பரந்தெழுந் தொப்பைக் கருந்திமுன் பத்தர்க்
கிதஞ்செய்தொன் றத்திக் கிளையோனே
தழைந்தெழுந் தொத்துத் தடங்கைகொண் டப்பிச்
சலம்பிளந் தெற்றிப் பொருசூரத்
தடம்பெருங் கொக்கைத் தொடர்ந்திடம் புக்குத்
தடிந்திடுஞ் சொக்கப் பெருமாளே. (கஉஎ)

தனதனன தானதத்த தனதனன தானதத்த
தனதனன தானதத்த தனதான.

1080. எழுபிறவி நீர்நிலத்தி லிருவினைகள் வேர்பிடித்து
இடர்முளைக ளேமுளைத்து வளர்மாயை
எனுமுலவை யேபணைத்து விரககுழை யேகுழைத்து
இருளிலைக ளேதழைத்து மிகநீளும்
இழவுநனை யேபிடித்து மரணபழ மேபழுத்து
இடியுமுடல் மாமரத்தின் அருநீழல்
இசையில்விழ ஆகபத்தி லழியுமுன மேயெனக்கு
இனியதொரு போதகத்தை யருள்வாயே
வழுவுநெறி பேசுதக்க னிசையுமக சாலையுற்ற
மதியிரவி தேவர்வஜ்ர படையாளி
மலர்கமல யோனிசக்ர வளைமருவு பாணிவிக்ர
மறையஎதிர் வீரவுக்ரர் புதல்வோனே
அழகியக லாபகற்றை விகடமயி லேறியெட்டு
அசலமிசை வாகையிட்டு வரும்வேலா
அடலசுரர் சேனைகெட்டு முறியமிக மோதிவெட்டி
அமரர்சிறை மீளவிட்ட பெருமாளே. (கஉஅ)

தத்த தந்தன தந்தன தந்தன
தத்த தந்தன தந்தன தந்தன
தத்த தந்தன தந்தன தந்தன தந்ததான.

1081. ஒக்க வண்டெழு கொண்டைகு லைந்திட
வெற்பெ னுங்கன கொங்கைகு ழைந்திட
உற்ப லங்கள்சி வந்துகு விந்திட இந்த்ரகோபம்

ஒத்த *தொண்டைது வண்டமு தந்தர
மெச்சு தும்பிக ருங்குயில் மென்புற
வொக்க மென்தொனி வந்துபி றந்திட அன்புகூர
மிக்க சந்திர னென்றுநி லங்களில்
விக்ர மஞ்செய்தி லங்குந கம்பட
மெத்த மென்பொரு ளன்பள வுந்துவ ளின்பமாதர்
வித்த கந்தரு மங்கையர் கண்கயல்
பட்ட ழிந்துந லங்குகு ரம்பையை
விட்ட கன்றுநி னம்புய மென்பதம் என்றுசேர்வேன்
மைக்க ருங்கட லன்றெரி மண்டிட
மெய்க்ர வுஞ்சசி லம்புடல் வெம்பிட
மற்று நன்பதி குன்றிய ழிந்திட வும்பர்நாடன்
வச்சி ரங்கைய ணிந்துப தம்பெற
மெச்சு குஞ்சரி கொங்கைபு யம்பெற
மத்த வெஞ்சின வஞ்சகர் தங்களை நுங்கும்வேலா
குக்கு டங்கொடி கொண்டப ரம்பர
சக்ர மண்டல மெண்டிசை யும்புகழ்
கொட்க கொன்றைய ணிந்தசி ரஞ்சர ணங்கிகாரா
கொத்த விழ்ந்தக டம்பலர் தங்கிய
மிக்க வங்கண கங்கண திண்புய
கொற்ற வங்குற மங்கைவி ரும்பிய தம்பிரானே. (௧0௬௯)

தானன தத்தன தத்த தத்தன
தானன தத்தன தத்த தத்தன
தானன தத்தன தத்த தத்தன தந்ததான.

1082. ஓலைத ரித்தகு ழைக்கு மப்புற
மோடிநி றத்துமை தர்த்து நெய்த்தற
லோதிநி ழற்குளி ளிக்கு லத்துடன் ஒன்றிஞானம்
ஓதிமி குத்தத வத்த வர்க்கிட
ரோகைசெ லுத்திவ டப்ப டுத்தகி
யூடுவி டத்தையி ருத்தி வைத்தகண் அம்பினாலே

* தொண்டை - கொவ்வைக்கனி யொத்த இதழ்.

மாலைம யக்கைவி ளைத்து நற்பொருள்
வாசமு கைக்குள கப்ப டுத்தியில்
வாவென முற்றி நடத்தி யுட்புகு மந்தமாதர்
மாயம யக்கையொ ழித்து மெத்தென
வானவ ருக்கரு ளூற்ற அக்ஷர
வாய்மையெ னக்குமி னித்த ளித்தருள் தந்திடாயோ
வேலைய டைக்கஅ ரிக்குலத்தொடு
வேணுமெ னச்சொலு மக்க ணத்தினில்
வேகமொ டப்புமலைக்கு லத்தைந ளன்கைமேலே
வீசஅ வற்றினை யொப்ப மிட்டணை
மேவிய ரக்கர்ப திக்குள் முற்பட
வீடண னுக்கருள் வைத் *த வற்றமை யன்கள்மாளக்
காலயி லக்கணை தொட்ட ருட்கன
மாலமை திக்கரை யிற்ற ரித்துல
காளஅ ளித்தப்ர புத்வ ருட்கடல் தந்தகாமன்
காயமொ ழித்தவர் பெற்ற கொற்றவ
நானில வித்தகி னைப்பு னத்தொரு
காதல்மி குத்துமி கப்ர மித்தருள் தம்பிரானே.(கங0)

தனதனந்தனந் தனதனந்தன
தனதனந்தனந் தனதனந்தன
தனதனந்தனந் தனதனந்தன தனதான.

1083. கடைசிவந்தகன் றுரைபுகன்றிரு
குழையையுந்துரந் தரிபரந்தொளிர்
கரியகண்துறந் தவர்†நிறந்துளை படவோடக்
கலைநெகிழ்ந்திருங் குழல்சரிந்திட
முகைசுமந்தசைந் திடையொசிந்துயிர்
கவரஇங்கிதங் கெறுவிதம்பெற விளையர்டும்
படைமதன்பெருங் கிளைதிருந்திய
அதரகிஞ்சுகந் தனையுணர்ந்தணி
பணிசிதம்பஇன் பசுகமுந்தர முதிர்காம

* அவற்றமையன் - அவன்றமையன். † நிறம் - மார்பு.

பரவசந்தனிற் றுனையுணர்ந்தொரு
மவுனபஞ்சரம் பயில்தருஞ்சுக
பதமடைந்திருந் தருள்பொருந்தும தொருநாளே
வடநெடுஞ்சிலம் புகள்புலம்பிட
மகிதலம்ப்ரியங் கொடுமகிழ்ந்திட
வருபுரந்தரன் தனபுரம்பெற முதுகோப
மகரவெங்கருங் கடலொடுங்கிட
நிசிசரன்பெருங் குலமொருங்கிற
வனசனின்றழும் படிநெருங்கிய வொருசூதம்
அடியொடும்பிடுங் கியதடங்கர
வடிவ அஞ்சுரும் புறவிரும்பிய
அடவியுந்தொழும் பொடுதொழும்படி யநுராக
அவசமும்புனைந் தறமுனைந்தெழு
பருவதஞ்சிறந் தகனதந்தியின்
அமுதமென்குயங் களில்முயங்கியபெருமாளே. (௧௦௮௩)

தனதன தனதன தத்தாத் தானன
தனதன தனதன தத்தாத் தானன
தனதன தனதன தத்தாத் தானன தந்ததான.

1084. கதறிய கலைகொடு சுட்டாத் தீர்பொருள்
பதறிய சமயிக ளெட்டாப் பேரொளி
கருவற இருவினை கெட்டாற் காண்வரு மென்றவுகங்
கருகிய வினைமன துட்டாக் காதது
சுருதிக ளுருகியொர் வட்டாய்த் தோய்வது
கசடற முழுதையும் விட்டாற் சேர்வது ணர்ந்திடாதே
விதமது கரமுரல் மொட்டாற் சாடிய
ரதிபதி யெனவரு துட்டாத் மாவுடன்
வினைபுரி பவரிடு முற்றுச் சாவிரு புண்டரீக
ம்ருகமத முகுளித மொட்டாற் கார்முக
நுதலெழு தியசிறு பொட்டாற் சாயக
விரகுடை விழிவலை பட்டாற் றுதுந லங்கலாமோ

பதமலர் மிசைகழல் கட்டாப் பாலக
சுருதிக ளடிதொழ எட்டாத் தேசிக
பருகென வனமுகை கிட்டாத் தாரகை தந்துநாளும்
பரிவுற வெகுமுக நெட்டாற் றூடொரு
படுகையி னிடைபுழு வெட்டாப் பாசடை
படர்வன பரிமள முட்டாட் டாமரை தங்கிவாழுஞ்
சததள அமளியை விட்டாற் றேறிய
சலநிதி குறுகிட வொட்டாச் சூரொடு
தமனிய குலகிரி பொட்டாய்த் தூளெழ வென்றகோவே
தழைதரு குழைதரு பட்டாட் சாலவு
மழகிய கலவிதெ விட்டாக் காதலி
தலைமக நிலமடி தட்டாத்தேவர்கள் தம்பிரானே. (கஅஉ)

தனத்த தானன தானன தந்தன
தனத்த தானன தானன தந்தன
தனத்த தானன தானன தந்தன தந்ததான.

1085. கறுத்து நீவிடு கூர்வேலி னுங்கடை
சிவத்து நீடிய வாய்மீன வொண்குழை
கடக்க வோடிய ஆலால நஞ்சன வஞ்சநீடு
கயற்க ணார்கனி வாயூற லுண்டணி
கழுத்து பாகமு மேகிப வங்கொடு
கலக்க மார்பக பாடீர குங்கும கொங்கைமீதே
உறுத்து மாரமு மோகாவ டங்களு
மறுத்து நேரிய கூர்வாள்ந கம்பட
உடுத்த ஆடையும் வேறாயு மன்றாக மன்றுவீழ
உருக்கு நாபியின் மூழ்காம ருங்கிடை
செருக்கு மோகன வாராத ரங்களை
யொழிக்கவோர்வகைகாணே னுறுந் துணையொன்றுகாணேன்
நிறத்த நூபுர பாதார விந்தமு
முடுத்த பீலியும் வாரார்த னங்களும்
நிறத்தி லேபடு வேலான கண்களும் வண்டுபோட்

நெறித்த வோதியு மாயான்ம னம்பரி
தவிக்க மால்தர லாமோ கலந்திட
நினைக்க லாமென வேல்வேடர் கொம்புடன் நண்புகூர்வாய்

மறித்த வாரிதி கோகோவெ னும்படி
வெறுத்த ராவணன் வாணாளை யம்பினில்
வதைத்த மாமனு மேவார்பு ரங்கனல் மண்டமேரு

வளைத்த தாதையு மாறுன குன்றமு
மனைத்து லோகமும் வேதாக மங்களும்
மதித்த சேவக வானாளு மும்பர்கள் தம்பிரானே. (௧௩௩)

தத்தானத் தாத்தத் தனதன
தத்தானத் தாத்தத் தனதன
தத்தானத் தாத்தத் தனதன தனதான.

1086. கற்பார்மெய்ப் பாட்டைத் தவறிய
சொற்பாகைக் காட்டிப் புழுகொடு
கஸ்தூரிச் சேற்றைத் தடவிய இளநீரைக்

கட்சேலைக் காட்டிக் குழலழ
கைத்தோளைக் காட்டித் தரகொடு
கைக்காசைக் கேட்டுத் தெருவினில் மயில்போலே

நிற்பாருக் காட்பட் டுயரிய
வித்தாரப் பூக்கட் டிலின்மிசை
நெட்டூரக் கூட்டத் தநவர தமுமாயும்

நெட்டாசைப் பாட்டைத் துரிசற
விட்டேறிப் போய்ப்பத் தியருடன்
நெக்கோதிப் போற்றிக் கழலிணை பணிவேனோ

வெற்பால்மத் தாக்கிக் கடல்கடை
மைத்தேகக் காக்கைக் கடவுளை
விட்டார்முக் கோட்டைக் கொருகிரி யிருகாலும்

விற்போலக் கோட்டிப் பிறகொரு
சற்றேபற் காட்டித் தழலெழு
வித்தார்தத் வார்த்தக் குருபரன் எனவோதும்

பொற்பாபற் றுக்கைப் புதுமலர்
பெட்டேயப் பாற்பட் டுயரிய
பொற்றோளிற் சேர்த்துக் கருணைசெய் எனமாலாய்ப்
புட்கானத் தோச்சிக் கிரிமிசை
பச்சேனற் காத்துத் திரிதரு
பொற்பூவைப் பேச்சுக் குருகிய பெருமாளே. (கஙச)

தனதனன தானனந் தனந்த
தனதனன தானனந் தனந்த
தனதனன தானனந் தனந்த தனதான.

1087. குகையில்நவ நாதருஞ் சிறந்த முகைவனச சாதனுந் தயங்கு
குணமுமசு ரேசருந் தரங்க முரல்வேதக்
குரகதபு ராரியும்ப்ரசண்ட மரகதமு ராரியுஞ் செயங்கொள்
குலிசகைவ லாரியுங் கொடுங்கண் அறநூலும்
அகலியபு ராணமும் ப்ரபஞ்ச சகலகலை நூல்களும் பரந்த
அருமறைய நேகமுங் குவிந்தும் அறியாத
அறிவுமறி யாமையுங் கடந்த அறிவுதிரு மேனியென் றுணர்ந்துன்
அருணசர ணாரவிந் தமென்று அடைவேனோ
பகைகொள்துரி யோதனன் பிறந்து படைபொருத பாரதந் தெரிந்து
பரியதொரு கோடுகொண் டுசெண்ட வரைமீதே
பழுதறவி யாசனன் றியம்ப எழுதியவி நாயகன் சிவந்த
பவளமத யானைபின் புவந்த முருகோனே
மிகுதமர சாகரங் கலங்க எழுசிகர பூதரங் குலுங்க
விபரிதநி சாசரன் றியங்க அமராடி
விபுதர்குல வேழமங் கைதுங்க பரிமளப டீரகும் பவிம்ப
ம்ருகமதப யோதரம் புணர்ந்த பெருமாளே. (கஙரு)

தனத்ததன தனத்ததன தனத்ததன தனத்ததன
தனத்ததன தனத்ததன தனதான.

1088. குறிப்பரிய குழற்குமதி நுதற்புருவ விலுக்குமிரு
குழைக்கும்வடு விழிக்குமெழு குமிழாலும்
கொடிப்பவள இதழ்க்குமிகு சுடர்த்தரள நகைக்குமமு
தினுக்குமிக வுறத்தழுவு குறியாலும்

அறப்பெரிய *தனக்குமன நடைக்குமினி னிடைக்குமல
ரடிக்குமிள நகைக்குமுளம் அயராதே
அகத்தியனெ டுரைத்தபொரு ளளித்தருளி அரிப்பிரம
ரளப்பரிய பதக்கமலம் அருள்வாயே
கறுத்தடரு மரக்கரணி கருக்குலைய நெருக்கியொரு
கணத்திலவர் நிணத்தகுடல் கதிர்வேலாற்
கறுத்தருளி யலக்கணுறு சுரர்க்கவர்கள் பதிக்குரிமை
யளித்திடரை யறுத்தருளும் அயில்வீரா
செறுத்துவரு கரித்திரள்கள் திடுக்கிடவல் மருப்பையரி
சினத்தினொடு பறித்தமர்செய் பெருகானிற்
செலக்கருதி யறக்கொடிய சிலைக்குறவர் கொடித்தனது
சிமிழ்த்தனமு னுறத்தழுவு பெருமாளே.(௧௩௬)

தனதனன தனதான தானன தானன
தனதனன தனதான தானன தானன
தனதனன தனதான தானன தானன தனதான.

1089. குனகியொரு மயில்போல வாராம னோலீலை
விளையவினை நினையாம லேயேகி மீளாத
கொடியமன தியாய மாபாத காபோதி யெனஆசை
கொளுவஅதில் மயலாகி வீறோடு போய்நீள
மலரமளி தனிலேறி யாமாறு போமாறு
குலவிநல மொழிகூறி வாரேறு பூணார முலைமூழ்கி
மனமுருக மதராஜ கோலாடு மாபூசல்
விளையவிழி சுழலாடி மேலோதி போய்மீள
மதிவதன மொளிவீச நீராள மாய்மேவி யநுராக
வகைவகையி லதிமோக வாராழி யூடான
பொருளளவ தளவாக யாரோடு மாலான
வனிதையர்கள் வசமாகு நாயேனு மீடேற அருள்வாயே
எனதுமொழி வழுவாமல் நீயேகு காண்மீதி
லெனவிரகு குலையாத மாதாவு நேரோத
இசையுமொழி தவறும லேயேகி மாமாதும் இளையோனும்

* தனக்கும் - தனத்துக்கும்.

இனிமையொடு வருமாய மாரீச மானுவி
குலையவரு காதுஷ ணுவீரர் போர்மாள
இறுகிநெடு மரமேழு தூளாக வேவாலி யுயிர்சீறி
அநுமனொடு கவிகூட வாராக நீராழி
யடைசெய்தணை தனிலேறி மாபாவி யூர்மேவி
அவுணர்கிளை கெடநூறி யாலால மாகோப நிருதேசன்
அருணமணி திகழ்பார வீராக ராமோலி
யொருபதுமோர் கணைவீழ வேமோது போராளி
அடல்மருக குமரேச மேலாய வானோர்கள் பெருமாளே.

தானத்த தானதந்த தானத்த தானதந்த
தானத்த தானதந்த தனதான.

1090. சீறிட்டு லாவுகண்கள் மாதர்க்கு *நாள்மருண்டு
சேவித்து மாசைகொண்டும் உழல்வேனைச்
சீரிட்ட மாகநின்ற காசைக்கொ டாதபின்பு
சீரற்று வாழுமின்பம் நலியாதே
ஆறெட்டு மாய்விரிந்து மாறெட்டு மாகிநின்று
மாருக்கு மேவிளம்ப அறியாதே
ஆகத்து ளேமகிழ்ந்த ஜோதிப்ர காசஇன்பம்
ஆவிக்கு ளேதுலங்க அருள்வாயே
மாறிட்டு வானடுங்க மேலிட்டு மேலகண்டம்
வாய்விட்டு மாதிரங்கள் பிளவாக
வாள்தொட்டு நேர்நடந்த சூர்வஜ்ர மார்புநெஞ்சும்
வான்முட்ட வீறுசெம்பொன் வரையோடு
கூறிட்ட †வேலபங்க வீரர்க்கு வீரகந்த
கோதற்ற வேடர்தங்கள் புனம்வாழுங்
கோலப்பெண் வாகுகண்டு மாலுற்று வேளைகொண்டு
கூடிக்கு லாவிநின்ற பெருமாளே. (கஙஅ)

---

* நாள்மருண்டு – நாள்தோறும் மருண்டு.

† வேல அபங்க எனப் பிரிக்க.

தனன தனதனன தான தானன
தனன தனதனன தான தானன
தனன தனதனன தான தானன தந்ததான.

1091. சுருதி வெகுமுகபு ராண கோடிகள்
சரியை கிரியைமக யோக மோகிகள்
துரித பரசமய பேத வாதிகள் என்றுமோடித்

தொடர வுணரரிய தாய* தூரிய
பொருளை யணுகியநு போக மானவை
தொலைய இனியவொரு ஸ்வாமி யாகிய நின்ப்ரகாசங்

கருதி யுருகியவி ரோதி யாயருள்
பெருகு பரமசுக மாம கோததி
கருணை யடியரொடு கூடி யாடிம கிழ்ந்துநீபக்

கனக மணிவயிர நூபு ராரிய
கிரண சரணஅபி ராம கோமள
கமல யுகளமற வாது பாடநி னைந்திடாயோ

மருது நெறுநெறென மோதி வேரொடு
கருது மலைகைமுகை கோதி வீதியில்
மதுகை யொடுதறுக ணானை வீரிட வென்றுதாளால்

வலிப சகடிடறி மாய மாய்மடி
படிய நடைபழகி யாயர் பாடியில்
வளரு முகில்மருக வேல்வி நோதசி கண்டிவீரா

விருதர் நிருதர்குல சேனை சாடிய
விஜய கடதடக போல வாரண
விபுதை புளகதன பார பூஷண அங்கிராத

விமலை நகிலருண வாகு பூதர
விபுத கடககிரி மேரு பூதர
விகட சமரசத கோடி வானவர் தம்பிரானே. (௧௩௯)

---

* தூரிய - துரிய.

தத்தத் தனதன தத்தன தனதன
தத்தத் தனதன தத்தன தனதன
தத்தத் தனதன தத்தன தனதன தனதான.

1092. சுற்றத் தவர்களு மக்களு*மிதமுள
சொற்குற் றரிவையும் விட்டது சலமிது
சுத்தச் சலமினி சற்றிது கிடைபடும் எனமாழ்கித்
துக்கத் தொடுகொடி தொட்டியெ யழுதழல்
சுட்டக் குடமொடு சுட்டெரி கனலொடு
தொக்குத் தொகுதொகு தொக்கென இடுபறை பிணமூடச்
சற்றுப் புளதொரு சச்சையு மெழுமுடல்
சட்டப் படவுயிர் சற்றுடன் விசியது
தப்பிற் றவறுறு மத்திப நடையென உரையாடிச்
சத்திப் பொடுகரம் வைத்திடர் தலைமிசை
தப்பிற் றிதுபிழை யெப்படி யெனுமொழி
தத்தச் சடம்விடு மப்பொழு திருசரண் அருள்வாயே
சிற்றிற் கிரிமகள் கொத்தலர் புரிகுழல்
சித்ரப் ரபைபுனை பொற்பின விளமயில்
†செற்கட் சிவகதி யுத்தமி களிதர முதுபேய்கள்
திக்குச் செககெண தித்தரி திகுதிகு
செச்செச் செணக்ருத டெட்டரி செணக்ருத
டெட்டெட் டுடுடுடு தத்தரி தரியென நடமாடுங்
கொற்றப் புலியதள் சுற்றிய அரனருள்
குட்டிக் கரிமுக னிக்கவ லமுதுசெய்
கொச்சைக் கணபதி முக்கண னிளையவ களமீதே
குப்புற் றுடனெழு கச்சரி முழவியல்
கொட்டச் சுரர்பதி மெய்த்திட நிசிசரர்
கொத்துக் கிளையுடல் பட்டுக அமர்செய்த பெருமாளே.

---

* இதமுள சொற்கு உற்ற அரிவை எனப்பிரிக்க. † செற்கண் - மேகம் போன்ற கண். செல் - மேகம். 'மழைக்கண் என்பது ஆன்றோர் வழக்கு.

தந்தனத்தன தானதன தந்தனத்தன தானதன
தந்தனத்தன தானதன தனதான.

1093. செங்கனற்புகை யோமாதிகள் குண்டமிட்டெழு சோமாசிகள்
தெண்டெனத்துணை தாள்மேல்விழ அமராடிச்
சிந்தனைப்படு மோகாதியி லிந்த்ரியத்தினி லோடாசில
திண்டிறற்றவ வாள்வீரரொ டிகலாநின்
றங்கம்வெட்டிய கூர்வாள்விழி மங்கையர்க்கற மாலாய்மன
மந்திபட்டிருள் மூடாவகை யவிரோத
அந்தநிற்குண ஞானோதய சுந்தரச்சுட ராராயந
லன்புவைத்தரு ளாமோர்கழல் அருளாயோ
கொங்கடுத்தகு ராமாலிகை தண்கடுக்கைது ழாய்தாதகி
கும்பிடத்தரு பாகீரதி மதிமீது
கொண்டசித்ரக லாசூடிகை யிண்டெருக்கணி *காகோதர
குண்டலத்தர்பி னாகாயுத ருட்னேயச்
சங்குசக்ரக தாபாணியு மெங்களுக்கொரு வாழ்வேசுரர்
தங்களைச்சிறை மீளாயென அசுரேசன்
தஞ்சமற்றிட வேதாகர னஞ்சவெற்புக வீராகர
சண்டவிக்ரம வேலேவிய பெருமாளே. (கசக)

தத்தத்தத் தத்தத் தத்தன
தத்தத்தத் தத்தத் தத்தன
தத்தத்தத் தத்தத் தத்தன தனதான.

1094. சொக்குப்†பொட் டெத்திக் கைப்பொரு
ளைக்‡கெத்திற் பற்றிச் சிக்கொடு
சுற்றுப்பட் டெற்றித் தெட்டிகள் முகைமீதே
சுற்றுப்பொற் பட்டுக் கச்சினர்
முற்றிக்குத் தத்தைக் கொப்புறு
சொற்பித்துக் கற்பிற் செப்பிய துயராலே
சிக்குப்பட் டுக்கிப் §பற்கொடு
வெற்றிக்கைக் குத்துப் பட்டிதழ்
தித்திப்பிற் கொத்துப் பித்துயர் கொடுநாயேன்

* காகோதரம் - பாம்பு. † பொட்டு - போட்டு. ‡ கெத்தில் - தந்திரமாய்.
§ பல்கொடு - பலகொடுமையான.

திக்குக்கெட் *டொட்டுச் †சிட்டென
பட்டத்துற் புத்திக் கட்டற
‡செப்பத்துற் பற்றற் கற்புதம் அருள்வாயே
தக்குத்தக் குக்குக் குக்குட
தட்டுட்டுட் டுட்டுட் டுட்டென
தக்குத்திக் கெட்டுப் பொட்டெழ விருதோதை
தத்தித்தித் தித்தித் தித்தென
தெற்றுத்துட் டக்கட் டர்ப்படை
சத்திக்கொற் றத்திற் குத்திய முருகோனே
§துக்கித்திட் டத்தித் துக்கக
நெக்குப்பட் டெக்கித் ||துட்டறு
சுத்தப்பொற் பத்தர்க் குப்பொருள் அருள்வேலா
துற்றப்பொற் பச்சைக் கட்கல
பச்சித்ரப் பக்ஷிக் கொற்றவ
சொக்கர்க்கர்த் தத்தைச் சுட்டிய பெருமாளே. (கசஉ)

தனதனன தனதனன தந்தனந் தந்தனந்
தனதனன தனதனன தந்தனந் தந்தனந்
தனதனன தனதனன தந்தனந் தந்தனந் தனதான.

1095. தரணிமிசை அனையினிட வுந்தியின் வந்துகுந்
துளிபயறு கழலினிய அண்டமுங் கொண்டதின்
தசைபுதிர நிணநிறைய அங்கமுந் தங்கவொன் பதுவாயுந்
தருகரமொ டினியபத முங்கொடங் கொன்பதும்
பெருகியொரு பதினவணி வந்துகண் டன்புடன்
தனயனென நடைபழகி மங்கைதன் சிங்கியின் வசமாகித்
திருகியுடல் வளையநடை தண்டுடன் சென்றுபின்
கிடையெனவு மருவிமனை முந்திவந் தந்தகன்
சிதறவுயிர் பிணமெனவெ மைந்தரும் பந்துவும் அயர்வாகிச்

* ஒட்டு - கண்ணி. † சிட்டு - குருவி. ‡ செப்பத்து உன்பற்றற்கு - செம்மையாக உன்னைப் பற்றுதற்கு. § துக்கித்திட்ட அத்தி துக்க அகம் - சமுத்திரம் போன்ற துன்ப வீடு. || துட்டு - தீமை.

செடமிதனை யெடுமெடுமி னென்றுகொண் டன்புடன்
சுடலைமிசை யெரியினிட வெந்துபின் சிந்திடுஞ்
செனனமிது தவிரஇரு தண்டையுங் கொண்டபைங் கழல்தாராய்

செருவெதிரு மசுரர்கிளை மங்களங் கெங்கணுங்
கழுகருட னயனமிது கண்டுகொண் டம்பரந்
திரியமிகு அலகையுடன் வெங்கணந் தங்கியுண் மகிழ்வாகிச்

சினவசுர ருடலமது தின்றுதின் றின்புடன்
டுடுடுமுட டுமுடுமுட டுண்டுடுண் டுண்டுடுண்
டிமிலைபறை முழவுதுடி பம்பையுஞ் சங்கமுந் தவமோதச்

சரவரிசை விடுகுமர அண்டர்தம் பண்டுறுஞ்
சிறையைவிட வருமுருக என்றுவந் திந்திரன்
சதுமுகனு மடிபரவ வஞ்சரங் கம்பொருங் கதிர்வேலா

சகமுழுது மடையஅமு *துண்டிடுங் கொண்டலுந்
தெரிவரிய முடியினர வங்களுந் திங்களுஞ்
சலமிதழி யணியுமொரு சங்கரன் தந்திடும் பெருமாளே.

தனந்தத்தத் தனந்தத்தத் தனந்தத்தத் தனந்தத்தத்
தனந்தத்தத் தனந்தத்தத் தனதான.

1096. தனஞ்சற்றுக் குலுங்கப்பொற் கலன்கட்பட் டிலங்கப்பொற்
சதங்கைக்கற் சிலம்பொத்திக் கையில்வீணை

தழும்பக்கைக் குழந்தைச்சொற் பரிந்தற்புக் கிரங்கப்பொற்
சரஞ்சுற்றிட் டிணங்கக்கட் சரவேலால்

தினம்பித்திட் டிணங்கிச்சொற் கரங்கட்டிப் புணர்ந்திட்டுத்
தினந்தெட்டிக் கடன்பற்றிக் கொளுமாதர்

சிலம்பத்திற் றிரிந்துற்றிட் டவம்புக்கக் குணஞ்செற்றுச்
சிவம்பெற்றுத் தவம்பற்றக் கழல்தாராய்

தனந்தத்தத் தனந்தத்தத் தடுண்டுட்டுட் டிடிண்டிட்டிட்
டடண்டட்டட் டிமிண்டுட்டுட் டியல்தாளந்

தகுந்தொத்தித் திமிந்தித்தித் †தவண்டைக்குட் கயர்ந்துக்கத்
தகண்டத்தர்க் குடன்பட்டுற் றசுரரைச்

---

* உண்டிடும் - உண்ண இடும். † தவண்டை - பேருடுக்கை.

சினந்தத்திக் கொளுந்தக்கைச் சரந்தொட்டுச் சதம்பொற்பைச்
சிரந்தத்தப் பிளந்துட்கக் கிரிதூளாச்
செகந்திக்குச் சுபம்பெற்றுத் துலங்கப்*பொர்க் களம்புக்குச்
செயம்பற்றிக் கொளுஞ்சொக்கப் பெருமாளே. (கசசு)

தனதன தத்த தந்ததானத்த தனதன தத்த தந்ததானத்த
தனதன தத்த தந்ததானத்த தனதான.

1097. நரையொடுபற்கழன்றுதோல்வற்றி நடையறமெத்தநொந்துகாலெய்த்து
நயனமி ருட்டி நின்றுகோ லுற்று நடைதோயா
நழுவும்வி டக்கை யொன்றுபோல்வைத்து நமதென மெத்த வந்தவாழ்வுற்று
நடலைப டுத்து மிந்தமாயத்தை நகைபாதே
விரையொடு பற்றி வண்டு பாடுற்ற ம்ருகமத மப்பி வந்தவோதிக்கு
மிளிருமை யைச்சே றிந்தவேல்கட்கும் வினையோடு
மிருகவினிட்டுநின்றமா தர்க்குமிடைபடுசித்தமொன்றுவேனுற்றுன்
விழுமிய பொற்ப தங்கள்பாடற்கு வினவாதோ
உரையொடுசொற்றெரிந்தமூவர்க்குமொளிபெறநற்பதங்கள்போதித்து
மொருபுடை பச்சை நங்கையோடுற்றும் உலகூடே
உறுபலிபிச்சைகொண்டுபோயுற்றுமுவரிவிடத்தையுண்டுசாதித்து
முலவிய முப்பு ரங்கள் ம்வவித்து முறநாகம்
அரையொடு கட்டி யந்த மாய்வைத்து மவிர்சடை வைத்த கங்கையோடொக்க
அழகுதி ருத்தி யிந்துமேல்வைத்தும் அரவோடே
அறுகொடு நொச்சி தும்பைமேல்வைத்த அரியய னித்தம் வந்துபூசிக்கும்
அரநிம லர்க்கு நன்றிபோதித்த பெருமாளே. (கசரு)

தானந்த தானந் தாத்த தானந்த தானந் தாத்த
தானந்த தானந் தாத்த தனதான.

1098. நாகாங்க ரோமங் காட்டி வாரேந்து நாகங் காட்டி
நாமேந்து பாலங் காட்டி யபிராம
நானங்க ராகங் காட்டி நாகேந்த்ர நீலங் காட்டி
நாயேன்ப்ர காசங் காட்டி மடலூர
மேகாங்க கேசங் காட்டி வாயாம்பல் வாசங் காட்டி
மீதூர்ந்த போகங் காட்டி யுயிரீர்வார்

---

* பொர்க்களம் - போர்க்களம்.

மேல்வீழ்ந்து தோயுந் தூர்த்தன் மோகாந்த காரந்தீர்க்க
வேதாந்த தீபங் காட்டி யருள்வாயே
ஏகாந்த வீரம் போற்றி நீலாங்க யானம் போற்றி
யேடார்ந்த நீபம் போற்றி முகில்தாவி
ஏரூங்க லேழுஞ் சாய்த்த நான்மூன்று தோளும் போற்றி
யார்வேண்டி னாலுங் கேட்ட பொருளீயும்
த்யாகாங்க சீலம் போற்றி வாயோய்ந்தி டாதன் றூர்த்து
*தேசாங்க சூரன் தோற்க மயிலேறிச்
†சேவேந்தி தேசம் பார்க்க வேலேந்தி மீனம் பூத்த
தேவேந்த்ர லோகங் காத்த பெருமாளே.(கசசு)

தான தந்தன தான தானன தான தந்தன தான தானன
தான தந்தன தான தானன தனதான.

1099. நாலி ரண்டித ழாலே கோலிய ஞால முண்டக மேலே தானிள
ஞாயி றென்றுறு கோலா காலனும் அதின்மேலே
ஞால முண்டபி ராண தாரனும் யோக மந்திர மூலா தாரனு
நாடி நின்றப்ர பாவா காரனு நடுவாக
மேலி ருந்தகி ரீடா பீடமு நூல றிந்தம ணீமா மாடமு
மேத குும்ப்ரபை கோடா கோடியும் இடமாக
வீசி நின்றுள தூபா தீபவி சால மண்டப மீதே யேறிய
வீர பண்டித வீரா சாரிய வினைதீராய்
ஆல கந்தரி மோடா மோடிகு மாரி பிங்கலை நாண தேசிய
மோகி மங்கலை லோகா லோகியெ வுயிர்மேலும்
ஆன சம்ப்ரமி மாதா மாதவி ஆதி யம்பிகை ஞாதா வானவ
ராட மன்றினி லாடா நாடிய அபிராமி
கால சங்கரி சீலா சீலித்ரி சூலி மந்த்ரச பாஷா பாஷணி
காள கண்டிக பாலீ மாலினி கலியாணி
காம தந்திர லீலா லோகினி வாம தந்திர நூலாய் வாள்சிவ
காம சுந்தரி வாழ்வே தேவர்கள் பெருமாளே.(கசஎ)

---

* தேசாங்க - தசாங்க. † சேவு - சேவல்.

தனன தாத்தன தான தானன
தனன தாத்தன தான தானன
தனன தாத்தன தான தானன தனதான.

1100. நிருத ரார்க்கொரு காலா ஜேஜய
சுரர்க ளேத்திடு வேலா ஜேஜய
நிமல னார்க்கொரு பாலா ஜேஜய விறலான
நெடிய வேற்படை யானே ஜேஜய
எனஇ ராப்பகல் தானே நான்மிக
நினது தாட்டொழு மாறே தானினி யுடனேதான்
தரையி னாழ்த்திரை யேழே போலெழு
பிறவி மாக்கட லூடே நானுறு
சவலை தீர்த்துன தாளே சூடியுன் அடியார்வாழ்
சபையி னேற்றியின் ஞான போதமு
மருளி யாட்கொளு மாறே தானது
தமிய னேற்குமு னேநீ மேவுவ தொருநாளே
தருவி னூட்டர சாள்வான் வேணுவி
னுருவ மாய்ப்பல நாளே தானுறு
தவசி னாற்சிவ னீபோய் வானவர் சிறைதீரச்
சகல லோக்கிய மேதா னாளுறு
மசுர பார்த்திப னோடே சேவகர்
தமரை வேற்கொடு நீறு யேபட விழமோதென்
றருள ஏற்றம ரோடே போயவ
ருறையு மாக்கிரி யோடே தானையு
மழிய வீழ்த்தெதிர் சூரோ டேயமர் அடலாகி
அமரில் வீட்டியும் வானோர் தானுறு
சிறையை மீட்டர னார்பால் மேவிய
அதிப ராக்ரம வீரா வானவர் பெருமாளே. (கசஅ)

தான தந்த தான தான தான தந்த தான தான
தான தந்த தான தான தனதான.

1101. நீரு மென்பு தோலி னாலு மாவ தென்கை கால்களோடு
நீளு மங்க மாகி மாய வுயிரூறி

நேச மொன்று தாதை தாய ராசை கொண்ட போதில் மேவி
நீதி யொன்று பால னாகி யழிவாய்வந்
தூரு மின்ப வாழ்வு மாகி யூன மொன்றி லாது மாத
ரோடு சிந்தை வேடை கூர உறவாகி
ஊழி யைந்த கால மேதி யோனும் வந்து பாசம் வீச
ஊனு டம்பு மாயு மாயம் ஒழியாதோ
சூர னண்ட லோக மேன்மை சூறை கொண்டு போய்வி டாது
தோகை யின்கண் மேவி வேலை விடும்வீரா
தோளி லென்பு மாலை வேணி மீது கங்கை சூடி யாடு
தோகை பங்க ரோடு சூது மொழிவோனே
பாரை யுண்ட மாயன் வேயை யூதிபண்டு பாவ லோர்கள்
பாடல் கண்டு ஏகு மாவின் மருகோனே
பாத கங்கள் வேறி நூறி நீதி யின்சொல் வேத வாய்மை
பாடு மன்பர் வாழ்வ தான பெருமாளே. (கசகூ)

தனதத்தத் தத்தத் தனதன தனதத்தத் தத்தத் தனதன
தனதத்தத் தத்தத் தனதன தனதான.

1102. பகல்மட்கச் செக்கர்ப்ரபைவிடுநவரத்நப் பத்தித் தொடைநக
நுதிபட்டிட் டற்றுச் சிதறிட இதழூறல்
பருகித்தித் திக்கப் படுமொழி பதறக்கைப் பத்மத் தொளிவளை
வதறிச்சத் திக்கப் புளகித தனபாரம்
அகலத்திற் றைக்கப் பரிமள அமளிக்குட் சிக்கிச் சிறுகென
இறுகக்கைப் பற்றித் தழுவிய அநுராக
அவசத்திற் சித்தத் தறிவையு மிகவைத்துப் பற்றித் தெரிவையர்
வசம் விட்டார்ச் சிக்கைக் கொருபொழு துணர்வேனோ
இகல்வெற்றிச் சத்திக் கிரணமு முரணிர்த்தப் பச்சைப் புரவியு
மிரவிக்கைக் குக்டத் துவசமு மறமாதும்
இடைவைத்துச் சித்ரத் தமிழ்கொடு கவிமெத்தச்செப்பிப்பழுதற
எழுதிக்கற் பித்துத் திரிபவர் பெருவாழ்வே
புகலிற்றர்க் கிட்டுப் ரமையுறு கலகச்செற் றச்சட் சமயிகள்
புகலற்குப் பற்றற் கரியதொ ருபதேசப்
பொருளைப் *புட்பித்துக் குருபர னெனமுக்கட்செக்கர்ச்சடைமதி
புனையப்பர்க் கொப்பித் தருளிய பெருமாளே. (கருo)

* புட்பித்து - திருவாய் மலர்ந்து.

தத்தத்தன தத்தத் தனதன தத்தத்தன தத்தத் தனதன
தத்தத்தன தத்தத் தனதன தனதான.

1103. பத்தித்திர ளக்கொத் தொளிர்வரி பட்டப்புள கச்செப் பிளமுகை
பட்டிட்டெதிர் கட்டுப் பரதவர் உயர்தாளப்
பத்மத்திய *ரற்புக் கடுகடு கட்சத்தியர் மெத்தத் திரவிய
பட்சத்திய ரிக்குச் சிலையுரு விலிசேருஞ்
சித்தத்தரு ணர்க்குக் கணியத ரப்புத்தமு தத்தைத் தருமவர்
சித்ரக்கிர ணப்பொட் டிடுபிறை நுதலார்தந்
தெட்டிற்படு கட்டக் கனவிய பட்சத்தரு ளற்றுற் றுனதடி
சிக்கிட்டிடை புக்கிட் டலைவது தவிராதோ
மத்தப்பிர மத்தக் கயமுக னைக்குத்திமி தித்துக் கழுதுகள்
மட்டிட்டஇ ரத்தக் குருதியில் விளையாட
மற்றைப்பதி னெட்டுக் கணவகை சத்திக்கந டிக்கப் பலபல
வர்க்கத்தலை தத்தப் பொருபடை யுடையோனே
முத்திப்பர மத்தைக் கருதிய சித்தத்தினில் முற்றத் தவமுனி
முற்பட்டுழை பெற்றுத் தருகுற மகள்மேல்மால்
முற்றித்திரி வெற்றிக் குருபர முற்பட்டமு ரட்டுப்புலவனை
†முட்டைப்பெயர் செப்பிக் கவிபெறு பெருமாளே. (கருக)

தனதனன தந்ததன தானத் தாத்தன
தனதனன தந்ததன தானத் தாத்தன
தனதனன தந்ததன தானத் தாத்தன தனதான.

1104. பரதவித புண்டரிக பாதத் தாட்டிகள்
அமுதுபொழி யுங்குமுத கீதப் பாட்டிகள்
பலர்பொருள்கவர்ந்திடைகலாமிட்டோட்டிகள்கொடிதாய

---

* அற்பு - அன்பு. † இங்கே, முருகக்கடவுள் பொய்யாமொழிப் புலவன் எதிர்தோன்றித் தம் பெயர் 'முட்டை' எனச் சொல்லித் தம்மேல் அவரைப் பாடும்படி சொல்ல அவர் நற்றூயிரங்கற் றுறையாக,

" பொன்போலுங் கள்ளிப் பொறிபறக்குங் கானலிலே
என்பேதை செல்லற் கியைந்தனளே—மின்போலு
மானவேல் முட்டைக்கு மாறாய தெவ்வர்போங்
கானவேல் முட்டைக்குங் காடு. " எனப் பாடின சரித்திரம் குறிப்பிடப் பட்டுள்ளது.

பழுதொழிய அன்புமுடை யாரைப் போற்சிறி
தழுதழுது கண்பிசையு மாசைக் கூத்திகள்
பகழியென வந்துபடு பார்வைக் கூற்றினர் ஒருகாம
விரகம்விளை கின்றகழு நீரைச் சேர்த்தகில்
ம்ருகமதமி குந்தபனி நீரைத் தேக்கியெ
விபுதர்பதி யங்கதல மேவிச் சாற்றிய தமிழ்நூலின்
*விததிகமழ் தென்றல்வர வீசிக் கோட்டிகள்
முகைகளில்வி ழுந்துபரி தாபத் தாற்றினில்
விடியளவு நைந்துருகு வேனைக் காப்பதும் ஒருநாளே
உரகபண பந்தி†யபி ஷேகத் தாற்றிய
சகலவுல குந்தரும மோகப் பார்ப்பதி
யுடனுருவு பங்குடைய நாகக் காப்பனும் உறிதாவும்
ஒருகளவு கண்டுதனி கோபத் தாய்க்குல
மகளிர்சிறு தும்புகொடு மோதிச் சேர்த்திடும்
உரலொடுத வழ்ந்தநவ நீதக் கூற்றனும் அதிகோபக்
கரவிகட வெங்கடக போலப் போர்க்கிரி
கடவியபு ரந்தரனும் வேளைப் போற்றுகை
கருமமென வந்துதொழ வேதத் தாற்பர்யம் அறியாத
கடவுளைமு னிந்தமர ரூரைக் காத்துயர்
கரவடக்ர வுஞ்சகிரி சாயத் தோற்றெழு
கடலெனவுடைந்தவுண ரோடத் தாக்கிய பெருமாளே.()

தனதன தனதன தாந்த தானன
தனதன தனதன தாந்த தானன
தனதன தனதன தாந்த தானன தனதான.

1105. பரிமள மிகவுள சாந்து மாமத
முருகவிழ் வகைமலர் சேர்ந்து கூடிய
பலவரி யளிதுயில் கூர்ந்து வானுறு முகில்போலே
பரவிய இருள்செறி கூந்தல் மாதர்கள்
பரிபுர மலரடி வேண்டி யேவிய
பணிவிடை களிவிறு மாந்த கூளனே நெறிபேணு

* விததி - கூட்டம். † அபிஷேகம் - முடி.

விரகனை யசடனை வீம்பு பேசிய
விழலனை யுறுகலை யாய்ந்தி டாமுழு
வெகுளியை யறிவது போங்க பாடனை மலமாறு
வினையனை யுரைமொழி சோர்ந்த பாவியை
விளிவுறு நரகிடை வீழ்ந்த மோடனை
வினவிமு னருள்செய்து பாங்கி னுள்வதும் ஒருநாளே
கருதலர் திரிபுர மாண்டு நீறெழ
மலைசிலை யொருகையில் வாங்கு நாரணி
கழலணி மலைமகள் காஞ்சி மாநகர் உறைபேதை
களிமயில் சிவனுடன் வாழ்ந்த மோகினி
கடலுடை யுலகினை யீன்ற தாயுமை
கரிவன முறையகி லாண்ட நாயகி யருள்பாலா
முரணிய சமரினில் மூண்ட ராவண
னிடியென அலறிமு னேங்கி வாய்விட
முடிபல திருகிய நீண்ட மாயவன் மருகோனே
முதலொரு குறமகள் நேர்ந்த நூலிடை
யிருதன கிரிமிசை தோய்ந்த காமுக
முதுபழ மறைமொழி யாய்ந்த தேவர்கள் பெருமாளே.()

தனதன தானத் தனந்த தனதன தானத் தனந்த
தனதன தானத் தனந்த தனதான.

1106. பழுதற வோதிக் கடந்து பகைவினை தீரத் துறந்து
பலபல யோகத் திருந்து மதராசன்
பரிமள பாணத் தயர்ந்து பனிமட லூர்தற் கிசைந்து
பரிதவி யாமெத்த நொந்து மயல்கூர
அழுதழு தாசைப் படுங்க ணபிநய மாதர்க் கிரங்கி
யவர்விழி பாணத்து நெஞ்சம் அறைபோய்பின்
றழிவது யான்முற் பயந்த விதிவச மோமற்றை யுன்ற
னருள்வச மோஇப்ர மந்தெ ரிகிலேனே
எழுதரு வேதத்து மன்றி முழுதினு மாய்நிற்கு மெந்தை
யெனவொரு ஞானக் குருந்த ருளமேவும்

இருவுரு வாகித் துலங்கி யொருகன தூணிற் பிறந்து
இரணியன் மார்பைப் பிளந்த தனியாண்மை
பொழுதுகொள் மாவிக்ர மன்தன் மருகபு ராரிக்கு மைந்த
புளகப டீரக் குரும்பை யுடன்மேவும்
புயல்கரி வாழச் சிலம்பின் வனசர மானுக் குகந்து
புனமிசை யோடிப் புகுந்த பெருமாளே. (௧௫௪)

தானத்தத் தனான தானன தானத்தத் தனான தானன
தானத்தத் தனான தானன தந்ததான.

1107. பாணிக்குட் படாது சாதகர் காணச்சற் றொணாது வாதிகள்
பாஷிக்கத் தகாது பாதக பஞ்சபூத
பாசத்திற் படாது வேறொரு பாயத்திற் புகாது பாவனை
பாவிக்கப் பெறாது வாதனை நெஞ்சமான
ஏணிக்கெட் டொணாது மீதுயர் சேணுக்குச் சமான நூல்வழி
யேறிப்பற் றொணாது நாடினர் தங்களாலும்
ஏதுச்செப் பொணாத தோர்பொருள் சேரத்துக் கமாம கோததி
யேறச்செச் சைநாறு தாளைவ ணங்குவேனே
ஆணிப்பொற் ப்ரதாப மேருவை வேலிட்டுக் கடாவி வாசவன்
ஆபத்தைக் கெடாநி சாசரர் தம்ப்ரகாசம்
ஆழிச்சத் ரசாயை நீழலி லாதித்தப் ரகாச நேர்தர
ஆழிச்சக் ரவாள மாள்தரும் எம்பிரானே
மாணிக்கப் ரவாள நீலம தாணிப்பொற் கிராதை நூபுர
வாசுப்பத் மபாத சேகர சம்புவேதா
வாசிக்கப் படாத வாசகம் ஈசர்க்குச் சுவாமி யாய்முதல்
வாசிப்பித் ததேசி காசுரர் தம்பிரானே. (௧௫௫)

தானன தான தாத்த தானன தான தாத்த
தானன தான தாத்த தனதான.

1108. பாதக மான யாக்கை வாதுசெய் பாவி கோத்த
பாணமும் வாளு மேற்ற இருபார்வை
பாரப டீர மாப்ப யோதர மாதர் வாய்த்த
பாயலின் மீத ணைப்பி யிதமாடுந்

தோதக மாய வார்த்தை போதக மாக நோக்கு
தூய்மையில் நாயி னேற்கும் வினைதீரச்
சூழும ஞதி நீத்த யானெடு தானி லாச்சு
கோதய ஞான வார்த்தை யருள்வாயே
சாதன வேத நூற்பு ராதன பூண நூற்ப்ர
ஜாபதி யாண்மை தோற்க வரைசாடிச்
சாகர சூர வேட்டை யாடிய வீர வேற்ப்ர
தாபம கீப போற்றி யெனவேமி
மாதவன் மாது பூத்த பாகர னேக நாட்ட
வாசவ ஞேதி மீட்க மறைநீப
மாமலர் தூவி வாழ்த்த யானையை மாலை சூட்டி
வானவர் சேனை காத்த பெருமாளே. (கருகூ)

தானன தனத்தத் தாத்த தானன தனத்தத் தாத்த
தானன தனத்தத் தாத்த தனதான.

1109. பால்மொழி படித்துக் காட்டி ஆடையை நெகிழ்த்துக்காட்டி
பாயலி லிருத்திக் காட்டி யநுராகம்
பாகிதழ் கொடுத்துக் காட்டி நூல்களை விரித்துக் காட்டி
பார்வைகள் புரட்டிக் காட்டி யுறவாகி
மேல்நக மழுத்திக் காட்டி தோதக விதத்தைக் காட்டி
மேல்விழு நலத்தைக் காட்டு மடவார்பால்
மேவிடு மயக்கைத் தீர்த்து சீபத நினைப்பைக் கூட்டு
மேன்மையை யெனக்குக் காட்டி யருள்வாயே
காலனை யுதைத்துக் காட்டி ஆவியை வதைத்துக் காட்டி
காரணம் விளைத்துக் காட்டி யொருகாலங்
கானினில் நடித்துக் காட்டி ஆலமு மிடற்றிற் காட்டி
காமனை யெரித்துக் காட்டி தருபாலா
மாலுற நிறத்தைக் காட்டி வேடுவர் புனத்திற் காட்டில்
வாலிப மிளைத்துக் காட்டி அயர்வாகி
மான்மகள் தனத்தைச் சூட்டி ஏனென அழைத்துக் கேட்டு
வாழ்வுறு சமத்தைக் காட்டு பெருமாளே. (கருஎ)

தனதத்த தனத்த தனத்தன
தனதத்த தனத்த தனத்தன
தனதத்த தனத்த தனத்தன தனதான.

1110. புருவத்தை நெறித்து விழிக்கயல்
பயிலிட்டு வெருட்டி மதித்திரு
புதுவட்டை மினுக்கி யளிக்குலம் இசைபாடும்
புயல்சற்று விரித்து நிரைத்தொளி
வளையிட்ட கரத்தை யசைத்தகில்
புனைமெத்தை படுத்த பளிக்கறை தனிலேறிச்
சரசத்தை விளைத்து முகைக்கிரி
புளகிக்க அணைத்து நகக்குறி
தனைவைத்து முகத்தை முகத்துடன் உறமேவித்
தணிவித்தி ரதத்த தரத்துமிழ்
அமுதத்தை யளித்து வுருக்கிகள்
தருபித்தை யகற்றி யுனைத்தொழ முயல்வேனோ
பாதத்தை யடக்கி நடிப்பவர்
த்ரிபுரத்தை யெரிக்க நகைப்பவர்
பரவைக்குள் விடத்தை மிடற்றிடு பவர்தோகைப்
பரையுற்ற கரத்தர் மிகப்பகி
ரதியுற்ற சிரத்தர் நிறத்துயர்
பரவத்தர் பொருப்பி விருப்பவர் உமையாளர்
சுரர்சுத்தர் மனத்துறை வித்தகர்
பணிபத்தர் பவத்தை யறுப்பவர்
சுடலைப்பொ டியைப்ப ரிசிப்பவர் விடையேறுந்
துணையொத்த பதத்த ரெதிர்த்திடு
மதனைக்க டிமுத்தர் கருத்தமர்
தொலைவற்ற க்ருபைக்கு ளுதித்தருள் பெருமாளே. ()

தனத்தந் தான தனதன தனத்தந் தான தனதன
தனத்தந் தான தனதன தனதான.

1111. புவிக்குன் பாத மதைநினை பவர்க்குங் கால தரிசனை
புலக்கண் கூடு மதுதனை அறியாதே

புரட்டும் பாவ சமயிகள் நெறிக்கண் *பூது படிறரை
புழுக்கண் பாவ மதுகொளல் பிழையாதே
கவிக்கொண் டாடு புகழினை படிக்கும் பாடு திறமிலி
களைக்கும் பாவ சுழல்படு மடிநாயேன்
கலக்குண் டாகு புவிதனி லெனக்குண் டாகு பணிவிடை
கணக்குண் டாதல் திருவுளம் அறியாதோ
சிவத்தின் சாமி மயில்மிசை நடிக்குஞ் சாமி யெமதுளே
சிறக்குஞ் சாமி சொருபமி தெளிகாணச்
செழிக்குஞ் சாமி பிறவியை யொறுக்குஞ் சாமி பவமதை
தெறிக்குஞ் சாமி முனிவர்கள் இடமேவுந்
தவத்தின் சாமி புரிபிழை பொறுக்குஞ் சாமி குடிநிலை
தரிக்குஞ் சாமி யசுரர்கள் பொடியாகச்
சதைக்குஞ் சாமி யெமைபணி விதிக்குஞ் சாமி சரவண
தகப்பன் சாமி யெனவரு பெருமாளே. (கருகூ)

தானன தந்தன தந்த தந்தன
தானன தந்தன தந்த தந்தன
தானன தந்தன தந்த தந்தன தனதான.

1112. பூசல்த ருங்கய லும்பொ ருந்திய
வாசந றுங்குழ லுந்து லங்கிய
பூரண கும்பமெ னுந்த னங்களு மடமாதர்
போகம டங்கலை யும்பு ணர்ந்தறு
ராகம்வி ளைந்துவ ரும்பெ ரும்பிழை
போயக லும்படி யொன்றை யன்புற நினையாதே
ஆசையெ னும்படி யுந்த னங்களு
மோகைந டந்திட வுந்தி னங்களும்
ஆருட னும்பகை கொண்டு நின்றுற நடமாடி
ஆடிய பம்பர முன்சு ழன்றெதி
ரோடிவி ழும்படி கண்ட தொன்றுற
ஆவிய கன்றுவி டும்பு யங்கெட அருள்வாயே

* பூது - புகுது.

வாசவ னன்புவி ளங்க நின்றசு
ரேசர்கு லங்கள டங்க லுங்கெட
வானவர் நின்றுதி யங்கு கின்றதொர் குறைதீர

வாரிய திர்ந்துப யந்து நின்றிட
மேருஅ டங்கஇ டிந்து சென்றிட
வாகைபு னைந்தொரு வென்றி கொண்டருள் இளையோனே

வீசிய தென்றலொ டந்தி யும்பகை
யாகமு யங்கஅ நங்க னும்பொர
வேடையெ னும்படி சிந்தை நொந்திட அடைவாக

வேடர்செ ழும்புன வஞ்சி யஞ்சன
வேலினு ளங்கள்க லங்கி யின்புற
வேளையெ னும்படி சென்றி றைஞ்சிய பெருமாளே.()

தான தந்தன தானு தானன
தான தந்தன தானு தானன
தான தந்தன தானு தானன தனதான.

1113. பூசல் வந்திரு தோடார் காதொடு
மோதி டுங்கயல் மானுர் மானமில்
போக மங்கையர் கோடா கோடிய மனதானுர்

பூர குங்கும தூளா மோதப
டீர சண்பக மாலா லாளித
பூத ரங்களின் மீதே மூழ்கிய அநுராக

ஆசை யென்கிற பாரா வாரமு
மேறு கின்றில னுனு பேதஅ
நேக தந்த்ரக்ரி யாவே தாகம கலையாய

ஆழி யுங்கரை காணே னூபுர
பாத பங்கய மோதே னேசில
னுபி னுங்குரு நாதா நீயருள் புரிவாயே

வாச வன்பதி பாழா காமல்கி
சாச ரன்குலம் வாழா தேயடி
மாள வன்கிரி கூறுய் நீறெழ நெடுநேமி

மாத வன்தரு வேதா வோடலே
மோது தெண்கடல் கோகோ கோவென
மாமு றிந்திட நீள்வே லேவிய இளையோனே
வீசு தென்றலும் வேள்பூ வாளியு
மீறு கின்றமை யாமோ காமவி
டாய்கெ டும்படி காவாயாவியை யெனஏனல்
மீது சென்றுற வாடா வேடுவர்
பேதை கொங்கையின் மீதே மால்கொடு
வேடை கொண்டபி ரானே வானவர் பெருமாளே. ()

தனன தனதன தனத்தத் தாத்தன
தனன தனதன தனத்தத் தாத்தன
தனன தனதன தனத்தத் தாத்தன தனதான.

1114. பொருத கயல்விழி புரட்டிக் காட்டுவர்
புளக தனவட மசைத்துக் காட்டுவர்
புயலி னளகமும் விரித்துக் காட்டுவர் பொதுமாதர்
புனித விதழ்மது நகைத்துக் காட்டுவர்
பொலிவி னிடைதுகில் குலைத்துக் காட்டுவர்
புதிய பரிபுர நடித்துக் காட்டுவர் இளைஞோரை
உருக அணைதனி லணைத்துக் காட்டுவர்
உடைமை யடையவெ பறித்துத் தாழ்க்கவெ
உததி யமுதென நிகழ்த்திக் கேட்பவர் பொடிமாயம்
உதர மெரிதர மருத்திட் டாட்டிக
ளுயிரி னிலைகளை விரித்துச் சேர்ப்பவ
ருறவு கலவியை விடுத்திட் டாட்கொள நினையாயோ
மருது பொடிபட வுதைத்திட் டாய்ச்சியர்
மகளி ருறிகளை யுடைத்துப் போட்டவர்
மறுக வொருகயி றடித்திட் டார்ப்புற அழுதாறும்
வளரு நெடுமுகி லெதிர்த்துக் காட்டென
வசட னிரணிய னுரத்தைப் பேர்த்தவன்
மழையி னிரைமலை யெடுத்துக் காத்தவன் மருகோனே

விருது பலபல பிடித்துச் சூர்க்கிளை
விகட தடமுடி பறித்துத் தோட்களை
விழவு முறியவு மடித்துத்தாக்கிய அயில்வீரா
*விபுல சலதியை யெரித்துத் தூட்பட
வினைசெ யசுரர்கள் பதிக்குட் பாய்ச்சிய
விபுத மலரடி விரித்துப் போற்றினர் பெருமாளே. ()

தான தத்தன தானு தனுதன தான தத்தன தானு தனுதன
தான தத்தன தானு தனுதன தந்ததான.

1115. போத நிர்க்குண போதா நமோநம நாத நிஷ்கள நாதா நமோநம
பூர ணக்கலை சாரா நமோநம பஞ்சபாண
பூபன் மைத்துன பூபா நமோநம நீப புஷ்பக தாளா நமோநம
போக சொர்க்கபு பாலா நமோநம சங்கமேறும்
மாத மிழ்த்ரய சேயே நமோநம வேத னத்ரய வேளே நமோநம
வாழ்ஜ கத்ரய வாழ்வே நமோநம என்றுபாத
வாரிஜத்தில்விழா'தேமகோ ததி யேழ்பிறப்பினில்முழ்காமனுேபவ
மாயை யிற்சுழி யூடே விடாதுக லங்கலாமோ
ஓத நிர்த்தவெ தாளா டவீநட நாத புத்திர பாகீ ரதீகிரு
பாச முத்திர ஜீமூத வாகனர் தந்திபாகா
சேக யப்பிர தாபா முலாதிப மாலி கைக்கும ரேசா விசாகக்ரு
பாலு வித்ரும சாரா ஷடானன புண்டரீகா
வேத வித்தக வேதா விநோதகி ராத லக்ஷ்மிகி ரீடா மகாசல
வீர விக்ரம பாரா வதானவ கண்டசூர
வீர நிட்டுர வீராதி காரண தீர நிர்ப்பய தீராபி ராமவி
நாய கப்ரிய வேலாயு தாசுரர் தம்பிரானே. (௧௧௱௫)

தானன தந்தன தாத்தன தானன தந்தன தாத்தன
தானன தந்தன தாத்தன தனதான.

1116. போதிலி ருந்துவி டாச்சதுர் வேதமொ ழிந்தவ னுற்†புளி
னுகமு கந்தவ னுற்றெரி வரிதான

---

* விபுலம் - விரிவு.

† புளின் ஆகம் உகந்தவன் - கருட வாகனத்தை விரும்பிய விஷ்ணு.

போதுயர் செந்தழ லாப்பெரு வானநி றைந்தவி டாப்புக
    ழாளன ருஞ்சிவ கீர்த்தியன் நெறிகாண
ஆதர வின்பருள் மாக்குரு நாதனெ னும்படி போற்றிட
    ஆனப தங்களை நாக்கரு திடவேயென்
ஆசையெ னும்படி மேற்கவி பாடமி தம்பல பார்த்தடி
    யேனும றிந்துனை யேத்துவ தொருநாளே
காதட ரும்படி போய்ப்பல பூசலி டுங்கப லாற்கனி
    வாயித ழின்சுவை யாற்பயில் குறமாதின்
காரட ருங்குழ லாற்கிரி யானத னங்களி னாற்கலை
    மேவும ருங்கத னாற்செறி குழையோலை
சாதன மென்றுரை யாப்பரி தாபமெ னும்படி வாய்த்தடு
    மாறிம னந்தள ராத்தனி திரிவோனே
சாகர மன்றெரி யாக்கொடு சூரரு கும்படி யாத்தினி
    வேலையு ரம்பெற வோட்டிய பெருமாளே. (கககச)

தந்தானந் தாத்தந் தனதன தந்தானந் தாத்தந் தனதன
தந்தானந் தாத்தந் தனதன தனதான.

1117. மங்காதிங் காக்குஞ் சிறுவரு முண்டேயிங் காற்றுந் துணைவியும்
    வம்பாருந் தேக்குண் டிடவறி தெனும்வாதை
வந்தேபொன் தேட்டங் கொடுமன நொந்தேயிங் காட்டம் பெரிதெழ
    வண்போதன் றீட்டுந் தொடரது படியேமன்
சங்காரம் போர்ச்சங் கையிலுடல் வெங்கானம் போய்த்தங் குயிர்கொள
    சந்தேகந் தீர்க்குந் தனுவுடன் அணுகாமுன்
*சந்தாரஞ் சாத்தும் புயவியல் கந்தாஎன் றேத்தும் படியென
    †சந்தாபந் தீர்த்தென் றடியிணை தருவாயே
கங்காளன் பார்த்தன் கையிலடி யுண்டேதிண் டாட்டங் கொளும்மன
    கன் ‡சாபஞ் சார்த்துங் கரதலன் எருதேறி
கந்தாவஞ் சேர்த்தண் புதுமல ரம்பான்வெந் தார்ப்பொன் றிடவிழி
    கண்டான்வெங் காட்டங் கனலுற நடமாடி

---

* சந்து ஆரம் - சந்தனமும் ஆரமும். † சந்தாபம் - கொடுமை. ‡சாபம் சார்த்தும் - (மலையாகிய) வில்லைத் தரித்த.

அங்காலங் கோத்தெண் டிசைபுவி மங்காதுண் டாற்கொன் றதிபதி
அந்தாபந் தீர்த்தம் பொருளினை யருள்வோனே
அன்பாலங் தாட்கும் பிடுமவர் தம்பாவந் தீர்த்தம் புவியிடை
அஞ்சாநெஞ் சாக்கந் தரவல பெருமாளே. (கசுரு)

தனன தனதன தனத்தானன தனன தனதன தனத்தானன
தனன தனதன தனத்தானன தனதான.

1118. *மதனதனுநிக ரிடைக்கேமன முருகவருபிடிநடைக்கே யிரு
வனச பரிபுர மலர்க்கேமது கரம்வாழும்
வகுள ம்ருகமத மழைக்கேமணி மகர மணிவன குழைக்கேமட
மகளிர் முகுளித முலைக்கேகடல் அமுதூறும்
அதர மதுரித மொழிக்கேகுழை யளவு மளவிய விழிக்கேதள
வனைய தொருசிறு நகைக்கேபனி மதிபோலும்
அழகு திகழ்தரு நுதற்கேயந வரத மவயவ மனைத்தூ டினு
மவச முறுமயல் தவிர்த்தாள்வதும் ஒருநாளே
உததி புதைபட அடைத்தாதவன் நிகரி லிரதமும் விடுக்காநக
ரொருநொ டியில்வெயி லெழச்சாநகி துயர்தீர
உபய வொருபது வரைத்தோள்களு நிசிச ரர்கள்பதி தசக்ரீவமு
முருள ஒருகணை தெரித்தானும வுனஞான
திதமி லவுணர்த மிருப்பாகிய புரமு மெரியெழ முதற்பூதர
திலத குலகிரி வளைத்தானும கிழவானோர்
திருவ நகர்குடி புகச்சீகர மகர சலமுறை யிடச்சூரொடு
சிகர கிரிபொடி படச்சாடிய பெருமாளே. (கசுசு)

தனதானன தனதானன தனதானன தனதானன
தனதானன தனதானன தனதான.

1119. மதனேவிய கணையாலிரு வினையால்புவி கடல்சாரமும்
வடிவாயுடல் நடமாடுக முடியாதேன்
மனமாயையொ டிருகாழ்வினை யறமூதுடை மலம்வேரற
மகிழ்ஞானக அநுபூதியின் அருள்மேவிப்

* மதன தனு நிகர் - மன்மதனுடைய சரீரத்துக் கொப்பாகிய; அதாவது: உருவமில்லாத.

பதமேவுமு னடியாருடன் விளையாடுக அடியேன்முனே
பரிபூரண கிருபாகரம் உடன்ஞான
பரிமேலழ குடனேறிவி ணவர்பூமழை யடிமேல்விட
பலகோடிவெண் மதிபோலவெ வருவாயே
சதகோடிவெண் மடவார்கட லெனசாமரை யசையாமுழு
சசிசூரியர் சுடராமென ஒருகோடி
சடைமாமுடி முனிவோர்சர ணெனவேதியர் மறையோதுக
சதிநாடக மருள் வேணியன் அருள்பாலா
விதியானவ னிளையாளென துளமேவிய வளிநாயகி
வெகுமாலுற தனமேலணை முருகோனே
வெளியாசையொ டடை*பூவணர் மருகாமணி முதிராடக
வெயில்வீசிய அழகா தமிழ் பெருமாளே. (கசூஎ)

தனதனன தானனந் தனந்த தனதனன தானனந் தனந்த
தனதனன தானனந் தனந்த தனதான.

1120. மழையளக பாரமுங் குலைந்து வரிபரவு நீலமுஞ் சிவந்து
மதிமுகமும் வேர்வுவந் தரும்ப அணைமீதே
மகுடதன பாரமுங் குலுங்க மணிகலைக ளேறவுந் திரைந்து
வசமழிய வேபுணர்ந் தணைந்து மகிழ்வாகிக்
குழையஇதழூற லுண்டழுந்தி குருகுமொழிவாய்மலர்ந்துகொஞ்ச
குமுதபதி போகபொங்கு கங்கை குதிபாயக்
குழிபிலிழி யாமனந் தியங்கு மதனகலை யாகமங்கள் விஞ்சி
குமரியர்க ளோடுழன்று நைந்து விடலாமோ
எழுபடைகள் சூரவஞ்ச ரஞ்ச இரணகள மாகஅன்று சென்று
எழுசிகர மாநிலங் குலுங்க விசையூடே
எழுகடலுமேருவுங்கலங்க விழிபடர்வுதோகைகொண்ட துங்க
இயல்மயிலின் மாறுகொண் டமர்ந்த வடிவேலா
பொழுதளவு நீடுகுன்று சென்று குறவர்மகள் காலினும் பணிந்து
புளிஞரறி யாமலுந் திரிந்து புனமீதே
புதியமட லேறவுந் துணிந்த அரியபரி தாபமுந் தணிந்து
புளகிதப யோதரம் புணர்ந்த பெருமாளே. (கசூஅ)

---

* பூவணர் - காயாம்பூ வண்ணராகிய விஷ்ணு.

தானதனத்தத் தனத்த தத்தன
தானதனத்தத் தனத்த தத்தன
தானதனத்தத் தனத்த தத்தன தனதான.

1121. மாடமதிட்சுற் றுமொக்க வைத்திட
வீடுகனக்கத் தனத்தி லச்சுறு
மாலிபமொத்துப் ரபுத்த னத்தினில் அடைவாக
மாதர்பெருக்கத் தருக்க மற்றவர்
சூழஇருக்கத் தரிக்க இப்படி
வாழ்கையில்மத்தப் ரமத்த சித்திகொள் கடைநாளிற்
பாடையினிற்கட் டிவிட்டு நட்டவர்
கூடஅரற்றிப் புடைத்து றுப்புள
பாவையெடுத்துத் தழற்கி ரைப்பட விடலாய
பாடுதொலைத்துக் கழிக்க அக்ருபை
தேடுமெனைத்தற் புரக்க வுற்றிரு
பாதுகையைப்பற் றிநிற்க வைத்தெனை யருளாயோ
ஆடகவெற்பைப் பெருத்த மத்தென
நாகவடத்தைப் பிணித்து ரத்தம
ரார்கள்பிடித்துத் திரித்தி டப்புகை யனலாக
ஆழிகொதித்துக் கதற்றி விட்டிமை
யோர்களொளிக்கக் களித்த உக்கிர
ஆலவிடத்தைத் தரித்த அற்புதர் குமரேசா
வேடர்சிறுக்கிக் கிலச்சை யற்றெழு
பாரும்வெறுத்துச் சிரிப்ப நட்பொடு
வேளையெனப்புக் குநிற்கும் வித்தக இளையோனே
வேகமிகுத்துக் கதிக்கும் விக்ரம
சூரர்சிரத்தைத் துணித்த டக்குதல்
வீரமெனத்தத் துவத்து மெச்சிய பெருமாளே. (௧௬௬)

தாந்தான தந்தன தந்தன தாந்தான தந்தன தந்தன
தாந்தான தந்தன தந்தன தனதான.

1122. மாண்டாரெ லும்பணியுஞ்சடை யாண்டாரி றைஞ்ச மொழிந்ததை
வான்பூத லம்பவ னங்கனல் புனலான

வான்பூத முங்கர ணங்களு நான்போயொ டுங்கஅ டங்கலு
மாய்ந்தால்வி ளங்கும தொன்றினை யருளாயேல்
வேண்டாமை யொன்றைய டைந்துள மீண்டாறி நின்சர ணங்களில்
வீழ்ந்தாவல் கொண்டுரு கன்பினை யுடையேனுய்
வேந்தா கடம்புபு னைந்தருள் சேந்தாச ரண்சர ணென்பது
வீண்போம தொன்றல என்பதை யுணராயோ
ஆண்டார்த லங்கள ளந்திட நீண்டார்மு குந்தர்த டந்தனில்
ஆண்டாவி துஞ்சிய தென்றுமு தலைவாயுற்
றுங்கோர்*சி லம்புபு லம்பிட ஞான்றூது துங்கச லஞ்சலம்
ஆம்†பூமு ழங்கிய டங்கும ளவில்நேசம்
பூண்டாழி கொண்டவ னங்களி லேய்ந்தாள வென்று வெறுந்தனி
போந்தோல மென்று தவும்புயல் மருகோனே
பூம்பாளை யெங்கும ணங்கமழ் தேங்காவில் நின்றதொர் குன்றவர்
பூந்தோகை கொங்கைவி ரும்பிய பெருமாளே. (கஎ0)

தானதன தனத்தனந்த தானதன தனத்தனந்த
தானதன தனத்தனந்த தனதான.

1123. மாதர்மயல் தனிற்கலந்து காமபனி யெனப்புகுந்து
‡மாடவிய லெனச்சுழன்று கருவூறி
மாறிபல வெனச்சுமந்து தேனுகுட மெனத்திரண்டு
மாதமிது வெனத்தளர்ந்து வெளியாகி
வேதபுவி தனிற்கழன்று ஏனமென வெனத்தவழ்ந்து
வீறுமணி களைப்புனைந்து நடைமேலாய்
வேணவித மெனத்திரிந்து நாறுபுழு குடற்றிமிர்ந்து
வேசிவலை தனிற்கலந்து மடிவேனோ
ஆதிசர ணெனக்கயங்கு லாவமுத லையைக்கிடங்கி
லாரவுடல் தனைப்பிளந்த அரிநேமி
ஆமைகய லெனச்செயங்கொள் கோலகுற ளரித்தடங்கை
யானஅர வணைச்சயந்தன் மருகோனே

* சிலம்பு - மலையை யொத்த யானை. † பூ முழங்கி - பூவை யொத்தவா யினிடத்து வைத்து முழக்கி. ‡ மாட இயலென் - உளுந்துபோல.

சோதியுரு வெனத்திரண்டு கோலஅரு ணையிற்கலந்த
சோமனணி சூடிற் சிலம்பன் அருள்பாலா
தோகை மயி லெனச்சிறந்த ரூபிகுற மகட்கிரங்கி
தோள்களிறு கிடப்பு ணர்ந்த பெருமாளே. (௧௧௬௧)

தன்னன தனத்த தத்த தன்னன தனத்த தத்த
தன்னன தனத்த தத்த தனதான.

1124. மின்னினில் நடுக்கமுற்ற நுண்ணிய நுசுப்பில் முத்த
வெண்ணகை யில்வட்ட மொத்து அழகார
விம்மியிள கிக்க தித்த கொம்மைமுலை யிற்கு னித்த
வின்னுதலி லிட்ட பொட்டில் விலைமாதர்
கன்னல்மொழி யிற்சிறக்கு மன்னநடை யிற்க றுத்த
கண்ணினிணை யிற்சிவத்த கனிவாயே
கண்ணழிவு வைத்த புத்தி சண்முகநி னைக்க வைத்த
கன்மவச மெப்படிக்கு மறவேனே
அன்னநடை யைப்ப ழித்த மஞ்ஞைமலை யிற்கு றத்தி
யம்மையட விப்புனத்தில் விளையாடும்
அன்னையிரு கப்பி ணித்த பன்னிருதி ருப்பு யத்தி
லன்னியஅ ரக்க ரத்த ணையுமாளப்
பொன்னுலகி னைப்பு ரக்கு மன்னநல்வ ரத்தை விட்ட
புன்மையர்பு ரத்ர யத்தர் பொடியாகப்
பொன்மலை வளைத்தெ ரித்த கண்ணுத லிடத்தி லுற்ற
புண்ணிய வொருத்திபெற்ற பெருமாளே. (௧௧௬௨)

தனதன தத்தத் தனந்த தந்தன
தனதன தத்தத் தனந்த தந்தன
தனதன தத்தத் தனந்த தந்தன தந்ததான.

1125. முகமுமி னுக்கிப் பெருங்க ருங்குழல்
முகிலைய விழ்த்துச் செருந்தி சண்பக
முடியநி றைத்துத் ததும்பி வந்தடி முன்பினுக
முகையைய சைத்துத் திருந்த முன்தரி
கலையைநெ கிழ்த்துப் புனைந்து வஞ்சக
முறுவல்வி ளைத்துத் துணிந்து தந்தெரு முன்றிலூடே

மகளிர்வ ரப்பிற் சிறந்த பந்தியின்
மதனனு நிற்கக் கொளுந்து வெண்பிறை
வடவைவெ றிக்கத் திரண்டு பண்தனை வண்டுபாட
மலயநி லத்துப் பிறந்த தென்றலு
நிலைகுலை யத்தொட் டெம்பு புண்செய
மயலைய ளிக்கக் குழைந்து சிந்தைம லங்கலாமோ
பகலவன் மட்கப் புகுந்து கந்தர
ககனமு கட்டைப் பிளந்து மந்தர
பருவரை யொக்கச் சுழன்று பின்புப றந்துபோகப்
பணமணி பட்சத் துரங்க முந்தனி
முடுகிந டத்திக் கிழிந்து விந்தெழு
பரவைய ரற்றப் ரபஞ்ச நின்றுப யந்துவாடக்
குகனென முக்கட் சயம்பு வும்ப்ரிய
மிகஅசு ரர்க்குக் குரம்பை வந்தரு
குறஅமர் குத்திப் பொருங்கொ டும்படை வென்றவேளே
குமரிகள் ஒப்பற் றிருந்த சங்கரி
கவுரியெ டுத்துப் பரிந்து கொங்கையில்
குணவமு துய்க்கத் தெளிந்து கொண்டருள் தம்பிரானே.

தத்தன தான தனத்தன தத்தன தான தனத்தன
தத்தன தான தனத்தன தனதான.

1126. முத்தமு லாவு தனத்தியர் சித்தச னாணை செலுத்திகள்
முத்தமி டாம லுருக்கிகள் இளைஞோர்பால்
முட்டவு லாவி மருட்டிகள் நெட்டிலை வேலின் விழிச்சியர்
முப்பது கோடி மனத்தியர் அநுராகத்
தத்தைக ளாசை விதத்தியர் கற்புர தோளின் மினுக்கிகள்
தப்புறு மாற*கமெத்திகள் அளவேநான்
தட்டழி யாது திருப்புகழ் கற்கவு மோத வுமுத்தமிழ்
தத்துவ ஞான மெனக்கருள் புரிவாயே
மத்தக யானை யுரித்தவர் பெற்றகு மார இலட்சுமி
மைத்துன னாகி யவிக்ரமன் மருகோனே

வற்றிட வாரி திமுற்றிய வெற்றிகொள் சூரர் பதைப்புற
வற்புறு வேலை விடுத்தருள் இளையோனே
சித்திர மான குறத்தியை யுற்றொரு போது புனத்திடை
சிக்கென வேத முவிப்புணர் மணவாளா
செச்சையு லாவு பதத்தின மெய்த்தவர் வாழ்வு பெறத்தரு
சித்தவி சாக வியற்சுரர் பெருமாளே. (௧௧௨௬)

தத்த தனதனன தானத் தான
தத்த தனதனன தானத் தான
தத்த தனதனன தானத்தான தனதான.

1127. முத்து மணிபணிக ளாரத் தாலு
மொய்த்த மலைமுகைகொ டேவித் தார
முற்று மினைஞருயிர் மோகித் தேகப் பொருமாதர்
முற்று மதிமுகமும் வானிற் காரு
மொத்த குழல்விழியும் வேய்நற் றோளு
முத்தி தருமெனும்வி னுவிற் பாயற் கிடைமூழ்கிப்
புத்தி கரமடமு லாவிச் சால
மெத்த மிகஅறிவி லாரைத் தேறிப்
பொற்கை புகழ்பெரிய ராகப் பாடிப் புவியூடே
பொய்க்கு ளொழுகியய ராமற் போது
மொய்த்த கமலஇரு தாளைப் பூணப்
பொற்பு மியல்புதுமை யாகப் பாடப் புகல்வாயே
பத்து முடியுமத னோடத் தோ*ளிர்
பத்து மிறையவொரு வாளிக் கேசெய்
பச்சை முகில்சதுர வேதத் தோடற் றயனும்
பற்ற வரியநட மாடத் தாளில்
பத்தி மிகவினிய ஞானப் பாடல்
பற்று மரபுநிலை யாகப் பாடித் திரிவோனே
மெத்த அலைகடலும் வாய்விட் டோட
வெற்றி மயில்மிசைகொ டேகிச் சூரர்
மெய்க்கு ளுறஇலகு வேலைப் போகைக் கெறிவோனே

* இர் பத்தும் - ஈர் பத்தும், இரு பதும்.

வெற்றி மிகுசிலையி னால்மிக் கோர்நம்
வித்து விளைபுனமும் வேய்முத் தீனும்
வெற்பு முறையுமயில் வேளைக் காரப் பெருமாளே. ()

தனதானத் தனந்த தந்தன
தனதானத் தனந்த தந்தன
தனதானத் தனந்த தந்தன தனதான.

1128. முலைமேலிற் கலிங்க மொன்றிட
முதல்வானிற் பிறந்த மின்பிறை
நுதல்மேல்முத் தரும்ப புந்தியில் இதமாக
முகநேசித் திலங்க வும்பல
விளைமுசிப் புரண்ட வண்கடல்
முரணோசைக் கமைந்த வன்சரம் எனமூவா
மலர்போலச் சிவந்த செங்கணில்
மருள்கூர்கைக் கிருண்ட அஞ்சனம்
வழுவாமற் புனைந்து திண்கயம் எனநாடி
வருமாதர்க் கிரங்கி நெஞ்சமு
மயலாகிப் பரந்து நின்செயல்
மருவாமற் கலங்கும் வஞ்சகம் ஒழியாதோ
தொலையாநற் றவங்க ணின்றுனை
நிலைபாகப் புகழ்ந்து கொண்டுள
அடியாருட் டலங்கி நின்றருள் துணைவேளே
துடிநேரொத் திலங்கு மென்கொடி
யிடைதோகைக் கிசைந்த வொண்டொடி
சுரர்வாழப் பிறந்த சுந்தரி மணவாளா
மலைமாளப் பிளந்த செங்கையில்
வடிவேலைக்கொ டந்த வஞ்சக
வடிவாகக் கரந்து வந்தமர் பொருசூரன்
வலிமாளத் துரந்த வன்திறல்
முருகாமற் பொருந்து திண்புய
வடிமாமற் றநந்த மிந்திரர் பெருமாளே. (௧௭௬)

தனன தந்தன தாத்தன தந்தன
தனன தந்தன தாத்தன தந்தன
தனன தந்தன தாத்தன தந்தன தனதான.

1129. முனைய ழிந்தது மேட்டிகு லைந்தது
வயது சென்றது வாய்ப்ப லுதிர்ந்தது
முதுகு வெஞ்சிலை காட்டிவ ளைந்தது ப்ரபையான
முகமி ழிந்தது நோக்குமி ருண்டது
இருமல் வந்தது தூக்கமொ ழிந்தது
மொழித ளர்ந்தது நாக்குவி ழுந்தது அறிவேபோய்
நினைவ யர்ந்தது நீட்டல் முடங்கலு
மவச மும்பல ஏக்கமு முந்தின
நெறிம றந்தது மூப்பு முதிர்ந்தது பலநோயும்
நிலைமை கொண்டது பாய்க்கிடை கண்டது
சலம லங்களி னூற்றமெ ழுந்தது
நிமிஷ மிமகினி யாச்சுதென் முன்பினி தருள்வாயே
இனைய இந்திர னேற்றமு மண்டர்கள்
தலமு மங்கிட வோட்டியி ருஞ்சிறை
யிடுமி டும்புள ராக்கதர் தங்களில் வெகுகோடி
எதிர்பொ ரும்படி போர்க்குளெ திர்ந்தவர்
தசைசி ரங்களு நாற்றிசை சிந்திட
இடிமு ழங்கிய வேற்படை யொன்றனை யெறிவோனே
தினைவ னங்கிளி காத்தசவுந்தரி
அருகு சென்றடி போற்றிம ணஞ்செய்து
செகம றிந்திட வாழ்க்கைபு ரிந்திடு மிளையோனே
திரிபு ரம்பொடி யாக்கிய சங்கரர்
குமர கந்தப ராக்ரம செந்தமிழ்
தெளிவு கொண்டடி யார்க்குவி ளம்பிய பெருமாளே. ()

தானன தனத்தத் தாத்த தானன தனத்தத் தாத்த
தானன தனத்தத் தாத்த தனதான.

1130. மேகலை நெகிழ்த்துக் காட்டி வார்குழல் விரித்துக்காட்டி
வேல்விழி புரட்டிக் காட்டி அழகாக

மேனியை மினுக்கிக் காட்டி நாடக நடித்துக் காட்டி
வீடுக ளழைத்துக் காட்டி மதராசன்
ஆகம முரைத்துக் காட்டி வாரணி தனத்தைக் காட்டி
யாரொடு நகைத்துக் காட்டி விரகாலே
ஆதர மனத்தைக் காட்டி வேசைகள் மயக்கைக் காட்ட
ஆசையை யவர்க்குக் காட்டி யழிவேனோ
மோகன விருப்பைக் காட்டி ஞானமு மெடுத்துக் காட்டி
மூதமிழ் முனிக்குக் கூட்டு குருநாதா
மூவுல களித்துக் காட்டி சேவலை யுயர்த்திக் காட்டு
மூரிவில் மதற்குக் காட்டு வயலூரா
வாகையை முடித்துக் காட்டி கானவர் சமர்த்தைக் காட்டி
வாழ்மயில் நடத்திக் காட்டும் இளையோனே
மாமலை வெதுப்பிக் காட்டி தானவர் திறத்தைக் காட்டி
வானவர் சிரத்தைக் காத்த பெருமாளே. (௧௭அ)

தத்தத்தத் தத்தத் தனதன தத்தத்தத் தத்தத் தனதன
தத்தத்தத் தத்தத் தனதன தனதான.

1131. மைக்குக்கைப் புக்கக் கயல்விழி யெற்றிக்கொட் டிட்டுச் சிலைமதன்
வர்க்கத்தைக் கற்பித் திடுகிற மொழியாலே
மட்டிட்டுத் துட்டக் கெருவித மிட்டிட்டுச் சுற்றிப் பரிமள
மச்சப்பொற் கட்டிற் செறிமலர் அணைமீதே
புக்குக்கைக் கொக்கப் புகுமொரு அற்பச்சிற் றிற்பத் தெரிவையர்
பொய்க்குற்றுச் சுற்றித் திரிகிற புலையேனைப்
பொற்பித்துக் கற்பித் துனதடி அர்ச்சிக்கச் சற்றுக் க்ருபைசெய
புத்திக்குச் சித்தித் தருளுவ தொருநாளே
திக்குக்குத் திக்குத் திகுதிகு டுட்டுட்டுட் டுட்டுட் டுடுடுடு
தித்தித்தித் தித்தித் திதியென நடமாடுஞ்
சித்தர்க்குச் சுத்தப் பரமநல் முத்தர்க்குச் சித்தக் க்ருபையுள
சித்தர்க்குப் பத்தர்க் கருளிய குருநாதா
ஒக்கத்தக் கிட்டுத் திரியசுர் முட்டக்கொட் டற்றுத் திரிபுர
மொக்கக்கெட் டிட்டுத் திகுதிகு வெனவேக

உற்பித்துக் கற்பித் தடாரனை முறற்பட்டக் கட்டச் சிறைவிடும்
*ஒட்குக்டக் கொற்றக் கொடியுள பெருமாளே. (கஎகூ)

தான தனனதன தான தாத்தன
தான தனனதன தான தாத்தன
தான தனனதன தான தாத்தன தனதான.

1132. மோது மறலியொரு †கோடி வேற்படை
கூடி முடுகியெம தாவி ‡பாழ்த்திட
மோக முடையவெகு மாதர் கூட்டமும் அயலாரும்
மூளு மளவில்விசை மேல்வி ழாப்பரி
தாப முடனும்விழி நீர்கொ ளாக்கொடு
மோக வினையில்நெடு நாளின் மூத்தவர் இளையோர்கள்
ஏது கருமமிவர் சா§வெ ணுச்சிலர்
கூடி நடவுமிடு காடெ ணுக்கடி
தேமு நரகினிடை வீழ்மெ ணுப்பொறி யறுபாவி
ஏழு புவனமிகு வான நாட்டவர்
சூழு முனிவர்கிளை தாமு மேத்திட
ஈச னருள்குமர வேத மார்த்தெழ வருவாயே
சூது பொருதருமனுடு தோற்றிரு
ஆறு வருஷம்வன வாச மேற்றியல்
தோகை யுடனுமெவி ராட ராச்சியம் உறைநாளிற்
சூறை நிரைகொடவ ரேகு மீட்டெதி
ராளு முரிமைதரு மாறு கேட்டொரு
தூது செலஅடுவ லாண்மை தாக்குவன் எனமீள
வாது சமர்திருத ரான ராட்டிர
ராஜ குமரர்துரி யோத னற்பிறர்
மாள நிருபரொடு சேனை தூட்பட வரிசாப
வாகை விஜயனடல் வாசி பூட்டிய
தேரை முடுகுநெடு மால்ப ராக்ரம
மாயன் மருக அமர் நாடர்பார்த்திப பெருமாளே.(கஅ௦)

* ஒட் குக்ட - ஒள் குக்குட. † கோடி - கூர்மை. ‡ பாழ்த்திட - பாழ்படுத்த. § எணு - என்னுமல்.

தத்த தனத்தத் தனத்த தத்தன
தத்த தனத்தத் தனத்த தத்தன
தத்த தனத்தத் தனத்த தத்தன தனதான.

1133. வட்ட முகைக்கச் சவிழ்த்து வைத்துள
முத்து வடத்தைக் கழுத்தி லிட்டிரு
மைக்கு வளைக்கட் குறிப்ப ழூத்திய பொதுமாதர்
மட்ட மளிக்குட் டிருத்தி முத்தணி
மெத்தை தனக்குட் செருக்கி வெற்றிலை
வைத்த பழுப்பச் சிலைச்சு ருட்கடி யிதழ்கோதிக்
கட்டி யணைத்திட் டெடுத்து டுத்திடு
பட்டை யவிழ்த்துக் கருத்தி தத்தொடு
கற்ற கலைச்சொற் களிற்ப யிற்றுள முயல்போதுங்
கைக்கு ளிசைத்துப் பிடித்த கட்கமும்
வெட்சி மலர்ப்பொற் பதத்தி ரட்சணை
கட்டு மணிச்சித் திரத்தி றத்தையு மறவேனே
கொட்ட மிகுத்திட் டரக்கர் பட்டணம்
இட்டு நெருப்புக் கொளுத்தி யத்தலை
கொட்டை பரப்பச் செருக்க ளத்திடை யசுரோரைக்
குத்தி முறித்துக் குடிப்ப ரத்தமும்
வெட்டி யழித்துக் கனக்க ளிப்பொடு
கொக்க ரியிட்டுத் தெரித்த டுப்பன வொருகோடி
பட்ட பிணத்தைப் பிடித்தி ழுப்பன
சச்ச ரிகொட்டிட் டடுக்கெ டுப்பன
பற்கள் விரித்துச் சிரித்தி ருப்பன வெகுபூதம்
பட்சி பறக்கத் திசைக்குள் மத்தளம்
வெற்றி முழக்கிக் கொடிப்பி டித்தயில்
பட்ட றவிட்டுத் துரத்தி வெட்டிய பெருமாளே.(கஅக)

தனதன தாத்த தாத்த தனதன தாத்த தாத்த
தனதன தாத்த தாத்த தனதான.

1134. வளைகர மாட்டி வேட்டி னிடைதுயில் வாட்டி யீட்டி
வரிவிழி தீட்டி யேட்டின் மணம்வீசும்

மழைகுழல் காட்டி லேட்கை வளர்முகை காட்டி நோக்கின்
மயில்நடை காட்டி மூட்டி மயலாகப்
புளகித வார்ந்தை யேற்றி வரிகலை வாழ்த்தி யிழ்த்து
புணர்முகை சேர்த்து வீக்கி விளையாடும்
பொதுமட வார்க்கு ஏற்ற வழியுறு வாழ்க்கை வேட்கை
புலைகுண மோட்டி மாற்றி யருள்வாயே
துளையொழு கேற்ற நோக்கி பலவகை வாச்சி தூர்த்து
சுடரடி *நீத்த லேத்தும் அடியார்கள்
துணைவன்மை நோக்கி நோக்கி னிடைமுறை யாய்ச்சி மார்ச்சொல்
சொலியமு தூட்டியாட்டு முருகோனே
இளநகை யோட்டி மூட்டர் குலம்விழ வாட்டி †யேட்டை
யிமையவர் பாட்டை மீட்ட குருநாதா
இபல்புவி வாழ்த்தி யேத்த எனதிடர் நோக்கி நோக்க
மிருவினை காட்டி மீட்ட பெருமாளே. (கஅ௨)

தானன தனதன தததத்த தானன தனதன தத்தத்த
தானன தனதன தத்தத்த தனதான.

1135. வாடையில்மதனையழைத்துற்று வால்வளைகலகலெனக்கற்றை
வார்குழல் சரியமு டித்திட்டு துகிலாரும்
மால்கொள நெகிழவு டுத்திட்டு நூபுர மிணையடி யைப்பற்று
வாய்விட நுதல்மிசை பொட்டிட்டு வருமாய
நாடக மகளிர்ந டிப்புற்ற தோதக வலையில கப்பட்டு
ஞாலமு முழுதுமி கப்பித்தன் எனுமாறு
நாணமு மரபுமொ ழுக்கற்று நீதியு மறிவும றக்கெட்டு
நாயடி மையுமடி மைப்பட்டு விடலாமோ
ஆடிய மயிலினை யொப்புற்று பீலியு மிலையுமு டுத்திட்டு
ஆரினு மழகுமி கப்பெற்று ‡யவனளும்
ஆகிய §இதண்மிசை யுற்றிட்டு மானின மருளவி ழித்திட்டு
ஆயுத கவணொரு கைச்சுற்றி விளையாடும்
வேடுவர் சிறுமியொ ருத்திக்கு யான்வழி யடிமையெ னச்செப்பி
வீறுள அடியிணை யைப்பற்றி பலகாலும்
வேதமு மமரரு மெய்ச்சக்ர வாளமு மறியவி லைப்பட்டு
மேருவில் மிகவுமெ ழுத்திட்ட பெருமாளே. (கஅ௩)

---

* நீத்தல் - நித்தல், நாடோறும். † ஏட்டை - தளர்ச்சி. ‡ யவனள் - யௌவனத்தை யுடையவள். § இதண் - பரண்.

தனதன தனதன தனதன தனதன தனதன தனதன
தத்தத் தத்தன தத்தத் தத்தன தந்ததான.

1136. விடமென அயிலென அடுவன நடுவன மிளிர்வன சுழல்விழி
வித்தைக் குப்பக ரொப்புச் சற்றிலை யென்றுபேசும்
விரகுடை வனிதைய ரணைமிசை யுருகிய வெகுமுக கலவியி
லிச்சைப் பட்டுயிர் தட்டுப் பட்டுஉ ழன்றுவாடும்
நடலையில் வழிமிக அழிபடு தமியனை நமன்விடு திரளது
கட்டிச் சிக்கென வொத்திக் கைக்கொடு கொண்டுபோயே
நரகதில் விடுமெனு மளவினி லிலகிய நறைகமழ் திருவடி
முத்திக் குட்படு நித்தத் தத்துவம் வந்திடாதோ
இடியென அதிர்குரல் நிசிசரர் குலபதி யிருபது திரள்புய
மற்றுப் பொற்றலை தத்தக் கொத்தொடு நஞ்சுவாளி
எரியெழ முடுகிய சிலையின ரழகொழு கியல்சிறு வினைமகள்
பச்சைப் பட்சித னைக்கைப் பற்றிடு மிந்த்ரலோகா
வடவரை யிடிபட அலைகடல் சுவறிட மகவரை பொடிபட
மைக்கட் பெற்றிடு முக்ரக் கட்செவி யஞ்சசூரன்
மணிமுடி சிதறிட அலகைகள் பலவுடன் வயிரவர் நடமிட
முட்டிப்பொட்டெழவெட்டிக்குத்தியதம்பிரானே.(௧அ௪)

தத்த தனதனன தானத் தான
தத்த தனதனன தானத் தான
தத்த தனதனன தானத் தானத் தனதான.

1137. விட்ட புழுகுபனி நீர்கத் தூரி
மொய்த்த பரிமளப டீரச் சேறு
மிக்க முகையைவிலை கூறிக் காசுக் களவேதான்
மெத்த விரியுமலர் சேர்கற் பூர
மெத்தை மிசைகலவி யாசைப் பாடு
விற்கு மகளிர்சுரு ளோலைக் கோலக் குழையோடே
முட்டி யிலகுகுமிழ் தாவிக் காமன்
விட்ட பகழிதனை யோடிச் சாடி
மொய்க்கு மளியதனை வேலைச் சேலைக் கயல்மீனை

முக்கி யமனையட மீறிச் சீறு
மைக்கண் விழிவலையி லேபட் டோடி
முட்ட வினையன்மரு ளாகிப் போகக் கடவேனே

செட்டி யெனுமொர்திரு நாமக் கார
வெற்றி யயில்தொடுப்ர தாபக் கார
திக்கை யுலகைவல மாகப் போகிக் கணமீளுஞ்

சித்ர குலகலப வாசிக் கார
தத்து மகரசல கோபக் கார
செச்சை புனையுமண வாளக் கோலத் திருமார்பா

துட்ட நிருதர்பதி சூறைக் கார
செப்பு மமரர்பதி காவற் கார
துப்பு முகபடக போலத் தானக் களிறாரும்

சொர்க்க கனதளவி நோதக் கார
முத்தி விதரணவு தாரக் கார
சுத்த மறவர்மகள் வேலைக் காரப் பெருமாளே. (கஅரு)

தனதனன தனதனன தனன தாத்தனன
தனதனன தனதனன தனன தாத்தனன
தனதனன தனதனன தனன தாத்தனன தனதான.

1138. விரைசொரியு ம்ருகமதமு மலரும் வாய்த்திலகு
விரிகுழலு மவிழநறு மெழுகு கோட்டுமுகை
மிசையில்வரு பகலொளியை வெருவ வோட்டுஅணி வகையாரம்

விடுதொடைகள் நகநுதியி லறவும் வாய்த்தொளிர
விழிசெருக மொழி பதற அமுது தேக்கியகை
விதறிவளை கலகலென அழகு மேற்பொழிய அலர்மேவும்

இருசரண பரிபுரசு ருதிக ளார்க்கவச
மிலகுகடல் கரைபுரள இனிமை கூட்டியுள
மிதம்விளைய இருவரெனு மளவு காட்டரிய அநுராகத்

திடைமுழுகி யெனதுமன தழியு நாட்களினு
மிருசரண இயலும்வினை யெறியும் வேற்கரமு
மெழுதரியதிருமுகமு மருளு மேத்தும்வகை தரவேணும்

அரிபிரம ரடிவருட வுததி கோத்தலற
அடல்வடவை யனலுமிழ அலகை கூட்டமிட
அணிநிணமு மலைபெருக அறையும் வாச்சியமும் அகலாது
அடல்கழுகு கொடிகெருட னிடைவி டாக்கணமு
மறுகுறளுமெறி குருதி நதியின் மேற்பரவ
அருணரண முகவயிர வர்களு மார்ப்பரவம் இடநாளும்
பரவுநிசி சரர்முடிகள் படியின் மேற்குவிய
பவுரிகொடு திரியவரை பலவும் வேர்ப்பறிய
பகர்வரிய ககனமுக டிடிய வேட்டைவரு மயில்வீரா
படருநெறி சடையுடைய இறைவர் கேட்குரிய
பழையமறை தருமவுன வழியை யார்க்குமொரு
பரமகுருபரனெனவுமறிவுகாட்டவலபெருமாளே. (கஅசு)

தனனதன தனனதன் தனனதன தனனதன
தத்தத்த னந்தனந் தத்தத் னந்தனந் தந்ததான.

1139. விழையுமனி தரையுமுனி வரையுமவ ருயிர்துணிய
வெட்டிப்பி ளந்துளம் பிட்டுப்ப றிந்திடுஞ் செங்கண்வேலும்
விரையளக முகிலுமிள நகையும்ருக மதகனவி
சித்ரத்தனங்களுந் தித்தித்த தொண்டையும் புண்டரீகச்
சுழிமடுவு மிடையுமழ கியமகளிர் தருகலவி
சுட்டித்தி ரிந்திடின் தட்டுப்ப டுங்கொடும் பங்கவாழ்வுந்
தொலைவில்பிற வியுமகல வொருமவுன பரமசுக
சுத்தப்பெ ரும்பதஞ் சித்திக்க அன்புடன் சிந்தியாயோ
எழுதரிய அறுமுகமு மணிநுதலும் வயிரமிடை
யிட்டுச்ச மைந்தசெஞ் சுட்டிக் கலன்களுந் துங்கநீள்பன்
னிருகருணை விழிமலரு மிலகுபதி னிருகுழையும்
ரத்நக்கு தம்பையும் பத்மக்க ரங்களுஞ் செம்பொனூலும்
மொழிபுகழு முடைமணியு மரைவடமு மடியிணையு
முத்தச்சதங்கையுஞ்சித்ரச்சிகண்டியுஞ் செங்கைவேலும்
முழுதுமழ கியகுமர கிரிகுமரி யுடனுருகு
முக்கட்சி வன்பெறுஞ் சற்புத்ர வும்பர்தந் தம்பிரானே.()

தந்தனந் தந்தனந் தந்தனந் தந்தனந்
தந்தனந் தந்தனந் தனதான.

1140. அங்கதன் கண்டகன் *பங்கிலன் பொங்குநெஞ்
சன்பிலன் துன்பன்வன் புகள்மேவும்
அஞ்சொடுங் கும்பொதும் பொன்றையென் றுஞ்சுமந்
தங்குமிங் குந்திரிந் திரைதேடுஞ்
சங்கடங் கொண்டவெஞ் சண்டிபண் டன்பெருஞ்
சஞ்சலன் கிஞ்சுகந் தருவாயார்
தந்தொழும் பன்தழும் பன்பணிந் தென்றுநின்
தண்டையம் பங்கயம் புகழ்வேனே
கங்கையும் பொங்குநஞ் சம்பொருந் தும்புயங்
கங்களுந் திங்களுங் கழுநீருங்
கஞ்சமுந் தும்பையுங் கொன்றையுஞ் சந்ததங்
கந்தமுந் துன்றுசெஞ் சடையாளர்
பங்குதங் கும்பசுங் கொம்புதந் தின்புறும்
பந்தவெங் குண்டர்தங் குலகாலா
பண்டிதன் கந்தனென் றண்டரண் டந்தொழும்
பண்புகண் டும்பெறும் பெருமாளே. (கஅஅ)

தனதான தந்தனத்த தனதான தந்தனத்த
தனதான தந்தனத்த தனதான.

1141. அடியார்ம னஞ்சலிக்க எவராகி லும்பழிக்க
அபராதம் வந்துகெட்ட பிணிமூடி
அனைவோரும் வந்துசிச்சி யெனநால்வ ருஞ்சிரிக்க
அனலோட ழுன்றுசெத்து விடுமாபோற்
கடையேன்ம லங்கள்முற்று மிருநோயு டன்பிடித்த
கலியோடி றந்துசுத்த வெளியாகிக்
களிகூர என்றனுக்கு மயிலேறி வந்துமுத்தி
கதியேற அன்புவைத்துன் அருள்தாராய்
சடைமீது கங்கைவைத்து விடையேறு மெந்தைசுத்த
தழல்மேனி யன்சிரித்தொர் புரமூணும்

* பங்கிலன் - பாங்கில்லாதவன்.

தவிடாக வந்தெதிர்த்த மதனாக முஞ்சிதைத்த
தழல்பார்வை யன்றளித்த குருநாதா
மிடிதீர அண்டருக்கு மயிலேறி வஞ்சர்கொட்டம்
வெளியாக வந்துநிர்த்தம் அருள்வோனே
மினனூல்ம ருங்குல்பொற்பு முகைமாதி ளங்குறத்தி
மிகுமாலொ டன்புவைத்த பெருமாளே. (கஅகூ)

தனதன தாத்தன தனதன தாத்தன
தனதன தாத்தன தனதான.

1142. அடியில்வி டாப்பிணி மடையவி டாச்சிறி
தழியுமுன் வீட்டுமுன் உயர்பாடை
அழகொடு கூட்டுமி னழையுமின் வார்ப்பறை
யழுகையை மாற்றுமின் *ஒதியாமுன்
எடுமினி யாக்கையை யெனஇடு காட்டெரி
யிடைகொடு போய்த்தமர் சுடுநாளில்
எயினர்கு லோத்தமி யுடன்மயில் மேற்கடி
தெனதுயிர் காத்திட வரவேணும்
மடுவிடை போய்ப்பரு முதலையின் வாய்ப்படு
மதகரி கூப்பிட வளையூதி
மழைமுகில் போற்கக பதிமிசை தோற்றிய
மகிபதி போற்றிடு மருகோனே
படர்சடை யாத்திகர் பரிவுற ராட்சதர்
பரவையி லார்ப்பெழ விடும்வேலாற்
படமுனி யாப்பணி தமனிய நாட்டவர்
பதிகுடி யேற்றிய பெருமாளே. (ககூ0)

தத்த தன்ன தைய தத்த தன்ன தைய
தத்த தன்ன தைய தனதான.

1143. அத்த னன்னை யில்லம் வைத்த சொன்னம் வெள்ளி
அத்தை நண்ணு செல்வர் உடனாகி
அற்பு பண்ணு கல்வி சுற்ற மென்னு மல்ல
லற்று நின்னை வல்ல படிபாடி

* ஒதியாமுன் - ஊதிப் போகா முன்னம்.

முத்த னென்ன வல்லை யத்த னென்ன வள்ளி
முத்த னென்ன வுள்ளம் உணராதே
முட்ட வெண்மை யுள்ள பட்ட னெண்மை கொள்ளு
முட்ட னிங்ங னேவ தொழியாதோ
தித்தி மன்னு தில்லை நிர்த்தர் கண்ணி னுள்ளு
தித்து மன்னு பிள்ளை முருகோனே
சித்தி மன்னு செய்ய சத்தி துன்னு கைய
சித்ர வண்ண வல்லி யலர்சூடும்
பத்த ருண்மை சொல்லு ளூற்ற செம்மல் *வெள்ளி
பத்தர் கன்னி புல்லு மணிமார்பா
பச்சை வன்னி யல்லி செச்சை சென்னி யுள்ள
பச்சை மஞ்ஞை வல்ல பெருமாளே. (கககக)

தத்தன தான தானன தத்தன தான தானன
தத்தன தான தானன தனதான.

1144. அப்படி யேழு மேழும்வ குத்துவ ழாது போதினி
னக்ரம்வி யோம கோளகை மிசைவாழும்
அக்ஷர தேவி கோவின்வி திப்படி மாறி மாறிய
னேத்துரு வாய காயம தடைவேகொண்
டிப்படி யோனி வாய்தொறு முற்பவி யாவி ழாவுல
கிற்றடு மாறி யேதிரி தருகாலம்
எத்தனை யூழி காலமெ னத்தெரி யாது வாழியி
னிப்பிற வாது நீயருள் புரிவாயே
கற்பக வேழ மேய்வன பச்சிள ஏனல் மீதுறை
கற்புடை மாது தோய்தரும் அபிராம
கற்புர தூளி லேபன மற்புய பாக சாதன
கற்பக லோக தாரண கிரிசால
விப்ரச மூக வேதன பச்சிம பூமி காவல
வெட்சியு நீப மாலையும் அணிவோனே
மெத்திய ஆழி சேறெழ வெற்பொடு சூர னீறெழ
விக்ரம வேலை யேவிய பெருமாளே. (கககஉ)

---

* வெள் இபத்தர் - வெள்ளை யானையை யுடைய தேவேந்திரன்.

தனன தானனந் தனன தானனந்
தனன தானனந் தனதான.

1145. அயில்வி லோசனங் குவிய வாசகம்
பதற ஆனனங் குறுவேர்வுற்
றளக பாரமுங் குலைய மேல்விழுந்
ததர பானமுண் டியல்மாதர்
சயில பாரகுங் குமப யோதரந்
தழுவு மாதரந் தமியேனல்
தவிரொ ணாதுநின் கருணை கூர்தருந்
தருண பாதமுந் தரவேணும்
கயிலை யாளியுங் குலிச பாணியுங்
கமல யோனியும் *புயகேசன்
கணப ணாமுகங் கிழிய மோதுவெங்
கருட வாகனந் தனிலேறும்
புயலின் ரூபரும் பரவ வானிலும்
புணரி மீதினுங் கிரிமீதும்
பொருநி சாசரன் தனது மார்பினும்
புதைய வேல்விடும் பெருமாளே. (கசுரு)

தனத்த தத்தன தனத்த தத்தன
தனத்த தத்தன தனதான.

1146. அருக்கி மெத்ததோள் திருத்தி யுற்றுமார்
பசைத்து வக்குமால் இளைஞோரை
அழைத்து மிக்ககா சிழைத்து மெத்தைமீ
தணைத்து மெத்தமால் அதுகூர
உருக்கி யுட்கொள்மா தருக்கு ளெய்த்துநா
வுலற்றி யுட்குநா னுடன்மேவி
உழைக்கு மத்தைநீ யொழித்து முத்திபா
லுறக்கு ணத்ததாள் அருள்வாயே
சுருக்க முற்றமால் தனக்கு மெட்டிடா
தொருத்தர் மிக்கமா நடமாடுஞ்

* புயகேசன் - புயங்க ராஜன்.

சுகத்தி லத்தர்தா மிகுத்த பத்திகூர்
சுரக்க வித்தைதான் அருள்வோனே
பெருக்க வெற்றிகூர் திருக்கை கொற்றவேல்
பிடித்து குற்றமார் ஒருசூரன்
பெலத்தை முட்டிமார் துளைத்து நட்டுளோர்
பிழைக்க விட்டவோர் பெருமாளே.(௧௧௪௬)

தனந்த தாத்தனத் தனந்த தாத்தனத்
தனந்த தாத்தனத் தனதான.

1147. அரும்பி னுற்றனிக் கரும்பி னுற்றொடுத்
தடர்ந்து மேற்றெறித் தமராடும்
அநங்க னுர்க்கிளைத் தயர்ந்த ணுப்பியெத்
தரம்பை மார்க்கடைக் கலமாகிக்
குரும்பை போற்பணைத் தரும்பு ருக்கொதித்
தெழுந்து கூற்றெனக் கொலைசூழுங்
குயங்கள் வேட்டறத் தியங்கு தூர்த்தனைக்
குணங்க ளாக்கிநற் கழல்சேராய்
பொருந்தி டார்ப்புரத் திலங்கை தீப்படக்
குரங்கி னுற்படைத் தொருதேரிற்
புகுந்து நூற்றுவர்க் கொழிந்து பார்த்தனுக்
கிரங்கி யாற்புறத் தலைமேவிப்
பெருங்*கு றட்டைவிட் டுறங்கு காற்றெனப்
பிறங்க வேத்தியக் குறுமாசூர்
பிறங்க லார்ப்பெழச் சலங்கள் கூப்பிடப்
பிளந்த வேற்கரப் பெருமாளே.(௧௧௪௭)

தனதன தத்தனத் தனதன தத்தனத்
தனதன தத்தனத் தனதான.

1148. அலமலம் இப்புலாற் புலையுடல் கட்டனேற்
கறுமுக நித்தர்போற் றியநாதா
அறிவிலி யிட்டுணப் பொறியிலி சித்தமாய்த்
தணிதரு முத்திவீட் டணுகாதே

* குறட்டை - குறட்டை, நித்திரையில் விடும் பெருமூச்சு.

பலபல புத்தியாய்க் கலவியி லெய்த்திடாப்
பரிவொடு தத்தைமார்க் கிதமாடும்
பகடிது டிக்கன்வாய்க் கறையனெ னத்தராப்
படியில்ம னித்தர்தூற் றிடலாமோ
குலகிரி பொற்றலாய்க் குரைகடல் வற்றலாய்க்
கொடியஅ ரக்கரார்ப் பெழவேதக்
குயவனை நெற்றியேற் றவனெதிர் குட்டினுற்
குடுமியை நெட்டைபோக் கியவீரா
கலைதலை கெட்டபாய்ச் சமணரை நட்டகூர்க்
கழுநிரை முட்டஏற் றியதாளக்
கவிதையும் வெற்றிவேற் கரமுடன் வற்றிடாக்
கருணையு மொப்பிலாப் பெருமாளே.(ககசு)

தனன தான தந்ததந்த தனன தான தந்ததந்த
தனன தான தந்ததந்த தனதான.

1149. அளகபார முங்குலைந்து அரியபார்வை யுஞ்சிவந்து
அணுகியாக முங்கலந்து அமுதூறல்
அதரபான முண்டுகந்து அறிவுசோர வும்பகர்ந்து
அவசமாக வும்புணர்ந்து மடவாரை
*பளகனுவி யுந்தளர்ந்து பதறுமாக மும்பயந்து
பகலிராவை யுந்துறந்து திரியாமற்
பரமஞான முந்தெளிந்து பரிவுநேச முங்கிளர்ந்து
பகருமாறு செம்பதங்கள் தரவேணும்
துளபமாய னுஞ்சிறந்த கமலவேத னும்புகழ்ந்து
தொழுதுதேட ரும்ப்ரசண்டன் அருள்பாலா
சுரர்கள்நாய கன்பயந்த திருவைமாம ணம்புணர்ந்து
சுடருமோக னஞ்சிறந்த மயில்பாகா
களபமார்பு டன்தயங்கு குறவர்மாது டன்செறிந்து
கலவிநாட கம்பொருந்தி மகிழ்வோனே
கடியபாத கந்தவிர்ந்து கழலைநாடொ றுங்கிளர்ந்து
கருதுவார்ம னம்புகுந்த பெருமாளே.(ககஎ)

* பளகன் - குற்ற முள்ளவன், பளகு - குற்றம்.

தானனாதத்த தானனாதத்த தானனாதத்த தனதான.

1150. ஆசைகூர்பத்த னேன்மனோபத்ம மானபூவைத்து நடுவேயன்
பானநூலிட்டு நாவிலேசித்ர மாகவேகட்டி யொருஞான
வாசம்வீசிப்ர காசியாநிற்ப மாசிலோர்புத்தி யளிபாட
மாக்ருதாபுஷ்ப மாலைகோலப்ர வாளபாதத்தில் அணிவேனோ
மூசுகானத்து மீதுவாழ்முத்த மூரல்வேடிச்சி தனபார
மூழ்குநீபப்ர தாபமார்பத்த மூரிவேழத்தின் மயில்வாழ்வே
வீசுமீனப்ப யோதிவாய்விட்டு வேகவேதித்து வருமாசூர்
வீழமோதிப்ப ராரைநாகத்து வீரவேல்தொட்ட பெருமாளே.

தானத்த தத்ததன தானத்த தத்ததன
தானத்த தத்ததன தனதான.

1151. ஆசைக்கொ ளுத்திவெகு வாகப்ப சப்பிவரு
மாடைப்ப ணத்தையெடென் உறவாடி
ஆரக்க மூத்துமுகை மார்பைக்கு லுக்கிவிழி
யாடக்கு லத்துமயில் கிளிபோலப்
பேசிச்சி ரித்துமயிர் கோதிக்கு லைத்துமுடி
பேதைப்ப டுத்திமயல் இடுமாதர்
பீறற்ச லத்துவழி நாறப்ப டுத்தியெனை
பீடைப்ப டுத்துமயல் ஒழியாதோ
தேசத்த டைத்துபிர காசித்தொ வித்துவரி
சேடற்பி டித்துதறு மயில்வீரா
தேடித்து தித்தஅடி யார்சித்த முற்றருளு
சீர்பொற்ப தத்தஅரி மருகோனே
நேசப்ப டுத்தியிமை யோரைக்கெ டுத்தமுழு
நீசர்க்க னத்தமுற விடும்வேலா
நேசக்கு றத்திமய லோடுற்ப வித்தபொனி
நீர்பொற்பு விக்குள்மகிழ் பெருமாளே. (ககூகூ)

தான தான தனத்தன தான தான தனத்தன
தான தான தனத்தன தனதான.

1152. ஆசை நேச மயக்கிகள் காசு தேடு மனத்திகள்
ஆவி சோர வுருக்கிகள் தெருமீதே

ஏாவ ரோடு நகைப்பவர் வேறு கூறு விளைப்பவர்
ஆலகால விழிச்சிகள் மலைபோலு
மாசி லாத தனத்தியர் ஆடை சோர நடப்பவர்
வாரிபோதி முடிப்பவர் ஒழியாமல்
வாயி லூற லளிப்பவர் நாளு நாளு மினுக்கிகள்
வாசல் தேடி நடப்பது தவிர்வேனோ
ஓசை யான திரைக்கடல் ஏழு ஞாலமு முற்றருள்
ஈச ரோடுற வுற்றவள் உமையாயி
யோகி ஞானி பராபரமி நீலி நாரணி யுத்தமி
ஓல மான மறைச்சிசொல் அபிராமி
ஏசி லாத மலைக்கொடி தாய்ம னோன்மணி சற்குணி
ஈறி லாத மலைக்கொடி அருள்பாலா
ஏறு மேனி யொருத்தனும் வேத னான சமர்த்தனும்
ஈச னோடு ப்ரியப்படு பெருமாளே. (உ00)

தான தாத்த தனதன தான தாத்த தனதன
தான தாத்த தனதன தனதான.

1153. ஆல மேற்ற விழியினர் சால நீட்டி யழுதழு
தாக மாய்க்க முறைமுறை பறைமோதி
ஆடல் பார்க்க நிலையெழு பாடை கூட்டி விரையம
யான மேற்றி யுறவினர் அபலாகக்
கால மாச்சு வருகென ஓலை காட்டி யமபடர்
காவ லாக்கி யுயிரது கொடுபோமுன்
காம வாழ்க்கை பொடிபட ஞானம் வாய்த்த கழலிணை
காத லாற்க ருதுமுணர் தருவாயே
வேல கீர்த்தி விதரண சீலர் வாழ்த்து சரவண
வ்யாழ கோத்ர மருவிய முருகோனே
வேடர் நாட்டில் விளைபுன ஏனல் காத்த சிறுமியை
வேட மாற்றி வழிபடும் இளையோனே
ஞால மேத்தி வழிபடு மாறு பேர்க்கு மகவென
நாணல் பூத்த படுகையில் வருவோனே
நாத போற்றி யெனமுது தாதை கேட்க அநுபவ
ஞான வார்த்தை யருளிய பெருமாளே, (உ0க)

தானு தத்தன தத்தன தானு தத்தன தத்தன
தானு தத்தன தத்தன தனதான.

1154. ஆலா லத்தைய ழுத்திய வேல்போல் நற்குழை யைப்பொரு
தாகா ரைத்தொடர் கைக்கெணும் விழியாலே
ஆளா மற்றவர் சுற்றிட மீளா மற்றலை யிட்டறி
வார்போ கச்செயல் விச்சைகள் விலைகூறிக்
கோலா லக்கண மிட்டுவ ராதார் நெக்குரு கப்பொருள்
கூறு கப்பெறில் நிற்கவும் இலதானர்
கூடா நட்புமு ரைத்திடு கேடா விட்டகல் மட்டைகள்
கோமா ளத்துய ருட்பயம் உறலாமோ
பாலா மக்கட விற்றுயில் மாலோ ரெட்டுதலைக்கிரி
பார்வா னுற்றவர் சொற்கொடு மலரேவப்
பார்மே விக்கனு டற்பொறி யாய்வீ ழச்சுடும் வித்தகர்
பாலா பத்தரி டத்தியல் பயில்வோனே
மேலா யத்தொடு திக்கடை மேவார் வெற்பொட ரக்கரை
வேர்மா ளப்பொரு திட்டொளி விடும்வேலா
மேனு டர்ச்சிறை விட்டருள் மீளா விக்கிர மத்தொடு
வேதா வைச்சிறை யிட்டருள் பெருமாளே. (௨0௨)

தனதத்தன தனதத்தன தனதத்தன தனதான.

1155. இடையித்தனை யுளதத்தைய ரிதழ்துய்த்தவர் அநுபோகம்
இளகிக்கரை புரளப்புள கிதகற்புர தனபாரம்
உடன்மற்கடை படுதுற்குண மறநிற்குண வுணர்வாலே
ஒருநிஷ்கள வடிவிற்புக வொருசற்றருள் புரிவாயே
திடமற்றொளிர் நளினப்பிரம சிறைபுக்கனன் எனவேகுஞ்
*தெதிபட்சண †க்ருதபட்சண செகபட்சணன் எனவோதும்
விடபட்சணர் திருமைத்துனன் வெருவச்சுரர் பகைமேல்வேல்
விடுவிக்ரம கிரியெட்டையும் விழவெட்டிய பெருமாளே.(௨0௩)

தனதன தான தானன தனதன தான தானன
தனதன தான தானன தனதான.

1156. இருகுழை மீது தாவடி யிடுவன வோதி நீழலி
னிடமது தாவி மீள்வன நுதல்தாவி

* தெதி - ததி, தயிர். † கிருதம் - நெய்.

இழிவன காம வேதமு மொழிவன தாரை வேலென
எறிவன காள கூடமும் அமுதாகக்
கருகிய நீல லோசன அபிநய மாத ரார்தரு
கலவியில் மூழ்கி வாடிய தமியேனுங்
கதிபெற ஈட ருதன பதிபசு பாச மானவை
கசடற வேறு வேறுசெய் தருள்வாயே
ஒருபது பார மோலியு மிருபது வாகு மேருவு
முததியில் வீழ வானரம் உடனேசென்
றொருகணை யேவு ராகவன் மருகவி பூதி பூஷணர்
உணருப தேச தேசிக வரையேனற்
பரவிய கான வேடுவர் தருமபி ராம நாயகி
பரிபுர பாத சேகர சுரராஜன்
பதிகுடி யேற வேல்தொடு முருகம யூர வாகன
பரவச ஞான போகிகள் பெருமாளே. (௨0௪)

தானு தனந்த தானு தனந்த தானு தனந்த தனதான.

1157. ஊனே றெலும்பு சீசீ மலங்க ளோடே நரம்பு கசுமாலம்
ஊழ்நோ யடைந்து மாசான மண்டு மூனே டுழன்ற கடைநாயேன்
நானு ரொடுங்க நானுர் வணங்க நானுர் மகிழ்ந்து உனையோத
நானு ரிரங்க நானு ருணங்க நானுர் நடந்து விழநானுர்
தானே புணர்ந்து தானே யறிந்து தானே மகிழ்ந்து அருளூறித்
*தாய்போல் பரிந்த தேனே டுகந்து தானே தழைந்து சிவமாகித்
தானே வளர்ந்து தானே யிருந்த தார்வேணி யெந்தை யருள்பாலா
சாலோகதொண்டர்சாமீபதொண்டர்சாரூபதொண்டர்பெருமாளே.

தாத்த தானன தாத்த தானன தாத்த தானன தந்ததான.

1158. எட்டி லேவரை பாட்டி லேசில நீட்டி லேயினி தென்றுதேடி
ஈட்டு மாபொருள் பாத்து ணுதிக லேற்ற மானகு லங்கள்பேசிக்
காட்டி லேயியல் நாட்டி லேபயில் வீட்டி லேஉல கங்களேசக்
காக்கைநாய்நரிபேய்க்குழாமுணயாக்கைமாய்வதொழிந்திடாதோ
கோட்டு†மாயிர நாட்ட னுடுறை கோட்டு‡வாலிப மங்கைகோவே

* தாய்போல் பரிந்த தேன் - உமா தேவியார். † ஆயிர நாட்டன் - ஆயிரங் கண்ண னுகிய தேவேந்திரன். ‡வால்இபமங்கை - தெய்வயானை.

கோத்த வேலையி லார்த்த சூர்பொரு வேற்*சிகாவள துங்கவேளே
பூட்டு வார்சிலை கோட்டு வேடுவர் பூட்கை சேர்குற மங்கைபாகா
பூத்த மாமலர் சாத்தி யேகழல் போற்று தேவர்கள் தம்பிரானே.

தத்தத் தாத்த தத்தத் தாத்த தத்தத் தாத்த தனதான.

1159. கச்சுப் பூட்டு கச்சக் கோட்ட கத்திற் கோட்டு வரியாலங்
கக்கித் தேக்கு செக்கர்ப் போர்க்க யற்கட் கூற்றில் மயலாகி
அச்சக் கூச்ச மற்றுக் கேட்ட வர்க்குத் தூர்த்தன் எனநாளும்
அத்தப் பேற்றி லிச்சிப் பார்க்க றப்பித் தாய்த்தி ரியலாமோ
பச்சைக் கூத்தர் மெச்சிச் சேத்த †பத்மக் கூட்டில் உறைவோரி
பத்திற் சேர்ப்பல் சக்கிற் கூட்டர் பத்தக் கூட்டர் இயல்வானம்
மெச்சிப் போற்ற வெற்புத் தோற்று வெட்கக் கோத்த கடல்மீதே
மெத்தக்காய்த்தகொக்குக்கோட்டைவெட்டிச்சாய்த்தபெருமாளே.

தனதனந் தனதனன தனதனந் தனதனன
தனதனந் தனதனன தனதான.

1160. கடலினும் பெரியவிழி மலையினும் பெரியமுகை
கனகசெந் துவரதரம் இருதோள்பைங்
கழையினுங் குழையுமென மொழிபழங் கிளவிபல
களவுகொண் டொருவர்மிசை கவிபாடி
அடலசஞ் சலனதுல னநுபமன் குணதரன்மெய்
அருள்பரங் குரனபயன் எனஆசித்
தலமரும் பிறவியினி யலமலம் பிறவியற
அருணபங் கயசரணம் அருள்வாயே
வடநெடுங் குலரசத கிரியினின் றிருகலுழி
மகிதலம் புகவழியும் அதுபோல
மதசலஞ் சலசலென முதுசலஞ் சலதிநதி
வழிவிடும் படிபெருகு முது‡பாகை
உடையசங் கிரமகவள தவளசிந் துரதிலக
னுலகுமிந் திரனுநிலை பெறவேல்கொண்
டுததிவெந் தபயமிட மலையொடுங் கொலையவுண
ருடனுடன் றமர்பொருத பெருமாளே.(உ0அ)

---

* சிகாவளம் - மயில். † பத்மக் கூட்டி லுறைவோர் இபத்தில் சேர் பல் சக்கின் கூட்டர் எனப்பிரிக்க. பிரமதேவர், இந்திரர். ‡ பாகை - பாகனை.

தத்தத் தனத்ததன தத்தத் தனத்ததன
தத்தத் தனத்த தனதான.

1161. கட்டக் கணப்பறைகள் கொட்டக் குலத்திளைஞர்
கட்டிப் புறத்தில் அணைமீதே
கச்சுக் கிழித்ததுணி சுற்றிக் கிடத்தியெரி
கத்திக் கொளுத்தி அனைவோரும்
சுட்டுக் குளித்துமனை புக்கிட் டிருப்பரிது
சுத்தப் பொயொப்ப துயிர்வாழ்வு
துக்கப் பிறப்பகல மிக்கச் சிவத்ததொரு
சொர்க்கப் பதத்தை அருள்வாயே
எட்டுக் குலச்சயில முட்டத் துளைத்தமரர்
எய்ப்புத் தணித்த கதிர்வேலா
எத்திக் குறத்தியிரு முத்தத் தனக்கிரியை
யெற்பொற் புயத்தில் அணைவோனே
வட்டக் கடப்பமலர் மட்டுற்ற செச்சைமலர்
வைத்துப் பணைத்த மணிமார்பா
வட்டத் திரைக்கடலில் மட்டித் தெதிர்த்தவரை
வெட்டித் துணித்த பெருமாளே. (௨0௬)

தத்ததன தானன தத்ததன தானன
தத்ததன தானன தனதான.

1162. கட்டமுறு நோய்பிணி யிட்டகுடில் மாமாய
கட்டுவிடு மோர்காலம் *அளவாவே
கத்தவுற வோர்பாலர் தத்தைசெறி வார்வாழ்வு
கற்புநெறி தான்மாய உயர்காலன்
இட்டவொரு தூதாளு முட்டவினை யால்மூடி
யிட்டவிதி யேயாவி இழவாமுன்
†எத்தியுனை நாடோறு முத்தமிழி னாலோத
இட்டமினி தோடாக நினைவாயே
துட்டரென ஏழ்பாரு முட்டவினை யாள்சூரர்
தொக்கில்நெடு மாமார்பு துளையாகத்

* அளவா - அளந்து, ஏ - ஆசை. † எத்தி - ஏத்தி.

தொட்டவடி வேல்வீர நட்டமிடு வார்பால
சுத்ததமி ழார்ஞான முருகோனே
மட்டுமரை நால்வேத னிட்டமலர் போல்மேவ
மத்தமயில் மீதேறி வருநாளே
வைத்தநிதி போல்நாடி நித்தமடி யார்வாழ
வைத்தபடி மாறாத பெருமாளே. (௨௰)

தந்த தானன தந்த தானன
தந்த தானன தனதான.

1163. கண்டு போல்மொழி வண்டு சேர்குழல்
கண்கள் சேல்மதி முகம்வேய்தோள்
கண்டு பாவனை கொண்டு தோள்களி
லொண்டு காதலில் இருகோடு
மண்டி மார்பினில் விண்ட தாமென
வந்த கூர்முகை மடவார்தம்
வஞ்ச மாலதில் நெஞ்சு போய்மடி
கின்ற மாயம தொழியாதோ
கொண்ட லார்குழல் கெண்டை போல்விழி
கொண்டு கோகில மொழிகூறுங்
கொங்கை யாள்குற மங்கை வாழ்தரு
குன்றில் மால்கொடு செலும்வேலா
வெண்டி மாமன மண்டு சூர்கடல்
வெம்ப மேதினி தனில்மீளா
வென்று யாவையு மன்றி வேலையும்
வென்று மேவிய பெருமாளே. (௨௧௧)

தத்தன தத்தன தத்தன தத்தன
தத்தன தத்தன தனதான.

1164. கப்பரை கைக்கொள வைப்பவர் மைப்பயில்
கட்பயி விட்டிள வளவோரைக்
கைக்குள்வ சப்பட பற்கறை யிட்டுமு
கத்தைமி னுக்கிவ ருமுபாயப்

பப்பர மட்டைகள் பொட்டிடு நெற்றியர்
பற்றென வுற்றவொர் தமியேனைப்
பத்மப தத்தினில் வைத்தருள் துய்த்திறை
பற்றலெ னக்கினி யமையாதோ
*குப்பர வப்படு பட்சமி குத்துள
மூத்தரை யர்க்கொரு மகவாகிக்
குத்திர மற்றுரை பற்றுணர் வற்றவொர்
குற்றம றுத்திடு முதல்வோனே
விப்ரமு னிக்குழை பெற்றகொ டிச்சிவி
சித்ர தனக்கிரி மிசைதோயும்
விக்ரம மற்புய வெற்பினை யிட்டெழு
வெற்பைநெ ருக்கிய பெருமாளே. (உகஉ

தையதா னத்தனன தையதா னத்தனன
தையதா னத்தனன தனதான.

1165. கள்ளமீ னச்சுறவு கொள்ளுமீ னற்பெரிய
கல்விவீ றற்கரிய மனமாகும்
†கல்விடா துற்றதிசை சொல்விசா ரத்திசைய
மெய்கள்தோ ணிப்பிறவி யலைவேலை
மெள்ளஏ றிக்குரவு வெள்ளிலார் வெட்சிதண
முல்லைவே ருற்பலமு ளரிநீபம்
வில்லநீள் பொற்கனக வல்லிவே விட்டுனது
சொல்லையோ திப்பணிவ தொருநாளே
துள்ளு‡மா னித்தமுனி புள்ளிமான் வெற்புதவு
வள்ளிமா னுக்குமயல் மொழிவோனே
தொல்வியா ளத்துவளர் செல்வர்யா கத்தரையன்
எல்லைகா ணற்கரியர் குருநாதா
தெள்ளுநா தச்சுருதி வள்ளல்மோ விப்புடைகொள்
செல்வனே முத்தமிழர் பெருவாழ்வே
§ தெய்வயா னைக்கிளைய வெள்ளையா னைத்தலைவ
தெய்வயா னைக்கினிய பெருமாளே. (உகங)

* கு பரவப்படு - பூமியிலுள்ளோரால் துதிக்கப்படும். †கல் - கல்லை.
‡ மா னித்த முனி - மால் நீத்த முனி. § தெய்வ யானை - விநாயகர்.

தன்னன தனதன தன்னன தனதன
தன்னன தனதன தனதான.

1166. கன்னியர் கடுவிட மன்னிய கயலன
கண்ணிலு மிருகன தனமீதுங்
கன்மைகள் மருவிய மன்மத னுருவிலி
மென்மைகொ ளுருவிலு மயலாகி
இன்னல்செய் குடிலுட னின்னமு முலகினி
லிங்கிலை பெறவிவண் உதியாதே
யெண்ணுமு னடியவர் நண்ணிய பதமிசை
யென்னையும் வழிபட விடவேணும்
பொன்னவ மணிபயில் மன்னவ புனமற
மின்முகை தழுவிய புயவீரா
புண்ணிய முளபல விண்ணவர் தொழுமுத
லெண்மலை யொடுபொரு கதிர்வேலா
தன்னிறை சடையிறை யென்முனி பரவரு
இன்னிசை யுறுதமிழ் தெரிவோனே
தண்ணளி தருமொரு பன்னிரு விழிபயில்
சண்முக அழகிய பெருமாளே. (உகச)

தந்ததன தத்ததத்த தந்ததன தத்ததத்த
தந்ததன தத்ததத்த தனதான.

1167. கிஞ்சுகமெ னச்சிவத்த தொண்டையெள்மி கக்கறுத்த
கெண்டையள்பு னக்கொடிச்சி யதிபாரக்
கிம்புரிம ருப்பையொத்த குங்குமமு கைக்குறத்தி
கிங்கரனெ னப்படைத்த பெயர்பேசா
நெஞ்சுருகி நெக்கு நெக்கு நின்றுதொழு நிர்க்குணத்தர்
நிந்தனையில் பத்தர்வெட்சி மலர்தூவும்
நின்பதயு கப்ரசித்தி யென்பனவ குத்துரைக்க
நின்பணித மிழ்த்ரயத்தை யருள்வாயே
கஞ்சன்வர விட்டதுட்ட குஞ்சரம ருப்பொசித்த
கங்கனும தித்திகைக்க மதம்வீசுங்

கந்தெறிக ளிற்றுரித்து வென்றுதிரு நட்டமிட்ட
கம்பனும திக்கவுக்ர வடிவேல்கொண்
டஞ்சியஜ கத்ரயத்தை யஞ்சலென விக்ரமித்து
அன்பர்புக ழப்பொருப்பொ டமராடி
அன்றவுண ரைக்களத்தில் வென்றுததி யைக்கலக்கி
அண்டர்சிறை வெட்டிவிட்ட பெருமாளே. (௨௧௫)

தனதனன தாத்தன தனதனன தாத்தன
தனதனன தாத்தன தனதான.

1168. குடிமைமனை யாட்டியும் அடிமையொடு கூட்டமும்
குலமுமிறு மாப்புமி குதியான
கொடியபெரு வாழ்க்கையி லினியபொரு ளீட்டியெ
குருடுபடு மோட்டென வுடல்வீழில்
அடைவுடைவி டாச்சிறு பழையதுணி போர்த்தியெ
அரியசுடு காட்டிடை யிடுகாயம்
அழியுமள வாட்டிலுன் அமலமலர் மாப்பத
அருணசர ணுஸ்பதம் அருள்வாயே
அடியினெடு மாத்தரு மொளமொளமொ ளாச்செ‌ன
அலறிவிழ வேர்க்குல மொடுசாய
அவுணர்படை தோற்றெழ அருவரைக ளார்ப்பெழ
அயிலலகு சேப்பெழ மறைநாலும்
உடையமுனி யாட்பட முடுகவுணர் கீழ்ப்பட
உயரமரர் மேற்பட வடியாத
உததிகம ராப்பிள முதுகுலிச பார்த்திபன்
உலககுடி யேற்றிய பெருமாளே. (௨௧௬)

தனதனந்த தத்த தனதனந்த தத்த
தனதனந்த தத்த தனதான.

1169. குறைவதின்றி மிக்க சலமெலும்பு சுற்ற
குடிலிலொன்றி நிற்கும் உயிர்மாயம்
குலைகுலைந்து தெர்ப்பை யிடைநினைந்து நிற்ப
கொடியகொண்ட லொத்த உருவாகி
மறலிவந்து துட்ட வினைகள்கொண்ட லைத்து
மரணமென்ற துக்கம் அணுகாமுன்

மன்மிடைஞ்ச லற்று னடிநினைந்து நிற்க
மயிலில்வந்து முத்தி தரவேணும்
அறுகுமிந்து மத்த மலையெறிந்த அப்பு
மளிசிறந்த புட்பம் அதுசூடி
அருநடஞ்செ யப்ப ரருளிரங்கு கைக்கு
அரியஇன்சொல் செப்பு முருகோனே
சிறுகுலந் தனக்கு ளறிவுவந் துதித்த
சிறுமிதன் தனத்தை யணைமார்பா
திசைமு கன்திகைக்க அசுர ரன்றடைத்த
சிறைதி றந்துவிட்ட பெருமாளே. (௨கஎ)

தான தனன தத்த தான தனன தத்த
தான தனன தத்த தனதான.

1170. கோக னகமு கிழ்த்த போக புளகி தத்த
கோடு தலைகு லைத்த முலையாலே
கூட வரவ ழைக்கு மாடு குழைப டர்த்த
நீடி யகுவ ளைக்கண் மடமானார்
ஆக முறவ ணைத்து காசை யபகரித்து
மீள விதழ்கடிப்ப தறியாதே
ஆசை யதுகொ ளுத்து மால மதுகு டித்த
* சேலில் பரித விப்ப தினியேனோ
மாக நதிம கிப்ர தாப மவுலி யர்க்கு
சாவி யதுவொ ரர்த்த மொழிவோனே
வாகு வலைய சித்ர ஆறி ருபுய வெற்பில்
வாழ்வு பெறுகு றத்தி மணவாளா
லேக வரக ரத்ந நாக சயன சக்ர
மேவு மாக தத்தின் மருகோனே
வீசு திரைய லைத்த வேலை சுவற வெற்றி
வேலை யுருவ விட்ட பெருமாளே. (௨கஅ)

* சேலில் பரிதவிப்பது - சேல்களை யொத்த விழியால் பரிதவிப்பது.

தந்தந்தனந்த தந்தந்தனந்த
தந்தந்தனந்த தனதான.

1171. சந்தம்புனைந்து சந்தஞ்சிறந்த
தண்கொங்கை வஞ்சி மனையாளுந்
தஞ்சம்பயின்று கொஞ்சுஞ்சதங்கை
தங்கும்பதங்கள் இளையோரும்
எந்தந்தனங்க ளென்றென்றுநெஞ்சி
லென்றும்புகழ்ந்து மிகவாழும்
இன்பங்களைந்து துன்பங்கள்மங்க
இன்றுன்பதங்கள் தரவேணும்
கொந்தின்கடம்பு செந்தண்புயங்கள்
கொண்டங்குறிஞ்சி யுறைவோனே
கொங்கின்புனஞ்செய் மின்கண்டகந்த
குன்றம்பிளந்த கதிர்வேலா
ஐந்திந்த்ரியங்கள் வென்றோன்றுமன்ப
ரங்கம்பொருந்தும் அழகோனே
அண்டந்தலங்க ளெங்குங்கலங்க
அன்றஞ்சலென்ற பெருமாளே. (௨௧௯)

தந்தனந் தனந்த தந்த தந்தனந் தனந்த தந்த
தந்தனந் தனந்த தந்த தனதான.

1172. சந்தனங் கலந்த குங்கு மம்புனைந் தணிந்த கொங்கை
சந்திரந் ததும்ப சைந்து தெருவூடே
சங்கினங் குலுங்க செங்கை யெங்கிலும் பணிந்துடம்பு
சந்தனந் துவண்ட சைந்து வருமாபோல்
கொந்தளங் குலுங்க வஞ்சி லம்புபொங் கஇன்சு கங்கள்
கொஞ்சிபொன் தொடர்ந்தி டும்பொன் மடவார்தோள்
கொங்கைபைங் கரம்பு ணர்ந்த ழிந்துணங் கலுந்த விர்ந்து
கொஞ்சுநின் சரங்க ளண்ட அருள்தாராய்
தந்தனந்த செஞ்சி லம்பு கிண்கிணின்கு லங்கள் கொஞ்ச
தண்டையம்ப தம்பு லம்ப வருவோனே
சந்தனம் புனைந்த கொங்கை கண்களுஞ் சிவந்து பொங்க
சண்பகம் புனங்கு றம்பொன் அணைமார்பா

வந்தநஞ் சுகந்*த மைந்த கந்தரன் புணர்ந்த வஞ்சி
மந்தரம் பொதிந்த கொங்கை யுமையீனும்
மைந்தனென் றுகந்து விஞ்சு மன்பணிந்த சிந்தை யன்பர்
மங்கலின் றுளம்பு குந்த பெருமாளே. (உஉ0)

தனதன தனத்த தத்த தனதன தனத்த தத்த
தனதன தனத்த தத்த தனதான.

1173. சலமல மசுத்த மிக்க தசைகுரு தியத்தி மொய்த்த
தடியுடல் தனக்கு ளூற்று மிகுமாயம்
சகலமு மியற்றி மத்த மிகுமிரு தடக்கை யத்தி
தனிலுரு மிகுத்து மக்க ளொடுதாரம்
குலனணி துகிற்கள் †கற்பி னொடுகுல மனைத்து முற்றி
கருவழி யவத்தி லூற்று மகிழ்வாகிக்
கலைபல பிடித்து நித்த மலைபடு மநர்த்த முற்ற
கடுவினை தனக்குள் நிற்ப தொழியாதோ
மலைமக ளிடத்து வைத்து மதிபுனல் சடைக்குள் வைத்து
மழுவனல் கரத்துள் வைத்து மருவார்கள்
மடிவுற நினைத்து வெற்பை வரிசிலை யிடக்கை வைத்து
மறைதொழ நகைத்த அத்தர் பெருவாழ்வே
பலதிசை நடுக்கமுற்று நிலைகெட அடற்கை யுற்ற
படையது பொருப்பில் விட்ட முருகோனே
பழுதறு தவத்தி லுற்று வழிமொழி யுரைத்த பத்தர்
பலருய அருட்கண் வைத்த பெருமாளே. (உஉக)

தாந்தன தானதன தாந்தன தானதன
தாந்தன தானதன தனதான.

1174. சாங்கரி பாடியிட வோங்கிய ஞானசுக
தாண்டவ மாடியவர் வடிவான
சாந்தம தீதமுணர் கூர்ந்துறு சாதியவர்
தாங்களு ஞானமுற அடியேனுந்
தூங்கிய பார்வையொடு தாங்கிய வாயுவொடு
தோன்றிய சோதியொடு சிவயோகந்

---

* அமைந்த - அமைத்த. † கற்பு - கல்வி.

தூண்டிய சீவனொடு வேண்டிய காலமொரு
சோம்பினில் வாழும்வகை அருளாயோ
வாங்கைகை யானையென வீன்குலை வாழைவளர்
வான்பொழில் சூழும்வய லயலேறி
மாங்கனி தேனொழுக வேங்கையின் மேலரிகள்
மாந்திய வாறணிய மலைமீதிற்
பூங்கொடி போலுமிடை யேங்கிட வாரமணி
பூண்பன பாரியன தனபாரப்
பூங்குற மாதினுட னுங்குற வாடியிருள்
பூம்பொழில் மேவிவளர் பெருமாளே. (௨௨௨)

தனதான தந்ததன தனதான தந்ததன
தனதான தந்ததன தனதான.

1175. சிவஞான புண்டரிக மலர்மாது டன்கலவி
சிவபோக மன்பருக அறியாமல்
செகமீது ழன்றுமல வடிவாயி ருந்துபொது
திகழ்மாதர் பின்செருமி யழிவேனோ
தவமாத வங்கள்பயில் அடியார்க ணங்களொடு
தயவாய்ம கிழ்ந்துதினம் விளையாடத்
தமியேன்ம லங்களிரு வினைநோயி டிந்தலற
ததிநாளும் வந்ததென்முன் வரவேணும்
உவகாரி யன்பர்பணி கவியாணி யெந்தையிட
முறைநாய கங்கவுரி சிவகாமி
ஒளிரானை யின்கைமிசை மகிழ்மாது ளங்கனியை
யொருநாள்ப கிர்ந்தவுமை யருள்பாலா
அவமேபி றந்தளனை யிறவாம லன்பர்புகு
மமுதால யம்பதவி யருள்வோனே
அழகாந கம்பொலியு மயிலாகு றிஞ்சிமகிழ்
அயிலாபு கழ்ந்தவர்கள் பெருமாளே. (௨௨௩)

தத்தனனா தான தத்தனனா தான
தத்தனனா தான தனதான.

1176. சுட்டதுபோ லாசை விட்டுலகா சார
துக்கமிலா ஞான சுகமேவிச்

சொற்கரணு தீத நிர்க்குணமூ டாடு
சுத்தநிரா தார வெளிகாண
மொட்டலர்வா ரீச சக்ரசடா தார
முட்டவுமீ தேறி மதிமீதாய்
முப்பதுமா ரூறு முப்பதும்வே ருன
முத்திரையா மோனம் அடைவேனே
எட்டவொணு வேத னத்தொடுகோ கோவெ
னப்பிரமா வோட வரைசாய
எற்றியள ழாழி வற்றிடமா ருப
எத்தனையோ கோடி யசுரேசர்
பட்டொருசூர் மாள விக்ரமவே லேவு
பத்திருதோள் வீர தினைகாவல்
பத்தினிதோள் தோயு முத்தமமா ருது
பத்திசெய்வா ணுடர் பெருமாளே. (௨௨௪)

தனந்தான தானன தனந்தான தானன
தனந்தான தானன தனதான.

1177. செழுந்தாது பார்மாது மரும்பாதி ரூபோடு
சிறந்த்யாதி லூமாசை ஒழியாத
திறம்பூத வேதாள னரும்பாவ மேகோடி
செயுங்காய நோயாளன் நரகேழில்
விழுந்தாழ வேழுழ்க இடுங்காலன் *மேயாவி
விடுங்கால மேநாயென் வினைபாவம்
விரைந்தேக வேவாசி துரந்தோடி யேஞான
விளம்பாசை யேபேசி வரவேணும்
அழுங்கோடி தேவார்க ளமர்ந்தார வானீடி
அழன்றேகி மாசீத நெடுவேலை
அதிர்ந்தோட வேகாலன் விழுந்தோட வேகூர
அலங்கார வேலேவு முருகோனே
கொழுங்கானி லேமாதர் செழுஞ்†சேலை யேகோடு
குருந்தேறு மால்மாயன் மருகோனே

*மேய் - மேவி. † சேலையே கோடு - சேலைகளைக் கொண்டு.

குறம்பாடு வார்சேரி புகுந்தாசை மாதோடு
குணங்கூடி யேவாழு பெருமாளே. (உஉ௫)

தத்த தனதனன தத்த தனதனன
தத்த தனதனன தனதான.

1178. தத்த னமுமடிமை சுற்ற மொடுபுதல்வர்
தக்க மனையினமு மனைவாழ்வுந்
தப்பு நிலைமையணு கைக்கு வர*விரகு
தைக்கு மயல்நினைவு குறுகாமுன்
பத்தி யுடனுருகி நித்த முனதடிகள்
பற்று மருள்நினைவு தருவாயே
பத்து முடியுருளு வித்த பகழியினர்
பச்சை நிறமுகிலின் மருகோனே
அத்தி முகவனழ குற்ற †பெழைவயிற
னப்ப மவரைபொரி அவல்தேனும்
அப்பி யமுதுசெயு ‡மொய்ப்ப னுதவஅட
விக்குள் மறமகளை யணைவோனே
முத்தி தருமுதல்வர் முக்க ணிறைவரொடு
முற்று மறைமொழியை மொழிவோனே
முட்ட வசுரர்கிளை கெட்டு முறியமுதல்
வெட்டி யமர்பொருத பெருமாளே. (உஉ௬)

தத்தனத் தத்ததன தத்தனத் தத்ததன
தத்தனத் தத்ததன தனதான.

1179. தத்துவத் துச்செயலொ §டொட்டில்பட் டக்குருகு
சத்துவிட் டப்படியி வடியேனுஞ்
சச்சிலுற் றுப்படியில் விட்டுவிட் டுக்குளறி
சத்துவத் தைப்பிரிய விடும்வேளை
சுத்தமுத் தப்பதவி பெற்றநற் பத்தரொடு
தொக்குசற் றுக்கடையன் மிடிதீரத்

* விரகு உதைக்கும் மயல்நினைவு -அறிவைச் சிதைக்கும் மயக்க நினைவு.
† பெழை - பேழை. ‡ மொய்ப்பன் - மொய்ம்பன். § ஒட்டு - பறவை பிடிப்போர் அது வந்து படப் பசை தடவி வஞ்சித்துவைத்திருக்கும் கருவி, கண்ணி

துப்புமுத் துச்சரண பச்சைவெற் றிப்புரவி
சுற்றவிட் டுக்கடுகி வரவேணும்
*வித்தகத் திப்பவள தொப்பையப் பற்கிளைய
வெற்றிசத் திக்†கரக முருகோனே
வெற்புமெட் டுத்திசையும் வட்டமிட் டுச்சுழல
விட்டபச் சைச்‡சரண மயில்வீரா
கத்தர்நெட் டைச்சடையர் முக்கணக் கக்கடவுள்
கச்சியப் பர்க்கருள்செய் குருநாதா
§கற்பதத் தைக்குருகி யுற்பதத் துக்குறவர்
||கற்பினுக் கற்புதவு பெருமாளே. (உஉஎ)

தந்தனந் தந்தனந் தந்தனந் தந்தனந்
தந்தனந் தந்தனந் தனதான.

1180. தந்தமுந் துன்பவெஞ் சிந்தைகொண் டந்தகன்
தண்டவொன் றென்றுறுடுங் கிடுமாவி
தஞ்சமென் றும்பரிந் தின்சொல்வஞ் சந்தெரிந்
தன்றுமென் றுந்தனந் தனைநாடி
நின்றனண் பெண்பதொன் றின்றிநன் றென்றுநெஞ்
சின்கணன் பொன்றில்மங் கையர்நேசம்
நின்றளந் துஞ்சளங் கொண்டிடும் ¶புன்கணந்
தின்பமொன் றின்றியிங் குழல்வேனோ
சுந்தரன் பந்தமுஞ் சிந்தவந் தன்புடன்
தொண்டனென் றன்றுகொண் டிடுமாதி
தும்பைசெம் பொன்சொரிந் துந்தருங் கொன்றைதுன்
பங்கடிந் தென்பொடுந் தொலையாநீர்
அந்தமுந் திந்துவுங் கெந்தமிஞ் சுங்கொழுந்
தன்றுமின் றும்புனைந் திடும்வேணி
அன்பர்நெஞ் சின்புறுஞ் செஞ்சொலன் கந்தனென்
றண்டரண் டந்தொழும் பெருமாளே. (உஉஅ)

---

* வித்த கத்தி - வித்தக+அத்தி. † கரக -கர+அக. ‡ சாரணம் - மயில். § கற்ப தத்தை . கற்பக நாட்டுத் தெய்வயானை. ||கற்பினுக்கு . கற்பினையுடைய வள்ளிநாயகிக்கு. ¶ புன்கண் நந்தளனப் பிரிக்க. நந்த - விருத்தியாக.

தனதனன தானனந் தனதனன தானனந்
தனதனன தானனந் தனதான.

1181. தலைவலைய போகமுஞ் சலனமிகு மோகமுந்
தவறுதரு காமமுங் கனல்போலுந்
தணிவரிய கோபமுந் துணிவரிய லோபமுஞ்
சமயவெகு ரூபமும் பிறிதேதும்
அலமலமெ னாஎழுந் தவர்களறு பூதிகொண்
டறியுமொரு காரணந் தனைநாடா
ததிமதபு ராணமுஞ் சுருதிகளு மாகிநின்
றபரிமித மாய்விளம் புவதோதான்
கலகஇரு பாணமுந் திலகவொரு சாபமுங்
களபமொழி யாதகொங் கையுமாகிக்
கவருமவ தாரமுங் கொடியபரி தாபமுங்
கருதியிது வேளையென் றுகிராத
குலதிலக மானுடன் கலவிபுரி வாய்பொருங்
குலிசகர வாசவன் திருநாடு
குடிபுகவி சாசரன் பொடிபட*ம கீதரன்
குலையநெடு வேல்விடும் பெருமாளே. (உஉகூ)

தனதன தனதன தனதன தனதன தனதன தனதான.

1182. தவநெறி தவறிய குருடுகள் தலைபறி கதறிய பரபாதத்
தருமிகள் கருமிகள் வெகுவித சமயிக ளவரொடு சருவாநின்
றவனிவ னுவனுட னவளிவ ளுவளது இதுவுது எனுமாறற்
றருவுரு வொழிதரு வுருவுடை யதுபதி தமிபனும் உணர்வேனோ
குவலய முழுவது மதிர்பட வடகுவ டிடிபட வரகேசன்
கொடுமுடி பலநெரி தரநெடு முதுகுரை கடல்புனம் வறிதாகத்
துவல்கொடு முறையிடு சுரர்பதி துயரது கெடநிசி சரர்சேனை
துகளெழ நடநவில் மரகத துரகதம் வரவல பெருமாளே. ()

தனதன தாத்தனத் தனதன தாத்தனத்
தனதன தாத்தனத் தனதான.

1183, திதலையு லாத்துபொற் களபம்வி டாப்புருத்
த்ரிவிதக டாக்களிற் றுரகோடு

* மகீதரன் - ஆதி சேஷன்.

சிகரம காப்ரபைக் குவடென வாய்த்துநற்
சுரர்குடி யேற்றிவிட் டிளநீரை
மதனவி டாய்த்தனத் திளைஞரை வாட்டுசெப்
பிணைமுகை மாத்தவக் கொடிபோல்வார்
வலையிலி ராப்பகற் பொழுதுகள் போக்குமற்
றெனையுனை வாழ்த்தவைத் தருள்வாயே
சததள பார்த்திபற் கரிபுருஷோத்தமற்
கெரிகன லேற்றவற் குணராதோர்
சகலச மார்த்தசத் தியவன சூக்ஷமுக்
கியபர மார்த்தமுற் புகல்வோனே
கதிர்மணி நீர்க்கடற் சுழிபுகு ராக்ஷதக்
கலகப ராக்ரமக் கதிர்வேலா
கருதிய பாட்டினிற் றலைதெரி மாக்ஷணக்
கவிஞரு சாத்துணைப் பெருமாளே. (உ௩க)

தனதன தனன தனதன தனன
தனதன தனன தனதான.

1184. திரிபுர மதனை யொருநொடி யதனி
லெரிசெய்த ருளிய சிவன்வாழ்வே
சினமுடை யசுரர் மனமது வெருவ
மயிலது முடுகி விடுவோனே
பருவரை யதனை யுருவிட எறியு
மறுமுக முடைய வடிவேலா
பசலையொ டணையு மிளமுலை மகளை
மதன்விடு பகழி தொடலாமோ
கயதிரு முகமு மிடமுடை வயிறு
முடையவர் பிறகு வருவோனே
கனதன முடைய குறவர்த மகளை
கருணையொ டணையு மணிமார்பா
அரவணை துயிலு மரிதிரு மருக
அவனியு முழுதும் உடையோனே
அடியவர் வினையு மமரர்கள் துயரும்
அறஅரு ளுதவு பெருமாளே, (உ௩உ)

தனதந்த தனதனன தனதந்த தனதனன
தனதந்த தனதனன தனதான.

1185. திரைவஞ்ச இருவினைகள் நரையங்க மலமழிய
சிவகங்கை தனில்முழுகி விளையாடிச்
சிவம்வந்து *குதிகொளக வடிவுன்றன் வடிவமென
திகழண்டர் முனிவர்கணம் அயன்மாலும்
அரன்மைந்த னெனகளிறு முகனெம்பி யெனமகிழ
அடியென்க ணளிபரவ மயிலேறி
அயில்கொண்டு திருநடன மெனதந்தை யுடன்மருவி
அருமந்த பொருளையினி யருள்வாயே
பரியென்ப நரிகள்தமை நடனங்கொ டொருவழுதி
பரிதுஞ்ச வருமதுரை நடராஜன்
பழியஞ்சி யெனதருகி லுறைபுண்ட ரிகவடிவ
பவளஞ்சோ லுமைகொழுநன் அருள்பாலா
இருள்வஞ்ச கிரியவுண ருடனெங்க ளிருவினையு
மெரியுண்டு பொடியஅயில் விடுவோனே
எனதன்பி லுறைசயில மகிழ்வஞ்சி குறமகளொ
டெணுபஞ்ச ணையின்மருவு பெருமாளே. (௨௩௩)

தானன தாத்த தானன தாத்த
தானன தாத்த தனதான.

1186. †தீயூதை தாத்ரி பானீய மேற்ற
வானீதி யாற்றி கழுமாசைச்
சேறாறு தோற்பை யானுக நோக்கு
மாமாயை தீர்க்க அறியாதே
பேய்பூத மூத்த பாறோரி காக்கை
‡பீறுஇ ழாத்தின் உடல்பேணிப்
பேயோன டாத்து கோமாளி வாழ்க்கை
போமாறு பேர்த்துன் அடிதாராய்
வேயூரு சீர்க்கை வேல்வேடர் காட்டி
லேய்வாரை வேட்க உருமாறி

---

* குதிகொளகம் - குதிகொள + அகம். அகம் - யான். அக வடிவு - என்னுடைய வடிவம். † தீயூதைவான் - தீ, கால், மண், நீர், வான் ஆகியபஞ்சபூதம்.
‡ பீறுஇழா - பீறியிழுத்து.

மீளாது வேட்கை மீதூர வாய்த்த
வேலோடு வேய்த்த இளையோனே
மாயூர வேற்றின் மீதேபு காப்பொன்
மாமேரு வேர்ப்ப றியமோதி
மாறான மாக்கள் நீறாக வோட்டி
வானாடு காத்த பெருமாளே. (உ௲ச)

தனத்தன தனத்தன தனத்தன தனத்தன
தனத்தன தனத்தன தனதான.

1187. துடித்தெதிர் வடித்தெழு குதர்க்கச மயத்தவர்
சுழற்கொரு படிப்படி யெதிர்கூறித்
துகைப்பன மறத்தலை யறுப்பன வில்விட்டிருள்
துணிப்பன கணிப்பன பலவான
முடித்தலை செழிப்பன முழுக்கஅ டிமைப்பட
முறைப்படு மறைத்திரள் அறியாத
முதற்பொருள் புலப்பட வுணர்த்துவை யெனக்கொரு
மொழிப்பொருள் பழிப்பற அருள்வாயே
குடிப்பன முகப்பன நெடிப்பன நடிப்பன
கொழுத்தகு ருதிக்கடல் இடையூடே
குதிப்பன மதிப்பன குளிப்பன களிப்பன
குவட்டினை யிடிப்பன சிலபாடல்
படிப்பன திருப்புக ழெடுப்பன முடிப்பன
பயிற்றிய லகைக்குலம் விளையாடப்
பகைத்தெழு மரக்கரை யிமைப்பொழு தினிற்பொடி
படப்பொரு துழக்கிய பெருமாளே. (உ௲டு)

தத்த தத்த தானனந் தத்த தத்த தானனந்
தத்த தத்த தானனத் தனதான.

1188. துத்தி நச்ச ராவிளம் பிச்சி நொச்சி கூவிளஞ்
சுக்கி லக்க லாமிர்தப் பிறைசூதம்
சுத்த ரத்த பாடலம் பொற்க டுக்கை யேடலஞ்
சுத்த சொற்ப கீரதித் திரைநீலம்
புத்தெ ருக்கு பாழிகங் கொத்தெ டுத்த தாளிதண்
பொற்பு மத்தை வேணியர்க் கருள்கூரும்

புத்தி சித்தி வாய்கனஞ் சுத்த சத்ய வாசகம்
புற்பு தப்பி ராணனுச் கருள்வாயே
பத்தி யுற்ற தோகையம் பச்சை வெற்றி வாகனம்
பக்க மிட்டு லாவி*யச் சுரர்மாளப்
பக்க விட்டு வாய்நிணங் கக்க வெட்டி வாய்தரும்
பத்ம சிட்ட னேடமுத் தெறிமீனக்
கைத்த லப்ர வாகையுந் தத்த ளிக்க மாமுறிந்
துட்க முத்து வாரணச் சதகோடி
கைக்க ளிற்று வாரணம் புக்கொ ளிக்க வாரணங்
கைப்பி டித்த சேவகப் பெருமாளே. (௨௩௬)

தனன தத்த தைய தனன் தத்த தைய
தனன தத்த தைய தனதான.

1189. தெரிவை மக்கள் செல்வ முரிமை மிக்க வுண்மை
தெரிவ தற்கு உள்ள முணராமுன்
சினமி குத்த திண்ணர் தனிவ ளைத்து வெய்ய
சிலுகு தைத்து வன்மை சிதையாமுன்
பரவை புக்கு தொய்யு மரவ ணைக்குள் வைகு
பரம னுக்கு நல்ல மருகோனே
பழுதில் நிற்சொல் சொல்லி யெழுதி நித்த முண்மை
பகர்வ தற்கு நன்மை தருவாயே
இருகி ரிக்க ளுள்ள வரைத டிக்கு மின்னு
மிடியு மொய்த்த தென்ன எழுசூரை
எழுக டற்கு ளுள்ளு முழுகு வித்து விண்ணு
ளிமைய வர்க்கு வன்மை தருவோனே
அரிவை பக்க முய்ப வுருகி வைக்கு மைய
ரறிய மிக்க வுண்மை யருள்வோனே
அறிவி னுக்கு ளென்னை நெறியில் வைக்க வல்ல
அடிய வர்க்கு நல்ல பெருமாளே. (௨௩௭)

தந்தன தந்த தந்தன தந்த
தந்தன தந்த தனதான.

1190. தென்றலு மன்றி யின்றலை பொங்கு
திண்கட லொன்றீ மிகமோதச்

* அச்சுரர் - அசுரர்.

செந்தழ லென்று வெந்தழல் சிந்து
திங்களும் வந்து துணையேய
அன்றிலு மன்றி துன்றுச ரங்க
ளூந்துமெ னெஞ்சை அழியாதே
அந்தியி லென்றன் வெந்துய ரஞ்ச
அன்பொட லங்கல் தரவேணும்
வென்றிவி ளங்கு குன்றவர் வஞ்சி
விஞ்சிய கொங்கை புணர்மார்பா
வெண்டர ளங்கள் தண்டைச தங்கை
மின்கொடி லங்கு கழலோனே
கொன்றைய ணிந்த சங்கர ன்று
கும்பிட வந்த குமரேசா
குன்றிய அண்ட ரன்றுய வென்று
குன்றமெ றிந்த பெருமாளே. (உகஅ)

தானன தனன தானன தனன
தானன தனன தனதான.

1191. தோரண கனக வாசலில் முழவு தோல்முர சதிர முதிராத
தோகையர் கவரி வீச*வ யிரியர் தோள்வலிபுகழ மதகோப
வாரண ரதப தாகினி துரக †மாதிர நிறைய அரசாகி
வாழினும் வறுமை கூரினு நினது வார்கழ லொழிய மொழியேனே
பூரண புவன காரண ‡சவரி பூதர புளக தனபார
பூஷண நிருதர் தூஷண விபுதர் பூபதி நகரி குடியேற
ஆரண வனச ஈரிரு குடுமி ஆரியன் வெருவ மயிலேறும்
ஆரியபரமஞானமு மழகு மாண்மையுமுடைய பெருமாளே.

தத்தன தனத்த தத்தன தனத்த
தத்தன தனத்த தனதான.

1192. நச்சுவாள் விழிக்கொ டெற்றியே தனத்தை
நத்துவார் சுகத்தில் நலமாக
நட்டமா மனத்தை யிட்டமே கொடுத்து
நத்துவாழ் கடற்குள் அணைபோலே

---

* வயிரியர் - பாணர், புகழ்ந்து பாடுவோர். †மாதிரம் - திசை. ‡சவரி - குறத்தி.

கச்சமே செலுத்தி யச்சமே படுத்து
கட்டவழ் பிறப்பு விடவேதான்
கற்றநூ லுகக்க வெட்கமே செறித்த
கட்டனே னினைப்ப தொருநாளே
இச்சையே செலுத்தி யுச்சிதாள் பலிக்கு
மிட்டமா லவற்கு மருகோனே
எற்றுவா ரிதிக்குள் முற்றிநீள் பொருப்பை
யெக்கினோர் மடித்த இளையோனே
மெச்சவே புடைத்த முத்தமார் தனத்தி
மிக்கவாள் படைத்த விழியாலே
வெட்டுமா மறத்தி யொக்கவே யிருக்க
வெற்றிவே லெடுத்த பெருமாளே. (௨௪௦)

தத்ததன தானதத்த தத்ததன தானதத்த
தத்ததன தானதத்த தனதான.

1193. நற்குணமு ளார்தமைப்போல் மைக்குழலி லேசிறக்க
நற்பரிம ளாதிதுற்ற மலர்சூடி
நச்சுவிழி யால்மயக்கி யிச்சைபல பேசியுற்று
நற்பொருள வாமனத்தர் வசமாகி
வெற்பனைய மாதனத்தை பொற்புறவு ருவணைத்து
மெத்தமய லாகிநித்த மெலியாதே
வெட்சிகமழ் நீபபுட்ப வெற்றிசிறு பாதபத்ம
மெய்க்கிருபை நீயளிப்ப தொருநாளே
ரத்தினப ணிருத்தன் மெய்ச்சுதனு நாடுமிக்க
லக்ஷணகு மாரசுப்ர மணியோனே
*நற்றிசையு மேறியிட்ட பொய்ச்சமணை வேரறுத்து
நற்றிருநி றேபரப்பி விளையாடும்
சற்சனகு மாரவ்ருத்தி அற்புதசி வாயனுக்கொர்
சற்குருவி நோதசித்ர மயில்வீரா
சக்ரதரன் மார்பகத்தி லுக்ரமுட னேதரித்த
சத்தியடை யாளமிட்ட பெருமாளே. (௨௪௧)

---

* நற் றிசையும் - நாற் றிசையும்.

தனதன தனதனத் தனதன தனதனத்
தனதன தனதனத் தனதான.

1194. பரிமள மலரடுத் தகில்மண முழுகிமைப்
பரவிய ம்ருகமதக் குழல்மானுர்
பருமணி வயிரமுத் திலகிய குழையினிற்
படைபொரு வனவிழிக் கயலாலே
எரியுறு மெழுகெனத் தனிமன மடையநெக்
கினிமையொ டுருகவிட் டவமேயான்
இருவினை நலியமெய்த் திறலுட னறிவுகெட்
டிடர்படு வதுகெடுத் தருள்வாயே
சொரிமத அருவிவிட் டொழுகிய புகர்முகத்
தொளைபடு கரமலைக் கிளையோனே
துடியிடை யொருகுறக் குலமயில் புளகிதத்
துணைமுலை தழுவுபொற் புயவீரா
அரியன பலவிதத் தொடுதிமி லையுமுடுக்
கையுமொகு மொகுவெனச் சதகோடி
அலகையு முடனடித் திடவடி யயிலெடுத்
தமர்செயு மறுமுகப் பெருமாளே. (உசஉ)

தத்தனத் தத்தனத் தத்தனத் தத்தனத்
தத்தனத் தத்தனத் தனதான.

1195. பற்றநெட் டைப்படைத் துட்டிருட் டைத்தயிர்ப்
பத்தைமுட் டிப்படுத் தயில்மாதர்
பக்கமிட் டப்பொருட் கொட்*குமிட் டப்பரப்
பற்றுகெட் டுப்பயிர்க் களைபோலுங்
கற்றகட் டுக்கவிக் கொட்டமொட் டிக்கனத்
திட்டு†கத் தத்தினுற் றகமாயுங்
கட்டமற் றுக்கழற் பற்றிமுத் திக்கருத்
தொக்கஅற் பிற்கணித் தருள்வாயே
வற்றவட் டக்கடற் கிட்டிவட் டித்துரத்
திட்டுமட் டுப்படப் பொருமாயன்

* குமிட்ட - குமிட்டிக்க, திரட்ட. † கத் தத்தி னுற்று - கத்தி.

மற்றுமொப் புத்தரித் தெட்டெட் டப்புறத்
துற்றஅத் தர்க்கருட் பெருவாழ்வே
செற்றமுற் றச்சினத் திட்டுநெட் டைப்பொருப்
பெட்டைமுட் டிச்செருச் செயும்வேலா
சித்தர்சித் தத்துறப் பற்றிமெத் தப்புகழ்ச்
செப்புமுத் தித்தமிழ்ப் பெருமாளே. (உசரு)

தானத னந்தன தானத னந்தன
தானத னந்தன தனதான.

1196. பாரந றுங்குழல் சோரநெ கிழ்ந்துப
டீரத னம்புள கிதமாகப்
பாவைய ருந்தியில் மூழ்கிநெ டும்பரி
தாபமு டன்பரி மளவாயின்
ஆரமு துண்டணை மீதிலி ருந்தநு
ராகம்வி ளைந்திட விளையாடி
ஆகந கம்பட ஆரமு யங்கிய
ஆசைம றந்துனை யுணர்வேனோ
நாரத னன்றுச காயமொ ழிந்திட
நாயகி பைம்புனம் அதுதேடி
நாணம ழிந்துரு மாறிய வஞ்சக
நாடியெ பங்கய பதநோவ
மாரச ரம்பட மோகமு டன்குற
வாணர்கு றிஞ்சியின் மிசையேபோய்
மாமுனி வன்புணர் மானுத வுந்தனி
மானைம ணஞ்செய்த பெருமாளே. (உசச)

தனதன தனதன தனதன தனதன
தானத் தனந்தந் தனதான.

1197. பிரமனும் விரகொடு பிணிவினை யிடர்கொடு
பேணிக் கரங்கொண் டிருகாலும்
பெறநிமிர் குடிலென வுறவுயிர் புகமதி
பேதித் தளந்தம் புவியூடே

வரவிட வருமுட லெரியிடை புகுதரு
வாதைத் தாங்கம் பிறவாமுன்
மரகத மயில்மிசை வருமுரு கனுமென
வாழ்கைக்கொரன்புந் தருவாயே
அருவரை துளைபட அலைகடல் சுவறிட
ஆலிப் புடன்சென் றசுரேசர்
அனைவரு மடிவுற அமர்பொரு தழகுட
னுண்மைத் தனங்கொண் டெழும்வேலா
இருவினை யகலிட எழிலுமை யிடமுடை
யீசர்க் கிடுஞ்செந் தமிழ்வாயா
இயல்பல கலைகொடு இசைமொழி பவரினும்
ஏழைக் கிரங்கும் பெருமாளே. (உ௪ரு)

தனதன தனன தனதன தனன
தனதன தனன தனதான.

1198. புழுககில் களப மொளிவிடு தரள
மணிபல செறிய வடமேருப்
பொருமிரு கலச முலைகளை யினிது
புனைதரு பொதுவின் மடமாதர்
அழகிய குவளை விழியினு மமுத
மொழியினு மவச அநுராக
அமளியின் மிசையி லவர்வச முருகி
அழியுநி னடிமை தனையாள்வாய்
குழலிசை யதுகொ டறவெருள் சுரபி
குறுநிரை யருளி யலைமோதுங்
குரைசெறி யுததி வரைபட நுரைகள்
குமுகுமு குமென உலகோடு
முழுமதி சுழல வளைநெறு கெறென
முடுகிய முகிலின் மருகோனே
மொகுமொகு மொகென ஞிமிறிசை பரவு
முளரியின் முதல்வர் பெருமாளே. (உ௪௬)

தானன தானன தந்த தானன தானன தந்த
தானன தானன தந்த தன்தான.

1199. பூதக லாதிகள் கொண்டு யோகமு மாகம கிழ்ந்து
பூசைகள் யாதுநி கழ்ந்து பிழைதேடி
போம்வழி யேதுதெ ரிந்து ஆதிய நாதியி ரண்டு
பூரணி காரணி விந்து வெளியான
நாதப ராபர மென்ற யோகியு லாசம றிந்து
ஞானசு வாசமு ணர்ந்துள் ஒளிகாண
நாடியொ ராயிரம் வந்த தாமரை மீதில மர்ந்த
நாயகர் பாதமி ரண்டும் அடைவேனோ
மாதுசர் வேஸ்வரி வஞ்சி காளிபி டாரி*வி பஞ்சி
வாணிவ ராகிம டந்தை அபிராமி
வாழ்சிவ காமசு வுந்த்ரி †யாலமெ லா‡முக பஞ்ச
வாலைபு ராரி§யி டந்த குமையாயி
வேதபு ராணம்வி ளம்பி நீலமு ராரியர் தங்கை
மேலொடு கீழுல கங்கள் தருபேதை
வேடமெ லாமுக சங்க பாடலொ டாடல்ப யின்ற
வேணியர் நாயகி தந்த பெருமாளே. (உ௲எ)

தனத்த தந்தனந் தனத்த தந்தனந்
தனத்த தந்தனந் தனதான.

1200. பெருக்க நெஞ்சுவந் ‖துருக்கு மன்பிலன்
ப்ரபுத்த னங்கள்பண் பெணுநாணும்
பிழைக்க வொன்றிலன் சிலைக்கை மிண்டர்குன்
றமைத்த பெண்தனந் தனையாரத்
திருக்கை கொண்டணைந் திடச்செல் கின்றநின்
திறத்தை யன்புடன் தெளியாதே
சினத்தில் மண்டிமிண் டுரைக்கும் வம்பனென்
திருக்கு மென்றொழிந் திடுவேனோ

---

* விபஞ்சி - வீணை. † ஆல மெலாம் - ஆலம் மேலாம், பிரளய கால வெள்ளத்தின் மேலாகிய. ‡ முகபஞ்ச - பஞ்சமுக. § இடந் தகுமை - இடம் தகு உமை. ‖ உருக்கு . உருகு.

தருக்கி யன்றுசென் றருட்க ணென்றரன்
தரித்த குன்றநின் றடியோடுந்
தடக்கை கொண்டுவந் தெடுத்த வன்சிரந்
தறித்த கண்டனெண் டிசையோருஞ்
சுருக்க மின்றி* நின் றருக்க னிந்திரன்
துணைச்செய் கின்றநின் பதமேவும்
சுகத்தி லன்பருஞ் செகத்ர யங்களுந்
துதிக்கு மும்பர்தம் பெருமாளே. (உ௪அ)

தனந்தா தனந்தா தனந்தா தனந்தா
தனந்தான தந்த தனதான.

1201. பெருங்கா ரியம்போல் வருங்கே டடம்பால்
ப்ரியங்கூர வந்து கருவூறிப்
பிறந்தார் கிடந்தா ரிருந்தார் தவழ்ந்தார்
நடந்தார்த ளர்ந்து பிணமானார்
அருங்கான் மருங்கே யெடுங்கோள் சுடுங்கோள்
அலங்கார நன்றி தெனமூழ்கி
அகன்று சையும்போய் விழும்பா மூடம்பால்
அலைந்தேனை யஞ்சல் எனவேணும்
இருங்கா னகம்போ யிளங்கா ளைபின்போ
களங்கேம டந்தை யெனவேகி
எழுந்தே குரங்கா விலங்கா புரந்தீ
யிடுங்காவ லன்றன் மருகோனே
பொருங்கார் முகம்பா ணிகொண்டே யிறைஞ்சார்
புறஞ்சாய அம்பு தொடும்வேடர்
புனங்கா வலங்கோ தைபங்கா அபங்கா
புகழ்ந்தோது மண்டர் பெருமாளே. (உ௪௯)

தந்தந் தனன தாத்தன தந்தந் தனன தாத்தன
தந்தந் தனன தாத்தன தனதான.

1202. பொங்குங் கொடிய கூற்றனு நஞ்சும் பொதுவில் நோக்கிய
பொங்கும் புதிய நேத்திர வலைவீசிப்

---

* நின்றருக்கன் - நின்ற அருக்கன்.

பொன்கண் டிளகு கூத்திகள் புன்கண் கலவி வேட்டுயர்
புண்கொண் டுருகி யாட்படு மயல்தீரக்
*கொங்கின் புசக கோத்திரி பங்கங் களையு மாய்க்குடி
†கொங்கின் குவளை பூக்கிற கிரிசோண
குன்றங் கதிரை பூப்‡பர முன்துன் றமரர் போற்றிய
குன்றம் பிறவும் வாழ்த்துவ தொருநாளே
எங்கும் பகர மாய்க்கெடி விஞ்சும் பகழி வீக்கிய
வெஞ்சண் டதனு வேட்டுவர் சரணா
விந்தம் பணிய வாய்த்தரு ளந்தண் புவன நோற்பவை
மென்குங் குமகு யாத்திரி பிரியாதே
எங்குங் கலுழி யார்த்தெழ எங்குஞ் சுருதி கூப்பிட
எங்குங் குருவி யோச்சிய திருமானே
என்றென் றவச மாய்த்தொழு தென்றும் புதிய கூட்டமொ
டென்றும் பொழுது போக்கிய பெருமாளே. (உருO)

தத்தத் தனத்தத்த தத்தத் தனத்தத்த
தத்தத் தனத்தத்த தனதான.

1203. மக்கட் பிறப்புக்கு ளொக்கப் பிறப்புற்ற
மட்டுற்ற சுற்றத்தர் மனையாளும்
மத்யத் தலத்துற்று நித்தப் பிணக்கிட்டு
வைத்தப் பொருட்பற்று மிகநாட்
நிக்ரித் திடுத்துட்டன் மட்டித் துயிர்ப்பற்ற
நெட்டைக் கயிற்றிட்டு வளையாமுன்
நெக்குக் குருப்பத்தி மிக்குக் கழற்செப்ப
நிற்றத் துவச்சொற்கள் அருள்வாயே
திக்கப் புறத்துக்குள் நிற்கப் புகழ்ப்பித்த
சித்ரத் தமிழ்க்கொற்றம் உடையோனே
சிப்பக் குடிற்கட்டு மற்பக் குறத்திச்சொல்
தித்திப்பை யிச்சிக்கு மணவாளா

* கொங்கின் புசக கோத்திரி - கொங்குநாட்டி லுள்ள நாககிரி, திருச்செங்கோடு. † கொங்கின் குவளை பூக்கிறகிரி - திருத்தணி. ‡பரம் முன்துன்று குன்றம் - திருப்பரங்குன்றம்.

முக்கட் சடைச்சித்த ருட்புக் கிருக்கைக்கு
முத்தித் துவக்குற்று மொழிவோனே
முட்டச் சினத்திட்டு முற்பட் டிணர்க்கொக்கை
முட்டித் தொளைத்திட்ட பெருமாளே. (௨௫௧)

தத்தனத் தத்ததன தத்தனத்தத்ததன
தத்தனத் தத்ததன தனதான.

1204. மக்களொக் கற்றெரிவை பக்கமிக் கத்துணைவர்
மற்றுமுற் றக்குரவர் அனைவோரும்
வைத்தசெப் பிற்பணமும் ரத்நமுத் திற்பணியு
மட்டமெற் றுப்பெருகும் அடியாரும்
புக்குதுக் கித்தெரிகள் தத்தவைக் கப்புகுது
பொய்க்குமெய்க் குச்செயலும் உருகாதே
புட்பமிட் டுக்கருணை நற்பதத் தைப்பரவு
புத்திமெத் தத்தருவ தொருநாளே
செக்கர்கற் றைச்சடையில் மிக்ககொக் கிற்சிறகு
சிக்கவைத் துச்சலமு மதிசூடி
சித்தமுற் றுத்தெளிய மெத்தமெத் தத்திகழு
சித்தமுத் திச்சிவமும் அருள்வோனே
கொக்குறுப் புக்கொடு*மை நிற்கும்வட் டத்தசுரை
கொத்திறெக் கக்கொலைசெய் வடிவேலா
கொற்றவெற் றிப்பரிசை யொட்டியெட் டிச்சிறிது
குத்திவெட் டிப்பொருத பெருமாளே. (௨௫௨)

தத்தன தத்ததன தத்தன தத்ததன
தத்தன தத்ததன தனதான.

1205. மக்கள்தா யர்க்குமரு கர்க்குமா மர்க்குமனை
விக்கும்வாழ் நர்க்குமிக மனதூடே
மைத்தவே லைக்குநெடி துற்றமா யத்துயரம்
வைத்துவா டச்சமனும் உறமேவித்
திக்குநா டிக்கரிய மெய்க்கடா விற்றிருகு
திக்கநூ விக்களவு தெரியாமுன்

*மை வட்டத்து நிற்கும் அசுரை.மைவட்டம் - கறுத்த வட்டமாகியகடல்.

சித்தமோ வித்துயிலு மற்றுவா ழச்சிறிது
சித்ரபா தக்கமலம் அருள்வாயே
இக்குவே ளைக்கருக முக்கணு டிக்கனலை
யிட்டுயோ கத்தமரும் இறையோர்முன்
எச்சரா திக்குமுற நிற்குமா யற்குமுத
லெட்டொணு வித்தைதனை யினிதீவாய்
பக்கஆர் வத்துடனுள் நெக்குநா டிப்பரவு
பத்தர்பா டற்குருகு முருகோனே
பக்கம்யா னைத்திருவொ டொக்கவா ழக்குறவர்
பச்சைமா னுக்கினிய பெருமாளே. (உ௫௩)

தனனத் தனதன தனனத் தனதன
தனனத் தனதன தனதான.

1206. மதனிக் கதுகொடு பதுமப் புதுமலர்
மலையப் படவிடு வலியாலே
வனமுற் றினவளை யினநித் திலமலை
வலையத் துகள்வளை கடலாலே
விதனப் படுமதி வதனக் கொடியற
வெருவிப் பரிமள அணைமீதே
மெலிபக் கலைதலை குலையத் *தகுமினி
விரையக் குரவலர் தரவேணும்
புதனைச் சதுமுக விதியச் சுதனெதிர்
புனைவித் தவர்தொழு கழல்வீரா
பொருகைச் சரிவரி பெருகச் செறிவுறு
புனமெய்க் குறமகள் மணவாளா
முதுநற் சரவண மதனிற் சததள
முளரிப் பதிதனில் உறைவோனே
முதுமைக் கடலட சுரப் படைகெட
முடுகிப் பொரவல பெருமாளே. (உ௫௪)

தனதன தனன தான தனதன தனன தான
தனதன தனன தான தனதான.

1207. மதிதனை யிலாத பாவி குருநெறி யிலாத கோபி
மனநிலை நிலாத பேயன் அவமாயை

---

* தகும் - தகுமா?

வகையது விடாத பேடி தவநினை விலாத மோடி
வரும்வகை யிதேது காயம் எனநாடும்
விதியிலி பொலாத லோபி சபைதனில் வராத கோழை
வினையிகல் விடாத கூளன் எனைநீயும்
மிகுபர மதான ஞான நெறிதனை விசார மாக
மிகுமுன துரூப தானம் அருள்வாயே
எதிர்வரு முதார சூர னிருபிள வதாக வேலை
யியலொடு கடாவு தீர குமரேசா
இனியசொல் மறாத சீலர் கருவழி வராமல் நாளும்
இளமைய துதானு மாக நினைவோனே
நதியுட னராவு பூணு பரமர்கு ருநாத ஞான
நடைபெறு கடூர மான மயில்வீரா
நகைமுக விநோத ஞான குறமினா டனேகு லாவு
நவமணி யுலாவு மார்ப பெருமாளே. (௨௫௫)

தனந்தாத் தனந்தாத் தனந்தாத் தனந்தாத்
தனந்தாத் தனத்தந் தனதான.

1208. மலந்தோற் சலம்போர்த் தெலும்பாற் கலந்தீட்
டிடுங்கூட் டினிற்றங் கிடுமாய
மயங்காத் தியங்காப் *பயங்கோட் டிடுங்காற்
றுடன்போக் குறத்தந் தையுமாதும்
குலந்†தாய்க் குடம்பாற் பிறந்தேற் றிடுங்கோத்
‡தடங்கூப் பிடத்தம் புவியாவும்
குலைந்§தார்ப் பெழுங்காட் டிலந்தாட் களன்பாற்
குணங்காத் துணைக்கும் பிடஆளாய்
தலந்தாட் டொடண்டாத் தளைந்தார்ச் சிளங்காத்
தடந்தாட் புடைத்தன் பினர்வாழத்

---

* பயம் கோட்டிடும் காற்று - பயனாக வளைக்கப்பட்ட பிராணவாயு. † தாய்க்கு உடம்பால் பிறந்து ஏற்றிடும் கொத்து - தாயுடன் கூடப் பிறந்தவர்களின் வர்க்கம். ‡ அடம் கூப்பிட - கொடுமையாய்ப் புலம்ப. § ஆர்ப்பு எழுங்காட்டில் - அழுகையோசை எழுமுன்.

திருங்கூத் தரும்பார்த் துகந்தேத் திடஞ்சாத்
திரஞ்சாற் றிநிற்கும் பெருவாழ்வே
*அலைந்தாற் றெழுங்கோச் சலந்தீக் கலந்தாஸ்
பதம்போச் செனக்கன் றிடும்வேலா
அறங்காத் துறங்காத் திறம்பார்த் திருந்தோர்க்
கயர்ந்தோர்க் களிக்கும் பெருமாளே. (உ௫௬)

தனதான தானதந்த தனதான தானதந்த
தனதான தானதந்த தனதான.

1209. மனநூறு கோடிதுன்ப நொடிமீதி லேகினைந்து
மதனூட லேமுயங்கி யதிரூப
மடமாத ராசைகொண்டு புவிமீதி லேமயங்கி
மதிசீரெ லாமழிந்து கொடிதான
வினைமூடி யேதிரிந்து புவிமீதி லேயுழன்று
விரகான்மெ யேதளர்ந்து விடுநாளில்
விசையான தோகைதுங்க மயிலேறி யோடிவந்து
வெளிஞான வீடுதந்து அருள்வாயே
திணைவேடர் காவல்தங்கு மலைகாடெ லாமுழன்று
சிறுபேதை கால்பணிந்த குமரேசா
திரையாழி சேதுகண்டு பொருராவ ணுதிவென்ற
திருமால்மு ராரிதங்கை யருள்பாலா
முனிவோர்கள் தேவரும்பர் சிறையாக வேவளைந்த
முதுசூரர் தானைதங்கள் கிளையோடு
முடிகோடி தூளெழுந்து கழுகோடு பாறருந்த
முனைவேலி னாலெறிந்த பெருமாளே. (உ௫௭)

தானதன தானதத்த தானதன தானதத்த
தானதன தானதத்த தனதான.

1210. மாறுபொரு காலனுக்கும் வானிலெழு மாமதிக்கும்
வாரிதுயி லாவதற்கும் வசையேசொல்
மாயமட வார்தமக்கும் ஆயர்குழ லூதிசைக்கும்
வாயுமிள வாடையிற்கு மதனாலே

*இங்கே அமணர்கள் ஜலத்திலும் தீயிலும் இட்ட எடு அபஜயப்பட்டுப் போனதைக் குறிப்பித்தது.

வேறுபடு பாயலுக்கு மேயெனது பேதைமெய்த்து
வேறுபடு மேனிசற்றும் அழியாதே
வேடர்குல மாதினுக்கு வேடைகெட வேநடித்து
மேவுமிரு பாதமுற்று வரவேணும்
ஆறுமிடை வாளரக்கர் நீறுபட வேலெடுத்த
ஆறுமுக னேகுறத்தி மணவாளா
ஆழியுல கேழடக்கி வாசுகியை வாயடக்கி
ஆலுமயி லேறிநிற்கும் இளையோனே
சீறுபட மேருவெற்பை நீறுபட வேசினத்த
சேவலவ நீபமொய்த்த திரள்தோளா
சேருமட லால்மிகுத்த சூரர்கொடு போயடைத்த
தேவர்சிறை மீளவிட்ட பெருமாளே. (உ௱அ)

தத்ததன தானனத் தத்ததன தானனத்
தத்ததன தானனத் தனதான.

1211. முத்துமணி யாரமொய்த் திட்டஇரு கோடுமுற்
பட்டகரி போலுமத் தனமாதர்
முற்றுமதி யார்முகத் துற்றமுனை வேலுறப்
பட்டுமுகில் போல்மனத் திருள்மூடிச்
சுத்தமதி போய்வினைத் துட்டனவ னாய்மனத்
துக்கமுற வேமிகச் சுழலாதே
சொற்கள்பல நாவினிற் றொட்டுனிரு தாடொழச்
சொற்கமல வாழ்வுசற் றருள்வாயே
கொத்துமுடி யானபத் தற்றுவிழ வேகுறிப்
புற்றஅதி கோபனச் சுதன்மாயன்
கொற்றமரு காகுறக் கொச்சைமற மாதினுக்
கிச்சைமொழி கூறுநற் குமரேசா
பத்தியுட னேநினைப் பற்றுமடி யார்வினைப்
பற்றுவிடு மாமறைப் பொருளானாய்
பத்திதரு ஞானசொற் கற்றவர்கள் பாடுநற்
பட்சபத தேவர்மெய்ப் பெருமாளே. (உ௱௯)

தனதன தானத் தானன தனதன தானத் தானன
தனதன தானத் தானன தனதான.

1212. முருகம யூரச் சேவக சரவண ஏனற் பூதரி
முகுளப டீரக் கோமள முலைமீதே
முழுகிய காதற் காமுக பதிபசு பாசத் தீர்வினை
முதியபு ராரிக் கோதிய குருவேயென்
றுருகியு மாடிப் பாடியு மிருகழல் நாடிச் சூடியு
முணர்வினொ டேடிக் கூடியும் வழிபாடுற்
றுலகினொ ராசைப் பாடற நிலைபெறு ஞானத் தாவினி
யுனதடி யாரைச் சேர்வதும் ஒருநாளே
மருகனொ ருமற் சூழ்கொலை கருதிய மாமப் பாதகன்
வரவிடு மாயப் பேய்முலை பருகாமேல்
வருமத யானைக் கோடவை திருகிவி ளாவிற் காய்கனி
மதுகையில் வீழச் சாடிய சதமாபுட்
பொருதிரு கோரப் பாரிய மருதிடை போயப் போதொரு
சகடுதை யாமற் போர்செய்து விளையாடிப்
பொதுவியர் சேரிக் கேவளர் புயல்மரு காவஜ் ராயுத
புரமதில் மாபுத் தேளிர்கள் பெருமாளே. (௨௬0)

தனதன தனன தனதன தனன தனதன தனன தந்ததான.

1213. முழுமதி யனைய முகமிரு குழையில் முனிவிழி முனைகள் கொண்டுமேவா
முதலறிவதனைவளைபவர்கலவிமுழுகியவினையை மொண்டுநாயேன்
வழிவழியடிமையெனுமறிவடையமனமுறுதுயர்கள் வெந்துவாட
மதிதருமதிககதிபெறுமடிகள்மகிழ்வொடுபுகழும் அன்புதாராய்
எழுதிட அரிய எழில்மற மகளின் இருதன கிரிகள் தங்குமார்பா
எதிர்பொருமசுரர்பொடிபடமுடுகிஇமையவர்சிறையையன்றுமீள்வாய்
அழகிய குமர எழுதல மகிழ அறுவர்கள் அமுதை யுண்டவாழ்வே
அமருல கிறைவ உமைதரு புதல்வ அரியர பிரமர்தம்பிரானே. ()

தானு தனதன தானு தனதன தானு தனதன தனதான.

1214. மூலாநிலமதின் மேலேமனதுறு மோகாடவிசுடர் தனைநாடி
மோனுநிலைதனைநானுவகையிலுமோதாநெறிமுறை முதல்கூறும்
லீலா விதமன தாலே கதிபெற நேமா ரகசிய வுபதேசம்
நீடூழிதனிலை வாடா மணியொளி நீதா பலமது தருவாயே

நாலா ருசியமு தாலே திருமறை நாலா யதுசெப் மணிமாலை
நாடாய் தவரிடர் கேடா அரிகரி நாரா யணர்திரு மருகோனே
சூலா திபர்சிவ ஞானர் யமனுதை காலர் தரவரு குருநாதா
தோதீ திகுதிகு தீதீ செகசெக சோதீ நடமிடு பெருமாளே. ()

தத்தனா தான தத்தனா தான
தத்தனா தான தனதான.

1215. மைச்சுனமார் மாம னைச்சியுமா தாவு
மக்களுமா ருத துயர்கூர
மட்டிலதோர் தீயி லிக்குடில்தான் வேவ
வைத்தவர்தா மேக மதிமாய
நிச்சயமாய் நாளு மிட்டொருதூ தேவு
நெட்டளவாம் வாதை யணுகாமுன்
நெக்குறுகா ஞான முற்றுனதா ளோதி
நித்தலும்வாழ் வாழ்வு தருவாயே
நச்சணைமேல் வாழு மச்சுதனுல் வேத
னற்றவர்தா நாட விடையேறி
நற்புதல்வா சூரர் பட்டிடவே லேவு
நற்றுணைவா ஞால மிகவாழப்
பச்செனுநீள் தோகை மெய்ப்பரியூர் பாக
பத்தியதா மாறு முகநாளும்
பக்ஷமுமே லாய்ச டக்ஷரசூழ் பாத
பத்திசெய்வா னுடர் பெருமாளே. (உகூாகூ)

தனதத்தன தானன தானன
தனதத்தன தானன தானன
தனதத்தன தானன தானன தனதான.

1216. வடிகட்டிய தேனென வாயினி
லூறுதுப்பன வூறலை யார்தர
வரைவிற்றிக ழூடலி லேதரு மடவார்பால்
அடிபட்டலை பாவநிர் மூடனை
முகடித்தொழி லாமுன நீயுன
தடிமைத்தொழி லாகஎ நாளினி அருள்வாயோ

பொடிபட்டிட ராவணன் மாமுடி
சிதறச்சிலை வாளிக ளேகொடு
பொருகைக்கள மேவிய மாயவன் மருகோனே
கொடுமைத்தொழி லாகிய கானவர்
மகிமைக்கொள வேயவர் வாழ்சிறு
குடிலிற்குற மாதொடு மேவிய பெருமாளே. (உகூச)

தனதனந் தனந்த தனதனந் தனந்த
தனதனந் தனந்த தனதான.

1217. வரிபரந் திரண்டு நயனமுஞ் சிவந்து
வதனமண் டலங்கள் குறுவேர்வாய்
மணிசிலம் பலம்ப அளகமுங் குலைந்து
வசமழிந் திழிந்து மயல்கூர
இருதனங் குலுங்க இடைதுவண் டனுங்க
இனியதொண் டையுண்டு மடவார்தோள்
இதமுடன் புணர்ந்து மதிமயங் கினும்பொ
னிலகுநின் பதங்கள் மறவேனே
விரிபரந் தியங்கு முததியுங் கலங்க
விடமினும் பிறந்த தெனவானோர்
வெருவிநெஞ் சமஞ்சி யுரனொடுந் தயங்கி
விரைபதம் பணிந்து முறையோவென்
றுரைமறந் துணங்க அயில்தொடும் ப்ரசண்ட
உயர்தலங் குலுங்க வருதோகை
ஒருபெருஞ் சிகண்டி மயிலமர்ந் திலங்கி
உலகமும் புரந்த பெருமாளே. (உகூரு)

தனதனன தான தந்த தனதனன தான தந்த
தனதனன தான தந்த தனதான.

1218. வருபவர்க ளோலை கொண்டு நமனுடைய தூத ரென்று
மடிபிடிய தாக நின்று தொடர்போது
மயலதுபொ லாத வம்பன் விரகுடைய னுகு மென்று
வசைகளுட னேதொ டர்ந்து அடைவார்கள்

கருவிபத ஞாலெ றிந்து சதைகள்தனை யேய ரிந்து
கரியபுன லேசொ ரிந்து விடவேதான்
கழுமுனையி லேயி சென்று விடுமெனும வேளை கண்டு
கடுகிவர வேணு மென்றன் முனமேதான்
பரகிரியு லாவு செந்தி மலையினுட னேயி டும்பர்
பழநிதனி லேயி ருந்த குமரேசா
பதிகள்பல வாயி ரங்கள் மலைகள்வெகு கோடி நின்ற
பதமடியர் காண வந்த கதிர்காமா
அரவுபிறை பூளை தும்பை விலுவமொடு தூர்வை கொன்றை
யணிவர்சடை யாளர் தந்த முருகோனே
அரகரசி வாய சம்பு குருபரகு மார நம்பு
மடியர்தமை யாளவந்த பெருமாளே. (உசுசு)

தானத் தத்தத் தத்தன தத்தத் தனதான.

1219. வானப் புக்குப் பற்றும ருத்துக் கனல்மேவு
மாயத் தெற்றிப் பொய்க்குடி லொக்கப் பிறவாதே
ஞானச் சித்திச் சித்திர நித்தத் தமிழாலுன்
நாமத் தைக்கற் றுப்புகழ் கைக்குப் புரிவாயே
கானக் கொச்சைச் சொற்குற விக்குக் கடவோனே
காதிக் கொற்றப் பொற்குல வெற்பைப் பொரும்வேலா
தேனைத் தத்தச் சுற்றிய செச்சைத் தொடையோனே
தேவச் சொர்க்கச் சக்கர வர்த்திப் பெருமாளே. (உசுஎ)

தானதன தாத்த தானதன தாத்த
தானதன தாத்த தனதான.

1220. வீணையிசை கோட்டி யாலமிடு றாட்டு
வீரமுனை யீட்டி விழியார்தம்
வேதனையில் நாட்ட மாகியிடர் பாட்டில்
வீழுமயல் தீட்டி யுழலாதே
ஆணியுள வீட்டை மேவியுள மாட்டை
யாவலுட னீட்டி யழியாதே
ஆவியுறை கூட்டில் ஞானமறை யூட்டி
யானநிலை காட்டி யருள்வாயே

கேணியுற வேட்ட ஞானநெறி வேட்டர்
கேள்சுருதி நாட்டில் உறைவோனே
கீதவிசை கூட்டி வேதமொழி சூட்டு
கீரரியல் கேட்ட க்ருபைவேளே
சேணினுயர் காட்டில் வாழுமற வாட்டி
சீதவிரு கோட்டில் அணைவோனே
சீறவுணர் நாட்டி லாரவழல் மூட்டி
தேவர்சிறை மீட்ட பெருமாளே. (உ௬அ)

தானன தந்தன தாத்தன தானன தந்தன தாத்தன
தானன தந்தன தாத்தன தனதான.

1221. வேடர்செ ழுந்தினை காத்திதண் மீதிலி ருந்தபி ராட்டிவி
லோசன அம்புக ளாற்செயல் தடுமாறி
மேனித ளர்ந்துரு காப்பரி தாபமு டன்புன மேற்றிரு
வேளைபு குந்தப ராக்ரமம் அதுபாடி
நாடறி யும்படி கூப்பிடு நாவலர் தங்களை யார்ப்பதி
னாலுல கங்களு மேத்திய இருதாளில்
நாறுக டம்பணி யாப்பரி வோடுபு ரந்தப ராக்ரம
நாடஅ ருந்தவம் வாய்ப்பதும் ஒருநாளே
ஆடக மந்தர நீர்க்கசை யாமலு ரம்பெற நாட்டியொ
ராயிர வெம்பகு வாய்ப்பணி கயிறாக
ஆழிக டைந்தமு தாக்கிப நேகர்பெ ரும்பசி தீர்த்தரு
ளாயனு மன்றெயில் தீப்பட அதிபார
வாடைநெ டுங்கிரி கோட்டிய வீரனு மெம்பர மாற்றிய
வாழ்வென வஞ்சக ராக்ஷதர் குலமாள
வாசவன் வன்சிறை மீட்டவ னூருட டங்கலு மீட்டவன்
வானுல குங்குடி யேற்றிய பெருமாளே. (உ௬௯)

தானன தத்ததன தானன தத்ததன
தானன தத்ததன தனதான.

1222. வேலைவா ளைக்கொடிய ஆலகா லத்தைமதன்
வீசுபா ணத்தைநிகர் எனலாகும்
வேதைசா தித்தவிழி மாதரா பத்தில்விளை
யாடிமோ கித்திரியும் வெகுரூப

கோலகா லத்தைவிட லாகிமா றக்குணவி
காரமோ டத்தெளிய   அரிதான
கூறொணா தற்பரம ஞானரூ பத்தின்வழி
கூடலா கப்பெருமை   தருவாயே
வாலிமார் பைத்துணிய ஏழ்மரா இற்றுவிழ
வாளிபோ டக்கருது   மநுராமன்
வானுலோ கத்திலம ரேசனோ லிக்கவளை
யூதிமோ கித்துவிழ   அருள்கூரும்
நீலமே னிக்குமரு காவிசா லித்துவரு
நீசர்வாழ் வைக்களையும்   இளையோனே
நேசமா கக்குறவர் தோகைமா ணைப்புணரு
நீபதோ ளொப்பரிய   பெருமாளே. (உஎ0)

தானத்த தந்த தந்த தானத்த தந்த தந்த
தானத்த தந்த தந்த   தனதான.

1223. வேலொத்து வென்றி யங்கை வேளுக்கு வெஞ்ச ரங்க
ளாமிக்க கண்க ளென்றும்   இருதோளை
வேயொக்குமென்றுகொங்கைமேல்வெற்பதென்றுகொண்டை
மேகத்தை வென்ற தென்றும்   எழில்மாதர்
கோலத்தை விஞ்ச வெஞ்சொல் கோடித்து வஞ்ச நெஞ்சர்
கூடத்தில் நின்று நின்று   குறியாதே
கோதற்ற நின்ப தங்கள் நேர்பற்றி யின்ப மன்பு
கூர்கைக்கு வந்து சிந்தை   குறுகாதோ
ஞாலத்தை யன்ற ளந்து வேலைக்கு ளுந்து யின்று
நாடத்தி முன்பு வந்த   திருமாலும்
நாடத்த டஞ்சி லம்பை மாவைப்பி ளந்த டர்ந்து
நாகத்த லங்கு லுங்க   விடும்வேலா
ஆலித்தெ ழுந்த டர்ந்த ஆலத்தை யுண்ட கண்ட
ராகத்தில் மங்கை பங்கர்   நடமாடும்
ஆதிக்கு மைந்த னென்று நீதிக்குள் நின்ற அன்பர்
ஆபத்தி லஞ்ச லென்ற   பெருமாளே. (உஎக)

தத்ததன தானத் தனதான தத்ததனத் தானத் தனதான.

1224. இத்தரணி மீதிற் பிறவாதே எத்தரொடு கூடிக் கலவாதே
முத்தமிழை யோதித் தளராதே முத்தியடி யேனுக் கருள்வாயே
தத்துவமெய்ஞ் ஞானக் குருநாதா சத்தசொரு பாபுத் தமுதோனே
நித்தியக்ரு பாநற் பெருவாழ்வே நிர்த்தஜக ஜோதிப் பெருமாளே. ()

தந்தந்தன தத்தன தாத்தன தனதான
தந்தந்தன தத்தன தாத்தன தனதான.

1225. என்பந்தவி னைத்தொடர் போக்கிவி சையமாகி
இன்பந்தனை யுற்றுமெ காப்ரியம் அதுவாகி
அன்புந்திய பொற்கிளி பாற்கடல் அமுதான
அந்தந்தனி விச்சைகொ ளாஸ்பதம் அருள்வாயே
முன்புந்திநி னைத்துரு வாற்சிறு வடிவாகி
முன்திந்திமெ னப்பர தாத்துட னடமாடித்
தம்பந்தம றத்தவ நோற்பவர் குறைதீரச்
சம்பந்தனெ னத்தமிழ் தேக்கிய பெருமாளே. (உளஙு)

தனத்தத் தானத் தனதான
தனத்தத் தானத் தனதான.

1226. கருப்பத் தூறிப் பிறவாதே கனக்கப் பாடுற் றுழலாதே
திருப்பொற் பாதத் தநுபூதி சிறக்கப் பாலித் தருள்வாயே
பரப்பற் றாருக் குரியோனே பரத்தப் பானுக் கணியோனே
திருக்கைச் சேவற் கொடியோனே செகத்திற் சோதிப் பெருமாளே. ()

தனதனன தானத் தனதான
தனதனன தானத் தனதான.

1227. கொடியமத வேள்கைக் கணையாலே
குரைகடலொடு நீலக் கடலாலே
நெடியபுகழ் சோலைக் குயிலாலே
நிலைமைகெடு மானைத் தழுவாயே
கடியரவு பூணர்க் கினியோனே
கலைகள்தெரி மாமெய்ப் புலவோனே
அடியவர்கள் நேசத் துறைவேலா
அறுமுகவி நோதப் பெருமாளே. (உளடு)

தானன தானதனத் தனதான
தானன தானதனத் தனதான.

1228. கோடான மேருமலைத் தனமானர்
கோமாள மானவலைக் குழலாதே
நாடோறு மேன்மைபடைத் திடவேதான்
நாயேனை யாளநினைத் திடொணுதோ
ஈடேற ஞானமுரைத் தருள்வோனே
ஈராறு தோள்கள்படைத் திடுவோனே
மாடேறு மீசர்தமக் கினியோனே
மாதானை யாறுமுகப் பெருமாளே. (உஎசு)

தனதனத்த தனத்தன தனதான
தனதனத்த தனத்தன தனதான.

1229. சமயபத்தி வ்ருதாந்தனை நினையாதே
சரணபத்ம சிவார்ச்சனை தனைநாடி
அமையசற்கு ருசாத்திர மொழிநூலால்
அருளெனக்கி னிமேற்றுணை தருவாயே
உமைமுலைத்த ருபாற்கொடு அருள்கூறி
உரியமெய்த்த வமாக்கினல் உபதேசத்
தமிழ்தனைக்க ரைகாட்டிய திறலோனே
சமணரைக்க ழுவேற்றிய பெருமாளே. (உஎஎ)

தனதன தாத்தனத் தனதான
தனதன தாத்தனத் தனதான.

1230. சருவிய சாத்திரத் திரளான சடுதிக ழாஸ்பதத் தமையாத
அருமறை யாற்பெறற் கரிதாய அனிதய வார்த்தையைப் பெறுவேனோ
நிருதரை மூக்கறுத் தெழுபார நெடுதிரை யார்ப்பெழப் பொருதோனே
பொருளடி யாற்பெறக் கவிபாடும் புலவரு சாத்துணைப் பெருமாளே. (உஎஅ)

தானத் தானன தந்ததான
தானத் தானன தந்ததான.

1231. தீதுற் றேயெழு திங்களாலே தீயைத் தூவிய தென்றலாலே
போதுற் றுடமே நங்கனாலே போதப் பேதந லங்கலாமோ
வேதத் தோனைமு னிந்தகோவே வேடப் பாவைவி ரும்புமார்பா
ஓதச் சூதமெ றிந்தவேலா ஊமைத் தேவர்கள் தம்பிரானே. ()

தையதன தானத் தனதாணு தையதன தானத் தனதாணு.

1232. துள்ளுமத வேள்கைக் கணையாலே
தொல்லைநெடு நீலக் கடலாலே
மெள்ளவரு சோலைக் குயிலாலே
மெய்யுருகு மானைத் தழுவாயே
தெள்ளுதமிழ் பாடத் தெளிவோனே
செய்யகும ரேசத் திறலோனே
வள்ளல்தொழு ஞானக் கழலோனே
வள்ளிமண வாளப் பெருமாளே. (உஅ0)

தான தனத் தனதான தானதனத் தனதாணு.

1233. தேனியல்சொற் கனிமாதர் சேவைதனைக் கருதாதே
யானெனதற் றிடுபோதம் யானறிதற் கருள்வாயே
வானவருக் கரசான வாசவனுக் கினியோனே
ஆனைமுகற் கிளையோனே ஆறுமுகப் பெருமாளே. (உஅக)

தானதன தானனத் தனதாணு தானதன தானனத் தனதான.

1234. நாரியர்க ளாசையைக் கருதாதே நானுனிரு பாதபத் மமுநாட
ஆரமுத மானசர்க் கரைதேனே ஆனஅநு பூதியைத் தருவாயே
காரணம தானவுத் தமசீலா கானகுற மாதினைப் புணர்வோனே
சூரர்கிளை தூளெழப்பொரும்வேலா தோகைமயில்வாகனப்பெருமாளே

தான தனத்த தனதான தான தனத்த தனதான.

1235. நாளு மிகுத்த கசிவாகி ஞான நிருத்த மதைநாடும்
ஏழை தனக்கும் அநுபூதி ராசி தழைக்க அருள்வாயே
பூளை யெருக்கு மதிநாக பூண ரளித்த சிறியோனே
வேளை தனக்கு சிதமாக வேழ மழைத்த பெருமாளே. (உஅங)

தத்தனந் தனதனத்த தனதான
தத்தனத் தனதனத்த தனதான.

1236. நித்தமுற் றுனைநினைத்து மிகநாடி
நிட்டைபெற் றியல்கருத்தர் துணையாக
நத்தியுத் தமதவத்தி னெறியாலே
லக்யலக் கணநிருத்தம் அருள்வாயே

வெற்றிவிக் ரமஅரக்கர் கிளைமாள
விட்டநத் துகரனுக்கு மருகோனே
குற்றமற் றவருளத்தில் உறைவோனே
குக்குடக் கொடிதரித்த பெருமாளே. (௨அச)

தானந்த தானத்தந் தனதான
தானந்த தானத்தந் தனதான.

1237. நீலங்கொள் மேகத்தின் மயில்மீதே
நீவந்த வாழ்வைக்கண் டதனாலே
மால்கொண்ட பேதைக்குன் மணநாறும்
மார்தங்கு தாரைத்தந் தருள்வாயே
வேல்கொண்டு வேலைப்பண் டெறிவோனே
வீரங்கொள் சூரர்க்குங் குலகாலா
நாலந்த வேதத்தின் பொருளோனே
நானென்று மார்தட்டும் பெருமாளே. (௨அரு)

தத்தத்த தான தனதான தத்தத்த தான தனதான.

1238. பட்டுப் படாத மதனாலும் பக்கத்து மாதர் வசையாலும்
சுட்டுச்சுடாத நிலவாலும் துக்கத்தி லாழ்வ தியல்போதான்
தட்டுப் படாத திறல்வீரா தர்க்கித்த சூரர் குலகாலா
மட்டுப் படாத மயிலோனே மற்றொப்பிலாத பெருமாளே. (௨அகூ)

தனனத் தத்தன தனதான தனனத் தத்தன தனதான.

1239. பரவைக் கெத்தனை விசைதூது பகரற் குற்றவர் எனமாணுன்
மரபுக் குச்சித ப்ரபுநாதர் வரமெத் தத்தர வருவாயே
கரடக் கற்பகன் இளையோனே கலைவிற் கட்குற மகள்கேள்வா
அரனுக்குற்றதுபுகல்வோனே அயனைக்குட்டியபெருமாளே. (௨அஎ)

தனதனன தாத்தனத் தனதானா.

1240. பிறவியலை யாற்றினிற் புகுதாதே
பிரகிருதி மார்க்கமுற் றலையாதே
உறுதிகுரு வாக்கியப் பொருளாலே
உனதுபத காக்ஷியைத் தருவாயே

அறுசமய சாத்திரப் பொருளோனே
அறிவுளறி வார்க்குணக் கடலோனே
குறுமுனிவ னேத்துமுத் தமிழோனே
குமரகுரு கார்த்திகைப் பெருமாளே. (உஅஅ)

தத்தனத் தாத்தத் தாத்த தனதான
தத்தனத் தாத்தத் தாத்த தனதான.

1241. புத்தகத் தேட்டிற் றீட்டி முடியாது
பொற்புறக் கூட்டிக் காட்டி யருள்ஞான
வித்தகப் பேற்றைத் தேற்றி யருளாலே
மெத்தெனக் கூட்டிக் காக்க நினைவாயே
தத்தைபுக் கோட்டிக் காட்டில் உறைவாளைச்
*சற்கரித் தேத்திக் கீர்த்தி பெறுவோனே
கைத்தலத் †தீக்குப் பார்த்து நுழையாத
கற்பகத் தோப்புக் காத்த பெருமாளே. (உஅகூ)

தன்ன தனந்தன தனதான
தன்ன தனந்தன தனதான.

1242. பொன்னை விரும்பிய பொதுமாதர்
புன்மை விரும்பியெ தடுமாறும்
என்னை விரும்பி‡நி யொருகால்§நின்
எண்ணி விரும்பவும் அருள்வாயே
மின்னை விரும்பிய சடையாளர்
மெய்யின் விரும்பிய குருநாத
அன்னை விரும்பிய குறமானை
அண்மி விரும்பிய பெருமாளே. (உகூ0)

---

* சற்கரித்து - உபகரித்து. † ஈ குப்பு - வண்டுக் கூட்டம். குப்பு - கும்பு.
‡ நி - நீ § நின் எண்ணி - நின்னை யெண்ணி.

தனதத்த தத்த தனதான
தனதத்த தத்த தனதான.

1243. மனைமக்கள் சுற்ற மெனுமாயா
வலையைக்க டக்க அறியாதே
வினையிற்செ ருக்கி யடிநாயேன்
விழலுக்கி றைத்து விடலாமோ
சுனையைக்க லக்கி விளையாடு
சொருபக்கு றத்தி மணவாளா
தினநற்ச ரித்ர முளதேவர்
சிறைவெட்டி விட்ட பெருமாளே. (உகூக)

தானனா தானன தந்ததானா
தானனா தானன தந்ததானா.

1244. வாரிமீ தேயெழு திங்களாலே
மாரவே ளேவிய அம்பினாலே
பாரெலா மேசிய பண்பினாலே
பாவியே னாவிம யங்கலாமோ
சூரனீள் மார்புதொ ளைந்தவேலா
சோதியே தோகைய மர்ந்தகோவே
மூரிமால் யானைம ணந்தமார்பா
மூவர்தே வாதிகள் தம்பிரானே. (உகூஉ)

தானதத்த தானதத்த தானதத்த தனதான.
தானதத்த தானதத்த தானதத்த தனதான.

1245. வேதவெற்பி லேபுனத்தில் மேவிநிற்கும் அபிராம
வேடுவச்சி பாதபத்ம மீதுசெச்சை முடிதோய
ஆதரித்து வேளைபுக்க ஆறிரட்டி புயநேய
ஆதரத்தொ டாதரிக்க ஆனபுத்தி புகல்வாயே
காதுமுக்ர வீரபத்ர காளிவெட்க *மகுடாமா
காசமுட்ட வீசிவிட்ட காலர்பத்தி யிமையோரை
ஓதுவித்த நாதர்கற்க †வோதுவித்த முனிநாண
ஓரெழுத்தி லாறெழுத்தை யோதுவித்த பெருமாளே. ()

---

* மகுடா மாகாச முட்ட - மகுடம் ஆகாசம் முட்ட. † ஓது வித்த முனி - தமக்கு ஆதியில் ஹரி ஓம் என ஓதுவிக்கத் தொடங்கின பிரமன்.

தனத்தத் தனந்த தனதான
தனத்தத் தனந்த தனதான.

1246 மணத்துக் கடம்பு புனைதோளா
வலத்துற் றெதிர்ந்து பொருசூரர்
நிணத்திற் றுளைந்த வடிவேலா
நிலத்திற் பொலிந்த வயலூரா
வணத்திற் கிளர்ந்த மயில்வாகா
மனத்திற் புகுந்து க்ருபையீவாய்
குணத்திற் சிறந்த மகராசி
குறத்திக் கிசைந்த பெருமாளே. (உகூச)

தானதன தானதத்த தனதான
தானதன தானதத்த தனதான.

1247. காதின்மணி யோலையிட்டு வருமானர்
காமவலை யூடுபுக்கு மதிமாழ்கி
நீதிநெறி யேவிடுத்து மலையாதே
நீயுனிரு தாளளிக்க வரவேணும்
ஆதிமக மாயிபெற்ற குமரேசா
ஆறுமுகமே மேபடைத்த குருநாதா
தீதிலடி யார்மனத்தில் உறைவோனே
தேவர்குடி வாழவைத்த பெருமாளே. (உகூ௫)

குமரக்கடவுள் திருவடிகளே சரணம்.

திருப்புகழ் இரண்டாம் புத்தகம் முடிந்தது.

ஆகச் செய்யுள் 611.

திருப்புகழ் இரண்டாம் புத்தகம்.

பிழை திருத்தம்.

பக்கம்.	வரி.	பிழை.	திருத்தம்.	பக்கம்.	வரி.	பிழை.	திருத்தம்.
௪௫௮	௨௯	பத்மத	பத்மத்த	௬௨௪	௧௬	முகண்	முகன்
௪௯௯	௨௭	பிடுட்	பிட்டு	௬௨௭	௨௪	சாலமிகு	சாலமிக
௪௬௧	௩௧	யைச்செய்	யச்செய்	௬௩௬	௧௩	மேவிவிய	மேவிய
௪௭௨	௭	மரதர்	மாதர்	௬௫௮	௧௯	யன்புகூற	யன்புகூர
௪௭௬	௧௩	செச்சைச்	செச்சைத்	௬௬௫	௨௧	தனதன	தனத்தன
௪௭௯	௧௧	வாழ்க	வாழக்	௬௬௭	௯	பரி பள	பரிமள
௪௮௨	௬	மொதத்	மொத்த	௬௮௧	௨௩	வாயேச	வாயே
௪௮௩	௧௧	டோடிப்	டோடி		௨௪	கிரிரா	சரிராச
௪௮௭	௧௯	(௩௪)	(௪௩)	௬௮௪	௯,௧௦	தந்தன	தத்தன
௪௯௮	௨௬	யார்ப்பா	யாப்பா		௧௧		
௫௦௬	௬	றுடண்பனி	றுடன்பனி	௬௯௩	௧௨	முன் னூல்	முந்நூல்
௫௨௫	௨	காரொரத்	காரொத்	௭௦௮	௩	தோநமொ	தோநமோ
௫௨௮	௨௨	துத்சூர	துச்சூர	௭௧௫	௭	டிரசூர்	டேரசூர்
௫௪௩	௩௧	இவனுக்ட	இவனுக்கு		௧௪	தைக்தா னு	தைத்தானு
௫௬௫	௩௨	தாமரை	தாமறை	௭௨௭	௮	மேற்பபில்	மேற்பயில்
		விரலர்	விலர்		௨௪	படஞ்சி	படசிங்
௫௬௯	௧௦	களன் று	களகன் று	௭௩௩	௯	வாரழ்	வாழ்
௫௭௪	௨௨	இனிதிரு	இனிதிறு	௭௩௪	௬	யேயொன்	யேயென்
௫௭௬	௨௯	* வேளூர்	* வேளூர்	௭௩௭	௨௧	போடாக்	போடக்
௫௯௧	௧௨	சூரபத்ப	சூரபத்ம	௭௩௯	௨௫	போடாப்	போடப்
௬௦௦	௪	நீதி	நீதீ	௭௪௧	௧௧	கேளவா	கேள்வா
௬௧௨	௨௩	தானதன	தானத்தன	௭௫௫	௨௮	கைகுவர	கைக்குவர
௬௧௯	௨	விடுமிக	விடுமிகள்	௮௨௦	௨௫	வேகுஞ்	வேகுங்
	௯	சோலே	சொலே	௮௩௬	௨௨	வேனே	வோனே